

உ

சுவமயம்.

பத்தாங்கிருமுறை யென்னும்

திருமந்திரம் மூவாயிரம்

அறுபத்துமூன்று நாயனமாரு லொருவராய்

திருமூலநாயனாரியற்றியது.

MAHAMAHOPADHYAYAN
DR. U. V. S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR :: MADRAS-4

இஃது,

கொ - சண்முகசுந்தர முதலியாருடைய

செவருளபொதயநதிரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை - சிந்தாகிரிப்பேட்டை.

சாவஜித்தா லு) சுவமினி ம்

MAHAMAHOPADHYAYAN
DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR :: MADRAS-41

GA
GA
GA

திருமூலநாயனார் சரித்திரம்.

கம்பியாண்டாநம்பி திருவந்தாதி. ஈசு-வது, செ

குடிமன்னுசாத்தனூர்க் கோக்குலமேம்ப்போன குறம்
பைபுகு, முடிமன்னுகுனற் பிறையாளனறனை முழுதமிழி
ழின், படிபன்னுவேதத்தின் சொற்படியேபர விட்டெனுகி,
படிமன்னவைத்திரான மூலனாகின்ற வங்கனனே (ஈசு)

உமாபதி சிவாசாரியார்

திருத்தொண்டா புராணசாரம். ஈசு - வது, செ.

கயிலாயத் தொருசித்தா பொதியிற்சேர்வார் காவிரிசூழ
சாதத்தனூர் கருதுமூலன், பயிலானோ யுடனவியத் துயரநீடும ப
சுககளைக்கண்டவனுடலிற் பாய்கதுபோத,வயலாகப் பண்டை
யுட லருளானமேவி யாவடுதண் டிறையாணடுக கொருபாவாக
க, குயிலாரு மரசடியி லிருந்துகூறிக் கோதிலா வடகயிலைகு
றுக்குரே. (ஈசு)

திருமந்திரம் பத்தாவதுதிருமுறை என்பதற்கு

திருமுறைகண்டபுராணம். உசு - வது செ.

ஆகவளர் திருமுறையே முருட்டிருவா சகமொன்று, மோ
தமெறி திருவிசைப்பா மாலைமுறை யொன்றுசிவ, போகமிரு ம
ந்திரமா முறையொன்று புகழ்பெறவே, பாகமிருந் திருமுறை
கள் பத்தாக வைத்தார்கள். (உசு)

திருமூலர் திருக்கூத்திரம்

ஐப்பசி மீ அஸ்வநிக்ஷத்திரம்.

திருமூலநாயனார் இம்மூவாயிரச்செய்யுளன்றி வயித்தியத்
தில் கஉ - ௩௦௦௦ - எனலுங் கோர்வைகளைபுகு செய்திருக்கின
றனா.

இப்போத்சிடிமுதும்
சிவஞானபோதயந்திரசாலை
புத்தகங்களின் விபரம்

[illegible]

அதிகாரவகராதி.

	பககம்.		பககம்.
விநாயகாகாப்பு	க	பிராமணையவாமை	உங்.
சிறப்புப்பாயிரம்	க	மகனிநிழிவு	உச
வேதச்சிறப்பு	க	நல்குரவு	உச
ஆகமச்சிறப்பு	எ	அகநிகாரியம்	உரு
குருபாரமபரியம்	அ	அநதனரெராமுக்கம்	உங்.
திருமுலாவரலாறு	க	இராசதோஷம்	உங்.
அவையடக்கம்	கக	வானசிறப்பு	உங்.
திருமந்திரத்தொகைச்சிறப்பு		தாநசிறப்பு	உங்.
	[பு கஉ	இரந்தாரககிதல்	உங்.
குருமடவரலாறு	கஉ	அறஞ்செயாணறிதம்	ங்.
திருமுர்த்திகளின் சேஷ்டக		அன்புடைமை	ங்.
[நிஷ்ட முறைமை கஉ		அன்புசெய்வாரை யறிவன	
ஆ அதிகாரம் க0		[சிவன	ங்.
		கல்வி	ங்.
முதற்றந்திரம்.		கௌவிகேட்டமைதல்	ங்.
உபதேசம்	கங்.	கல்லாமை	ங்.
யாககை நிலையாமை	கஎ	நடுநிலையாமை.	ங்.
செல்வநிலையாமை	கக	களஞ்ஞமை	ங்.
இளைமைநிலையாமை	உ0	ஆ அதிகாரம்	உச.
உயிர்நிலையாமை	உஉ	ஆ பாயிரமுட்பட	ங்.
கொல்லாமை	உங்.		
புலாஸ்டிமுத்தல்	உங்.		

பக்கம்	பக்கம்.
இரண்டாகத்திரம் அதத்திரம் பதினவியில் கிரட்டமெட்டு	ஆதிதிகாரம் உரு பாயிரமுடப்பட்ட ருக
[சு]	மூன்றாகத்திரம்
இலிங்கபுராணம்	சு அஷ்டாங்கயோகம் சுச
தக்கனவேளவி	சு இயமம் சுரு
பிரளயம்	சு நியமம் சுரு
சக்கரப்பேறு	சு ஆகம் சுசு
எலம்புங்கபாலமும்	சு பிராணயமம் சுசு
அடிமுடிதேடல	சு பிரததியாகாரம் சுஅ
சாவசுருஷ்டி	சு காரண சுசு
திதி	சு தியாகம் எ
சங்காரம்	சு சமாதி எங
திரோபாவம்	ரு அஷ்டாங்கயோகப்பேறு எச
அதுக்கிரகம்	ரு அஷ்டமாசித்தி எசு
காப்பக்கிரகை	ரு கலைநிலை அச
மூவகையருயிரவாக்கம்	ரு சரீரத்தியுபாயம் அரு
பாததிரம்	ரு காலசக்கரம் அஎ
அபாததிரம்	ரு ஆயுளபரிசுஷை சு
தீர்த்தம்	ரு வாரசரம் சுங
திருக்கோயிலழிவு	சு வாரஞ்சலம் சுங
அதோமுகதரிசுநம்	சு கேசரியோகம் சுச
சுவந்ததை	சு பரிபங்கியோகம் சுஎ
குருந்ததை	சு அமுரிதாரணை சுசு
மயேசுரந்ததை	சு சந்திரயோகம் சு
டொண்டயுடைமை	சு ஆதிதிகார-உக
டெரியோரைத் துணைக்கோ	பாயிரமுட்பட்ட அ
[டல் சுங	

	பதகம்		பதகம்
நாலரத்திரம்		சனமார்ச்சகம்	கௌ
அசபை	கௌ	சகமாரக்கம்	கௌ
திருவம்பலச்சககரம்	கௌ	சதபுத்திரமாரக்கம்	கௌ
அாச்சனை	கௌ	தாசமாரக்கம்	கௌ
நவகுண்டம்	கௌ	சாலோகம்	கௌ
சுத்திபேதம்-தி-ம்	கௌ	சாமிபம்	கௌ
வயிரவிநதிரம்	கௌ	சாருபம்	கௌ
பூரணசத்தி	கௌ	சாயுச்சியம்	கௌ
ஆகாரவாதேயம்	கௌ	சத்திபாதம் மதம்	கௌ
ஏரோளிச்சககரம்	கௌ	மந்தகரம்	கௌ
வயிரவச்சககரம்	கௌ	திவரம்	கௌ
சாமபவி மண்டலச-ம்	கௌ	திவரதரம்	கௌ
புவராபதிச்சககரம்	கௌ	புறச்சமயதுஷணம்	கௌ
நவாஷுரிச்சககரம்	கௌ	நிராகாரம்	கௌ
ஆதிதிகாரம்-கௌ		உட்சமயம்	கௌ
பாயிரமுடபட	கௌ	ஆதிதிகாரம் - உரு	
		பாயிரமுடபட	கௌ
ஐதாதததிரம்.		ஆருதததிரம்.	
சுததசைவம்	கௌ	சுவருநரிசகம்	கௌ
அசுததசைவம்	கௌ	திருவடிபேறு	கௌ
மாரக்கசைவம்	கௌ	ஞாதிருஞானஞேயம்	கௌ
கமிஞ்சுததசைவம்	கௌ	துறவு	கௌ
சரிதை	கௌ	தவம்	கௌ
கிரியை	கௌ	தவதுஷணம்	கௌ
யோகம்	கௌ	அருளுடைமையின் - ஞானம்	
ஞானம்	கௌ	[வருதல் கௌ	

	பககம்	பசகம்.
அவவேடம்	ககச	பூரணகருகைநெறிசச-திஉஉரு
தவவேடம்	ககரு	சமாதிககிரியை உஉசு
திருநீறு	ககசு	வீரதூறபனம் உஉஎ
ஞானவேடம்	ககசு	விநதுஜயம் போ-ம் உஉசு
சிவவேடம்	ககஎ	ஆதிதகநிலை-அ-ண உஉந
அபகருவன	ககஅ	பிண்டாதிததன உஉசு
பகருவன	ககக	மனவாதிததன உஉரு
ஆ அதிகாரம் -	கச	ஞானதிததன உஉரு
பாயிரமுடபட	கரு	சிவாதிததன உஉசு
ஏழாதந்திரம்		பசுவிலககணம் - பின உஉஎ
ஆரூதாரம்	உருக	புருடன உஉஎ
அண்டலிங்கம்	உருஉ	அணு உஉஎ
பிண்டலிங்கம்	உருச	ஜீவன உஉஅ
சதாசிவலிங்கம்	உருச	பசு உஉஅ
அனமலிங்கம்	உருஎ	போதன உஉசு
ஞானலிங்கம்	உருஅ	ஐந்திந்திரியமடக்குமரு உஉசு
சிவலிங்கம்	உருக	ஐந்திந்திரியமடகருமுரைஉசு
சம்பிரதாயம்	உரு	அசற்குருநெறி உசஉ
திருவருளவைப்பு	உருஉ	சற்குருநெறி உசந
அருனொளி	உருச	கூடாவொழுக்கம் உசரு
சிவபூசை	உருரு	கேடிகணடிதங்கல் உசஎ
குருபூசை	உருஅ	இதோபதேசம் உசசு
மயேசுரபூசை	உருக	ஆ அதிகாரம் நக.
அடியார்பெருமை	உரு	பாயிரமுடபட ககக
போசநவிதி	உருஉ	—
பிக்ஷாவிதி	உருந	எட்டாந தந்திரம்.
முததிறைபேதம்	உருந	உடலிப்பஞ்சபேதம் உருக

	பககம்		பககம்
உடல்விடல்	உடுந	முப்பாழ	உகடு
அவததைபேதம்	உடுச	காரியகாரணோபாதி	உகசு
மத்தியசாககிராவத்தை	உடுஎ	உபசார்த்தம்	உகஎ
அத்துவாககள	உடுக	புறங்கூருமை	உகஅ
சுததகனவாதிபருவம்	உடுக	அஷ்டதளகமல மு-தை	உகக
கேவலசகலசுததம்	உகச	நவாவததை ந-னி	நுக
பராவததை	உகக	சுததாசுததம்	நுக
முகருணநிராக்ருணம்	உஎஉ	மோக்ஷநதை	நுக
அண்டாதிபேதம்	உஎஉ	இலக்ஷணத்திரயம்	நுக
பதினோராதானமு மவத		தத்துவமசிவாக்ஷயம்	நுக
[தையெனககாணல	உஎஉ	மகாவாக்ஷயம்	நுக
கலவுசெலவு	உஎந	விசுவககிராசம்	நுக
நிவமலாவததை	உஎந	வாய்மை	நுக
அறிவுதயம்	உஎக	ஞானிசெயல்	நுக
புறநதம்	உஅக	அவாவறுததல்	நுக
பதிபசுபாசவேறினமை	உஅடு	பததியுடைமை	நுக
அதிததலையறியுநதிரகூடநல		முததியுடைமை	நுக
[உஅஎ		சேரதனை	நுக
முகருதறம்	உஅஅ	ஆதிசாரம்-சச	
முபபதம்	உஅஅ	பாயிரமுடபட	உகந
முபபரம்	உஅக		
பரலக்ஷணம்	உகடு	ஒனபதாரதததிரம்	
முகதுரியம்	உகஉ	குருமடதரிசகம்	நுக
முமமுததி	உகந	ஞானகுருதரிசகம்	நுக
முசசொருபம்	உகந	பிரணவசமாதி	நுக
முககரணம்	உகச	ஒளி	நுக
முககுணம் தொ-சி	உகடு	அலபஞ்சாக்ஷரம்	நுக

	பக்கம்	மக்கம் .
சூக்ஷ்மபஞ்சரக்ஷரம்	ந.உ.உ	மோனசமாதி ந.ச.க
அதிசூக்ஷ்மபஞ்சரக்ஷ	ந.உ.ந	வூரையுரைமரட்சி ந.நிக
திருநகூதத்ததரிசம்	ந.உ.ச	அணைநதோர தனமை ந.நிக
ஆகாசபேறு	ந.ந.ந	தோத்திரம் ந.நிச
ஞானோதயம்	ந.ந.ச	சாவலியாயி ந.நிக
சத்தியஞானநகம்	ந.ந.ச	ஆ. அதிகரம் உ.உ
செந்நிபோதயம்	ந.ந.ந	ஆ. பாயி மு.பட
ஊழ	ந.ந.ந	அதிகாரம் உ.ந.நி
சிவசரிசநம்	ந.ந.க	கடவுட திருமந்திரம் ந.உ.ந.
சிவரூபசதரிசநம்	ந.ச.ச	மு.நி.நி.நி
முத்திபேதம்	ந.ச.க	
சூனியசம்பாஷணை	ந.ச.க	—

உ

சிவமபம்.

திருமூலநாயனார் திருமந்திரம் - நத.

விநாயகா கரபபு.

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
யந்தி னிளபடிறை போலுமெயிற்றனை
நந்தி மகனறனை ஞானக கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகினை தேனே.

சிறப்புப்பாயிரம்

போற்றிசைத் தினனுயிர் மன்னும் புனிதனை, நாற்றிசைந
கும்நல்ல மாதுககு நாதனை, மேற்றிசைந குட்டென நிசைந
கொரு வேந்தனாக, கூற்றுமைத் தானையான கூறுகினை தேனே.

ஒன்றவன றானே யிரண்டவ னினனரு, ணினதனை மூல
நினு ணுனகுணர்ந தானைநது, வென்றன ளுறு விரிந்தனை னேமு
மபாச, சென்றவன றுனிநுந தானுணர்ந தெட்டே (உ)

ஒக்கநின் றானே யுப்பபிவி தேவாக, ணககுநின் தேநதிநிநா
தனை நாடொறும், பக்கநின் றுரறி யாத பரமனைப, புக்கநின்
றுனனியான போற்றிசெய் வேனே. (ங)

அகலிடத் தாமெம்பை யண்டதது விததைப், புதலிடத்
தெமெம்பைப் போதவிட்டானைப, பகலிடத் துமயிர வுடப
ணை தேததி, யிகலிடத் தேயிரு ணீங்குகின் தேனே (ச)

சிவனெனொசுருந தெய்வந தேடினுமில்லை, யவனெனொ
ப் பாரிவ கயாவரு மில்லை, புவனங் கடந்தனறு பொன்னெனரி மி
ன்னுந, தவளச சடைமுடித் தாமனா யானே. (ரு)

அவனை யொழிய வமரரு மில்லை, யவனனறிச் செய்யு மரு
நதவமில்லை, யவனனறி மூவரா லாவதொன நில்லை, யவனன
றி யூர்புகு மாற்றி யேனே (ஈ)

முன்னையொய் பாயுள்ள மூவாககு முததவன, தன்னை
பொய் பாயொன்று மில்லாத தலைமகன, தன்னையப் பாவெனனி
லப்பனு மாயுள்ள, பொன்னையொய் பாகினற போதகத தானே.

தீயினும் வெய்யன புனலினுந் தண்ணிய, ஞாயினு மீச னரு
ளறி வாரில்லை, சேயினு நல்ல னணியனல் லனபர்க்குத், தாயினு
நல்லனற ருமுசடை யோனே. (அ)

பொன்னுற புரிந்திடப் பொறசடை யென்னப், பின்னும்
பிறங்க விருந்தவன போநகதி, யென்னும் ரெழுப்பபி மெய்
தை மதறவன, தன்னுற ரெழுப்பபி வாரில்லை தானே. (க)

தானே யிருநிலந் தாங்கவின ஞாயநிறகு, தானே சுடும
ராகி ஞாயிறுந் திங்களுந், தானே மழைபொழி தையலு மாய்
நிறகுந், தானே தடவணாத தன்கட லாகுமே. (கௌ)

அடலும் புடையுமெம மாந்நடை நோக்கி, லியலும் பெருந்
தெய்வ யியாதுமொன நிலை, முபலு முயலில முடிவுமற ருநு
கே, பெயலு மழைமுகிற் போநகதி தானே. (கஉ)

கண்ணுத லாகொரு காஞ்வி னிறகவு, மெண்ணிலி தேவ ரி
நகதா ரெனப்பலா, மண்ணுறு வாராகனும் வானுறு வாராகனும்,
மண்ண லிவனென நறியகி லாராகளே. (கங)

மண்ணளந் தானமல ரோனமுந் நேவாக, ளெண்ணள
ந் தினன நினைக்கிலா ரீசனை, விண்ணளந் தானதனை மேலன
ந் தாரில்லை, கண்ணளந் தெருகு கடநதுந் தானே. (கங)

கடநதுந் தானகம் லமமல ராதி, கடநதுந் தானகம்
ல் வண்ணனெம் மாயன, கடநதுந் தானவாக கப்புற மீசன,
கடநதுந் தானகம் தெருகு கடைநினை தானே. (கசு)

ஆதியு மாயர ஓயுட லுண்ணினற, வேதியு மாய்விரிந் தா
நகிருந் தாரருட், சோதியு மாய்ச்சுருவ காததோர் தனையுந்,
ஆதியுமாய் நத்த மாநினை தானே. (கரு)

கோது குலாவிய கொன்றைக் குழற்சடை, மாத குலாவி
ய வானுசற பாகனை, யாது குலாவி யமருந் தேவருந், கோது
குலாவிக்குணமயில் வாரே. (கசு)

காய மிரண்டிங் கலந்த கொதிக்இன, மாயங் கத்துரி யறு
மிசு மவவழி, தேசங் கலந்தொரு தேவனென நெண்ணிலு, மீ
சனுறவுக கெதிரிலலை தானே (௧௭)

அதிபதி செய்த வள்கை வேந்தரை, நெதிபதி செய்த நி
னாதவ நோக்கி, யதுபதி யாதரித தாக்கம தாகக், யிதுபதி கொ
ள்ளென்ற வெமபெரு மானே (௧௮)

இதுபதியேலங் கமழ்பொழி லேழு, முதுபதி செய்தவன்
மூதறி வானன், விதுபதி செய்தவன் மெய்ததவ நோக்கி, யது
பதி யாக வமருகின் றானே. (௧௯)

முடிவு பிறப்பையு முன்னே டடைத்த, வடிக ஞ்றையு மர
னெறி நாடி, லிடியு முழுகதமு மீச ருருவங், கடிமலாக குன்ற
மலையது தானே (௨௦)

வானப் பெருங்கொண்டன மாலயன் வானவ, ஞ்னப பிற
வி பொழிசுரு மொருவனைக, காணக களிறு கதறப பிளந்தவெ
று, கோண்ப புகழுமின் கூடலு மாமே (௨௧)

மனத்தி லெழுநின்ற மாயநன் ஞுட, னினைதத தறிவ னெ
னில்தா ன்னைக்கில, னென்கசிறை யனபில னெனப ரினைவன், பி
ழைக்கின் றாபககம் பேண்ணின் றானே. (௨௨)

வல்லவன் வனவிக கிறையிடை வாரன், நில்லென நற்பி
தத நீதியு ளீசனை, யில்லென வேண்டா மிறையவா தமமுத, வ
லலும பகலு மருளுகின் றானே. (௨௩)

போற்றின்குத துமபுகழ் தும்புனி தன்னடி, தேற்றயி
னென்றுஞ் சிவனடிக் கேசெலவ, மாற்றிப தென்று மயலுற்றுச
சுனைடை, மாற்றிநின் றூர்வழி மன்னிநின் றானே. (௨௪)

பிறப்பிலி பிடுஞ்கன் பேரரு ளாள், னிரப்பிலி யாவாகரு
மின்ப மருளுந், துறப்பிலி தன்னைத் தொழுமின் றெழுதான்,
மறப்பிலி மாயா விருத்தமு மாமே. (௨௫)

தொடாநதுநின் றானேத் தொழுமின் றெழுதாந், படாநது
நின் றுண்பரி பாரக முற்றுறு, கடநதுநின் றுணகம லம்மலா
மேலே, யுடநதிருந் தானடிப புண்ணிய மாமே. (௨௬)

சந்தி பெனததக்க தாமரை வானமுகத், தந்தமி லீசன
ருணமக கேயெனது, நகதியை நாளும் வணங்கப் படுமவா, புந்
தியி னுள்ளே புகுநதுநின் றானே (உஎ)

இணங்கநின் றானெவரு மாகநின் றானும், பிணங்கநின் று
னபினமுன னாகநின் றானு, முணங்கநின் றானம் ராபதி, நாத
ன, வணங்கநின் றாககே வழிததுணை யாமே. (உடி)

காணநில் லாயடி யேறகுற வாருளா, காணநில் லேனுன
னை நானரமு விககொளளக, சோணநில் லாத குணததடி யா
ர்மனத, தானிய னாகியமர்நதுநின் றானே. (உக)

வானின் றழைக்கு மழைபோ லிறைவனூ, தானின் றழை
க்குவகொல லெனது தயவகுவா, ிரானின் றழைக்கு மதபோ
லென நகதியை, நானின் றழைப்பது ஞாலவ கரியே (ஙா)

மண்ணகத் தாடுகுகும வானகத் தாடுகுகும், விண்ண
கத் தாடுகுகும வேதத்தி னுடுகுகும், பண்ணகத் தினனிகை
ப பாடலுற றானுககே, கண்ணகத் தேநின் று காதலித் தேனே.

தேவா பிரானம் பிரானநிகை பதனையு, மேவுபி ரானவி
ரி நீருல கேழையு, தாவுபி ரானநனைமை தானநி வாரில்லை, பா
வுபி ரானருட் பாடலு மாமே (ஙஉ)

பதிபல வாவது பன்டிவ வுலகம், விதிபல செய்தொன்று
மெய்மையணரா, துதிபல தோததிரகு சொல்லவல் லாரு, ம
தியிலா நெஞ்சினுள வாடுகின் றானே. (ஙங)

சாநது கமமுற கவரியின் கநதம்போல், வேகத் தனமரா
கருளிய மெயநநெறி, யாநகத் துடரணன்வாயிர நாமமும, போ
ந்து மிருதம புகழவென றானே (ஙச)

ஆறறக லாவழி யாரு மிறைவனைப, போற்றுமின போற
நிப புகழயின் புகழகதிடல், மேற்றிசைக குங்கழக குததிகை
யெட்டுக்கு, மாறறுவ னப்படி மாடமு மாமே. (ஙரு)

அடபனை நந்தியை யாரா வழுதினை, யொப்பிலி வளஎயை
பூழி முகலவனை, யெப்பரி சாயினுமேத்தமிழினைத்தினு, லப்ப
ரி சீசனருளபெற லாமே. (ஙசு)

நானுநின் தேத்தவ ளுடொறு நந்திபைத், தானுநின் றுன
றழற் போலொககு மேனியன், வானுனி ன றாமதி போலுட ளு
ளளுவர், துனினின் றுங்கே யுயிரககின்ற வாறே (ஙா)

பிதற்றொழி யேனபெரி யானரி யானைப், பிதற்றொழி யே
னபிற வாவுரு யானைப், பிதற்றொழி யேனெங்குள போகநதி
னனைப், பிதற்றொழி யேனபெரு மைத்தவன் றானே (ஙஅ)

வாழத்தவல் லாராமனத் துளளுறு சோதியைத், தீததீ
யங்கே திராககின்ற தேவனை, யேத்தியு மெம்பெரு மானென
நிறைஞ்சியு, மாதகஞ்செய தீசனருடபெற லாமே (ஙக)

குறைந்தடைந தீசன் குறைகழ னுடு, நிறைந்தடை செம
பொனி நேரொளி பொககு, மறஞ்சிடஞ செய்யாது வாழத்
தவல்லாசகுப், புறஞ்சடஞ செயயான் புருத்தநின் றானே.

சினஞ்செயத் நஞ்சு னட தேவா பிரானைப், புனஞ்செபத்
நெஞ்சுடைப் போற்ற வல்லாசகுக், கனஞ்செய்த வானுநற்
பாகனு மங்கே, யினஞ்செய்த மாண்பு லினங்கநின் றானே.

போயரன் தனைப புகழ்வார பெறுவது, நாயக னுனமு
டி செய்தது வேநலகு, மாயகஞ் சூழ்ந்து வரவல்ல ராகிலும்,
வேயன் தோளிககு யேந்தொன்றுந் தானே (சஉ)

அரனடி சொல்லி யரற்றி யழுது, பரனடி நாடியே பாவி
ப்ப நாளு, முரனடி செய்தவ கொதுங்கவல் லாசகு, நிரனடி
செயது நிறைந்தநின் றானே. (சங)

போற்றியென பாரம ராபுனி தன்னடி, போற்றியென
பா ரசராபுனி தன்னடி, போற்றியென பாரமனி தாபுனி தன்
னடி, போற்றியென னனபுன விளங்கவைத் தேனே (சச)

விதிவழி யல்லதவ யேனை யுடகம், விதிவழி யினபம் வரு
த்தமு மிலை, ததிவழி நிறநலுஞ் சோதிப்பிரானும், பதிவழி

காட்டும் பகலவ னாமே.

(சடு)

அந்திவண்ண வரனே சிவனே பென்று, சிந்தைசெய் வண்ண
நக திருந்தடி யார்கொழும்புதிவண் னாமுதல் வாபர னேபெ
னறு, வந்திவ வண்ணனெம மனம்புகுந தானே. (சக)

மனையி லிருந்தவர் மாகவ ரொப்பர், நினைவு லிருந்தவர்
நேசுதறு ணிப்பா, பனையு ளிருந்து பருத்தது போல, நினையா த
வாககிலலை நினைவினபக தானே. (சௌ)

அடியார பரவு மமராபிரானே, முடியால் வணங்கி முத
லவனை முன்னிப, படியா ரருளுமபரமபர னெகதை, விடியா
விளக்கென்று மேவிநின் னானே. (சுஅ)

பரைபசு பாசுதது தாதனை யுள்ளி, வரைபசு பாசுத தொ
ருங்கவல லார்க்குத, திரைபசு பாசுச செழுங்கட னீகதி, க
ரைபசு பாசுவ கடந்தெய்த லாமே (சுக)

சூடுவ னெஞ்சிடை வைப்பன பிரானென்று, பாடுவன ப
னமலா னுவித் தொழுதுநின், சூடுவ னாடி யமரா பிரானென்
று, காடுவ னுவின் தறிவது தானே. (சுப)

வேதச்சிறப்பு

வேதத்தை விட்ட வதமில்லை வேதத்தி, வேதத் திருந்
மெல்லா முளாதர்க்க, வாதத்தை விட்டு மதிஞர் வளமுற்ற, வே
தத்தை போதியே லிபிபெற் றாகனே. (க)

வேத முறைதகானும் வேதிய னாகன, வேத முறைதகா
னும் வேதா விளங்கிட, வேத முறைத்தானும் வேதியா வேள
விக்காய, வேத முறைதகானு மெய்ப்பொருள கரட்டவே (உ)

இருக்குரு வாமெழில் வேசுத்தி னுள்ளே, புருகருணர் வா
யுணாவேதத்து னோங்கி, வெருக்குரு வாகிய வேதியா சொல்
வங், கருக்குரு வாய்நிறை கண்ணனு மாமே. (ங)

திருநெறி யாவது சித்தசித் தனறிப, பெருநெறி யாய பிரா.

னை நினைந்து, குருநெறி யானுசிவ மாடுநி கூடு, மொருநெறி
பொனருக வேதூரந்த மோதுமே (ச)

ஆறங்க மாய்வரு மாமறை, யோதியைக, கூறங்க மாகக
குணமபயில் வாரில்லை, வேறங்க மாக விளைவுசெய் தப்புறம்,
பேறங்க மாகப் பெருககுதின றுளே. (சி)

பாட்டு மொலியும் பறசுருங் கணிகைப்பா, ராட்ட மறாத வ
வனியின் மாட்டாத, வேட்டி விருப்பார விரதமில் லாதவ, நீ
டடுமிடஞ்சென நிகலலுற றுளே (சு) ஆட டுசு.

ஆகமச்சிதப்பு.

அஞ்சன மேனி யரிவையோரா பாகந்த, னஞ்சொ டிருபத
து மூன்றுள வாகம, மஞ்சலி கூப்பி யறுபத தறுவரு, மஞ்சா
முத்ததி லரு'மொருள கேட்டதே (க)

அண்ண லருளா லருளுஞ் சிவாகம மெண்ணி லிருபதநெ
ண் கோடிற் றுயிரம், விண்ணவ நீசன விழுப்ப முணாததனா,
கண்ணிநினை நப்பொரு ளேத்தவ னுனே. (உ)

பண்டித ராவார பதினெட்டிப் பாடையுங், கண்டவா கூ
றுங் கருத்தறி வாரெனக, பண்டிகா தங்கன பதினெட்டிப்
பாடையு, மண்ட முதலா னரனசொன்ன வாதே (ங)

அண்ண லருளா லருளுந் திவ்யாகமம், விண்ணி லமரா க
மக்குப் விளங்கரி, தெண்ணி லெழுபது கொடினா றுயிர, மெ
ண்ணிலு நீரமே லெழுததது வாருமே. (ச)

பரனாய்ப் பராபரங் காட்டி யுகிற், தரனாய் சிவதனமக
தானேசொல் காலத், தரனா யமரர்க ளாசகிக்கு கந்தி, யுரனாகி
யாகம மோங்குகின் றுனே. (ஈ)

சிவமாம பரததினிற் சுகதி சதாசிவ, மூலமா மகேச ருரு
ததிர தேவர், தவமால் பிரமீசர் தம்மிற்றும் பெற்றி, நவவாக
ம மெங்க ணுகிடுபற் றுனே (உ)

பெற்றநல் லாகமங் காரணங் காமிக, முற்றநல் கீர முயர்

அ

திருமந்திரம்.

வா துளஞ்சித் திய, மற்றவ வியாமள மாகுங்கா லோத்திரக்,
துறநற சுபிரஞ் சொல்லு மகுடமே. (௭)

அண்ண லருளா லருளுஞ் சிவாகம, மெண்ணிவி கோடி
தொகுத்திடு மாயின, மணன லறைத உறிவறி யாவிடி, நெண
ணிவி கோடியு நீமே லெழுததே. (௮)

மாரியுங் கோடையு மவார்பனி தூங்கநின, தேரியு நினநு
நீங்ககினற காலத்து, வாரிய முத்தமி முடிமுட னேசொல்லிக,
காரிகை யார்புருங் கருணைசெய தானே. (௯)

அவிழ்சகினற வாறு மதுநீட்டு மாறுஞ், சிமிட்டலைப் ப
ட்டியி போகினற வாறுந், திமிழ்ச்சொல் வடசொல் லெனமி
வ விரண்டு, முனாதது மவனை யுணரலு மாமே (௧௦) ஆகுக.

குருபாரம பரிபம்

நகதி யருள்பெற்ற நாதனா நாடிடி, னகதிக ணல்வர் சிவ
போகம மாமுரி, மனது தொழுத பதஞ்சலி வியாசரம, ரென்றி
வ னெனஞ் டெண்மரு மாமே (௧)

நகதி யருளாலே நாதனும் பேற்பெற்றோம், நகதியருளா
லே மூலனை நாடினோம், நகதி யருளாவ தெனசெயு நாட்டினி
ல், நகதி வழிதாட்ட நானிருந் தேனே. (௨)

மந்திரம பெற்ற வழிமுறை மாலாங்க, லிரதிரன சோம
ன பிரம னருத்திரன, கருதுருக காலாங்கி கருச மலைபனே,
புருந் வெழுவரு மெனவழி யாமே (௩)

நால்வரு நாலு திசைக்கொன்று நாதர்க, ணல்வரு நானு
வ் சப்பொருள கைக்கொண்டு, நால்வரு நானபெற்ற தெல்லா
ம் பெறுகென, நாலவருந் தேவராய் நாதரா னாகளே. (௪)

மொழிந்தது மூவர்க்கு நால்வர்க்கு மீச, னொழிந்த பெரு
மையிறப்பும பிறப்புஞ், செழுஞ்சுடர் மூனெருளி யாகியதே
வன, சழிந்த பெருமையைக் காட்டகி லானே. (௫)

மூர்த்தநீர் பெய்யினு மெட்டுத திசையுரு, செழுந்த னிய
செயமினென றண்ணல், கொழுந்தான பவளக் குளிர
மோடே, யழுத்திய நால்வாக கருளபுரி தானே. (௬)
௧௨

திருமூலா வரலாறு.

ததி யிணையடி நானறலை மேற்கொண்டு, புத்தியினுள்ளே
புத்தி பந்து போற்றிசெய, தந்தி மதிபுனை யரண்டி நாடொறு
நா, சிதைசெய காதமஞ் செப்பலுற தேனே. (௧)

சுடபுஞ் சிவாகம மென்னுமப போபெற்று, வபபடி நல
ருருணரதி தாளபெற்று, தபயிலா மனநிற றணிகூத்துக் க
புலி, லொப்பி லெழுபதுகோடி யுகமிரு தேனே (௨)

புருத்தவக் காரணங் கேளிர் திரனே, பொருந்திய செவ
யுப் பவனா பதியை, யருந்தவச செல்விபைச சேவித தி
பொன் பரிந்துடன் வந்தனன பத்தியி லுலே. (௩)

தாசியந் தத்துவ முத்தமிழ்வேந், மிதாசனி யாதிருந்
நகால, மிதாசனி யாதிருந் தேனமன நீங்க, யுதாசனி
னையுணாக தோமால் (௪)

மூலாங்க னேயிங் கிமானவந்த காரண, நீலாவக் மேனி
கேரிதழ யாளொடு, மூலாங்க மாக மொழிந்த திருக்கூத்தன்,
தோரிக் கேத்ததைச செப்பவந் தேனே. (௫)

தொரிழை யாவா ணிரதிச டானநகப, பேருடை யாளொன,
புத்திபந்து தாண்டவா, சீருடை யாளசுவ லுயறி தணடுரை
திருநா - யாளபருஞ் சோரதிருந் தேனே. (௬)

சோரதிருந் தேனசுவ மங்கைதன் பங்கனைச, சோரதிருந்
தெனசுவ லுயறி தணடுரை, சோரதிருந் தேனசுவ மூபாதி யி
தென சோரதிருந் தேனசுவ லுமங்க னோதியே (௭)

யிருந்தேனிக் காயத்தே பெண்ணிலி கோடி, யிருந்தேனி
தென பங்க லற்ற விடத்தே, யிருந்தே லிமையவ ரேத்தும் பத்த
தே, யிருந்தேனென னந்தி யிணையடிக் கீழே. (௮)

பின்னைநின் நென்னே பிறவி பெறுவது, முன்னேகன் ருக்
முபத்தவரு செட்டலீ, ரொன்னேகன் ருக் விறைவன் படைத்த
னன், முன்னேகன் ருக்கத் தமிழ்ச்செய்யு மாமே. (க)

ஞானத் கலைவிகன் னந்தி கடிபுக்கு, ஞானமி லொன்பது
கோடி யுகத்தனா, ஞானப்பா லாட்டி நாதினை பாசுகித்து,
யானு மிருந்தேனற போதியின் கிழே. (க0)

செல்கின்ற வாதறி சுவமுனி சித்தகசன், செல்கின்ற ஞான
தது மிககோர முனியராபப, பல்கின்ற தேவா சராகரர் தம்
பா, லொல்கின்ற வானவழி யூதியக தேனே. (க1)

சித்தத்தி னுள்ளே சிறக்கின்ற தூல்களி, லுததம மாகவே
போதிய வேத்ததி, ஞோதத் வுடலையு முன்னினற வுறபத்தி, ய
தது னென்னகெ கருளா லனித்ததே (க2)

1 கானபெற்ற வினபம பெறுகவிவ வையகம், வானபற்றி
நின்ற மறைப்பொருள சொல்லவு, முனபற்றி நின்ற வுணர்வு
மகதிரக, தானபற்றப் பற்றத தலைப்படுக தானே (க3)

பிறப்பிலி நாதினைப் போருகதி தன்னேச, சிறப்பொடு வர
னவா சென்றுகை கூப்பி, மறப்பிலா கெஞ்சினுன் மகதிர் மாலை
யுறைப்பொடு கூடிக் கன ரோதனு மாமே (க4)

அவகி மிகாமைவைத் தானுடல் வைத்தா, னெங்கு மிகா
மைவைத் தானா கேழையு, தவகி மிகாமைவைத் தானதமிழ்
சாததிர்ம், பொங்கி மிகாமைவைத் தானபொரு டானுமே.

அடிமுடி காண்பா ரயன்மா லிருவர், படிகண் டிலர்மீன்
மே பாராமிசைக கூடி, யடிகண் டிலனென தசசுதன் சொல்ல
முடிகண்ட னென்றயன் பொய்மொழிக தானே. (க5)

பெற்றிமுமானு மழுவாமிரிவற்ற, தற்பரன் கற்பனை யு
ருஞ் சராசரத், கற்றமு கூக யடியேன சிரத்தினி, னறபத ரு
ம்மளித் தானெங்க ணாகிடே. (க6)

ஞேயத்தை ஞானத்தை ஞானரு வத்தினே, மாயத்தை மாய
னையை தன்னில் வரும்பனா, யாயத்தை யசசிவன் தனனை யகே

சுர, வீயத்தை முற்றும் விளங்கியிட் டேனே. (சௌ)

விளங்கிப் பரமாகு மெயருஞானச் சோதி, யளப்பில் பெருமைய னுணர்த நகதி, துளக்கது மானந்தக் கூத்தனசொற போரது, வளப்பிற கயிலை வழியில்வந தேனே. (சக)

நகதி யருளாலே மூலனை நாடிப்பின, நைதியருளாலே சதாசிவ ஓயினே, நைதி யருளாலேமெய்ரு ஞானத்து நண்ணினே, ணந்தி யருளாலே நானிருந தேனே. (உா)

இருக்கி லிருக்கு மெண்ணிலி கோடி, யருக்கினற மூலத்து னங்கே யிருக்கு, மருக்கனுஞ் சேரமனு மரமூல விச, வருக்கி யுரோம மொளியிரு தானே. (உக)

பிதறறுகின தேனெனறும் பேர்ககதி தனனை, விபறறுவ னெஞ்சுத திரவு'ம் பகலு, முயற்றுவ னென்கொளி வண்ணனெனம் மானை, யியற்றிகழ் சோதி யிறைவனு மாமே (உஉ) ஆகக்

அவையடக்கம்.

ஆரறிவா ரெங்க ளண்ணல் பெருமைபை, யாரறிவா ரிகத வகலமு நீளமும், பேரறி யாத பெருஞ்சுட மொனறதின, வேரறி யாமை விளம்புகின தேனே. (க)

பாடவல் லாராகெறி பாட வறிகிலே, னூடவல் லாராகெறி யாட வறிகிலே, னூடவல் லாராகெறி ஞான மறிகிலேன, தேடவல் லாராகெறி சேமிகல் லேனே. (உ)

மனனிய வாப்ொழி யாலு மதித்தவ, சினனிகை யுள்ளே யெழுகினற வீசனைப், பினனை யுலகம் மடைத்த பிரமனு, முண்ணியவனை யுணரலு மாமே (ங)

தத்தவ ஞான முணர்த்துத தாமழவரை, முததிக கிருக்க முணிரருந தேவரு, மொத்ததுண வேறு யிருநது தக்செய்யும், பத்திமை யானிப் பயனறி யாரோ. (ச) ஆகக்

திருமத்திரத் கொகைச்சிதப்பு

மூல னுணர்செயத மூவாயிரத் தமிழ்ஞால மறிபவே நத்தி
யருளது, காலை யெழுந்த கருத்தறித தோதிடின், ஞாலத் தலை
வனை நன்னுய ரனதே. (க)

வைத்த பரிசே வகைவரை நன்னூலின், முதலி முடிவிது
மூவாயிரத்திலே, புத்திசெப் பூவதது மூவாயிரம் பொது
வைத்த சிறப்பு தருமவை தானே. (உ) ஆ. ௧௦௦.

குரும—வரலாறு

வந்த மடமேழு மன்னுஞ்சன் மராககத்தின், முத்தி யுதித்
கின்ற மூலன் மடவரை, தந்திரமொன்பது சாரவுமூ வாயிரஞ்
சுந்தர வாகமச் சொன்மொழித் தானே. (க)

கலந்தருள காலாவதா தம்பாற் கோரா, கலந்தரு மன்னி
ய தேவாரநா தாரதா, புலங்கொள பரமா னந்தா போகதேவா,
நிலத்திழ மூலா நிராமயத் தோரே (உ) ஆ. ௧௦௨.

திரிமூர்த்திகளின் சேட்டகனிட்ட முறைமை

அளவி லிசமையு மந்தமு மீறு, மளவியல் காலமு நாளு
முணரிற், நாளாவிலன் சங்கரன் தன்னடி யாரசொல், லளவில்
பெருமை பரியயற் காமே. (க)

ஆதிப் பிரானு மணி மணி வண்ணனு, மாதிக கமலத் தலா
மிசை யாயனுஞ், சோதிககில் மூன்றுத் தொடர்ச்சியி னொன
றெனா, பேசுத தலகம்பி னங்குக்கன றூர்களே (உ)

நச னிருக்கு மிருவினைக் கப்புறம், நீச முலகிற் பெருந்தெ
ய்வ மாண்ட, வீச னதுவிது வெனபார் நினைப்பிலார், தூசுபி
டித்தவா துரற்ற தாராகளே (ங)

சிவமுதல மூவரோ னை—வர் சிறந்த, வவைமுத லாறிருன்
டெனெனொன றுஞ், மவைமுதல் விந்துவு நாதமு மோங்க
சு, சவைமுத்த சங்கரன் தன்பெயர் தாமே. (௫)

பயனறிக் தவவழி யென்னு மளவி, லயஞ்ஞெடு மானமக க
னனிய மிலலை, நயனநக ளமுனறுடை நக்தித தமராம், வயன
பெறு லீரவ வானவ ராலே. (ரு)

தூலககரு சூழ்த வுலப்பிலி தேவர்கள், பாலொத்த மேனி
ப் பணிகதடி யேனஞெழு, மாலுககு மாதிரி பிரமத்கு மொப்ப
நீ, ஞாலத்த நமமடி நல்கிடென றானே. (சு)

வானவ றென்று மனித ரிவநென்று, தேனமர் கொனடை
ச சிவனரு ளல்லது, தானமாந தோருந் தனித்தெயவ மாநில
லை, யுனமாந தோரை யுணாவது தானே. (எ)

சேதிதத பேரொளி மூனடைந் தெனநின்ற, வாத்திரு
ளாவ தறிக்கல தாக, ஸீதிகக ணீச னெடுமா லடனென்று,
பேதிததவரைப் பிறநறுகின றானே. (அ)

பரத்திலே யொனரு யுளளாய்ப் புறமாகி, வரத்தினு
மாயவ ளுபய ளுக்கி, தரத்தினுட டானபல தனமயளுக்கி, க
ரத்தினு ணினறு சுழிவுசெய தானே. (க)

தாஞ்ஞெரு கூறு சதாசிவ னெமமிறை, வாஞ்ஞெரு கூறு மரு
வியு மவருளன, கோஞ்ஞெரு கூறுட லுணணின் றுயிரககினற,
தாஞ்ஞெரு கூறு சலமய ளும. (ஈ)

ஆ - சிதிகாரம் - க - இ - பாடல் - ககஉ.
சிறப்புப்பாயிரம் - முற்றம்.

முதற்றந்திரம்.

உபதேசம்

விண்ணின் நிழிந்து வினைசுட்டாய மெய்கொண்டு, தண்ணி
னற தானைத் தலைக்காவல் முனையைத்து, வுண்ணின் றுருக்கி
யொ ரொடிலா வானநத்ச, கண்ணின் று காட்டிக களிமபறுத
தானே. (க)

களிமபறுத தானெங்கள் கண்ணுதல் நக்தி, களிமபறுத

காணருட் கண்விழிப் பித்தக, களிம்பணு காத கதிரொளி கா
டட்ட, பளிங்கிற் பவளம் பதிததான பதிமே. (உ)

பதிபசு பாச மென்பபகா மூனநிற், பகிவினைப்போற்ப
சு பாச மனாதி, பதிவினைச செனந்நு காப்பசு பாசம், பதிப
ணு கிறபசு பாச நிலாவே. (ங)

வேயி செழுங்கனல் போவேயிமேனியுங், கோயி லிருக்
து குட்கொண்ட கோணநதி, தாயினு மும்மல மாற்றித் தயாவெ
னனூ, தோயம் தாமெழுஞ் சூரிய னாமே. (ஈ)

சூரிய காரதமுஞ் சூழ்பஞ்சும போலவே, சூரிய காரத
ஞ் சூழ்பஞ்சைச் சடமாட்டாச, சூரியன் சநந்தி யிறசுமி மாறு
போ, லாரியன் சூரதமு னதற மலங்களே. (ஐ)

மலங்களைத் தாமென் மாற்றி யருளித், தலங்களைத் தான
ற் சதாசிவ மான, புலங்களைத் தானட் பொதுவினு ன்ருத்யே,
கலங்களைத் தானு ன் னையநகா னற்றே (அ)

அறிவைய புலனுட் னேநான ததாதி, கெறியறி யாதுதற் நீ
ராமுட்போல, வறிவறி வுளனே யழிந்தது போலக், குறிபறி விப
பான குருபா னாமே (எ)

ஆமேவு பாலைப் பிரிசுகின்ற வன்னம்போற், னாமே தனிமூன
ற்ற தன்னக் கணிந்தந், திபேவு பலகர னங்களு ஞ்றதன், தா
மே பிறப்பெரி சோகதவித் தாமே (அ)

விததைக் கெடுத்த வியாகக்கிரத் தேமிகசு, சுத்தத் துரியம்
பிறந்து தடக்கற்று, வொத்தப் புலனுயி ரொணரு யுடம்பொடு,
செத்திட டிருப்பா சிவயோ கியர்களே (க)

சிவயோக மாவது சித்தசித் தனறு, தவயோகத் துடபுக்
குத் தன்னொளி தாய், தவயோகஞ் சாராத வன்பதி போக, க
வயோக நந்தி தன்ககளித் தானே (உ)

அளித்தா னுலகெங்குந் தானுன் வுண்மை, மளிக்தா னமர
ரறியா வுலக; மளித்தான திருமணு ளாடுக திருத்தா, ளளித்

தான பேரின்புத தருளவெளி தானே (௧௧)

வெளியின வெளிபோய் விரவிய வாறு, மளியி னளிப்போ
யடங்கிய வாறு, மொளியி னெளிப்போ யொடுங்கிய வாறு, தெ
னியு மவரோ சிவசித்தர் தாமே (௧௨)

ஐத்தா சிவலோக மிங்கே தெரிசித்தோர், சுதகுருகு சுதத
மனமுந் தழிழுகொண்டோர், நிதநர் நிமலா நிராமயா நீளபர,
முதநாத முததி முகில்முப்பத் தானே (௧௩)

முப்பது மாறும படிமுததி மேனியா, யொப்பிரா வான
நீந்த துள்ளொளி புகஞ்சு, செப்ப வரிய சிவங்கணி தானநெ
னிக, தப்பரி சாக மமாந்திருந் தானே (௧௪)

இருந்தார சிவமாகி யெங்குந் தாமாகி, யிருந்தார சிவன
செயலியாவையு நோக்கி, யிருந்தார முககாலத் தியல்பைக் கு
றித்தது, கிருந்தா ரிழவுவந் தெய்திய சோமபே (௧௫)

சோமப் ரிருப்பது சுதத வெளியிலே, சோம்பர் கிடப்பது
சுதத வெளியிலே, சோமப் ருணாவு சுருதி முடிந்திடன, சோ
மபர்க்கு டாரசு சுருதிககட் டுககமே. (௧௬)

துங்குக்கு டார்சிவ லோகமுந் தமமுள்ளே, துங்குக்கு டார்
சிவ போகமுந் தம்முள்ளே, துங்குக்கு டார்சிவ போக
முந் தம்முள்ளே, துங்குக்கு டாரநிலை சொல்வதெவ வாதே.

எவ்வாறு காண்பா னறிவு தனக்கெல்லே, யவ்வா ரு—
செய்வா னுதியான ருண, மொவ்வாத முன்று ளுமைகாண வா
டுரு, செவ்வாலிற் செயய செழுஞ்சுடர் மாணிககம் (௧௭)

மாணிககத் துள்ளே மரகதச சோதியாய், மாணிககத் து
ள்ளே மரகத மாடமா, யாணிப்பொன மனநிலி லாடுந் திருந்
கூதகைத், பேணித் தொழுதென்ன பேறுபெற் றானே. (௧௮)

பெற்ற ருலகத் பிரிபாப் பெருநெறி, பெற்ற ருலகத் பிற
வாப் பெருமயன, பெற்ற ரும மனநிறி பிடிபாப் பெறுமபேறு,
• பெற்ற ருலகுடன் பேசாப் பெருமையே. (௧௯)

பெருமை சிறுமையறிந்தெம்பிரான்போ, ஸ்ருமை யெளி
மை யறிந் தறிவாரா, ரொருமையுள ளாமைபோ லுள்ளைந தடக
கி, யிருமையுங் கேட்டிருந் தாராபுறை யந்தே (௨௧)

புரையற்ற பாவினு னெடகலந் தாறபோற், நிரையற்ற சி
நதையுள் ளாரிய னெனசெப்பு, முரையற் றுணர்வோ ருடம்பிங்
சொழிந்தாற், கரையற்ற சோதி கலந்தசத தாமே. (௨௨)

சதத முதலைதந தனவழித தானசாரிற், சித்துக்குச சி
ததந்நிச சேர்விடம் வேறுண்டோ, சதத வெளியிற சுடரிற் சு
டாசேரு, மதத மிதகுறித தாண்டுக்கொ ளப்பிலே. (௨௩)

அப்பினிற் கூாமை யாதிததன் வெம்மையா, லுப்பெனப்
போபெற் றுருச்செத்த தவவுரு, வப்பினிற் கூடிய தொனருகு
மாறுபோற, செப்பினிற் சேவன சிவதது ளடங்குமே (௨௪)

அடங்குபே ரண்டத தனுவண்டரு சென்றந, கிடங்கொ
ண்ட திலலை யிதுவனநி வேறுண்டோ, கடந்தொறு நின்ற வு
யிராகரி காணற், நிடம்பெந் நின்றான நிருவடி தானே. (௨௫)

நிருவடி யேகிவழிவது தேறிந், நிருவடி யேசிவ யோக
ரு சிந்திக்கிற், நிருவடியேசென கதியது செப்பிற், நிருவடி யே
தஞ்ச முட்டெளி வாராககே. (௨௬)

தெளிவு குருவின நிருமேனி காண்டல், தெளிவு குருவின
நிருநாமஞ் செப்பல், தெளிவு குருவின நிருவாராததை கேட்ட
ல, தெளிவு குருவுரு சிந்தித்த ருனே. (௨௭)

தானே புலனைநதந் தனவச மாயிடுந், தானே புலனைநது
ந் தனவசம் போயிடுந், தானே புலனைநதந் தனனில் மடைமா
றும், தானே தனித்தெம பிராண்டனைசு சுந்தித்தே. (௨௮)

சுந்திப்பது நகதி தனநிருந் தாளினை, சுந்திப்பது நகதி
செய்ய திருமேனி, வந்திப்பது நகதி நாமமென் வாய்மையாற்,
புந்திகளுந் நிற்பது நகதிபொற் போதமே. (௨௯)

போதந் தருமெங்கு புண்ணிய நகதியைப், போதந்தனில்

நுவத்துப் புண்ணிய ராயுனார, நாத னடைதநா னயனக் கனிகு
ர, வேதக் துதித்திடப் போயடைந் தாரவினனே. (௩௦)

ஆடாசுஉ

யாதகிகிலைடாமை

மணனென்று கண்டிருவினைப் பாத்திரத, தினனென
நிருகத்து திவினா சோகத்து, வினாணிந்து நீர்விழிந் தினா
மண னுமபோ, லெண்ணினற மாகந் திரகதினற வாதே (௧)

பண்டமபொய்க் கூடா பழகி விழுல்லா, லுண்டயப் பெ
ணடரு மகசனும் பிளசெலார, 'கொண்ட விதமு ஞானமு
லது மண்டி யவருடன டழிகுட வாதே. (௨)

ஊலொலங் கூடி யொலிக்க டமுட்டிப், பேரினை நீடுப பி
ண்டெனறு பேரி டிசு, ஞானாயந சாட்டிடை கொண்டிபோடச்
சுட்டிட்டு, நீரினிப் முழகி நின்னப்பொழிக் தார்க்களே. (௩)

காறு மிரனடு முட்டல சொனறு, பாணுள பருகத்தி
முட்டி டிராணடு, மேலுள கூடா பிரிபும் பிரிந், பின், டோலுபி
ர மீசப் புருவநி யாதே. (௪)

சேகை வினாதத்து செவ்வின் மூட்டிட்டு, வாக்கை பிரிந்
கலகு மூதநது, மூட்டிவிந னைவதது மூட்டிடிக் கொண்டி
போய்க, கரையாடா கைபலி காட்டிய வாதே (௫)

ஆடப்பண்ணி யைதநா ரடிசிலையுடடார, மடக்கொடி
யாரொடு மந்தனங் கொண்டா, ரிப்புகக மேயிறை கோதந்
தே மெனஞர், கிடகந் படுபாரா கிடகதொழிந் தாரே (௬)

மனாததே நம்பி-ரு மாட மெடுத்தது, மனாததே நம்பி
சிவிகைபெற் றேறினா, மனாததே நம்பிமுகக் கோடி வழங்கி
னா, செனாததா யெனங் திரித்திலை றானே (௭)

வாசத்தி பேசி மணம்புனர்க் தப்பதி, நேசம் தெவிட்டி சி
னைப்பொழி வாரபினனை, யாசத்தி மேல்வைத தமைய உழுஞ்
டைய டாசத்தி சுட்டிப் பலியட்டி னார்க்களே. (௮)

கைவ்வி நரடிக் கருதழிந் தச்சுந், நெய்யட்டிசு சோறு
ஊரைவாநும போயினா, மையிட்ட கண்ணாறு மாடு மிருக்க
வே, மெய்விட்டுப் போக வினா-கொள்ளு மாநே. (க)

பகதற் பிரித்தது பண்டாரங் கட்டற்ற, ஒன்பது வாசலு
பொக்க வடைந்தன, துன்புறு காலந் துரிசுவா மேனமே, னன
புடை யாராக ளமுதகண் றாகனே (கஃ)

நாட்டிக்கு நாயக னம்மூர்த தலைமகன், கரட்டுச் சிவிகை
பொன நேற்க கடைமுறை, நாட்டாகா பிணசெல்ல முன
னே னைக்கொட்ட, நாட்டிக்கு நாயி நடக்கின்ற வானே (கக)

முட்பது முப்பது முப்பத ததுவருகு, செப்ப மதிஞ்சுடக்
கோயினா வாழபவர, செப்ப மதிஞ்சுடக் கோயிற சிதைந்தபி
ன், கொக்க வணவரு மோட்டுத் தாரே (கஉ)

மதுவா குழலியு மாடு மனையு, மிதுவா ரொழிப விமரணம
தேறிப், பொதுவா புரஞ்சி காடது நோக்கி, யதுவா வாகி
யோவைத்தகண் றாகனே. (கங)

வைச்சகல் வுற்றது கண்டு மவிதரக, எச்சக லாவீதன நா
டு மருமபொருள, விச்சது வாய்பிண ரெடாவறு மறறவ, ரெச
சக லாரிண நினைக்கின்ற வானே (கசு)

அரத்தெழு சுற்றமுற் பெண்டிரு மககளு, மூர்த்துறை கா
லே யொழிவா ரொழிந்தபிண, வேரத்தலை பேரக்கி விரகிட
டெரி மூட்டி, கீர்த்தலை மூழ்குவர் நீதியி லோரே (கரு)

வளத்திடை முற்றத்தோர மாரிண முற்றங், குளத்தினம
ன கொண்டு குயவன வளைந்தால், குடமுடைந் தாலவை போ
டென னவைப்ப, ருடலிறந் தாலிறைப் போதும்வை யாரே

ஐந்து தலைப்பரி யாறு சடையன, சகசவை முப்பது சார்
வு பதனெட்டுப், பகதலு மொன்பது பநி பதினைந்து, வெகது
சுடந்தது மேளறி யோமே (கஃ)

அத்திப் பழமு மறைக்கிரை நகிவித்தங், குத்தி யுலப்
பெய்து கூழிட்டு வைத்தன, ரத்திப் பழத்தை யறைக்கிரை வி

திதுண்ணக், கத்தி பெடுத்தவா காடுபுக் காரே. (௧௮)

மேலு முகட்டில்லை குழை வடிமயில்லை, காறு மிரண்டு மு
கட்டைவ கொன்றுண்டு, வேலையான மேங்கதவா யூரி வரிசமை,
வேலைபா மேய்க்கதோர் சொன்னி த தனிகையே (௧௯)

கூடவ கிடந்தது கேரலங்க விவகில்லை, யாடு மிலையமு ம
திற தறுதிறி, பாடுகின்றார் சிலர் பண்ணி லமுதிடமுத, தேடி
பே திவின்றி நீட்டைத் தார்க்கோ. (௨௦)

முட்டை பிறந்தது முகத்து நானினி, விட்டது தானிலை
யேதேன மேறையகான, பட்டது பார்மணம் பண்ணிரண் டாண்
டின்றி, செட்ட தெழுபதிற கேட்டறி யிரே (௨௧)

இடிஞ்சி லிருக்க விளக்கெரி சொண்டாண், முடிஞ்சு சிறி
யார முழங்குவர் மூடர், விடிஞ்சிரு னாவ தறியா வுலகம், படி
ஞ்சு கிடந்து மதைக்கின்ற வாரே (௨௨)

மடல்விழி சொன்னதையன் மாயன் படைத்த, ஷடது முயி
ரு முருவக தொழாம, விடாபடாக தேழா கரகிற் கிடப்ப, கு
டாபட கெததமா கூப்பிற் றாரே (௨௩)

குடையுங் குதிரையுங் கொற்றவா ளுங்கொண், டிடைபு
மக் கால பிறுந்து கநிலையுடையு மணிதொற போருமப போது,
அடையு மிடமவல மாருயி ராழே. (௨௪)

காக்கை கவரினென் கண்டார பழிச்சென், பாரத்தழி
மெய்யினென் பல்லோரா பழிச்சென், நேறதையு ணின்று தொ
ழுவரச செய்துடடுங், கூதநன் புரப்படடுப் போனவிக கூட
வையே (௨௫)

ஆகக் கண்ட

செல்வ நிலையாமை

அருள் மரசரு மாணியுற் தேரும், பொருளும் பிறர்கொள
னப் பேரவதன் முன்னக, தெருளு முயிரோடு செல்வனைச்
சேரின, மருளும் பிணைவன் மாதவ மனதே. (௧)

இயக்குது திங்க ளிருப்பிழை பொக்குத், துயக்குதுஞ் செ
ல்வபுகைச் சொல்லவும வேண்டா, மயக்கத நாடுமின வானவ
ரே கோனம், பெயற்கொண்டன்பா லப் பெருஞ்செலவ மாமே

தானது சாயை நனக்கு வரதுகண், டென்னது மாடெ
வநிருபார்க ளேழை, ஞானமியி போமுட கொக்கப பிற
நகுது, கண்ணது ராணென் கண்கொ ளீரே. (க)

நாடியே னபூ மனவா வ டிராமும், கூட்டக கொண
பாடு நரு கொம்பிடை வைப்பி, மா டித் தாந்திட் டதன்
லியா கொளச, காட்டக கொதிதவை நகிட்ட வாழே (ஈ)

தேற்றத செளிமி நெளிந்தே மலரானமி, ஞாற்றங் பெ
ருப்பி வலக்கி மலகாடு, மாற்றிதகோமி புறித்துகளை செ
லவந்தக, கூற்றன் வருவகால் குறிக்கலு மாமே (ஐ)

மடிமொத பெவழு மாடு முடனே, கவிழ்சினற காமி
சைச செலவங் கமலம்போ, விழிசினற வாககைக்கோர ளி
பேருகச, கிமிழான்று வைத்தமை தேர்ந்தறி யாரே (ஊ)

பாழ்வு மனைவியு மககரு'னபிற, தாரு மனவே தனைத்
கொய பெரணபொருள், மேவு மனை விரிவுசெய வாராட கு
க், கூறந் துணையொன்று கூறலு மாமே (எ)

வேட்டை மிதகதத பெய்கொளவா ரிங்கை, பூட்டிக் கறி
யொன்று போமவழி பொன்பது, நாட்டிய தாபதமா வகறு
வணங்கிபிச, காட்டக கொதிதவா கைவிட்ட வாழே (ஐ)

உடம்பொ மிமிரிடை விட்டோடும பேரது, வகிப்பரி சொ
னநிலை மனனனை பெண்ணும், விடுமபரி சாய்வினற பெங்கம
ன்று, சாய்மபரி சதமையுஞ் குழந்தை லாரே (க) ஆக களக.

இளமை நிலைபாடை

கிழக்கெழுந தோடிய ரூயிறு பேறகே, கிழக்கணநித் தே
ரூர் விளியிலா மாறகதர், குழக்கனது மூத்தெரு தாய்ச்சில கா
ளில், கிழக்கணநித் தேரூர் கியணு கோரே. (க)

ஆண்டு பலவுங் சுழிந்து மப்பனைப், பூண்டுகொண்டாரும்
புருச்சுதி வாரில்லை, நீண்டன காலங்க ணீண்டு கொடுக்கனூர், து
ண்டி விளக்கின சுடாறி யார்க்கோ. (௨)

சேய்ந்தற் றெழுந்த விளமை கடைமுறை, யாய்ந்ததற் பி
ன்னை யரிப் கரும்புகள், பாயந்ததற் கங்கைப் படாசடை நகதி
மை, யோர்ந்ததற்றுக் கொள்ளு முலாவுள்ள போதே- (௩)

விருப்புவர் முன்னெனை மெல்லியன் மாதர், கருப்பு தக
ரீத்தக கடைபுகொண்ட நீர்போ, ஸருப்பொத்த மென்முலை யா
யிழை யார்க்குக், கரும்பொத்துக் காஞ்சிரங் காயுமொத்தேனே
பாண விளையன் விடூர நென்னினற, காலங் சுழிவன் க
ணமிறிகிலார், ஞாலங் கடந்தகடை முடறுத தானடி, மேலுங்
கட்கடறு விரும்புவ ஞுடன் (௪)

காலை யெழுந்தபா ந்ததனு நித்தனு, மாலை படுவதும் வா
ண்ட சுழிவதுஞ், சாலுமவ கிசன் சலவிய னாகனு, மேல நினை
பபவரக் கிண்பஞ்செய் தானே. (௫)

பருவூசி மையநதுமோர் டையினுள் வாழும், பருவூசி மையநது
பறக்கும் விருகம், பருவூசி மையநதும் பனித்தலைப் படடாற, ப
ருவூசிப் பையும் பறக்கின்ற வாதே. (௬)

கண்ணனுங் காங்கி ரோனு முலக்கை, யுண்ணின் தாக்கி
ன்ற தெனறு மறிகிலார், விண்ணுறு வானாயும் விளையுறு வா
னாயு, மெண்ணுறு முப்பதி லீந்ததொழிந் தாரோ. (௭)

ஒன்றிய வீரெண் கலையு முடனறன், நின்றது கண்டு நினைக
கிலர் நீதர்கள், கன்றிப் காலன் கருகருழி வைத்தபின், சென்ற
தில் கீழவர் திகைப்பொழி யாரோ. (௮)

எய்திய நாளி லிளமை சுழிபாமை, யெய்திய நாளி லிசை
யினு லேததயி, மெய்திய நாளி லெறிவ தறிபரம், மெய்திய
நாளி லிரததுகண் டேனே. (௯) ஆட கடிது.

உயிர நிலையாமை.

தனழக்கின்ற செந்தனிரத தணமலர்க் கொம்பி, வினழக்
கின்ற தெல்லா மிறக்கின்ற கணமும், பிழைப்பின்றி பெய்பெரு
மாண்டி யேததா, ரழைக்கின்ற பேரத்தி யாரவர் தாமே (க)

ஐவரக கொருசெய் வினைத்து கிடத்தது, வைவரு மசசெ
ய்ப்பைக காத்து வருவாக, லைவாககு நரயக னோலை ஒருசலா
லைவரு மசசெய்யைக காவலவிட் டாரோ (உ)

மததளி யெனறான தான மிரண்டின, வத்துளனே வாழு
மரசரு மருகன, வத்துளனே வாழு மரசன புட்பட்டன, ம
ததளி மன்னாய் மயங்கிய வாறே. (ங)

வேங்கட நாதனை வேதூர்த்தக கூத்தனை, வேங்கடத் தள
னே விளையாதி நத்தியை, வேங்கட மென்றே விரகதி பரதவா,
தாங்கவல் லாருயிர தானதி யாரோ (ச)

சென்றுணா வானறிசை பததுந திவாகர, னன்றுணா
வாலாக கின்ற ததிகலா, நினறண ராரிந் திவத்தின மவிசாக
ள, டொன்றுணா வாரிந் புணர்க்கின்ற மரயமே (ரு)

மாறு திருத்தி வரம்பிட்ட படிகை, டேற மகளைப் பெரி
தணாந தாரில்லை, கூறுங் கருமயிர வெண்மயி ராவது மீதும்
பிறப்புறா ராண்டென நிரே (க)

துடுப்பிடு பாளைக்கு மெர்னறே யரிசி, யடுப்பிடு மூன்றற்கு
மருசெரி கெரளனி, யடுத தெரியாமற கொடுமின னரிசி, விடுத
தன நாடகளு மேற்சென நனவே. (எ)

இனபுது வண்டங் கணமலா மேற்போ, யுண்பது வாச ம
துபோ லுயிரினை, யின்புறநாடி நினைக்கிலு மூன்றென, கணபு
ற நின்ற கருததுணில் லானே. (அ)

ஆம்விதி நாடி யாஞ்செய்மி னநநிலம், போம்விதி நாடிப்
புனிதனைப் போற்றுமின், னாம்விதி வேண்டும் தெனசொல்லின்
மாணுட, ரார்விதி பெற்ற வருமைவல் லார்க்கே. (ஆ)

அவ்வியம பேசியறங்கெட நில்லனமின், வெவ்விய னுகி
ப் பிறாபொருள் வவவனமின், செவ்வி யராகச் சிறநதுணனும
போதொரு, தவ்விக்கெர டுண்மின தலைப்பட்ட போதே (க)
ஆடுகள்

கொல்லாமை

பற்றுட சற்குரு பூசைசுரும பனமலர், மற்றே ரணுகுகோ
க் கொல்லாமை பொனமலர், நற்றுர் நடுக்கற தீமுரு கித்
தமு, முற்றுரு மாவி யமர்நதிட முச்சியே. (க)

கொல்லிடு குத்தென்று கூறிய மாககனை, வல்லிடுக கார
ர் வலிககயிர் குறகட்டிச, செல்லிடு நில்லென்று தீவாய் நரனி
னட, நில்லிடு வென்று நிறுத்ததுவா தாமே (உ) ஆடுகள்.

புலால் மறுதலை

பொல்லாப புலாலை துகரும புலையனை, பொல்லாருங் தா
ன வியமனறன னுதுவர், செல்லாகப் பற்றிய தீவாய் நரகத்
தின, மல்லாக்கத் தினனி மறித்துணைப் பாரே. (க)

கொலைபே கெனவுகட் காமமபொய கூறல், மலைவான டா
தக மாமவை நீக்கித் தலையாரு சிவனடி சாராதினபரு சாரந்
கோக, கலைபா மிவைஞாரு னகநத திருத்தலே. (உ) ஆடுகள்

பிறாமனை கடவாமை

ஆதத மனையா னககதி லிருகசவே, சாதத மனையாளைக்
காமுறங் சரளையா, கரசச பலரவின கனியுண்ண மரட்டாம,
லீசசம பழத்தக கீடருறற வாதே (க)

தரித்து வளாதத்தோர தேமாங் கனியை, யருத்தமென
றெண்ணி யறையிற புதைத்தப, பொருத்த மிவாத புளிமாங்
கொம பேறிக, கருத் தறிபாதவா காலறற வாதே (உ)

பொருளகொண்ட கண்டனும் யோதகை யானு, மிருள்

கொண்ட மின்னெளி கொன்றின் றேரு, மர கொண்ட மா
தர மயமுறு வார்களு; மருக கொண்ட சந்தையை மாறதகில்
லாரே (ங) ஆ. உரு.

டடனிரிழிவு

இலகல் வாயின பெட்டி பழுத்காற், குலைநல வரங்னி
கொண்டே லாகா, முலைநல கொண்டு முறுயலசெய் வரர்மே
ல், விலகுற கெஞ்சின மயவ்துகொள் ளீகோ. (உ)

மனைபுரு வாராசை மனைவியை நாடிந, கனைபுரு சீட்டோ
ற் சுழித்துடன் வரங்குந, கனவது போலக கசிகொழு மன்
னப, நனவது போலவு நாடவொன் னுதே. (உ)

இயலுறம் னாழ்ககை யிளம்பிடி மாதர், புயலுறம் புல்லி
ற் புணர்த்தவ ரேயினு, மயலுறு லுண்பா சார விருமென ட,
ர லுறப பேசியகனொழுக தாரே (ங)

வையகத் தேட வாரொடுத் கூடிமென், மெய்யகத்
தோருழையகத் விதிபறு, கையகத் தேதரும் பாலுயின சாறு
தொண, மெய்யகத் தேதொரும பாலுயின வாறே. (ரு)

கொழை மொழுக்கவ குளமுறி ரசியி, லாழநடுவா ளள
ப்பது வாராகினத, தாழந துடகசிட, தடுககசிட வாலிடிந், பூ
ழைதுளழநதவா போலினறவாதே. (ரு) ஆ. உரு

கஞ்சுவு

புடைவை திழிந்தது போயிற்று வாழ்க்கை, மடைமப் ப
ட்டாசுரு மன்பில ராணர், கொடையிலு கோளிலு கொ
ண்டாட்டமிலு நடையிலு நாட்டி வயங்குகின் றுர்கட்கே.

பெயக்குழி தூர்ப்பான் புலரி புலருதென், மசுருழி தூர்
க்கு மருமபண்டந தேடுகீ, ரெக்குழி தூர்த்த மிறைவனை பே
த்தமி, னக்குழி துரு மழுக்கற்ற போதே. (உ)

கஞ்சுழி தூரக ககனமுந் தேடுவ, மசுருழி தூர்க்கை யாண

பீக்கு மரிபத; வக்குழி தூங்கு மறிவை உறித்தி, னக்குழி தூ
ரு மழுக்கடி நவமே. (ங)

துடர்கதெழுஞ் சுதரம வினைபிறந்தி, கடற்கதே ரா
வி கழிபான முன்னே, யுடைகொரு காலந் துணர்விளக் கே
ழறிச, துடர்கதறின நவவழி தூங்குந் பாமே. (ச)

அறுததன வாறினு மானின மேவி, யறுததன னாவரு மெ
ன்னலி துனப, மொறுததன வல்வினை யொனதல்ல வாழவை.
மொறுததன வீசனை யே னடிதின் ருனே (ரு) ஆ உஉங்

அகடிகாரியம்

வகையில் விழுப்பொருள வாணுகிலுந், கெய்யுந் திசை
பெறுசேவா குழாமும், விசையமெருகிய வேத முதலா, ய
னை விரா வர்க்குண ராடுதி வேட்டிலே (க)

அருதி வேட்டு மரு ணையதன, போகதி காடிப் புற
ங்குடித் துணணுயா, தாமவிதி வே டுத தலைப்படுமெய்கெ
றி, தாமறி வானே தலைப்படுவாரே (உ)

அனைதுனை யறுதன ரயியு னாங்கி, அனைதுனை வைதத்தி
னுட்பொரு ளான, வினை தனை யாமத தயங்குப் பொழுது, து
னைமனை யாயதேரா தும்கெறி பாமே. (ங)

போதிரண் டோதிப் புரிதருள் செய்திட்டு, மாதிர்ண் டா
கிமகிழ்துட னேநிரஞ், டோதிர்ண் டாகிப தணனம் பதவை
கன், வேறிர்ண் டாகி வெறிக்கின்ற வ.தே. (ச)

கெய்க்கின் தெரிய கெடுஞ்சுட றேசெனது, மைக்கின் தெரியு
ம் வகையறி வார்கட்டு, மைக்கின் நவிழ்தரு மத்தின் மரமென
றுகு, செய்க்கின்ற செல்வ மதியது பாமே (ரு)

பாழியகலு மெரியுந் திரிபோலுட், ழிழியகலு முதுவினை
கோய்ப்பு, வாழிமெய் தங்கி யுதிக்க வவைவிழுந், கீழிசெய்த
ங்கி வினைசரி பாமே. (ச)

பெருஞ்செல்வங் கேடென்று முன்னே படைத்த, வருஞ் செல்வந் தகத் தலைவனை நாமிட, வருஞ்செல்வத் தின்பம வரவிருத் தெண்ணி, யுருஞ்செல்வத் தாருதி வெட்கநின் றுளோ (௮)

ஒண்குட ராணை யுலப்பிலி நாநனை, யொண்குட ராக்பென னுள்ளத் திருக்கின்ற, கண்குட ரோனுல கேழுங் கடந்தவத், தண்குட ரோமத் தலைவனுமாமே. (அ)

ஒமத்து ளங்கியி னுள்ளா நெம்மிறை, யீமத்து ளங்கி யிரக்த்கொள வானுளான, வேமத்து ளங்கி விளைவு வினைக்கடற், கோமத்து ளங்கி குரைசுட றுனை (க)

அங்கி நிறுத்து ஈருத்தவ ராரணத், தங்கியிருக்கும் வகை யருள செய்தவ, ரெங்கு நிறுத்தி யின்பபப பெருமபதி, பெரங்கி நிறுத்தம் புகழுது மாமே (௧௦) ஆ ௨௨௩.

அகநணரொழுக்கம்

அக்தண ராவோ ரறுதொழிற பூண்டினோர, செத்தழ னோமபிழப பேரது நியமஞ்செப், தகத்து நறகரு மதுநின் று நக்டிடுச, சக்தியு மோதிச சடங்கறுப் போகனே (௧)

வேதாரகநு கேட்க விருப்பொடு முப்பதப், போதார்த மான பிரணவத் துள்புகரு, நாநாரத் வேதாரக போதாரத் நாநனை, யீதா மேனாதுகண டினபுறு யோர்ஊ (௨)

காயத் திரிபே கருது சாவித்திரி, யாய்தற குணப்பா டந திர மானகுன்வி, கேயத்தே நேறி நினைவுற்று கேயத்தாய, மா உததுட டோயா மறையோக டாமே. (௩)

பெருநெறி யான பிரணவ மோகது, குருநெறி யாலுறா கூடினல் வேதத், திருநெறி யான திருகை யிருத்திச், சொருப ம தானோர் துகண்பார்ப் பாரோ. (௪)

சத்திய முகதவக் தானவ னாதலு, மொத்தக்கு மிசதியயி ட்டியே வாட்டலு, மொத்த வ்யிருட னுண்டா யுணர்வுற்றுப், பெத்த மறுத்தலு மாகும் பிரமமே. (௫)

வேதார்க்கங் கேட்ட விருமபிய வேதியர், வேதாநதங் கேட்டுத் தம வேடகை பெரழிகதிலர், வேதாநத மாவது வேட்கை பெரழிகதிடம், வேதாநதங் கேட்டவர் வேட்கைவிட டாரே

நூலுஞ் சிசையு நுவலிற் பிரமமோ, நூலது காறபாச நு ண்கினை கோசமாம், நூலது வேதாநத நுண்கினை ஞானமாம், நூலுடை யந்தணர் காணு நுவலிலே. (௪)

சுததிய மினறித் தவிஞானந தாவினறி, பொதத் விடை யமவிட டோரு முணர்வினறிப், பத்தியு மினறிப் புரணுணை மயினறிபூண, பத்தேது மூடா பிராமணா தாமன்றே (௫)

திருநெறி யாகிய சித்தசித் தினறிந், துருநெறி யாலே குருபதிஞ சேர்க்து, கரும நியமாதி னைவிடிக் காணுந், துரிபச சமாதிபாக நுய்மறை போர்க்கிக் (௬)

மறையோ ரவரே மறைபவ ராணுந், மறைமூர்திம் வேதாநத வாயமையிற் றுப்மை, குணயோராதவ மறமுனை கோலாகலமென, தறிவேரர் மறைதெரிந் தகதண ராமே (௭)

அந்தணமை பூண்ட வருமறை யந்தததுச, சிந்தைசெய யந்தணா சேருஞ் செழுமபுலி, நகதுத லில்லை கரபதி கணருகு, மந்தியுஞ் சந்தியு மாகுதி பண்ணுமே (௮)

வேதாநத ஞானம் விளங்கி விதியிலேரா, காநாநத போதகணுகிய போகததுப், போதாநத மரம்பரண பரப்புபுப புககதால், காநாநத முத்தியுஞ் சித்தியு கண்ணுமே (௯)

ஒன்று மிரண்டு மொடுங்கிய காலத்து, நன்று மிருந்து கலமபல பேசினும், வென்று விளங்கும் விகரத்தை காடுவா, சென்று வணங்குந் திருவுடை யோரே (௧௦)

தானே விடுபற் றிரண்டுந் தரித்திட, தானே விடைபட்டி மேதொனறை காடாது, பூமேவு காணமுனை புண்ணிய போக னு, டோமேவு மோமா குதியவி புண்ணவே. (௧௧) ஆ. உரு.

இராசகோடம்.

கல்லா வரசனுவ சாலனுநேரொருங், கல்லா வரசனீதி
கரண மிசகல்லன், கல்லா வரச னறமோரான கொல்லன்
பரண; நல்லாணாக காலனணுகி கல்லானே. (க)

காடோறு மன்னவ னாடிற்றவநெறி, காடோறு நாடி
யவனெறி நாடானேல், காடோறு நாடு கேடுமுட னன்னு, கா
டோறுஞ் செல்வ நாடு குணமுமே (உ)

வேட நெறிநிலார் வேடமூண் டென்பயன், வேட நெ
றிநிற்போர வேடமே மெய்வேடம், வேட நெறிநிலார தம
னம் விற்றவெகதன், வேடநெறி செயதால் கீடது வாருமே (3)

முடவ செட ரகோர் சிறைநூன முதற்கொளனி, வரமெ
பரியட பெருவாழவு மன்னனும், விடொன் றிலனாகு ராகலரந்
போத தனாக, தாடொ ருத்த சுகையறுத தானவநே (௪)

ஞான மிவாதார கடைசிகை நூனவனன், ஞானிகள டோ
ல கடிசின் தவாதமமை, ஞானிக ளானே நரபதி சோதிப ர,
ஞான முடைடக்குத் தலவாகு நடட்டிறகே. (5)

அவையு மயனையு மற்றர யோனையு, தேவர்கள போந்
றுர் திருவேடத் தானையு, காவலன் காப்பவன் காவா தொ
ழியனென, மேலு மறுமை-குமீனா நாகமே. (௬)

சிறந்தரு முத்தியுஞ் செல்வமுமேவென, மற்றது மற்ற
நெறியேயாற்றல் வேணடுஞ், சிறந்தவர் ஞானஞ் செய்கொடி
ல் பாவையு, மறைந்திடி டெந்தனாக காறிவொன றுமே (௭)

வேந்த னுணகை மிகுநறு காப்பது, வாய்ந்த மணிநர்க
னவயழி யாதிந்நா, பேரந்திய வுடைப் பிறர்கொளளத் தாறு
கொளளப், பாட்கத புலிபன்ன பாவகத் தானே. (௮)

கால்கொண்டு கட்டிக் கனல்கொண்டு மேலேற்றிப், பால்
கண்டுசோமன மகம்பற்றி யு ன்ணதோரா, மால்கொண்டு தேற
சூய் ஸ்ணு மருளார, மேல்கொண்டு தண்டஞ்செய் வேந்தன்
கடனே. (௯)

தத்தஞ் சமயத ாருதில் ஸாதாரை, மத்தன் சிவன்சொ
ன்ன வாகம னானெறி, யெததனை டமுருபு மமையி விம்
மைக்கே, மெய்ததனை டரு செயவநவ வேகதன் டடனே. (௧௦)

ஆ. உசா.

வானநிதபடி.

அமுதுறு மாமனை நீரத னுலே, அமுதுறு ம பனமரந்
பாபபினை தோற்றுறு, டமுதுறு தேவத கரு மபொபி வாரை, ப
முதுறுறு காருசிகை யாங்கது வாரமுமே (௧)

உரையிடை நினறிழி வானீ டருவி, யுனயில்லை யுள்ளத த
கத்தினை ழாறு, துரையிலலை மாசில்லை துணணிது மெனனர்
உ, கரையிலலை யெனதைக கமுமணி யாரே (௨) ஆ. உசா.

தாசைபுடி

தூக்குமிநிநி னவரிப னெனனமின, பார்ததருக துண
மின பழம்பொருள போதனமின, வேடடை யுடைமீர் விரா
வெதொல்லை யுணனமின, காசனை சனாகதுணனுங் காலமறி
மினே (௩) ஆ. உசா.

இந்தாக கித.

தாரநிவா ரண்ண முன்பணி வாரவர், தாமறி வாரந் தர
கிநினை ருரவர், தாமறி வா கிந தத்தவ ராவர்க, டாமறி வா
ராகுந் தமர்பா டுமே (௪)

யாவாக்குமா மிறைவந் கொருப ிலி, யாவாக்கு மாம
பசுவிதகொரு வாயுறை, யாவாக்குமா முண்ணும போதொரு
கைபபிடி, யாவாக்குமாம் பிறாக கினனரை தானே. (௫)

அற்றுநின்ற முண்ணு மூனே உறனெனனுங், கதறன போ
திக கமழபவர் மானுட, ருற்றுநின்ற முன்கொரு கூவந் குளத்தி
னிற், பதறிவந் துணனுங் பயனறி யாரே. (௬)

அழுக்கினை யோடடி உறிவைந்நையீர், திருக்கிய காளிற
நருமமுஞ் செய்வீர், வழிகதிருந் தென்கெய்வீர் வெமமைபா
கது, வழிககவன நென்கெய்வீர் நோழிகரு சீரே (அ)

தனநீர் யறிபாது தானல்லா ரெனனாதிந், கினமைபறி
பாதினையென நோராத, வனமையில் வந்தெங் கூற்றமு வரு
முன்னக, தினைய கல்ல தவருசெயுந்ரே (இ)

தூதகொன வழிமுதற் சுற்றமு மின்ன, யிரகதான வழிமு
த லின்பமு மின்ன, மறந்தான வழிமுதல் தகதின னீச, னாக
தா னறியு மனவறி வாரே (ஊ)

கான்றவரு செய்வதாஞ் செய்வத தவவழி, மாநறெ
ய்வ மாக மதிசுரு பனிகர்க, னுனையவ மாக வுயிரககினற ப
வ்வயிர, கான்றெய்வ மெனது கமனவரு வானே (எ)

தின்கிரு வின்னககட டாவுறு தோணி, மின்னப்பினநி னீச
ரு பிருவழியுனநி, சின்கருந தனகரும சேஷல் புழேன,
வின்கருந தவமற மேறதுண யாரே (அ)

பறந்து வாய்கின்ற பற்றினப பாரமிகை, யற்ற முனாவா
னறெறிக கல்லது, யற்றநாக னாரெனது கிந்தது யேகனை,
மறநன்னல் வைதது வழிகொள னுமாதே (ஐ) ஆ உருக.

அறஞ்செயரன நிரம

எட்டி பருதக விருவானி கீழ்க்கனன, னொட்டிய கல்லற
ஞ் செய்வா தவர்கெய்வம, வட்டிகொண டாட்டியே மன்னி
ன முகத்தெம், பட்டப் பதகர் பயணி வாரே (க)

ஒழிதன காலங்க ளுழியுமபேரயின, கழித்தன கதபனை
காளுவ குறுகிப, பிழிந்தது போலதகட பேரிட றறககை, வழி
கதது கனநி மறமறி யாரே, (உ)

அறமறி யாறண்ணல் பாத நினைபுக், திரமறி யாரசிவ லோ
க ககர்க்குப், புறமறி யார்பவா பொய்மொழி கேட்டு, மறமறி
வார்பகை மனநினை ருரே (ஃ)

இருமலகு சேரையு மியும் வெப்புந், தருமகு செயபா
தவா கமபால தாகு, முருமிடி நாக முரேரணி கழலைத், தரும
கு செயவாரபககம் முழுந் லாவே (அ)

பரவப் படுவார பரமனை யேததா, திரவலாக இதலை யாயி
னு ம்பரா, காகததே நீராட்டிக காவை வளர்க்காரா, நரசத்தி
ன்தறிதேர கனனெஞ்சி விரோ. (இ)

வழிகடப் பரிசுனி லானேரு வகவ, கழிகடப் பாரகடக
தாரகருப் பாகு, மழிகடக குமவினை மா தவோட்டித், டொ
ழிகடப் பாரவினை யோங்கினை குரே. (ஈ)

கூல்தவ நீசன கழலடி காரணமா துணிந்தவ நீசன நுற
ககம தானவா, மலிகதனா மாளுநீ துணையமொன் றினறி, மெ
லிகத் சினத்தினு லீழகதெரழிக தாரோ (உ)

இனப மிடரென றிரவநிற வைத்தது, முனபவா பெப்
பையி னுலே முடிந்தது, வினபமிது கண்டு மிகலாப் டேகைக,
என்பிலார சிகதை யறநி யாரோ (ஊ)

கேவெது மாவது கேடில புகழோ, னடுவல்ல செடதின
ப காரட்டவு மொட்டா, விடுவது மீவது மென்னு மி வினபம், ப
யேவது செட்டிர பசுவது வாமே (ஐ)

செவ்வவ கருதிச சிலாபலர் வாழ்வெனா, புல்லறி வா -
பைப போதறிப புலாரோ, யில்லவ கருதி யிறைவனை யேத்த
மினவல்லிற வெந்த விற்றறி யாமே. (க) ஆட உசுக

அன்புடை ளம்

அன்புரு சிவமு பிரண்டெனப ரிதிவிலா, ரனபே சிவமா
வ காரு மறிகிலா, ரனபே சிவமாவ தாரு மறிகதபி, எனபே
சிவமா யமாகதிருந தாரோ. (க)

பொனைக் கடகதிலங் குர்புனித தோலினன், மின்னிக
கிடகது மிளிரு மிளம்பிறை, துணனிக கிடகத் சுறிபொடி யாடி
கருப, பின்னிக கிடந்தென பேரனபு தானே. (உ)

என்பே விதகா யிணர்ச்சி யுறுத்திடும், பொன்போற் ற
கொள் பொரித வறுப்பினு, மறபோ மிருதி யகங்குழை வராகக்
கறி, யெனபோன மணியின் பெய்த வொணஞ்சே (௩)

ஆரவ முடைபவா காணப் பரன தன்னை, யீர் முடைப
வா காண்ப ரிண்படி, மர முடைபவா காண்பார பவந் தன
னைக, கோர தெரு லெ டிநாகுறுபுக ளாரே. (௪)

வண்ண புருஷி யிறுவனை தெற்றயின், முனநன் புருசு
சு முகத்தனை காமிந், பிணன்ன புருசுப் பெருநகை நகர்பு
ந், சன்னன் பெண்டகே தலைவிற வாரே. (௫)

தானொரு காலஞ் சயம்புபென தேகினு, வாடுரு
காலம் வழிதனை பாரநிஞ், தேடுரு பாரநிஞ் தேன
நாடணிபென, ஞ் ஞ்ரு வடையொனனிடின் குனை (௬)

முண்டடை, சிவபரபடை, மூலிடை, மனபன்
செம்பெரு மாணை யறிவார், படைடைத் திசை யகலிடம்
வாழ்வின், சைபடை, மாரதன்கலிடந் தானே (௭)

கருத்தனு செம்பொனெ டி நாமத்திற் சோதி, யிரு தியு
ம வைத்து மிதைவென தேரநிடி, மருநதியுளீசனை மாருந
பெண்டில், விருத்தி கொடுத்தி யினனயா கேட்கே (௮)

நித்தலுந் துருசுநி யென யரு செயதவன், வைதக பரிசு
நிக தேயுமனிடர்க, ரிசனையுந் பைபப் பெருநை பிராவென
று நகலிடம் மனனாகை நாமக் லாரே (௯)

அனபினுள ளானபுருத் தானு - லாயுளான, முனபினு ளான
வமுன் வாகும் பிராவன், னனபினு ளாகி யமரு மருமபொ
ரு, ளனபினு ளார்க்கே யனதனை யாரே. (௧௦) ஆகக்

அனபுசெய்வாரா யறிவன் சிவன்

இகழாததம் பெற்றது மீசனறியு, முகத்தருள் செய்திநி
முத்தம் நாதன், கொழாதனபு செய்தருள கூரவல் லார்க்கு,
மகழத்தனபு செய்யு மருளது வாரே. (௧)

இன்பப் பிறவிக் கியல்வது செப்தவன், னுன்பப் பிறவித் தொழில்பல வென்னினும், அன்பிற் கலவுசெய் தாதிப பிரான்வைதக, முன்பப் பிறவி முடிவது தானே. (உ)

அன்புறு சிந்தையின் டே. டோமு மவ்வொளி, யின்புறு கண்ணியோ டேற விசைநகன், துன்புறு கண்ணிபைந் தாடுந் துடககரறு, கண்புறு சிந்தைபை நாடுமி னீரே (ங)

புணர்ச்சியு ளாயிழை மேலன்பு போல, வுணர்ச்சியு ளாங்கே பொடுங்கவல் லார்க்குக், குணர்ச்சி யில்லாது குலாவி யுலாவி, யணைததலு யின்ப மதுவிது வாமே (ச)

உற்றுநின் றுரோடு மத்ரு சோதியைச், சித்தர்க ளெனறுக தெரிந்தறி வாரிஸ்ஸை, பத்கிமை யாலே பணித்தடி யாரதொழ, முததி கொடுத்தவா முன்புநின் றானே. (ஐ)

கண்டேன கமழதரு கொணறையி னுண்டி, கண்டேன கரியுரி யானறன் கழலினை, கண்டேன கமல மலருறை வானடி, கண்டேன கழல்தெ னன்பினு ளானே. (ஈ)

கமபனை காளு விதப்பொரு ளாகுமென, நும்பரி வ வானவ ரோதக தலைவனை, யின்பனை யின்பத திடைநின் றிரதிசூ, மனபனை யாரு மறிபகி லாரே. (ஏ)

முன்பு பிறப்பு மிறப்பு மறிபாதா, ரன்பி லிறைவனை யாநிறி யோமென்ப, நினபப் பிறப்பு மிறப்பு மிலாகந்தி, யன்பி லவனை யறிபகி லாரே. (அ)

ஈச னறியு மிராப்பகலுந் தனைப்ப, பாசத்துள் வைத்துப் பரிவுசெய் வார்களைத், நேசுந் தறிந்து செயலற திருத்திடி, வீசனவந் தெமமின— யீட்டிநின் றானே. (க)

விட்டுப் பிடிப்பதென மேதரு சோதிபைத், தொடடுத தொடர்வன றுலையாப் பெருமையை, பெட்டுமென் னுருபி ராய்வினற கீசனை, மட்டுக் கலப்பது மஞ்சன மாமே. (கௌ)

ஆ. உ. அக.

கல்வி.

குறிப்பறித தேனுட லுயிரது கூடிச், செறிப்பறித் தேன்
மிகு தேவா பிரானை, மறிப்பறி யாதுவந் துள்ளம் புகுத்தான,
கறிப்பறி யாமிசுவ கல்விகற் றேனே. (௧)

கற்றறி வாளர் கருதிய காலத்துக்கற்றறி வாளர் கருத்தி
லோர் கண்ணுணரி, கற்றறி வாளர் கருதி யுரைசெய்யுவ, கற்ற
றி காட்டக கண்ணுள வாக்குமே. (௨)

நிங்கினற போதே நிலையுடை யானகழற், கற்கினற செய்
யின் கழிந்ததும் பாவங்கள், சொற்குணற லினறித தொழியி
ன ஸ்ரோமுபின், மற்ருென் றிலாத மணிவிளக் காமே (௩)

கல்வி யுடையார் கழிந்தோடிப் போகின்றார், பல்லி யுடை
யார் பாம்பரித துண்கின்ற, லெல்லியுங் காலையு மேத்து மிறை
வனை, வல்லியுள வாதித்த காயமு மாமே. (௪)

துணையது வாய்வருந் துயரந் சோதி, துணையது வாய்வரு
ந் துயரந் சொல்லாந், துணையது வாய்வருந் துயமலர் கந்த
ந், துணையது வாய்வருந் துயரந் கல்வியே. (௫)

துவொன்று பற்றி துணியேற மாட்டாதார், பாலொன்
று பற்றினுற் பண்பின் பயன்கெடுங், கோலொன்று பற்றினுற்
கூடாப் பறவைகண், மாலொன்று பற்றி மயங்குகின் றாரே (௬)

ஆயத்துகொள வாராககர னங்கே யெளிப்படுந், தோய்ந்த
நெருப்பது துயமணி சிந்திந், மேய்த்த விளமதி யெட்டவல்
லாககட்டு, வாய்த்த மனமல்கு துணைணி யாமே. (௭)

வழித்துணை யாய்வருந் தாயிருந் தார்முன, கழித்துணையா
ய்ந் றிலாதவர் சிந்தை, பொழித்துணை யாமும்பாராமுல கே
ழும், வழித்துணை யாம்பெருந் தனமைவல் லானே. (௮)

பறமது பற்றிப் பரமனைப் பற்றுமின, முற்றது வல்லா
முதல்வ னருளபெறில், சீற்ற விரகிற் கிளரொளி வானவர், கற்
றவர் பேரினப் பற்றுநின் றாரே. (௯)

கடலிடை யானமலை யானைத பூதத், தடலிடை யான்
பல ஓழிதொ ளாழி, யடல்விடை யேறு மமரர் களுத, விட
முடை யார்செஞ்சுத தில்லிருந் தானே. (௧௦) ஆட உகக.

கேளவிகேட்டமைதல்

அறங்கேட்டு மகதண ராய்மொழி கேட்டி, மறங்கேட்டிம்
வானவர் மகதிரங் கேட்டிம், புறங்கேட்டிம் பொன்புரை மே
வியெம மீசன, நிறங்கேட்டிம் பெற்ற சிவகதி தானே (௧)

கேவர் பிரானநனைத திவவிப பூராததிபை, யாவ ரொரு
வ ரறியா ரறிந் தபின், ஓதுமின கேசேமி னு னாமி னு னாக
தபி, ஓதுதி யுணர்ந்தவ ரோங்கினை னுரே (௨)

மயன்பணி கேட்பது மாநகதி கேட்டி, னயன்பணி கேட்
ப தரன்பணி யரனே, சிவன்பணி கேட்பவர் தேவரு மாவா ப
யன்பணி கேட்பது பற்றது வாமே. (௩)

பெருமா னிவனென்று பேசி யிருக்குத், திருமா னுடர்பின்
னைத் தேவரு மாவ, ரருமா தவாககு மகிழ்ச்சுருா செய்யு, மரு
மா தவததெங்க ளாதிப பிரானே (௪)

ஈச னருளு மிறப்பும புறப்பையும், பேசி யிருநது பிதற்றி
மகிழ் வெய்தி, நேசமு மாரு ங்கமொளி யாயவினது, வாச மல
ங்ககந மன்னினை னுனே (௫)

விழுப்பங் கெழுமியு மெய்நின்ற ஞானத, தொழுக்கமுஞ்
சுந்தை யுனாகின்ற போது, வழுக்கி விடாவிடிஸ் வானவா கோ
லு, மிழுககின்றி யெண்ணிலி காலம தாமே. (௬)

சிதிரா மணற்சோற்றிற் நேககிடு மாபோற், செறிவா ல
னுபோகஞ் சிததிக்கு மெனனிற், குறியாக தொண்கைக் குறியா
தா தமமை, யறியா திருந்தா ரவரவ ரனதே. (௭)

உறுதுணை யாவ துயிரு முடம்பு, முறுதுணை யாவ துலகு

று கேள்வி, செறிதுணை யாவது சிவனடிச் சிங்கை, பெறுதுணை
கேட்குந் பிறப்பில்லை தானே. (அ)

புகழ்நின் ஞாகரும புராணனெம் மீச, நிகழ்நின் ஞாகரு
மிடுபைக கிடமா, மகிழ்நின் றுதிழை யோதி யுணராக, கழிய
நின் ஞாககொரு கற்பக வாமே. (க)

வைத்துணாக தானமனத தோடும்வாய் பேசி, பொத்து
ணர்க தானுரு வொன்றொடொன் றெவ்வா, தச்சுழன் றுணி
கலங்கினு மாதியை, தச்சுணாக தாக்ககே நனுகனு மாமே. (க)

ஆட டுக.

கல்லாமை

கல்லா தவருங் கருத்தறி காட்சியை, வல்லா ரெனிலருட்
சண்ணு மதித்தனோர், கல்லாதா ருணமைபற் றுநிறபா க
ந்ருருங், கல்லாதார் பேரினபங் காணுக லாரே. (உ)

வல்லாக ளென்றும் வழியொன்றி வரமுநினு, வல்லாத
வர்க ளறிவு பல்வென்பர், ரெல்லா விடத்து முளனெங்க டம்
மிதை, கல்லா தவாகள கலப்பறி யாரே. (உ)

நில்லா நிலையை நிலையாக கெஞ்சத்து, நில்லாக் குரம்பை
நிலைபென றுணாக்கார, ளெல்லா வுயிராகு மிதையனே யாயி
னுங், கல்லாதார கெஞ்சத்துக காணவொன னாதே. (ங)

கில்லென் வினைத்துய ராகரு மயலானேன், கல்லே னர
னெறி டறியாத தகைமையின், வல்லேன் வழங்கும பொருளே
மனத்தினுட், கல்லேன் கழிபரின றுடவல் லேனே. (ச)

நில்லாது சேவ வினைபன நெனவெண்ணி, வல்லா ரறத்து
ந் தவத்துரு மாயினார், கல்லா மணிதர் கயவ ருள்கின்ற, பொ
ல்லா வினைத்துயா போகஞ்செய் வாரே. (ரு)

விண்ணிலி னுள்ளே வினைந்த விளங்கனி, கண்ணிலி னுள்
ளே கலந்தங் கிருந்தது, மண்ணிலி னுள்ளே மதித்து மதித்துவி

னி, நெண்ணி பெழுதியினைத்துவிட்டாரே. (௯)

கணக்கறி தாராகனறிக் காணவொண்ணாது. கணக்கறி
நீ தார்க்கனறிக் கைகூடாத் காட்சி, கணக்கறிக் துண்மைபைக்
கண்ணட நிற்குவ, கணக்கறி தார்கல்வி கற்றறி தாரோ (௧௦)

கல்லாத மூடரைக் காணவு மாகாது, கல்லாத மூடாசொ
ந் தேடகக கடனனறு, கல்லாத மூடர்க்குக் கல்லாதார் கல்லா
ராவ், கல்லாத மூடா கருதத்தி யாரோ (௧௧)

கற்றுஞ் சிவஞான மில்லாக் கலதிகள், சுற்றமும் வீடார்
துரிசுறா மூடாகன, மற்றும் பலதிகை காணா மதியிலார்,
கற்றனட் விதபோர கணக்கறிக் தார்கனே (௧௨)

சூதிப் பிரானம ராகும பரஞ்சுடா, சோதி யடியாரா
தொடரு பெருகெய்வ, மோதி யுணரவல் லோமென்ப ருண
னினத, சோதிடத்தூத் தொடரபறி யாரோ. (௧௩) ஆ. ௩௩௬.

நடுவுநிலைமை.

நடுவுநின் றார்க்கனறி ஞானமு மிலை, நடுவுநின் றார்க்கு
நரகமு மிலை, நடுவுநின் றாநல்ல தேவரு மாவா, நடுவுநின்
றாவழி காணுநின் றேனே. (௧)

நடுவுநின் றுனல்ல கார்முதில் வண்ண, நடுவுநின் றுனல்ல
கரணமறை யோதி, நடுவுநின் றார்கிலர் ஞானிக ளாவோர், நடு
வுநின் றாநல்ல கம்பனு மாவரே. (௨)

நடுவுநின் றார்கிலர் ஞானிக ளாவர், நடுவுநின் றார்கிலர் தே
வரு மாவர், நடுவுநின் றார்கிலர் கம்பனு மாவர், நடுவுநின் று
ரோடு காணுநின் றேனே. (௩)

தோனறிய வெல்லாக் துடைப்பன வன்றிவ, ரேன்றுநின்
றொன்று மீச வினையடி, மூன்றுநின் றார்குதல் வன்றிரு கா ம
த்தை, கான்றுநின் றார்கடு வாகிநின் றோ. (௪) ஆ. ௩௩௭.

கள்ளஞ்ஞமை.

கழுநீர்ப் பசுப்பெறிற் கயந்தொறுந் தேராக், கழுநீர் வி
டாய்ததததத் காயஞ் சுருக்கு, முழுநீர்க்கள் ஞண்போர் மு
றைமையகனரோ, செழுநீரச் சிவனறன சிவானந்தத் தே
றலே (க)

சித்த முருக்கிச சிவமாஞ் சமாதிபி, ஸொத்துச் சிவானத்
த மோவாற தேறலை, சுதக மதுவுண்ணச சிவானந்தம விட்டி
டா, நித்த விருதகல் கிடததல்கீழக காலை. (உ)

காமமுங் கள்ளங் கலதிகட் கேயாகு, மாமல முஞ்சம
யத்துள் மயலுறும், போமதியாகும புனித விண்படி, யோமய
வானந்தத் தேற லுணர்வுண்டே. (ங)

வாமத்தோர் தாமு மதுவுண்டு மாள்பவர், காமத்தோர்
காமகுகள ஞ்ணடே கலங்குவ, ரோமததோ ருள்ளொளிக குள
ளே யுணர்வாகன, ஞாமத்தோ ரனதே நனுருவர் தாமே. (ச)

உள்ள ஞமை யோரா ருணரார் பசுபாசம், வள்ளனமை
நாத னருளிவின வாழவுறா, தெள்ள ஞமை ஞானச சிவயோ
கஞ் சோவுறா, கள்ள ஞ்ணு மாந்தா கருதகறி யாரே. (ரு)

மயககுஞ் சமய மலமனனு மூடர், மயககு மதுவு ஞ்ணு
மாமூடா தேரார், மயககுறு மாயையின் மாமாபை லீடு, மய
ககிற டெளியின் மயககுறு மனதே (சு)

மயங்குந் தியங்குங்கள் வாய்மை யழிககு, மியங்கு மடவா
ரதம் யின்பமே பெப்தி, முயங்கு நயங்கொண்ட ஞானத்த மு
ந்தா, ரியங்கு மிடையு வானந்த மெப்துமே. * (ஏ)

இராபபக லற்ற விடத்தேயிருந்த, பராக்கற வானந்தத்
தேறல் பருகா, விராபபக வற்ற விறையடி யின்பத், திராபபக
ன மாயை யிரண்டிடத் தேனே (அ)

சத்திபை வேண்டிச சமயத்தோர் கள்ளுண்பர், சத்தி ய
ழிந்தது தம்மை மறத்தலால், சத்திச் சிவஞானந தனனிற் றலை

ப்பட்டுச், சத்திய ஞானவா னந்தததும் சார்தலே. (௬)

சதத னருடரிற் சத்தி யருளுண்டாரு, சததி டருடரிற் ச
த்த னருளுண்டாரு, "சத்தி சிவமா யிரன்மிகதன னுளவைக்
கச், சத்தியு மெண்சித்தித் தனமையு மாமே. (௧௦)

தத்துவ நீக்கி மருணீக்கிக் தானாகி, பொய்ததவ நீக்கமெ
ய்ப் போகததுட் போககியே, மெய்தத சுகமுண்டு விட்டுப்
பரானந்தச, சித்திய தாகருளு சிவானந்தத தேதலே. (௧௧)

யோகிகள் கால்கட்டி யொண்மதி யானந்த, போக வரு
தைப் புகித்தவ மெண்சித்தி, மோகியா களருணி மூடராய
மோகமும், றுரு மதததா லறிவழிந தாரே. (௧௨)

உண்ணீ ரமுத முறுமு றிதைதிறந, தெண்ணீ ருரவ லி
கையடித் தாமரை, நண்ணீ சமாதிபி னுடினி ரானலங், கண
னொரு டேசென்று கால்வழி காணுமே. (௧௩)

க—தந்திர அதிகாரம் - ௨௪இ - பாடல் - ௨௨௪

முததந்திர முற்றம்.

ஆ பாயிர மூடபட வதிகாரம்

௩௩ - இ - திருமந்திரம் — ௩௩௬.

இ ர ண் ட ர ன் த ன் திர ம்.

அதததியம்.

நீவுநில லாதிவ் வுலகஞ் சரித் து, கெடுகின்ற தெம்பெரு
மான்னென்ன லீச, னடுவுள வங்கி யகத்திய நீபோய், முடுகிய
வையதது முன்னொன றானே. (௧)

அங்கியுதயம் வளர்க்கு மகத்திய, னங்கி யுகயஞ்செய் மே
ல்பா லவனெடு, மங்கியுதயஞ்செய் வடபாற் தவமுனி, யெவ
ரும் வளங்கொள் ளினங்கொளி தானே. (௨)

பதிவலியில் கீரட்டமெட்டு.

கருத்துறையரசுகன நனபோ லசுரன, வரத்தி லுலகத்
துயிகளை பெல்லாம, வருத்தஞ்செய் தானென்று வானவர்
வேண்டக, குருத்துயர் குலங்கைக் கொண்டு கொன்றானே.

கொலையிற் பிழைத்த பிரசா பதிபைத, தலையைத் தடித்தி
ட்டுத் தானவதி யிட்டு, நிலையுல குககவன வேணுமென நெண்
ணித, தலையைப் பரிசுதிட்டுச் சுகதிசெய் தானே. (உ)

எவகுமபரந்து மிருநிலை தாவகியு, தங்கும் பாடித்தவ
ன் குருணா தேவர்கள், பொங்குசினத்து ளயனநிலை முன்ன
ந, வங்குச சுகனை யுதிர்ந்கொண்டானே (ங)

எங்குய கலகது மெனனுள்ளத செழுநின்ற, வங்க முதல்
வ னருமறையோகிபாற், பொங்குஞ்சலககரண போர்ச்செல்ல
நீர்மையி, னவகு விரதகுறித தாழ்செய தானே. (ச)

அபபணி செஞ்சடை யாதி புராதனை, முப்புரஞ்சென்ற
ன னெனபர்கண்மூடாகன, முப்புர மாவது முமணி காரிய,
மப்புர மெய்தமை யாரறி வாரே (ரு)

முததிக கொளுவி முழங்கெரி வேளவியு, ளத்தி யுரியா னு
வ தற்கிலா, சததிக கருதிய தாமபல தேவரு, மத்தியி னுள்ளே
முந் தன்று கொலையே (க)

மூலத் துவாரத்து மூளு மொருவனை, மேலைத் துவாரத் தி
ன மேலுற கோக்கிமுற், காலுற்றுக் காலனைக் காய்த்தங்கியோ
கமாய், ஞாலக் கடலூர் லைமா யிருந்ததே. (எ)

இருந்த மனத்தை விசைய விருத்திப், பொருத்திய லிங்க
வெளி பது போக்கித, திருந்திய காமன செயலழி யத்தம், கருத்
தவ யோகவ கொறுக்கை யமர்ந்தே. (அ) ஆ. ௧௦.

இலிங்கபுராணம்.

அடிசேர்வ னென்னவெம் மாதிபை நோக்கி, முடிசேர் ம

லைமக ஞர்மக ளாகித், திடமா தவஞ்செய்து தேவரறியப், ப
டி யார வாசசித்தப் பததிசெய்தானே. (க)

திரிக்ஷை முப்புரஞ் சென்ற பிராண, யரியனென் றெண்
ணி யயரவுற வேண்டாம், புரிவுடை யாளர்க்குப் பெய்யல னீ
சன, பரிவொடு நின்று பரிசுறி வானே. (உ)

ஆழி வலங்கொண்ட யனமா விருவரு, மூழி வலஞ்செய்ய
னொன்சுட ராதியு, மாழி கொடுத்தன னச்சுதற கவவழி, வா
ழிப பிரமதரும வானகொடுத்தானே. (ங)

தாங்கிய விருபது தோளுக தடவரை, யோங்க வெடுத்த
ன னெப்பில் பெருவளி, யாங்கு நெறித தமராவென ஈழைத்த
பின, நீங்கா வருளசெய்தா னினமலன றானே. (ச)

உறுவ தறிதண்டி யொணமணற் கூட்டி, யறுவகை யாண
த்த மாட்டததன றுதை, செறுவகை செய்து சிதைப்ப முனித
து, மறுமழு வால்வெட்டி மாலைபெற் றானே. (ரு)

ஒடிவக தெல்லா மொருங்கிய தேவரகள், வாடி முகமும்
வருத்தத்தது தாஞ்சென்று, நாடி யிறைவா நமவென்று குமபி
ட, வேடில் புகழோ னெழுதவென றானே. (கூ) ஆகக்.

தககனவேள்வி.

தகதை பிரானவெகுண் டான்றககன வேள்வியை, வெக்
தழ ஹடே புறப்பட்ட விண்ணவர், முகந்நிய பூசை முடியார்
முறைகெட்டுச், சுகநினை ரண்ணல் சினஞ்செய்த போதே. (க)

சகதிசெய் கண்டெழு கின்றரி தானு, மெத்தை யிவனலா
யாமே யுள்கின்ற, பத்தஞ்செய் பாசத்து கீழ்த்த தவஞ்செய்ய,
வகையி லானு மருள்புரித தானே. (உ)

அப்பரி சேயய னுபநி வேள்வியு, ளப்பரி சக்தி உதிரய
மாகிலு, மப்பரி சேயது நீர்மையை யுள்கலக், தப்பரி சேசுவ னு
ளிககின் றானே. (ங)

அப்பரிசேயயன் மால்முதற் தேவர்க, ளப்பரிசேயவ ரீ
கிய காரண, மப்பரி சங்கியு நாளுமுள னிட்ட, வப்பரி சாகி ய
லகத்ருக தானே. (ச)

அலகதிருந் தானென் றமரர் துதிப்பக், குலகதருங் கீழவசி
கோளுற கோக்கிச, சிவந்த பரமிது சென்று கதவ, வுலகத பெ
ருவழி யோடியவ் தானே. (ரு)

அரிபிரமன் றகக னருகக னுடனே, வருமதி வாலை வனனி
கல் லீர்திரன், சிரமுக நாசி சிறந்தகை தோளதா, னரனரு னி
னறி யுதிதகல் லோரே. (சு)

செவிமகதிரஞ் சொல்லுஞ் செய்தவத் தேவர், விதி மகதி
ரத்தி னடுக்களைக் கோலிற, செவி மந்திரஞ் செய்து தாமுற
கோக்குவ, சூவி மகதிரவகொல் கொடியது வாமே. (ஏ)

கல்லா நவஞ்ஞ மொன்பது மின்புறப், பல்லா ரமரா ப
ரிதருள செய்கென், வில்லால் வரைவ விலங்கொளி கொற்
றவன், பொல்லா வசுரர்கள பொன்றும் படிககே. (அ)

தெனிகதார் கலங்கினு நீகலங் காதே, யனிகதாங் கடைவ
தெந் மாதிப் பிரானே, வினிகதானத தககனவ வேளவிபை லீ
யச், சுனிகதாங் கருளசெயத் தாய்மொழி யானே (க) ஆஹு.

பிரளயம்.

கருவணா முடிந் கலந்தெழும் வெள்ளத், திருவருங் கோ
வென நிகல் விதைவ, னொருவனு நீருத வோங்கொளி யாகி, ப
ருவணா யாய்நின் றருளபுரிந் தானே, (க)

அலைகட லுடனதுத் தண்டத் தவானோர், தலைவ னெனும்
பெயா தானறலை மேற்கொண், மிலகா ரழற்கண் மின்வீழா தோ
டி, யலைவாயில் கீழாம லஞ்சலென ருனே. (உ)

தண்டகடல் விட்ட தமரருந் தேவரு, மென்கடல் சூழும்
பிரானென றிறைஞ்சுவர், விணகடல் செய்தவர் மேலெழுந் திப்

புறங், கண்கடல் செய்யுங் கருத்தறி யாரோ. (ங)

சமைக்க வல்லாணைச் சயம்புவென டேத்தி, யமைக்கவல் லாரிவ் வுலகத் துளாரோ, திணைதத தெண்ணீர்த் கடலொலி யோசை, மிக்ககொள வங்கி மிகாமைவைத் தானே. (அ)

பண்பழி செய்வழி பாடுசென தப்புறங், கண்பழி யாத க மலத திருக்கினற, ந ண்பழி யாளனை நாடிச்சென ரசசிரம், வி ண்பழி யாது விருத்திகொண டானே. (இ) ஆ ௩௦.

சக்கரப்பேறு.

மால்போ தகனென்னும் வண்மைக்கிங் காங்காரங், கால் போதங் கையினோ டகதரச சககர, மேல்போக வெள்ளி மலை யம ராபதிப், பாாபோக மேழும பை—த்துடை யானே. (க)

சககரம பெற்றுநற் றுமோதரன றுனுஞ், சககரந தனைத் திரிககவொண னுமையால், மிககரன தனை விருப்புட ன ர்ச்சிககத், தககந சததியைத் தானகூறு செய்ததே. (உ)

கூறது வாகக குறித்துநற் சககரங், கூறது செய்து கொ டுத்தனை மாறுகருக, கூறது செய்து கொடுத்தனை சத்திக ருக, கூறது செய்து திரித்தனை கோலமே. (ங)

தக்கனறன வேள்வி தகர்த்தநல் கீரர்பாற், தக்கனறன யேளவியிற றுமோதரன றுனுஞ், சக்கரந் தனைச் சகிமுடி மே ல்விட, வக்கி யுமிழ்த்து வாயுசீகரத்தியே. (ச) ஆ ௩௪

எலும்புக்கபாலமும்.

எலும்புக் கபாலமு மேந்தி யெழுந்த, வலம்பன் மணிமுடி வானவ ராதி, யெலும்புக் கபாலமுமேந்திய னாகி, வெலும்புக் கபாலமு மிற்றுமன் னுமே. (க) ஆ ௩௫.

அடிமுடி கேடல்.

பிரமணு மாலும் பிரானேகா நென்னப், பிரமணமா தங்க
டம் பேதமை யானே, பரம னன்னாய்ப் பரகதுமுன விறக
வரனடி தேடி யரற்றுகின றாரே. (க)

ஓமே முலகுற நின்றவெம் மண்ணலூர், தாமே முலகிற்
தழற்பிழம பாய்நிற்கும், வானே முலகுறு மாமணிக கண்டனை,
காணற் தேனவ னுண்ணையி னானே (உ)

ஊறு யுயிரா யுணாவகி யாய்முன்னந், சேணுவா னே
ங்குத் திருவுரு வேயண்டத, தானுவு ஞாயிறு தணமதி யுகத
டக, தாணமுழு தண்டமு மாகிநின் றானே. (ஈ)

நின்ற விஸுமுழு கண்டதது ஸ்னிய, னைதே யவனவடி
வஞ்சின ராயதது, செனரு ரிருவா திருமுடி மேறசெல, கன்
ருவ சழலடி நாடவொண் னாதே. (ச)

சேவடி யேததரு செறிவுடை வானவர், மூவடி தானெ
ன் ருனு முனிவரும், பாவடி யானே பதஞ்செய் பிரமணு, தாவ
டி யிடமித தலைப்பெய்தும வாதே (ரு)

தானக கமலத் திருந்து சதுமுகன, றுணக் கருங்கட ஓர்
ழித் தலைவனு, மூனத்தி னுள்ளே யுயிர்போ லுணாக்ன்ற, தான
ப பெருமபொருட் டனமைய தாமே. (ஊ)

ஆலிவ கனஞ்செய் தெழுந்த பரஞ்சுடர், மேலிவகன்
வைத்ததோர் மெய்க்கெறி முனகண், டாலிவ கனஞ்செய் து
லகம் வலம்வருங், கோலிங் கமைஞ்சருள் கூடலு மாமே. (எ)

வாளகொடுத்தான வழுபட்ட தேவர்க, ளாள்கொடுத்
தெம்போ லானே யறிசில, ராளகொடுத் தின்பங் கொடுத்ததுக்
கோ ளாகத், தாளகொடுத் தானடி சாரகி லாரே. (அ)

ஊழி வலஞ்செய்தங் கோரு மொருவற்கு, வாழிச் சது
முகன் வகது வெளிப்படும், வீழித் தலைநீர் விதித்தித தானெ
ன, ஐழிக் கதிர்ரா ளெனியைவென ருனே. (க) ஆட ௪௪.

சர்வசிருஷ்டி.

ஆதிபொடந்தமிலாத பராபரம், போதம தாகப் புணரும் பராபரம், சோதி யதனிற் பராதோன்றத் தோனறுமாக, தி தில் பரையதன பார்ந்திசுழ் காதமே. (க)

நாதத்தில் விசதுவு நாதவிச துக்களில், தீதற் நகம்வகத சிவனசத்தி பென்னையே, பேசித்து ஞானவ கிரியை பிறததலா ல், வாதிததி வித்தையில வகதெழும் விசதுவே. (உ)

இல்லது சத்தி ரிடகணி லுண்டாகிக, கல்லொளி போல க் கலகதுள னிருந்திம, வல்லது வாக வழிசெய்த வப்பொரு ள், சொல்லது சொல்லிடிற் றுராதி துரமே. (ங)

துரத்திற் சோதி தொடர்நொரு சத்தியா, யாவதது நாக மண்ணெதொரு விசதுவாய்ப், பாரச் சதாசிவம்பா முது கை நதுககு, மார்வததுச சத்தியோ ராவதது மானுமே. (ச)

மாவினகண் வாளுகி வாரி வளநதனிற், கானினக ணீருங் கலகது கடினமாய்த், தேனினக ணைதஞ் செறிக்கைதது பூத மாய்ப், பூவின்க ணின் னு பொருததும் புவனமே. (ஊ)

புவனம் படைப்பா னொருவ னொருத்தி, புவனம் படைப் பர்க்குப் புத்திரனாவர், புவனம் படைப்பானும் பூமிசை யா னாய், புவனம் படைப்பானப் புண்ணியன ருனே. (ஈ)

புண்ணியனகதி பொருந்து முலகெவரு, மண்ணியல் பா கி வளாகதிதிஞ் சத்தியுக், கண்ணியல் பாகித் தரணி முழுதமா ய், கண்ணியல் பாகிக கலகதெழும் பூவிலே. (ஏ)

நீரகத் திண்பம் பிறக்கு நெருப்பிடை, காயத்திற் சோதி பிறக்குமக காதறிடை, யோர்வுடை கல்லுயிர்ப் பாத மொலி சத்தி, நீரிடை மண்ணி னிலைபிறப் பாமே. (அ)

உணலு கேழு முயிழந்தா னுடனாகி, யண்டத் தமரர் த லைவனு மாதியுங், கண்டச் சதுமுகக் காரணன் நன்னொழிம், ப ண்டிவ் வுலகம் படைக்கும் பொருளே. (இ)

ஒங்கு பெருங்கட லுளளுறு வாஹும், பாங்கார் கயிலை
ப் பராபரண னுனும், விங்கு கமல மலாயிசை மேலய, னொருயி
ர வைக்கு மதுவுணர் தானே. (கா)

காரண னனபிற் கலகதெங்கு நின்றவன, நாரண னின்ற
நடுவுட லாய்நிற்கும், பாரண னனபிற பதஞ்செய்யு நானமுக,
ஓரண மாயுல காயமர்க தானே. (கக)

பயனெளி தாம்பரு மாமணி செய்ய, கயனெளி தாகிய க
ம்படுனெ னுனபி, வயனெளி யாயிருந் தங்கே படைக்கும், ப
யனெளி தாம்வய னாகெளிந தேனே. (கஉ)

போகரும் வரவும புனித னொப்புரிந், தாக்கமுஞ் சீகதை
ய தாகினத காலதறு, மேககு மிகநின்ற வெட்டுத் திசையொடு
ந், தாக்குவ கலகருக தயாபரண னானே. (கங)

நின்றயி ராக்கு நிமலனென னொருயி, ரொன்றுயி ராக்கு
மாவையுட லுற, முன்னுயி ராக்கு முடற்குந் துணையதா, நன
றுயிப பாசே நடுவுநின்ற னானே. (கச)

ஆகின்ற தனையி லககணி கொன்றையன், வேகின்ற செ
ம்பொனின மேலணி மேனியன், போகின்ற சேவன புருத்திட
லாயுன், ஓகின்ற தனமைசெய்யாண்டகை யானே. (கரு)

ஒருவ னொருத்தி விளையாட லுற்றா, நிருவர் விளையாட்டு
மெல்லாம் விளககும், பருவங்க டோறும் பயன்பல வான, தி
ருவொன்றிற் செங்கை செகமுற்று மாமே. (கக)

புருந்தறி வானபுய னுபதி யண்ணல் புருத்தறி வானபுரி
சக்கரத் தண்ணல், புருந்தறி வான்மலர் மேலுறை புத்தேள, பு
புருத்தறி யும்முழக் காகிநின்ற னானே. (கஎ)

ஆணவச் சத்தியு மாமதி லாவருங் காரிப காரண வீசர் க
டைமுறை, பேணிய வையதொழி லால்வித்த விற்பிறந், தான
வ நீங்கா தவரென லாகுமே. (கஅ)

உத்தமும் பாலொன்று மாயா னுதயமா, மற்றைய முனது

மா மாயோ தயம்விந்து, மெற்றவ னுதம் பரையிற் பிறத்தலா
ந், துற்ற பரசிவன ரெஸ்வின யாட்டிதே. (சக)

ஆகாய மாதி சதாசிவ ராதிபென, போகாத சத்தியு-
போகதுடன் போத்தனர், மாகாய கீச னரனமால் பிரமனா,
மாகாயம் பூமியுங் காண வளிததலே. (உ)

அளியரா முக்கோணம் வயித்தவந் தனனி, லளியரா தி
ரிபுரை யாமவ டானே, யளியார் சதாசிவ மாகி யமைவா, எ
ளியரா கருமங்க னோதுசெய் வாளே. (உக)

வாரணி கொங்கை மனோனமனி மங்கலி, காராண காரிப
மாகக் கலத்தவன், வாரணி யாரணி யானவம மோகினி, பூரணி
போதாதி போதமு மாமே. (உஉ)

நினறது தானாய் நிறைந்த மகேசுவரன், சென்றங் கியங்கி
யரன்றிரு மாலவன், மனறது செய்யு மலர்யிசை மேலய, னெ
ன்றிவ ராக விசைநதிருந் தானே. (உங)

ஒருவனு மேயுல கேழும் படைத்ததா, னொருவனு மேயுல கே
ழு மளக்கா, னொருவனு மேயுல கேழுங் கடத்தா, னொருவனு
மேயு- லோயிவிர தானே. (உச)

செந்தா மரைவண்ணன் நீவண்ண னெம்மிறை, மஞ்சரா
முக்ல்வண்ணன் மாயஞ்செய் பாசத்தக, கொந்தார் குழலிபா
கூடிய கூட்டத்து, னைந்தார் பிறவி யமைத்ததின் றானே. ()

தேடுந் திசையெட்டுஞ்சே னுடலுயிர, கூடும் பிறவிந் கு
ணஞ்செய்த மாநத்தி, பூடுமவர்தம துளளத்தி னுண்ணினறு,
காடும் வழக்கமு நானறிந் தேனே. (உசு)

ஓராய மேயுல கேழும் படைத்ததா, வோராய மேயுல கே
ழு நடப்பது, யோராய மேயுல கேழு மிறப்பது, வேராய மே
யு- லோயிவிர தானே. (உஎ)

நாத னொருவனு நல்ல விருவருங், கோது குலத்தொடு கூ
ட்டிக் குழைத்தன, ரோது பிணியன நிசையு மிருவருங், காதி யி
வனே யருளுகி னானே. (உஐ)

அப்பரிசெண்பத்த கானகுநா றுயிர, மெய்ப்பரி செய்தி
விரிந்தயி ராய்நிற்கு, மப்பரிசேதென்று புகலு மனிதர்க, எப்
பரிசேயிருந மூடநினை றுளே. (உக)

ஆதிதனை சுகதிர னங்கியெண்ப்பலா, போதித்த வானொ
லி பொங்கெரி நீர்புவி, வாதித்த சதநாதி வாககு மனாதிக, னோ
தற்ற மாயையின் விதவி னுற்றதே. (உட) ஆ. எச.

திதி

புகுத்தின் றுனவெளி யாயிரு ளாகிட், புகுத்தின் றுன்பு
கழாயிகழ வாகிப, புகுத்தின் றுனுட லாயுயி ராகிப, புகுத்தி
ன றுனபுகதி மனனின் றுனே. (க)

தானே திசையொடு தேவரு மாய்நிற்கு, தானே புடலுயிர்
தத்துவ மாய்நிற்கு, தானே கடனமலை யாதிபு மாய்நிற்கு,
தானே புலகற் றலைவனு மாமே. (உ)

உடலா யுயிரா புலகம தாகிக, கடலாய்க் கார்முகனீர்பொ
ழி வானு, யிடையா புலப்பிவி யெங்கு, தா னாகி, யடையா ப
ருவிழி யண்ணின் றுனே. (ங)

தேமிக திசையெட்டுஞ் சீவ னுடலுயிர், கூடு மரபிற் குண
குசெய்து மாகநதி, யூடு மவாதம துளளத்து னேரின்று, காடு
ம வழக்கமு காணநிக தேனே. (சு)

தானொரு காலத் தனிசூட ராய்நிற்கு, தானொரு கால்
சண்ட மாருத மாய்நிற்கு, தானொரு காலத் தன்மழையாய்
நிற்கு, தானொரு காலநண் மாயனு மாமே. (ரு)

அன்பு மறிவு மடக்கமு மாய்நிற்கு, மின்பமு மின்பக் கல
வியு மாநிற்கு, முன்பொரு காலமு மூழியு மாய்நிற்கு, மன்புற
வைநதி னமாகதின் றுனே. (க)

உற்று வணிகா னவனே புலகினைப், பெற்று வணிகா னவ
னே பிறவியைச், சுற்றிய சாலுங் குடமுரு சிந்தனை, மற்ற
நிலனே வணியவல் லானே. (ஏ)

உள்ளாயிர்ப் பாயுட லாகிநின் றுர்கநதி, வெள்ளாயி ராகும்
யெளியா னிலங்கொளி, யுள்ளயிாக சும்முணா டேயுட லுடப
ரத், தள்ளாயி ராவண்ணை தாங்கிநின் றானே. (அ)

தாங்கருத் தனமையுந் தானவை பல்லுயிர், வாங்கிய கா
தைத் து மற்றோர் பிந்தில்லை, யோங்கி டெழுமைக்கும் யோகாநத
மவவழி, தாங்கிநின் றுனுமத் தாரணி தானே. (க)

அனுநனுஞ் சேயவ னங்கியிற் கூடி, நனுநனு ஞானக
கொழுககொன்று நல்கும், பணியினும் பார்மிசைப் பல்லுயிரா
கித், தணியினு மனனுட லண்ணல்செய் வானே (க0) ஆ. அச.

சங்காரம்.

அங்கிசெய்த் தீச னகலிடஞ் சுட்டது, அங்கிசெய்த் தீச ன
லைகடற சுட்டது, அங்கிசெய்த் தீச னகரணாச் சுட்டது, அங்கி
யவ வீசராகு கையம்பு தானே. (க)

இலயககண் மூன்றினு மொன்றுகற் பாக்த, நிலையன் நிழி
க்தமை நின்னுணர்ந் தேனா, னுலைதநத மெல்லரி போலு முக,
மலைதநத மாநிலந் தானவெந் ததுவே. (உ)

பதஞ்செய்யும் பாரும் பனிவரை மெட்டு, முதஞ்செய்யு
மேழகட லோத முதலாக, குதஞ்செய்யு மங்கி கொளுவி யா
காசம, விதஞ்செய்யு கெஞ்சின் வியப்பிலலை தானே. (ங)

கொண்டல் வகாநின் நிழிநத குலககொடி, யண்டத்து
னாறி யிருநதென் டிசையாதி, யொனநின் பதஞ்செய்த வோ
மெனற வடபுறக, குண்டதநின் மேலகவி கோவிககொண்டா
னே (ச)

நித்த சங்கார முறக்கத்து நீன்மூடம், வைத்த சங்கார
முஞ் சாக்கிரா தீதமாகு, சுததசங்காரக தொழிலற்ற கேவல,
முய்த்தசங் காரம் பரனரு ளுண்மையே. (ரு)

நித்தசங் கார மிரண்டு வீவுதல், வைத்தசங் காரமு மா
மாளசங் காரமாடு, சுத்தசங் கார மனூதித தோய்வித்த, ஹ
ய்தசங் காரஞ் சிவனரு ஞண்மையே. (சு)

நித்தசங் காரங் கருவிடர் நீக்கினு, லொத்தசங் கார மு
டலுயிர் நீவுதல், வைத்தசங் காரங் கேவல மானமாயுக், குப்
ப்தசங் காரஞ் சிவமாடு முண்மையே. (எ)

நித்தசங் காரமு நீடினைப் பாற்றுதல், வைத்தசங் காரமு
மனறு மனூதியிற், சுத்தசங் காரமுந் தோயாப் பரனருள, வை
த்தசங் காரமு நாலா பதிக்கிலே. (அ)

பாழே முதலா பெழுமபயி ரவவிடம், பாழே யடங்கி
ஹுட டனடைப்பா ழாகாவார, வாழாச்சங் காரத்கின் மாலய
ன செயத்பாம, பாழாம பயிரா யடங்குமப் பாழிலே. (க)

நினைவைத் தாராயினகள சேரும வினைதனை, மாயம்வைத்
தானைவத்த வண்பதி யொன்றுடைடு, காயமவைத் தானகலந்
தெவரு நினைப்பதோ, ராயமவைத் தாயுனர வாரவைத் தானே.

ஆடகசு.

திரோபாவம்.

உளாத் கொருவனை யுளொறு சோதிபை, யுள்ளவநிட்
டோரடி நங்கா வொருவனை, யுளமுந் தானு முடனே யிருந்
தனு, முள்ள மவனை யருகறி யாதே. (க)

இனப்பப் பிறவி படைத்த விதைவனூ, துன்பஞ்செய் பா
சுத் தயருளடைந்தன, னெனப்ற கொளுவி யிசைந்தறு தோ
ற்றைச, முன்பிற் கொளுவி முடிஞுவ தாககுமே. (உ)

இறையவன் மாதவ னின்பம படைத்த, மறையவன் மூவ
ரும் வந்தடை கூடி, யிறையவன் செய்த விரும்பொறி யாககை,
மறையவன் வைத்த பரிசறி யாரே. (ங)

காண்கின்ற கண்ணொளி காத்தற்செய் தீசனை, யான்பெண்
ணலியுரு வாய்நின்ற வாதினையப், பூன்படு காவுடை நெஞ்ச மு
ணர்ந்திடடுசு, சேண்படு பொய்கைச் செயலின் யாரோ (௪)

செருளு முலகிற்குத் தேவர்க்கு மின்ப, மருளும் வகைசெ
ய்யு மாதிப பிரானுஞ், சுருளுஞ் சுடருந் துவெரு சுடரு, மிரு
ளு மறநின் றிருட்டறை யாமே (௫)

அரைகின் றரு—ரு மங்கங்க ளோசை, ஐரைகின்ற வா
சையு மொன்றொடொன றெவ்வாப, பரக்கு முருவமும் பாரக்
ந் தாரொய்க, கரக்கின் றவைசெய்த காண்டகை யானே. (௬)

ஒளி, ததுவைத் தென்னுள ஞ்றவுனார்ந் தீசனை, வெளிப்பட்
டு நின்றருள செய்கிடு மீண்டே, உளிப்பொடுங் காதனமை பெ
ன்னும் பெருமை, வெளிப்பட டிறைஞ்சினும் வேடசியு மாமே.

நின்றது தாரொப நிறைந்த மகேசுரன் சென்றங் கியகரு
மயனற்ற மாலை, னன்றது செய்யு மலாமிசை மேலய, னென
றிவராகி யிரைந்திருந் தானே (௮)

ஒருங்கிய பாசத்த ஞ்றத்திம சித்த, னிருங்கரை மேலிருந்
தினபுற நாடி, வருங்கரை யோரா உகையினிற் கங்கை, யருங்
கரை பேறு சமூகத்து வாமே (௯)

மண்ணென்று தானபல நறகல மாயிடு, முண்ணின்ற யோ
விக சொல்லா மொருவனே, சண்ணென்று தானபல காணுந் த
னைக்காணு, வண்ணம் மவ்வண்ணமாகிநின் ருனே (௧௦) ஆக ௧௦௪

அநுக்கிரகம்

எட்டுத் திசையு மடிக்கின்ற காற்றவன், வட்டத் தினாய
ணஸ் மாநில மாகாச, மொட்டி யுயிரிலை யென்னுமிக் காயப்
பை, கட்டி யமிழ்க்கின்ற கண்ணுந் காணுமே. (௧)

உச்சயி லோங்கி யொளிதிக்கு நாதத்தை, நச்சியே யின்

பங்கொள் வார்த்து நமனில்லை, விச்சம் விரிசுடர் மூன்று முறை
குக்குந், தைச்ச மவ்னே சமைக்கவல் லானே. (௨)

குசவன நிருத்தகவி னேற்றிப் மண்ணைக், குசவன் மனத்
தற்ற தெல்லாம் வணவன, குசவனைப் போலெங்கள் கோனக்
தி வேண்டி, லசைவி லுலக மதுவித வாமே. (௩)

விடையுடை யானவிகா தனமிகு பூதப், படையுடை யா
ன்பரி சேயுல் காத்தும், கொடையுடை யானகுண மேகுண மா
குளு, சடையுடை யான்சுகதை சாராதநின் றானே. (௪)

உகத்துநின் ரேபடைத தானுல கேழு, முகநதுநின் ரேப
டைத் தானபல ஓழி, யுகநதுநின் ரேபடைத தானேகது பூத,
முகநதுநின் ரேயுவி ருனபடைத தானே. (௫)

படைததுடை யானபன் றிங்கங்க னோழும், படைத்து
டை யானபல தேவரை முன்னே, படைததுடை யானபல சீ
வரை முன்னே, படைததுடை யானபர மாகநின் றானே. (௬)

ஆதி பன-ந்தன னைம்பெரும் பூதங்க, ளாதி படைத்த
ன னாயபல் லாழிக, ளாதி படைத்தன னெண்ணிலி தேவரை,
யாதி படைக்கதவை தாங்கநின் றானே. (௭)

அகன்ற னகலிட மேழுமொன றுகி, யிவன்ற னெனநின்
றெளியனு மல்லன, சிவனருன பலபல சீவனு மாக, நவின்ரு
னுலகுந் நம்பனு மாமே. (௮)

உண்ணிற் ற சோதி யுறநின்ற வோருடல், விண்ணின் தம
ரர் விரும்பும் விழுப்பொருண், மண்ணின் ற வானோர் புகழ்த்திரு
மேனியன, கண்ணிற் ற மாமணி மாபோ தகமே. (௯)

ஆரு மறியாதவ வண்டத் திருவருப், பார்முத லாகப் பவி
லுங் கடத்திலே, நீரினிற் பால்போல நிற்குந றேர்மையைச்,
சோராமற் காணுஞ் சுகமறிக தேனே. (௧௦) ஆட ககச.

கர்ப்பங்கிரிகை.

ஐக்குகின் றுன்முன் ப்ரிந்த விருபத்தஞ், சாக்குகின் றுன வ னுதிபெம் மாறியி, ராகுகுகின் றுனகர்ப்பக கோளகை யுள் னிருந், தாகுகுகின் றுனவ னுவ தநிகதே. (க)

அறிகின்ற மூலத்தின் மேலங்கி யபபுச், செறிகின்ற றுன த்துச் செநதாள் கொளுவிப், பொறைநின்ற வினனுயிப் போ த்துறை நாடப், பறிகின்ற பததெனும் பாரஞ்செய் தானே. (உ)

இனபுறு காலத திருவர்முன பூறிய, துனபுறு பாசத துய ர்மனை வானுன, பணபுறு காலமும் பாரபிசை வாழ்க்கையு, மனபுறு காலத தமைததொழிந் தானே (ங)

கருவை யொழிந்தவர கண்டநால் மூவேழ், புருட னுடவீ ல் பொருநதமற் றோரார, திருவின கருககுழி தேடிப் புருநக, தருவ யிரண்டாக யோடி விழுந்ததே. (ச)

விழுந்தது லிங்கம விரிந்தது போனி, யொழிந்த முகலைக து மீரைநொ டேறிப், பொழிந்த புனல்பூதம போறறுங் கர ண், மொழிந்த துதலுரகி யுள்ளே பொளித்தே. (ரு)

பூவின மனத்தைப் பொருந்திய வாயுவுந், தாவி யுலகிற ந ரிபித்த வாறுபோன, மேவிப சிவனில் மெல்லந் வாயுவுந், கூவி யவிழுக குறிககொண்ட போதே. (சு)

போகின்ற வெடமும் புஞ்சின்ற பததெட்டு, மூழ்கின்ற மு த்தன மொன்பது வாய்தலு, நாகமு மெட்டிட னுலு புரவியும், பாகன் விடாவிடற் பவறியு மாமே. (ஏ)

ஏற வெதிககி லிறையவன் றுஞ்சு, மாற வெதிர்க்கி லுற யவன் றுஞ்சு, மேரொக்க வைககி விகாபோதக தானும், பே ரொதக மைந்தனும் பேரர சாளுமே. (அ)

ஏயங் கலந்த விருவந்தஞ் சாயத்தப், பாயங் கருவு முந வாமெனப்பன, காயங் கலந்தது காணப் பதித்தபின், மாயங் கலந்த மனோஸய மானதே. (க)

கெற்பத்தக் கேவல மாயாள் கிளையுட், நிர்ஞக துரிமம்
பேதித்து நினைவெழு, வறப்புறு காயிய மெட்டாதல் மாயேபடு,
சொறப்புறு துய்மறை வாககிஞ்ஞ சொல்லே. (௧௦)

எனபால் மிடைநது காமபு வரிககட்டிச், செம்பா லிறை
சுகித திருத்த மனைசெய்து, வினபா லுயிரினை செய்த விறை
யோயகு, கணபா லொருவனை நாய்கினை நேனே. (௧௧)

பதஞ்செய்யும் பாலவண்ணை டேனிப் பகலோ, விதஞ்செ
ய்யு மொததுட லெவகும புஞ்சுது, குதஞ்செய்யு மங்மயின கோ
டந தணிப்பாண், விதஞ்செய்யு மாநே விதித்தொழிந் தானே.

ஒழிபல செய்யு வணியுற்ற நாளே, வழிபல் நீராடடி வை
ததழு வாங்குப, பழிபல செபினை பாசக கருவைச, சுழிபல
வாங்கிச சுடாமல்வைத் தானே. (௧௩)

சுககில நாடியிற றேனறி பவெள்ளிபு, மககிர மததே தோ
ன்றுமவ விபோனிபு, புகட்டு மெனவிறற் புரப்படநி கால்வி
ர, லககர மெட்டுமண சாண்ட வாமே (௧௪)

போகதது ளாங்கே புஞ்சுது புனிதனுங், கோசத்து ளாக
ங் கொணாக்த கொடைத்தொழி, லேகதது ளாங்கே விரண்டெ
ட்டு மூண்டைந்து, மோகதது ளாங்கொரு முட்டைசெய் தா
னே. (௧௫)

பிண்டத்தி னுள்ளுறு பேகப் புலனைதும், பிண்டத்த னு
டே பிரதது மரித்தது, வண்டத்தி னுள்ளுறு சேவனு மவவகை,
யண்டத்து நாதத தமாந்திடு தானே. (௧௬)

இலைப்பொறி யேற்றி யெனதுட லீசன், இலைப்பொறி யிற்
கரு லைநதுட னுட்டி, நிலைப்பொறி முப்பத்து நீர்மைகொளுவி,
புலைப்பொறி யொன்பது லொன்றுசெய் தானே. (௧௭)

இனபுந் திருந்தவ ரிபலிதது வைத்தமண், இன்பக கலச ம
னைவா னொருவனே, யொன்பது நீர்ச்சால் கலசம் பதினெட்டு,
வெந்தது சூள் விளைத்தது தானே. (௧௮)

சுறியீருடம்பினி லாகியவாறும், பிறியீரதனிற் பெரு
குஞ்சுணங்களை, செறியீரவறநினுட் சித்திகளெட்ட, தறிநீ
ஊகதினுள ளானது பிண்டமே. (௧௧)

உடல்வைத்த வாறு முயிர்வைத்த வாறு, மடைவைத்த
வொன்பது வாய்தலும் வைத்ததத, திடம்வைத்த தாமரைச் செ
னனியு ளங்கி, கடைவைத்த லீசனைக கைகலக தேனே. (௨)

கேட்டுநின்றே னெங்குங் கேடில் பெருஞ்சுடா, மூட்டினை
முன்முதல் யோனி மயமவன், கூட்டினை முனகுழை பிணகரு
வையுரு, நீட்டினை முகத்தகேர்பட்ட வாறே (௨௧)

பூவுடன் மொட்டுப் பொருத்த வலாகதபின், காவுடைத்
தீபங்கலகது பிறகதிரி, நீரிடை நின்ற குமிழி நிழற்கும், பாரு
ட் வெங்கு ம் பரகதெடமே பற்றுமே (௨௨)

எட்டினு லைகதாரு மிந்திரி யங்களுங், கட்டிய மூன்று க
ரணமு மாய்விநி, மொட்டிய பாச வுணாவெனனுங் காயப்பை,
கட்டி யவிழ்த்திடுங் கண்ணுதல் காணுமே. (௨௩)

கண்ணுத லுமங் கலத்தடம் பாயிடப், பண்ணுதல் செய்
து பசுபாச நீக்கிட, வெண்ணிய வேத மிசைத்த பரப்பினை, ம
ணமுத லாக வகுத்தவைத் தானே. (௨௪)

அருளல்ல தில்லை யரணநி வினநி, யருளில்லை யாதலி னு
லோ ஸுயிர்க்குத், தருகின்ற போதிரு கைத்தாயா தம்பால, வ
ருகின்ற க னபு வகுத்திநித் தானே. (௨௫)

வகுத்த பிறவியின மாதகல் லானுக், தொகுத்திருந் தீக
கிய சோதி யவனும், பகுத்தனார் வாகிய பல்வகை மெங்குட,
வகுத்தனாரு நின்றதோர் மாண்பது வாமே (௨௬)

மாண்பது வாக வளர்கின்ற வனவிபைக், காண்பது வா
ண்பென் னலியெனுங் கற்பனை, பூண்பது மஹா பிதாவழி
போலவே, யாம்பதி செய்தானச் சோதிதன னுண்மையே. ()

ஆணமிதி லாணாகும் பெண்மிகிற் பெண்ணாகும், பூணிரண் டொததுப் பொருந்தி லலிபாகுந், தாண்மிகு மாகிற் தரணி மூ முகாளும, பாண்வச மிககிடில் பாய்ந்தது மில்லைமே. (௨௮)

பாயகதபின் னஞ்சோடி லாயுளு தூராகும், பாய்ந்தபின் னுலோடில் பாரினி லெண்பதாம், பாய்ந்திடும் வாயவுபகுத்த றிந் தவவகை, பாய்ந்திடும் யோகிககுப் பாய்ச்சலு மாமே. ()

பாயகின்ற வாய்வு குறைமிற குறளாகும், பாய்கின்ற வர யு விளைககின் முடமாகும், பாயகின்ற வாய்வு கடுப்படிற் கூ னு கும், பாயகின்ற வாய்வு மாதர்க்கில்லை பார்க்கிலே (௩௮)

மாதா வுதர மலமிகின் மந்தனும், மாதா வுதரகு சலமிதி ன மூகைபா, மாதா வுதர மிரண்டொககில் கண்ணில்லை, மா தா வுதரத்தில் வந்த குழவிககே. (௩௯)

குழவியு மாணும் வலத்தது வாகில், குழவியும் பெண்ணு மிடத்தது வாகில், குழவி யிரண்டா மபாண னெதிர்க்கில், கு ழவி பல்யாகுந் கொண்டகா லொககிலே. (௩௨)

கொண்டநல் வாயு விருவர்ககு மொத்தெழில், கொண்ட குழவியுங் கோமள மாயிடுங், கொண்டநல் வாயு விருவாககுந் குழறிடில், கொண்டது மில்லைபாந் கோல்வளை யாககே. ()

கோல்வளை யுத்தியிற் கொண்ட குழவியுந், தாய்வளை யுள் ளே தபங்கிய சோதிபாம், பால்வளர்க் துள்ளே பகலவன் பொ னறுருப, போல்வளார் துள்ளே பொருத்தரு வாமே. (௩௯)

உருவம் வளர்க்திடு மொண்டிங்கள் பததிற், பருவம தாக வே பாரினில் வந்து, மருவி வளர்க்திடு மாயையி னுலே, பருவ ம தாவதிங் காரறிவாரே. (௩௮)

இட்டா ரறித்திடு ரேற்றவர் கண்டிலா, தட்டா னறித்த மொருவாக் குரைத்தின, பட்டாவகு சொல்லும் பரமனு மங் குளன, கெட்டேனெம் மாயையின் கீழ்மைபெவ வாமே. (௩௯)

இன்புரு நாடி யிருவருஞ் சந்தித்தத, தன்புறு பாசத்திற்
ரோன்றி வளர்த்தபின், முன்புற நாடி நிலத்தினமுன் ரோன்றி
ய, தொன்புற நாடிநின் ரோதலு மாமே. (௩௭)

குயிர்குஞ்ச முட்டையைக் காக்கைதன் கூட்டிட்டா, ல
யிர்ப்பின்னிக் காக்கை வளர்க்கின ததுபோ, லியக்கில்லை போக்
கில்லை யேயெனப் தில்லை, மயக்கத்தா லாக்கை வளர்கின்ற
வாறே. (௩௮)

முதற்கிழங் காய முளையாய் முளப்பி, னதற்புத லாய்ப்
பை மாய்நின் ரளிக்கு, மதற்கது வாயினப் மாவது போல, வத
ற்கது வாய்நிற்கு மாதிப் பிரானே. (௩௯)

ஏனோர் பெருமைய ளாக்று மெம்மிறை, யூனே சிறுநையு
ளுட்கலந தாகுளன, வாறோ ரறியு மளவல்ல மாதேவன்,
ரூனே டறியுந் தவத்தினி னுள்ளே. (௪௦)

பரத்திற் பதித்த பதித்தந் காய, முருத்தரித திவவுட
லோங்கிட வேண்டா, நினைக்கட லுப்புத திரண்டது போல
த, திரிததும் பிறக்குக திருவரு ளாலே. (௪௧) ஆக கடுதி.

மூவகைபாருயிர்வர்க்கம்.

சுததி சிவனவின யாட்டா லுயிராக்கி, யொத்த விருமா
யா கூட்டத திடையூட்டிச், சுததம் தாகுந் துரியம் பிரிவித
துச், சுததம் புகுந்த சிவமய மாக்குமே. (௧)

விஞ்ஞானர் நால்வரு மெய்ப்பிரள யாகுந், தஞ்ஞான
ர் மூவருந் தாங்கு சகலத்தின், அஞ்ஞானர் மூவரு மாகும் பதி
னமராம், விஞ்ஞான ராதிகள வேற்றுமை தானே. (௨)

விஞ்ஞானர் கேவலத் தாரது விட்டவ, ரஞ்ஞான ரட்
டவித் தேசுரஞ் சார்த்தனோ, றொஞ்ஞானமேழகோடி மந்தி
ரூ காயகா, மெய்ஞான ராணவம் விட்டினை ரூனே. (௩)

இரண்டாவ திஸ்முத்தி பெய்தவ ரத்தனை, யிரண்வை து
ள்ளே யிருமல பெத்தா, திரண்டாகு துற்றெட்டு ருத்திர ரெ
னபர், முரண்சேர் சகலத்தர் மும்மலத் தாரோ. (ச)

பெத்தத்தா சித்தொடு பெண்முத்திச் சித்தது, வொத்தி
ட்டிரணடி— யூற்றொர் சித்துமாய், மத்தத்து மும்மலம் வா
டிகை மாட்டாதார், சத்தத் தமிழ்நது சகலத் துளாரோ (ரு)

சிவமாதி யைவனைத் திண்மலரு செற்றோ, ரவமாகாச் சி
த்காமுத் தாந்தத்து வாழுவார், பவமான தீாவோர பசுபாச
மற்றோ, நவமான தத்துவ நாடிகொண்டாரோ (க)

விஞ்ஞான ராணவங் கேவல டேவுவ, ரஞ்ஞானர் மாயை
யிற றவகுயிருமல, ரஞ்ஞான ரச்சக லத்தா சகலராய், விஞ்
ஞான ராதிக் னொன்பானவே றுயிராகனே. (எ)

விஞ்ஞான கணமத்தர் மெய்யகவகூடிய, வஞ்ஞான கண
மத்தி ஞாசுவா யோனிபுக, கெஞ்ஞான மெய்தீனடி யேயிடை
யிட்பிப்போய், மெஞ்ஞான ராதிச கிவமேவ லுணமைமே. (அ)

ஆணவத் துற்ற வவிதகா கணவற்றோர், காணியவிக் தவா
காத சகலாத், யாணவ மாதி யடைந்தோ ரவரனறே, சேணு
யா சத்திசிவத்தத்துவ மாமே. (க) ஆடகசு.

பாத்திரம்.

திலமத் தனையே சிவஞானிக ங்கதால், பலமுத்தி சித்தி ப
ரபோக முத்தரும், திலமத் தனையொண்ண நிணமுடாக ங்கதா
ல, பலமுமற் றேபர போகமுங் குணறுமே. (க)

கண்டருத் தாருயி ருனடிவ காலனைக், கொண்டிருத் தா
ருயிர் கொளளுங் குணத்தினை, கணறுணர்ந் தார்க்கருள செய்
திடுநாதனை, சென்றுணர்ந் தார்சிலர் கேவருமாமே. (உ)

கைவிட்டி லேன்கரு வாகிய காலந்து, மெய்விட்டி லே
ன்விதிர் தன்னடி தேடுவன், பொய்விட்டுநானே புரிசடை யா
யடி, கெய்விட் டிலாத விதிஞ்சிலு மாமே. (ங)

ஆவன வாவ வழிவ வழிவன, போவன போவ புகுவ புகுவன, காவலன் பேர்கநதி காட்டித்தக கண்டவ, னேவன செய்யு யிளங்களை மோனே. (ச) ஆகக் கூறு.

அபாதிதிரம்.

தோல வறட்டைக் குவித்து குளக்டிப், பாலை கறகது பருகுவ தேபொசுக்கு, சேமுகேரனபு மிஸாதவாக கீதது, காலங் கழிந்த பயிரது வாமே. (க)

சுவது போக மிமம் நியமங்கள், சார்வ ததிரகன்பு சுவது மவாககன்றி, யாவ லதிரகன்பு தவகா தவாங்கு, சுவ பெரும் பிழை யென்றுகொள ளீரே (உ)

ஆமா ததிரா ரதிபஞ்ச பாதகர், தோமூறு மீசற்கு து ய குரவறகுங், காமாதி விட்டோரகரு தரல்தக தகட்பு போன, போமா நரகிற் புராணபோதங் கறகவே. (ங)

மனமலை யாதனை மாதன மீயிறு, மன்ன விவனென தரு சலியததரு, யெண்ணி யிறைஞ்சாதார்க கீத விருவரு, நன னுவ ரேழா நரகக் குழியிலே. (ச) ஆகக் கூறு.

திராததம்.

உள்ளத்தி னுள்ளே யுளபல திராததங்கள், மெள்ளக் குடைந்துநின் ருடா வின்கெடப, பள்ளமு மேமும் பரதது திரிவரே ந், கள்ள மனமுடைக கல்வியி னோரே. (க)

தனிபறி வாளர்க்குத் தண்ணிதாய்த் தோனறுங், குளிபறி வாளர்க்குக் கூடவு மெண்ணுன, வளிபறி வாளர்க்கு வாய் க்கிலும் வாயகரு, தெளிவறி வாளர்க்கு சிந்தையுள ளானே.

உள்ளத்தி னுள்ளே யுளரு மொருவனைக், கள்ளத்தி னுருங் கலகதறி வாரிலை, வெள்ளத்தை நாடி விடுமவர் தீவினைப், பள்ளத்தி விட்டதோர் பத்தலுள் ளாமே. (ங)

அறிவா ரமரர்க ளாதிப் பிராணைச், செறிவா னுறைபதஞ்
சென்று வலங்கொண், முறிவார் வளைக்கை வருபுனற் கவுகைப்,
பொறிபா புனனமுழ்கப் புண்ணிய ராமே. (௪)

கடலிற் கொடுத்தக் குளத்தினிற் காண்ட, லுடலுறத்
தேய்வா தம்மையொப பாரிநா, திடமுற்றநகதி திருவரு ளா
தசென, றுடலிற் புகுநதமை மொனரறி யாரே. (௫)

கலகதநீர துடம்பிற் கறுக்குவ, கலந்ததநீர துடம்பி
ற் சிவகருவ, கலந்ததநீர துடம்பில் வெளுசுருவ, கலகதநீ
ர்நிலங் காற்றது வாமே. (௬) ஆ களடி.

திருக்கோயிலழிவு.

தாபர லிங்கம்பறிததொனறித ரூபிததா, லாவதன முன்
னே யரச நிலைகெடுகு, சாவதன முனனே பெருகோ டடுத்திடு
ங், கரவலன போகநதி கடடுகைத தானே. (௧)

கட்டுவித தாமதிற் கன்னொன்று வாங்கிடில், வெட்டுவி
க் குடம்பி டேகத தரசனா, முட்டுவித கும்முனி வேதிய ராயி
னும், வெட்டுவித தேவிமம் விண்ணவ னுணையே. (௨)

ஆற்றரு கோய்மிக் கவலி மழையினைநிப், போற்றரு மன
னரும் போவலி குன்றுவா, கூற்றுக்கைத தானறிருக கோயில்
களானவை, சாற்றிப் பூசைகளை தப்பிடிற் றானே. (௩)

முன்னவ னுர்கோயில் பூசைகண் முட்டிடின, மன்னாக
குத தீங்குள வாரி வளங்குன்றுங், கன்னங் களவு மிகுத்திடுந
காசினி, யென்னரு நகதி பெடுத்துகைத் தானே. (௪)

போகொண்ட பாப்பான் பிராணனை யர்ச்சித்தாற்,
போர்கொண்ட வேகதர்க்குப் பொல்லா வியாதிபாம், பார்
கொண்ட நாட்டுககுப் பஞ்சமூ மாமெனறே, சீர்கொண்ட நக்
கி தெரிநதுகைத தானே. (௫) ஆ களடி.

அதோமுகதரிசகம்.

எம்பெருமானிறை வாழுறை யோவென்று, வம்பவிழ் வா
னோ ரசுரன வலிசொல்ல, வம்பவள மேனியறுமுகா போயவ
ர, தம்பகை கொல்லெனற தீற்பரன் னானே. (க)

அண்டமொ டெண்டிசை காங்கு மதோமுகங், கண்டங்
கறுதத கறுததறி வாரிஸ்லை, யுண்டது நஞ்சென றுணைப்ப ரு
ணாவிலோர, வெண்டலை மாலை விரிசடை யோற்கே (உ)

செய்தா னறிவன் செழுங்கடல் வட்டத்தப், பொய்பே
யுகாததப் புகலு மனிதர்காள, மெய்பே யுகைகில் விண்ணோ
ர் தொழச்செய்வன, மைதாழ்ந் திலங்கு மிடறுடை யானே ()

நக்தி யெழுந்து நடுவுற யோங்கிய, செநதி கலந்தட சிவ
னென நிறகு, முநதிக் கலந்தங் குலகம் வலம்வரு, மகதி யிறை
வ னதோமுக மாமே. (ச)

அதோமுகங் கீழண்ட மாண புராண, னதோமுகந தன
னெயி மெங்கு முயலுந், சதோமுகத தொண்மலாக் கண்ணிப
பிரானு, மதோமுக னுழித் தலைவனு மாமே. (டு)

அதோமுக மாமல ராயது கேளு, மதோமுகத் தாலொரு
நூரூய் விரிந்து, வதோமுக மாகிய வந்தமில் சததி, வதோமுக
மாகி யமாகதிறுத தானே. (சு) ஆகக்ஷே.

சிவநிகைத.

தெளிவுறு ஞானத்துச் சிவகையி னுள்ளே, யளிவுறு வார
ம ராபதி நாடி, யெளிய னென றீசனை நீச ரிகழில், சிளியொன
று புகைஞயித கீழது வாகுமே. (க)

முனிந்தவர் வானவர் தானவ ரெல்லாம், விளிந்தவர் மெ
ய்கின்ற ஞான முணரா, ரனிகெழு துறிய வாதிப் பிரானைத்,
தனிகதவாக கல்லது தாங்கவொண னானே. (உ)

அப்பகை யானே யசுரருந் தேவரு, நற்பகை செய்து நீடு
வே முடிந்தனர், எப்பகை யாகிலு மெய்தா ரினைவனைப, பொ
யப்பகை செய்யினு மொன்றுபத தாமே. (௩)

பேசுமு மாதா புலவி யதுநீனை, தாகமு முள்கலத் தங்
கு ராதலில, வேதிப ராயும் விகாதன மெனகினற, நீதியு ளீ
ச வினடபெரழி வாரோ (௪) ஆகக் கூறு.

குருநீர்கை.

பெற்றிருந் தானாயு ம பேரூர கயவர்க, ஞுற்றிருந் தானா
யு—வன சொல்லுவா, கற்றிருந் தானாயுழி யுற்றிருந் தாரவா,
பெற்றிருந் தாரவநி யாரபெறும பேறே. (௫)

ஒரெழுத தொருபொரு ளுனரக் கூறிப, சீரெழுத தாள
காச சிவையச செப்பினே, நூரின—ச சுவகளுப்ப பிறந்தங்
கோருகம, பாரிடைக கிருயியாப படிவா மணனிலே (௬)

பதகினி பதநாகன தததுவ ஞானிகள், சித்தங் கலங்கச
செதவுகள் செய்தவ, ரத்தமு மாவியு மாணொனநினை மாப
நதிநி, சததிய யிது சதநாகதி தாளே. (௭)

மகசிரமோரெழுத தடைத்த மாதவா, சிவையி னொரு
திடத தீமைகள் செய்தவா, நூதிப சுவகளுப்ப பிறந்தது னு
றுரு, வந்திடும புலையராய் மாய்வா மணனிலே. (௮)

நாச னடியா ரிதயங் கலங்கிடத, தேசமு காடுஞ் சிறப்பு
மழிந்தநி, வாசவன டீடமு மாமனனா டீடமு, நாசம தாகு
மே நமகநதி யானையே. (௯)

சனமார்ககச் சற்குரு சநிதி பொய்வரி, னனமார்கக மு
ங்குனது ஞானமுந் தங்காது, தொனமார்கக மாய துறையும
நந்திடநி, பனமார்கக முககெட்டுப்பஞ்சமு மாமே. (௧௦)

கைபபட்ட மரமணி தானிடை கைவிட்டு, வெய்ப்பபட்ட

தல்லைச் சுமடபோன் விதிபோனதுங் கைப்பட்ட நெய்பா ரயி
நிமகத தானதக, கைப்பிட்டுண பாண போனதுங் கணமிஞா
னிககொபபே. (எ) ஆஹ ௨௦௦.

மயேசாநிந்தை.

ஆண்டா னடியவ ரார்க்கும் விநோதிக, ளாண்டா னடிய
வ ரையமேற் றுண்பவ, ராண்டா னடியாரை வேண்டாது பே
சினா, தானதாம விழுவது தாழ்வாநரகமே. (க)

ஞானியை நிந்திப் பவனு நலனெனதே, ஞானியை வந்தி
ப் பவனுமெய் நல்வினை, யான கொடுவினை தீவா ரவனவயம,
போன பொழுதே புஞ்சுவ போகமே. (அ) ஆஹ ௨௦௨.

பொரையுடமை.

பற்றிநின் றூர்நெஞ்சிற் பல்லிதா னெனறுண்டு, முற்றிக் கி
டங்கது முககையு நாயையு, தெற்றிக் கிடகது சிதைக்கின்ற சி
நகையு, வரகு கொழிவது மாநமையாமே. (க)

ஒலக்கரு சூழாத வுலப்பிலி தேவாகள, பாஸொத்த மே
னியன பாசம பணிகதய்ய, மாலுக்கு மாதி பிரமற்கு மன்னவ
ன, ஞாலத திவாமிக நல்லொன றுனை. (உ)

ஞானம விளைகவா நமமிட மன்னவர், சேனை வளைநது
தினசொருங் கைசொழ, ஐனை விளைநதிடு முமபர்தம மாதி
டை, பேனை விளைநதரு டொட்டலு மாமே. (ங)

வல்வகை யாலு மனையிலு மனறிலும், பல்வகையாலு மப
யிறிற் பதகுறையு, கொல்லையி னினது குதிகொள்ளுங் கூத
தனாக, கெல்லை யிலாத விஸயமுன் டாமே. (ச) ஆஹ ௨௦௬.

பெரிபோரைத் துணக்கோடல்.

ஒடவல் லார்தம ரோடு கடவுவன, பாடவல் லாரொலி
பூர்மிசை வாழருவன, தேடவல் லார்க்கருள் தேவர் பிரசுரே

மெ, கூடவல் ஞாரடி கூடுவன் யானே. (க)

தாமிடர் பட்டுத் தளிர்போற் றயங்கினு, மாமனத் தனக
னபுனைத்த திலையாகு, நீயிடர் பட்டிருந் தெனசெயவாய் செ
ருசமே, போமிடத தெனனெடும போதுகண் டாயே. (உ)

அறிவா ரமரர் தலைவனை நாடிச், செந்வார் பெறுவா
சிவதத துவத்தை, னெறிசான மிகமிக நினதருள் செய்யும், பெ
ரியா ருடனகூடல் பேரினப மாமே. (ங)

தார்க்கடை யானறன தமரா யுலகினிற், பேரர்புக ழாவெ
ந்தை பொன்னடி சேருவா, வாயடை யாவுள்ளத தோவார்க க
ருளசெய்யுல, கோவடைந் தந்கெறி கூடலு மாமே. (ச)

உடையா னடியா ரடியா ருடனபோய்ப், படையா ரழன
மேனிப் பத்சென்று புககேன, கடையார் நினதவா க ண்டறி வி
ப்ப, வுடையான வருகென யோலமென ருரே. (ரு)

அருமைவல் லானகலை ஞாலததுட் டோனறும், பெருமை
வல் லோணபிற விசகழி நீசது, முரிமைவல் லானுணாக் துழியி
ருகருசு, திருமைவல் லாரொடுஞ் சோத்தனனி யானே (க)

ஆ அசிகாரம்-உரு-கருத திருமந்திரம்-உகஉ.

இரண்டாகத்தீர முற்றும்

ஆ சிறப்புப்பாயிரமுட்பட - அசிகாரம்-ருஅ-கருத்

கூடிய திருமந்திரம்—ருசஅ.

மு ன் று ந் த ந் திர ம்.

அட்டாகக யோகம்.

உலாத்த னவற்கரி பொன்று முடிய, நிரைத்த விராசி நி
ரைமுறை யெண்ணி, பிரைச்சத மெட்டும் பேசிய கததி, நிரைத்
த விமய நியமஞ்செய் தானே. (க)

செய்த வியம நியமஞ் சமாதிசென், நுய்யப் பராசத்தி யு
ததர பூருவ, மெய்த கவச நியாசங்கண முததிரை, யெபத வு
ரைசெயவ னிகநிலை தானே (உ)

அநநெறி யிரநெறி யென்னாட டாங்கத, தன்னெறி செ
னறு சமாதியிலேநினயின, நன்னெறி செல்வாராகு ஞானத்தி
லேகலாம, புன்னெறி யாகத்திற போக்கில்லை யாகுமே (ங)

இயம நியமமே பெண்ணிலா வாதன, நயமுறு பிராண பா
மநன்னிரத தியாகாராகு, சயமிரு தாரண தியாகரு சமாதி
யமுறு மட்டாங்க மாவது மாமே (ச) ஆசு

இயமம

எழுதநீர பெய்யினு மெடுத்த திசையுரு, செழுந்த னிப
மங்கு செயமின்ன றண்ணு, கொழுந்தண பவளகு குளிரச
டையோடே, யழுந்திய நாலவாக கருப்புந தானே. (க)

கொல்லான பெய்குறூன களவிலா நெண்குண, எல்லா
னடக்க முடையா னடுச்செயய, வல்லான பருநதுணபான மா
சிலான கடகாம, மில்லா விமமத திடையின ருனே (உ)

ஆசு

நியமம.

ஆதியை வேதத்தி னப்பொரு ளாளனைச், சோதியை பங்
கே சுடுகின்ற வங்கியைப், பாரியுண மன்னும் பராசத்தி யோ
டு, னீதியுணாத நியமத்த னுமே (க)

துய்மை யருளுண் சுருக்கம் பொறைசெம்மை, வாயமை
நிலைமை வளாத் தலே மற்றிவை, காமங் களவு கொலையெனக்
காண்பவை, நேமீ யீரைந்து நியமத்த னுமே (உ)

தபஞ் சபஞ் சந்தோட மாததிகந தானஞ், சிவனறன வி

ரகமே சித்திராந்தக கேள்வி, மகஞ்சிவ பூசையொண் மதிசொ
லீ ரைநது, நிவமபல செய்யி வியமதத னுமே (ங்) ஆக

ஆதனம்.

பங்கயமாதிரி பரதபல் லாதன, மங்குள வாயிருநாலும
வாழ்ந்து, பொங்குநிலை டாகச சுவததிக மெனமிகத, தங்க வி
ருபபத தலைவனு மாரே (க)

ஒரண்ப பாத முருவின் மேலேறிட, டார வலிததன
மேலவத தழஞ்ச, சீதிசுழைக எதனேதன மேலமைக
கட, டார்கிழ பதமா சனமென லாகுமே (ங்)

தரிசில் வலககாலேத தோனரவே மேல்வைத்த, வரிமு
தராளி லங்கை சேர்ந்தடி, யுருகி யிடுமுடற செவவே யிருந
தட, பரிசு டெறுது பதவிரா சனமே (ங்)

ஒகக கடியி ன முருவி லேறிட்டு, முருகி யுடலை முழங்கை
சுளிரெறி, சொக்க டநீரது னுளங்கா திருந்திடி, குகவி -
உ சனவ கொள்ளலு மாகுமே (ங்)

பாத முழங்காளி, பாணி கிளந்தடி, டார வோடுமய,
உகசாத சூழஞ்ச, கோதி னபனந கொடிமுகந் லேபுறச, சீ
விசுழ சிவகா தனமெனச் செப்புமே (ங்)

பததிநவ கோ முகம் பங்கும கேசரி, சொததிகம் கிரஞ
சுகாதன மோரேழு, முத்தம் மாமுது வாகன மெட்டெட்டி
டக்தொடு நூறு பலவா சனமே (ங்) ஆக கரு

பிராணயாமம்

ஐவாகஞ் சாயக னவலூத் தலைமக, ஐயங்கொண்டேறு
ங்குதரைமற றென்று வநி, மெய்யாகுப பற்றுக் கொடுக்கு
வகே - டாதுபொய், பொய்யதை துள்ளி விழுத்திடுக தா
னே (ங்)

ஆரிய நல்ல குதிரை யிரண்டு, கீசிப் பிடிக்கும் விரக
நி வாரில்லை, கூரிய நாசன குருவி னருளபெறமுல், வாரிப் பிடி-
க்க வசப்படுதானே (உ)

புள்ளினு மிக்க புரவியை நேறகண்டாற், கஞ்ஞண்ண வே
ண்டாந தானே எளிதருந், துள்ளி நடப்பிக்குஞ் சோம்பு தவிர
பபிக்கு, முள்ளது சொன்னே முனாவடை யோருக்கே (ங)

பிராணன மனதெனாமு பேரா கடங்கிப், பிராண னிரு
ககிற பிறப்பிறப் பிலலை, பிராண னடைமாறிப் பேச்சறி வித்து
ப், பிராண னடைபெறு பெறறுண உரே (ஊ)

ஏறுதல் பூரக மீரெட்டு வாமததா, லாறுதல் குமபக ம
றுபத்து நால்த், லாறுதல் முபத்த திரண்ட திரேசக, மாறுத
லொன்றி னகண உஞ்சக மாமே (ஞ)

உளிபினை வாங்கி வயத்தி லடக்கல், பளிங்கொத்துக கா
ப்ப பழுக்கினும் பிஞ்சாந், செளிபக குருவின நிருவருள டெற
முல், உளிபினும் வேட்டு உளிபனு மாமே (க)

எங்கே யிருக்கினும் பூரி யிடத்திலே, யங்கே யதுசெய்ய
வாகனைக கழிவிலலை, யங்கே பிடித்தது விட்டளவுகு செலஸ
ச, சங்கே குறிக்கத் தலைவனு மாமே. (எ)

ஏறறி யிறக்கி யிருகாலும் பூரிக்குங், காழறைப் பிடிக்குங்
கணக்கறி வாரில்லை, காழறைப் பிடிக்குங் கணக்கறி வாளாககு
க, கூழறையுணைக்குங் குறியது வாமே (அ)

மேலகீழ் நடுபக்க மிக்குறப் பூரித்துப், பாலா மிரேசகத்
தாலு- பதிவித்து, மாலாகி யுந்தியுட் குடிபித்து வாங்கவே,
மாலால முண்டா னருட்பெறலாமே (ஆ)

வாமத்திலீடொட்டு மாததிரை பூரித்தே, யேழுற்ற மூப்ப
த திராண்டு மிரேசிகதுக, காழுற்ற பிங்கலைக் கண்ணுக் விவவிர
ண, டோமததா டெட்டெட்டு குட்டிக்க வுண்மையே. (கா)

இட்டது அவன் டிளகா திளேத்தது, புட்டி பட்டத்தச நா
டியும் பூரித்தது, கொட்டிய பிராண னபாணனுங் குமபித்த, நட
— மிருகக நமலில்லை தானே (கக)

புரப்படடுப புகுது திரிகின்ற வாயுவை, நெறிப்பட வுள
ளே நின்மல மாகதி, லுறுடபுச சிவகரு முரோமங் கறுக்கும, பு
தப்படடுப் போகான புரிசடை யோனே. (சஉ)

கூட மெடுத்தது குடிபுக மங்கைய, ரோடுவா மீளுவா ப
னனிரண டங்குல, நீயிவ றெனவிற்ற கண்டிடபா நாலவிரற், கூ
டிக கொளிறகோல வஞ்செழுத தாமே (சங)

பனனிரண டானைக்குப் பகலிர வுள்ளது, பனனிரண டா
னையப பாக னறிகுலன, பனனிரண டானையப பாக னறிந
தபின், பனனிரண டானைக்குப் பகலிர விலையே (சச)

சூ. உக.

பிரத்தியாகாரம்.

கணடுகண டுள்ளே கருத்துற யோங்குடிற், கொண்டு கொ
ண டுள்ளே குணமபல காணலாம், பணடுக தெங்கும டனழம்
ன்ற தேடியை, யினறுக டிங்கே யிருக்கலு மாமே (க)

நாபிகுருங் கீழே பனனிரண டங்குலந், தாபிகு மந்திரந்
தன்னே யறிகலா, தாபிகு மந்திரந் தன்னே யறிந்தபின், கூவி
கொண மசன குடிபுகுந் தானே (உ)

மூலத் திருவிரல் மேலுக்கு முன்னினற, பாலித்த யோனி
க கிருவிரற் கீழ்வினற, கோலித்த குண்டலி யுள்ளே செழுஞ்சு
—, ஞாலத்து நாபிகு நால்விரற் கீழே. (ங)

நாசிக் கதோமுகம் பனனிரண் டங்குல, நீசித்தம் வைத்
து நினையவும் வல்லையேன, மாசித்தி மாயோகம் வந்து தலைப
பெய்துந், தேகத்துக் கென்றுஞ் சினைவிலை யாகுமே. (ச)

சோதி யிரகைச் சுடரொளி தோனறிதும், சோதில் பரா
னகதமெனநே குறிக்கொணமின, னோதிசுழ கண்டதே நில
வொளி பெய்திடு, லோதுவ துணுட லுனமத்ச மாமே (டு)

மூலத் துவாரத்தை முகநார மிட்டிரு, மேலேத் துவாரத்
தின மேனமனம் வைத்கிரு, வேலொத்த கண்ண வெளியில்
விழித்திரு, காலத்தை வெல்லுவ கருதாது தானே. (சு)

எருவிடும் வாச விருவிரன மேலே, கருவிடும் வாச விருவி
ரத் கீழே, யுருவிடு சோதியை யுளகவல் லார்க்கு, கருவிடுஞ்
சோதி கலந்தநின் ருனே (ஏ)

ஒருக்கா லுபாதிபை பொன்னோதி துணைப், பிரித்துண
ர வந்த வுபாதிப் பிரிவை, கரைத்துணா வுன்னல் கரைத்
துணைககல், பிரத்தியா காரப் பெருமைய தாமே (அ)

புறப்பட்ட வாயுப் புகவிடா வ ன்ணந, திறப்பட்ட நிச்ச
யஞ் சோததுட வினரு, லுறப்பட்டி நின்றது வுள்ளமு மங்கே
புறப்பட்டிப் போகான பெருநகை யானே (க)

குறிப்பினி னுள்ளே குவலயந தோனதும, வெறுப்பிரு ணி
ங்கி விகாதனை நாடுந், சிறப்புறு சிந்தையைச் சிககென னுணி
ல், அறிப்புறு காட்சி யமரரு மாமே (கா) ஆ நக

தாரணை

கோண மனத்தைக் குறிக்கொண்டு கீழ்க்கட்டி, வினாத த
ண்டீடே வெளியுறத் தானேக்க, காணுககன கேளாச் செவி
பென நிருப்பார்க்கு, வாணு ளடைக்கும் வழிபது வாமே (க)

மலையார சிரத்திடை வானீ ரருவி, நிலையரப பாயு நெடு
நாடி யூடுபோய்ச், சிலையார் பொத்துவிற் நிருநட மாடுந், தொ
லையாத வானந்தச் சோதிகுண்டேனே. (உ)

மேலை நிலத்தினுள் வேதகப் பெண்பிள்ளை, மூல நிலத்தி

ஸெழுதினற மூர்த்தியை, யேல வெழுப்பி யிவளுடன சந்திகக
ப, பாலனு மாவான பாரந்தி யானையே (ங)

கடைவாச லைக்கட்டிக டாலே யெழுப்பி, யிடைவாச ளே
க் கி யினிது ளிருத்தி, மடைவாயிற கொக்குபோல வந்திது திரு
ப்பா, ருடையாம னுழி யிருக்கலு மாமே (ச)

கலந்த வுயிர்டுன கால மறியில, கலந்தலையாது காலி
னெருக்கங், கலந்த வுயிரது காலது கட்டிக, கலந்த வுயிருட
ன காலமு நிற்குமே (ரு)

வாயத்தி வாதார மனத்திலோரா மாடுண்டு, வாயத்திப பா
ரே ளெரியிட பரசுகவா, வாயத்தி வாதார மதியிட மூட நி
வா, சோயத்தி வாவிடிந கோழையு மாமே. (க்)

வாழலு மாமபல காலு மனத்திடை, போழுகினற வாயு
புறப்படாப பாச்சறி, லேழுசா லோக மிரண்டு பெருவாயதல,
பாழி பெரியதோரா பள்ளி டுறையிலே (ஏ)

நிரம்பிய ளிரைந்தி லைந்திவை போலு, லிரங்கி விழித்திரு
ந தெனசெய்வை பேதாய, வரம்பினுட கோலி வழிசெய்கு வா
ரக்குக, குரங்களைக் கோட்டைப பொதியலு மாமே (அ)

முன்னம வந்தன ரெல்லா முடித்தனா, பின்னை வந்தவ
ராக கென்ன பிரமாண முன்னுது கோடி யறுகதி பேசிட, லென
னமாய மிக்கரை நிற்குமே. (க)

அரித்த வுடலை யைமழுத்த தில்வைத்துப், பொருத்த வை
ம்பூதஞ் சத்தாதி யிறபோந்து, தெரித்த மனாதி சத்தாதி யிற
செல்லத, தரித்தது தாரணை தற்பரத தோடே. (க0) ஆசக.

தியாகம்

வருமாதி யீரேட்டுள வந்த தியாகம், பொருவாத புந்தி
புலனபோக மேவ, ஹுவாய சத்தி பரத்தியாக முன்னுங்,
குருவாய் சிவத்தியாகம் யோகத்திற் கூறே. (உ)

கண்ணககு முகஞ்ச செவிஞானக கூட்டத்தூட, பண்ணு
யகி நின்ற பழம்பொரு ளொன்றுண்டு, வண்ணக்கி னுள்ளே ய
கண்ட வொளிகாட்டிப், புண்ணக்கி நமமைப் பிழைப்பித்த
வாதே (உ)

ஒண்ணு நயனத்தி லுறர் வொளிதனைக, கண்ணுரப் பா
ரத்துக கலந்திங் கிருந்திடில், விண்ணு வந்து வெளிகண்டி
டவோடிப், பண்ணும னின்றது பாரககலு மாமே. (ங)

ஒருபொழு துன்னு ருடலோ மியிரை, பொருபொழு துன்
ருயிருட சிவனை, பொருபொழு துன்னு சிவனுறை சிந்தை
பை, பொருபொழு துன்னு சந்தர்ப பூசையே (ச)

மனத்து விளக்கினை மாண்பட வேற்றிச், சினத்து விளக்
கினைச் செல்ல நெருச்சி, யனைத்து விளக்குந் திரிபொருகத் தூ
ண்ட, மனத்து விளக்கது மாயா விளக்கே (ரு)

எண்ணுயிரத் தாண்டு போக மிருக்கினுங், கண்ணு ரமு
னைக கண்டறி வாரிலலை, யுண்ணுடி யுள்ளே பொளிபெற நோக
கிற, கண்ணுடி போலே கலந்திருந் தானே (ஈ)

நாட்ட மிரண்டு நடுமுககில் வைத்திடில், வாட்டமு மிங்
லை மனைககு மழிவில்லை, மேட்டமு மிங்லை யுணர்வங்லை தா
னில்லை, தேட்டமு மில்லை சிவனவ னுமே (எ)

நயன மிரண்டு நாசிமேல் வைத்திட், மியர்விழா வாயுவை
யுள்ளே யடக்கித், துயரஞ் நாடியே துங்கவல் லார்க்குப், ப
யனிது காயம பயமிங்லை தானே. (அ)

மணிககடல் யானை வளாகுழன் மேக, மணிவண்டு துமபி
வளைபே ரிகையாழ், தணிந்தெழு நாதங்க டாமிவை பத்தும்,
பணிந்தவர்க் கல்லது பார்க்கவொண் ணாதே. (ஐ)

கடலொடு வேகக் களிஞெடு மோனை, படவொடு மவ்வி
னை யண்டாண் டத்துச், சுடர்மன்னு வேணு சுரிசங்கி ளோசை,
திடமறி போகிக் கல்லாததெறி யாதே. (க)

ராச வியல்பு மிமைடவ ரீட்டமும், பாச மிரங்கப் பரந்து
யி ராய்நிற்கு, மோசை யதனமணம போல விடுவதோ, ரோ
சையு மிச னுணரவல் லாருக்கே (கக)

நாத முடியிலே நல்லா ளிருப்பது, நாத முடிவிலே நல
போக மிருப்பது, நாத முடிவிலே நாட்ட மிருப்பது, நாதமு
டிவிலே நஞ்சுண்ட கண்டனே (கஉ)

உதிககின்ற வரநிணு முளளங்கி யைந்தந, துதிககின்ற தே
சுடைத் துங்கிரு ணீங்கி, பதிககின்ற வைவரு ணாத மொடுங்க
சு, சுதிககொன்றை யீசன சமுதசேர லாமே (கங)

பளளி யன்றயிற பகலே யிருளில்லை, கொளளி யன்றயிற
கொளுந்தாமற காககலா, மொளளி தறியிலோ ரோசனை நீளி
து, வெளளி யன்றயில விடிவில்லை தானே. (கச)

கொண்ட வீரதங் குறையாமற றுளுனறித, தண்டுட
ளுடித் தலைப்பட்ட யோகிக்ரு, மண்டல முனறினு மொகக
வளாகதயின, பிண்டமு மூழி பிறியா திருக்குமே (கரு)

அவ்வவா மண்டல மாமடரி சென்றுண்டு, வவ்வவர் ம
ண்டலத் தவ்வவா தேவரா, மவ்வவா மண்டல மவ்வவாக
கேவரி, லவ்வவா மண்டல மாயமற றோக்கே (கசு)

இளைக்கின்ற நெஞ்சத் திருட்டறை புள்ளே, முளைக்கின்
ற மண்டல முனறினு மொனறித, துளைபெரும பாசத் தருவி
டுமாகி, விளைப்பிணி மாரகழி யேற்றம் தாமே. (கஏ)

முக்குண மூடற வாயுவை மூலத்தே, சிககென மூடித் தி
ரித்துப் பிடித்திடடுத, தகக வலமிட நாழிகை சாதிகக, வைக
கு முயிர்நிலை வானவர் கோனே (கஅ)

நடலித்த நாபிக்ரு நால்விரன மேலே, மடலித்த வாணி
க் கிருவிர லுள்ளே, கடலித் திருந்து கருதவல் லார்கள், சட
லத் தலைவனைத் தாமறிந் தாரே. (கஈ)

அறிவா யசத்தென்னு மாறா நகன்று, செந்நீவான் மாண்பு
சுதைத்தரு ளாலே, பிறியாத பேரரு ளாயிடும பெற்றி, நெறி
யான வனபா நிலையறிந தாரே (௨௦) ஆகுக

சமாதி

சமாதி யமாதியிற் றுனசொல்லக் கேட்கும், சமாதி யமா
தியிற் றுனெட்டுகு சித்தி, சமாதி யமாதியிற் றங்களுோக க
னரே, சமாதி யமாதித் தலைப்படுந தானே (௧)

விநதுவு நாதமு மேருவி லோங்கிழை, சந்தியி லான ச
மாதியிற் கூடி, மந்த மிலாத வறிவி னருமபொருள, சுந்தரச
சோதியுந தோன்றிடுந தானே (௨)

மனமன மெங்குணடு வாயுவு மங்கு னடு, மனமன மெங்கி
ல்லை வாயுவு மங்குல்லை, மனமனத் துள்ளே மகிழ்ந்திருப் பாராக
கு, மனமனத் துள்ளே மனோலய மாமே. (௩)

விண்டலா கூபமும விஞ்சத் தடவியுங், கண்டினா வாக
க கருதி யிருப்பாராக, சென்று வெளியிற் செழுங்கிரி யத்தி
டை, கொண்டு குதிரைக் குதச்செழுத தானே (௪)

மூல நாடி முககட டலகுச்சியு, ன்னு வாச னடுவு ளிருப்
பாராக, மேலை வாசல வெளியுநக் கண்டபின், காலன் வாரத்
தை கருவினு மில்லைபே (௫)

மண்டல மைந்து வனாகளு மீராறு, கொண்டிட திற்குங்
குடிகளு மாறெண்மா, கண்டிட நிற்குங் கருத்து நடுவாக, வு
ண்டு நிலாவிடு மோடும பத்ததையே (௬)

பூட்டொத்து மெயிற பொறிப்ப—ட வாயுவைத், தேட
டந்த வநிலிஞ் சேரும் படிவைத்து, நாட்டத்தை மீட்டு நய
னத் திருப்பாக்குத், தோட்டத்து மாமபழந் துங்கலு மா
மே. (௭)

உருவறி யும்பரி சொன்றுண்டு வாளுார், கருவரைப் பற்றி

கடைநகமு துண்டா, ரருவனா யேறி யமுதுண்ண மாட்டா
", திருவனா யாமனந தீரநதறற வாரே (அ)

நமபனை யாதிமை நானமனை யோதிபைச், செம்பொளி
னுள்ளே திதழகினற சோதியை, மனபினை யாகக யருத்தி டொ
கிதகிடபோய்க, கொம்பேறித குமபிட்டிக கூட்டமிட டாரோ (ஆ)

மூலத்து மேலது முச்சது ரதத்து, காலத திசையிற கலக
கினற சந்தினிற், மேலைப் பிறையினுள் கெற்றிநொ நினற, கோ
லத்தின கோலங்குள வெவவேறு கொண்டதே (அ)

சுறபனை யறறுக கனல்வழி மேசென்று, சிறபனை யெல
லாளு சிருட்டித்த பேரொளிப, பொறபினை நாடிப புணாமதி
யோடுறறு, தற்பர மாசுத தஞ்சுதண சமாதிபே (ஆ)

தலைப்பட டிருந்திடத தத்துவங கூடும, வலைப்பட டிருந
திடு மாதுநல லாளுங், குலைப்பட டிருந்திடுங் கோப மகலுந், து
லைப்பட டிருந்திடுங் தூங்கவல் லாக்கே (அ)

சோதித தனிச்சுட ராய்நினற தேவனு, மாதியு முண்ணி
னற சேவனு மாகுமா, லாதிப பிரமன பெருடகடல் வண்ணனு,
மாதி யடிபணிந் தனபுறு வாரோ (அ)

சமாதிசெய் வாகருத தஞ்சுமபல யோகரு, சமாதிகள்
வேண்டா மிரையுட னேகற, சமாதிதா னில்லைத தானவ ளுகி
ற, சமாதியி லெட்டெட்டுச சித்தியு மெய்துமே (அ) ஆ அந்

அட்டாங்கயோகப்பேறு.

இயமம்.

போதுகந் தேறும் புரிசடை யானடி, யாதுகந் தாரம ரா
பதிக கேசெல்வ, றோதுகந தானிவ னென்றருள செய்திடு, மா
துகந தாடிடு மாஸ்விடை யோனே. (அ)

நியமம்

பாறிப் பத்ததனபு வைத்துப் பரனபுகழ், சாறிருந் தாங்கே சுருது மவர்கட்கு, முற்றெழுந் தாங்கே முனிவ ரெத் தாவரத், தெறுகு சிவபதஞ் சோதனு மமே (உ)

ஆரணம்

வருந்தித் தவஞ்செய்து வானவா கோவாயத், திருந்தம ராபதிச செலவ னிவனெனத், தருந்தன முழுவங் குழலு மியமப், விருந்தினப் மெய்துவ ரீச னருளே (ங)

பிராணயாமம்.

செம்பொற் சிவகதி சென்றெய்துங் காலத்துக, குட்பத் திராப குழாமவந் தெதிர்கொள்ள, வெம்பொற்றலைவ னிவனா மெனச்சொல்ல, வினபக கலவி யிருக்கனு மாமே (ஃ)

பிரத்தியாகாரம்.

சேருது காலந் திசைநின்ற தேவாக, ளாரிவ னென்ன வரலு மவனென்ன, வேருது தேவாக ளெல்லா மெதிர்கொள்ளக், காருது கண்டனை மெய்கண்ட வாறே (ரு)

தாரணை

நல்வழி நாடி நமனவழி மாற்றிடுகு, சொல்வழி யாளா சுருங்காப் பெருங்கொடை, யில்வழி யாள ரிமையவ ணெனடிசைப், பல்வழி யெய்தினும பாடவழி யாகுமே. (சு)

தியாகம்

துங்கவல் லாகக்கு துணையேழ புவநமும், வாங்கவல் லாகக்கும வல்செய்து நினைதிடுத, தேக்கவல் லார்க்குந் தினைக்கு மமுதமுந், தாங்கவல் லார்கட்குந் தனவிட மாமே. (ஃ)

சமாதி.

காரிய மாண வுபாதியைத் தான்கடத், தாரிய காரண மேழுந்தன பாலுந், வாரிய காரண மாயத் தவத்திடைத், தாரிய ல்தர்ப்பரஞ் தேர்தல் சமாதியே. (அ) ஆகக்.

அட்டமாசித்தி
பரகாயப்பிரவேசம்

பணிநதெண் டிசையும பரமனை நாடித், துணிநதெண் டி
சையுந் தொழுதெம் பிரானை, யணிநதெண் டிசையு மட்டமா சி
த்தித், தணிநதெண் டிசைச்சென்று தாபித்த வாறே (க)

பரிசுறி வானவா பண்பனடிபெனத், துரிசுற நாடியே து
வெளி கண்டே, னிரிப தெனக்கில்லை யட்டமா சித்தி, பெரிதரு
ட செயது பிறப்பறுத தானே (உ)

சூரவ னருளிற் குறிவழி மூலப், டனாயின் மணமிசு சங்க
ட்டம பார்த்துத், தெரிநரு சாமபவி கேசரி சேரப், பெரிய சி
வசதி டேறெட்டாரு சித்தியே (ங)

காயாதி பூதங் கலைகால மாயையி, லாயாதகல வறிவொ
ன நலுதியே, யோயாப பதியத் துணைமையைக் கூடினால், லீ
யாப பரகாய மேவனு மாமே (ச)

இருபதி லுயிரத் தெண்ணூறு பேசு, மருவிய கனம் மாம
ந்த யோகந், தருமீவை காய வுழைப்பாருந் தானே, யருமிரு
நான்கா யடங்குமா சித்திகடே (ரு)

மதிதனி லீராறாய் மன்னுங் கலையி, னுதய மதுநா லொழி
யவோ டொடுப, பதியு மீராளுணி பற்றறப் பாராகிற, நிசமா
ன லீராறு சித்திக ளாமே. (ஈ)

நாடும பிணியால் நஞ்சனஞ் சூழந்தககால், நீடுங் கலைக்
வி நினபேதை கூடாநாணம், டொனறி லால்வா யாசசித்தி பே
தத்தி, னீடுந் தூங்கேட்டல் நீணமுடி லீராறே (ஏ)

ஐமா னத்திசண்ட வாயுவின வேகியாந், தாழா கடைபல
யோசனை சாரந்திடுஞ், சூழாண வோடொடிற் றேனரு நனா
தனா, தாழாண வொன்பதிற் றுண்பர காயமே. (அ)

ஈகாநதிற பூரித் தியான வருத்திர, னேரொன்று பன
வெனறி லீராறு மென்சித்தி, சேரொன்று மேலேழ கீழேழ் பு

விச்சென்று, வோரொன்று வியாபியாய நிறதலீ ராதே. (௧)

தானே யணுவரு சுகதநுதன தோனையு, மாளுக கக
னமும பரகாயத தேகமுந, தானாவ துமபர காயருசோ தன
மையு, மாளுத வுண்டையும் வியாபியு மாமெட்டே (௧௨)

தாங்கிய தன்மையுந தானணுப் பல்லுயிர, வாங்கிய கால
த்து மறறோ குறையிலை, யாங்கே பெழுந்தோ மவற்று னெ
ழுந்துமிக, கோங்கிய வாழுத்தி முத்திய வாதே (௧௩)

முத்திய முந்நுற நறுபது காலமுந, வந்தது நாழிகை வா
னமுத லாயிடச, சிநகைசெய மனமுதற தோந்தி வாவல,
முத்தியு ணினது வுத்திசெழு மாதே (௧௪)

சுத்தந திரிந்து சிவமய மாங்கே, முத்தந தெரிந்துற
மோனர் சிவமுதகா, சுத்தம பெறலாக வைந்தி துடசுகற்றோ
, சுத்தம பரத்தி நிருடச தோனே. (௧௫)

ஒத்தவிய வொன்பது வாயுவு மொத்தன, வொத்தவிய
வொன்பதின் மிக்க தனஞ்செய, னொத்தவிய வொன்பதி லொ
கக விருந்திட, வொந்த வுடலு முயிரு மிருந்ததே (௧௬)

இருக்குந தனஞ்செய னொன்பது காலி, வீருக்கு மிருநு
ற நிருபத்து முனரு, யிருக்கு முடலீ திருந்தில வாகி, விருக்கு
முடலது வீங்கி வெடித்ததே (௧௭)

வீங்கு கழலை சிரங்கொடு குட்டமும, வீங்கும வியாத்
சோகை பல்வதாய், வீங்கிய வாதமுங கூனு முடமதாம, வீங்
கு வியாதிகள கண்ணின் மருவியே (௧௮)

கண்ணில் வியாதி யுரோகந தனஞ்செயன, கண்ணிலிவ
வாணிகள காச மவனலன, கண்ணினிற் கூர்மன கலந்தில
னாலாற, கண்ணினிற் சோதி கலந்தது மில்லையே (௧௯)

நாடியி னோசை நயன மிருதயந, துடி யளவுஞ் சுடாவி
டு சோத்யைத, தேவரு ளீசன நிருமால் பிரமனு, மோவற நின்
யங் குணந்திருந தார்களே. (௨௦)

ஒன்பது வாச ஹுடையதோர் பிண்டத்து, லொன்பது நாடி யுடையதோ ரோரிட, டொன்பது நாடி யொடுங்கவல் லாக்க டகு, வொன்பது வாச ஹுலநல வாடே (௧௧)

ஒங்கிய வங்கிகடிகு மொண்சுழி னைச செல்ல, வாங்கி யிரவி மகிவழி யோடிடத, தாங்கி யுலகங்க ளேழுந தரித்திட, வாங்குது சொன்னோ மழிவுடை யோராககே (௨)

தலைப்பட்ட வாறண்ண றையலை நாடி, வலைப்பட்ட பாசுத்து வனபிணை மானபோ, றுலைப்பட்ட நாடியைத் துவழி செய்கால, விலைகருண்ண வைத்ததோர் வித்தது வாடே (௨௧)

ஒடிச்சென தங்கே டொருபொருள கண்டவா, நாடியி னுள்ளாக நாத மெழுபபுவர், தேடிச்சென தங்கே தேனை முகந்தணி, பாடியு ணின்ற டகைகரைக கட்டுமே (௨௨)

கட்டிட்ட தாமரை ஞாளுதி லொன்பது, மட்டிட்ட கன்னியர் மாதுடன சோந்தனா, தட்டிட்டி நினறு தளங்கனி யூடுபோய், பொட்டிட்டி நின்றது பூரண மானதே (௨௩)

பூரண சத்தி யெழுமுன தறையாக, வேரணி கன்னிக லொழுதுறநு சாயினா, நாரண னுனமுக னுதிய வைநதுகஞ, காரண னுகிக கலந்து விரிந்ததே (௨௪)

விரிந்த குவிந்த விளைந விமமங்கை, கரந்து ளெழுந்த கரங்கங் கிருக்கிற், பரந்த குவிந்தது பார்முதற பூக, மிரைந ரெழு வாயு விடத்தி லொடுங்கே (௨௫)

இடைபொரி பிங்கலை யென்னு மிரண்டு, மடைபடு வாயுவு மாறியே நிற்குந, தடையவை யாதெழும் தன்சுட ருள்ளே, மிடையளா மினகொடி தனை லொடுங்கே (௨௬)

ஒடுங்கி பொருங்கி யுணர்ந்தங் கிருக்கின், மடங்கி மடங்கி மும் வாயு வதனுண், மடங்கி மடங்கி மன்னுயி ருள்ளே, நடவகொண்ட கூத்தனை நாடுகின் றேனே. (௨௭)

நாடியினுள்ளே நாதத் தொலியுடன், தேடி யுடன்சென்ற
ததிருவினைக கைக்கொண்டு, பாடியுணின்ற பகைவரைக் க
ட்டிட்டு, மாடி லொருகை மணிவிளக கானதே (உ௮)

அணுமாதி சித்திக ளாட டி, லணு வி லணுவின பெ
ருமையி னோமை, யினுகாத வேகரா பரகாய மேவ, லணுவ
த தினையெங்குந தானுத லெனறெட்டே (உ௯)

எட்டாகிய சித்தி யோரெட டியோகததாம், கிட்டாப்
பிராணன செய்தாற சடைதகிடு, மொட்டா நடுநாடி மூலத
கனறபானு, விட்டான மதியுணன வுமவரு மேலதே (௩௦)

சித்திக ளெட்டனறிச் சேரெட டியோகததாற, புத்திக
ளானவை பெல்லாம புலப்படுகு, சித்திக ளெண்சித்தித தானு
ந திரிபுரைச, சத்தி யருடரத தானுள வாகுமே, (௩௧)

அணுமா

எட்டிவை தனனோ டெழிறபரங் கைகூடப், பட்டவர்
சித்தா பரலோகஞ் சோதலா, விட்டம துள்ளே விருக்கல் ப
ரகாட்சி, பெட்டு வரப்பு மிடநதானின டெட்டிமே (௩௨)

மந்தர மேறு மதிபாதுவை மாறறக, சுந்தாய்க் குழியிற
கசடற வல்லார்குத, தந்தினறி நற்காமிய லோகஞ்சார வா
ரசகு, மந்த வுலக மணுமாதி யாமே (௩௩)

முடிந்திட்டு வைத்து முபங்கிலோ ராணடி, லணிநத
ணுமானை தானு மிவனுந, தணிநதவப் பருசினுந் தானெய்
தாகி, மெலிந்தங் கருந்திம் வெல்லவொண் னாதே. (௩௪)

லகுமா.

ஆகின்ற வந்தனி நாயகி தன்னுடன், போகின்ற தந்தவ
மெங்கும் புலவதாய்ச், சாய்கின்ற காலங்க டனவழி கின்றிடி
ன, மாய்கின்ற வையாண்டின் மாஸகு வாகுமே. (௩௫)

மாலகு வாகிய மாயனை கண்டின், ஞானொளி யாகித்
தழைத்தது கிருந்திமம், பாலொளி யாகிப் படர்ந்தெங்கு நின்
றது, மேலொளி யாகிய மெய்ப்பொருள் காணுமே (ஙக)

மகிமா.

மெய்ப்பொருட் சொல்லிய மெல்லிய லாளுடன், தற்பொ
ரு ளாகிய தத்துவங் கூட்டிக், கைப்பொரு ளாகக் கலந்திடு
மோராண்டின், மைப்பொரு ளாகு மகிமாவ தாகுமே (ங௭)

ஆகின்ற காலொளி யாவது கண்டின், போகின்ற கால
ங்குள போவது மில்லையா, மேனின்ற காலம் வெளியுற நின்ற
பின், தானின்ற காலங்க டனவழியாகுமே (ங௮)

தனவழி யாகத் தழைத்திடு ஞானமுந், தனவழி மீதாக
த் தழைத்திடும வையகந், தனவழி யாகத் தழைத்த பொரு
ளெல்லாந், தனவழித் தன்னரு ளாகிநின் றானே. (ங௯)

பிராத்தி.

நின்றன தத்துவ நாயகி தன்னுடன், கண்டன பூதப் ப
டையா னவையெலாந், கொண்டவை யோராண்டில் கூட
விருந்திடில், விண்டது வேநல்ல பிராத்திய தாகுமே. (ச௦)

கரிமா.

ஆகின்ற மின்னொளி யாவது கண்டின், பாகின்ற பூவி
ற் பரப்பவை காணலா, மேகின்ற காலம் வெளியுற நின்றது,
போகின்ற காலங்கள் போவது மில்லையே. (ச௧)

போவதொன நில்லை வருவது தானில்லை, சாவதொன் நி
ல்லை தழைப்பது தானில்லை, தாமத மில்லை தமரகத் தின்னொ
ளி, யாவது மில்லை யறிகதுகொள் வார்க்கே. (ச௨)

அறிந்த பராசத்தியுள்ளே யமரிந், பறித்தது பூதப் படை
யவை யெல்லாந், குறித்தவை யோராண்டி கூட விருக்கில், வி
சித்தது பரகாய மேவது ழாமே. (ச௩)

பிராகாமியம்.

ஆன விளக்கொளி யாவ தறிகிலர், மூல விளக்கொளி மு
ன்னே யுடையவர், காண விளக்கொளி கண்டுக்கொள வார்த்து
கு, மேலே விளக்கொளி வீடுளி தாநின்றே. (சச)

சுருத்தவம்.

நின்ற சதாசிவ நாயகி தன்னுடன், கண்டன பூதப் படை
யவை பெல்லாக, கொண்டவை யோராண்டு சுடி யிருந்திடி
ந், பண்டை யவனிசன தத்துவ மாருமே. (சரு)

ஆகின்ற சந்திரன் தன்னளி யாயுவ, ஓகின்ற சந்திரன்
தடபமு மாயிடு, மாகின்ற சந்திரன் தனக்கே கூடிடி, லாகின்ற
சந்திரன் ருனவ ஓருமே. (சசு)

தானே படைத்திட வல்லவ ஓயிடுந், தானே டளித்திட
வல்லவ ஓயிடுந், தானே சங்காரத தலைவனு மாயிடுந், தானே
யிவனெனூத தன்மைய ஓருமே (சஎ)

தன்மைய தாகத் தழைத்த கலையினுள், பன்மைய தாக
ப் பரந்த வையம்பூதத்தை, வன்மைய தாக மறித்திடி லோரா
ண்டின, மென்மைய தாகிய மெய்ப்பொருள் காணுமே. (சஅ)

வசித்துவம்.

மெய்ப்பொரு ளாக விளைந்தது வேதெனி, னற்பொரு
ளாகிய நல்ல வசித்துவங், கைப்பொரு ளாகக் கலந்த வுயிரக
கெல்லாக, தற்பொரு ளாகிய தன்மைய ஓருமே (சக)

தன்மைய தாகத் தழைத்த பசுவனை, மென்மைய தாகி
ய மெய்ப்பொருள் கண்டிடின, பொன்மைய தாகப் புலன்களு
ம் போயிட, நன்மைய தாகிய கற்கொடி-காணுமே. (ரு)

கற்கொடி யாகிய காயகி தன்னுட், கற்கொடி யாக மறி
த்திடி லோராண்டு, பொற்கொடி யாகிய புலன்கள் போய்
வருங், கற்கொடி யாகிய சாமுத ஓருமே. (ருக)

காமரு தத்துவ மாணுது வந்தபின், பூபரு கந்தம் புல

னமதாயிடு, மாமரு வுன்னிட மெத்திடு மானனாய், நாமரு வு
ட்மொளி நாயக மானதே. (௫௨)

நாயக மாகிய கலனொளி கண்டபின், ருயக மாகத் தழை
த்கங் கிருந்திடும், போயக மான புவனங்கள் கண்டபின், பே
யக மாகிய டேரொளி காணுமே. (௫௩)

பேரொளி யாகிய பெரிமவவ் வேட்டையும், பாரொளி யா
கப் பதைப்பதக கண்டவன், ருரொளி யாகத் தரணி முழுது
மா, மோரொளி யாகிய டாரொளி காணுமே. (௫௪)

காலோ மிடுநங் கலக்கும வகைசொல்லி, னுலது வக்
கொடி நாயகி தன்னுடன், காலது வையுனாற நெருபத்த மூ
வையுந, காலது பெண்மண்டிக் கொண்டவிவ வாதே. (௫௫)

ஆறது வாகு மயிர்தத் தலையினு, ளாறது வாயிர முன்னு
ர்றொ டஞ்சுன, வாறது வாயிர மாகு மருவழி, யாறது வாத
வளர்ப்ப திரண்டே. (௫௬)

திரண்டினினை மேலே சதாசிவ நாயகி, யிரண்டது கால்
கொண் டெழுவகை சொல்லி, விரண்டது வாயிர மைம்பத்தோ
டொனருய்த, திரண்டது கால மெடுத்தது மஞ்சே. (௫௭)

அஞ்சுட னஞ்சு முகமுன நாயகி, யஞ்சுட னஞ்சது வாயு
த மாவது, வஞ்சது வினை யிரண்டது வாயிர, மஞ்சது கால
மெடுத்தது மொனதே. (௫௮)

ஒன்றது வாகிய கத்தவ நாயகி, மொன்றது கால்கொண்
டேவகை சொல்லிடி, மொன்றது யென்றிகொ ளாயிர மாயிர,
மொன்றது கால மெடுத்தது முன்னே. (௫௯)

முன்னெழு மக்கலை நாயகி தன்னுடன், முன்னது வாயு மு
டிவகை சொல்லிடி, முன்னது மைம்பத்தோ டொன்றுட ன
ஞ்சுமாய், முன்னது வாயு முடிவகை யுடமே. (௬௦)

குறிஞ்சு மத்தலிநாயகி தன்னுடன், னுய்வரு வாயு வளர்ப்ப

து சொல்லிடி, லாய்வருமென்னுந்து மூப்பதொ டெகன்பத,
வாய்வரு வாயு வளப்புள னிருந்ததே (க௩)

இருந்தி யாகிய வெகவை யிடத்து, விருந்தி வாயு வியங்கு
நெறியி, விருதுந்து மூப்பதது மூனறுட னஞ்சா, யிருந்தி வா
யு வியங்கு மெழுந்ததே. (க௪)

எழுதின்ற சோதியு ன் னாயகி தனபா, லெழுதின்றவாயு வி
டமது சொல்லி, லெழுதுந் திருபத்தொன பானதி நாலா, யெ
ழுதுட னவகி யிருந்ததிவ வாறே. (க௫)

ஆறது கால்கொண் டிரதம் விளைத்திடு, மேழது கால்கொ
ண் டிரட்டி யிறக்கிட, வெட்டது கால்கொண டிடவகை யேற
சுடி, லெண்பது மாநில மொத்தது வாயுவே (க௬)

சந்திரன் சூரியன் நற்பரன் ருணுவிற, சந்திரன் ருணு த
லைப்படு நனமைமைச, சந்தியி லேகண்டு தாளுஞ் சகமுகது,
துகதிச் சமாதி யுடைடொளி யோகியே. (க௭)

அனங்குற்ற மாத லருஞ்சன நீவல், வனங்குற்ற கல்வி
மா ஞான மிகுத்தல், ஞெங்குற்ற வாயர் சித்திதாவ கேட்டல்,
துண வகற் றிரோதல்கால் வேகதுது நுகதலே. (க௮)

மரணஞ் சிறைவிடல் வண்பர காய, மிரணஞ்சேர் பூமியி
தருதோர்க் களித்த, லரணன் திருவுரு வாதன்மு வேழாங், கர
லுறு கேளவிக கணக்கறிந் தோனே. (க௯)

ஓத மொலிக்கு முலகை வலம்வருது, பாதங்க ளோவ நட
ததும் பயனில்லை, காதுவி லண்ணகைக் கரண வினிபவர், ராத
விருத்த ககரறி வோடோ. (க௧௦)

முலமுதல்வேதா மாலரன் முன்னிற்கக், கோளிய வைம்
முகன் கூறப் பரவித்து, சாலப் பரகாதம் வித்துத தனித்தாம்,
பர்வித்த சத்தி பபாபரன் பாதமே. (க௧௧)

ஆகார யோகத் ததிதே யொழிஞ்சென்று, மீதன் தற்ப
னா டேவும் பரவிஞ்சென்றாதி யிரென். கலெஞ்சென்றிதொளி,

யோநாவ சிந்த மிதாணந்த யோகமே. (௭௦)

மதியமு ஞாயிறும் வந்ததுடன் கூடித், துதிசெய் பவரவா
தொன்வா னவர்கள், விதியது செய்கின்ற மெய்யடி யார்க்குப்
பதியது காடும் பரமனின் றுனே (௭௧)

கட்டவல் லார்கள் கரந்தெங்குந் தானவர், மட்டவிழ தா
மரை புளனே மனஞ்செய்து, பொட்டெழக் குத்திப் பொறி
யெழுத தண்டிட்டு, நட்புடு வார்ச்சு நமனில்லை தானே (௭௨)
ஆக கசுந்.

கலைநிலை

காதல் வழிசெய்த கண்ணுத லண்ணலைக், காதல் வழிசெ
ய்து கண்ணுற நோக்கிடிற், காதல் வழிசெய்து கருகை வழிசெ
ருங், காதல் வழிசெய்து காக்கலு மாமே. (௧)

காக்கலு மாருங் கரணங்க ண்ணையுங், காக்கலு மாருங்
கலைபதி னுறையுங், காக்கலு மாருங் கலந்தநல் வாயுவுங், கா
கலு மாருங் கருததுற நில்லே. (௨)

நிலைபெற நின்றது நேர்தரு வாயு, சிலைபெற நின்றது தீப
மு மொத்தது, கலைவழி நின்ற கலடபை யறியில், மலைவழி வா
கும் வழியிது வாமே (௩)

புடையொன்றி நின்றிடம் பூகப் பிராணை, மடை—யொன்றி
நின்றிட வாயத்த வழியிற், சடை—யொன்றி நின்றவச் சங்கர நா
தன், விடையொன்றி லேறியே லீற்றிருந் தானே. (௪)

இருக்கின்ற காலங்க ளேது மறியார், பெருக்கின்ற காலப்
பெருமையை நோக்கி, பெருக்கின்ற வாயு வெளிப்பெற நிந்தத்,
தருக்கொன்றி நீன்றிடுஞ் சாதக னாமே (௫)

சாதக மானவத் தன்மைபை நோக்கியே, மாதவ மான
வழிபாடு செய்திடும், போதக மாகப் புகலுந் பாச்சினல்,
வேதக மாக வினைத்து கிடக்குமே, (௬)

சிடந்தது தானே கிளர்பயன் மூன்று, நடந்தது தானே யுண்ணாடினை நோக்கிப், படர்ந்தது தானே பங்கடி மாகத, துடாந்தது தானேயச் சோதியுணின்னே. (௭)

தானே மெழுந்தவத் தத்துவ நாடகி, யூனே வழிசெய்தெம் முன்னே யிருந்திதும், வாளுே ருலகினற வம்மை மதித்திடத், தேனே பருகிச சிவாலய மாருமே (௮)

திகழும் படியே செறிதரு வாயு, வழியும் படியை யறிகிலாராரு, மழியும் படியை யறிந்தபி னைதி, திசுழகினற வாயுவைச சேர்தலு மாமே (௯)

சோதனே தன்னிற் றுரிசறக் காணலா, நாதனு நாடகி தன்னிற் பிரியுநாள், சாதக மாருந் குருவழிப் படமி, மாதன மாக மதித்துகொள ளீரே. (௧௦)

ஈராறு காற்கொண் டெழுந்த புரவிபைப், பேராமற கட்டிப் பெரிதுணை வல்லிளே, னீரா யிரமு நிலமா யிரத்தாண்டும், பேராது காயம் பிரானநதி யாணையே. (௧௧)

ஓசையி லேழு மொளியினக ணைந்து, நாசியின் மூன்று நாவி லிரண்டிந், தேசியுந் தேசனுந் தன்னிற் பிரியுநான், மாசறு ரோதி வருத்தவைத் தானே. (௧௨) ஆட களஞ்.

சரீரகிததியுபாயம்

உடம்பா ரழியி லுயிரா ரழிவர், திடம்பட மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரவு மாட்டா, ருடம்பை வளர்க்கு முபாய மறிந்தே, யுடம்பை வளர்த்தே னுயிர்வளர்த் தேனே. (௧)

உடம்பின முன்ன மிழுக்கென நிருந்தே, னுடம்பினுக்குள்ளே யுறுபொருள் கண்டே, னுடம்பினே யுத்தமன் கோயிற் கொண் டானென், னுடம்பின யாவிரைத் தோம்புகின் தேனே.

சுழித்துக் கொடுக்கவே ஓத்திக் சுழியுங், கழற்றி மலத்தைக் கமலத்தைப் பூரித், தழற்றிக் கொடுக்கு முபாய மறிவார்,

கழற்றித் தவிர்த்துட லஞ்சன மாமே. (ங)

அஞ்சனம் போன்றுட லையறு மந்தியிற், வஞ்சக வாந ம
றுமத் தியானத்திற், செஞ்சிறு தாலைவிந் செய்திடிற் பித்தறு,
நஞ்சறச் சொன்னோம் கரைதிரை நாசமே. (ச)

மூன்று மடகுருடைப் பாம்பிரண டெட்டுள, வேன்ற விய
நதிரம் : னலிரன் டங்குல, நான்ரவிழ் முட்டை விரண்டையு
ங் கட்டியிட், னின்றி யிருக்க வுடலழி யாதே. (ரு)

தூறு மறுபது மாறும் வலமவர, தூறு மறுபது மாறு மி
டம்வர, தூறு மறுபது மாறு மெதிரிட, தூறு மறுபது மாறும்
புகுவோ (க)

சத்தியார் கோயி லிடம்வலஞ் சாதித்தான், மத்தியா ன
ததிலே வாக்கியங் கேட்கலாக, தித்தித்த கூத்துஞ் சிவனும்
வெளிப்படுஞ், சததியஞ் சொன்னோரு சதாநந்தி யானையே ()

சித்ததிதும் விநது திகழு மகார, முரப்பற வேகினைத் தோ
துஞ் சகார, மறிப்பது மந்திர மன்னிய நாத, மரப்பற யோகி
க கதநெறி யாமே. (அ)

உக்கிச் சுழிவி னுடனேர் பிராணனைச், சிவதித் தெழுப்பிச்
சிவமந் திரத்தினான், முந்தி முகட்டி னிறுத்தி யபாணனைச், சி
வதித் தெழுப்பச் சிவனவ னாமே. (க)

மாற மலக்குகந தனமே லிருவிரற், கூற விலிங்கத்தின
தேழே குறிக்கொண்மி, னூற வுடம்பிடை யண்ணலு மங்குளன்,
கடற வுபதேசங் கொண்டது காணாமே. (கா)

லை நிரனுடை கோழை யானொடுஞ், சாலவும் புல்லிச் ச
தமென் திருப்பார்க்கு, ஞால ம்றிய கரைதிரை மாறியும், பால
னு மாவர் பராகந்தி யானையே (கக)

அண்டஞ் சுருங்கி லதற்கேர் சூழிவிந், பிண்டஞ் சுருங்
கிற் பிராண லிப்பெறுமூண்டி, சுருங்கி னுயர்யம் பல்லுள, கண்
டங் கறுத்த கபாலியு மாமே. (கக)

பிண்டத்து ஞற்ற பிழக்கடை வாசலை, யன்டத்து ஞற்று
வடித்தடித் தேவிடல், வண்டுச் சிக்கு மலர்க்குழன் மாநீரார், க
ண்டிசகிக்குநற் காயமு மாமே. (௧௩)

சுழலும் பெருங்கூற்றுத் தொல்லைமுள் சேறி, யழலுயிரதத்
து ளங்கியுளீசன், கழல்கொ டிருவடிக காண்குறி லாகங்கே, நிழ
லினுந் தெற்றினு நின்றலு மாமே. (௧௪)

நானகண்ட வன்னியு நாலு கலைமேழும், தாண்கண்ட வாயு
வுஞ்சீர முழுதொடி, மூன்கண்டி சொண்ட வுணர்வு மருந்தாக,
மரன்கன்று நினறு வளர்கின்ற வாதே. (௧௫)

ஆகுஞ் சமவேத சததியை யனபுர, நீகொள்ளி செல்லின
ஊளகின்ற நேர்மடைய, பாரு டிததிட்பல்கோடி களத்திலு
லுழுகொண்ட மந்திரம் தன்னு லொடுங்கே. (௧௬) ஆகக்

காலசககரம்.

மதிவட்ட மாக ஊையஞ்சு நாடி, விதவிட்டிங் கீரா நம
ந்நக வசனாந், பதிவட்டத் தண்ணின்று பாலிகு மாறு, மது
விடபிப் போமாறு மாயலுந் தேனே. (௧)

உந்தரி வைத்து முணர்ந்தறி வாரோழும், கந்தரி வெட்டுங்
கலத்தறி வொன்பதும், பத்திய பததும் பலவகை காழிகை, யந்
த ததியா தழிகின்ற வாதே. (௨)

அழிகின்ற வான்டவை யையஞ்சு மூன்று, மொழிகின்ற
முப்பது முனறென்பதாகும், கழிகின்ற காலது பத்திரை
பென்ப, தெழுகின்ற வீரையப் தெண்ணற்றிருந்தே. (௩)

திருகது திணமத்தி னத்தினத் தோடுகின், திருத்தறி கா
னொன் திரண்டெட்டு மூன்று, பொருத்திய நானொடு புத்தறி
க தோங்கி, வரத்தத லின்றி மனைபுக லாமே. (௪)

மனைபுகு கிறும், மனைத்திடை நாடி, மனைவிரு புத்தஞ்சு
மீரா நதனாந், தனையறித் தோடுகித் தந்தறி யுறு, வினைய
திறாது வினங்கிய ஊலே. (௫)

நாலுங் கடந்தது நால்வரு நாலஞ்சு, பாஸங் கடந்தது ப
த்திப் பதினஞ்சு, கோலங் கடந்த குணத்தாண்டு மூவிரண்,
டாலங் கடந்ததொன ருரறி வாரோ. (௬)

ஆறு மிருபது மையஞ்சு மூன்றுக்குந், தேறு மிரண்டு மிரு
பத்தொ டாறியை, கூறு மடுபொன்றி னுக்கரு பத்தேழு, வே
று பதியங்க னுனவிதித் தானே. (௭)

விதித்த விருபததெட்டொடு மூன்றறை யாகத், தொகு
த்தறி முப்பதது மூன்று தொகுமின, பதித்தறி பததெட்டுப்
பாரா திகனா, லுதித்தறி மூன்றிரண் டொன்றின் முறையே ()

முறைமுறை யாய்ந்தது முபன்றில் வாக், லிரையிறை யா
ரக்கு மிருக்க வரிது, வறையது காரண மட்டுனறு மில்லை, ப
றையறை யாது பணிந்து முடியே. (௯)

முடிந்த தறியார் முயல்கின்ற மூர்க்க, ரிடிஞ்சி லிருக்க வி
ள கெரி கொண்டு, கடிந்தனன மூனாக குதுவவல் லாராகழு, நட
ந்தும் பாரினி னண்ணலு மாமே. (௧௦)

நண்ணுரு சிறுவிர னுணை மூன்றுகரும், பின்னிய மாப்பி
டைப் பேராம லொத்ததிரு, சென்னியின் மூன்றுகருஞ் சேர
வே நின்றிடி, லுனனி யனைநதிடு மோவியந தானே. (௧௧)

ஒவிய மான வுணர்வை யறிமினகள, பாவின வித்தின ப
யன்றி வாரில்லை, தீவினை யாழுடன மண்டல மூன்றுகரும், பூ
வி லிருந்திடும் புண்ணியத் தண்டே. (௧௨)

தண்டிட லோடித் தலைப்பெய்த யோகிக்கு, மண்டல மூன
று மகிழ்ந்துட லொத்திடுங், கண்டவர் கண்டனர் -காணர் வி
னைப்பவன், பின்டம் பரியப் பினங்குகன் ருரோ. (௧௩)

பினங்க யழிந்திடும் பேறது கேணீ, யணங்குள னுதித்த
ஹ விரியின், யணங்குட னேவந்த வாழ்வு சூலிந்து, சுணங்க
னுக்காகக் சுழல்கின்ற வாரே. (௧௪)

சுழல்கின்ற வாரின் றுணைமலர் கானான், தழலினைப் புக்

கிழித் தன்னு ளிலாமற், கழல்குங் கி போம்வழி காணவல் லார்
க்குக, குழல்வழி நின்றுநிங் கூததனு மாமே. (கரு)

கூத்தன் குறியிற் குணம்பல கண்டவர், சாததிரந் தன
னைத் தலைப்பெய்து நிற்பர்கள், பார்த்திருந் துள்ளே யறுபொக
நோக்கிடி, லாத்தனு மாகி யலர்கதிரு மொனறே. (கௌ.)

ஒன்றில் வளர்ச்சி யுலபில கேளினி, நனறென்று மூன்று
க்கு நாளது சென்றிடுஞ், சென்றிடு முப்பதஞ் சேர விருந்திடி
ற, குன்றிடைப் பொன்றிகழ் கூததனு மாமே (கஎ)

கூத்தவ னொன்றிடுங் கூர்மை யறிந்தவ், கேத்துவர் பத
தினி லெண்டிசை தோனறிடப், பார்த்து மகிழ்நது பதுமரை
நோக்கிடிந், சாத்திடு னூறு தலைப்பெய்த லாமே (கஅ)

சாத்திடு னூறு தலைப்பெய்து நின்றவர், சாத்தட லாயிர
ங் கட்டுறக் காண்பர்கள், சேர்த தட லாயிரஞ் சேர விருநகவ
ர், மூத்தடன கூடி யுகமது வாமே. (கக)

யுகங்கோடி கண்டு மொசிவந்நின்று, வகங்கோடி கண்டி ள
யலறக் காண்பர்கள், சிவங்கோடி விடநிச் செறிய விருந்தங், கு
கங்கோடி கண்டங் குயறுரு வாரே (கஉ)

உயருறு வாருல கத்தொடுங் கூடிப், பயனுறு வார்பலர்
தாமறி யாமற், செயலுறு வார்சிலர் சிறை யிலாமற், கயலுறு
கண்ணியைக காணகி லாரே. (கக)

காணகி லாதார் கழிந்தோடிப் போவர்க், ணணகி லாதா
ர், நயம்பேசி விடுவர்கள், காணகி லாதார் கழிந்த பொருளெல்
லாங், காணகி லாமற் கழிகின்ற வாரே. (கஉ)

கழிகின்ற வப்பொருள் காணகி லாகார், கழிகின்ற வப்
பொருள் காணலு மாகுங், கழிகின்ற வுள்ளே கருத்தற கோக்
கிற், கழியாச் சிவப்பொருள் காணலு மாமே. (கங)

கண்ணன் பிறப்பிலி காணகி யாயுள்ளே, பெண்ணுந் தி
சையுட னேகாந்த னாயிந், தின்னென் றிருக்குஞ் சிவகதி யா

நிழ்நு, கண்ணும் பதமிது காடவல் லார்த்துக்கே. (உச)

காடவல் லார்த்து கமணில்கேடிக்கே, காடவல் லார்க
ணாபதி யாய்நிற்பர், தேடவல் லார்க டெரிந்த பொருளினிது,
கூடவல் லார்த்துக்குக் கூடலு மாமே. (உடு)

கூடும் பொருளி தகார வுகாரங்க, தேடும் பொருளினி
சுதையு ளினிந்நிடக, கூட மகாரங்குழல்வழி யோடிட, மா
று மமர்ந்திடு மண்ணலு மாமே. (உசு)

அண்ண லிருப்பிட மாரு மறிகில, ரண்ண லிருப்பிட மாய்
ந்துகொள் வார்த்துக், கண்ண லழிவினறி யுள்ளே யமாகநிடு,
மண்ணல்க காணி லவனிவ னாகுமே (உஎ)

அவனிவ னாகும் பரிநி வாரில்கே, யவனிவ னாகும் பரிச
து கேணி, யவனிவ னேனை யொளியினு ளொன்றிடு, மவனிவ
ள வட்டம தாகநினை னுனை (உஅ)

வட்டங்க ளோழு மலர்ந்திடு மும்முனே, சிட்ட லிருப்பிட
ஞ் சேர வறிகிலீ, ரொட்டி யிருந்துள் ளுபாய முணர்ந்திடக்,
சட்டி யிருப்பிடங் காணலு மாருமே. (உக)

காணலு மாகும் பிரம னரியென்று, காணலு மாகுங் க
ணககண்ட வீசனைக், காணலு மாகுஞ் சதாசிவ சத்தியங், கா
ணலு மாகுங் கலகதுடன் வைத்ததே. (கூ) ஆட உஉக

ஆயுள்பரிட்சை.

வைத்தகை சென்னிவி னேரிதாய்த் தேவந்திடி, லுத்தம
யிக்கிடி லோரறு திங்களா, மத்த மிகுத்திட் டிரட்டிய தாயி
டி, வித்த லுயிர்க்கொரு திங்களி லோணசபே. (க)

ஓசையு ளிசுவிமரக்கு முணர்வினகன், டெனசையிரகை
வரீசனை யுள்குவ, டெனசை யிரத்தவர் செஞ்சினு விசனு, டென
சையுளர்கை யுணர்விதுவாமே. (உ)

குடிமயழிந்திற்ற வாயுவை கோத்திடி, னுமே லுணதக்கன்

ந் தன்மை யளித்திடும், பூமே துணைதின்ற போதகம் வகதிடு
க, தாமே யுந் தன் தலைவனு மாமே. (௩)

தலைவ லிடம்வலஞ் சாதிப்பா ரின்போ, தலைவ லிடம்வல
மாயிடிற் றையந், தலைவ லிடம்வலந் தன்வழி யஞ்சிந், தலைவ
லிடம்வலந் தன்வழி தூதே. (௪)

ஏறிய வாரிவி லெண்பது சென்றிடுக, தேறிப் வேழிற் சி
ரக்கும் உகையெண்ணி, லாகொரு பத்தா யமர்ந்த விரண்டை
யுந், தேறிபே நின்று செளரியிவ் வகையே (௫)

இவ்வகை யெட்டு மிடம்பெற யோடிடி, லவ்வகை யொ
னபதே யென்ன வறி பலாஞ், செவ்வகை யொண்பதஞ் சேர
வே நின்றிடின, முவ்வகை யாமது முப்பத்து மூன்றே. (௬)

மும்மூன்று மொன்று முடிவுந் நின்றிடி, லெண்மூன்றி னு
லு மிடவகை யாட்கிந்ரு, மைம்மூன்று மோடி யகலவே நினைந்
டிந், பன்மூன்றொ டராது பார்க்கலு மாமே. (௭)

பார்க்கலு மாறும் பகல்முப்பதுமாகி, லார்க்கலு மாறும்
வ வாரிரண் டிள்ளிவி ட்போக்கலு மாறும் புகலற வெரண்றெ
லிந், தேக்கலு மாறும் திருந்திய பத்தே. (௮)

ஏயிரு காளு மியல்புர வோடிடிந், பாயிரு காளும் பகைய
ற நின்றிடுக, தேய்வுற மூன்றுந் திகழவே நினைந்டி, லாயுரு வா
மென தளக்கலு மாமே. (௯)

அளக்கும் வகைநாலு மவ்வழி யோடிடிந், விளக்கு மொருகா
லு மெய்ப்பட கிற்குந், தளக்கும் உகையைந் துந் துய்கெறி யோ
டிந், களக்க மதமூன்றிந் காணலு மாமே. (௧௦)

காணலு மாருந் கருதிய பத்தேடிந், காணலு மாருந் க
லத்த விசண்டையுந், காணலு மாருந் உண்பதா முண்பத்தேந்,
காணலு மாருந் கருத்தற வெரண்றே. (௧௧)

கருது மிருவதிந் காணவாருருந், கருதிய உண்பதாந்

காண்பது மூன்றாக், கருது மிருப தடனறு காணிற், கருது மி
ர ன் டெனக் காட்டலு மாமே. (௧௨)

காட்டலு மாகுங் கலந்திரு பத்தேழில், காட்டலு மாகுங்
கலந்தெழு மொன்றென்ற, காட்டலு மாகுங் கலந்திரு பததே
ட்டிற், காட்டலு மாகுங் கலந்தவி ரைநகே (௧௩)

ஈரைந்து ஸைந்து மிருமூன்று மெட்டுகும், பாரஞ்சி நின
ற பகைபத்து நாளாகும், வாரஞ்செய் கின்ற உகையாரஞ
சாமாகி, லோரஞ்சொ டொன்றொன் றெனவொன்று நாளே.()

ஒன்றிய நாள்க னொருமுப்பத் தொனருகிற், கன்றிய நா
ளுங் கருத்தற மூன்றருகு, செனறுயிர நாலெட்டுஞ் செரவே
நின்றிடின, மன்றியல் பாரு மனையி லிரண்டே. (௧௫)

மனையினி லொன்றருகு மாதமு மூன்றஞ், ஈனையினி லொ
ன்றருகு தொந்தித்தன னகதி, வினையற யோங்கி வெளிசெய்து
நின்றற், றனையுற நின்ற தலைவனு மாமே. (௧௬)

ஆரு மறியா ரளக்கின்ற உனனியை, யாரு மறியா ரளக்கி
ன்ற வாயுவை, யாரு மறியா ரழிகின்ற வபபொரு, ளாரு மறி
யா வறிவறிற் தேனே (௧௭)

அறிவது வாயுவொ ஸ்நநறி வாய, தறிவா யதுதா னுல
குயி ரத்தின, பிறிவுசெய் யாவகை பேணியுன னுடிந், செறிவ
து நின்று திகழு மதுவே. (௧௮)

அதுவரு ஞம்மரு ளான துலகம், பொதுவரு ஞம்புக ழா
ளர்க்கு நாளு, மதுவரு ஞம்மலா மங்கையர் செல்வி, யிதுவரு
ா செய்யு மிறையவ னுமே. (௧௯)

பிறப்பது குழந்த பெற்றத்தகை கந்தி, குறிப்பது கூடிய
கோலக் குரம்பை, பழப்பதி யாவது பற்றதும் பாசு, மழப்படி
செய்வார்க் ககலு மதியே. (௨௦) ஆ.உசக.

வாரசரம்.

வெள்ளிவெண் டிங்கள் விளங்கும் புதனிட, மொள்ளிய
மந்த விரவிசெவ வாய்வலம், வள்ளிய பொன்னே வளருமபி
ழையிடந, தெள்ளிய தேய்பிழை தானவல மாமே (க)

வெள்ளிவெண் டிங்கள் விளங்கும் புதனமுனறுந், தள்ளி
யிடத்தே தயங்குமே யாமாகி, னொள்ளிய காயதனக் கூனமி
லையெனன, வள்ள னமக்கு மகிழ்ந்துரைத் தானே. (உ)

செவ்வாப் வியாழஞ் சனிஞாயி தேபென்னு, மிவ்வா ரறி
கின்ற யோகி யிறைவனே, யொவ்வாத வாயு வலததுப் புரிப
விட, டவ்வா றறிவார்க்கவ வானநத மாமே. (ங)

மாறி வருமிரு பாணமதி வெய்பவ, நேறி யிழியு மிடைபி
ங் கலையிடை, யூறு முயிரநடு வேயுயி ருக்கிரந, தேறி யறிமின
தெரிந்து தெளிந்தே. (ச)

உதித்த வலததிடம் போகின்ற போது, வதித்ததஞ்சி
போகி லாமகன றுரு, முயிர்த்தது வேமிக வோடிடு மாகி, லு
தித்த விராசி யுணர்ந்தகொ ளுறதே. (ரு)

நடுவு நில்லாம விடம்வல மோடி, டடுகின்ற வாயுவை டந்
தணன் கூடி, யிடுகின்ற வாறுசென றின்பணி சேர, முடிக்கந
திபத்தின முன்னுண்டென றுனே. (சு)

ஆயும பொருளு மணிமலா மேலது, வாயு விதமும் பதினா
றுளவலி, போயம மனத்தைப் பொருக்கந வாதார, மாயுவு
நாளு முகுர்த்தமு மாமே. (ஏ) ஆஹ சசு.

வாரகுலம்.

வாரத்திற் குலம் வரும்வழி கூறுங்கா, நேனொத்த தி
ங்கள் சனிகழக் கேயாகும், பாரொத்த சேய்ப்புத் துத்தரம் பா
துநா, நேனொத்த வெள்ளி குடக்கக நிந்துமே. (க)

தெக்கன மாகும் வியாழத்துச் சேர்த்துச் சேய்க்கணி குல

மு மாமிடம் பிள்ளுந், துக்கமூ மிப்பை வஸமுன்னே தோன்
நிபுன, மிகவது மேல்வினை மேனமேந் வினயமே. (1) ஆ. உரு.

கேசரியோகீம்.

கட்டக கழனறுகிழ கானறு விழாம, லட்டத்திற் கட்டி
புடப புண்கோலி, விட்டதனைப் பூட்டி மேற்பையைத்
தாடகோத்தூட்ட மிருக்க கமவில்லை தானே. (க)

வண்ணு னெலிகுஞ சதுரப் பலமைமேற், கண்ணறு
மோழை படாமற கமைகட்டி, வண்ணறு பாசகிக குளத்தை
நிரப்பி, லண்ணுத்து பார்க்க வழுக்கறற வாதே (உ)

இடகளை வலகளை யிரண்டையு மாற்றி, துதிக்கையா
லுப்பாககுச் சோரவும் வேண்டா, முறக்கத்தை நீக்கியுன
ரவல் லார்கட, கிறக்கவு மவேண்டா யிருக்கலு மாமே. (ங)

ஆய்த்தரை செய்யி லமுதநினை றாறிநி, வாயத்தரை செ
ய்யும் வருகின்ற காலதது, நீத்தரை செய்யி நிலாமண டலமதா
ய்ப், பாய்த்தரை செய்தது பாலிக்கு மாறே (ச)

காவி னுவியி னடுவே சிவிறிதற, சீவனுமங்கே சிவனு மு
டைவிட, மூவரு முப்பற்று மூவருந் தோனறுவா, சாவது மில்
லை சதகோடி யூனே (ரு)

வண்ணுறல் பாயு முபர்வரை யுச்சிமேல், வானுறல் பாயு ம
வகையறி யாரினை, வானுறல் பாயு மவகையறி வாளர்களுந்,
நேனுற லுண்டு தெளிதலு மாமே. (க)

மேலை யனுவில் விரைத்திரு காலிதற், காணு மிப்பை கத
வுக திறத்திடு, குரலமதிய ரைதிரை மாறிமீம், பாலனு மாவா
ன பராகதி யானையே. (ஏ)

ககதி முகவர்க ளுமேலே யேறிட்டுச், சத்தித் திருக்கற்
றாணி முமுதாளுந், பத்தித் திருக்கும் யகலோன யெனியாகச்,
சத்தித் திருப்பவர் திவினை பாருரை. (அ)

திவினை யாடத் திணைத்தங் கிருந்தவர், காவியை நாடின
மறுக் கிடமில்லை, பாவியை நாடிப் பயனறக் கண்டவன், தேவி
னை நாடிய தீங்கரும்பாமே. (கௌ)

தீங்கரும் பாகவே செய்தொழி னுள்ளவ, ராங்கரும் பா
க உடையநா வேறிட்டுக், கோங்கரும் பாகிய கோனை நிரிர்
த்திட, ஐங்கரும் பாகியே பூனீர் வருமே. (கா)

ஊனீர் வழியாக வுண்ணுவை யேறிட்டுத், தேனீர் பருகி
ச சிவாய நமவென்று, கானீர் வரும்வழி கங்கை தருவிக்கும்
வானீர் வரும்வழி வாய்ந்தறி வீரே. (கக)

வாய்ந்தறிந் துள்ளே வழிபாடு செய்தவர், காய்ந்தறி வா
கக சருணை பொழிந்திடும், பாய்ந்தறிந் துள்ளே படிக்கத் தொ
னறிட்டுக், கூய்ந்தறிந் துள்ளுறை கோயிலு மாமே. (கஉ)

கோயிலி னுள்ளே குடிசெய்து வாழ்பவர், தாயிலு நல்லா
ர தாணி முழுதுகருவ, காயிலு நல்லவா காய்ந்தவர் தம்மு
ளுந், தீயிலுந் தியரத் திவினை யாளாக்கே. (கங)

திவினை யாளர்தரு செனவியி னுள்ளவன, பூவினை யாள
ர்தம் பொறபதி யானவன, பாவியை யாளர்தம் பாவகத் துள்
ளவன, மாவியை யாளர்தம் மதியினு ளானே. (கசு)

மதியி னெழுங்கதிரா போலப் பதினொருப்ப, பதிமனை தூ
றுதூற்றிருபத் துநாலாய்க், கதிமனை யுள்ளே கண்கள யரப்பி
யெதிர்மலை யாம விருந்தவன் றானே. (கரு)

இருத்தனள் சத்தியு மக்கலை ரூழ், விருத்தனள் கண்ணியு ம
நகடு வரக, விருத்தனள் மாணே முகநில வார, விருத்தன ளா
னு மழுதம் பொழிந்தே. (கௌ)

பெருமித்த விருஷென்னி பென்மனின் னுடையித், சூழித்த
ள் விருத்தது வானமுதலக்குச், சூழித்தது பெருகாதத் தாக்க
வல்லார்த்குக், கொழுத்ததுவருங் குவமுதலாக், (கௌ)

குணமது வாகிய கோமள வல்லி, மணமது வாக மகிழ்
ந்தவ சிருக்கிற, தனமது வாகிய தத்துவ ஞான, மிழைத்து வா
க விருந்தனன் ஞானே. (௧௮)

இருந்த பிராணனு முள்ளே யெழுமாம், பரிந்தவித தன்
டெ னண்டம் பரிய, விரிந்தவப பூவுடன் மேலெழ வைக்கின்,
மலாநீது மண்டலம் வாழலு மாமே. (௧௯)

மண்டலத் துள்ளே மனவொட்டி யானததைக், கண்ட
சத் தங்கே கருத்யே கீழ்க்கட்டி, பண்டகத் துள்ளே பசலே
யொளியாகக், குண்டலக் காத்தனுங் கூத்தொழிக் தானே (௨௦)

ஒழிகின்ற வாயுவு முள்ளே யமருங், கழிகின்ற வாயுவுங்
காககலு மாகும், வழிகின்ற காலத்து வட்டக் கழலைப், பழிகி
ன்ற காலத்துப் பையசுந் றீரே (௨௧)

பையினி னுள்ளே படிசுகத் தொன்றிடின, மெய்யினி னுள
ளே விளங்கு மொளியதாங், ஸையினுள வாயு கதித்தங் கெழு
ந்திடின, மையணி கோயில் மணிவளக் காமே. (௨௨)

விளங்கிடும் வாயுவை மேலெழ வுன்னி, நலங்கிடுங் கண்ட
துது நாபியி னுள்ளே, வணங்கிடு மண்டலம் வாயத்திடக் குமபி
சு, சுணங்கிட நினைவை சொல்லலு மாமே (௨௩)

சொல்லலு மாயிரி மாகத்து வாயுவுஞ், சொல்லலு மாகு
மண்ணீக் கடினமுஞ், சொல்லலு மாகு மிவையஞ்சங் கூடி
டி, சொல்லலு மாநதர தரிசனந் தானே. (௨௪)

தர தரிசனஞ் சொல்லுவன காணலாங், காராருங் க
ணணி கடைஞான முட்பெய்தி, யோராருந் தீபத் தெழிற்சிக
வை வைத்திடிந், பாரா ருலகம் பகனமுன்ன தாமே (௨௫)

முன்னெழு நாபிக்கு முன்னால் விரற்கீழே, பன்னெழு வே
தம் பகலொளி யுண்டென, நன்னெழு நாத்தித் தந்நீபம்
வைத்திடத், தன்னெழு கோயிற் தலைவனு மாமே. (௨௬)

ஆடி உள்கு,

திருமக்திரம்.

பரியங்கயோகம்.

பூசுவன வெல்லாம் பூசிப் புலர்த்திய, வாச நறுங்குழன்
மாலையுஞ் சாததிய, காயக குழலி கலவி யொடுங்கலக், துசித
துளையுறத் துங்காது போகமே. (க)

போகத்தை யுன்னவே போகாது வாயுவு, மோகத்தை
வெளியு மீளும் வியாழத்தில், குதொத்த மெனமுதல் யானு
நற் குதனும், தாதிற் குழைந்து தலைகண்ட வாடுந் (உ)

கண்டனும் கண்டியுங் காதல்செய் யோகத்து, மண்டல
ங் கொண்டிரு பாலும் வெளிநிற்கும், வண்டியை மேறகொண்
டு வானீ ருருட்டிட, தண்டொரு காலும் தளராது வங்கமே.

அங்கப் புணர்ச்சியு மாகின்ற தததுவ, மங்கத்தில் விந்து
வருகின்றீ போகத்துப், பங்கப் படாமற் பரிகரித துததம்
மைத், தங்கிக் கொடுக்கத் தலைவனு மாமே. (ச)

தலைவனு மாயிடுந் தனவழி ஞானந், தலைவனு மாயிடுந் த
னவழி போகந், தலைவனு மாயிடுந் தன்வழி யுள்ளே, தலைவனு
மாயிடுந் தனவழி யஞ்சே. (ரு)

அஞ்சு கடிகையி லாராங் கடிகைமேற், அஞ்சுவ தொன்ற
ந் துணைவி துணைவன்பா, செஞ்சு நிறைந்தது வாய்கொளா
தென்றது, பஞ்சு கடிகை பரியங்க யோகமே. (க)

பரியங்க யோகத்துப் பஞ்சு கடிகை, யரியவிவ வியோக
மடைந்தவர்க் கல்லது, சரிவனை முன்கைச்சிச சந்தனக் கொங்
கை, யருகித் தழுவ வொருவர்க் கொணுதே. (ஏ)

ஒண்ணுத போகத்தை யுற்றவ ராரொன்னில், விண்ணூர்க்
த கங்கை விரிசடை வைத்தவன், பண்ணு ரமுதினைப் பஞ்சு
கடிகையி, வெண்ணு மெனவெண்ணி யிருந்தா விருந்ததே (அ)

ஏய்த்த பிராய யிருப்த முப்பதம், வாய்க் குழலிக்கு
மன்னர்க்கு மாணந்த, மாய்க் குழலியோ டைத்து மன்க

திடீசு, சோரந்தன சித்தமுஞ் சோர்வில்லை வெள்ளிக்கே. (௬)

வெள்ளி யுருக்கீப் பொன்வழி யோடாமுன், களளத் தட்டாரா கரியிட்டு மூடினார், கொள்ளி பறிவக குழல்வழி யே சென்று, வளளிய னாவி ல-க்கிவைத் தானே. (௧௦)

வைத்த விருவருந் தமமின மகிழ்ந்ததுடன், சித்தவ கலங் காது டெய்கின்ற வானநதம், பத்து வகைககும பதினெண்க ணத்துககும, வித்தக னாயநிற்கும வெங்கதி ரோனே. (௧௧)

வெங்கதி ருககுரு சனிகுரு மிடைநின்ற, நங்கையைப் புல்கிய நம்பிக்கோ ரானநதந், தங்களிற் பொன்னிடை வெள்ளி தாழாமுனந், திங்களிற் செவ்வாய்ப் புகைத்திருந் தானே (௧௨)

திருத்தப் புத்தனைத் திருத்தல்செய் வார்கருக, கருத்தழகாலே கலந்தவ கிருக்கில், வருத்தமு மில்லையா மவகை பங்கறகுந், தருத்திபுன வெள்ளியுரு சோரா தெழுமே (௧௩)

எழுகின்ற தீயினமுன னேகொண்டு சென்றிட்டால், மெழுகுரு குமபரி செய் திடு மெய்பை, யுழுகின்ற தில்லை யொளியை யறிந்தபின், விழுகின்ற தில்லை வெளியறி வார்க்கே (௧௪)

வெளியை யறிந்து வெளியி னடுவே, யொளியை யறிவி னுளிமுறி யாமே, தெளியை யறிந்து செழுநகதியாலே, வெளியை யறிந்தனை மேலறியேனே (௧௫)

மேலாக் தலத்தில் விரிந்தவ ராபொனின், மாலாக் திசை முகன மாநந்தி யாயவார், நாலா நிலத்தி னெல்லாந் வப்பொரு ணை, மேலா யுறாததனார் மின்னிடை யானுக்கே. (௧௬)

மின்னிடை யானுமின னுளனுங் கூட்டத்தப், பொன்னிடை வட்டத்தினுள்ளே புகப்பெய்து, தன்னைத் தலைப்பெய்த வல்லிளேன், மண்ணிடைப் பல்லுழி வாழுவ மாள்கே. (௧௭)

வாங்க லிறுதலை வாங்கவில் வாங்கிய, வீங்க வலிக்கும
விரகறிவாரில்லை வீங்கவலிக்கும் விரகறி வாளரு, மோங்கிய
தன்னையுதம் பண்ணினாரே. (௧௮)

உதமறித் தங்கே பொருசுழிப் பட்டாற், ககமறித் தங்கே
கபாலங் கறுகரு, மிதமறித் தென்று மிருப்பா னொருத்தி, பத
மறித் தும்முளே பாகடிந தாளே. (௧௯)

பரில்லை நீரில்லை பங்கய மொன்றுண்டு, தாரில்லை வேளி
ல்லை தாமரை பூத்தது, ஆரில்லை காணு மொளியது வென்று
ண்டு, சீழில்லை மேலில்லை கேளவியிற் பூவே. (௨௦) ஆட உகக.

அமரிதாரணை

உடலிற் கிடந்த வுறுதிக குடிநீரக, கடலிற சிறுகணற் தேற்
றுமிட்டா ஸொகரு, முடலி ஸொருவழி பொன்றுக் கிறைக்க,
எடலைப் படாதுயிர் நாடலு மாமே (௧)

தெளிதரு மித்தச சிவநீர் பருகி, ஸொளிதரு மோராண்டி
லுனமொன றில்லை, வளியுறு மெட்டின மனமு மொடுங்குது,
சளிதருங் காயங் கணகம தாமே (௨)

நூறு மிளகு நுகருகு சிவததின்னீர், மாறு மிதற்கு மருகதி
ல்லை மாந்தர்க, டேறி விதனைத் தெளியுச்சி உப்பின, மாறு மி
தற்கு மறுமயி ராமே. (௩)

கரையரு கேளின்ற காண லுவரி, வரைவரை யென்பர் மதி
யிரா மாந்தர், துறாதினா நீக்கி நுகரவல் லார்க்கு, நரைதினா
மாறு நமனுமங் கில்லையே. (௪)

அனகாணனுத லாயோ ரதிசயங் கருது கருவங் கருத்தவி
ந் நீரிலே, யினகு செல்லிய மஞ்சளும் கெட்டியும் விக்கிடுமெனி
யிருளுங் கபாலமே. (௫)

வீர மருத்தென்று விண்ணார் மருத்தென்று கருமி மருக

தெனறு நந்தி யருள்செய்தா, னாதி மருந்தென் றறிவா ரகலிட
ஞ, சோதி மருந்திது சொல்லவொண் னாதே. (க) ஆட ௩௦௩

சுந்திரயோகம்.

எய்து மதிககலை சூககத்தி லேறியே, யெய்துவ துல மிரு
வகைப் புகுது, னெயதுங் கலைபோல வேறி யிறங்குமாந், து
ய்யது சூககத்துக காலத்தி காயமே. (க)

ஆகினற சுந்திரன சூரிய னங்கியு, ளாகினற லீரெட்டொ
டாறிரன டரைநது, ளேகினற வககலை பெல்லா மிடைவழி,
யாகினற யோகி யறிநத வறிவே. (உ)

ஆகுற தாங்கலை யாதிதத சுந்திர, னா நலங்கினா னா
லங் கவாகொளப, பேருங் கலைமுற்றும் பெருங்கா லீரெட்டு,
மாகுக் கதிராகொளந் மற்றங்கி கூடவே. (ங)

பத்த மிரண்டும் பகலோ னுயாகலை, பத்தினொ டாறு மு
யர்கலை யானமதி, யொததநல் லங்கிய தெட்டெட மியாகலை,
யத்திற னினறமை யாயநதுகொள லிரே. (ச)

எட்டெட டனலின கலையாகு மீராறுட், சுட்டப் படுங்க
தி ரோனுகுஞ் சூழகலை, கட்டப் படுமீரெட டாகு மதிககலை
யொட்டப் படாவிவை யொனொருடொன னாயே. (ரு)

எட்டெட்டு மீராறு மீரெட்டு திககதிா, சுட்டிட்ட சோம
னிற் றோனறுங் கலையெனச், சுட்டப் படுகதா ரகைகதிர் காது
ள, கட்டிட்ட தொன்னுற்றொ டாறுங் கலாதிவே. (ஈ)

எல்லாக் கலையு மிடைபிங் கலைநடுச், சொல்லா ககிகாடி யு
டே தொடர்முலுங் கெல்லா வெழுப்பிச் சிரத்துடன் சேர்த
லா, எல்லோர் துணை நண்ணிநித் போரே. (ஏ)

அங்கியிற் றினுங் கதிரிரண் டாட்டத்தத், தங்கிய தார
கை யாகுஞ் சபிராறு, வங்கியத் தாரகை யாவும் பரையொளி,
தங்கு நவசகர மாகுந் தரணிக்கே. (அ)

தரணி சலங்குந் காற்றத்த வான, மரணிய பாண வநு
த்திங்க ளங்கி, முரணிய தாரகை முன்னிய வொன்பான், பி
ணவ மாகும் பெருநெறி தானே. (௧௧)

தாரகை மினனா சசிதேயும் பக்கத்தத், தாரகை மினனா
ச்சிவனா பக்கத்தத், தாரகை பூவிற சகலத்தி யோனிகளே,
தாரகைத் தாரகை தானாஞ் சொருபமே. (௧௨)

முற்பதி னனாசின முளைத்துப் பெருத்திடுமீ, பிற்பதி னா
சிற பெருத்தச சிறுத்திடு, மப்பதி னாசு மறியவல் லார்கட்கு
ச், செப்பரி யானகழல் சோதலு மாமே. (௧௩)

அங்கி பெழு பி யருவகதி ரு—த்தத், தங்குஞ் சபியாற்
ருமமைந டைநதாகிப, பொங்கிய தாரகை யாமபுலன போசக
றத், திங்கு கதிரங்கி சோகினற யோகமே (௧௪)

ஒன்றிய விரெண கலையு முடலுற, நின்றது கண்டு நினைக
கிலா நீதாக்க, கன்றிய காலன கருத்துழி வைத்தபின், சென
ரதில் மீழ்வர் திகைப்பொழி யாரே. (௧௫)

அங்கி மதிகூட வாகுங் கதிரொளி, யங்கி கதிர்கூட வா
கு மதியொளி, யங்கி சிவத்திலிற கூடவத் தாரகைத், தங்கி ய
துவே சகலமு மாமே (௧௬)

ஈராறு பெண்கலை யெண்ணிரண் டாணகலை, பேராமற பு
கருப் பிடித்துக் கொடுவதா, நேராகத் தோனா நெருப்புற
வேபெய்யி, லாராத வானநத மானநத மானதே. (௧௭)

காணும பருதியின காலி யிடத்திடடு, மாணு மதியதன
காலி வலத்திடடுப், பேணி யிவவாறு பிண்புறமுற் செய்கிரே,
லாணி கலவகாதவ வாயிரத் தானே. (௧௮)

பாலிக்கு நெஞ்சம புறையோனா பொன்பதி, லாலிகரு
மங்கே யமரர் பராபரன், மேலைக்கு முன்னே விளக்கொளி யா
ய்கிற்கும், காலிக்குச் சங்கு கதிரவன் ருனே. (௧௯)

கதிரவன் சுகதிரன் கால மனக்கும், பொகிரவ னானே
பொழிமழை நிற்கு, மதிரவ னண்டப் புறஞ்சென தடாபப,
வெதிரவ னீச னிடமது தானே (கஅ)

உரதிக் கமலத் துதிதெழுநு சோதியை, யந்திகு மந
திர மாரு மறிகில, ரந்திகு மந்திர மாரு மறிகதபின, தந்தை
ககு முனசேஷகனபிற தானே (கக)

ஊதிய மேது மறிபா ருரைப்பின, மோதிய மேது மறிபா
த ஐமாக, ளாதியுமநதமு மந்திகக வலலிரேல், வேதிய னவகே
வெளிப்படுத தானே (உ௦)

பாமபு மதியைத் தினலுறும் பாம்பினை, தீவகு கதிநா
யுரு சோதித தனலுறும், பாம்பு மதியும் பசைதீரத் துடன
கொளீஇ, நீங்கல்கொ டானே நெடுதகை யானே. (உ௧)

அயினறது கீழவள வுததுயி லினறிப, பயினற சச்சீழ
பொழுதிற் றுயினறு, நயநதரு பூரண யுள்ள நடத்தி, வியநத
ரு பூரண மேவுரு சசியே (உ௨)

சசியுதித குமள வுததுயி லினறிச, சசியுதித ததே தனது
ணருநிச, 'சசிரிக கினறள வுததுயி லாமற, சசிரிப் பினகட்
டன கனடியில் கொண்டதே (உ௩)

ஊழி தரிபா திருக்கனற யோகிக, னுழிகை யாக நமனை
யளப்பாக, னுழி முகலா யுயாவா ருல்கினற, ருழுவல் லாரிச்
சசியனன ராமே (உ௪)

தண்மதி பாதுச்சிச் சரிபூமி யேசென்று, மண்மதி காலங்க
ன் மூனறும் வழிநடையி, வெண்மதி தோனறிய நாளில் விளை
ந்தபின. தண்மதி துறவன் விற்கண யினறே. (உ௫)

வளர்கின்ற காதலன் தனக்கே யாறுந, துளர்கின்ற சந்
திரன் தனக்கே யாறுந, மலர்ந்தெழு பனவிரன் டங்குல மோ
டி, உலர்ந்த விழுநதமை யாரறி வாரே. (உ௬)

ஆமுயிர்த தேய்மதி நாளே யெனல்விந்து, போம்வழி பெ
ங்கணும் போகாது யோகிக்குக, காமுற வின்மையிற் கட்டுண
ணு மூலத்தி, லோமதி யத்தினவிட்டு ரையுணா வானே. (௨௭)

வேறுறச செவகதிரா மெப்க்கலை யாடுமுருகு, சூறுற நான
குந துடாநதுற வேநிறகு, மீறிவி னனகலையீரைநதோடேமதி
த, தாறுந கலையுளகலுவா வாமே. (௨௮)

உணாவிநதுச சோணி யுறவினன் விசும, புணாவிநது வீ
சுங் கதிரிற் குறையி, லுணாவு முடமபு முவையொக்க நிறகி, லு
ணாவு முடமபு மொருக்கால் விடாவே (௨௯)

விடாத மனபவ னத்தொடு மேவி, நடாவு சிவசங்க நாத்
ங் கொளுவிக, கடாவிடா வைமபுலன கடமினணும் விடு, ப
டாதன வினபம பருகா ரமுதமே. (௩௦)

அமுதப் புலனவரு மாற்றங் கரைமேற், குமிழிககத தற்
சுட ரைந்தையுங் கூட்டிச, சமையததன் டோட்டித் தரிககவ
ல் லார்சகு, நமலில்லை நரகலை நாளில்லை தானே. (௩௧)

உண்ணீ ரமுத முறுமுற லைத்திறந, தெண்ணீ ரிணையடித்
தாமரைக கேசெலத, தெண்ணீரச சமாதி யமாரதுதி ராநல
க், கண்ணாடு டேசென்று கால்வழி மாறுமே. (௩௨)

மாறு மதியுமா திததனு மாறினறித, தாறு படாமல்தன
டோடே தலைபபடி, லுறு படாதுடல் வேண்டு முபாயமும,
பாறு படாவினபம் பாயிசைப் பொங்குமே. (௩௩)

ஆஹ அதிகாரம் - ௨௧இ - திருமந்திரம் - ௩௩இ.

மூன்றாக்கந்திரம் -

ஆஹ சிறப்புப்பாயிரமுட்பய -

எக் - இ - கடிய - திருமந்திரம் - ௩௩இ.

நாலாந்தந்திரம்.

அசுபை.

போற்றுக்கின் நேன்புகழந் தும்புகல் ஞானத்தைத, சேற்
றுகின் னென்கினை நாயகன் சேவடி, சாற்றுக்கின் நேனறை
யோசிவ யோசுததை, யேற்றுக்கின் நேனெம பிராஸூ ரெழு
ததே. (க)

ஒரெழுத் தாலே யுலகெங்குந் தானாகி, யீரெழுத் தாலே
யினைந்தங் கிருவராய், மூவெழுத் தாலே முறைக்கின்ற சோதி
யை, மாவெழுத் தாலே மயக்கமே யுறறதே. (உ)

ய தேவ ருறைக்கின்ற சிறும பலமென்றுந், தேவ ருறைக்கி
ந் சிதம்பர மென்றுந், தேவ ருறைக்கின்ற திருவம் பலமென்று
ந், தேவ ருறைக்கின்ற தென்பொது வாமே (ங)

ஆமேபொன் னம்பல மற்புத் மாணந்த, மாமே திருக்கூத்
தநவரத் தாண்டவ, மாமே பிரளய மாஞ்முத் தாண்டவ, மா
மே சங்காரத் தருந்தாண்ட வங்கனே (ச)

தாண்டவ மாண தனியெழுத் தோரெழுத், தாண்டவ மா
ன தனுககிர கத்தொழிந், முண்டவங் கூததுத் தனிநின்ற தந்
பரந், தாண்டவங் கூததுத் தமனியந் தானே. (ரு)

தானே பரஞ்சுடர் தததுவ மாய்நிற்குந், தானே பகார
வுகாரம் தாயநிற்குந், தானே பரஞ்சுடர் தததுவக் கூததக்கு
ந், தானே தனக்குத் தராதலந் தானே. (க)

தராதல மூலக்கூத் தற்பர மாபரன், தராதலம் வெப்பு
கமவா சியவரன், தானே சொல்லிந் முனவா சியவாருந், த
ராதல யோகம் மாமே. (எ)

ஆமே சிவங்கு னகார வுகாரங்க, னாமே பரங்க ளநியா
விடமென்ப, வாமே திருக்கூத் தடவ்ய சிற்பர, மாமே சிவ

உதி யானந்த மாமே.

(அ)

ஆனந்த மூன்று மறிவிரண் டொன்றாகு, மாணந்தஞ்சிவா
ய வறிவார் பலரில்லை, யானந்த மோடு மறியவல் லாகடகு,
வானந்தக கூததா யகப்படுந தானே.

(க)

படுவ திரண்டும் பலகலை வல்லார், படுவ தோங்கார பஞ
சாக கரங்குள, படுவது சங்காரத் தாண்டவப பததி, படுவது
கோணம் பரந்திடும வாதே.

(கௌ)

வாதே சதாசிவ மாறிலா வாகமம், வாதே சிவகதி வண்
டுறை புன்னையும், வாதே திருக்கூததா கமவச னங்கன், வா
தே பொதுவாகு மணி னமலமே.

(கக)

அமலம் பதிபசு பாசங்க ளாகம், மமலந் திரோதாயி யா
ருமா னந்தமா, மமலஞ்சொல் லாணவ மாய்கை காமிய, மமல
ந் திருக்கூததங் காடு மிடந்தானே.

(கஉ)

தானே தனக்குத் தலைவனு மாய்நிற்குந், தானே தனக்கு
த் தனமலை யாயநிற்குந், தானே தனக்குத் தனமய மாய்நிற்
குந், தானே தனக்குத் தலைவனு மாமே.

(கங)

தலைவனு மாய்நின்ற தற்பரக கூததனைத், தலைவனு மாய
நின்ற சற்பரக திரததைத், தலைவனு மாய்நின்ற தாடிவிழ ஞா
னத், தலைவனு மாய்நின்ற தாளினை தானே.

(கச)

இணையா திருவடி யெட்டெழுத் தாகு, மணையார் கழலி
ணை யிரைஞ்ச தாகு, மணையார் கழலினை பைமபத்தொன று
கு, மணையா கழலினை யேழா யிரமே.

(கரு)

ஏழா யிரமா யிருபதாய் முபபதா, யேழா யிரத்து மெழு
கோடி தானாகு, யேழா யிரத்துயி ரெண்ணிர மகதிர, மேழா
யிரண்டா யிருக்கின்ற வாதே.

(கக)

இருக்கின்ற மகதிர மேழா யிரமந்திர மந்திர மி
த்திற மில்லை, யிருக்கின்ற மகதிரஞ் சிவனறிந் தெனீ, யிருக்கி
ன்ற மகதிர மிவ்வண்ணத் தானே.

(கஎ)

தானே தனக்குத் திருநட்டந தானுஞ், தானே யகார வ்
காரம தாய்நிற்குந், தானே நீங்காரத் தத்துவக கூத்துக்குத்,
தானே யுலகிற நனிநட்ட தானே. (௧௮)

நடமிரண டொனறே நளினம தாகு, நடமிரண டொன
றே கழனசெய்யுங் கூத்து, நடமிரண டொனறே நகைசெயா
மநதிர, நீடஞ்சிவ லிங்க நலஞ்செய்பு பொன்னே (௧௯)

செம்புபொன னுஞ்சு சிவாய நமவென்னிற, செம்புபொ
ன னுகத்தி ருண்டது சிற்பாரு, செம்புபொன னுகம் ஸ்ரீயங்
கீரீயமென, செம்புபொன னுன திருவம பலமே (௨௦)

திருவம் பலமாகச் சோச்சக் கரத்தைத், திருவம் பலமாக
வீராறு கீறிச், திருவம் பலமாக விருபதனைஞ் சாகக்கத், திருவ
ம் பலமாகச் செபிக்கின்ற வாதே (௨௧)

வாதே சிவாய நமசிவா உநம், வாதே செபிக்கில் வரும்
பேர் பிறப்பில்லை, வாதே யருளால் வளாகூத்துக் காணலாம்,
வாதே செபிக்கில் வருஞ்செம்பு பொன்னே (௨௨)

பொன்னுன மநதிரம் புகலவு மொண்ணுது, பொன்னுன
மநதிரம் பொறிக்கு சுதந்தாகும், பொன்னுன மநதிரம் புனக்
யுனடி பூரிகக்த், பொன்னுகும் வல்லாகக் குடம்புபொற் பாத
மே (௨௩)

பொற்பாதங் காணலாம் புத்திர ருண்டாகும், பொற்பா
தத் தானையே செம்புபொன னுயிமீ, பொற்பாதங் காணத்
திருமேனி யாயிடுங்கூட்பாக் கன்னடஞ் சிந்தனை சொல்லு
மே (௨௪)

சொல்லு மென்கூட்டிற் புகஞ்ச் சுதிக்கலா, நல்ல மடவா
ர் நயந்துட னேவருஞ், சொல்லிலும் பாசச் சுடர்ப்பாம்பு நீங்
கடுஞ், சொல்லுந் திருக்கூத்தின் குக்கமும் தானே. (௨௫)

சூகசும மெண்ணு யிரஞ்செபித தாலுமேற், சூசும மா
ன வழியிடைக காணலாளு, சூகசும மான வினைடைக கெடுக்
கலாளு, சூகசும மான சிவனநா னநதமே. (௨௬)

ஆனநத மெனநென நதைநதிட மானநத, மானநதம
ஆ - இ - ஊ - எ - ஒமென நதைநதிட, மானநத மஞ்சு மாயிடு
மானநத, மானநதம அம - ஹிநீம் அம - கூம - ஆம ஆஞ
மே (௨௭)

மேனி யிரண்டு ௦ விளங்காமல் மேற்கொள்ள, மேனி யிர
ண்டு மிககரா விகாரியா, மேனி யிரண்டும் ஊம - ஆம் - இ - எ -
ஒ - எனது, மேனி யிரண்டும் இ - ஒ - ஊ - ஆ - எ - கூத்து
மே. (௨௮)

கூத்தே சிவாய நமசிவாயிடுங், கூத்தே - இ - ஊ - ஆ
எ ஓம் - சிவாய நமவாயிடுங், கூத்தே இ - ஊ - ஆ - எ ஓம் -
சிவாய நமவாயிடுங், கூத்தே இஊஆஎ ஓம்நமசிவாய கோனொ
ன்றுமவாதே (௨௯)

ஒன்றிரண் டாட வோரொன்று முட்டாட, வொன்றினி
ன மூன்றாட வோரேழு மொத்தாட, வொன்றினு லாடவோ
ரொன்பது முட்டாட, மன்றினி லாடினா மானிககக் கூத
தே. (௩௦)

திருவமபலசசகரம்.

இருநகவிவ வட்டங்க ளீரா நிரேகை, யிருநகவி ரேகை
மே ளீரா நிருததி, யிருநத மனைகளு மீராறு பததொன, நிரு
நத மனையொன்றி லெய்துவன றானே. (௧)

தானொன்றி வாழிடந தன்னெழுந்தருளாக, தானொன்
று மகநானருந தனபே ரெழுந்தாருந் தன்னென்று கோணந்
தன்னைத் தெழுந்தாருந், தானொன்றி லேயொன்று மவவான
ருனே. (௨)

அரகர வென்ன வரியதொன் றில்லை, யரகர வென்ன னி
நிகிலர் மாகந், ரரகர வென்ன வமரரு மாவ, ரரகர வென்ன
வறுமபிறப் பன்றே. (௩)

எட்டுநிலையுள வெங்கோ னிருப்பிட, மெட்டினி லொன்று
மிருமுனது மீரேழு, மொட்டியல் விநதுவு நாதமு மோங்கிடப்,
பட்டது ஈநநதிரம பாணமொழி யாலே. (௪)

மட்டவிழ் தாமதை மாதநல் லாளுட, லெட்டி யிருநத
வுபாய மறிகிலா, விட்ட வெழுததை விடாத வெழுத்துடன,
கட்டவல் லாருயிர் காட்டவல் லாரே (௫)

ஆலய மாக வமாநத பஞ்சாககர, மாலய மாக வமாநத
வித துலம்பே, ராலய மாக வருகின்ற சூகரும், மாலய மாக
வமாநதிருந தானே (௬)

இருசுவீவ வட்ட மிருமுன் நிரேசை, யிருநத வதனு ளி
ரேகையைந தாக, விருநத வறைக ளிருபத்தைஞ் சாக, விருந
த வறையொனறி லெய்து மகாரமே (௭)

மாகார நடுவே வளைத்திடுஞ் சத்திபை, பொகாரம் வளைத்
திட்டுயிளந தேற்றி, யகாரந தலையா யிருகண் சிகாரமாய், ந
கார வகாரநற்காலது நாடுமே. (௮)

நாடுமபிரணவ நடுவிரு பககமு, மாடு மவர்வா யமர்நதவ
ரு நின்றது, நாடு நடுவுண் முகநமசி வாய, வாடுஞ் சிவாயநம
புதவட்டத தாயதே (௯)

ஆயுஞ் சுவய நமமசி வயந, வாயு நமசி வயய நமசிவ, வா
யுமே வயநம சிவநமசிவ, வாயுஞ் சிகாரநதொட டத்தர் த
டைவிலே. (௧௦)

அடைவினி லையைம்ப துமையைந் தறையி, னடையு மறை
யொன்றுக கிரேழுத தாக்கி, யடையு மகாரத்தி லந்தமாம் சூ

வீடு, மடைவி னெழுத்தைம்பத தொன்று மமர்ந்ததே. (௧௧)

அமர்ந்த வரகர வாம்புற வட்ட, மமர்ந்த வரிகரி யாமத
னுள்வட்ட, மமர்ந்த வசபை யாமத னுளவட்ட, மமர்ந்த விரே
கையு மாகின்ற சூலமே. (௧௨)

சூலத தலையினி ரேற்றிடுஞ் சத்தியுரு, சூலத தலையினி
ற் சூழுமோங் காரத்தாள, சூலத திடைவெளிதோற்றிடுமரு
செழுச், தாலப பதிகுரு மடைவது வாமே (௧௩)

அதுவாம அகார இகார உகாரம, அதுவாக் எகாரம ஓகா
ரம தருசா, மதுவாகுரு சககர வட்டமேல வட்டம, பொது
லா மிடைவெளி பொருரும பேரே. (௧௪)

போபெற ததுமூல மந்திரம பின்னது, சோவுற்ற சககர
வட்டத்துட் சந்தியி, னோபெற நிருத்திட நின்றது சககரப,
போபெற நிருத்த வயல்பிது வாமே. (௧௫)

இயலுயிம மந்திர மெய்தும வழியின, செயலு மறியத் தெ
னீயிகுரு நாதன, புயலும புனலும பொருந்தவகி மன்வின, மு
டலு மெழுத்துசுரு முனனு விருந்ததே. (௧௬)

சூரெட மெழுத்தினமே லாறும பதினாறு, மேரெட டதி
னாமேலே விந்தவு நாதமுரு, சீறிட்டு நின்ற சுவாய நமவென
னவ, கூறிட்டு முமலவ கூப்பிடபி போமே. (௧௭)

அண்ண லிருபப தவளக கரத்துளே, பெண்ணினல் லாளு
ம லிராணக கரத்துளே, யெண்ணி யிருவ ரிசைசத்தவ கிருந்திடம்,
புண்ணிய வாளா பொருளறி வாராகளே. (௧௮)

அவலிட்டு வைத்தவ கரவிட்டு மேல்வைத்து, விவலிட்டுப்
பார்க்கி விவிககம தாய்நிற்கு, மவலிட்டு மேலே வளியுறக க
ண்டபின, ரெம்மிட்டு நின்ற சுடர்க்கொண்ட வாமே. (௧௯)

அவ்வுண்டு சவவுண் டனைத்தமனஞ்ஞனது, கவ்வுண்டு நி
ற்குங் கருத்தறி வாரில்லை, கவவண்டு நிற்குங் கருத்தறி வாளர்
க்குச, சவ்வுண்ட சத்தி சநாசிவன் ருனே. (௨௦)

அஞ்செழுத் தாலே ய்மர்கதன னந்தியு, மஞ்செழுத் தா
லே யமாநத பஞ்சாககர, மஞ்செழுத் தாகிய வககர சககர, ம
ஞ்செழுத் துள்ளே ய்மாதிநந் தானே. (உக)

கூத்தனைக் காணுங் குறிபல் பேசுபிற, கூத்த நெழுத்தின்
முதலெழுத் தோதினார், கூத்தலெ டொனறிய கொளனைய
ராயநிற்பா, கூத்தனைக் காணுங் குறியது வாமே (உஉ)

அத்திசைக் குண்ணினற வனலை யெழுப்பியே, யத்திசைக்
குண்ணினற தீவ்வெழுத் தோதினா, லத்திசைக் குண்ணினற வ
நத மறையனை, யத்திசைக் குளளுற வாககினன றுனே (உங)

தானே யளித்திடுந் தையலை நோக்கினா, றுனே யளித்
திட்டி மேலுற வைத்திடுந், தானே யளித்த மகாரததை யோ
திடத, தானே யளித்ததோர கல்லொளி யாகுமே (உச)

கல்லொளியேயென நின்ற வடதிசை, கல்லொளியேயெ
ன நின்றன னிறதிரன, கல்லொளியேயென நின்ற சிகாரததை
க், கல்லொளியேயெனக் காட்டினா றுனே. (உடு)

தானே டெழுகுணந தணசுட ராய்நிறகுந், தானே பெழு
குணம வேதமு மாயநிறகுந், தானே பெழுகுணம வரவது
வோதிடற, றுனே டெழுநத மறையவ னுமே. (உசு)

மறையவ னாக மதித்த பிறவி, மறையவ னாக மதித்திடக்
காண்பா, மறையவ னஞ்செழுத் துண்ணிற்கப் பெறற, மறை
யவ னஞ்செழுத் தாமது வாகுமே. (உசு)

ஆகின்ற பாசமு மநகவாய் நின்றிடு, மாகின்ற காயி ளங்
கே மகாரமா, மாகின்ற சீயிரு தோளவவ்வாய்க் கண்டபிச,
ஆகின்ற வசசுடா யுய்யியல் பாமே. (உசு)

யவவியல் பாய் திருமுன நெழுத்தையுஞ், செவ்வியல் பா
கச சிறத்தன னந்தியு, மொவ்வியல் பாகவொளியுற வோங்கி
டிற, யவவியல் பாதப் பரந்துநின் றுனே. (உசு)

பரந்தது மந்திரம் பல்லுயிர்கெல்லாம், வரந்தரு மந்திர
ம் வாயத்திட வாங்கித், துரந்திடு மந்திரஞ் சூழபகை போக,
வரந்தரு மந்திர மோமென நெழுபபே (ங.)

ஒமென் நெழுபபித்தன ஓதத்ம நந்தியை, நாமென் நெழு
பப நடுவெழு தீபத்தை, யாமென் நெழுபபியவ வாரறி வார
கண், மாமனறு கணமி மகிழ்ந்திருந் தாரோ (ஙக)

ஆகினை சக்கரத் துள்ளே டெழுததைந் துமி, பாகொன்றி
நின்ற பதங்களில் வத்திசுரு, மாகொன்ற வையபுத் தொருவெ
ழுத் துண்ணிறகப், பாகொன்றி நிற்கும் பராபரன ருனே ()

பரமாய வஞ்செழுத் துணையிவாக, பரமாய நவசிம் பா
ர்க்கிலம் வயநசி, பரமாய சிபநம் வாமபரத் தோதிந், பரமா
ய வாசி மயநமாய் நின்றே (ஙங)

நின்ற வெழுத்துக்கண் ணோதரு பூதமு, நின்ற வெழுத்
துக்கண் ணோதரு வண்ணமு, நின்ற வெழுத்துக்கண் ணோத
ரு நின்றிடி, நின்ற வெழுத்துள்ளு நின்ற னன ருனே (ஙச)

நின்றன சக்கர நீளும் புய்யெலா, மன்றது வாயநின்ற
மாயநன் னுடனேக், கண்டது வாகக் கரந்தன நைதியுங், குன
றிடு நின்றிடு கொள்கைய னுமே (ஙரு)

கொண்டவிச சக்கரத் துள்ளே குணமபல, 'கொண்டவிச
சக்கரத் துள்ளே குறியைநதுங், கொண்டவிச சக்கரங் கூத்த
னெழுத்தைந் துங், கொண்டவிச சக்கரத் துண்ணின்ற கூத்தே

வெளியி லிரேகை யிரேகையி லத்தலை, சுளியி லுகாரமா
ரு சுற்றிய வன்னி, நெளிதரு கால்கொம்பு நேர்விநது நாதந்,
தெளியும் பிரகாரஞ் சிவமந திரமே (ஙஎ)

அகார வுகார சுகார நடுவாய், வுகாரமோ டாறும் 'வளி
யுடன் கூடிச், சுகார முடனே சிவன்கூறதைச் செய், யொகார
முதல்வ னுவநதுநிங் ருனே. (ஙஅ)

அற்ற விடத்தே யகாரம் தாவது. வற்ற விடத்தே யறு
பொருள் கண்டிடசு, செற்ற மறுத்த செழுஞ்சுடர் மெய்ப்
பொருள், குற்ற மறுத்தபொன் போலுங்குளிகையே (௩௧)

அவ்வென்ற போதின் லுவ்வெழுத தாலித்தா, லுவவெ
ன்ற முத்தி யுருகிக் கலந்திடு, மவ்வென்றன னுள்ளே வழிபட்ட
நகதிபை, பெவவணஞ் சொல்லுகே னெந்தை யியற்கையே. ()

நீரி லெழுத்திவ வுலகா ரறிவது, வானி லெழுத்தொன்று
கண்டறி வாரில்லை, யாரிவ வெழுத்தை யறிவா ரறிவர்க, னூனி
லெழுத்தை யுணாகிலர் தாமே. (௪௧)

சாலை நடுவுறக் காயத்தி லககர, மாலை நடுவுற வைப்பது
மாவன, மேலு நடுவுற வேதம விளமபிப, மூல நடுவுற முத்தி
தந தானே (௪௨)

நாவியின் கீழுது நல்ல வெழுத்தொன்று, பாவிக ளத்தின்
பயன்றி வாரில்லை, யோவிய ராலு மறியவொண் னுதது, தேவி
யுந் தானுந் திகழுகிறுந் தானே (௪௩)

அவ்வொடு சவவன றரனுறற மந்திர, மவ்வொடு சவவெ
ன்ற தாரு மறிகில, ரவ்வொடு சவவென்ற தாரு மறிந்தபின், ன
வ்வொடு சவவு மலுதியு மாமே (௪௪)

மந்திர மொன்று மலரா லுதிப்பது, வுந்தியி னுள்ளே யுத
யம்பண னூநிற்குஞ், சுந்திசெய் யாநிறபர் தாம தறிகிலர், நகதி
தொழுதுபோ யாாததகன் றாகளே. (௪௫)

சேவிககு மந்திரஞ் செல்லுந் திசைபெற, வாவிகுண மக
திர மாதார மாவன, பூவுக்குண மந்திரம் போககந் நோக்கிடி,
லாவிக்குண் மந்திர மனஞ்சு மாமே. (௪௬)

அருவினி லம்பர^ய மங்கெழு நாதம், பெருகு தடிவிடை
பேணிய விநது, மருவி யகார சிகர நடுவா, யுருவிட ஐதமு
அமசு திரமே. (௪௭)

விநதவு நாதமு மேவி யுடன்கூடிச், சந்திர னோடே தலை
ப்படு மாயிடி, லந்தர வானத் தழுதமவந் துநிதி, மங்குதி ம
கதிர மாகுதி யாமே. (சுஅ)

ஆரெழுத தோது மறிவா ரறிக்கலா, றுறெழுத தொன றுக
யோதி யுணராகா, வேறெழுத தினதி விளமபயல லங்கட
கு, யோரெழுத தாலே யுயிர்பெற லாமே. (சுக)

ஒது மெழுததோ மிரக்ககை மூவைஞ்சு, மாதி பெழுத
வை யைமபத்தோ டொன நெனபா, சோதி பெழுததி விசை
ரு மூன்றுள், நாத வெழுத்திடமி நாட்ககொ ளீனோ (ரு)

விநதவி லுஞ்சுழி நாத மெழுத்திட, பந்தத் கலைவி பது
னாது கலைபகாய, கந்தர வாகரந் காலும பாயினு, னந்தமு
மினதி யைமபத்தொன றாமே (ருஉ)

ஐமப தெழுத்தே யனைத்துமவே தங்களு, னைமப தெழுத
தே யனைதகாக மங்களு, னைமப தெழுத்தேயு மாவ தநிகதி,
னைமப தெழுத்தமபோ னைஞ்செழுத தாமே (ருஉ)

அஞ்செழுத தாலேது பூதம டனத்தன, னஞ்செழுத
தாற்பல யோனி படைத்தன, னஞ்செழுத தாலிய வகவிட
தாங்கின, னஞ்செழுத தாலே பமாந்துதின றானே (ருஉ)

விழ்செழுத லாமவிசா துனதிரு நாமத்தைச், சோகதொ
ழி யாமற துடங்கு றொருவறஞ், சாராத வினைத்துமர போ
கத தலைவனும், போகதிநி மென்னும புரிசடை யோனே (ருஉ)

உண்ணு மருந்து முலப்பிலி காலமும, பண்ணுது கேளவியு
ம பாடலு மாய்நிற்கும, வி னனின் மமரா விருமபி யடிசொழ,
யெண்ணின் செழுத்தஞ்சு மாகின றானே. (ருந)

ஐந்தின் பெருமை யகவிட மாவது, ஐந்தின் பெருமையே
யாலய மாவது, ஐந்தின் பெருமை யதயோன வழக்கமு, ஐ
ந்தின் வகைசெயப பாலனு மாமே. (ருச)

வேரெழுத தாயவி ஸ்ரோ யப்புற மாய்நிற்கு, நீரெழுத்
தாய்நிலந தாங்கியு மங்குள்ள, சீரெழுத தாயங்கி யாயுயி ரா
மெழுத, தேரெழுத் தீசனு மெண்ணு— ராமே (௮௭)

நாலா மெழுததோசை ஞால முநவது, நாலா மெழுத்தி
னால, ஞால மடங்கிறது, நாலா மெழுத்தே நவி லவல் லாரகட
டே, நாலா மெழுதத்து நன்னெறி தானே (௮௮)

இயைந்தன் னேந்திழை யென்னுள்ள மேவி, நயநுண் ண
ங்கே நமசி வயவென்னும, பபநன்னை யோரும பதமது பற
றும, பெயாநநன்ன மழ்றும பிற்றறுது தானே (௮௯)

ஆமத தினிதிருந் தன்ன மபதறினை, போமதகி லேயுதம
பண்ணு மொருசுதிதன், ஞாந நமசி வயவென நிருப்பார்க்கு,
நேமத தலைவி நிலவிநின் றானே (௯௦)

பட்டம பரிசே பரமஞ் செழுதத்தி, விட்ட மறிநதிட டிர
வு பகல்வர, நடடம தாடு நடுவே நிலயங்கொண, டட்டதே ச
பபொரு ளாகிநின் றானே (௯௧)

அகார முயிரே யுதாரம் பரமே, மகார மலமாய வருமுப
பதாற்றி, சிகாரஞ் சிவமாய வகாரம வடிவமா, யகார முயி
ரென நறையலு மாமே (௯௨)

நகரர மகாரஞ் சிகார நடுவாய, வகார மிரண்டிம வளியு
டன கூடி, வொகார முதற்கொண் டொருக்கா லுரைக்க, ம
கார முதல்வன மனத்தகத் தானே (௯௩)

ஐஞஞ லாளை யடவியுள வாழ்வன, வஞ்சுக்கு மஞ்செ
ழுத சங்குசு மாவன, வஞ்சையுங் கூடத் தடுக்கவல் லாரகட
கே, யஞ்சாதி யாதி யகமபுக லாமே (௯௪)

ஐந்து கலையி லகராதி தன்னிலே, வந்த நகராதி மாற்றி ம
கராதி, நந்திபை மூலத்தே நாடிப் பரையொடுந், சந்திசெய்
வார்க்குச் சுடங்கல்லை தானே. (௯௫)

மருவுஞ் சிவாயமே மன்னு முயிரு, மருமநத யோகமு ஞா
னமு மாகுந், தெருளவநத சீவனா சென்றியா றுலே, டரு--வ
கி டச்சிவ மாவது வீதே (கக)

அஞ்சு வஞ்செழுத் துணைம யறிநதபின், நெஞ்சுகூ து
ளளே நிறையும் பராபரம், வஞ்சு மில்ல மனைக்கு மழிவில்தே.
தஞ் மிதுவென்று சாறறுகண் தேனே (கக)

சிவாயவொ டவவே தெளிநதுளளத தோத்ச, சிவாயவொ
டவவே சிவனுரு வாருரு, சிவாயவொ டவவுந தெளிபயல லா
கள, சிவாயவொ டவவே தெளிநதிருந் தாரே (கஅ)

சிகார வகார யகார மு--னே, நகார மகார நடுவுற நா
டி, பொகார முடனே பொருக்கா லுரைக்கு, மகார முதலவ
ன மதிததுநின் றுனே (கக)

நமமுத லோரைநதி னுடுங் கருவசு. எமமுத லைநதி ல
டங்கிய யலவினை, சிமமுத லுளனே தெளியயல லாரகடகுத,
ஈமமுத லாருரு சதாசிகுன றுனே (எ)

நவமுஞ் சிவமு முயிபர மாகுந், தவமொன நிராகண்
தத்துவ மாகுரு, சிவமொனநி டாயபவ ராதர வாலச, சிவ
மெனப தானு மெனுநதெளி வுறறதே (எக)

கூடிய வெட்டுமிரணடுங் குவிநதநி, நாடிய நந்திபை ஞா
னத்து ளேவைத்து, வாடிய வைவரு மங்குற வாவாக, தேடி
யதனைத் தெளிநதநி யிரே (எஉ)

எட்டுமிரணடு மினிகநி கிணதில், ரெட்டு மிரணடு மறியா
த வேழைட, ஁ட்டு மிரணடு மிருமுன்று நான்கென்ப, பட்ட
து சித்தநத சனமாரகக பாதமே (எங)

எட்டு வரையினமே லெட்டு வரைகிறி, யிட்ட நடுவு ளினை
வ நெழுததொனநிற், வட்டத்திலேயரை நாற்பத்தெட டிவி

டஞ்சி, சிட்டஞ்செழுத்துஞ்சரிசிக் கிரமே. (எச)

தானவா சட்டா சகிர நிருவாக, ளானவிம மூவரோ டா
ற்றவ ராதிக, ளேனை பதினைதும் விறதுவு நாதமுஞ், சேனை
யுஞ் செயசிவ சககரந தானே (எடு)

புட்டண மாதவ மாதமும் பராபரம், விட்டனர் தம்மை வி
காதா நமவெனப், ரெட்டனை யாயிற்று மீசன திறத்திற, மொட்
டுவன பேசுவ ரெணநிறி பேனை (எசு)

சிவமுதன மூவரோ னைவா திறநது, வவைமுத லாநிற
ன் டொனெருடொன முன், வவைமுதல விறதுவு நாதமுமோ
வகச, சவைமுத சங்கரன் தன்பெயா தானே (எஎ)

விதநாஞ் சகமபமாக வரைநிறி, நகதார கலைபதி னு
நாட் டிப்பின, னுதநாரம் பனனி டட்டி கலைதொரு, ப
தாம பிரம் சடவகுபாத நோதுடே (எஅ)

கண்டெழுத சேனமம் லம்மல ருள்ளினை, கொண்டொழி
ந கேனுடன் கடடிய ளாஸ்தா, பனபழி மாத பதியழி யே
சென்று, நன்பழி டாமே நமவென லாரே (எக)

பு ள்ணிபவானவா புரமு துவநின, தெண்ணுவ ரண்ண வி
ணையடி மந்திர, நடைநுலா நனணி நழுவென்னு நாமத்தை,
கண்ணென வுநனிக கலநதுநினை ருரே (அ)

குரெழுத தாலவ வாறு சமயங்க, ளாறுக்கு நானே யி
ருபதது நாலென்பா, சாவித திரியிற தலைமெழுத தொன்று
ள, பேதிக்க வல்லார பிறவிபற ழாகவே (அக)

எட்டினி லெட்டறை யிட்டோ ரரையிலே, கடடிய வொ
வறெட்டாய்க் கான நிறையிட்டிச், எட்டி யிவற்றைப பிரண்
வஞ் சூழ்ந்திடடு, மட்டி முபாகட் குமாபதி யானுண்டே. ()

நமமுத லவ்வொடு நாவின் ராடியே, யம்முத லாகிய வெ

ட்டிடை யுற்றிட்டு, வுமமுத லாகீவே யுனபவ ருச்சிமே, தும
முத லாயவ னுதறுநின் ருனே (அக)

நின்ற வரசம பலகைமே னேராக, வொனறிட மவவிட்டு
வோலையிற் சாதகந, துன்று மெழுதையுள பூசிச் சுடரிடைந்,
தனற வெதுப்பிடத் தம்பனங் காணுமே (அச)

கரண விதலிப பலகை யமனநிதை, மரணமிட டெட்டி
ன மகார வெழுத்திட்டு, வரனமி லைவகாயம பூசி யடுப்பிடை,
முரணிற் புதைத்திட மோகன மாகுமே. (அரு)

ஆவரு யுடமேறிக் கையொர கோட்டத்திற, பாங்கு ப
வே பனாசம பலகையிற, காங்கரு மேட்டற் கற்பூசி விர்து
விட, தோங்காரம வைத்திடு முச்சா டனநதுக்க (அச)

உச்சிபம போதி லொளிவனனி முலையிற, பச்சோலையிறப
ருச காயத்தைப் பாரிந்து, முச்சி ரத்தின முதுகாட்டில் வை
த்திடு, வைச்சின் மேலோர மாறணம வேண்டலே (அச)

ஏயநத வரிதார மேட்டனமே லேபூச, மேயநத வகாரமு
கார மெழுத்திட்டு, வாயநதகோர விலலம பலகை வசியந்துச,
கேய்க்கதைத் தென்பதி னுயிரம வேண்டலே (அச)

எண்ணக கரு—னை மேட்டன மாகாரமிட, டெண்ணப
பொன்னுளி லெழுவெள்ளி பூசிடா, யெண்ணுவற் பலகையிட
டுமேற கேநோகக், யெண்ணு வெழுத்தொடெ ண னுயிரம வே
ண்டலே (அக)

அாச்சனை.

அமபுய நீலங் கழுநீ ரணி நெய்தல், வம்பவீழ பூகமு மாத
வி மகதாரந, தும்பை வகுளஞ் சுரபுனனை மல்லிகை, சென்பக
ம பாதிரி செவ்வகதி சாத்திடே. (கௌ)

சாங்கம தாகவே சநகொடு சந்தனம், தேங்கமழ் ருவகு
மவகற்பூரக காரகிற, பாவகு படப்பணி நீராத குழைத்துவை
த, தாங்கே யணிந்தூர் ராசசியுமீன்பொடே (௧௧)

அன்புட னேரின தமுதமு மேற்றியே, பொனசெய் விள
சுரு ம்புகைதீபந திசைக்கொறுந், தனப மகற்றித சொழுமோரா
நினைவுகா, வினப முடனேவந செய்திடு முத்தியே (௧௨)

எய்தி வழிபட்டி லெய்தா தனவிலை பொதி வழிபட்டி
விநகிரன் செலவமுன, னெய்தி வழிபட்டி லென்கித்தியுடை
கு, லெய்தி வழிபட்டி லெய்திடு முத்தியே (௧௩)

ந னனும டிற்கார நீகதா ரவிநதா, ம னனிய ளைவேத
தீபமறு சந்தான, ந னனிய பஞ்சாவக கன்னுரு ஓயமெனறு,
மன்னு மனபவ னத்தொடு வையுமே (௧௪)

வேண்டாராக னனம விமலுவு சாடபட்டோர, வேண்ட
டாராக னனம மதிவிசை யற்றபோ, வேண்டாராக னனம
மிஞ்சிவ போகுக, வேண்டாராக னனம மிகுதியோ ராய
தனே (௧௫)

அறியருளுநத தெவரு மறிபா, பொறிவழி தேடிப புல
மபுகின் றாக, ணெறிமனையுள்ளே நிலைபெற நோக்கி, லெறி
னியுள்ளே யிருக்கவாமே (௧௬)

இருளும் வேள்போலீரன்டா மிதய, மருளி யாமையு
மன்னு மறிவு, மருளியை விடடெறி யாமை மயங்கு, மருளுகு
சீதைத்ததோ ரவாகுளா மன்றே (௧௭)

தானவ ளாக வவனேதா ளுயிட, வான வீரண்டி லறிய
ன சிவமாக, போனவ னனபிது காலா மரபுரத், தானவ ளாக
மோ ராதித்த தேவரே (௧௮)

ஒங்கார முகத்திக்கு முற்றிடு மெந்நாளு, நீங்கா வகாரமு
நீளகண்டத் தாயிமீ, பாங்கார் நகாரம் பயனெற்றி யுற்றிடும

வீங்காகும் கிந்தது நாதமேலாகுமே (கக)

நமவது வாசன மாண பசுவே, சிவமது சித்தி சிவமாட
பதிபே, நமவது வாதி நாடுவ தனருளு, சிவமாகு மாமோரு
சோதனமெட விடே (கா)

தெளிவரு நாளிற சிவவமு துறு, மொளியரு நாளிற
பொடி லுசுரு, மொளியரு மப்பத தோரிரண டாசில, வெ
ளிதரு நாதன வெளியா யிருக்கே (கக) ஆக கருக

நவகுண்டம்

நவகுண்ட மாணவ நானுரை செம்பி, நவகுண்டத் து
ளொழு நற்றிபந தானு, நவகுண்டத் துள்ளெழு நனமைக
ல்லா, நவகுண்ட மாணவ நானுரைப பேனே (க)

உரைத்திடுவ குண்டத்தி னுள்ளே முக்காலு, நகைத்தெழு
நாறகோண நனமைக டோறு, பகைத்திடு முப்புரம பாரங்க
யோடே, மிகைத்திடு கண்டங்குண மேலறி யோமே. (உ)

மேலறி துள்ளே வெளிசெய்த வப்பொருள, காலறி து
ள்ளே கருத்தற செஞ்சுடா, பாரறி தண்டஞ்சிறகற நின்ற
து, நானறி துள்ளெழு நாடி கக்கொ ண் டேனே (ங)

கொண்டவிக குண்டத்தி னுள்ளெழு சோதியா, யண்டங்
க ளீரோழு மாகக் கழிகலாம, பண்டையுள வேதம பரந்த பர
ப்பெலா, மின்றுசொல் தூலா பெரித துரைத் தேனே (ச)

எறித்தவக் குண்டத் திடம்பதி லுற்றி, பதித்த கலைஞம
பாலித் து நிற்குங், கதித்தன லுள்ளெழக் கண்டுகொள வராக
கே, கொதித்தெழு வல்வினைக் கூடகி லாவே. (ந)

கூடமுக் கூடத்தி னுள்ளெழு குண்டத்து, ளாடிய வைந
து மகமபுறம் பாய்நிறகும், பாடிய பணீ ரிராசிய மங்கெழ, நா
ழக்கொள் வாராக்கு கற்குடர் தானே. (க)

நற்சுட ராகுஞ்சிரமுக உட்டமாங், கைச்சுட ராகுங் கரு
தறுதறு கைகளிற, கைச்சுடர் மேனி பதைப்புற நிலிவசமு, நற்
சு— ராயெழு நல்லதென ருளே (எ)

நல்லதென ருளே நமககுறற நாயகஞ், சொல்லதென ரு
ளே ஈடாமுடிப பாதமா, மெல்லநின் ருளே வினவகிஸ் ஸாதவா,
கல்லநன் ருளாயுங் கதறுமவின ருளே (உ)

வினரூ விடமபிதை மேவி ப குண்டத்துச், சொன்னு லிர
ணடுரு சுடாநாகந் தீக்கெவரும, பன்னுலு நாகம பரநத் பரு
ரு, சொன்னுக்க துளரே விடவகொண்ட வாதே (க)

இடங்கொண்ட பாத மெழிறசுட ரோக, நடங்கொண்ட
பாதங்கொண்ட ருளே ர்த்தகு, சகங்கொண்ட கையிரண்ட டாறுந
டனமுடிப, முகங்கொண்ட செருசுடா முககண லாகுகே (க௦)

முககணன் ருளே முமுசுட ராயவ, நககணன் ருளே
மகல்லமு முண்டவன், நிககண லுக்கித் திகைமெடபிங் கண்டவ,
கெககணன் ருளுகு மெநதை பிரானே (க௧)

எந்தை பிரானுக் கிருமன்னு வட்டமாய்த், தந்தைதன்
முன்னே சண்டுகந் தோன்றலாத், கந்தன் சுவாமி கலநதங் கி
ருந்தலாண், மெநத விவனென்ன மாட்டிக்கொ ளீரே. (க௨)

மாட்டிய குண்டத்தி லுள்ளெழு வேதத்து, லாட்டிய கா
லொன்று பிரண்டு மலாநதிம, வாட்டிய கையிரண் டொன்
னுடதைதெழு, நாட்டுரு சுரரிவா நல்லொளி தானே. (க௩)

நல்லொளி யாக நடந்த வுலகெங்குங், கல்லொளி யாகக்
கலந்து விருந்திடு, சொல்லொளி யாகத் துடர்ந்த வுயிர
கெல்லாங், கல்லொளி கண்ணுரு மாகிநின் ருளே (க௪)

நின்றவிக் குண்ட நிலையாறு கோணமாய்ப், பண்டையி
வட்டம பதைத்தழு மாறாறுங், கொண்டவித தத்துவ முள்
ளே கலந்தெழு, விண்ணுரு மென்ன வெடுக்கலு மாமே. (க௫)

எடுக்கின்ற பாதங்கண் மூன்ற தெழுததைக், கழித்த முக
மிரண டாறுகண் னாகப், படித்தெண்ணு நாவுழு கொம
பொரு நாலு, மடித்தெழு கண்ணு னந்த மிலாககே. (க௯)

அந்தமில்லானு கசலிடந தாணில்லை, யந்தமில்லானை ய
ளப்பவா தாமில்லை, யந்தமில்லானு கழித்தசொற ழுணில்லை,
யந்தமில்லானை யறிந்துகொள பததே. (க௯)

பத்திட்டங் கெட்டிட டாறிட்டு நாலிட்டு, மட்டிட்ட
குண்ட மலாநகெழு காமனை, கட்டிட்ட நின்று கலந்தமெப்
யாகமும, பட்டிட்ட நின்று பாபபதி பாலே (கஅ)

பாபபதி பாசன பரந்தை நாலிஞ்சு, காறபதி பந்து
முகமபத்து கண்களும், பூபபதி பாச மிரண்டி ஈடாமுடி,
நாறபது சோதிந்ர நலவிரு பத்தைஞ்சே (கஅ),

அஞ்சிட்ட கோல மளபபன் வைபைந்து, மஞ்சிட்ட கு
ண்ட மலாநகங் கிருந்தலாற, பஞ்சிட்ட சோதிப பரந்தபர
ஞ்சுடா, கொஞ்சிட்ட வண்ணிபைக் கூடிதன முத்தியே (உ௦)

முத்தந்த சோதி முழுக்கட ராயவன், கற்றற்று நின்றா
கருத்து ளிருந்திடும, பற்றற நாடிப் பரந்தொளி யூழிப்பாய, செ
ற்றற திருந்தவா சோந்திருந் தாரே (உ௧)

சேந்த கலைஞ்சுரு சேருமிட குண்டமு, மாந்த திசைக
ளு மங்கை யமாந்திடும, பாய்ந்தவைம பூகமும பாக்கின்ற வ
னவியைக, காய்ந்தவ றென்றுங் கலந்தவா தாமே (உ௨)

மெய்கண்ட மாமலிரி நீருந் கேழை, யுட்கண்ட கு செய்க
வொருவனைச் சேரு வின, செய்கண்ட ஞானந் திருந்திய தேவா
கள், பொய்கண்ட மில்லாப் பொருள்கலந் தாரே. (உ௩)

கலந்திரு பாத மிருகர மாகு, மலாந்திரு குண்ட மகாரத
தோ மூக்கு, மலர்க்கெழு செம்முக மரணைககண் னெற்றி, யு
ணர்ந்திரு குஞ்சியங் குத்தம னுக்கே. (உ௪)

உதகமன சோதி யுளஞ்சூரு பாலஸூய், மதழிந் ளூகி மல
ராகவ கிருந்தும், பச்சிமத திகடும் பரந்து குழிந்தன, சத்தி
மா லாகத் தழைத்த கொடியே * (உரு)

கொடியாறு சென்று சூலாவி பஞ் ண்ட, மடியிந் கோண
மா யுந் தழு மொகஞ், படியே முல்கும பரந்த ஈடரை, மடி
யாறு கண்டவா மா தன மாமே (உசு)

மாதன மாந் வளங்கி னற வனலிபைச், சாதன மாகச் ச
மைந்த குருவென்றும், போதன மாகப் பொருந்த வுலகாளுந்,
பாதன மாகப் பரிந்தது பாரதனே (உ௪)

பாரத்திட மெங்கும் பரந்தெழு சோசுபை, யாததம் தா
கவே மாயாத் தி யாரிலை, காத்துட லுள்ளே கருதி யிருந்தவா,
முத்திட ல்கோடி யுகங்க ண்ட வாழே (உ௫)

உகங்குண்ட வொன்பது கு ண்டமு மொக்க, வகங்குண்ட
போடியு ன் ளுடி யெழுடபு ம, பயங்குணி கொண்ட விப பாய
கரு வொப்பச், சகங்குணி கொண்டது சாதந் மாமே (உ௬)

சாதனை நாலு தழனமு நறு வில்வயம், வேதனை வட்டம்
வி ளையாறு பூங்கை, போதனை போதைஞ்சு பொற்கய வாரண,
நாதனை நாடி நயக்கோடி தானே. (உ௭) ஆட்குக்

சத்திபேதம் - திரிபுரைச்சக்கரம்

மாமாயை மாபை வயிந்தவம் வைசரி, யோமாயை யா
ளொளி யோராறு கோடியிற, ருமான மந்திரஞ் சத்தினை மூ
ர்த்திக, ளாமா யணவாக் திரிபுரை யாங்கே (க)

திரிபுரை சுந்தரி யந்திரி சிந்தரப், பரிபுரை நாரணி யாம
பால வன்னத்தி, நிருள்புரை யீசி ஈடுணமணி யென்ன, வரு
பண வாய்நிறகு மாமாத தானே. (உ)

தானு வமைத்தவம மு-புந் தன்னிடை, தானுன மூவுரு
வோருருத் தன்மையள, தானுன பொனசெயமை வெண்ணி
தத தாளகலவி, தானுன போகமு முத்தியு நல்குமே (ங)

நல்குந் திரிபுரை நாதநா தாநதங்கன, பங்கும பரவிநது
பாரண்ட மானவை, நல்கு'ம பரையபி ராமி யகோசரி, புல்கு ம
ருளுமப போதநதந தானுமே. (ஈ)

தாளணி தூபுரகு செமபட்டித் தானுனடி, வாரணி கொங்
கை 'மலாககனனல் யாளிவிட, லேரணி யங்குச பாச மெழின
முடி, காரணி மாமணிக் கு ஊடலக காதிடே (இ)

குண்டலக் காதி கொலைவிட புருவத்தள, கொண்ட வரத்
தினின் மனனுக்கோ லசதன, கண்டுகை யாரங் கதிமுடி மாம
தி, சண்டுகை நாற்றிடை தாய்க்நின் றுனே (ஊ)

நினத திரிபுரை நீளுந புராதனி, குனாலில் மோகினி மா
திருந் குஞ்சிகை, நனதறி கண்டுகை நாடகாற கரீடணி, துணி
ய நடுக்தத் தாமமாச சந்தையே. (எ)

சுஞ்சவம் பாரதத் தனத்தி சுகோதயள, வத்துவ மாயா
ரு பாசத்தி மாபரை, உருகை யான மனோரணி தானுமே,
வைத்தவக் கோல மதியவ ளாகுமே. (அ)

அவன யறியா வமரரு மிலை, யவளனறிச் செய் மருகக்
வமில்லை, யவளனறி யைவரா லாவதொன திலை, யவளனறி
யூபுகு மாற்றியேனே. (க)

அறிவார பராசத்தி யானக மென்பா, ரறிவா ரறிவுரு
வாமவ னென்பா, ரறிவார் கரும மவளிசசை யென்பா, ரறிவா
ர பரனுமவளிடந தானே (கர)

தானெவ குளாதங் குளையன் மாதேவி, யூனெங் குளவ
ங் குளாருபிர்க் காவலன், வானெங் குளவங் குளேவந்தமப
பரலாங், கோமெங்கு நினத குறிப்ப பாரே. (கக)

பராசத்தி மாசத்தி பல்வகை யாலும், கராசத்தி யாம்பி
னற தனமையுனரா, வராசத்தி யூழிக டோறு முடனே, பு
ராசத்தி புண்ணிய மாகிய போகடே, (௧௨)

போகஞ்செய் சகதி புரிசூழ லானொடும், பாகஞ்செய் தா
ங்கே பராசத்தி யாயந்தரு, மாகஞ்செய் தாங்கே யடியவா நா
டொடும், பாகஞ்செய ஞானம் படாகின்ற கொம்பே, (௧௩)

கொம்பனை யானைக் குவிமுலை மங்கைகை, வம்பவிழ கோ
கையை வானவா நாடிபைச, செம்பவ எததிரு மேனிச் சிறுமி
பை, நமடியென னுள்ளே நயந்துவையத் தேனே (௧௪)

வையத் பொருளு மருவியிப பனமையும், பத்து முகமு ம
பரையும் பராபரைச, சித்தக கரணச் செயலுஞ் செய்திந்
ரு, சத்தியும் வித்தைத் தலைபவ ளாமே (௧௫)

தலைவி தடமுலை மேனினை கையால், தொலைவிற் றவஞ்செ
ய்யுத தூ படுதந் தோகை, கலைபல வென்றிபிவ உணியென னு
ளா, நிலபெற விங்கே றிடைந்துநின் றானே (௧௬)

நின்றவ ணேறிழை னாகலை போதிர, பென்ற னகம்படிக
சேழுல காடொழ, மன்றது யொன்றி மனோன்மணி மங்கலி,
யொன்றென்ன வொன்றின் ரெத்ததடைந தாளே (௧௭)

ஒத்தடங் குங்கம லத்தினை— யாயிழை, யாதகை செப்கி
னற வாய பெருமபதி, மதசடை தின்ற மனோன்மணி மங்கலி
சத்தடைசு குமவழி தோந்துண ராககோ (௧௮)

உணர்ந்து ணேநிற்கு முளொளரி யாகி, மணங்கமழ் பூவ
சூழன் மங்கையுந தானும், புணர்ந்து ணேநிற்கும போதருங்
காலேக, கணாகதெழு வாரங்குக் கதிபளிப்பாளே. (௧௯)

அளியொத்த பெண்பிள்ளை யானந்த ஈந்தரி, புளியுறு புன
பழம் போலுள்ள கோக்கித், தெளியுறு சித்துச் சிவகதி கா—டி,

யோளியுற வைத்தெனனை யுய்யுண டாளே. (௨௦)

உண்டில்லை பென்ற துருச்செய நின்றது, வண்டில்லை மன
நிறுமா மனவி நின்றதது, கிண்டலா காரண காரணி தமமொ
'தி, மண்டல மூன்றுற மனவினின் றாளே. (௨௧)

நின்ற ளாவனறன் னுடனு முயிநுமாய்ச், சென்றனன் சிவ
கதி சேரு பராசகதி, யொன்றாக வென்னு—புகுந்துணர் வாகி
யே, நின்ற ள பரஞ்சுட ரேடங்கை யாளே (௨௨)

ஏடங்கை நங்கை யிழைபெய்கண் முககணணி, வேடம ப
டிகம விருமபுமவெய டாடறை, பாடுக திருமுறை பாரப்பினி
பாதங்கு, சூடுமென செனனியா ப கோத்திரஞ் சொல்லுமே

சோததிரஞ் செயது தொழு க துணையடி, வாடத்திட வே
த்தி வழிபடும வாநிரு, பாத்திதி மங்குச பாசம பசங்கரு, ,
பாத்திதி ம பூமினளோ யாகுமா மாடுககே (௨௩)

ஆதி விதமிஞ்ச் சண்டசு மால்சங்கை, நிதி மலரினறே
னேறிழை காமகதைப், பாடியில் வைத்துப் பலகாற பயில
றே, சோதி மிகுது தமு—காலமுத கோனறுமே (௨௪)

மேசாதி யீரேட்டு மாகிய மெல்லியல், வேதாதி னூலின் வ
ளங்கும பராடரை, மாசார மாகியே யாபந்த பரப்பின, னு
தாதி நாதத்து ஸுலரு ளாளே (௨௫)

அருள்பெற் தவாசொல்ல வாரீர் மனிதா, பொருள்பெற்
ற சீர்கதைப் புலனு பதியார, மருளுறற் சீர்கதைப் மாற்றி ய
ருமைப், பொருளுறற் சேவடி போறதுவ ளுனே. (௨௬)

ஆன வராக முகத்தி பத்ததின, ளீன வராக மிடிக்கு மு
சலத்தோ, டேனைய வேளபை—யேந்திய வெண்ணகை, யூன
முதவுணாந தாருளத் தோங்குமே (௨௭)

ஒங்காரி டெஃபா ளவனொரு பெண்பிள்ளை, நீங்காத பச்

என நிதத்தை யுடையவ், ளாங்காரி யாகியே யைவரைப் பெற்
றிட்டு, நிங்காரத் துள்ளே யினிதிருந் தானோ. (உ௯)

தானே தலைவி யெனநின்ற நிற்பரை, கானே யுயிர்வித கா
ய்த தந்த பதினும், வானோ தனமு மனமுந் புத்தியுந், தா
னே சிவகதி தனையு மாமே. (௩௦) ஆகக்.

வயிரவிமகதிரம்.

பன்னிரண் டாங்கலே யாதி டயிரவி, தன்னி லகாரமு மா
டையுங் கடந்ததுப, பன்னிரண் டாநிரயா டநதபடதினாலு,
சொன்னிலே சோடச மந்தமென றுத்திடே. (க)

அந்தப் பதினும் மதுவே வயிரவி, முத்து நடுவு முடிவு மு
தலாகக், சந்தை கலசத்தி லெழுகின்ற மாசத்தி, யந்தமு மா,
தியு மாகினை றுளே (உ)

ஆகின்ற மூவரு மங்கே யடங்குவா, போகின்ற பூசம் பொ
ருது புராதரா, சாங்கினை சாராவுழி சாரரா சத்பெரப், போ
குந் திரிபுரை புண்ணியத் தோரே (ங)

புண்ணிய நந்தி புனிதன நிருவாகு, மெண்ணிய நாடா
ளிநுபத்தேழ் சூழ்மதி, பண்ணிய வனலி பகலோன மதியீறு,
திண்ணிய சிந்தைதன் றென்னலு மாமே. (ச)

தென்னன் நிருநந்தி சேவகன் றனனெழும், பெண்ணன்
கிரிபிற் பூதலம் போற்றிடும், பன்னம் பரிபிடி யந்தம் பகவனெ,
மென்னுந் திரிபுரை யோதிநின் றுணுககே. (ரு)

ஒதியநக்தி யுணருந் திருவரு, ண்தியில வேத நெழிவந் து
ரைசெய்யும், போத மிருபத் தெழுநாள் புணர்மதி, சொகிய
யிரவி சூலம்வந் தானுமே. (௩)

“நாங் கபாலத்தை யெந்தியு குவிக்கு, ஏதாந் காணா

நாகபா சாங்குச, மாணங்கயனழி யாத வடிவுக்கு, மேலங்க
மாய்நின்ற மெல்லிய ஊளே, (௭)

மெல்லியல் வஞ்சி னிடழி கலைக்கியானி, சொல்லிய கிஞ்சுக
நீறமனனு சேயிழை, கல்லிய ஸேஷப்பது காணுந் திருமேனி, ப
ல்லிய லாடையும பனமணித்தானே. (௮)

பனமணி சந்திர கோடி திருமுடி, சொனமணி குண்டில
க காதியுழைக்கண்ணி, நனமணி குரிப சோம நயனததன், பொ
னமணி வன்னியும பூரிககன ருனே. (௯)

பூரித்த பூவிதழைட்டினுச குளளேயோ, ராரிபத் தானு
ண்டங் கெணமா கனவியா, பாரித்த பெண்க ளறுபத்து நால
வருளு சாரித்துச சத்திபைத தாங்குகண் டாரே. (௧௦)

கண்டசிலம்பு வளைசங்கு சக்கர, மெண்டிசை யோகி-யி
றைவி பராசத்தி, யண்டமொ டெண்டிசை தாங்கு மருட்செ
ல்வி, புண்டரி கத்தனுள பூசனை யாளே. (௧௧)

பூசனை கந்தம் புனைமலா மாகோடி, யோசனை பஞ்சத்
தொலிவந றுரைசெய்யும், வாச மிஸாத மணிமந்திர லோகந்,
தேசந் திகழுந் திரிபுரை கானே. (௧௨)

காணும் பஸ்பல தெய்வங்கள் வெவவேறு, பூண்ப் பஸ்ப
ல பொனபோலத் தோற்றிமே, பேணுந் சிவனும பிரமனு மா
யனுங், காணுந் தலைவிகற காரணிநானே (௧௩)

காரண மந்திர மோதுங் கமலததப், பூரண ரூம்ப னி
சோசம் பொருநதிய, நாரணி நகதி கடுவங் குறைசெய்த, கார
ண வேதனு லகதமு மாமே. (௧௪)

அத்த நகிர லாகி திருவிரல், வந்த வழிமுறை நாதி யு
ரைசெய்து, செந்தமி ழாதி சென்ற வழிபடி, அத்த விதனை
வகுமுறை தருகனே. (௧௫)

உணர்த்த நவசத்தி யென்று முடிய, நிராதத விராசி
நெடுமுறை யெண்ணிப், பிணைச்சத மெட்டுமுன பேசிய நகதி,
நிராதது நியதி நியமஞ்செய தாழ்வே. (௧௬)

தாமக் குழலி தையக்கண்ணி யுண்ணிசுத, வேமத திரு
ளற விசு மிளங்கொடி, போமப பெருஞ்சுட ருளனொழு னுன
புகை, மேவித தமுதொடு மிண்டது காணே (௧௭)

காணு மிருதய மந்திர முங்குண்டு, டேணு நமவென்று பே
சுந தலைமேலே, வேணு நடுவு மிகநின்ற வாருதி, புணு நடுவெ
ன்ற வந்தரு சிகையே (௧௮)

சிகைநின்ற வந்தக கவசங்கொண்டாதி, பகைநின்ற வங்
கத்தைப் பாசொன்று மாறித், மொகைநின்ற தேதநிர முததி
னா குலம், வகைநின்ற யோனி வருத்தலு மாமே (௧௯)

வருத்த மிரலாடுஞ்சிறுவிரன் மாநிப, பொருத்தி யணிவி
ரற் சுடடிப் பிடுத்தது, நெறித்தோன்ற வைத்து நெடிது நடுவே,
பெருந்த விரலிடை மிடிபு குப் பேசே (௨௦)

பேசிய மந்திர மிகாரம் பரிசுதரை, கூச மிலாத சகாரத
தை முனகெண்ணி, வாசப் பிராண னுபதேச மாகைக்குக, கூசி
ய விரது வுடனகொணு கூவே (௨௧)

கூவிய சேவன பிராணன் முநவாகப, பாவியல் சவ்வுடன்
பண்ணும் யகாரத்தை, மேவிய மாயை விரிசங்கு முததிதை,
தேவி நடுவுட டிகழந்த நின்றானே. (௨௨)

நின்ற வயிரவி நீலி ந்சாசரி; பிரண்டு மிரண்டு மொருங்கி
ய வுளாசுதுச், சென்றரு னாயந் தேவர் பானாககே, கன்றரு
ண ஞாலத்த காடிஞ்சு சாற்றியே. (௨௩)

சாற்றிய வேதஞ் சராசர மைம்பூத, காற்றிசை முச்சுண்

நீர் காடுமிருள் வெளி, தோற்று நயிர்ப்பன்மை சோதிப் பரா
பரை, யாற்றநொ டாய்நிற்கு மாதி மூதகல்வியே. (௨௪)

ஹதி வயிரவி கன்னித் துறைமன்னி, யோதி யுணரி லுடலு
யி ரீசனும், பேதை யுலகிற பிறவிக னுசமா, மேரத வுலவாத
கோலமொன் றுகுமே. (௨௫)

கோலக் குழவி குலாய புருவதத, னீலக் குவளை மலீரன
ன கண்ணினு, ளாலிககு மின்னமு தானதத சுநதரி, மேலிச சி
வததை வெளிப்படுத தாளே. (௨௬)

வெளிப்படு விதது வினாவறி விததத, தெளிப்படு விததெ
ன சிந்தையி னுள்ளே, ளளிப்படு விததுக கதிாப்படு சோதினாப
யொளிப்படு விததெனனை யுய்யககொண டாளே. (௨௭)

கொண்டனள கோலந் கோடி யநேகநகள். கண்டன
ள ன்ணென் கலையினகண் மாலைகள், விண்டனனை மேலை வி
நிகதிர் மூன்றையு, தண்டலை மேனிநந் தையனல் லாளே. ()

தையனல் லாளேத் கலத்திற தலைவிபை, மையலை நோக்
கு மனோனமனி மங்கையை, பைபநிந் தேத்திப் பணிமிந் ப
ணிக்தபிந், வெய்ய பவமினியேறக் லாவே (௨௮)

வேயன தோளி விரையறு மென்மல, ரேய குழவி யிளம
பிறை யேந்திழை, துய சடைமுடி குலினி சுநதரி, யேயென
துள்ளத் தினிதிருந தாளே (௨௯)

இனியதென் மூலை யிருக்குங் குமரி, தனியொரு நாயகி தா
னே தலைவி, தலிப்படு வித்தனள சாரவு படுதது, நலிப்படு வித்
தனள காடிநிந் றாளே. (௩௦)

நாடிய கண்முன்று நடுவெழு ஞானததுக, கூடி யிருத்த கு
மரி குலக்கல்வி, யாடகத் திறடி யம்பொற் கிலம்பொலி, யூட
க மேலி யுறகிக்குந் றாளே (௩௧)

உறவுகு மளவின் மனோன்மணி வநது, கறங்கு வளைக்கைக்
க கழுதகாரப புல்லி, பிறங்கொளித் தம்பலம் வாயி லுமிழநி
ட, நெறங்கலை யாவென றுபாயரு செய் தாளே (௩௩)

உபாய மளிக்கு மொருத்தியென் னுள்ளத, தபாய மறக்
கெடுத தனபு விளைததுச், சுவாவை விளக்குஞ் சுழியசத துள
ளே, யவாவை யடக்கவைத திருசலென ருளே (௩௪)

அஞ்சொன மொழியா ளருதவப் பெண்பிளை, செஞ்சொ
ன மடமொழி சீருடைச சேயிழை, தஞ்சமென நெணணிதந
ன சேவடி போற்றுவாராக, கிருசொ ளளிக்கு மிறைவிடென
றாரே (௩௫)

அருயி ராயு மருகதவப் பெண்பிள்ளை, காரியல்கோதையள
சாரணி காரணி, யூரு முயிரு முலகு மொடுங்கடுங், கோரியென
ஊளங் குலாவிநின் ருளே. (௩௬)

குலாவிய கோலக குமரியென னுள்ள, நிராவி யிருந்து
கெடுகா ளணைநது, முலாவி யிருநதுணாக துச்சியி னுள்ளே, க
லாவி யிருந்த கலைதலை யாளே. (௩௭)

கலைதலை கெற்றியோரா கண்ணுடைக கண்ணுள், முலைத்
தலை மங்கை முயங்கி யிருக்குரு, கலைதலை யாய தெரிவினை
கோக்கி, யலைத்தழங் கொம்பின் ளங்கிருந் தாளே. (௩௮)

இருந்தன னேகதிழை யென்னுள்ள மேவிப், பொருந்திரு
நால்விரல் புககனை புங்கித, திருந்திய தானுவில் சோகதட
னென்றி, யருகதவ மெய்தின் ளாதிபி னுளே. (௩௯)

ஆதி யநாதி யகாரணி காரணி, சோதி யசோதி ககம்பர
காதரி, மரது சமாதி மனோன்மணி மங்கலி, யோதியென னு
ள்ளத துடவியைத் தாளே. (௪௦)

இடைந்தன னேகதிழை யென்னுள் மேவி, கயகீதன ளங்
கேகமசிய வென்னும், பப்பன்றன்னை யோரும்பதமு பற்றும்,

பெயர்க்கனள் மற்றும் பிதற்றதுத் தாளே. (சுக)

பிதற்றிக் கழித்தனர் பேதை மனிதர், முயற்றியின் முத்தி யருளு முதல்வி, கயற்றிகழ முக்கண்ணுங் கம்பலைச் செவவாய், முகத்தரு ணைக்கமு முன்னுள்ள தாமே. (சஉ)

உள்ள தியதது நெருசத தொருமுன்றுள், பிள்ளைத் த டமுளே பேசப் பிறக்கது, வளளத் திருவின 'வயத்தினுளை மா மாயக, கள்ள வொளியின் கருத்தாருங் கணலியே. (சஉ)

கன்னியுங் கன்னி யழிந்தினள் காதலி, துன்னியங் கைவ ரைப் பெற்றன யேமொழி, பன்னிய நன்னுற பகவரு மங்குள, வெவ்னவிம் மாயை யிருளது தானே (சச)

இருளது சத்தி வெளியதெம மண னல், பொருளது புண ணியர் போகத்து ளின்பக, தெருளது சிந்தையைத் தெய்வமெ ன நெண்ணி, யருளது செய்யுமெம மாதிப பிரானே. (சரு)

ஆதி யகாதிபு மாய பராசத்தி, பாதி பராபரை மேலுறை பைந்தொடி, மாது சமாதி மனோனமனி மங்கலி, யோதுமென னுள்ளத் துடனமுகழக தாளே (சக)

ஒகிய வண்ணங் கலையி னுயர்கலை, யாதியில் வேதமே பா மென றறிகலர், சாதியும் பேசுமும் தத்தவ மாயநிற்ப, ளாதி யென ரேதின ளாவின கழத்தியே. (சா)

ஆவின கழத்திகல் லாவடு தன்பிறை, நாவின கழத்தி லல ம்புகழ்க் கேத்திறிற், தேவின கழத்தி திருவாஞ் சுவமங்கை, மே வுங் கழத்தி வினைகடித தாளே. (சஅ)

வினைகடித் தாருள்ளத் துள்ளொளி மேவித, தனையடைந் தோர்க்கெல்லாந் தத்துவ மாயநிற்பா, ளெனையடிமை கொண் ட ஹேத்திழை யீசன், கணவனைத் தான வகாதிபு மாமே. (சக)

ஆதி யநாதி யகாரணி காரணி, வேதம் தாய்ந்தனள் வே
தியர்க காய்நின்ற, சோதி தனிச்சுடர் சொரூபமாய் நிற்கும்,
பாதிபராபரை பண்ணிரண் டாதிவே. (௩௦) ஆ உசக.

பூரணசத்தி.

அளந்தே எனகலிடத் தந்தமு மிது, மளந்தே எனகலிடத்
தாதிப் பிராண, யளந்தே எனகலிடத் தானொடு பெண்ணு, மள
ந்தே எனவனரு ளாயநதுணாந தேனே (க)

உணர்ந்தில ரீசனை யூழிசெய் சத்தி, புணர்ந்தது பூரணம்
புண்ணியர் தங்கள், கணங்களைத் தன்னருட செய்கின்ற கணனி,
குணாத வழிகொண்டு குமபக மாருமே (உ)

குமபக களிதநததுங் கோலொடு பாகனும், வம்பிற் திக
ழு மணிமுடி வண்ணனு, மினபக கலவி யினிதுறை தையலு, மி
னபக் கலவியு ளாயொழிந் தாரே (ங)

இனபக கலவியி விடெழு கின்றதோ, ரனபிற் புகவல
ல ஓமெங்க ளப்பனாக, தனபக குழப்பிற் றுயருதும் பாசத்த,
னொனிற் பராசத்தி பெண்ணமமை தானே. (ச)

என்னம்மை யென்னப்ப னென்னுந் செருக்கற்று, வுன
னம்மை யூழித் தலைவனு மங்குளான, மன்னம்மை யாகி மருவி
யுரைசெயும், பின்னம்மை யாய்நின்ற பேர்நந்தி தானே. (ரு)

தார்மே லுணாகின்ற தன்மலர் நான்முகன், பார்மே லி
ருபப கொருதது தானுள, பூமே லுறைகின்ற போதகம் வந்
தன, னாமே லுணாகின்ற நாயகி யாணியே. (க்)

அணைய மாய்வருத் தாது ளிருத்தவர், மாணைய மாய் ம
னத்தை யொருக்கிப்பின், பாணைய மாய் பரத்தை யறித்தபின்,
ருணைய மாய் தலுதனத் தானே. (ங)

தானே யெழுந்தவித் தத்துவ நாயகி, வானே ரொழுது
மதிபை விளக்கின, டேனே ரொழுக்கின தீபத் தொளியுடன்,
மானே கடமுடை மனநறி யீரே (௮)

அறிவான மாயையு மைம்புலக கூட்டத், தறிவான மங்
கை யருளது சேரிந், பிறியா வறிவறி வாருளாம் பேணு, நெறி
யாய சித்த நினைத்திருந் தானே. (௯)

இரவும் பகலு மிலாத விடத்தே, குரவரு செங்குன்ற கு
ழவியை நாடி, யரவருசெய் யாம லருளுடன் துவகப், பருவ
ருசெய் யாததோர பாலனு மாமே (௧௦)

பாலனு மாகும் பராசத்தி தனனெடு, மேலனு காவிகது
நாதங்கள் விட்டிட, மூலம் தாமெனு முததிககு நோபட்ச,
சாலவு மாயநின்ற தற்பரத் தானே (௧௧)

நின்ற பராசத்தி நீளபரன் தனனெடு, நின்றறி ஞானமு
மிசகையு மாய்நிற்கு, நன்றறி யுங்கிரி யாசத்தி நண்ணவே, ம
ன்றன் வற்றுண் மருவிடுந் தானே. (௧௨)

மருவொத்த மங்கையுந் தானு முடனே, யருவொத்து நி
ன்றமை பொன்று முனராக, கருவொத்து நின்ற கலக்கின்ற
போது, திருவொத்த சுகைவைத் தென்கைநின் றானே (௧௩)

சுகையி னுள்ளே திரியுஞ் சுவசத்தி, விகதவு நாதமு மா
யே விரிந்தன், சுந்திர பூமி சடாதரி சாத்தவி, யந்தமொ
டாதிய காம்வண்ணத் தானே. (௧௪)

ஆறி யிருந்த வழத் பயோதரி, மாறி யிருந்த வழியறி வா
ரில்லை, தேறி யிருந்தந் தீபத் தொளியட. வறி யிருக்கன னு
ளனுடை யாரர்க்கே. (௧௫)

உடையவ னங்கி யருத்திர சோதி, விடையவ னேழி விஷ
ங்கி யிருக்குங் கடைபுவர் போயிடுங் கண்டவர் கெஞ்சுத்தடை
யுது வுநிய சாத்திர தாமே. (௧௬)

தாமே லுறையிட மந்திரித ழானது, பார்மே லிதழ்பதி
னெட்டிரு துருள, பூமே லுறையின்ற புண்ணியம் வந்தனர்,
பார்மே லுறையின்ற பைங்கொட்டி யானே. (௧௭)

பைங்கொட்டி யானும் பரம விருந்திடக, திண்கொடி யா
கத் திகழத்தரு சோதிபாம், விண்கொடி யாகி விளங்க வருகலா
ந், பெண்கொடி யாக நடந்த தலகே. (௧௮)

நடந்தது வம்மலர் நா லுட னஞ்சா, யிருநகணர் கணவிக
னெட்டிட னெனரூபம், படாந்தது தசவழிப் பங்கயத தள
ளே, துடர்ந்தது வுளவழி சோதி யநிததே. (௧௯)

அநிகுரு தாமரை மாதியிருப்பிட, ரெடுக்குந் தாமரை
யிலக்கத துளளது, மநிக்குந் தாமரை மத்தகத தேசெல, முநி
க்குந் தாமரை முச்சதி ரத்தே. (௨௦)

முச்சதி ரத்தே யெழுநக முண்சகட, ரெச்சதி ரத்தது யி
டம்பெற வோடிடக, கைச்சதி ரத்தது கடந்த னொளிபெற,
வெச்சதி ரத்தது யிருநத டானே. (௨௧)

இருநத டனமுக மாறெடுநி நாலாய்ப், பரந்தன வாயு
தினாதினச நோறுங், குவிநதன முத்தின முகவொளி நோந
கி, கடந்தது தேற லதோமுக மமபே. (௨௨)

அமபன்ன கண்ணி யரிதவ மனோனமனி, கொம்பன்ன
துண்ணிடைக கோதை குலாவிய, செம்பொன்செய் யாககை
செறிகமழ காடொறு, கம்பனை கோக்கி கவினுதின் ருளே. (௧)

கவினும் பெருந்தெய்வ கான்மறைச் சத்தி, தகிலுழை
யாடை நிலம்பெரதி பாத், மகிலமு மண்ட முழுதஞ்செம் மாக
து, புதுவழிச் சோதி புணையநிற் பானே. (௨௪)

புணையவல் ளாள்புவ னத்திகற யெங்கள், வணியவல் ளா
ளண்ட கோடிக ளுள்ளே, புணையவல் ளாள்மண் டலத்தொளி

தன்னை, புனையவல் லானையும் போற்றியென் பேனே. (௨௫)

போற்றியென் பேன்புல னுபசி யம்மையென, னாற்றலு
ணிந்து மருந்தவப் பெண்பினை, சேற்றங் கடித்த திருநகற
யேயிழை, கூற்றக துரக்கின்ற கொளபைத் தொடியையே ()

தொடியார் தடக்கைச சுகோதய சுந்தரி, வடிவராசிரி
புகா யாமங்கை கங்கைச், செடியார வினைகெடச் சேர்வனா
பெனறென, தடியார் வினைகெடுத தாடியு மாமே. (௨௬)

மெல்லிசைப் பாவை வியோமத்தின் மென்கொடிப், பல்
விசைப பாவைப பயனறநு பைங்கொடி, புல்லிசைப பாவை
யைப் போகத துரகதிடநி, வல்லிசைப் பாவை மனமபுகுந்
தாளே. (௨௭)

தாவிதக் கீவப்பொருட் டானவ னெம்மிதர, பாவித து
கம படைக்கின்ற காலத்து, மேவிப் பராசத்தி மேலொடு கீழ
துடாக, தாவிக்கு மப்பொருட் டாமது தானே. (௨௮)

அதுவித யெனப ரவனை யறியார், கதிவர நின்றதோர
காரணங் கரனா, மதுவிரி பூங்குழை மாமங்கை நவகை, திர
மது வுன்னார்க டோகதவா தாமே. (௨௯) ஆக ௨௯௧.

ஆதாரவாதேயம்.

காலித ழாறி லவிற்கதது தொண்ணாறு, தாவித ழானவை
காற்பதது காணா, பாலித ழானவப் பங்கய மூலமாய்த, தா
னித ழாகித் தரித்திருந் தாளே. (௧)

தரித்திருந் தானவ டனனெனி கோக்கி, விரித்திருந் தாள
வள் வேதய் பொருளைக், குறித்திருந் தானவள் ஆதிபு ளைத்து,
மறித்திருந் தானவன் மாதா கல்லாளே. (௨)

மாதுகல் லாஞ்ஞ மணஸ் னிருத்திடப், பாதிசல் லாஞ்ஞப் பகவரு மானது, சோதிசல் லாஜித் துணைப்பெய்ய வல்லிளோல், வேதனை தீர்தரும் வெள்ளை- யாமே. (௩)

வெள்ளை- யாவிரு மாமிசு மாமலர்க், கள்ளடை யாரக கமழகழ லாராமன், மள்ளடை யானும் வகைத்திற மாய்நின்ற, பெண்ணொரு பாகம் பிறவிபெண் னாமே. (௪)

பெண்ணொரு பெண்ணைப் புணர்ந்திடும் பேதமை, பெண்ணிடை யானும் பிறரது கிடந்தது, பெண்ணுடை யானென பிபிறப்பறித தோக்கின்ற, பெண்ணுடை யாணிடைப் பேச்சற்ற வாரே. (௫)

பேச்சற்ற நனபொருள் காணும் பெருந்தகை, மாச்சற்ற சோதி மனோன்மனி மககையாங், காச்சற்ற சோதி கடவுளு டைபுணாக, தாச்சென்ற னுப்புரு தாலிகருத் தானே. (௬)

ஆலிகருத் கனனி யருமை மனோன்மனி, பாலித் துலகிற் பரந்தபெண் னாகும், வேலைத் தலைவியை வேத முதல்விபை ப, பாலித் தொருவ னகநதுநின் றானே. (௭)

உகந்துநின் றுணம்பி பொண்ணுதற கண்ணை, மிகந்துநி ன றுணம் முழைபுக நோக்கி, யுகந்துநின் றுனிய் வுலகங்க ளெல்லா, முகந்துநின் றுணவ டனரே டொருத்தே. (௮)

குத்த முலைச்சி குழைந்த மருங்கின, மெதி விரிந்த சுணங்கின டோழி, புத்தகச் சிறடிப் பாவை யுணாவின் த், தொத்த கருத்துச் சொல்லகி லேனே. (௯)

சொல்ல வொண்ணுத வழர்பொதி மண்டலந், சொல்ல வொண்ணுத திகைத்தங் கிருப்பார்கள், வெல்லவொண் னுத் தின் தனி நாழி, மல்லவொண் னுத மனோன்மனி தானே.

தானே யிருநிலத் தாங்குவின் னாய்நிற்குந், தானே னகி மங்கி ஞாயிதத் திங்களுந், தானே மழைபொழி னகியுந், மா

யிநிற்குந், தானே வடவரைத் தண்கடற் கண்ணே. (௧௧)

கண்ணுடை யானைக் கண்டதங் கிருந்தவர், மண்ணுடை யாரை மனிதரிற் கூட்டொனாய், பண்ணுடை யார்கள் பதைப் பற நிருந்தவர், விண்ணுடை யார்களை மேலுறக் கண்டே. (௧௨)

கண்டெண் டிசையும் கலந்து வருங்கனனி, பண்டெண் டிசையும் பராசத்தி யாய்நிற்கும்; விண்டெண் டிசையும் வினா மலர்க் கைக்கொணனி, தொண்டெண் டிசையுந் தொழநின்ற கனனிடே. (௧௩)

கனனி யொளியென நின்றவிச் சநதிரன், மன்னி யிருக் கின்ற மாளிகை செந்நிறஞ், செனனி யிருப்பிடஞ் சோபதி லு றுடன், பனனி யிருப்பா பராசத்தி யாமே (௧௪)

பராசத்தி யெனறெனறு பல்வகை யாலுந், தராசத்தி யான தலைப்பிர மாணி, யிராசத்தி யாமள வாகமத தாளாகு வு; குராசத்தி கோலம் பலவுணர்ந் தேனே. (௧௫)

உணர்ந்துல கேழையும் யோகினி சத்தி, புணர்துயி ராய் நிற்கு முன்னத னீசன, புணர்தொரு காலத்துப் போகம தா கி, யிணந்து பரமென நிசைந்திது தானே (௧௬)

இதவப் பெருந்தகை யெமபெரு மானும், பொதுவக் கல வியும் போகமு மாகி, மதுவக் குழலி மனோனமன் மனகை, யதுவக் கலவியு ளாயுழி யோகமே. (௧௭)

யோகநற் சத்தி பொனிட்டந் தானாகும், யோகநற் சத் தி பொனிமுகந் தெற்காகும், யோகநற் சநதி யுதர நவியாகும், யோகநற் சத்திதா ணுத்தரந் தேரே. (௧௮)

தேர்த்தெழு மேலாகு சிவன்க்கி யோடுந், லுகத்தெழு மானை மந்தம் தாய்நிற்கு, மேர்த்தெழு வித்துவத் தாதமு மேர்த்தெழு, கூர்த்தெழு தின்தனன் மேர்த்தெழு தானே. (௧௯)

தானுனவாசெட்ட தாம்பளாக் குணமிசை, தானுன
வாறுமீ ரோமுஞ் சடைதலை, தானுன விந்து சகமே பரமெனக,
தானும் பரவா தனையெனத் தகுக்தே. (உ௦)

தக்க பராவிதகை தாவிரும் பானெழிற், தகசெழு மோ
ருத திரஞ்சொல்லச சொல்லவே, மிகநடு மென்சத்தி வெண்
ணிந் முககண்ணி, தொககத்தை யோடுதோண் முத்திநா
யாளே. (உ௧)

முத்திநா'முன்றின முடிநகமெய்கு ஞானததா, எத்து
வ மாயல்ல வாய சகலத்தன, வைத்த பராபர னுய பராப
ரை, சத்தியு மானக சத்தியுங் கொங்கே. (உ௨)

கொங்கினற கொம்பின குருமைபக குலாங்கன்னி, பொ
வகிய குங்குமத் தேளரி பொருந்தின, எங்குச பாச மெனமகி
லககனி, தங்கு மவளமனை தானறி வாயே. (உ௩)

வாயு மனமுங் கடந்த மனோனமனி, பேயுங் கணமுமபெ
ரிதுடைப் பெண்பினை, வாயு மறிவுங் கடந்த வரனுக்குத், தா
யு டகளுந் ஸ்ரமு மாமே (உ௪)

தாரமு மாகுவ டத்துவ மாந்திற்பன், காரண காரிய
மாகுங் கலப்பினன், பூரண விரது பொதித்த புராதனி, பார
ள வாகதிசை பத்துடை யாளே. (உ௫)

பத்து முகமுடையாணம் பராசத்தி, வைத்தன ளாறவ
க காணுடன் றுள்வேத, ரொதகன ளாதார மொன்றுட னோ
ங்கியே, நித்தமாய் நின்றொம கேரிழை கூரே. (உ௬)

கூரியல் கண்ணி குலாய புருவத்தன, சிரிப ளாயுல கேழு
க திகழ்கவ, ளாரில கங்கை யமுக பையாதறி, பேருவி ராளி
பிதவதத் தாளே. (உ௭)

பிதிவிந்தி நின்ற கொடுத்தகைப் பேகை, குதிபொன்றி நி
ன்றிநிக் கோமனக் கொழி, பெரிபொன்றி நின்ற புணர்ச்சி

செய்தாங்கே, யறிவொன்ற நினைநன ளாருயிருள்ளே (௨௮)
உள்ளத்தி னுள்ளே யுயிரிடுந் தவ்வர்தங், கள்ளத்தை நீக
கிக் கலந்தது— நேபுல்க்க, கொள்ளித் தவநெறி கூடிய வின்ப
தது. வள்ளந் தலைவி மருட்டிப் புரிந்தே. (௨௯)

புரிந்தருள செய்க்கினற போகமர சத்தி, யிருந்தருள் செ
ய்க்கினற வின்ப மறிபார், பொருந்தி யிருந்த புதல்வி பூவண்ண
த, திருந்த விலக்கி வினிதிருந் தானே (௩௦)

இருந்தன னேகதிழை பென்னுள மேவித், திருந்து புன
ர்ச்சியிற நேர்ந்தணாக துணவி, நிரந்தர மாகிய நிரந்திரய
மொழி, பொருந்த விலக்கின புணாச்சி யதுவே. (௩௧)

அதுவிது வென்னு மவாவனை நீக்கித், துதிபது செய்து சு
ழியுந் நோக்கி, விதிபது தன்னையும் வென்றிட லாகு, மதி
ல ராளசொன்ன மண்டல மூன்றே (௩௨)

மூன்றுள மண்டல மோகினி சோவிட, மேன்றுள கிரா
நெழுக்கை யுச்சியிற், நேனது மிலக்குற வாகுதல் மாமாயை
யேனறன னேழிரண் டிருந்தவோ டுதே. (௩௩)

இருதுவி வினநெழு காத மிரவிபோல், வகதுவின லுக்கி
ன மகிதநெழுங் கண்டத்தி, லுக்கிய சோதி யிதயத் தெழு
மொளி, யிருதுவின மேலுறற கீறது தானே. (௩௪)

சுறது தானமுத லெண்ணிரண் டாயிர, மாறுத வினநி ம
னோவச மாயெழிற, னுறது செய்யுஞ் சுகந்தச் சுழியது, பேற
து செய்து பிரத்திருந் தானே (௩௫)

இருக்கன ளேகதிழை யிறகி லாகத், திருத்தியவாந்தக
செக்கெறி கண்ணிப், பொருந்து புலகங்களை போற்றிசெய்தே
த்தி, வருந்த விருத்தனள் மங்கைகள் ளானே. (௩௬)

மங்கையு மாறணத் தம்மொடு கூடிநீர், தம்முள் கூடி பக
ம்புதம் பசுத்தனர், கொங்கைகள் ளாகுங் குமாரச்சிறகருந்

தவதனின் மேவிச் சடங்குசெய், தாரே. (௩௭)

சடங்குது செய்து தந்திப் பரி வர்கள், கடந்தனி னுள்ளே கருதவ ராகித், துடந்தெழுச்சோடி துணைவழி யேறி, யடங்கிடு மன்பின தாயிழை பாலே. (௩௮)

பாவித திருக்கும் பனிமல ராறினு, மாலித திருக்கு மவற்றி னைம்படி, சிலததை நீக்கத் திகழ்த்தெழும்கிர, மூலத்த மேலது முத்தது வாமே. (௩௯)

முத்த வதந்தி முகந்தொறு முககண்ணி, சத்திச் சதி ரி சகனிச் சடாகரி, பத்துக் கரத்தி பராபரன் பைந்தொடி, விதத்தி யென்னுள்ள மேவிநின் றுளே. (௪௦)

மேவிய மண்டல மூன்றுடன் கிழெரி, தாலிய கற்பதத் தணமதி யங்கதிந், மூவருங் கூடி முகஸ்வியாய் முனநிற்பா, ரோவினு மேவிடு முள்ளொளி யாமே. (௪௧)

உள்ளொளி மூவ்ரண் டோங்கிய வங்கங்கள், வெள்ளொளி யங்கியின் மேவி பவரொடுங், கள்ளவிழுகோணக் கலகதுட னேநிற்குங், கொள்ள விசத்திக கொடியமு தாமே. (௪௨)

கொடியதி ரேகை குருவுள னிருப்பப், படியது வாருனைப் பைங்கழ லீசன, வடிவது வானைத் வகது முறையே, யிடுமுத லாறங்க மேந்திழை யாளே. (௪௩)

ஏந்திழை யாளு மிறைவாகண் மூவருங், காந்தார மாறு ம்கலைமுத லிரெட்டு, மாந்த குளத்திடி மகதிர ராயுவரு, சாரநதன ரேத்த விருந்தனை சத்தியே. (௪௪)

சத்தியென் பாலொரு சாதகப் பெண்பிள்ளை, முத்திக் கு ளாயகி யென்ப தறிவிவர், பத்தியைப் பாழி னுருத்தவப் பாவிகள், கத்திய காய்போற் கதறுகின் றாரே. (௪௫)

ஐரே திருவின் திருவடி, காணபர்க, னேரேநின் கிருதிநி னையவல் லார்தகுக், தாரே குழலி, கமல முலரன்ன, திரையுரு செவழ, சிந்தைவைத் தாரினே. (௪௬)

சிந்தையில் வைத்துச் சொதியி லேவைத்து, முந்தையில் வைத்துததம் மூலத்தி லேவைத்து நின்றையில் வைப்பா நினைவ் தி லேவைத்துச், சந்தையில் வைத்துச் சூத்திரசெய் வீரே. ()

சமாதிசெய் வார்கட்குத் தானமுத லாகிச், சிவாதியி லா ருஞ் சிலைறுத லானே, நவாதியி லாக நயந்தது வோதி, ஸ்வாதி யவருக் குறைவில தாமே. (சஅ)

உறைபதி தோறு முறைமுறை மேவி, கறைகமழ கோதை யை நாடொறு நண்ணி, மறையுட னேநிற்கு மற்றுள்ள நான கு, மிறைதினைப போதினி லெய்திட லாமே. (சக)

எய்திட லாகு மிருவினை யின்பயன, சொய்தளிர் மேனி. கு மரி சூலாங்கனனி, மைதவழ கணணிநன மாரிதூர்க கையொடு, கைதவ மிசுநிக கருததிறும வாதே. (ருப)

கருத்தறுங் காலவ கருது மனமுந், திருத்தி யிருந்தவை சேரு நிலத்தி, வெருத்தினை யுனனி யுணாகதிமி மண்மே, லிரு ததிமி மென்குண மெய்தலு மாமே (ருக)

ஆமைபொன தோழி யகமபடி யானென, வோமவென றோ திபெய முளளொளி யாய்நிற்கு, நாம நறுநகுழற் றைமலைக க ணடபின, சோம நறுமலா சூடிநின் றுளே (ருஉ)

சூடிமி மங்குச பாசந துனைவழி, கூடு மிருவனைக் கோலக னைக குண்டுகை, நாடு மிருபத நனென மிருத்திர, மாடிமிகு சோ டுனை யாடக மாமே. (ருங)

ஆமயன் மாலர னீசன சதாசிவன, றுமடி சூடிநின் றெய தினர் தம்பதங், காமினுஞ் சாம விரவி கனலுடன, சொமனும் வந்தடி சூடநின் றுளே. (ருச)

சூடு மிளம்பிறை சூலி கபாலினி, நீடு மிளங்கெட்டி நின்ம வி கோரிற்று, நாடி நெய்விடை ஞான முருங்கின், சூடு மதன்வழி யுடை முதல்வியே. (ருரு)

கண்ட முதலாயவனி பரிபந்தந், கண்டதொன் நிற்றை க
னங்குழை யல்லது, கண்டனங் கிழிப்பு மாகிய காரணங், கு
ண்டிகை கோளிகை கண்டதனானே. (ரு௯)

ஆலமுண் டானமு தாங்கவர் தம்பகரு, சாலவத் தெய்த
ந் தவத்தின்பந் தானவருங், கோலிவக தெய்துங் குவிந்த பத
வையோ, டேலவத் தீண்டி யிருநகனள மெலே. (ரு௭)

மேலா மருந்தவ மேனே மலும் வந்தெய்தக, காலால் வரு
ந்திக் கழியா கண்டதிடை, காலா களினநின் தேத்திநட் கிச்சிந
ன, மேலா மெழுத்தின் ளாமத்தி னுளே. (ரு௮)

ஆமத் தினிசிருந தன்ன மயகதின, ளோமத்தி லேயு
மொருத்தி பொருநதின், னாம கமசிவ வென்றிருப் பராக்கு,
கேமத துணைவி நிலாவ்நின் னுளே (ரு௯)

நிலாமய மாகிய நீளபடி கத்தின், சிலாமய மாகுஞ் செழு
நகர ளத்தின், சிலாமய மாகுஞ் சுரிசுழற் கோரை, கலாமய
மாகக கலகதுநின் னுளே (ரு௦)

கலந்தந்ந னுளகனனி காதல ளேடுவ, கலந்தந்ந னுளு
யிர் கற்பனை பெல்லாங், கலந்தந்ந னுளகலை ஞானவக ளெல்
லாங், கலந்தந்ந னுளகனனி காலமு மாயே (ரு௧)

காலவி பெங்குவ கருத்த மருத்தியுங், கூலவி பொன்ற
ங் கூட லிழைத்தனள், மாலினி மாகுவி மந்திர சண்டிகை,
பாலினி பாலவன் பாகம தாமே. (ரு௨)

பாகம்பராசத்தி பைம்பொன சடைமுடி, பேக மிருதய
மீனாநது தின்புய, மோக முகமைந்த முக்கண் முகந்தொறு,
காக முரித்து கட்டுச்செய்யு நாதாககே (ரு௩)

காதனு காலொன் பதின்மருங் கூடிநின், ளேடுதின் கூட்
டங்க ளோனாக துளவனங், வேதனு மீரொன் பதின்மரு மே
வநிந், குதியு மந்தமு மாகினி னுளே. (ரு௪)

ஆகின்ற நாள்களை யைம்புத் தொருவர்க, ளாகிநின் றார்க
ளி லாருயி ராமவ, ளாகிநின் றாருட் ளாகிய சக்கரத், தாகிநின்
ருனவ லுயிழை பாடே. (கந்)

ஆயிழை யாஸொடு மாதிப் பரமிட, மாயதொ ரண்டவை
யாறு மிரண்டிள, வாய மணந்தொ றறுமுக மவைதனி, ஸேய
வரா குழலி யினிதுநின் றுளே. (கக்)

நினைந னேநிழை யோடுட னோபட, வினநெ னகம்ப
டி யேழு முயிப்பெய்துக, துன்றிப யோரொன பதின்மரு
கு சூழலு, னொன்றுயா யோதி யுனரதுநின் றுளே. (கங்)

உணரதெழு மாதிர மோமெனு முளளே, மணரதெழு
மாவக்தி யாகிய தாகுவ, குணரதெழு குகனுகு குதியுங் கூ
டிக, கணரதெழுங் காணுமக காழுகை யாமே. (கடி)

ஆமது வங்கியு மாதியு மீசனு, மாமது மண்டல மாருத
மாதியு, மேமது சீவன சிகையங் கிருணடிடக, கோமலர்க
கோதையுங் கோதண்ட மாருமே. (கக)

ஆகிய கோதண்டத் தாகுமனோன்மனி, யாகிய வைமபத்
துடனே டடவங்கி, மாரும பராபண போடப பபாயவ, ளா
கு மவளைங் கருமதஞ் தானே. (எடு)

தானிகழ மோகிணி சாவாண போகிணி, போன மயமு
டை யாரடி போற்றுவ, ரானவ ராவியி லாகிய வச்சுவ, தா
லும் பரசிவ மேலது தானே. (எக)

தானந்த மேலே தருஞ்சிகை தன்னுட, னானந்த மோகிணி
யம்பொற் திருவொடு, மோணியிற் வைத்து மொழிசுரு கூறது,
வானமவ யோமெனு மவ்வுயிர் மார்க்கமே (எஉ)

மார்க்கங்க ளீன்ற மனோன்மனி மங்கலி, யாக்கு மதிய வ
சிபா னவளாகும், யாக்கு மன்னு மருவியொன் றுய்விட்ட,
கேசுக்கும் பெருமைக்கு துண்ணதி யாடே. (எக்)

துன்னறி யாகு துழைபுலன் மாகதர்க்குப், பின்னறி வாரும்
பிராணறி வததடரு, சென்னறி யாகுரு சிவகதி சோவாராகுத,
தன்னெறி யாவது சன்மார்க்க மாமே (௭௪)

சன்மார்க்க மாகச் சமைதரு மார்க்கமுந், தன்மார்க்க மாணவ
யெல்லாந் துரந்திடு, நன்மார்க்கத் தேவரு நன்னெறி யாவதுஞ்,
சன்மார்க்கத் தேவியுஞ் சத்தியென பானே. (௭௫)

சத்தியு நானுஞ் சயம்புவு மல்லது, முத்தியை யாரு முதலறி
வாரில்லை, யத்திமேல் வித்திடி. லத்தி டமுததகநான, மத்தியி
லேற வழியது வாமே. (௭௬)

அதுவிது வென்றவ மேஹிபாதே, மதுவிரி பூங்குமுன ம
ஙகைநல் லானேப், பதிமது மேவிப பணியவல் லாகரு, விதிவழி
தன்னையும் வென்றிட லாமே (௭௭)

வென்றிட லாகும் விதிவழி தன்னையும், வென்றிட லாகும
வினைப்பெரும பாசதகை, வென்றிட லாகும விழைபுலன் தன்னையும்,
வென்றிடு மங்கைதன் மெய்யுணா வோராககே (௭௮)

ஓமை பதினமரு லொன்றியே நின்றது, பாரம பரியத்து
வந்த பரமிது, மாரக சூழலானு மப்பதி தானுமுன, சாரும் ப
தமிது சத்திய மாமே. (௭௯)

சத்தியினோடு சயம்புவு நோபடில், விதகது வினறியே
யெல்லாம் வினையதன், வததகை யாகிய வைமபத் தொருவருஞ்,
சித்தது மேவித திருந்திடு வாரோ. (௮௦)

திருந்து சிவனுஞ் சிலைதுந் லாளும், பொருந்திய வானவா
பொற்றிசெய் தேத்த, வருந்திட வவவிட மாரமுநாக, விருந
தன் டானங் களம்பிறையெனதே, (௮௧)

என்று மெழுகின்ற வேரினை யெய்தினார், தன்றது யாகு
வா தார்குமு லானோடு, மன்றரு கங்கை முதிபொறி மாதவர்,
— சிய காரகை சோதிந் துதின. ௮௨, ௮௩, ௮௪, ௮௫, ௮௬, ௮௭, ௮௮, ௮௯, ௯௦, ௯௧, ௯௨, ௯௩, ௯௪, ௯௫, ௯௬, ௯௭, ௯௮, ௯௯, ௧௦௦

நின்றன னேனிகழ யாளொடு கேர்பட, வொன்றிய வுள்
னொளி யாலே யுணர்ந்தது, சென்ற பிராணிகள் சிந்தையில் வே
ண்டிய, துன்றிடு ஞானங்க டோனநிடுத் தானே. (அங)

தோனநிடும் வேண்டிரு வாகிய துய்கெறி, யீனநிடு மாங்
கவ னெய்திய பஸ்கலை, மானறடி சுண்ணியு மாரனும் வந்தெதிர்
சான்றது வாகுவர் தாமவ ளாயுமே. (அச)

ஆயு மறிவுங் கடந்தன வாரணி, மாடமதாநி மதோமதி
யாயிடுஞ், சேய வரிவை சிவானந்த சுந்தரி, நேயம தானெறி
யாகநின் றுளே. (அந)

நெறியது வாய்நின்ற நேரிழை யானைப், பிறிவது செய்யா
து பிஞ்ஞக ளோடுங், குறியது கூடிக் குறிகொண்டி கோக்ரு,
மறிவொடு மாங்கே யடங்கு டலாமே. (அசு)

ஆமயை மாலர னீசனமா லாகுகதி, யோமய மாகிய வொ
னபது மொனநிடத், தேமய னொரு தென்தென வென்றிநி,
மாமய மானது வந்தெய்த லாமே. (அசு)

வந்தடி போற்றுவர் வானவர் தானவ, ரிந்த முதலாக
வெண்டிசை யோர்களுங், கொந்தணியுருமு லாொடுகோ
னையும், வந்தனை செய்யு மவழிநவில் விரோ (அசு)

நவிறுநன் மந்திர நனமலர் துபங், கவந்திய கந்தவ கவ
ந்நெறி தீபம், பயிற்று முலகின்ற பார்ப்பதி பூசை, யவிக் கொ
ண்ட சோதிக்கோ ரர்ச்சனைதானே, (அசு)

தாங்கி யுலகிற் றரித்த பராபர, ளோங்கிய காலத் தொரு
வ னுலப்பிலி, பூங்கிளி தங்கும் புரிமுது லாளன்று, பாக்ருட
னேற்பப் பராசத்தி போற்றே. (அசு)

பொற்கொடி மாதர் புனைகழ லேத்தவ, தற்கொடி மாத
மை யார்வத்தனைமேல், னற்கொடி மாதை நயனங்கண் மூன்று
டை, பிற்கொடி மாதை விரும்பி விரும்பே. (அசு)

விளங்கொளி யாய விரிசுடர் மாலை, துளங்கு பராசத்தித்
துங்கிரு ணீர்க்க, களங்கொண் டுமணியுடன் காம வினோத, மு
ளங்கொ ளிலம்பிய மொன்று துடரே. (கஉ)

தொடங்கியுலகினிற் சோதி மனாள், னடங்கி யிருப்பதென
னண்பின பெருமை, விடங்கொள் பெருஞ்சடை மேல்வரு கந
கை, யொடுங்க யுமையொடு மோருரு வாமே. (கங)

உருவம் பலவுயி ராய்வல்ல நந்தி, தெருவம் புஞ்சுத்தமை
தேர்வுந நாடிந், புரிவளைக கைச்சியெம் பொன்னணி மானை,
மருவி யிறையவன மகிழ்வன மாயமே. (கசு)

மாயம் புணாகும வளர்ச்சடை யானடி, தாயம் புணா
சுருகு சலநதி யமலனை, காயம் புணாகுந கலவியுண மாசத்
தி, யாயம் புணர்க்குமவ வியோனியு மாமே (கரு)

உணர்ந்தொழிந் தேனவ னுமெங்க ளீசனைப், புணர்ந்தொ
ழிந் தேனபுல னுபதி யாரை, யனைநதொழிந் தேனெங்க ளா
திதன பாதம், பினைநதொழிந் தேனற னருளபெற்ற வாதே.()

பெற்றாள் பெருமை பெரிய மனோன்மணி, நற்றா ளிறைவ
னே நனபய னேயெனபர், சற்றா னறியுங் கருதசுநி வார்கடரு
ப, பொற்றா னுலகம் புகல்தனி யாமே. (கௌ)

தனிகா யகன்றனா டென்னெஞ்ச நாடி, யினியா ரிரு
ப்பிட மேழல கெனபர், பனியான மலர்ந்தபைம் போதுகை
யெந்தி, கனியாய் நினைவதென காரண மம்மையே. (கஅ)

அம்மனை யம்மை யரிவை மனோன்மணி, செம்மனை செய்
து திருமககை யாய்நிற்கு, யிம்மனை செய்த விந்நில மங்கையு,
மம்மனை யாதி யமர்க்துநினை ருளே. (கக)

அம்மையு மத்தனா மன்புற்ற கல்லது, வம்மையு மத்தனா

மாரதி வாரென்னை, யம்மையொ டத்தன மியான முடனிருந்,
தமமையொ டத்தனை யானபுந் தேனே. (க00) ஆ ன்

ஏரொளிச்சக்கரம்.

ஏரொளி யுள்ளெழு காமரை நாலித, மேரொளி விநதுவி
னூலெழு நாதமா, மேரொளி யககலை யெங்கு நிறைந்தபின,
னேரொளிச் சக்கர மநடுவனனியே, (க)

வனனி யெழுத்தவை மாபல முள்ளன, வனனி யெழுத்
தவை வானுற வோங்கின, வனனி யெழுத்தவை மாபெருஞ்ச
ககரம், வனனி யெழுத்திடு வாறது சொல்லுமே. (உ)

சொல்லிய விநதுவு மீராறு நாதமாகு, சொல்லி மப்பதி
யவவெழுத தாவன, சொல்லி நூலெழுதி நாற்பத்த நூறு,
சொல்லி சக்கர மாபவரு மேலதே (ங)

மேல்வரும் விநதுவு மவவெழுத தாய்விடு, மேல்வரு நா
தமுமோங்கு மெழுத்தடன, மேலவரு மப்பதி யவவெழுத தே
வரின, மேலவருஞ் சக்கர மாபவரு ஞாலமே. (ச)

ஞாலம தாக விரிந்தது சக்கர, ஞாலம தாய்விடு விநது
வு நாதமு, ஞாலம தாயிடு மப்பதி யோசனை, ஞாலம தாக வி
ரிந்த தெழுத்தே. (ரு)

விரிந்த வெழுத்தது விநதுவு நாதமும, விரிந்த வெழுத்
தது சக்கர மாக, விரிந்த வெழுத்தது மேலவரும் பூமி, விரிந்த
வெழுத்தினி லடபுற மப்பே. (க)

அப்பது வாக விரிந்தது சக்கர, மப்பினி லப்பது மவ்வன
லாயிடு, மப்பினி லப்பது மாருத மய்யெழு, வப்பினி லப்பது மா
காச மாமே. (ஏ)

ஆகாச வக்கர மாவது சொல்லிடு, வக்கர வக்கரத் து

எனே யெழுத்தவை, யாகாச டுவ்வெழுத் தாகிச் சிவானந்த.
மாகாச வககர மாவ தறியினே (௮)

அறிந்திடு சக்கர மையஞ்சு வந்து, வறிந்திடுந் சக்கர நா
த முதலா, வறிந்திடு மவ்வெழுத தப்பதி யோர்க்கு, மறிந்திடு
மப்பக லோனிலை யாமே. (௯)

அமமுத லாறுமவ வாதி பெழுத்தாகும், மம்முத லாறும
வ் வம்மை யெழுத்தாகு, மமமுத னுறு மிருநடு வன்னியே, யி
மமுத லாகு மெழுத்தவை பெல்லாம் (௧௦)

எழுத்தவை நூறொடு நாறபத்து நாலு, மெழுத்தவை யா
றது வநநடு வன்னி, பெழுத்தவை யநநடு வசசுட ராகி, பெழு
த்தவை தானமுத லந்தமு மாமே (௧௧)

அநதமு மீறு முதலான வையற, வந்தமு மப்பதி னெட
டுட னூலா, லநதமு மப்பதின மூன்றி லமர்ந்தபி, நைதமு மி
நததை யாருட மாண்டே (௧௨)

ஆவின மானவை மூன்றுந் தறுபது, மாவீன மப்பதி னை
ந்தின மாயுறு, மாவீன மப்பதி னெட்டுட னுயுறு, மாவீன ம
ககதி ரோனவர வநததே (௧௩)

வநதிடு மாகாச மாறது நாழிகை, வநதிடு மக்கர முப்பதி
ராசியுட், வநதிடு நாளது முந்நூற் தறுபதும, வநதிடு மாண்டு
வகுத்தரை யவ்வியே. (௧௪)

அவவின மூன்றுமவ் வாடது வாய் வருந், செவ்வின மூ
ன்றுவ னொத்தந வேரதாரு, செவவின மூன்றுந் தழைத்திடு
ந தண்டகா, மிவ்வின மூன்று மிராசிக னெல்லாம். (௧௫)

இராசியுட் சக்கர மெறுகு நிறைத்தபின், விராசியுட் சக்கர
மென்றறி வித்துவா, மிராசியுட் சக்கர நாதமு மொத்தபி, வி
ராசியுட் சக்கர நின்றிடு மாறே. (௧௬)

நின்றிடு வித்துவென் றுள்ள வெழுத்தெல்லா, நின்றிடு நா
தமு மொங்கு மெழுத்துட, வின்றிடு மப்பதி யவ்வெழுத் தே

(வரி, வின்றிடு மப்புந் தாரகை யானதே. (கௌ)

தாரகை யாகச் சமைந்த சக்கரம், தாரகை மேலோர்
தழைத்தது பேரொளி, தாரகை சுந்திர னைப்பக லோன்வறத்,
தாரகை தாரகை தாரகை கண்டதே. (கௌ)

கண்டிடு சக்கரம் விநது வளாவதாங், கண்டிடு நாதமுந்
னமே லெழுந்திடக், கண்டிடு வனனிக் கொழுந்தன பொததபி
ன, கண்டிடு மப்புநங் காரொளி யானதே. (கௌ)

காரொளி யண்டம் பொதிததுவ கென்கும், பாரொளி நீ
ரொளி சாரொளி காலொளி, வாரொளி யொகக வளர்ந்து
கிடந்துபின், னேரொளி யொன்றாய் நிறைந்தவகு நின்றதே.

நின்றது வண்டமு நீளும் புவியெலா, நின்றவிய வண்ட
நிலைபெறக் கண்டிட, நின்றவிய வண்டமு மூல மலமொக்கு,
நின்றவிய வண்டம் பலமது விந்துவே. (உ௧)

விந்துவு நாதமு மொகக விழுந்திடல், விந்துவு நாதமு
மொக்க விளையதாம், விநதிற் றுறைந்திடு நாத மெழுந்திடல்,
விந்துவை யென்மடி கொண்டது வீசமே (உ௨)

வீச மிரண்டிள நாதத் தெழுவன, வீசமு மொன்று விரை
ந்திடுமேலுற, வீசமு நாதமு மெழுந்துட னெததின், வீசமு
விநது விரிந்தது காணுமே. (உ௩)

விரிந்தது விநதுவுங் கெட்டது வீசம், விரிந்தது விந்துவு
நாதத் தளவினில், விரிந்தது வுட்கட்ட வெட்டெட்டி மாகில்,
விரிந்தது விந்து விளையது வாமே. (உ௪)

விளையது விநது விளைந்தன வெல்லாம், விளையது விந்
து விளைந்த வுயிரும், விளையது விந்து விளைந்த விஞ்ஞானம்,
விளையது விந்து விளைந்தவன் றானே. (உ௫)

விளைந்த வெழுந்தது விந்துவு நாதமும், விளைந்த வெழு
ந்தது சக்கர மாக, விளைந்த வெழுந்தவை மெய்யினி வீற்கு

ம், விளைந்த வெழுத்தவை மந்திர மாமே. (உச)

மந்திர சக்கரமானவை சொல்லித், தந்திரத் தள்ளெழுதோனரெரி வட்டமாக, கந்தரத் துளளு மிரேகையி லொனநிலை, பந்தம தாகும் பிரணவ முன்னிடே. (உஎ)

உன்னிட வட்டத்தி லொத்தெழுமந்திரம், பின்னிட்ட ரேகைப் பிழைப்பது தானில்லை, தன்னிட டெழுந்த தகைப்ப, தப் பின்னிற்கப், பன்னிட மந்திரம் பார்க்கலு மாமே (உஅ)

பார்க்கலு மாரும பகையறு சக்கரங், காக்கலு மாருங் கருத்திற் றடமெய்கு, கோக்கலு மாரு நுணக்கற்ற நுணபொரு, ளாக்கலு மாரு மறித்துகொள வார்க்கே (உக)

அறிந்திடுஞ் சக்கர மாதிரி யெழுத்து, விரிந்திடுஞ் சக்கர டேனெழுத் தமமை, டிரிந்திடுஞ் சக்கரம் பாரங்கி னாலும், குவிந்திடுஞ் சக்கரங் கூறலு மாமே. (உட)

கூறிய சக்கரத் துள்ளெழு மந்திர, மாறியல் பாக வமைந்து விரிந்திடுந், தேறிய வஞ்சு டுண சேர்ந்தெழு மாரண, மாறியல் பாக மதித்துக்கொள வார்க்கே. (உஉ)

மதித்திடு மமமையு மாமாத மாரு, மதித்திடு மர்மையு மங்கன லொக்கு, மதித்தங் கெழுந்தவை காரண மாகில், கொதித்தங் கெழுந்தவை கூடகி லாவே (உஉ)

கூடிய தம்பன மாரண வசிய, மாடியல் பாக வமைந்து செறித்திடும், பாடியு ளாகப் பகைவரும் வந்துறாத, தேடியு ளாகத் தெளிந்துகொள வார்க்கே. (உஉ)

தெளிந்திடுஞ் சக்கர மூலத்தி னுள்ளே, யளித்த வகாரத் தையந்தி வாககிக், குளித்த வரவினைக் கூடியுள் வைத்து, வளித்தவை யங்கெழு நாடிய காலே. (உஅ)

காணரை முக்கான் முழுசெனு மந்திர, மாவித் தெழுந்த மைத் துறி பெழுத்ததாய்ப், பாவித் தெழுத்து பகையற நின்று

பின், மாலுற்ற மந்திர மாறிக் கொள் வார்க்கே. (௩௫)

கொண்டலிம் மந்திரவாக்ந்த னெழுத்ததாய்ப், பண்டை யுனாவிற்பகையற விண்டபின், மன்று னிறைந்த மணிவிளக் காயிடு, மின்று மிதயத் செழுத்து கமவெனே. (௩௬) ஆ. ச. ௭.

வயிரவச் சககரம்.

அதிந்த பிரதமையோ டாறு மறிஞ்சு, வறிந்தவச் சததமி மேலியை குற்ற, மறிந்தவை பொன்னுவிட டொன்றுபத தாக, வறிந்து வலமது வாக நடவே. (௧)

நடந்த வயிரவன சூலகபாலி, கடந்து பனகவனைக் க ண்ணது போக்கித், தடாந்த வயிரது வுண்ணும பொழுது, பட ர்த வுடல்கொடு பந்தாட லாமே (௨)

ஆமேவப பூண்டரு ளாதி வயிரவ, னாமே கபாலமுகு சூ லமங் கைசுகொண்டங், காமே தமருக பாசமுங் கையது, வாமே கிரத்தொடு வாளது கைபே (௩)

கையது வானுங் கருததுற நோக்கிடு, மெய்யது செம்மை விளங்கு வயிரவன, றுயய ருளத சிற றுளங்குமெய் யுற்றதாய் ப, பொய்வகை விட்டுந் பூசனை செயயே. (௪)

பூசனை செயயப பொருந்தியோ ராயிரம், பூசனை செப் ய மதுவுட னுடுமா, பூசனை சாரது சவாது புழுகுமெய், பூசனை செய்தநீர் பூசலை வேண்டாமே. (௫)

வேண்டிய வானு கலசமு மாயிடும், வேண்டிய வானின ன மெய்யது பெற்றபின், வேண்டிய வானு வரும்வழி நீகட வேண்டிய வானது வானுங் கருத்தே. (௬) ஆ. ச. ௭.

சாம்பலிமண்டலச்சக்கரம்.

சாம்பலி மண்டலச் சக்கரஞ் சொல்லிடி, லாம்பத மெட் டாக விட்டிடி. மேலதாய், காண்பதத் தத்துவகரது வைய

னமு, காம்பதங் கண்டய் னுட்பிற் தோமே. (க)

நாடறி மண்டல நல்லவிடி ருண்டத்தக், கோடந வீதி யுங் கொடர்ந்துள் ளிரண்டழி, பாடறி பத்தட னுறு நகிவிதி, யேடற நாலைத் திடவகை யாமே. (உ)

நாலைத் திடவகை யுள்ளதோர மண்டல, நாலுநல் வீதியு ண் ல்ல விலிங்கமாய், நாலுநற் கோணமு நந்நா விலிங்கமாய், நாலுநற் பூநடு நண்ணலவ வாதே. (ங)

ஆறிரு பத்துநா லஞ்செழுத் தஞ்சையும், வேறுரு வாக விளைநத கிடநதது, தேறுநி ரும்மில் சிவாய நமவென்று, கூறு மின் கூறிற் குறைகளு மில்லைபே. (ச)

குறைவது மில்லை குறைகழற் கூடு, மறைவது மாரண மவ வெழுத தாகித, திறமது வாகந் வெளியவல் லாககு, விரவி ல்லை பெனதென நியமபினர் கானே. (ரு)

காணும் பொருளுங் கருதிய தெய்வமும், பேணும் பதியும் பெருகிய தீர்த்தமு, மூணு முணர்வு முறக்கமுந் தானாகக், கா ணுங் கணகமுங் காரிகை யாமே. (சு)

ஆமே யெழுதகஞ்சு மாம்வழி யேயாகப், போமே யது தானும் போமவழி யேபோனா, னாமே நினைத்தன செய்யலு மா குமப், பாாமே ஸொருவா பகையில்லை தானே. (ஏ)

பகையில்லை பென்றும் பணிநதவர் தம்பா, னகையில்லை காணா நனமைக ளாகும், வினையில்லை யென்றும் விருத்தமு மி ல்லை, தகைவில்லை தானஞ் சலமது வாமே. (அ)

ஆரு முணாசெய்ய லாமஞ் செழுத்தானே, யாரு மதியாத வானநத ரூபமாம், பாரும் விசம்பும பகலு மதியதி, பூனு மு யிரு முணர்வது வாமே. (க)

உணர்ந்தெழு மந்திர மோமெனு முள்ளே, யுணர்ந்தெழு

மாங்கத நாதிய தாகுங், குணர்க்கேழு குதனுஞ் சூதியுங் கூ
டிக், கணந்தெழும் காணுமக காழுகை யாலே. (௧௦) ஆ. ௪௨௩.

புலரூபதிசக்கரம்.

ககராதி யோனாந்துங் காணிய பொன்மை, யகராதியோ
ராற்றத்தமே போலுஞ், சகராதி யோநானருக தானசுத்த
வெண்மை, ககராதி மூவிததை காமிய முததியே. (௧)

ஒரி லி துவே யுரையுமித தெய்வத்தை, தேரிற் பிறிதில்லை
யானென்று செப்பகேள், வாரித திரிகோண மனமினப முத
தியுந், தேரி லறியுஞ் சிவகாயந தானே. (௨)

ஏக பராசத்தி யீசற்கா மங்கமே, யாகம் பராவிததை யா
முததி சித்தியே, யேகம் பராசத்தி யாகச் சிவகுரு, யோகம
பராசத்தி யுண்மைபெட டாமே (௩)

எட்டாகிய சித்தி யெட்டாகும் யோகத்தக, கட்டாகு
நாகாநதத தெட்டுங் கலப்பிதத, தொட்டாத விநதுவுந தான
ற றெழிந்தது, கட்டா தொழிந்தது கீழான மூடர்க்கே..(௪)

ஏதும் பலமா மியந்நிரா சன்னடி, யோதிக குருவி னுப
தேச மூட்கொண்டி, நீதவரு மங்க டி யாசந் தனைப்பண்ணிச, சா
தவ கெடச்செம்பிற் சட்கோணந் தானிடே. (௫)

சட்கோணந் தனவில் ஸ்ரீமஹிமீம் தானிடமி, வட்கோண
மாறின் றலையில்ரீங் காரமிட், டெக்கோணமுஞ்சூழ வெழில்வ
ட்ட மிட்டுபின், மிக்கிரெட டக்கர மம்முதன் மேலிடே. (௬)

இட்ட விதழ்க் கிளையந தரத்திலே, யட்டஹங் விட்ட
தின மேலே யுங்விட்டுக், கிட்ட விதழ்களின் மேலே கிரோம்.சி
ரோ, மிட்டு வரமத்தாங் கிரோங் கென்று மேலிடே (௭)

மேவிய சக்கர மீது வசத்திலே, கோவை யண்டுவே கு
நோங்கிரோங் கென்றிட்டித், தரவில் ரீங்காரத்தாந் சக்கரஞ்

சூழ்ந்து, பூவைப் புலனா பதிவியப்பின் பூசியே. (அ)

பூசிகளும் போது புலனா பதிதன்னை, யாசந் தகத்தினி
லாவா ககமபண்ணிப், பேசிப் பிராணப் பிரதிட்டை மதுசெ
ய்து, தேசுந் றிடவே தியாக மதுசெய்யே. (க)

செய்ய திருமேனி செமபட டுடைதானுங், கையிற படைய
கூருசபாசத் தோடபய, மெய்யி லணிகல மிரத்தின மாமேனி,
தய்ய முடியும் வயவத்திற ரோற்றமே. (கௌ)

தோறபேராவை நீக்கித் துதித்ததை விற்புசித்தப், பா
ற்போ னகமநதி ரததாற் பயினதேத்தி, நாற்பால நாரதா யா
சுவாகா வென்று, சோப்பாகசு சே—, அதை மாற்றிப்பின சேவியே

சேவிப தனமுன்னே தேவிடைபுக வாகனத்ததார, பாவி
த திதய கமலம் பதிவித்தங், தியாவாகு மெட்டா வியத்திர
ராசனை, நீவைத்துச சேவி நீனைதது த்ருமே (கௌ)

ஆ சகடு

கவாக்கரி சக்கரம்.

கவாக்கரி சக்கர கானுரை செய்வி, கவாக்கரி பொன்று
கவாக்கரி யாக, கவாக்கரி மெண்பத தொருவகை யாக, கவாக
கரி யக்கலீ செளமுத லீதே. (க)

செளமுத லவவொடு மெளவுட லுங்கிரீம், கௌவுரு
மையுருங் கலந்திரீம் சிரீமென, மெவவி மெழுங்கலீ மத்திர
பாதமாச், செவ்வு ளெழுதது சிவாய நமவெனே. (உ)

கவாக்கரி யாவது நானறி வித்தை, கவாக்கரி யுள்ளெழுந
னமைக னெல்லா, கவாக்கரி மநதிர நாவுளே யோதி, கவாக்க
ரி சத்தி கலந்தருந தானே. (கௌ)

கலந்தரு ஞானமுங் கல்வியு மெல்லா, முரந்தரு வல்வீனை
புழைவிட் டோயிஞ், சிரந்தரு தீவினை செய்வ நகத்தி, வாகத
ரு சோதியும் வாய்த்திதிக் கானே. (சு)

கண்டிடுஞ் சக்கரம் வெள்ளிபொன செம்பிடை, கொண்
டி முள்ளே குறித்த வினைகள், வென்றிடு மண்டலம் வெற்றி
தருவிககு, நின்றிடுஞ் சக்கர நினைக்கு மளவே (நி)

நினைத்திடு மசுரீ மகக்லீ மீரூ, நினைத்திடுஞ் சக்கர மாதி
யு மீறு, நினைத்திடு செல்லொடு புல்லினை யுள்ளே, நினைத்திடு ம
ரச்சனை நேர்தரு வாளே. (ஊ)

நோதரு மத்திரு நாயகி யானவள், யாதொரு வண்ண ம
நிரத்திடும பொற்புவை, கார்தரு வண்ணங் கருதின கைவரு,
நாரதரு வண்ண நடந்திடு நீயே (எ)

நடந்திடும பாரினி னன்னமைக னெல்லாக், கடந்திடுங் கா
லனுமெண்ணிய நாளும, படாந்திடு நாமமும் பாய்க்குந் போ
ல, வடைந்திடு வண்ண மடைந்திடு நீயே. (அ)

அடைந்திடும பொனவெள்ளி கல்லுடை னெல்லா, மடைந
திடு மாதி யருளுந் திருவு, மடைந்திடு மண்டல தமராகள வாழ
வு, மடைந்திடும வண்ண மநிரத்திடு நீயே. (ஆ)

அநிரத்தி வராக ளமராக ளாகத், தெரிந்திடு வானோர் தே
வர்கள் தேவன, பரிந்திடும வரனவன பாய்புனல் சூடி, முநிரதி
டு வானை முயனறிடு நீரே. (க)

நீர்பணி சக்கரம் நோதரு வண்ணங்களை, பாரணி யும்விரீ
முனபுரீ மீரூக, தாரணி யுட்புகழ்த் தையனல் லாடனைக, கார
ணி யும்பொழிந் கண்டுகொ ளீரே (கக)

கண்டுகொ ளுநதனி நாயகி தன்னையு, மொண்டுகொ ளு
ம்முக வசியம் தாயிடும, பண்டுகொ ளுட்பர மாய பரஞ்சுடர்,
நின்றுகொ ளும்நிலை பேறுடை யாளேயே. (கஉ)

பேறுடை யாடன பெருமையை யெண்ணிடி, னுடை யார்
களு கம்வச மாயிடு, மாறுடை யார்களும் வாழ்வது தர்நிலை,
கூறுடை யானையுங் கூறுமி னீரே. (கங)

சுறுமி னெட்டுத் திசைக்குந் தலைவிபை, பாறுமி னெண்ட
த் தமரர்கள் வாழ்வென, மாறுநின் வையம் வரும்வழி தனனை
யுந், தேறுமின் றுயகி சேவடி சேர்ந்தே. (௧௪)

சேவடி சேரச் செறிய விருந்தவா, நாவடி யுள்ளே நவின
றுநின் நேத்தவார், பூவடி யிட்டுப் பொலிப விருந்தவார், மாவ
டிக்காணும் வகையறி வாரே (௧௫)

ஐமமுத லாக வளந்தெழு சக்கரம்; மைம்முத லாக வமா
ந்திரீ மீறாது, மம்முத லாக டவாக்குடை யாடனை, மைம்முத
லாக வழுத்திரி நீயே (௧௬)

வழுத்திரி நாவுக கரசிவ டனனைப, பகுத்திரி வேதமெ
ய்யாகம மெல்லாக, தொகுத்தொரு நாவிடை சொல்லவல் லா
னை, முகத்தொரு முனனெழுக கண்டுகொ ளீரே (௧௭)

கண்டவிச சககர நாவி லெழுதிடிற், கொண்டவிம் மக
நீரக சு-ததன குறியதா, மனநினுள வித்கையு மானுடர் கைய
தாய, வென்றிரிம வையக மெல்லியல் மேவியே (௧௮)

மெல்லிய லாகிய மெப்பொரு ளாடனைச, சொல்லிப லா
லே துடர்ந்தவ கிருத்திரிம, பல்லியல் பாகப பரந்தெழு நாட்
பல, நல்லியல் பாலே நடந்திரிம தானே (௧௯)

கடந்திரி நாவினு ணைமைக ளெல்லாக, துடர்ந்திரிஞ் சொ
ல்லொடு சொற்பொரு டானுவ், கடந்திரிவ கல்விக் கரசிவ ளா
கப, படர்ந்திரிம் பாரிற் பகையிலை தானே. (௨௦)

பகையிலை கௌமுத லைபது லீரூ, நகையிலை சக்கர நல்
லறி வார்க்கு, மிகையிலை சொல்லிய பல்லுரு வெல்லாம், ளு
கையிலை யாக வணங்கிடுத் தானே. (௨௧)

வணங்கிடுத் தத்தவ நாயகி தன்னை, கலங்கிடு கல்லுயி ரான
வை பெல்லாம், கலங்கிடுத் காம வெருளி முயக்கத், துடங்கிடுத்
சொல்லிய குழவினை தானே. (௨௨)

தானே கழறித் தணியவுய் வல்லனாய்த், தானே நினைத்த
வை சொல்லவும் வல்லனாய்த், தானே தனிநடங் கண்டவ ட
னையுந், தானே வணங்கித் தலைவனு மாமே. (௨௩)

ஆமே யனைத்தயி ராகிய வம்மையுந், தாமே சகலமு மின்
றவத னையலு, மாமே யவனடி போற்றி வணங்கித், போமே
வினைகளும் புண்ணிய னாகமே. (௨௪)

புண்ணிய னாகிப் பொருந்தி யுலகெங்குங், கண்ணிய னாகி
க கலந்தங் கிருந்திடுந், கண்ணிய னாகித் தரணி முழுதுககு, ம
ண்ணிய னாக வமர்ந்திருந் தானே (௨௫)

தானது கீரீம் கௌவது லீரூ, நானது சககர நனற்றிவா
ர்க் கௌவ, கானது கனனி கலந்த பாராசத்தி, கௌது வை
யந் கௌரௌளி யானதே. (௨௬)

ஒளிககும் பராசத்தி யுள்ளே யமரிந், களிககும்பிச சிந்தை
யிற் காரணங் கீட்டித், தெளிககு மழையுடன் செவ்வ முண்டா
ககு, மளிககு மிவளை யறிந்தகௌ வராககே (௨௭)

அறிந்திடுஞ் சககர மர்ச்சனை யோடே, வெறித்திமிம் வை
யத் திடரவை காணல், மறித்திடு மனனனும் வந்தனை செய்யு
ம், பொறித்திடுஞ் சிந்தை புகையில்லை தானே. (௨௮)

புகையில்லை சொல்லிய பொன்னொளி யுண்டாங், குகை
யில்லை கொல்வ திலாமையி னுலே, வகையில்லை வாழ்கினற ம
னனுயிர்க் கௌலாஞ், சிகையில்லை சககரஞ்சேர்த்தவர் தாமே.

சேர்த்தவ ரெனறுந் திசையொளி யானவர், காய்த்தெழு
மேல்வினை காணகி லாதவா, பாய்த்தெழு முன்னொளி யாரிந்
பார்த்தது, மாய்த்தது காரிருள் மாறொளி தானே. (௨௯)

ஒளியது தெனமுன் கீரிமது கிரும், களியது சககரங் க
ண்டறி வர்க்குத், தெனியது ஞானமுஞ் சிந்தையுந் தேய், ப
னியது பஞ்சாக் கரமது வாமே. (௩௦)

ஆமே சதாசிவ நாயகி யாழ்வ, ளாமே யகோமுகத் து
என்றி வானவ, ளாமே சுவையொளி யூரோசை கண்டவ, ளா
மே யனைத்துயிர் தன்னுளு மாமே. (௩௨)

தன்னுளு மாகித் தாணி முழுதங்கொன், டென்னுளு மா
கி ிடமபெற நின்றவன, மன்னுளு நீரனல் காணுளு வாணு
ளுங், கன்னுளு மெய்யுளுங் காணலு மாமே. (௩௩)

காணலு மாருங் கலந்தயிர் செய்வன, காணலு மாருங்
கருத்த னிருத்திஃ, காணலு மாருங் கலந்த வழிசெய்ச்,
காணலு மாருங் கருத்தா நிலை. (௩௪)

நின்றிடு மேழு புவரு மொளறாக, கண்டிடு முள்ளங்
கலந்தெங்கு தானாகக், கொண்டிடு வையங் குணம்பல த்
னையும், விண்டிடு வல்வினை மெய்ப்பொரு ளாகுமே. (௩௫)

மெய்ப் பொரு ளொழுகல் ஹெளவது வீராக், கைப்பொ
ரு ளாகக் கலந்தெழு சங்கரந், தற்பொரு ளாகச் சமைந்தமு
தேஸ்வரி, நற்பொரு ளாக் கிவ்ருத் தாளே. (௩௬)

தாளதி னுள்ளே சமைந்தமு தேஸ்வரி, காலது கொண்டு
கலந்தற லிசிடில், நாளது நாளும் புதுமைகள் கண்டபின், கே
ளது காயமுங் கேடில்லை காணும். (௩௭)

கேடில்லை காணுங் களரொளி கண்டபின், ஓடில்லை கா
ணு நாண்முத் லற்றபின், மாடில்லை காணும் வருமவழி கண்ட
பின், காடில்லை காணுங் கருத்தா திடத்துக்கே. (௩௮)

உத்திட மெல்லா முலப்பிப்பாழாகக், கத்திட மெல்லா
ங் கடுவெளி யானது, மத்திட மில்லை வழியில்லை தானில்லை, ச
த்திட மில்லை சலிப்பற நின்றிடே. (௩௯)

நின்றிடு மேற்கட லெழ்ப்புவி யெல்லா, நின்றிடு முன்ன நி
னைத்தவை தானொக்கு, நின்றிடு சந்தி கிடுபெறக் கண்டிட

நின்றிடு மேலை விளக்கொளி தானே.

(௪௦)

விளக்கொளி ஸௌமுத ஸௌவது வீர, விளக்கொளி
க்கர மெய்ப்பொரு ளாகும், விளக்கொளி யாகிய மின்கொடி
யானே, விளக்கொளி யாகி விளங்கிடு நீயே. (௪௧)

விளங்கிடு மேல்வரு மெய்ப்பொருள் சொல்லில், விளங்கி
டு மெல்லிய லானது வாகும், விளங்கிடு மெய்க்கினற ஞானப்
பொருளை, விளங்கிடு வார்க்கள விளங்கினா தானே. (௪௨)

தானே வெளிமென வெவரு நிறைந்தவ, டானே பரம
வெளியது வானவ, டானே சகலமு மார்க் யழித்தவ, டா
னே யனைத்துள வுண்ட சகலமே. (௪௩)

அண்டத்தி னுள்ளே யளப்பரி கானவள், பிண்டத்தி னு
ள்ளே பெருவெளி கண்டவள், குண்டத்தி னுள்ளே குணம்ப
ல காணிலங், கண்டத்தி விசுற கலப்பறி யார்களே (௪௪)

கலப்பறி பார்கடல் சூழல கெல்லா, முலப்பறி யாருட
லோடுயிா தனனைச் சிலப்பறி யாரசில தேவரை நாடித், தலை
ப்பறி யாகச சமைந்தவா தானே (௪௫)

தானே யெழுந்தவச சக்கராஞ் சொல்லிடின, மானே மதி
வரை பத்திட்டு வைத்தபின், தேனே யிரேகை திகைப்பற வொ
னபதிற, ருனே கலந்த வரையெனபந தொன்றுமே (௪௬)

ஐன்றிய சக்கர மோதியும் வேளையில், வென்றிகொண் மே
னி மலுவட்டம் பொன்மையாங், கன்றிய ரேகை கலத்திடுஞ்
செய்கையி, ஸென்றிய லம்மையெழுத்தவை பச்சையே. (௪௭)

ஏய்ந்த மரவுரி தன்னி வெழுதிய, வாய்ந்தவிப்பெண்ணெ
ண்பத் தொன்றில், நிரைத்தபின், காய்ந்தவி செய்பெட் கலந்
துட னோமரும், யாந்தலத் தாமுயி ராருதி பண்ணுமே. (௪௮)

பண்ணிய யொன்றைப் பரப்பற நீயிடி யெண்ணிய காட்

கனி லின்பமு மெய்திடு, நண்ணிப் நாமமு நான்முக னெத்த
பின், துண்ணென நேயநற் சேர்க்கலுமாகுமே, (௪௧)

ஆகின்ற சநதநக் குங்குமங் கத்தூரி, போகின்ற சாந்து
சவாது புழுகுநெ, யாகின்ற கற்பூர மாகோ சணர்நஞ், சேர்
கின்ற வொன்பதுஞ் சேரநீ வைத்திடு. (௪௨)

வைத்திடும் பொன்னுடன மாதவ நோக்கிந், கைசகிறு
கொங்கை கலநதெழு கனலிபைத், தச்சிது வாகச் சமைந்த
விம் மந்திர, மர்ச்சனை யாயிர மாயிரஞ் சிந்தியே. (௪௩)

சிகையினுள்ளே திகழ்கரு சோதியா, வெநதை கரங்க
ளிருழின்று முளளது, பரதமா குலம படைபாசம் வில்லம்பு,
முததிக லீமெழு முனனிநு தானே (௪௪)

இருந்தனர் சத்திக ளறுபதது நால்வ, ரிருந்தனர் கன்னிக
ளெண்வகை மென்ம, ரிருந்தனர் குழுவெதிராக கரத்தே, யி
ருந்த கரமிரு வில்லாபு கோண்டே (௪௫)

கொண்ட கணகங் குழைமுடி யாடையாய்க், கண்டவிம்
முத்தங் கனல்திரு மேலியாய்ப, பண்டமர் சோதிப் படரிக
ழானவ, ஞ்ண்டங் கொருததி யுணரவல் லாருக்கே (௪௬)

உணர்ந்திருந துள்ளே யொருத்தியை நோக்கிந், கலநதெருந்
தெங்குங் கருணை பொழியு, மணந்தெழு மோசை யொளியது
காணுந், தணந்தெழு சககரந தானறநு வானே (௪௭)

தருவழி யாகிய தத்துவ ஞானங், குருவழி யாகுங் குண
ங்களு ளினது, கருவழி யாகுங் கணககை யறுத்துப், பெருவ
ழி யாக்கும் பேரொளி தானே (௪௮)

பேரொளி யாய பெரிய பெருஞ்சுடர், சீரொளி யாகித்
திகழ்தரு நாயகி, காரொளி யாகிய கண்ணிகை பொன்னீறம்,
பாரொளி யாகப் பரத்தவின் றானே. (௪௯)

பரத்த கரமிரு பங்கய மேத்திக், குவித்த கரமிருகொய்த

ளிர்ப் பாணி, பரித்தருள் கொழுகைகண் முத்தார் பவன, மிரு
ந்தநல் லாடை மணிபொருக ள்ளதே. (௫௮)

மணிமுடி பாதஞ் சிஸம்பணி மங்கை, பணிபவ ளன்றி யரு
ளில்லை யாகுந், தணிபவர் கெஞ்சினுட் டன்னரு ளாகிப், பணிப
வாக கன்றோ பரகதி யாமே. (௫௯)

பரதிறுத் துள்ளே யறுபது சததி, கரநதன கன்னிந ளுப்
படி சூழ, மலர்ந்திரு கையின மலரவை யேந்திச, சிறநதவ ரே
ததுஞ் சீர்த்தன மாமே. (௬௦)

தனமது வாகிய கையலை நோக்கி, மனமது வோடி மரிந்
கிலோ ராண்டிற், கனயிவை யறதுக கருதிய கெஞ்சந், தினகர
ஸூரிட செய்திய தாமே (௬௧)

ஆகின்ற மூலத் தெழுநத முழுமலா, போகின்ற பேரொ
ளி யாய மலர்த்தாய், போகின்ற பூரண மாக நிறைந்தபின்,
சேர்கின்ற செத்தழன் மண்டல மானதே. (௬௨)

ஆகின்ற மண்டலத் துள்ளே யமர்த்தவ, ளாகின்ற வையப
த் தறுவகை யானவ, ளாகின்ற வையபத் தறுசத்தி நோகரு,
வாகின்ற வையபத் தறுவகை சூழுவே (௬௩)

சூழ்த்தெழு சோதி ஈடாமுடி பாதமா, யாங்கணி முத்த
மழகிய மேனியுந், தாங்கிய கையவை தார்களி ஞானமா, யேந
து கரங்க னொடுததமா பாசமே. (௬௪)

பாசம தாகிய வேரை யறுத்திட்டு, நேசம தாக நினைகதி
ரு முமமுளே, காசம தெல்லா கடந்திநி மையாண்டிற், சாசிலி
மேஸமர் கண்ணுக் லாகுமே. (௬௫)

கண்ணுடை நாயகி நன்னரு ளாம்பவழி, பண்ணுறு காதம்
பகையற நின்றிடிந், விண்ணமர் சோதி விளங்க விரிங்கார,
மண்ணுடை நாயகி மண்டல மாருமே. (௬௬)

மண்டலத் துள்ளே மலர்கதெழு திபத்தைத், கண்டகத

துள்ளே கருதி யிருநதீழிம், விட்டகத் துள்ளே விளங்கி வருத
லாற, தண்டகத் துள்ளாவ தீரகதலுமாமே. (௬௭)

தாங்கிய நாபித் தட்டமலர் மண்டலத்தி, தோங்கியெழுங்க
கை குள்ளுணர் வாணவ, னோங்க வரும்பிறப் பெண்ணி யறுத்
தீட, வாங்கிய நாதம் வலியுட னுஞ்மே. (௬௮)

நாவுக்கு நாடகி கணமணி பூணரம், பூவுக்கு நாயகி பொ
னமுடி யாடையாம; பாவுக்கு நாயகி பாலொத்த வண்னத்தா,
ளாவுக்கு நாயகி யங்கமாத தாளே (௬௯)

அனறிநு கையி லளநத பொருண்முறை, யினறிநு கையி
லெறித்தவெண் குண்டுகை, மனறது காணும வழியது வாசலே,
கண்டவ கிருந்தவா காரணி காணுமே (௭௦)

காரணி சததிக னேம்பத திரணபெனக், காரணி கணகிக
னேம்பத திருவராய்க, காரணி சககரத் துள்ளே கரந்தெங்குங்,
காரணி தன்னரு ளாகநின் ருளே (௭௧)

நின்றவிச் சததி நிலைபெற நின்றிழற், கண்டவிய் வனனி
கலத்திடுமோரரண்டிற், கொண்ட விரகநீர் குணமும னின்றி
ழன், மனநினி லாமி மணியது காணுமே. (௭௨)

கண்டவிச சததி யிருதய பங்கயங், கொண்டவித் தத்து
வ நாடகி யானவள, பண்டையவ வாயுப் பகையை யறுத்திட,
வினறென மனத்து ளினிதிருந தாளே. (௭௩)

இருநதவிச சததி யிருநாலு கையிற், பரநதவிப் பூங்கனி
பாச மழுவான, கரந்திடு தேடகம் வில்லமடி தொண்டங், சூர
நதம் கிருந்தவள் கூததுகற் தாளே. (௭௪)

உகந்தனள் பொன்முடி முதகார மாகப், பரந்தி பவள
மும பட்டாடை சரத்தி, மலர்கதெழு கொங்கை. மணித்தக ச
ணிக்து, தழைத்தங் கிருந்தவ டரண்பக்கை யாமே. (௭௫)

பசுதை பிடினுக்குப் புரங்கிமர ராத்தெட்டி, கொச்சையா

மரன்மர்கள் கூடி வருதலார், சுச்சணி கொங்கைகள் கையிரு
காபபதா, பெச்ச விஷட்சி யினிதருந் தானே. (என)

நாளதி னுள்ளே தாங்கிய சோதினைக், காலது வாகக் க
லத்தொள் ளெனறு, மாலது வாக வழிபாடி செய்துந், பால
து போலப் பரகதெழு விண்ணிலே. (என)

விண்ணமர் நாபி யிருதய மாங்கிடைச் , கண்ணமா கூப
ங்கலந்து வருதலாற, பண்ணமாந் தாதிதக மண்டல மாந
து, தண்ணமர் கூபத் திழைதது காணுமே. (என)

கூபத்துச் சத்தி குளிர்முகம பதது, தாபத்துச் சத்தித்
தயங்கி வருதலா, லாபத்துக் கைக ளடைந்தன நாலைது, பா
ச மறுக்கப் பரந்தன சூலமே (என)

சூலந்தன் டொளவரா னடாபதை ஞானமாப், யேலம்
புகமருக மாகினி விற்றொண்டி, காலமபுப பாச மழுகத்தி கைச
கொண்டி, கோலஞ்சோ சங்கு குவிரகை பெண்ணதே. (அ)

எண்ணமா சத்திக னூற்பதது நாலு, னெண்ணமர் சத்தி
க னூற்பதது நாலவரா, மெண்ணிய பூவிக முள்ளே யிருந்தவ,
எண்ணிய வெண்ணங் கடந்துநின் றுளே (அக)

கடந்தவள் பொனமுடி மாணிகத தோமி, தொடரநச
ணி மூத்து புலளங்கச் சாகப், படாநதல்குற பட்டாடை பா
தச் சிலம்பு, மடந்தை சிறியவள் வாதுநின் றுளே (அஉ)

நின்றவிச சத்தி நிரந்தர மாகவே, கண்டிடு மேரு வணி
மாதி, தாளுகப், பண்டைய வானின பகட்டை யறுத்திட, வெந
னறிய தீப முணர்ந்தார்களுண் டாமே, (அங)

உண்டேச சதோமுக முத்தம மானது, கண்டிவிச்சத்தி
சதாசுகநாயகி, கொண்டு முகமகத்து கூறுவ் கரந்தி, மொ
ன்றிரண் டாகவே முன்றுநா ண்ணதே (அச)

நன்மணி சூலங் கபாலங் களியுடன், பன்மணி நாச மழு
சுத்தி பந்தாகுங், கன்மணி தாமரைக் கையிற் றமருகம், பொ
ன்மணி பூனூரம் பூசனை யானதே. (௮௫)

பூசனை சத்திக ளெண்ணைவர் சூழவே, நேசவள் கன்விக
னாற்பதது நேரதாய்க், காசினி சககரத் துள்ளே கலந்தவள்,
மாசடை யாமன மகிழ்ந்திருந் தார்களே. (௮௬)

தாரத்தி னுள்ளே தங்கிய சோதிபைப், பாரத்தி னுள்ளே
பரநது ளெழுந்திட, வேரது வொனநிநின் றெண்ணு மனூ
மயங், காரது போலக் கலந்தெழு மணணிலே (௮௭)

மணணி லெழுந்த அகார உகாரங்கள், வின்னி லெழுந்
து சிவாய நமவென்று, கண்ணி லெழுந்தது கான்பரி தன்று
கொல், கண்ணி லெழுந்தது காட்சி தரவெனறே. (௮௮)

என்றங் கிருந்த உழுத கலையிடை, சென்றங் கிருந்த வழ
க் பயோதரி, கண்டங் கரமிரு வெள்ளிபொன மண்ணடை,
கொண்டங் கிருந்தது வண்ண மழுதே (௮௯)

அமுதம் தாக வழகிய மேனி, படிசும தாகப் பரந்தெழு மு
ள்ளே, குமுதம் தாகக் குளிராதெழு முத்த, கெமுதம் தாகிய
கேடிவி தானே. (௯௦)

கேடிவி சத்திகண் முப்பத் தறுவரு, நாடிவி கன்னிக னு
லொன பதினாமரும், பூவிலி பூவத முன்னே யிருந்திவர், காளி
வி தன்னை நணுகிநின் றார்க்கே. (௯௧)

நினறது புந்திநிறைந்திமம் வளவியுங், கண்டது சோதி க
ருந்து ளிருத்திடக், கொண்டது வேராராண்டு கூடி வறுமைக்கு,
விண்ட வெளகாரம் விளங்கின வன்றே. (௯௨)

விளங்கிடு வானிடை நின்றவை பெல்லாம், வுணங்கிடு மண
டல மன்னியி ராக, கலங்கினார் கணமுக னூரண னெடுத்தசு,
சுணங்கிடை நின்றவை செரவல்லு மாமே. (௯௩)

ஆமே யதோமுக மேலே யமுதமாய்த், தாமே யுகாரத் த
ழைத்தெழுஞ் சோமனும், காமேஸ் வருகின்ற கற்பக மானது,
பூமேஸ் வருகின்ற பொற்கொடி யானதே (௧௪)

பொற்கொடி யாளுடை பூசனை செய்திட, வககளி யா
கிய வாங்காரம் போயிடு, மற்கட மாகிய மண்டலக தன்னுளே
பிற்கொடி யாகிய பேகையைக் காணுமே. (௧௫)

பேகை யவளுக்குப் பென்மை யழகாகூர், தானை யிவளு
க்குத் தாணுவ மாய்நிற்கு, மானை யவளுக்கு மண்ணுந் திலத்
மாய்க, கோதையர் சூழக் குவிந்திடங் காணுமே (௧௬)

குவிந்தன சததிகண முப்பத திருவா, நடநகனா கன்னிக
னென்மர் சூழப், பரந்தித மாகிய பங்கயத் துள்ளே, யிரு
நதனள காணு மிடம்பல கொண்டே (௧௭)

கொண்டங் கிருந்தனா கூத்த னெளியினைக், கண்டங் க
ருந்தனர் காரணத் துள்ளது, பன்டை மறைகள் பரந்தெங்கு
தேமிமா, வினதென மனத்தனே யில்லடைந் காணுமே (௧௮)

இல்லடைந் தானுகு மில்லாத கொன்றிலை, யில்லடை
ந் தானுக் கிரப்பது தானிலை, யில்லடைந் தானுக் கமையவா
தாமொவவா, ரில்லடைந் தானுகு வில்லாதிஸ் லானையே ()

ஆனை மயக்கு மறுபத்த நாற்றி, யானை யிருக்கு மறுப
த்த நாலொளி, யானை யிருக்கு மறுபத்து நாலறை, யானையு
கோடு மறுபத்த நாலிலை. (௧௦)

ஆதிக்காரம் - ௧௩௩-திருமந்திரம்-௧௩௩.

நாலாத்தந்திரம் முற்றும்.

ஆதிக்காரம் - ௧௩௩-திருமந்திரம்-௧௩௩.

ஆதிக்காரம் - ௧௩௩-திருமந்திரம்-௧௩௩.

ஐந்தாந்தந்திரம்.

சுத்தசைவம்

ஊரு முலகமு மொககப் படைக்கின்ற, பேரறி வாளன்
பேருமை குறித்திடின, மேருவு முவுல காளி யிலங்கெழுந், தா
ரணி நால்வகைச சைவமு மாமே (௧)

சுத்த ம்சத்துஞ் சதசதநுந தான்கணி, சித்த மசிமது
ஞ் சேர்வுரு மேநிதந, சுகத மசுதகமுந தோய்வுரு மேநினது,
சித்தம்பரஞ்சுதக சைவாகு நேயமே (௨)

கற்பன கற்றுந கலைமனனு மெய்யோக, முற்பத ஞான
முனைமுறை நண்ணியே, தொற்பத மேவித் துரிசற்று மேலா
ன, தற்பரந் கண்கிளேரா சைவசித தான்கரே. (௩)

வேதாதஞ் சுத்தம் விளங்கிய சித்தநாத, நாதாந்தம் க
ண்டோர நடுக்கற்ற காட்சியர், பூதாதத போதாந்த மாகப் பு
னஞ்செய்ப, நாதாதத பூரணர் ஞானநே யத்தகோ (௪)

அசுத்தசைவம்.

இணையார் திருவடி யேததுஞ் சீரங்கத; இணையா நினைக்கு
ழை யீரணை முத்திரை, ஞானமா ரிணைககண்ட மாலையுங் குணு,
நணைவாரு சரியை கிரியையி னார்ககே. (௧)

காதப்பொ ஞாதத கடுக்க லிரண்டிசேர்த், தேநதுந திரு
மேனியுடகட் டிரண்டிடன், சோதனை செய்து ஐபதேச மார்க்
கரா, யோதி யிருப்பா ரொருகைவு ராகுமே. (௨)

கண்டங்க ளொன்பதங் கண்டவர் கண்டனர், கண்டங்க
ளொன்பதங் கண்டா யரும்பொருள், கண்டங்க ளொன்பதங்
கண்டவர் கண்டமாந், கண்டங்கன் கண்டோர் கடுஞ்சுந்த
சைவரே. (௩)

ஞானி புலியெழு நன்னூ ஸைத்துடன்க் மோன திசையு
முழுவெண்ணெண் சித்தியு, மேனை நின்ற மெழுகா மரையீறு
ங், கோடுறு திசையுங் காணுங் குணத்தோ (ச) ஆடி.

மார்க்கசைவம்.

பொன்னுற் சிவசா தநம்பூதி சாதந, நன்மராகக் சாத
ந மாஞான சாதந, துணமார்க்க சாதந தோனருத சாத
ந, சனமராகக் சாதந மாஞசுதத சைவாகதே (க்)

கேடறு ஞானி கிளாஞான பூதி, பாடறு வேதாநத சித்
தாநத பாகத்தி, னூறியு ஞானே தியனுணமை முததியோன,
பாடுறு சுததசை வப்பதத நித்தனே (உ)

ஆகம மொனபா னதிலான நாலேழு, மோகமி னுலேழு
முப்பேத முறறு—ன. வேகமிந் வேதாநத சித்தாநத மெய்மை
யொன, றுக் முடிநத வருஞ்சுதத சைவமே. (ங)

சுத்த மசுததந துரியதுக னோரேழுஞ், சத்து மசுத்தந
தணந்த பராபநா, யுதத பராபநா யுள்ளம் பராபநா, யத்த
னருட்சுத்தி யாயெவகு மாமே. (ச)

சத்து மசுத்துந் தணநதவர் தானுகிச், சுத்த மசித்துந
தெரியாச சிவோகமாய், முத்தியு னானநத சத்தியுன் முழுகுறா,
சித்தியு மங்கே சித்தனு தானே. (ரு)

தன்னிப் பரணைச் சதாசிவ னென்கின்ற, மன்னிப் பதிபசு
பாசத்தை மாசுற்ற, முன்னிப் பழமல முன்கட்டை வீட்டினை,
யுன்னத் தருஞ்சுத்த சைவ ருபாயமே. (ஊ)

பூரணந் தன்னிலே னவத்தற்ற வப்போத, மாணம்ந்த
மதித்தானந் தந்தோடு, நேடுந் கீராந நீதி மெழிப்போத,
காரண மாஞ்சுத்த சைவர்க்குக் கருட்சியே. (ஏ)

மாஞக ஞான மதிப்பற மாயோகக் தேருது சித்தையை

த் தேற்றிச் சிவமாக்கிப், பேரானபாவனை பேணி நெறிநிற்றல்,
கூறுகு ஞானி சரிதை ஞநிகிழே. (அ)

வேதாந்தங் கண்டோர் பிரமமித் தியாதரர், காதாந்தவ
கண்டோர் கடுக்கற்ற யோகிகள், வேதாந்த மில்லாத சித்தாந்த
ம்கண்டோர், சாதாரண மன்ன சைவ ரூபாயமே. (க)

விண்ணினைச் சென்றனூ காவியன மேகங்கள், கண்ணி
னைச் சென்றனூ காட்பல காட்சிக, ளெண்ணினைச் சென்றனூ
காம லெனப்படு, மண்ணலைச் சென்றனூ காப்பசு பாசமே. (ஈ)

ஒன்று மிரண்டு மிலுதுமா யொன்றாக, நின்று சமய நிரா
கார நீங்கியே, நின்று பராபரை நேயதகைப் பாதததாற், செ
ன்று சிவமாதல் சித்காந்த சித்தியே. (கக) ஆக ௧௬

கடுஞ்சுத்தசைவம்.

வேடங் கடந்து விகிர்ந்தனற பான்மேலி, யாடம் பர
மிசறி யாசாபா சஞ்செற்று, பாடொன்று பாசம் பசுததுவம்
பாழ்படச், சாடுகு சிவபோ தகாசுத்த சைவமே. (க)

உடலான வைகையு மோராறு மைந்த, மடலான மா
மாயை மற்றுள்ள நீவப, படலான கேவல பாசம் தடைத்துத்,
திடமாய்த தனையுற்றல் சித்தாந்த மாக்கமே. (உ)

சுத்தச் சிவனுரை தானதிற நேயாமல், முத்தர் பதப்
பொருண் முத்திவித் தாமுல, மத்தகை யானமா வரணையடை
ந தற்றும், சுத்தச் சிவமாவ ரேசுத்த சைவமே, (ஊ)

நானென்றுந் தானென்று நாடிநான் சாரவே, தானெ
ன்று நானென் திரண்டிலரத் தற்புதக், தானென்று நானென்
ற தத்துவ தக்கலாற், குனென்று நானென்றுந் தாந்தகி
ழேனே. (ச)

சுத்தநிதாடியு தத்துவஞ் சித்திந்தா, ஸத்தநிதாடியு

வைத்து மடங்கிடு, மேற்றிகழ் ஞானம் விளக்கொளி யாழ்ந்திற்
கும், பாற்பர சாபுச்சிப மாகும் புதியே. (டு) ஆ. உ.

ச ரி கை .

தேர்ந்திடு மூல சரிதை நெறியிதென, றுட்கதிடுங் கரலந்
சி கஞ்ச மலையமா, னொருதிடுங் கத்துரு கேணமினக ளூதலத்,
தொர்ந்திடுஞ் சுதத சைவத்துக குயிரகே, (௧)

உயிர்குயி ராயநின்ற லொணஞான பூசை, யுயிர்கொளி
நோக்கின் மகாயோக பூசை, யுயிர்ப்பெறு மாவா கனமபுறப்
பூசை, செயிற்கடை நேசஞ் சிவபூசை யாமே. (௨)

நாடு நகரமு நற்றிருக கோயிலுந், தேடித் திரித்து சிவ
பெரு மாணெனறு, பாடுமின் பாடிப் பணிமின பணிந்தபின்,
கூடிய நெஞ்சததுக கோயிலாய்க் கொள்வனே. (௩)

பத்தர் சரிதை படுவோர் கிரியையோ, ரத்தரு தொன்ட
ரருளவேட்க தாகுவோர், சுதத வியமாகி சாதகர் துயோ
கர், சித்தர் சிவஞானஞ் செனறெய்து வோர்களுே (௪)

சார்ந்தமெய்க்ஞ் ஞானத்தோர் தானவ னாயினோர், சேர்
ந்தவெண் யோகத்தா சித்தர் சமாதியோ, ராய்ந்த கிரியை
யோ ரர்ச்சனை தப்பாதோர், நோகந் சரிதையோர் நீணிலத்
தோரே. (௫)

கிரியை யோகங்கள் ளொர்ஞான பூசை, யரிய சிவனுரு வ
மரு மருபக், தெரியும் பருவத்துத் தேர்ந்திடும் பூசை, யரியன்
நேயத் துயர்பூசை யாமே, (௬)

சரிதாதி காண்குத் தருஞான நான்கும், விரிவான வேதாந்
த சித்தாந் தமருதும், பெருஞானது கத்தி பொன்னகற் பேர
த்து, மருளாரு மரத்தர், வணக்கணுத் தானே (௭)
சைமபும் பலகந்தித் தந்தியை, லுந்திடு, மருபும் விசே.

டமு மரன்மக் திரசுத்தி, சணைய நிருவாணம் கலாசுத்தி யா
கு, மஹமன்னு ஞான மார்க்கம் மயிடேகமே. (அ)ஆ. ௩௨.

கி ரி யை .

பத்துத் திசையும் பரமொரு தெய்வமான், தெதுத் கில
நிலையெனபதி னமலர்க், கொத்துத் திருவடி நீழற் சரணெ
னத், தத்தும வினைகடல் சாராது காணுமே. (க)

காணுது கோடி கடிகமழ சத்தனம், வானுது மாமலரிட்
பிணங்கிலு, மூவினை நீக்கி யுணர்பவாக கல்லது, தேனமா பூ
வகுழல் சேரவொண னுதே. (உ)

கோணககன முயே குரைகழ லேததுயின், ஞானககன
முகிய நலிலே யுழிதரும், வானககன முகிய வானவா னைவொ
ழை மாணககன் நிச னருளவளள மாமே. (ங)

இதுபணிந் தெனடி சை மலாடல் மெல்லா, மதுபணி செ
ய்கின் றவனொரு கூற, விதுபணி மானுடா செயபணி யீசன,
பதிபணி செய்வது பததிமை காணே. (ச)

பதகன கிரிபை சரிசை பயிலவுறறுச, சுத்த வருளாற் று
நிரற்ற போகத்தி, லுத்தக மெறியுற் றுணர்கின்ற ஞானத்தா
ற, சித்தங் குருவரு ளாற்பிவ மாகுமே (ரு)

அன்பின் னுருகுவு னுளும் பணிசெய்வன், செம்பொ
ன் செய்மேனி கமலத் திருவடி, முன்புநின் றுங்கே மொ
ழிவ தெனக்கரு, னொன்பினுட் சோதி யிலங்குகன் றுனே. (க)

ஆ. ௩௩.

யோகம் .

தெய்வழி யேசென்று கோர்மயு னொன்றித், 'ததியிருந்
தாட்பொலத் தம்மை விருத்திச், சொதிபிழைத் தாக்கினத் து
வெண்ணு னுணராக், குதியநி னாளர்க்குக் கட்டலுமாமே. ()

ஊழிதோ ஊழி யுணர்ந்தவர்க் கல்லது ஊழிதோ ஊழியு
ணர்வுந் கூடுட்டா, ஊழி யமரு மரியய னென்றுளாந் ருழி
முடனறுமொ ருச்சுய ளானே (உ)

பூவினிற கந்தம் பொருந்திய வாறுபோற், சீவனுக் குள்
ளே சிவமணம் பூத்தது, வேரவியம் போல வுணர்ந்தந் வள
ளாகு, காவியணந்த நடுநி யாமே (ங)

உய்ததன மென: ருறுபொருள காண்கிலீர், கந்த மலரிந்
கரக்கினற நகநியைச, சிந்தை யுறவே தெளிந்தரு ண்கினால்
முததப் பிறவிகு மூலவித தாகுமே. (ச)

எழுத்தொடு பாடலு மெனனென கலையும், பழித்தலைப
ாசப் பிறவியு நீங்கா, வழிததலைச சோமடு டங்கி யருக்கன,
வழித்தலை செய்யு மவகையுணர்ந தேனே (ரு)

விரும்பினை தேசெய்யின் மெய்ததவ ராகும், விரும்பினை
தேசெய்யின் மெய்யுரை யாகும், விரும்பினை தேசெய்யின் மெ
ய்ததவ மாகும், விரும்பினை தேசெய்யின் விண்ணவ னாகுமே (ரி)

பேணிற் பிறவா வுலகருட் செய்கிறங், காணிற நனது க்
லவியு ளேநிறகு, காணி னரக தெநிககே வழிசெயு, மூனிற் கூ
மங்கி யுத்தமன றானே (ரு)

ஒததசெங் கோலா ருப்பிலி ாதவ, ரெத்தனை யாயிரம்
கீழந்தவ ரெண்ணிலி, சித்தர்க டேவரக ளமுவா பெருமையா
மத்த னிவனெனறே யனபுறு வார்களே (ரி)

யோகிக்கு யோகாதி மூன்றுள கொண்டுற்றோராகத் தரு
கிரியாதி சரிதையாக, தாகத்தை விட்ட சரிதையொன் றுமே
னறு, ளாதித்தன் பத்தியு ளன்புணவத் தேனே. (க)

யோகச் சமயமே யோகம் பலவுண்கல், யோகவிசேடமே
யட்டாங்க யோகமாம், யோகநீர் வானமே யுத்த பரோதயம்,
யோகவயி டேகமே யோகத்தி யுத்தனே. (க0) ஆசா

ஞானம்.

ஞானத்தின் மிக்கவறநெறி நாட்டில்லை, ஞானத்தின் மிக்க சமயமுந்நிறை, ஞானத்தின் மிக்கவை நனமுத்தி நல்காவா, ஞானத்தின் மிக்கார் கரரினமிக் காரே. (க)

சத்தமுஞ் சத்த மனனந் தருமன, முய்தத வுணர்வு முணர்ந்து மகசையுஞ், சிததமென நிம்முனறுஞ் சிந்திகஞ்ஞ செக்கையுஞ், சத்தை கடந்தவர் பெற்றசன மார்க்கமே. (உ)

தனபா லுலகுந் தனக்கஞ் காவது, மன்பா லெனக்கஞ் ளாவது மாவன, வென்பா கண ஞானமுமெய்துஞ் சிவோகமும, பின்பாலி னேயமும் பெற்றிடுந் தானே (ங)

இருக்குஞ் செம்பி யிடம்பிரம மாகும், வருக்கஞ் சராசர மாகு முலகந், தருக்கிய வாசார மெல்லாக தருமே, இருக்குமி ல் ஞானத்தைத் தோநதுணர்ந் தோர்க்கே. (ச)

அறிவு மடக்கமு மனபு முடனே, பிறியா நகர்மனனும் பேரஞ ளானன், குறியுங் குணமுங் குரைகழ னீயகா, நெறிபறி யார்க்கிது நீர்த்தொனி யாமே. (ரு)

ஞானம் விளகதெழு கினறதோர் சிந்தையு, னோனம விளகதெதி ரேகாண் வழிதொறுங், கூனல் மதிமண்ட லத்தெதிர் நீர்க்கண்டி, லுன மறுததுநின் றென்சுட ராகுமே. (ஊ)

ஞானிக் குடனகுண ஞானத்தி னானகுமா, மோலிக் கிவையொன்றுங் கூடாமுன மோகித்து,மேலிற்ற லாஞ்சத்தி விதனை விளைத்திடுந், தானிக் குலத்தோர் சரிதை கிரியையே. (ஏ)

ஞானத்தின் ஞானுதி கான்குமா ஞானிக்கு, ஞானத்தின் ஞானமே காணென தென்னுமல், ஞானத்தில் யோகமே காதாநத் நல்லொளி, ஞானக் கிரியையே நன்முத்தி நாடலே. (அ)

நண்ணிய ஞானத்தின் ஞானுதி நண்ணுவோன், யுண்ணி பாவங் கடந்த பிணக்கற்றோன், கண்ணிய தேயங் கரைஞான ம்கண்ணோன், நிண்ணிய சத்தன் சிவமுத்தன் சித்தனே. (இ)

ஞானச் சமயமே காடுக தனைக்காண்டன், ஞான விசேட
மே காமி பரோதய, ஞான நிர்வாணமே கன்றறி வானுநன்,
ஞானபி டேகமே நற்குரு பாதமே. (க0) ஆ. இசு.

சன்மார்க்கம்.

சாற்றுஞ்சன் மாரகமாரக தற்சிவ தத்துவத், கோற்றங்
க ளான சுருதி சுடர்க்கண்டு, சீற்ற மொழித்து சிவயோக சிவ
தராயக, கூற்றத்தை வென்றா குறிப்பறித தாரகளே. (க)

சைவப் பெருமை தனிநா யகனநகி, யுய்ய வகுத்த கு
ருநெறி யொனனுணமி, தெய்வச சிவநெறி சன்மார்க்கஞ் சோக
தயய, வைவத்து ளார்க்கு வகுத்துவைத் தானே. (உ)

தெரிசிககப் பூசிககச சிகதனை செய்யப், பரிசிக்கக் கீர்த
திககப் பாதுகஞ் குடக, குருபதி செய்யுரு குவையத் தோர
க்குத், தருமுகி சார்பூட்டிஞ் சன்மார்க்கக தானே. (ங)

தெளிவறி யாதார சிவனை யறிமார், தெளிவறி யாதார சி
வனு மாகார், தெளிவறி யாதார சிவமாக மாட்டார், தெளிவ
றி யாதவர் திரார யிதப்பே. (ச)

தானவ ளுகித தானைந்தா மலஞ்செற்று, மோனம தா
மொழிப் பானமுத்த ராவது, மீனமில் ஞானுண பூதியி லின்ப
முக, தானவ ளுயற்ற லானசன் மார்க்கமே (ரு)

சன்மார்க்கத் தாரககு முகத்தொடு டீடமுஞ், சன்மார்க்
கத் தாரககு மிடத்தொடு தெய்வமுஞ், சன்மார்க்கத் தரர்க
கு வருககத் தரிசுந், மெம்மார்க்கத் தார்க்கு மியம்புவன் கே
ணமினே. (ஊ)

சன்மார்க்க சாதகத் தானுரான ஞெய்யமாம், பின்மார்க
க சாதகம் பேதையாக் காய்நிற்குத், தன்மார்க்கத் திட
தரியத் தரிசுந், சன்மார்க்கத் தானவ ளுருஞ்சன் மார்க
கமே. (ஈ)

சன்மார்க்க மெய்த வுறுமுருஞ் சீடர்க்குப், பின்மார்க்க மூனதும் பெறவியல் பரமென்ற, னன்மார்க்கக தானே சிவ னொடு காடலே, சொனமார்க்க மெனன்ச் சூருதிகை கொள் ளுமே. (அ)

அன்னிய பாசமு மாகும் நருமமு, முன்னு மவத்தைப் பருதியும், பின்னிய ஞானமும் பேராதி பேதமுந், க னனெனென்கண்டவா சன்மார்க்கத் தோரே (ஆ)

பசுபாச நிக்கப பதியுடன் கூட்டிக், கசிபாக நெஞ்சங் கசிபக் கசிவித, தொசியாத வுண்மைச் சொருபேர கயத்தற், தசைவான தில்லாமை யானசன் மாராகமே (க)

மாராகஞ்சன் மாராக்களை சீட வகுப்பது, மாராகஞ்ச ன மார்க்கமேயென்ற மற றென்றிலலை, மாராகஞ்சன் மாராக மெனநெறி வைகாதோர், மாராகஞ்சன் மாராக மானுசெத யோகமே (கக்) கிடைக்க.

சகமாராகம்

சன்மாராகத் தானே சகமாராக மானது, மனமாராக மாமுதகி சித்திகளு வையபதாம், பின்மார்க்க மானது பே ராய் பிறத்திறந், தன் மாராக ஞானத் தறுதியு மாமே. (க)

மருவுத் துவாதச மாராகமில் லாதார, குருவுரு சிவனுஞ் சமயமுங் கூடார, வெருவுந் திருமகள் வீட டில்லை யாகு, மரு வுங் கிளையு மொருங்குழப் போரே. (உ)

யோகச் சமாதியி னுள்ளே யகலிடம், யோகச் சமாதியி னுள்ளே யுனரொளி, யோகச் சமாதியி னுள்ளே யுனசத்தி, யோ கச் சமாதி யுகத்தவர் சித்தனே. (ங)

பேரகமும் பேரகமும் யோகியுர்க் கானுமால், பேரகஞ் சி வருப முத்திரி முள்ளத்தோர், பேரகம் புவிநிற் புருடரந்தக் கி த்தியிற் தானு மிரண்டு பழிபாத யோகெக்கே. (ச)

ஆதார சோகனை யானாடி சுத்திகள், மேதாதி யீரென்
கலந்தது விண்ணொளி, போதா லயத்துட் புலன்கள ணம்புநீதி
சாதா ரணங்கெட லாஞ்சக பராத்தமே. (௧௮)

பிணங்கிநிற் கிண வை பைந்தையும் பிணனை, யணங்கி பெ
றிவ னயிர்மன வாளாற், கணமபதி னெட்டுங் கருது மோருவ
ன, வணங்கவல் லாண்கினை வந்துநினை ருனே (௧௯)

வளங்கனி யொகரும் வளநிறத் தார்க்கும், வளங்கனி
பொப்பதோர் வாய்மைய னாகு, முளங்கனிந் துள்ள முகத்திரு
ப பாராகுப, பழங்கனிந் துள்ளே பருந்துநினை ருனே, (௨௦)
ஆக

சுட்புத்திரமாரகம்

மேவிய சுட்புத்திர மாரகமே யத்தொழி, னுவிப்ப தாஞ்
சக மார்க்கஞ் சகத்தொழி, லாவ திரண்டு மகனறு சகமார்க்க
த, சேவியோ டொனறல் சனமாரகக் தெளிவதே, (௧)

பூசித்தல் வாசித்தல் போற்றல் சபித்திட, லாசற்ற நற்
றவம் வாட்டை யழுக்கினமை, நேசித்திட டனனமு நீசத்தி செ
ய்கனமற, ருசற்ற சுட்புத் திரமாரக மாகுமே (௨)

அதுகாற் பறவை யலர்ந்தோர்க் தழுவ, மறுநா நறையன
னந தாமரை நிலங் குறுகா நறுமலா கொய்வன உண்டுந், சி
றுகா லாகெறி சேரகி லாரே (௩)

அருங்கனா யாவது வவ்வடி நீழற், பெருங்கனா யாவது
பிஞ்ஞக னுனை, வருங்கனா யேகினை மனனுயிர்க் கெல்லா,
மொருங்கனா யாயு கேழிஞைத் தானே. (௪)

உயர்கதம் பணிநதம் முகந்துந் தழுவ, வியர்க்த மரணடி
க கேழுதை செய்யின, பயந்தம் பிறவிப் பயனது வாகும், பய
ந்து பரிக்கெடுப் புரண்மய னுமே. (௫)

நின்று தொழுவன கிடத்தெம் பிரான்றன்னை, யென்றுக்
தொழுவனெழிற்பரஞ்சோதியைத், துணை மலர்நுவித தொ
முயின் மெழுதகோதும், சென்று வெளிப்படுக் தேவர் பிரா
னே. (க)

திருமன்னுஞ் சத்புத்திர மார்க்கச் சரிதை, யுருமன்வி வா
மு முலகத்திர் கேண்மின, கருமன்னு பாசங்கை கூம்பத் தொ
முது, விருமன்னு நாடோறு மின்புற் திருத்தே. (எ) ஆ. அங்.

தாசமார்க்கம்.

எளியன தீப மிடமலர் கொய்த, லளிதின் மெழுத லதுது
ர்த்தல் வாழுகதம், பளிமணி பறறல் பணமஞ் சனமாதி, தளி
தொழில் செயவது தானஞ்ச மாககமே (க)

அதவித வாதிப் பரமேன நகல்வ, ரிதவழி யென்றங் கி
ளாஞ்சின ரில்லை, விதிவழி யேசென்று வேககளை நாடி, மது
வித நெஞ்சிற் தளிககின்ற வாறே. (உ)

அகதிப்பன திக்களதனபின்பு ஞாயிறு, கித்திப்ப னென
து மொருவன செநிகழல், வகதிப்ப வானவர் தேவனை நா
டொறும், வகதிப்ப தெல்லாம் வகையின முடிசுத்தே (ங)

அண்ணலை வானவ ராயிரம பேர்சொல்லி, யுன்னுவ ருன
மகிழக துண்ணின தடிதொழுக, கண்ணவ னென்று கருது மவ
ர்கடகுப, பண்ணவன பேரன்பு பற்றிதின் குனே. (ச)

வாசித்தப் பூசுகது மாமலா கொய்திதும், பாசிக் குளத
தில்விழ் கல்லா மனமபார்க்கின், மாசற்ற சோதி மணிமிட
ற் தண்ணலை, கேசத் திருத்த நினைவறி யாரோ (ரு) ஆ. அ. அ.

சாலோகம்.

சாலோக மாதி சரிதாதி யிற்பெறுஞ், சாலோக சாயி
பத் தங்குஞ் சரிதையா, மனோகஞ்சேரிச் சுவழியாருஞ் சா

நீபம், பாஸோக மிஸ்ஸாப் பரணு வாமே. (க)

சமயங் கிரிகையிற் றன்மணங் கோயிற், சமய மனுமுறை
தானே விசேடஞ் சமயத்து மூலத் தனைத்தேறன் மூன்றஞ்,
சமயாபி டேகமே தானஞ் சமாதியே. (உ) ஆ. ௬.

சாமீபம்.

பாசம் பசுவான தாகுமிச் சாலோகம், பாச மருளான
தாகுமிச சாமீபம், பாசஞ் சிவமான தாகுமிச் சாநுபம், பாச
ங் கரைபதி சாயுச் சிபமே (க) ஆ. ௬.

சாநுபம்.

தங்கிய சாநுபந் தானெட்டாம யோகமாந், தங்குஞ் ச
ன்மாராகக் தனிலன்றிக கைகடா, வங்கத துடல்சித்தி சாத
ந ராகுய, ரிங்கிவ ராக விழிவற்ற யோகமே. (க)

சயில லோகத்தினைச் சார்ந்த பொழுதே, சயிலம் தாகுஞ்
சராசரம் போலப், பயிலுங் குருவின பதிப்புகக போகே, ச
யிலை யிறைவன் கதிர்வடி வாமே (உ) ஆ. ௬.

சாயுச்சியம்.

சைவஞ் சிவனுடன் சம்பந்த மாவது, சைவக் தனையந்
தேசியஞ் சாநுதந், சைவஞ் சிவநகனைச் சாராம னீவுதந்,
சைவஞ் சிவானந்தஞ் சாயுச சிபமே. (க)

சாயுச் சிவஞ்சாககி ராதிதஞ் சாநுதந், சாயுச் சியமுப கா
ந்தத் ததத் தங்குதந், சாயுச் சிவஞ்சிவ மாதல் முடிவிலாச், சா
யுச் சிபமனத் தானந்த சத்தியே. (உ) ஆ. ௬.

சத்தியபாதம்-மந்தம்.

இது... பிஞ்சு குமரி, குருதித் தழுவனை,
௪௨

திருமந்திரம்.

கூடற குறித்துக், குருட்டினை நீக்கிக் குணம்பல காட்டி, மரு
ட்டி யவனை மணம்புரிந தானே. (க)

தீம்புல னுன திசையது சிந்திக்கி, ளாம்புல னுயறி வா
ர்க்கமு தாய்நிற்குந், கேம்புல னுன தெளிவறி வார்கட்டுக்,
கோம்புல னுடிய கொல்லையு மாமே. (உ)

இருணீக்கி யெண்ணில் பிறவி கடத்தி, யருளிங்கா வண்
ணமே யாதி யருளு, மருணிங்கா வானவர் கோடுவெடுங் கூடி
ப், பொருணிங்கா விற்பம் புலம்பயில் தானே. (ங)

இருளாரு முகையி லிருகத்த நாடிந், பொருள்குழ வுளக்
கது புகுகெரிந தாபபோன், மருள்குழ மயக்கத்து மாமலர்
கந்தி, யருளாரு முறைவனு மமமையு மாமே. (ச) ஆகக்.

மந்திரம்

மருட்டிப் புணர்நது மயக்கமு நீக்கி, வெருட்டி வினைபறு
த் திண்பம் விளைத்துந், குருட்டினை நீக்கிக் குணம்பல காட்
டி, யருட்டிகழ ஞான மதுபுரிந தானே (க)

கண்ணித் துறைபடிந தாடிய வாடவா, கண்ணித் துறை
படிந தாடுங் கருத்திலா, கண்ணித் துறைபடிந் தாடுங் கருத்
துண்டேந், பின்னைப் பிறவிப் பிறிதில்லை தானே (உ)

செய்யன் கரியன வெளியனத் பச்சைய, செய்த வுணர்
நகவ ளாய்வ ரிளையனை, மைவென் நகன்ற பகடுரி போர்த்த
வெங், கைய னிவனென்று காதல்செய் லீரே (க)

எய்திய காலங்க ளெதனை யாயினுந், கையலுந் தாலுந்
தவினா யகமென்பர், வைகலுந் தன்னை வணங்கு மவர்கட்டுக்,
கையிற் கருமஞ்செய் காட்டது வாமே. (ச)

கண்ணொண்டோமிரண் டித்தொடர்க் தாங்கொளி, ப
ண்ணிபன் டோயும் பர்மன் பரஞ்சுடர், வண்ணிகொண்டோம

லர்வார் சடையண்ண, நின்றுகன் டார்க்கிருணீக்கநின் றுனே
ஆட கரசு.

தி வி ர ம்.

அண்ணிக்கும் பெண்பிள்ளை யப்பனார் தோட்டத்தி, செ
ண்ணிக்கு மேழேழ பிறவி யுணர்விக்கு, முண்ணிற்ப தெல்லா
மொழிப முகல்வனைக, கண்ணுறறு நின்ற கனியது வாகுமே.

பிறப்பை யறுக்கும் பெருந்தவ நல்கு, மறப்பை யறுக்கு
ம் வழிபட வைகருங், குறப்பென குவிமுலை கோமள வல்வி,
சிறப்பொடி பூசனை செய்யநின் றாககே. (உ)

தாவகூயி நெட்டித திசைக்கு நலைமகன், பூங்கமழ
கோதைப் புரிசுழ லானொடி, மாங்குது சேரு மறிவுடை யார்
கடகுசு, தாங்கொளி நிலை துடர்தலு மாமே (ங)

நணுகியு ஞானக கொழுந்தொன்று நல்கும், பணிகிலும்
பன்மலர் தூவிப பணிய, னணுகிய தொன்றறி யாத வொருவ,
னணுகு முலகெங்கு மாவியு மாமே. (ச) ஆட கரசு.

தி வி ர த ர ம்.

இருவினை நேரொப்பி லினனருட் சததி, குருவென வந்து
குணம்பல நீக்கித், தருமெனு ஞானததாற தனசெய லற்றும்,
திரிமலத் திர்குது சிவனவ னுமே. (க)

இரவும் பகலு மிலாத விடத்தே, குரவரு செய்கின்ற கு
ழலிபை யுனளி, யரவஞ் செய்யாம லவளுடன் சேரப், பரிவொ
ன திலாளும் பராபரை தானே. (உ)

மாயை விளக்கு மதிபமு ஞாயிறுஞ், சால வினக்குத் தவி
ச்சுட ரன்சுதுன் ஞானம் வினக்கிய காதனைன் னாபுருஞ்,
துவிவிளக்கி யுடவிருத் தானே. (ங) ஆட கரசு.

புறச்சமய துஷணம்.

ஆயத்து ணின்ற வறுசம யங்களுங், காயத் துணின்ற கட
வுளைக் காண்கிலா, மாயக் குழியில் விழுவர் மனைமக்கள், பாச
ததி லுற்றுப் படைக்கின்ற வாரே. (க)

உள்ளத்து டேதான கரந்தெங்கு நின்றவன், வள்ளற் ற
லைவன் மலருறை மாதவன, பொள்ளக் குரம்பைப் புகுந்த புற
ப்படுங், கள்ளத் தலைவன கருததறி யார்களே. (உ)

உள்ளத்து முள்ளன புத்தாளன நெனபவர்க், குள்ளத்
து முள்ளன் புறத்துள்ள நெம்மிறை, யுள்ளத்து மில்லை புறத்
தில்லை யெனபவாக, குள்ளத்து மில்லை புறத்தில்லை தானே. (ஈ)

ஆறு சமயமுங் கண்டவா கண்டில், ராறு சமயப் பொரு
ளும் பயனில்லை, தேறுமின நேறித் தெளிமின தெளிந்தபின்,
மாறுத லினறி மனைபுக லாமே (ச)

சிவமல்ல தில்லை யறையோ சிவமார், தவமல்ல தில்லை த
லைப்படு வார்க்கிங், கவமல்ல தில்லை யறுசம யங்கள், தவம்வ
ல்ல நக்திதாட் சார்ந்தாயய நீரே (ரு)

அண்ணலை நாடிய வாறு சமயமும், வீண்ணவ ராகமிகவு
ம் விரும்பியே, முண்ணின றழியு முயனறில ராதலான், மண்
னின் றெழியும் வகையறி யார்களே. (சு)

சிவகதி யேகதி மற்றுள்ள வெல்லாம், பவகதி பாசப் பிற
வியொன றுண்டு, தவகதி தனனெடு கேரொனது தேர்ன்றி, ல
வகதி மூவரு மவ்வகை யாமே. (எ)

ஹாறு சமய முளவா றுவனங்கா, லாறு சமயமங். ஹாறுட
படுவன, கூறு சமயங்கள் கொண்ட நெறிநில்லா, றேறு பறகெறி
யில்லா நெறிபனறே. (அ)

உற்றுங் கருதைகள் போதுங் கருதிகள், சத்தசிவனெங்
குத தேய்வுற்று நிற்கெஞ்சுங், குந்தத் தெரியாததன் குணங்
கொண்டு கோதாட்டார், பித்தேறி எாரும் பித்திதப் பாரே.

மயங்குகின் றூரு டிதிதெளிந் தாரு, முயங்கி யிஞ்வினை மு
மைமுகப் பாச்சி, யியங்கிப் பெறுவனோ லீறது காட்டித், பயங்
கெட் டவர்க்கோர் பரநெறி யாமே. (கௌ)

சேய னணியன டினியிலன் பேர்கந்தி, தூயன றுளக்கற
நோக்கவல் லார்கட்டு, மாயன் மயகசிய மானுட ராமவர், கா
யம் விளைக்குங் கருத்தந் யாராகளே (கக)

வழியிரன் கெருமோர் வித்தது வான, பழியது பார்மி
சை வாழ்த ஹுதல், சுழிபறி வானானன சொல்வழி முன்வின,
தழிவறி வார்நெறி நாடநில் லாரே (கஉ)

மாதவ ரெல்லாமா தேவன பிரானெனபர், நாதம் காக
வறியப் படுகந்தி, பேதருசெய் யாதே பிரானென்று கைதொ
ழி, லாதிபு மநநெறி யாகிநின் றானே. (கங)

அரனெறி யப்பனை யாதிப் பிரானே, யுரநெறி யாகி யுளம்பு
ருந் தானைப், பரநெறி தேடிய பததாகள் சித்தம், பரனறி யா
விடிற் பல்வகை தூரமே. (கச)

பரிசற வானவன் பணபன் பகலோன், பெரிசறி வானவ
ர் பேறிற் திகழும், தரிசற நீகினை தூய்மணி வண்ண, னரிதவன
வைதத வறநெறி தானே (கரு)

ஆன சம்ப மதுவிது நன்றென, மாய மனிதர் மயக்க ம
துவொழி, காணங் கடந்த கடவுளை நாடுமின், னுணங் கடந்த
வுருவது வாமே. (கஎ)

அநநெழி காடிய வமரர் முனிவருஞ், சென்னெறி கண்டா
ர் சிவனெனப் பெற்றார்பின், முனனெறி காடி முதல்வ னுருளி
லார், சென்னெறி செல்லார் திகைக்கின்ற வாமே. (கஊ)

உறுமர் தறிவது முண்ணின்ற சோதி, பெறுமர் தறிவறி
ணங்கோன் து விவனை யுறுமா ததுவன வங்கி யுறுவிகை
துறுமா தறிவில ரேழைக டாமே. (கஃ)

வழிகடக் கும்பரி சொன்றுண்டு வையங், கழிகடக் குண்டவர் கற்பனை கேட்பர், சுழிகடக் குத்துய ரம்மது நீக்கிப், பழிகடப் பார்க்குப் பரவலு மாமே. (௧௧)

வழிசென்ற மாதவம் வைசினற போது, பழிசெல்லும் வலவினைப் பற்றறுத தாங்கே, வழிசெல்லும் வல்வினை யார்திறம் விட்டிட், பழிசெல்லி லும்பர் தலைவன்முன் ஓமே. (௧௨)
ஆட கநக.

நிராகாரம்.

இமையங்க ளாம்பினற தேவர்க ளாறு, சமையங்கள் பெற்றனா சாததிர மோதி, யமையநிக தோமென்ப ராதிப் பிராணங், சமையநிற் காருட் கலகதுநின் ழானே. (௧)

பாங்கமர் கொணறைப் படர்சடை யானடி, தாங்கு டூனிதர் தரணியி னேரொப்பர், நீங்கிய வண்ண நினைவுசெய் யாதவ, ரேங்க யுலகி லிருந்தழு வாரே. (௨)

இருஞ்சுழுவாரு மியல்புகட் டாரு, மருந்தவ மேற்கொண்ட டங்கண் னையெண்ணில், வருந்தா உகைசெய்த வானவர் கோலும், பெருந்தன்மை கல்கும பிரப்பில்லை தானே. (௩)

தூரதி வாள் துணைவர் நினைப்பிலர், பாரதி வாளர் படுபவன் குணுண்பர், காரதி வாள் கரகது பிறப்பார்க், னீரதி வகர்கெடு மாமுகி லாமே. (௪)

அதிவுடன் கூடி யழைத்தகோர் தோணி, பதியுடன் பாரம் பழம்பதி சிகதங், குதியது கண்டுங் கொடுவினை யாளர், சேதியினைக்கிலர் சேவடி தானே. (௫)

மன்னு மொருவன் மருவு மனோமய, னென்னின் மனித ரிகழல்கிங், லேழைக, இன்னி மனமே தொழுமின் துணையிலி, தன்னைய மங்கே தலைப்புட லாமே. (௬)

ஒங்காரத் துள்ளொளியுள்ளே யுதயமுந், முங்கார மத்த
வருபவங் கைகூடார், சாங்கால முன்றூர் பிறவாமை சார்வு
ரூர், நீங்காச் சமயத்து ணினொழுநிந் தார்களே. (எ)ஆகக் கூறு

உட்சமயம்.

இமையவர் தம்மையு மெமமையு முன்ன, மமைய வகுத்
தவ னுதிப் புராணன, சமையங்க ளாறுந் தனூ ளினைநாட,
வமையங் குழல்கினற வாதிப் பிரானே (க)

ஒந்தத பேரூர் வழிபா ததற்குள, வென்றது போல விரு
முச சமயமு, நனறிது தீதிது வென்றுரை யாளர்கள், ஞனறு
குரைத்தெழு நாயையொத் தராசனே. (உ)

வைவப் பெருமைத தனிநா யகனறனை, யுய்ய வுயிர்க்கி
னற பொணசுடர் நகதிபை, மெப்ப பெருமையர்க் கணபனை யி
ன்பஞ்செய், வைவத் தலைவனை வநகடைந் துய்மினே. (ங)

சுவனவன வைத் தோர தெய்வ நெறியிற, பவனவன
வைத்த பழவழி நாடி, விவனவனெனப தறியவல் ளார்கட்
கவனவ னங்குள தாங்கட னுமே (ச)

ஆமா னுரைக்கு மறுசம யாதிக்குப், போமாறு தானில்
லை புணனிய மல்லதங், காமாம் வழியாககு மவ்வே றுயிர்கட்
கும், போமாறவ் வாதாரப் பூங்கொடி யானே. (ஞ)

அரெறி யாவ *தறித்தேனு காணுந், செநெறி தேடித் தி
ரித்தவக காளு, முரெறி யுள்ளக் கடலகடக் தேறுந், தரெறி
நின்ற தனிச்சுடர் தானே. (க)

தேர்த்த வரனை யடைந்த சுவநெறி, பேர்த்தவ னுன்னிப்
பெயர்த்த பெருவழி, யார்த்தவ ரண்டத்தப் புக்க வகுநெறி,
பேர்த்த புணர்த்த புணர்நெறி யாமே. (எ)

ஈரு மனத்தை பிரண்டற வினமின், னுருகு சாரத்தத
யோதமின் னெதியே, வாருமரெறி மன்னியேமுன்னித,

துருகு சுடரொளி தோன்றலு-மாமே.

(அ)

மினற்குறி யாளனை வேதியர் வேதத், தனற்குறி யாளனை
யாதிப் பிரானரனை, நினைகருறி யாளனை ஞானக கொழுந்தி,
னயகருறி காணி லரனெறி யாமே.

(ஆ)

ஆய்ந்தனை ராாகளி ஞானமாச் சதிர்பல, வாய்ந்தனை ராவ
னை நின்ற வரனெறி, பாய்ந்தனைர் வாரரன சேவடி கைதொ
ழு, தேர்ந்தனைர் செவ்வதோ ரின்பமு மாமே.

(க)

வைவச் சமயத் தனிநா யகனநி, யுய்ய வகுத்த குருநெறி
யொன்றுண்டு, தெய்வச் சிவநெறி சனமார்க்கஞ் சோதாய்,
வையத்து ளாக்கு வகுத்துவைத் தானே.

(கக)

இத்தவ மதவ மெனறிரு பேரிமம், பித்தரைக் காணி னகு
மெங்கள பேர்நதி, யெத்தவ மாகிலென நெவகுப் பிறக்கிலெ
ன, னெத்தனா வாகுகொல்லே யூபுக லாமே

(கஉ)

ஐமே பிரானமுக மைந்தொழி மாறயி, ராமே பிரானுக்
சோமுக மாறன, தாமே பிரானுக்குந் தனநீர மாலைக்கு, நா
மே பிரானுகு நரநியல் பாமே

(கங)

ஆதிப் பிரானு கெழு மளநவ, னோதக் கடலு முயிா
ஞ மாய்நிற்கும், பேதிப பிலாமையி னின்ற பராசத்தி, யாதி
ககட டெய்வமு மகதமு மாமே.

(கச)

ஆய்ந்தறி வாக எமரர்வித திடாதர, ராய்ந்தறி யாவன
நின்ற வரனெறி, வாய்ந்தறிந் தேனவன சேவடி கைதொழக்,
காய்ந்தறிந் தேவிம்மை யமமைகண் டேனே.

(கரு)

அறியவொண் னாகவ வுடம்பின் பயனை, யறியவொண் னு
த வறுவகை யாக்கி, யறியவொண் னுத வறுவகை கோசத், த
றியவொண் னுததோ சண்டம் பதிந்ததே.

(கக)

ஆ. அநிகாசம் - உருது - திருமந்திரம் - கருச

ஐந்தாந்தத்திர மூந்தம்.

ஆ. செப்புப்பாவிமூட்ட - அநிகாசம் - கருது.

கடித்திருமந்திரம் - கருச.

ஆறாந்தந்திரம்.

சிவகுருகரிசநம்

பத்திப் பணித்துப் பரவு மடிநலகிச், சுத்த வுரையாற்
றுரிசறச சோதித்துச், சந்து மசத்துஞ் சதசததுங் காட்டலா
ம், சித்த மிறையே சிவகுரு வாமே. (க)

பாசத்தைக் கூட்டியே கட்டிப் பறித்திட்டு, நேசித்த கா
யம் விடுவித்து நோனேரே, கூசற்ற முததியிற் கூட்டலா நா
ட்டத்தி, தாசற்ற சற்குரு வமபல மாமே. (உ)

சித்திக ரெட்டொடுந் துணசிவ மாககிய, சுத்தியு மென்
சத்தித் துய்மையும் போகத்துச, சத்தியு மநதிர சாதக போ
தமும், டத்தியு நாந் தனருளிற பயிலுமே (ங)

* எல்லா வுலகிற்கு மப்பாலோ விபபாலாய், நல்லா ருள்
ளத்து மிககரு ணல்கலா, லெல்லாரு முய்யககொண டிகுமே ய
ளித்தலாற், சொல்லாநத நற்குரு சுத்த சிவமே. (ச)

தேவனுஞ் சுத்த குருவு முபாயத்துள, யாவையு மூனறயு
னக்கண் மொயாலே, மூவாப் பசுபாச மாற்றியே முத்திப்பால்,
யாவையு நல்குங் குருபர னன்புநதே. (ரு)

சுத்த சிவன்குரு வாய்வநது துய்மைசெய், தத்தனை நல்க
ருள் காணு வகிமுடர், பொய்தககு கண்ணு னமரெனபா புண்
னிய, ரத்த னிவனென தடிபணி வாரே. (சு)

உண்மையிற் பொய்மை பொழித்தது முண்மைப்பார். தி
ண்மையு மொண்மைச் சிவமாய வவ்வரன, உண்மையு மிழிபுட
ட்டுச் சித்தி மயக்கமு, மண்ண லருளணி யாரதி நிவாரே. (ஏ)

சிவனே சிவஞானி யாதலாற் சுத்தி, சிவனே பெனவடி
சேரவுல் லார்க்கு, நவமான தத்துவ நன்முத்தி சன்னமும், பவ

மான தின்றிப் பரலோக மாமே. (௮)

குருவே சிவமெனக் கூறின னந்தி, குருவே சிவமென் பது குறித நோரார், குருவே சிவனுமாய் கோனுமாய் நிற்குங், குருவே யுளையுணர் வற்றதோர் கோவே. (௯)

சீத்த மியாவையுஞ் சித்தித் திருந்திடு, மத்த னுணர்த்துவ தாகு மருளானே, சித்த மியாவையு திவ்விவ மானககா, லத தனு மவவிடத் தேயமார் தானே (௧௦)

தானந்திச சோமையுட் சந்திததச் சீர்வைத்த, கோனநதி யெகதை குறிப்பறி வாரிஸ்ஸை,வானநதி யெனது மெழு மொருவ ற்குத, தானநதி யங்கித தவிச்சுட ராமே. (௧௧)

திருவாய சித்தியு முததியுரு சீர்மை, மருளா தருளு மயக் கதும் வாய்மைப், பொருளாய வேதாநதப் போதமு நாத, னுருவா டருளா விடினோர வொண்ணுகே. (௧௨)

பத்திய ஞானவை ராகக்ய முடபர, சித்திக்கு வித்தாரு டியோகமே சோதலான, முததியின ஞான முடித்தலா ஸம்மு னே, சததி யருடறிற் றுனெளி தாமே. (௧௩)

இன்னெய்த வைத்தகோ ரின்பப் பிறப்பினே, முன்னெய்த வைத்த முதல்வனை பெம்மிறை, தன்னெய்துங் காலத்துத் தா னே வெளிப்படு, மன்னெய்த வைத்த மனமது தானே. (௧௪)

சிவமான ஞானந தெளியவொண் சித்தி, சிவமான ஞானக் தெளியவொண் முத்தி, சிவமான ஞானஞ் சிவபரத் தேயேக ச், சிவமான ஞானஞ் சிவானந்த கல்குமே. (௧௫)

அறித்துணர்ந்தேனில் வகவிட முற்றிஞ், செறித்துணர்ந் தொதித் திருவருள் பெற்றேன், மறந்தொழிந் தேன்மதி மாண் டிந் தாழ்க்கைப், பிறிகொழிந் தேனிப் பிறவியை ஈரனே, (16)

தரிக்கின்ற பற்றுமீர்க் கெல்லாக் தலை, அருக்கின்ற த

ன்மைபை பேது முணரார், பிரிக்கின்ற விக்தப் பிணக்கருத் தெ
ல்லாங், கருகெகாண்ட கீசனைக் கண்டுகொண்டேனே. (கௌ)

திருவடிப்பேறு.

இசைந்தெழு மனபி லெழுந்த படிமே, பசைந்தெழு மீசு
ரைப் பாசத்து ளேகச், சிவந்த குருவநது செனவிகை வைக்க,
வுவந்த குருபத முள்ளத் துவந்தசே. (க)

தாடந்த போதே தலைதந்த வெம்மிதை, வாடந்த ஞான
வலியையுந் தந்திட்டு, லீடந்த மிளறியே யானகென விட்டரு
ட், பாடின முடிவைத்துப் பார்வநது நகததே. (உ)

தானவ னாகிச சொருபத்து வநதிட்டு, வான சொருபங்க
னான்கு மகற்றின, வேனைய முத்தினா யீந்தாண்ட நன்னநதி,
தாண்டி முற்கூட்டித் தாடித் துண்மையே (ங)

உகாயந் துணாவந் துயிர்பர மறநது, திரையற்ற நீர்
போற் சிவமாதி றீர்த்துக், ககாயற்ற சதகாதி நான்குங் க
டந்த, சொருபத திருத்தினன டொல்லிநந கோமே. (ச)

குரவனுயிர்புச சொருபமும் கைக்கொண், டரிய பொரு
ன்முத் திரையாகக் கைக்கொண்டு, பெரிய பிராநடி நகதிபேச்
சற்று, வருகிட வெண்ணையங் குய்யக்கொண் டானே. (ரு)

பேச்சற்ற வினபத்துப் பேரானந் தத்திலே, மாசசற்ற
வெண்ணச் சிவமாக்க மாள்வித்துக், காச்சற்ற சோதி கடன்மு
ன்றுங் கைக்கொண்டு, வாச்ச புகழ்மாளத் தாடந்த மன்னுமே.

இதயத்து காட்டத்து மெனறன் சிறத்துப், பதிவித்தப் பர
தம் பராபர கத்தி, கதிவைத்த வாறுமெய் காட்டிய வாறுமீ, வி
திவைத்த வாறும் விளம்பவொன் னாதே (எ)

திருவடி வைத்தென் சிரத்தரு னோக்கப், பெருவடி வைத்
தந்த போத்தி தன்னைக், குருவடி விற்கண்ட கோணமெய்
கொணைக், கருவழி மாற்றிடக் கண்டுகொண்டேனே (அ)

திருவடி ஞானஞ் சிவமாக்கு விக்குந், திருவடி ஞானஞ் சிவலோகஞ் சேர்சுருந், திருவடி ஞானஞ் சிதைமல மீட்குந், திருவடி ஞானமே திண்சித்தி முத்தியே. (௧)

மேல்வைத்த வாறுசெய் யாவிடின மேல்வினை, மால்வைத்த சினைபை மாயம தாக்கிடும், பால்வைத்த செனனிப் பட ரொளி வானவன், ஞள்வைத்த வாறு தரிப்பித்த வாறே (௧௦)

கழலார் கமலத திருவடி யென்னு, நிழல்சேரப் பெற்றே நெடுமா லறியா வழுச்சேரு மங்கிய ளாதிப பிரானுங், குழல் சேரு மின்னுபிரக கூடுங் குலைத்ததே. (௧௧)

முடிமன்ன ராகினமு வுலகம தாள்வ, ரடிமன்ன நினபத் தளவில்லை கேட்கின, முடிமன்ன ராய்நின்ற தேவர்க ளீசன, குடிமன்ன ராய்க்குறற மறறுநின றுரே. (௧௨)

வைத்தே னடிகக ள மனத்தினுள னேநான, பொய்த்தே பெரியுப் புனைவழி போகாம, ஸெயத்தே னுழலு மிருவினை மாற்றிடநி, மெய்த்தே னற்றினேனவ வேதத்தி னநதமே. (௧௩)

அடிசார லாமணைந் பாக மிரண்டு, முடிசார வைத்த னர் முனை முனிவா, படிசாராத வினப்ப பழவடி வெள்ளக், குடிசார் நெறிகுடி நிற்பவா கொள்கையே (௧௪)

மந்திர மாவது மாமருந் தாவதுந், தந்திர மாவதுந் தா னங்க ளாவதுந், சுந்திர மாவதுந் தா பநெறி யாவது, மெந்தை பிரான்ற விண்பாடி தானே. (௧௫) ஆ. ந.உ.

ஞாநஞ்ஞானஞேயம்.

நீங்காச் சிவானந்த ஞேயத்தே நின்றிடப், பாங்கா ன பா சம்படரப் படநிணு, மாங்கா ர நீங்கி யதனிலை நிற்கவே, நீங்கா வழுந் நிலபெற லாமே. (௧)

ஞேயத்தே கிஞ்சேர்ஞ்ஞானஞ் நின்றிநி, ஞேயத்தின் ஞாநஞ்ஞேயத்தின் விடாந், ஞேயத்தின் ஞேயத்தின் ஞேயத்

தை யுற்றவ, ராயத்தி னின்ற வறிவறி வாரே. (உ)

தானென நவனென நிரண்டாகுந் தத்துவங், தானென நவனென நிரண்டிந் தனிற்கண்டு, தானென்ற புவை யவனடி சாததின, னானென நவனெனகை நல்லதொன நனதே, (ங)

வைசசன் வானாறு மாற்றி பெனைவைத்து, மெசசப் பரன நன் வியாப்துவ மேலிடடு, நிசசய மாககிச் சிவமாககி னேயத தா, லச்சங் கெடுதெனனை யானடன னநதியே (ச)

முன்னை யறிவறி யாதவம மூடாபோத, பின்னை யறிவறி யானையப் பேதிதகான, நனனை யறிபப பரனாகித் தற்சிவ த, தெனனை யறிவித திருநதன னநதியே. (ரு)

காணாத கண்ணுடன கோளாத கோளவியுங், கோணாத போ கமுங் கூடாத கூட்டமு, நாணாத நாணமு நாதாரத போதமு ள், காணா பெனவநது காட்டின னநதியே. (க)

மோனங்கை வநதோராகரு முததியுங் கைகட்டு, மோனங் கை வநதோர்க்குச சித்தியு முனனிரகு, மோனங்கை வந்து மை யரமொழி முற்றுங்காண, மோனங்கை வநதைங் கருமமு முனனுமே (எ)

முத்திரை மூன்றின் முடிந்தது மூன்றின்பால், வைத்த க லைகால் நானமடங் கானமாற்றியும்கதவத தானந்தத தொண் குரு பாதத்தே, பெதக மறுத்தோர் பிறநதிற வாரே. (அ)

மேலைச் சொருபங்கண் மூன்று மிகுசத்தி, பாலித்த முத் திகர பற்றும் பரனாவி, யாலித்த கட்டமே னேயம் புகுந்தற் த, மூலச் சொருபன் மொழிஞா தருவனே. (ஆ) ஆசக.

துறவு.

இறப்பும் பிறப்பு மிருணய நீங்கித், துறக்கும் துறக்கன் னு ளோதும் பிரான, மறப்பின தாயிந்தம் வாய்மொழி வாரே.

கட், தறப்பதி காட்டுமுமரர் பிரானே (க)

பிறந்து மிறநதும்பல் பேதமை யானே, மறநது மலவிரு
ணையக மறைநது, சிறந்த சிவனருட் சேர்பரு வத்துது, துறநத
வயிர்க்குச் சுடரொளி யாமே. (உ)

அறவன் பிறப்பிலி யாருமிலாதா, னுனாவது காட்டக மு
ன்பது பிச்சை, துறவெனுங் கண்டா துறநதவர் தம்மைப், பிற
வி யறுத்திடும் பிததனகண் டுரே (ங)

நெறிபைப் படைத்தா னெருஞ்சில் படைத்தா, நெறியில்
வழுவி நெருஞ்சில்முட பாயு, நெறியில் வழுவா தியங்கவல்
லார்க்கு, நெறியி னெருஞ்சினமுட பாயகி லாவே. (ச)

கேடுங் கடமையுங் கேட்டுவந கைவரு, நாடி வளைநதது
நாணகட வேனலே, னூடல் விடையுடை யண்ணல் திருவடி, கூ
டிக் தவஞ்செய்த கொள்கையன றானே (ரு)

உழவ னுழவுழ வானம வழங்க, வழவ னுழவினிற் பூத்த
வேனே, யுழவ னுழத்திபர் கண்ணோசு மெனறித், மிழவ னத
னே யுழலொழித் தானே (ஈ)

மேல்துறத் தண்ணல் விளங்கொளி கூறுவன், நாள்துற
ந் தார்க்கவ னண்பணல் லாவிலி, கார்துறந் தார்க்கவன் கண்
ணுத லாய்நிற்கும், பார்துறந் தார்க்கே பகஞ்செய லாமே (ஐ)

நாகமு மொன்று படமைத்து நாலது, போகமுட் புந்நிற்
பொருகதி நிறைந்தது, வாக மிரண்டும் படம்விரித் தாட்டொ
ழித், தேகப் படஞ்செய் துடம்பிட மாமே. (அ)

அகனறூர் வழிமுத லாதிப் பிரானு, மிவனறா னெனநின்
நெளியனு மல்லன், சிவன்றான் பலபல சேவனு மாகு, கயன்றான்
வரும்வழி நாமறி யோமே. (க)

காம்பு திறத்தன வொன்பது வாயதது, மாம்பற குழலியி
ன் சஞ்சுளிப் பட்டது, வேம்பேறி கோக்கினன் மிகாமன் கூ

தையிற், கூம்பேறிக் கோயிலிற் பூக்கின்ற வாதே. (க) அருக.

தவம்.

ஒடுங்கு நிலைபெற்ற வுத்தம நுளள, நடுங்குவ தில்லை கம
னுமங் கிலலை, யிடுமபையு மில்லை யிராபபக வில்லை, படுமபயனி
லலை பற்றுவிட் டோராககே (க)

எம்மா நயிரு மிருநிலை தோற்றமுஞ், செம்மா தவத்தி
ன செயலின் பெருமையு, மமமான திருவருட் பெற்றவர்க் கல்
லா, திமமா தவத்தி னிபல்தறி யாரோ (உ)

பிறப்பறி யாராபல பிசைசெய் மாந்தா, சிறப்பொழி வே
ண்டிய செல்வம் பெறுவா, மறப்பில ராகிய மாதவஞ் செய்
வார், பிறப்பினை நீக்கும் பெருமைபெற் றாரோ. (ங)

இருந்த வருந்தி பெழிற்றவஞ் செய்யு, பெருந்தன்மை
யாளரைப் பேதிகக வெனதே, யிருந்திந் திரனே யெவரே வரி
னா, திருந்தந்தன் சிந்தை சிவனவன் பாலே (ரு)

கரந்தவ் கரந்திலன் கண்ணுக்குந் தோன்றான், பரந்த ச
டையன் பசும்பொன னிறத்த, னருந்தவாக கல்லா லணுகலு
மாகான், விரைந்து தொழப்படும வெணர்தி பானே. (ரு)

இன்னெய்த வைத்ததோ ரின்பப பிறப்பினை, முன்னெய்
த வைத்த முதல்வனை யெம்மிறை, தன்னெய்தவ காலத்தித்
தானே ஷெளிப்பழி, மன்னெய்த வைத்த மனமது தானே. (சு)

அமைச்சரு மானைக் குழாமு மரசும், பகைத்தெழும் பூ
சலுட் பட்டார் நடுவே, யமைத்ததோரா ஞானமு மாத்திழு
நோக்கி, யிமைத்தழி யாதிருந் தார்தவத் தாரோ. (ஏ)

சாத்திர மோதஞ் சதிர்களை விட்டுநீர், மாத்திரைப் பொ
து மறித்துள்ளே கோக்குமின, பார்த்தவிப் பார்வை யுகழாத்
தாரணியோ, லார்த்த பிறவி யகலவிட் டோடுமே. (அ)

தவம்வேண்டு ஞானத் தலைப்பட வேண்டித், தவம்வேண்
டா ஞான சமாதிகை கூடித், தவம்வேண்டா மச் சகசமராக
கத்தோர்க்குத், தவம்வேண்டா மாற்றந் தனையறி யாரோ (௧)

—

ஆட ௬௦.

தவதுடனம்

ஒதலும் வேண்டா முயிராகுயி ருள்ளுற்றார், காதலும் வே
ண்டாமெய்க் காய மிடங்கனடாற், சாதலும் வேண்டாஞ் ச
மாதிகை கூடினாற், போதலும் வேண்டாம புலனவழி போகா
ராகே. (௧)

கத்தலும் வேண்டாங் கருத்தறிந் தாறினாற், சத்தமும
வேண்டாஞ் சமாதிகை கூடினாற், சத்தமும வேண்டாந் துட
ககற்று நிறைவாற், சித்தமும வேண்டாஞ் செயலற் நிருக்கவே

வினாவறி வாரபணடை மெய்தவஞ் செய்வாரா, வினாவ
றி வாரபணடை மெய்யுரை செய்வாரா, வினாவறி வார்பணடை
மெய்யறஞ் செய்வாரா, வினாவறி வாரவிண்ணின மண்ணினமி
ககாரே. (௩)

கூடித் தவஞ்செயற் கண்டேன குரைகழல், தேடித் தவ
ஞ்செயது கண்டேன சிவகதி, வாடித் தவஞ்செயவ தேதவ மி
வைகளேந், துடித் பலவுல கோரெத் தவரே (௪)

மனத்துரை மாகட லேழுங்கை நீந்தித், தவத்திடை யா
ளர்தஞ் சார்வத் துவநகார் பவத்திடை யாள ரவாபணி கேட
கின, முகத்திடை நன்திப முத்தலு மாமே. (௫)

மனத்திடை நின்ற மதியா னுருவி, மினத்திடை நீக்கியி
ரண்டற கீர்த்துப், புனத்திடை யஞ்சம் பேரகாமல் மறிதகா
ற், தவத்திடை யாறொளி தனனொளி யாமே. (௬)

ஒத்த மிஷுநின் றானை யுரைப்பது, பத்தி கொடுக்கும் ப
ணிந்தடி யார்தொழ், முத்தி கொடுக்கு முனிவ னெண்ப்பதச்,

சுத்தான செய்வதுந் தான்றவந தானே. (௭)

இலேதொட்டிப் பூபபரித தெநதைக்கென் றெண்ணி, மல
ர்தொட்டிக கொண்டே வரும்புனல் கானேன, தலேதொட்டி-
நூற்கண்டு தாழந்ததென னுள்ளந், தலேதொட்டிக கண்டேன
றவங்கண்ட வாறே (௮)

பிடாசடை மாதவம் பத்திய பத்தாச, டீடரடை யாவீ
ண்ண மிசனருளு, மிடரடை செய்தவா மெபததவ நோக்கி,
ஊடரடை செயவ தொருமனத தாமே (௯)

ஆற்றிற கீடக முரலைகன டருசிப்போ, மீற்றுக கரடி-
க கெதிர்ப்பட்ட தனனொகரு, நோற்றுத தவருசிப்பயா நூ
லறி மாகவா, சோற்றுக்கு ினறு சுழல்கின்ற வாறே (௧௦)

பழககின்ற வாறும பழமு னனு மாறுங், குழககனது
துள்ளிக கோணியைப் புல்காற, குழககனு கொட்டிலிற்
சட்டவல் லார்க்குள, ளிழுக்காது செஞ்சுத திடவொன்று மா
மே (௧௧)

சித்தஞ் சிவமாகசு செய்தவம வேண்டாவாற, சித்தஞ் சி
வானகஞ் சோகதோ ரூவு னடாற, சித்தஞ் சிவமாக வே
சித்தி முத்தியாரு, சித்தஞ் சிவமாதல செய்தவப பேறே ()
(௧௨) ஆக ளெ

அருளுடைமையின் ஞானம்வருகல்

பிரானரு ணுண்டெனி லு ணமிநற செல்வம், பிரானரு ணு
ண்டெனி லுணமிந ஞானம், பிரானரு ளிறபெருந தனமை
பு முண்டி, பிரானரு ளாறபெருந தெய்வமு மாமே (௧)

தமிழுடை டலமைநதுக தாவிய ஞான, முமிழவது போ
ல வுலகந் திரிவா, ரவிமு மனமுமெம மாதி யறிவுந், தமிழு
டை டலமைநதுக தத்துவ மாமே. (௨)

புண்ணிய பாவ மிரண்டுள பூமியி, எண்ணும் பொழுதநி
வாரசில ஞானிக, னெண்ணி யிரண்டையும் வேரறுத தப்புர்த,
தண்ண லிருப்பிட மாயநதுகொள விரே. (௩)

முன்னின றருளு முடிசுநற காலத்த, நன்னி றுலகி ன
டுவியி ராப்ரிதகும, பின்னின றருளும் பிறவியை நீக்கடு, முன
னின் நெனக்கொரு முத்திதந தானே (௪)

சிவனரு ளாற்சிலா தேவரு மாவர், சிவனரு ளாற்சிலா
தெய்வத்தோ டொப்பா, சிவனரு ளால்வினை சேரகி லாமை,
சிவனருட கூறிய சிவலோக மாமே (௫)

புண்ணிய நெருதை புனித வினையடி, நண்ணி விளக்கெ,
ன ஞானம் வினோதது, மண்ணவ ராவதும் வானவ ராவது
மண்ண லிறைவ னருடபெறற போதே (௬)

காலத்தே றேறி மணப்பாகன கைகூட்ட, மாயத்தே றேறி
மயங்கு மையுணா, நேயத்தே றேறி நிமல னருடபெறற, லா
யத்தே றேறி யவனிவ னாமே (௭)

அவவுல கத்தே பிறக்கி லுடலொடு, மவவுல கத்தே யருக
தவா நாடுவ, ரவவுல கத்தே யரண்டி கூடுவ, ரவவுல கத்தே
யருளபெறு வாறே (௮)

சதிகண்ட காந்தங் கனலின் வடிவா, மதிகண்ட காந்த
மணிகா வடிவாரு, சதினொண்ட சாக்கி யெரியின் வடிவா, மெ
றிகொண்ட வீச நெழிவ் வடிவா (௯)

நாடு முறவுவ கலந்தெங்க ணந்தியைத், தேடுவன் நேடிச
சிவபெரு மாசென்று, கூடுவன கூடிக குணாகழற் கேசை, வி
டு மனவும் விடுகின்றி லேனே. (௧௦) ஆக அஉ

அவவேடம்.

ஆடம் பரமகொண்ட டிசிலுண பரம்பயன், வேடங்கள்

கொண்டு வெருட்டிடும் பேகைகா, ளாடியும் பாடியு மழுது மர
ந்றியுந், தேடியுங் காணீர் சிவனவன ஞானகனே (௧)

ஞான மிலாரவேடம் பூண்டிருந் நாட்டிடை, யீனமகே
செய் திரந்துண்டிருப்பினு, மாண நலங்கெடு மப்புவி டாதலா,
லீனவா வேடங் கழிபடுத்த லின்பமே (௨)

இன்பமுந் துன்பமு நாட்டா ரிடத்தள, நனசெயல் புன
செபலாலந் நாட்டிற்சா, மெனப் விழைநாடி நாடொழுந்
ட்டினினை, மனபதை செப்பஞ் செயில்வையம் வாழுமே, (௩)

இழிகுலத் தாராவேடம் பூனபாரே லெய்த, வழிகுலத்
தோர்வேடம் பூனபாரே வாகப், பழிகுலத் தாக்கிய பாழ்ச
ண்ட ராறா, கழிகுலத் தோர்களை களையப்பட டோரே (௪)

பொய்தவஞ் செபவார புருவார நமசுத்துப், பொய்தத்
வஞ் செய்தவா புண்ணிய ராசாரோற், பொய்தத்வ மெய்தத்வ
ம போசுத்துட் போசுகியஞ், சத்திய ஞானத்தாற்றவஞ் கவ
ங்கனே (௫)

பொய்வேடம் பூனபா பொசித்தற் பயஞ்சு, மெய்வேட
ம் பூனபோர் மிகுமிசைசை கைக்கொளவா, பொய்வேட மெய்
வேடம் போதவே பூணினு, முயவேட மாகு முனாநதநிற் கோ
ராககே (௬) ஆகி விளி

தவவேடம்

தவமிக கவரே தலையான வேட, மவமிக கவரே யாதிகொ
லைவேட, மவமிக கவாவேடத் தாகாரவ வேடந், தவமிக கவ
ர்க்கனறித் தாங்கவொண் னாதே (௧)

பூதியணிவது சாதந் மாதியிற், காதணி தாப்பிர குண
டலங் கண்டுகை, யோதியவர்க்கு முருத்திர சாதந், திதி
சிவயோகி சாதந் தேரிலே. (௨)

யோகிக் கீடுமது வுட்கட்டு கஞ்சளி, கோடைக்குப் பாசு
த்துச் சுறறுஞ் சடையதொன, ருகத்து நீறணி யாங்ககக பா
லஞ், சீகத்த மாத்திரை திண்பிரம பாஞ்மே (௩)

காதணி குண்டலங் கண்டுகை நாதமு, மூதுநற் சங்கு மு
யர்கடடிக கப்பரை, மேதயில் பாதுக மியோகாநத மாதன,
மேதயி லியோகப் படநதண்ட மீனாநதே (௪) ஆகூ கூட.

திருநிறு

தூலுஞ் சிகையு முணராராநினை மூடர்கள், தூலது வேகா
நத துண்டுகை ஞானமாம். பாலொன்று மங்கணா பார்ப்பார்
பரமுபி, ரோரொன நிரண்டினி லோங்கார மோதிலே (௧)

கங்காளன பூசங் கவசந திருநீற்றை, மங்காமற் பூச மகி
ழவிரே யாமாகிந், நங்கா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவகதி, சிங்கா
ரமான திருவடி சோவவோ (௨)

அரசுட னுலத்தி யாகுமக காரம், விரவு கனலில் விபன
ஞ மாறி, நிரவய வினமலன ஞாபெறந நீத, நருவம் பிரம னு
யாகுல மாமே (௩) ஆகூ கூடு.

ஞானவேடம்

ஞான மிலார்வேடம் பூண்டு நரகத்தார், ஞான முனோர்
வேட மின்பெறி னனமுததா, ஞான முளதாக வேணகியோர்
நக்கணபான, ஞான முளவேட நண்ணிநிற் பாரோ. (௧)

புனஞானந தோர்வேடம் பூண்டும் பயனில்லை, நனஞா
னத் தால்வேடம் பூணு ரருணன்னித், துனஞானத் தோரச
ம யத்தூரி சுள்ளோர், பின்ஞானத் தோரொனதும் பேசகில்
லாரே. (௨)

சிவஞானி கட்டுஞ் சிவயோகி கட்டு, மவமான சாதந் தா
காது தேரி, லவமா மவாககது சாதந் நானகு, முவமான மி
ல்பொரு ஞானஞற லாமே (௩)

கத்தித் திரிவர் கழுவடி நாயபோற், கொத்தித் திரிவா கு
ரக்களி ஞானிக, சொத்தப் பொறியு முடலு மிருக்கவே செத்
துத் திரிவா சிவஞானி யோகனே (௪)

அடியா ரவரே யடியா ரலாதா, ரடியாரு மாகாரவ வே
டமு மாகா, ரடியாா சிவஞான மானது பெற்றோ, ரடியா ர
லாசா ரடியாராக ளனரே (௫)

ஞானிகுஞ் சாதந வேடமு கல்லவாக, தானுறற வேடமு
ந் தறசிவ யோகமே, யானவவ வேட மருவஞான சாதந், மா
னது மாமொன்று மாகா தவனுககே (௬)

ஞானத்தி னுற்பத் நன்னுஞ் சிவஞானி, தானத்தில வை
தத் தனியா லயதது, மோனத்த னுதலின முத்தனஞ் சித்த
ன, மேனீத் தவசி யிவனென லாகுமே. (௭)

தானனறித் தனமையுத் தானவ னுதலு, மேனைய வச்சி
வ மான விபதகையுத், தானு சாங்க முத்திரை சாததலு, மே
னமு நத்தி பதமுத்தி பெற்றதே (௮) ஆக ௧௦௩

சிவவேடம்

அருளா லரனுக் கடிமைய தாடிப், பொருளாக் தனதுடற்
பொற்பதி நாடி, யிருளான தினந் யிருஞ்செய லற்றோர், தெ
ருளா மடிமைச் சிவவேடத் தாரே. (௧)

உடலிற் றவக்கிய வேடமுயிர்க் காகா, வுடல்கழன றுந்
வேட முடனே கழலு, முடலுயி ருண்மையென் றோர்நனுகொள
ளாதார், கடலி லகப்பட்ட கடன்மொத் தாரே. (௨)

மயலற்றிருந்து மாமன மற்றுக், கயலுற்ற கணனியர்
கையினக கற்றுத், தயலற தவரோடு தாமேதா மாகிச், செய
லற திருதார் சிவவேடத் தாரே (ங)

ஓடுவ குகிரைக் குகைதினணம் பற்றுமின, வேடங்கொண்
டெனசெயவீர் வேண்டா மனிதரே, நாடுமி னநதியை நம்பெ
ரு மாணதனைத், தேடுமின பப்பொருள செனதெய்த லாமே
(ச) ஆ ௧௦௮

அபக்குவன.

குருட்டினை நீர்குவ குருவினைக் கொள்ளார, குருட்டினை
நீக்காக குருவினைக் கொளவா, குருநிவ குருநிவ குருட்டாட்ட
மாடிக், குருநிவ குருடுவ குழிவிழி மாறே (க)

மனத்தி லெழுந்தோர் மாயககண் ணடி, நினைப்பி னந
லி விழையுங் காணா, வினைப்பயன போக விளக்கியுங் கொள
ளார, புரக்கடை யிச்சித்திதுப் போகின்ற வாரே (உ)

ஏயெனி லெனனென மாட்டார பிரகைகள், வாய்முலை
பெயய மதுரநின் னுறிநிக், தாய்முலை யாவ தறிமார தமருளோ,
ருனிலை செய் முருவிவி தானே (ங)

வாபொன்று சொல்ல மனமொன்று சித்திகக, நீபொன்று
செய்ய லுறுதி நெடுநககாய், தியெனறிவ ருனனைத் தெளிவன
தெளிகதபின், பேயெனறிவ் கெனைப பிராதெளி யாரே (ச)

பஞ்சத் துரோகத்துப் பாதகர் தமரை, பஞ்சச் சமயத்
தோர் வேந்த னருந்தண்டம், விஞ்சச் செய்திப் புவியேறே வி
டாவிடிற், பஞ்சத்த ளாய்புவி முற்றுமபா ழாகுமே (ரு)

தவத்திடை நின்றவர் தாமுண்ணுங் கனமரு, சிவத்திடை
நின்றது தேவ ரதியார், தவத்திடை நின்றறி யாதவ ரெல்லா
ம், பவத்திடை நின்றதோர் பாடது வாமே. (க)

கன்றலுங் கருதலுங் கருமஞ் செய்தலுந், தின்றலுஞ் சுவ
த்தலுந் திமை செய்தலும, பினறலும் பிறங்கலும பெருமை கூற
லு, மெனறிவை யிறைபா வியறகை யல்லவே. (௭)

வெடிவ ததியாா வெளிகாண மாட்டார், வெடியில் வெ
ளியில் விழிக்கவு மாட்டார், கடியதோ ருண்ணிமை கட்டுமின்
காணமின, விடியாமை காக்கும் விளக்கது வாமே (௮)

வைத்த பசுபாச மாற்று நெறிவைக்ப, வெத்த மரமுதக
னாகப் பிறழ்வுற்றுத், சூததுவ முன்னித தலைப்படா தவவாறு,
பித்தான சீடனாக ஐயப பெருதானே (௯)

மன்னு மலமைந்து மாறலும் வகைபோரான, றுன்னிப
காமாதி கோயுந் தொழிநீங்கான, பின்னிப பொய்யன பிறப
பிறப பஞ்சாதா, னன்னிய னுவ சைசீட னுமே (௧௦)

ஆகக் கௌ

பகருவன்.

தொழிலறி வானா சுருக்கின னாகப், பழுவறி யாத பரம
குருவை, வழியறி வார்தல் வழிபறி வாள, ரழிவறி வாரமறை
யல்லா தவரே (௧)

பகைத்தொழிந் தேன்பர மாவுன்னை நாடி, யகைத்தொ
ழிந் தேவினி யாருடன கூடேன, சிகைத்தடி யேனவினை சிகை
னை தீர, வுதைத்தனை— யாயுக்க தாண்டரு ளாயே (௨)

பகைக்கின்ற போதே பரமென்னும் வித்தை, விதைக்கின
ற வித்தினை மேவின்று நோக்கிச், சிகைக்கின்ற சிகைக்கைப்
செவவே நிறுத்தி, யிகைக்கின்ற வன்பருக ஐயலு மாமே. (௩)

கொள்ளினு நல்ல குருவினைக் கொள்ளுக, வுள்ள பொருளு
ட லாவி யுடனிக, வெள்ளத தனையு மிடைவிடா தேநின்று, தெ

எளி யறி பச் சிவபதந தானே. (ச)

சோதி விசாகந் தொடர்ந்திரு தேள்நண்டு, யோதிய நா
யேயுணரவது தானென்று, நீதியு ணீரமை நினைந்தவாக கல்ல
து, வாதியு மேதுமறிபகி லானே. (ரு)

தொழிலர மாமணித துய்தான சினை, பெழிலா விதை
வ னிடங்கொண்ட போதே, விழலார விதலாம வினையது போ
கை, கழலார் திருவடி கண்டரு ளாமே. (சு)

சாததிக ஞாயபபர தத்துவந் காணன்னி, யாததிக பேத
நெறிதோற்ற மாகியே, யார்த்த பிறவியி னஞ்சி யுநெறி, சா
தத்துவந் லானவன சறசீட னாமே. (ஏ)

சத்து மசத்துமேவ வாறெனத தானுன்னிச் சிததையுந்
ககிச சிவனருட் கைகாட்டி, பத்தியின ஞானம பெறப்பணிந்
தானந்தச, சத்தியி விசசைத நகுவோனசற சீடனே (அ)

அடிவைந் தருளுதி யாசாலின னுனனா, வடிவைத்த மா
முடி மாடப பிறவி, யடிவைத்த காய வருட்சத்தி யாலே, யடி
பெற்ற ஞானத்த னுசுதனு ளோனே (ஆ)

சீரான ஞானத்தி லிச்சை செலச்செல்ல, வாராத காசந்
குருபரன பாலாகச், சாராத சாதக நான்குந்தன பாலுற்றோ,
ஞராய ஞானத்த னுமடி வைக்கவே (க)

ஊர்த்து மதிபக் குவர்க்கே யுணர்த்தி, வினக்கிற் பராப
ரத் தெல்லையு னிடகிக, குணக்கொடு தெற்குத் தரபச்சி மங்
கொண்டு, வுணர்த்துமின னுவுடை யானறனனை யுனனியே (ங)

இறையடி தாழ்ந்தை வணக்கமு மெப்திக், குறையறு கூ
றிக் குணங்கொண்டு போற்றச், சிறையுட னையறக் கடைபிச் சிவ
ததோ, டறிவுக் கறிவிப்போன் சன்மார்க்கி யாமே. (ஃ)

வேடகை விடுநெறி வேதாந்த மாதலால், வாழ்க்கைப் பு

லனவழி மாற்றிச்சித் தாத்தது, வேட்கை விசீமிகக வேதா
நதி பாதமே, தாமுகருக தலைமினென் சறசிட னுமே. (௬௩)

சறகுனம வாய்மை தயாவிவே கநதன்மைச் சறகுரு பாத
மே சாபைப்போ னீங்காமே, சிறபர ஞானந் தெளிபத தெளி
வேராத, லதபுத மேதோனற லாகுஞ்சற் சி—னே. (௬௪)

ஆ அநிகாரம கசு-நி திருமக்திரம-௬௩௩
ஆருகநதிர முற்றும்.

ஆ சிறப்புப்பாயிர முடபட-அநிகாரம் ௬௬-நி
கூடிய திருமக்திரம-௬௭௦௩.

ஏழாநதநநிரம்.

ஆருதாரம்

நாலு மிருமுன்று மீரைநது மிராறுங், கோலிமே வினற
குறிகர் பதினறு, மூலங்கண் டாங்கே முடிநது முதல்நாழி
ங், காலங்கண் டானடி காணலு மாமே. (௧)

ஈராறு நாதததி லீரெட்டா மதத்தின, மேதாதி நாதார்
த மீதாம பராசததி, போதா லயத்தவி காரந தனிதடோச,
மேதாதி யாதார மீதான வுண்மையே (௨)

மேலென்றுங் திழென நிரண்டறக் காணுங்காற், ருனெ
ன்று நானன்று நன்மைக னோராறும், பாரெங்கு மாகிப்
பரந்த பராபரங், காரொன்று கற்பக மாகரின ருனே. (௩)

ஆதார சோதனை யாநாடி சுததிகண், மேதாதி மீரென்
கலந்தது விண்ணுளி, போதா லயததுப் புலன்கர ணம்புந
தி, சாதா ரணங்கெட்டான் ருண்டக மார்க்கமே, (௪)

மேதாதி யாலே விடாதோ மெனத்துண்டி, யாதார
சோதனை யத்துவா சோதனை, தாதார மாகவே தானெழுசா
திததா, லாதாரகு செய்போக மாவது காயமே. (நு)

ஆறந்த முங்குடி யாகு முடம்பினிற், கூறிய வாதார மற்
றுவ குறிகொணயி, னூறிய வக்கர மனபதின மேலே, யூறிய
வாதாரத தோரெழுத தாமே (சு)

ஆகு முடம்பு முழிகின்ற வவ்வடல், போகு முடம்பும
பொருந்திய வாறுதா, னூய வக்கர மைமபது தத்துவ, மாகு
முடம்புககு மறந்த மாமே (௭)

ஆயு மலரி னணிமலா மேலது வாயவீழும் பதினாறு ம
ங்குள, தூய வறிவு சிவானந்த மாகப்போய, மேய வறிவாய
வினாந்தது தானே (அ)

அண்டலிங்கம்

இலிங்கம தாவ தியாரு பறிபா, ரிலிங்கம தாவது வெ
ண்டசை பெல்லா, மிலிங்கம தாவது வெண்ணென கலையு, மி
லிங்கம தாக பெடுதத துலகே (க)

உலகி லெடுததத சததி முகலா, வுலகி லெடுததத சததி
வடிவா, யுலகி லெடுததத சததி குணமா, யுலகி மெடுதத சகா
சிவன றானே (உ)

போகமு முத்தியும் புத்தியுரு சித்தியு, மாகமு மாறாறு
தத்துவத தப்பாலா, மேகமு கங்கி யிருககுஞ் சதாசிவ, மாகம
வத்துவா வாறுரு சிவமே (ங)

ஏத்தின ரெண்ணிலி தேவரெம் மீசனை, வாழ்த்தினர் வா
சப் பசுந்தெனறல் வள்ளலென், றுர்த்தன ரண்டங் கடந்தப்
புறநின்று, காததன னென்னுங் கருத்தறி யாரே. (ச)

ஊஞ்சுட ரோனயன் மால்பிர சாபதி, யொஞ்சுட ரான
விரவியொ டிருதிரன், கணசுட ராகிக கலநதெங்குந தேவாக,
டணசுட ராபெங்குந சற் பர மாமே (ரு)

தாபரத் துணை ன றருளவல் லானசிவன், மாபரத் து
ணைமை வழிபடு வாரில்லை, மாபரத் துணைமை வழிபடு வானாக
கும், பூவகத் துணைநின்ற பொறகொடி யாகுமே (சு)

துய விமானமூர் தூலம தாகுமா, லாய சதாசிவ மாகு
நற சூக்குமம், பாய பெலிடம பததிர விங்கமா, மாய வர
னிலை யாடநதுகொள வாகடகே (ஏ)

முத உடன மாணிக்க மொய்தத் பவளமுங், கொத்தமக
கொம்பு சிலைநீறு கோமள, மத்தனறன் னாகம் மனன் மரிசிபா,
முத்தத்தின் சாதநம் பூமண விங்கமே. (அ)

துணைந தயிரெயபா றுயய மெழுசூடன், கணநிய செ
மபு கனலிர தருசலம், வனநிறத் தெங்கல் வடிவுடை வில்ல
மபொன், நென்றியங் கொணரை தெளிசிவ விங்கமே (ஆ)

மறையவ ராச்சனை வனபடி கந்தா, னிறையவ ராச்சனை
யேயபொன் னாகுங், குறைவிலா வயிசி யர்க்குக் கோமளமாந்,
தூறையுடை சூத்திரா சொல்வாண் விங்கமே (க)

அதுவுணாக் கோனெரு தன்மையை நாடி, பெதுவுண்
ராவகை நின்றன் னீசன், புதுவுணா வான் புறங்கக ளொடநி,
மிதுவுணா தென்னுடல் கோயில்கொண்ட ரானே (கக)

அகலிட மாயறி யாம லடங்கு, முகலிட மாயநின்ற னுண்
தி னுள்ளே, பகலிட மாமுனம் பாவ விஞ்சன், புகலிட மாய்
நின்ற புண்ணியன் றானே. (கஉ)

போது புணைமுற் பூமிய தாவது, மாத புணைமுடி வானக
மாவது, நீதியு ளீச னுடல்விசும பாய்நிற்கு, மாகி யுறநின்ற த
ப்பரி சாமே. (கங)

தரையுற்ற சததி நனிலிங்கம் விண்ணை, திரைபெறு நீர
று மஞ்சன் சாலை, வரைதவழ் மஞ்சனீர் வானுரி மாலை, கனா
யற்ற நந்திக கலையுத்திக காமே. (உச) ஆட உஉ

பிண்டலிங்கம்

மானுட ராக்கை வடிவு சிவலிங்க, மானுட ராகதை வடி
வு சிதம்பர, மானுட ராக்கை வடிவு சதாசிவ, மானுட ராக
தை வடிவு திருக்கூத்தே. (க)

உலகதுலா பிணு முளரொன நிறபர், நிலநதரு நீர்கெளி
யுனவை செய்யப், புலநதரு பூதங்க னைநதுமொன ருக, வலந
தரு தேவரை வநதுசெய் கிரே. (உ)

கோயில்கொண்டனறே குடிக்கொண்டதைவரும், வாயி
ல்கொண்டாகுகே வழிநினை தருளுகீர், தாயில்கொண்டாற
போற நிலைவனென னுடபுக, வாயில்கொண்டசுனு மாளவந
தானே (ங)

கோயில்கொண்டானடி கொல்லைப் பெருமறை, வாயில
கொண்டானடி நாடிகள் பதனா, பூசைக்கொண்டானபுவ
னைநதம பிறகிடரி, வாயில்கொண்டானெங்குண மாநந்தி
தானே. (ச) ஆட உச

சதாசிவலிங்கம்.

கூடிய பாத மிரண்டும் படிமிசை, பாடிய கையிரண் டெட
டும் பரநதெழந், தேவீ முகமைநது செங்கையின மூவையந்,
நாடுஞ் சதாசிவ நல்லொளி முத்தே. (க)

வேதா நெடுமா லுருத்திரன் மேலிசன், மீதான வைமமு
கன் விந்துவு நாதமு, மாதாக சத்திபு மநதச சிவஞெடுகு, சா
தா ரணமாகுஞ் சதாசிவந் தானே. (உ)

ஆகின்ற சத்தியி னுள்ளே கலைநிலை, யாகின்ற சத்தியி னு
ள்ளே சதிரெழு, வாகின்ற சத்தியி னுள்ளே யமாந்தபின், னா
கின்ற சத்கியு ளத்திசை பததே. (௩)

அத்திசைக ஞுள்ளே யமாந்தன வாறங்க, மத்திசைக ஞு
ள்ளே யமாந்தன நால்வேத, மத்திசைக ஞுள்ளே யமாந்த சரி
தையோ, டத்திசைக ஞுள்ளே யமாந்த சமயமே, (௪)

சமயத் தெழுந்த வவதனையீ ரைநதுள், சமயத் தெழுந்த
விராசியீ ராதுள், சமயத் தெழுந்த சதிரீரா நெட்டோ, சமயத்
தெழுந்த சதாசிவந தானே (௫)

நடுவுகி ழுக்கு தெற்குத் தரமேற்கு, நடுவு படுகந் குபு
கும் வன்ன, மடையுள் வஞ்சனஞ் செவவரத் தம்பர, லடியேற
கருளிய முகமிவை யஞ்சே (௬)

அஞ்ச முகமுள் வைமழன்று கண்ணுள், வஞ்சினெ டஞ
சு கரதலந் தானுள், வஞ்சுட னஞ்சா யுதமுள் நம்பியென, செ
ஞ்சு புருந்து நிறைந்துகின் றுநே (௭)

சத்தி தராசல மண்டஞ் சதாசிவஞ், சத்தி சிவமிகக தா
பர சங்கமஞ், சத்தி யுருவ மருவஞ் சதாசிவஞ், சத்தி சிவநத்
துவமுப்பத தானே. (௮)

தத்துவ மாவ தருவஞ் சராசரந், தத்துவ மாவ தருவஞ்
சுகோதயந், தத்துவ மெல்லாஞ் சகலமு மாய்நிரகூந், தத்துவ
மாகுஞ் சகாசிவந் றுநே (௯)

கூறுமி னூறு சதாசிவ னொயிறை, வேறே ருணாசெத்து
மினகப்பொரு ளாய்நிற்கு, மேறுணா செய்தொழில் வானவா த
மமொயி, மாறுசெய் வானென மனம்புகுந் தானே. (௧௦)

இருளார்த்த கண்டமு மேந்து மழுவஞ், ஞுளார்த்த செ
ஞ்சடைச சோதிப பிறையு, மருளார்த்த சுகையெம் மாகிப் பி
ராணைத், தெருளார்த்தென் னுள்ளே தெளிசதிருந் தேனே. (1)

சத்திதா நிற்கின்ற வைமுகஞ் சாற்றிடி, லுத்தமம் வாம
முரையத் திருந்திடு, தத்துவம் பூருவந் தற்புரு டனசிர, மக்
தஞ் கோர மகுடத்தீ சானனே. (௧௨)

நானூதல் லீசான னெடுவுச்சி தாளுருந், தானுவின நன
முந் தற்புருட மாகுந், காணு மகோர மிருதயந் குய்யமாம,
வானூற வாமமாகு சத்திநற பாதமே. (௧௩)

செஞ்சு சிரஞ்சிகை நீளகவசங் கண்ணம், வஞ்சமில் வந்
து வளாநிரம பரசையாநு, செஞ்சுறு செஞ்சுடா சேகரி மின
லுஞ்ரு, செஞ்சுடா போலுந் தசாயுதந் தானே (௧௪)

எண்ணி லிதய மிதைஞான சத்திபாம, விண்ணித பனாசி
ர மிக்க சிகைடாதி, வணனக கவசம் வனப்படை யிசையாம,
பண்ணுங் கிரிசை பரநேச திரத்திலே (௧௫)

சத்திநாற கோணஞ் சலமுறது நின்றிடுஞ், சத்தி யறுகோ
ணஞ் சயனத்தை யுறநிடுஞ், சத்திநல் வட்டஞ் சலமுற நிருந்தி
டுஞ், சத்தி யுருவாநு சதாசிவன ருனே (௧௬)

மானந்தி யெத்தனை கால மழைக்கினுந், தானந்தி யஞ்சின
றவிச்சுட ராயநிறகுந், கானந்தி யுந்தி கடந்த கமலத்தின,
மேனந்தி யொன்பதின் ரேவிநின் ருனே (௧௭)

ஒன்றிய வாறு முடலி னுடனகிடந், தென்றுமெம் மீசன
டக்கு மியல்பது, தென்றலைக் கேறத் திருந்து சிவனடி, நின்ற
தொழுதேனென நெஞ்சத்தி னுள்ளே. (௧௮)

உணர்ந்தே னுலகினி லொண்பொரு ளானைக், குணர்ந்தேன
குவலயந் கோயிலென நெஞ்சம், புணர்ந்தேன புனிதனும் பொ
யயல்ல மெய்யே, பணர்ந்தேன பகலவன பாடடு மொலியே. (1)

ஆங்கவை மூன்றினு மாரழல் கிசிடத், தாங்கடு மீரெழு
தாண்டு வானதி, ஸோங்கிய வாதியு மந்தமு மாமென, கிங்கி
வை தமமுட லீர்தவு மாமே. (௨1)

தனமேலி தற்சிவ லிங்கமாய நினைநிடு, "தனமேனி தா
னுஞ் சதாசிவ மாய்நிற்குந், தனமேனி தற்சிவன றற்சிவா னை
தமார, தனமேனி தானுஞ் தற்பரந தானே (உக)

ஆரு மறியா ரகார மவனென்று, பாரு முகாரம பரநதிட
ட நாயகி, தார மிரண்டிந் தமணி முழுதமாய, மாறி பெழுநதி
டுமோசைய தாமே (உஉ)

இலிங்கநற் றிட மிசையுமோந் கார, மிலிங்கந்ற சண்ட
நிரையு மகார, மிலிங்கத்தூள வட்ட நிரையு முகார, மிலிங்க
மகார நிரைவிந்நு நாதமே (உங) ஆக சக

ஆனமலிங்கம்

அகார முதலா யனைத்துமாய நிற்கு, முகார முதலா வுயி
ரடபெயது நிற்கு, மகார வுகார மிரண்டு மறியி, லகார வுகார
மிலிங்கம தாமே (க)

ஆதார மாதேய மாகின்ற விந்நுவு, மோகாதி நாகமு மீதே
விரிந்தன, வாகார விந்நு வதிட்ட நாதமே, போதா விலிங்க
ப புணாசசிய தாமே (உ)

சத்தி சிவமா மிலிங்கமே காபரஞ், சத்தி சிவா மிலிங்க
மே சங்கமஞ், சத்தி சிவமா மிலிங்கஞ் சதாசிவஞ், சத்தி சிவமா
ஞ் தாபரந தானே (ங)

தானே ரெழுகின்ற சோதிபைக காணலாம், வானே பெ
ழுகின்ற வைமப தமாநதிடம், புனே பெழுகின்ற பொறகொடி
தன்னுடன், றுனே ரெழுகின்ற வகாரமதாமே. (ச)

விந்நுவு நாதமு மேவு மிலிங்கமாம், விந்நுவு தேட்ட நா
த மிலிங்கமா, மந்த விரண்டையு மாதார தெய்வமாய், வந்த
சருவைந்நஞ் செய்ய மவைமையதே. (ரு)

சத்திநற் றிட்ட சருநல்ல வானமாச், சத்திநற் கண்டந்

தருவித்தை தானாகுஞ், சத்திரல் லிங்கந் தருஞ்சிவ தத்துவஞ்,
சத்திரல் லான்மாச் சதாசிவந தானே. (க)

மனம்புகுந தென்னுயிர் மனலிய வாழ்க்கை, மனம்புகுந
தினபம பொழிகின்ற போது, நலம்புகுந தென்னொடு நாதனை
நாடு, மிலம்புகுந் தாதியு மேற்கொண்ட வாறே (எ)

பராபர நெனதை பவிமதி சூடி, தராபரன் தன்னடி யா
ர்மனக கோயிற், சிராபரன நேவர்கள் சென்னியின மன்னு, ம
ராமரன் மனலி மனத்துறைந தானே (அ)

பிரான்ல்ல நாடுனிற் பேதை யுலகங், குராலென்று மெ
ன்மனங் கோயில்கொ ளீச, னராரின்ற செஞ்சடை யங்கியு நீரு
ம, பொராரின் தவாசெய்ப்ப புண்ணியன றானே. (ங)

அனுநின் றுனகிடந தானவ னென்று, சென்றுநின் நெ
ண்டிசை யேத்துவர் தேவாக, னென்றுநின் நேத்துவ நெம்பெ
ரு மானநனை, யொன்றியென னுள்ளத்தி னுள்ளிருந் தானே
ஆட நடு

ஞானலிங்கம்

உருவு மருவு முறையோ டருவு, மருவு பரசிவன் மனபல் லு
யாகுஞ், குருவு மெனநிறகுங் கொள்கைய னாகுந், தருவென
நல்லுஞ் சதாசிவன றானே (க)

நாலான கீழ் துருவ நகிநிற்க, மேலான நானரு மருவு மி
குநாப்ப, ஞலான வொன்று மருவுரு நண்ணலாற், பாலா மி
வையாம் பரசிவன் றானே. (உ)

தேவர் பிரானைத் திசைமுக நாதனை, நால்வர் பிரானை ந
டுவற்ற நந்தியை, யேவா பிரானென நிறைஞ்சுவ ரவவழி, யா
வா பிரானடி யண்ணலு மாமே (ங)

வேண்டிநின் நேதொழு தேன்வினை போயற, வாவெடொ

ரு திங்களு நாளு மளக்கினற, காண்டகை யானெடுங் கணனி யுண்ணினு, மூண்டகை மாறினு மொன்றது வாமே. (ச)

ஆதி பரந்தெய்வ மண்டத்த நறறெய்வஞ், சோதி யடி யார் தொடரும் பெருந்தெய்வ, நீதியுண மாதெய்வ நினமல னெ மமிறை, பாதிபுண் மனனும் பராசததி யரமே. (ரு)

சத்திகுரு மேலே பராசததி தன்னுள்ளே, சுதந்தச் சிவப தந தோயாத துவொளி, யததன நிருவடிக கப்பாலேக சப பாலா, மொததவு மாயீசன ருளுன வுண்மையே. (சு)

கொழுந்தினைக் காணிற் சுவலயந தோனறு, மெழுந்திட ன் காணி லிருக்கலு மாகும், பரந்திடங் காணிற் பாபபதி மே லே, திரண்டெழக கண்டவன சிந்தையு ளானே. (ஏ)

எகரை பரமனு மென்னமமை கூட்டமு, முந்த வுரைத் து முறைசொல்லின ஞானமாகு, சந்தித திருந்த விடம்பெருங் கண்ணியை, யுந்தியின மேலவைத துகர்திருந தானே. (அ)

சததி சிவனவினே யாட்டா முயிராகி, யொத்த விருமா யா கூட்டத் திடையூட்டிச், சுத்தம் தாருக துரியம் பிறிவிதது ச, சித்தம் புகுந்து சிவமக மாககுமே. (க)

சததி சிவனறன வினையாட்டுத தாரணி, சததி சிவமுமா று சிவஞ்சத் திபுமாகுரு, சததி சிவமணித தாபரம வேறினலே சததிதா னென்றுஞ் சமைதரு வாகுமே. (உ) ஆக கூக

சிவலிங்கம்.

ஞரரக்கின்ற வாரிக குவலய நீரும், பரக்கின்ற காற்றுப் பயில்கின்ற தீபு, நிரைக்கின்ற வாரிவை நீண்டகன ருனை, வகா தது வலஞ்செயு மாற்றி யேனே. (ச)

வரைத்து வலஞ்செய்யு மாறிங்கொன னுண்டு, நீரைத்து உருகுகை நீர்மல ரேந்தி, புரைந்தவ னும் முண்டவல் லார்

குப், புரைத்தெங்கும் போகான புரிசடை யோனே (உ)

ஒனறெனக கண்டேயெம் மீச ஞெருவனே, நன்றென நடி
யினை நானவ னேததொழ, வெனறைம் புலனு மிகக்கிடந தினபு
ற, வனறென றருள செய்யு மாதிப்பிரானே. (ங)

மலாநத வயனமா லுருத்திரன மகேசன், பலநதரு மைம
முதன பரவிந்து நாத, பலநதருகு சததி சிவனவடி வாசிப், ப
லநதரு லிங்கம் பராநதி யாமே (ச)

மேவி யெழுநின்ற செஞ்சுட ருடுசென, ருவி யெழுமள வ
னறே யுடலுற, மேவப் படுவதும விடநி நிகழவதும், பாவித த
டகசிற பரகதி தானே. (ரு) ஐஸ்

சம்பிரதாயம்.

உடல்பொரு ளாவி யுதகத்தாற கொண்டு, படர்வினைப் பற்
றறப் பாராத்துகை வைத்து, கொடியி னடிவைத்து துண்ணுண
ர வாகக்க, கடியப் பிறப்பறக காட்டின னநதியே. (க)

உயிருஞ் சரீரமு மொன்பொரு ளான, வியவார பரமும்பி
ன மேவும் பிரானன, செயலார் சிவமுஞ் சிறசததி யாதிகே,
யுலலார் குருபர னுய்யக்கொண்டானே. (உ)

பசசிம திகக்கிலே வைச்சவா சாரிய, விசசலு மெனனை நி
னையென்ற வப்பொரு, ஞ்சசிகுரு கீழது வுண்ணுக்கு மேலது,
வைச்ச பதமிது வாய்திற வாதே. (ங)

பொட்டடித தெங்கும் பிதற்றித திரிவேனே, பொட்டடி
த துள்ளமர் மாசெலாம் வாங்கிப்பின, தட்டொக்க மாறினன
றனனையு மெனனையும், வட்டம தொததது வாணிபம் வாய்தத
தே. (ச)

தரிக்கின்ற பல்லுயிர்க் கெல்லாக் தலைவ, விருக்கின்ற த
ன்மையேயு முணரார், பிரிக்கின்ற விகது பிணக்கருத தெல்
லாங், கருகுகொண்ட வீசனைக கண்ணுகொண்டானே. (ரு)

சூடுமுடல்பொருளாவி குறிக்கொண்டு, நாடியடிவைத்
தருணஞான சத்தியாம், பாடலுடலினிறபதறநீக்கியே, கூ
டியதானவ னுங்குளிக் கொண்டே. (சு)

கொண்டா னடியே னடிமை குறிக்கொள்ளக், கொண்டா
னுயிர்பொருள காயக குழாததினைக், கொண்டான பலமுறையுந
தநகவன கோடலாம், கொண்டா னெனவொன்றுங் கூறக்
லேனே. (எ)

குறிக்கின்ற தேகமுந் தேகியுங் கூடி, தெழிசுகும பிராண
னிலைபெற்ற சீவன, பறிக்கின்ற காயத்தைப் பற்றிப் போமை, மி
தக்க வறியாதார் பேயுட னொப்பரே (அ)

உணர்வுடை யாராகட் குலகமுந் தோன்று, முணர்வுடை—
யாராகட் குறுதுய ரில்லை, யுணர்வுடை யாராக ஞ்ணாநகவக கா
ல, முணர்வுடை யாராக ஞ்ணாந் துக்கண்டாரே (க)

காயப் பரப்பில்லைது துரிபதது, சால விரிந்து குவிந்
து சகலத்தி, லாயவவ வாறு தடைந்து திரித்தோரக்குத், து
ய வருடந்த நந்திக்கென சொல்வதே (க௦)

நானென நீயென வேறில்லை ந ன்னுத. ஓர்னென ஐனயி
ரெனன வுடனினது, வானென வானவா நினது மனிதாக, டே-
னென வினபந திள்க்கின்ற வாதே (க௧)

அவனு மவனு மவனை யறிபா, ரவனை யறியி லறிவானு மி
ல்லை, யவனு மவனு மவனை யறியி, லவனு மவனு மவனிவ
னமே. (க௨)

நானிது தானென நின்றிவ னொடோறு, மூனிது தானுயிர
போலுணர் வானுணன், வானிரு மாமுகில் போறப்பொழி வானு
ள், னானிது வம்பர நாதனு மாமே. (க௩)

பெருந்தன்மை தானென யானென வேறு, யிருத்தது மீ
ல்லைய தீச னறியு, பொருத்த முடலுயிர்ப் போலுமை மெய

மே, திருந்தமுன் செங்குறை தேவர் பிரானே. (கச) ஆ. அஃ.

திருவருளவைப்பு.

இருபத மாவ திரவும பகலு, முருவது வாவ துயிரு முட
லு, மருளது வாவ தறமுந தவமும, பொருளது வுண்ணினற
பேரகம தாமே (க)

காண்டற் கரிபன கருததில் நைதீயுந, தீண்டற்குஞ் சார
தறஞ் சேயஞத் தோனறிமும், வேண்டிக் கிடந்த விலாககொ
ளியானெஞ்சு, மீண்டிக் கிடந்தவ திருளது மாமே. (உ)

சூறிப்பினி னுள்ளே குவலயந தோனதும், வெறுப்பிரு னீ
ங்கில் விகாதினு நிற்குஞ், செறிப்புறு சிந்தையச் சிககென நா
டி, லறிப்புறு காட்சியமரநு மாமே (ங)

தோந்தறி யாமையின் சென்றன காலங்கன, பேர்ந்தறி
வானெங்கன பிஞ்சுக நெம்பிறை, யாந்தறி வாரறி வேதுனை
யாமெனச, சாரந்தறி வானபெருந தனமைவல் லானே (ச)

தானே யறியும் வினைக ளழிந்தப், ஞானே யறிகில நைதி
யறியுங்கொல், லானே யருகி யுணாவை யுணர்ந்தபின, தேனே
யனையனந கேவா பிரானே (ரு)

நானறிக் தனதே யிருக்கின்ற தீசனை, வானறிக் தாரறி யா
து மயங்கின, ஞானறிக் துள்ளே யுபிரக்கின்ற வொண்சுடர், தா
னறி யானபினை யாரறி வாரே. (க)

அருளெங்கு மாண வளவை யறிபா, ரருளை நுகரமு தான
தந தேரா, ரருளைங் கருமத ததிசூகக முனனா, ரருளெங்குங்
கண்ணுன தாரறி வாரே. (எ)

அறிவி லணுக வறிவது நல்கிப், பொறிவழி யாசை புகுத்
திப புணர்ந்திட், டறிவது வாககி யடியரு ணல்குஞ், செறி
வொடு நின்றார் சிவமாயி லாரே. (அ)

அருளிற் பிரந்திட் டருளில் வளர்ந்திட், டருளி லழிந்தி

கீழ்ப் பாதி மறைத்திட, டருளான வானந்தத தாரமு துட்டி,
யருளாலென னைதி யகம்புகுந தானே (க)

அருளா லமுதப் பெருங்கட லாட்டி, யருளா லடிபுனைந
தாவமுந் தந்நிட, டருளான வானந்தத தாரமு துட்டி, ய
ருளாலென னைதி யகம்புகுந தானே (க0)

பாசத்தி லிட்ட தருளந்தப பாசத்தி, னேசத்தை விட்ட
தருளந்த நேசத்தி, கூசறற்முத்தி யருளந்தக கூட்டத்தி,
னேசத்துத் தோன்ற நினைந ளாமே. (கக)

பிறவா நெறிநந்த பேரரு ளான, மறவா வருடந்த மா
தவ னைதி, யறவாழி யந்தன னுதிப பராபர, னுறவாகி வந்
தென னுளம்புகுந தானே. (கஉ)

அகம்புகுந தானடி யேற்கரு ளாலே, யகம்புகுந துந்தெ
ரி யானரு ளிலேலோர்க, ககம்புகுந தானந்த மாக்கிச் சிவமா, ய
கம்புகுந தானந்தி யானந்தி யாமே. (கங)

ஆயு மறிவோ டறிமாத மாமாயை, யாயகரணம் படைக்
குமை ம பூதமு, மாய பலவிக திரிய மவதறுட, னாய வருளைந
து மாமருட செய்கையே (கச)

அருளே சகளமு மாய பவதிக, மருளே சராசர மாய வ
மலமே, யிருளே வெளிபே யெனுமெங்கு மீச, னருளே சகளத்
த னைநினை ருமே. (கரு)

சிவமொடு சத்தி திகழநாதம் விந்து, தவமான வைம்முக
னீச னானும், பவமுறு மாலும் பதுமத்தோ னீரு, நவமவை
யாகி நடிப்பவன ருனே. (கௌ)

அருடகண ணிலாதார்க் சரும்பொரு டோன்ற, வருட்க
ண் ணுடோளாககெதிர தோன்று மரனே, யிருட்கண்ணி னோர்க்
கங்கிரவியுந் தோன்றத், தெருட்கண்ணி னோர்க்கெங்குஞ்சி
ரொளி யாமே. (கஎ)

தானே படைத்திடிக் தானே யளித்திடிக், தானே துடை

ததிகித் தானே மனதததிகு, தானே யிவைசெய்து தான்முத்
தி தந்திகு, தானே வியாபித தலைவனு மாமே. (கஅ)

தலையான நான்குந தனதருவாகு, மலைபா வருவுருவாகு
ஞ்சதாசிவ, நிலையான கீழநான்கு நீடுருவாகு, துலையா வி
வைமுற்று மாயல்ல தொனதே. (கக)

ஒனதது வாலே யுலப்பிலி தானாகி, நினதது தானபோ
லுயிராகுயி ராய்நிலை, துனறி உவையல்ல வாகுந துணையெனன,
நினதது தானவிளையாட்டுெனனு னேயமே. (உஅ)

நேயத்தே நினறிநி நினமலன சத்தியோ, டாயக குடியை
யு னாக மன-நதிடபி, போயக கலைபல வாகப புணர்ந்திட்டு
வியத தகாவிதது வாக விளையுமே (உக)

விளையுமபரவிதது தானே வியாபி, விளையுந் தனிமாயை
மிககமா மாபை, கிளையொன்று தேவா கிளாமனு வேத, மன
வொன நிராவண்ட கோடிக ளாமே (உஉ) ஆகசு.

அருளொளி

அருளித் தலைநின் தந்தித்தழிந் தானு, ரருளித் தலைநில்லா
ரைமபாச நீங்கா, ரருளிற் பெருமை டறியார செறிமா, ரரு
ளிற் பிறந்திட் டறிதகறி வாரோ (உ)

வாரா வழிதந்த மாநகதி போநகதி, யாரா வழிதளித
தானகதி பேர்நகதி, போரா யிரமுடைப பெம்மானபே ரொ
னறிவி, லாரா வரு-கட லாடுகென றானே. (உ)

ஆடியும் பாடியு மழுது மரற்றியுந், தேடியுங் கண்டேன
சுவனபெருந் தன்னம்பைக, கூடிய வானே சூறியாக சூறிதந்
தென, னூடுநின் றுனவன் தன்னரு னுததே. (ங)

உத்தபிறப்பு முதுமல மானதும், பற்றிய மாயாப் புடல
மெனப்பண்ணி, யத்தனை நீயென் தடிவைத்தான் போர்நகதி,

கற்றன விட்டேன் கழல்பணிக் தேனே. (ச)

விளககினை மேற்றி வெளியை யறிமின், விளக்கினினை மு
னனே வேதனை மாறும், விளககை விளககும் விளககுடை யா
ராகள், விளககில் விளககும் விளககவர் தாமே. (ரு)

ஒளியுயிருளு மொருக்காலுந் தீர, வொளியுளோர்க் கண
றோ வொழியா தொளியு, மொளியிருள கண்டகன் போலவே
சூயுள, னொளியிரு னீங்க வுயிராசிவ மாமே (சு)

புறமே திரிகதேனைப் பொற்கழல் சூட்டி,* நிறமே புகுந்
தெனனை நின்மல ளுக்கி, யறமே புகுநதெனக் காரமு தீநத்,
திருமேதென ரெண்ணித் திகைத்ததிருந் தேனே. (எ)

அருளது வென்ற வகலிட மொன்றும், பொருளது வென்
ற புகலிட மொன்று, மருளது நீங்க மனம்புகுந் தானைத், தெ
ருளதும் பின்னைச் சிவத்தி யாமே (அ)

சூறுமின னீர்முன பிறந்திக் கிறந்தமை, வெறொரு தெய்
வத்தின மெய்ப்பொரு ண்கக்கிம, பாறணி யுமமுடல் விழவிட
டாருயிர், தேறணி யோமிது செப்பவல் லீரே. (இ) ஆகக் ககக.

சிவபூசை.

உள்ளம் பெருங்கோயி லுன்னடம் பாலயம், வள்ளம் பிரா
ணர்க்கு வாய்க்கோ புரவாசற, நெளளத் தெளிந்தாராககுச் சீ
வன சிவலிங்கங், களனப் புலனைத்துங் காளா மணிவிளக்கே.

வேட்டவி யுண்ணும் விரிசை— கந்திகுருகு, காட்டவு நாயி
லங் காலையு மாலையு, மூட்டவி யாவன வுளளங் குளிர்விக்கும்,
பாட்டவி காட்டுதும் பாணி யாமே. (உ)

பானமொழி பாகுந் பராபரன் றுஞ்சு, மான சதாசிவ
ன் தனனையா வாசித்து, மேன்முக மீசான மாகவே கைக்கொ

ண்டு, சின்றுகஞ் செய்யச் சிவனவ னுகுமே. (ந)

நினைவதும் வாய்மை மொழிவது மல்லாத், கனைகழ லீ
சனைக் காண வரிதாங், கனைகழ லீசனைக் காணகுற வல்லார,
புனைமலர் நீர்கொண்டு போற்றவல் லாரோ. (ஈ)

மஞ்சன மாலை நிராவிய வானவர், நெஞ்சினுள் ளீச லி
லைபெறு காரண, மஞ்சமுதாமுப சாரமெட் டெட்டோமி, மஞ
சலி யோடுங் கலந்தாசசித தாராகளே. (இ)

புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு, வண்ண ல
துகண்டருள்புரி யாநிர்கு, மெண்ணிலி பாவிக ளெமமிறை யீ
சனை, நண்ணி யாமனமுவுகின ருரே (ஊ)

அதத னவதீர்த்த மாடும் பரிசுகே, ளொத்த மெய்ஞ்ஞா
னத துயாநதார பதத்தைச், சுததம தாக விளசுகித் தெனிகக
வே, முததியா மெனறுநம் மூலன மொழிந்ததே. (எ)

மறப்புற்று விவ்வழி மனனின ருலுஞ், சிறப்பொடு பூநீ
ர் கிருந்தமுன னேந்தி, மறப்பினறி யுனை வழிபடும் வண்ண,
மறப்பெற வேண்டு மமரா பிரானே. (அ)

ஆரா தனையு மமா குழாங்களுந், தீராக் கடலு நிலத்து
மதாயநிற்கும், பேரா யிரமும பிரானறிரு நாமமு, மாரா வழி
யெங்க ளாதிப் பிரானே. (க)

ஆனைநது மாட்டி யமரர் கணத்தொழத், தானந்த மில்லா
த தலைவ னுளுது, தேனுந்து மாமல ருள்ளே தெனிகததோர்,
பாரைங் குணமும படைத்துநின் ருனே. (க0)

உழைக்கொண்ட பூநீ ரொருங்குட னேந்தி, மழைக்கொ
ண்ட மாமுகின் மேற்சென்று வாஹோ, கழைக்கொண்ட பாசந்
தயங்கநின் தேத்தப், பிழைப்பின்றி யெம்பெரு மாணரு ளாமே.

வெள்ளக் கடலுள் விரிசடை நந்திக்கு, வுள்ளக் கடற்புகது
வார்சுமை பூககொண்டி, களளக உடல்விடிக் கைதொழ மாட
டாதா, ரளளக கடலு ளமுத்துகின றுரே. (கஉ)

கழிப்டடுந் தண்கடற் கெளவை யுடைத்து, வழிப்படு வார்
மலர் மொட்டறி யார்கள, பழிப்படு வாராபல ருமபழி லீழ,
வெளிப்படு வோருசகி மேவிநின் றுனே. (கங)

பயனறி வொன்றுண்டு பனமலர் தூவிப், பயனறி வார்க்
கரன றுனே பயிலு, நயனங்சன் மூன்றுடை யானடி சேர,
வயனங்க ளாலென்றும் வந்தநின் றுனே. (கச)

ஏததுவா மாமலா தூவித் தொழுதுநின், றூர்த்தெம தி
ச னருட்சே வடியெனறன், மூர்த்தியை மூவா முகலுரு வாய்
நின்ற, தீர்த்தனை யாருந் துதித்துண ராரே (கரு)

தேவாக ளோடிசை வந்துமண் ணேடுறும், பூவொடு நீ
சுமந் தேததிப புவிதனை, மூவரிற்பனமை முதல்வனாய் நின்ற
ரு, ணீர்மையை யாவா நினைக்கவல் லாரே. (கக)

உழைக்கவல் லோநடு நீரமல ரேகதிப், பிழைப்பினறி யீ
சன பெருந்தவம பேணி, யிழைக்கொண்ட பாதத் தினமலர்
தூவி, மழைக்கொண்டல் போலவே மன்னிநில் லீரே (கள)

வென்று விரைநது விரைப்பணி யென்றனர், நின்ற
பொருந் விறைப்பணி நேர்படத், துன்று சலமலா தூவித்
தொழுதிடிந், கொண்டிடு நித்தலுங் கூறிய வனதே. (கடி)

சாத்தியும் வைத்துரு சயமபுவென தேததியு, மேததியு
நாளு மிறையை யறிகிலா, ராததி மலக்கிட் டகத்திமுக் கற்ற
ககான, மாததிககே செல்லும வழியது வாமே. (கஈ)

ஆவிக் கமலத்தி னப்புறத் தின்புற, மேவித் திரியும் விரி
சடை நந்தியைக, கூவிக் கருநிக் கொடுபோப் சிவத்திடை,
தாவிச்சு மகதிரந் தாமறி யாரே. (உ)

சாணாகத் தள்ளே யழுங்கிய மாணிக்கங், காணு மளவுங்
கருதகறி வாரில்லை, பேணிப் பெருக்கிப் பெருக்கி நினைவோராக
கு, மாணிக்க மாலை மனமபுகுந் தானே. (உக)

பெருந்தனமை நந்தி பிணங்கிருணேமி, யிருந்தன்மை யா
லுமென நெஞ்சிடங் கொள்ள, வருந்தனமை யாளனை வானவ
ராதேவர், தருந்தனமை யாளனைத் தாங்கநின் ருரே. (உஉ)

சமைய மலசுததி தனசெய லற்றிடு, மரையும் விசேடமு
மானமந திரசுததி, சமைய நிரவாணங் கலாசுததி யாகு, மமை
மனனு ஞானமா ஞாககபி டேகமே (உங)

ஊழிதோ ழாழி யுணராதவராக கல்லது, லூழி லுயிரை யு
ணரவுந் தாடுடைடா, வாழி யமரு மரியய நெனதுளோ, ரூழி
கடந்தமோ ருசிபு ளானே (உச) ஆட கசாந

குருபூசு

ஆகின்ற நந்தி யடித்தா மணாபற்றிப், போகின் றுபதேசம
புசிகும பூசையு, மாகின்ற வாதார மாற நதனினமேற, போ
கின்ற பொதபையும் பொதறுவ னியானே (க)

காணு கோடி கடிக்கமு சந்தனம், வானுற மாமல ரிட்டு
வணங்கினு, மூலினை நீக்க யுணரபவாக் கல்லது, தேனமா பூங்
கழல் சேரவொண னுதே (உ)

மேவிய ஞானத்தின் மிக்கடிந் மெய்ப்பர, ஞாவையினஞா
ன நெறிநிற்ற லாச்சனை, யோவற வுடபூ சனைசெய்யி லுததம
கு, சேவடி சேரல் செயலறற் றானே. (ங)

உசையுங் காலையு மாலையு மீசனை, : ச்சுமின னச்சி நமவெ
னது நாமததை, விச்சயின் விச்சி விரிசுடா மூனறினு, நச்சயின்
போந்தி நாயக னாகுமே. (ச)

புண்ணிய டண்டலம் பூசைநு குகுமாம், பண்ணிய மே
வியும்பத்தது குகுமா, மெண்ணிலிக் கைய மிடிந்கோடி யா

குமாற், பண்ணிடிச் ஞானியுண் பார்க்கில் விசேடமே. (௫)

இதனும் பாணவு மிலங்குந் தலத்திடை, வந்தித்த தெல்
லா மசுராசுரு வாரிபா, மிதவும் பாணு மிலங்காத் தலத்தி
டை, வந்தித்த நந்திசுரு மாபூசை யாமே. (௬)

இதனும் பாணவு மெனறெழு கிணர்தோரா, வந்தவ நாக
மு மாகித் தானத்தே, சிகதனை சாககிரா தீதத்தே சென்றிட்டு,
நந்தியைப் பூசிகக நற்பூசை யாமே (௭)

மணபவ நங்களை மூலத்தான மாறறி, யனித் துடற்புசு
மாகிய கற்றிப, புனித னருடனிற புக்கருந் தின்பத, தனியுறு
பூசை சதாசிவற காமே. (௮)

பகலு மிரவும் பயிர்கின்ற பூசை, யியல்புடை யீசர்க கிணை
மல ராகப, பகலு மிரவும் பயிலாத் பூசை, சகலமுந் தானகொ
ளவன ருமுசடை யோனே. (௯)

இராப்பக லற்ற விடத்தே யிருநது, பராகத வானந்தத்
தேறல் பருகி, யிராபடக லற்ற விதையடி யின்பத, திராப்பக
ன மாயை யிரண்டடித் தேனே. (௧௦) ஆக ௧௦௩.

மபேசுரபூசை

படமாடக கோயிற பகவற்கொன றியி, னடமாடக் கோ
யி னம்பாக்கங் காகா, நடமாடக் கோயி னம்பர்க்கொன றியி
ற, படமாடக கோயிற பகவற்க தாமே (௧)

தண்டறு சினைத் தபோதனர் தாமகிழந், துண்டது மூ
னறு புவநமு முண்டது, கொண்டது மூனறு புவநமுங் கொ
ண்டதென, டெண்டிசை நந்தி பெடுத்தரைத் தானே. (௨)

மாத்திரை யொன்றினின் மனவி யமர்த்துறை, யாத்தன
க் கிந்த வரும்பொரு ளானவை, மூர்த்திகண மூவர்க்கு மூவே
ழ குரவர்க்குந், தீர்த்தம தாமது தேர்த்துகொள் ளீரே. (௩)

அகர மாயிர மங்கணர்க் கீயிலென, சகர மாயிரஞ்செய்து முடிக்கலென, பகரு ஞானி பகலுண் பலததுகரு, நிகரிலை பெனபது நிச்சயந தானே (ச)

ஆறியம் வேளவி யருமறை னூலவர், கூறிடு மந்தணா கோடிபே ருண்பதி, நீறிடுந் தொண்டா நினைவின பயனிலை, பேறெ னி லோராபிடி பேறது வாருமே. (ரு)

ஏறுடை மாயிறை வாவெம பிரானென்று, நீறிடு வாரடி யார்நிகழ் தேவாக, ளாறணி செஞ்சடை யண்ண வியொன று, வேறணி வாகரு வினையிலை தானே (சு)

சோநதி கொணி திருமுக மாய்விட்ட, பேர்கததி பென் னும் பிறங்கு சடையனை, நாளுநது நொநது வருமளவுரு சொல்லப், போநதி யெனனும பிதற்றொழி யேனே (எ)

அழிதக வில்லா வரனடி யாரைத், தொழுதகை ஞாலத் துத் துங்குரு ணீங்கும், பழுது படாவண்ணம பண்பனை நாடித், தொழுதெழ வையகத தோரினப் மாமே (அ)

பகவறகே தாகிலும் பண்பில ராகிப், புருமதத ராய்வின று பூசனை செய்யு, முகமததோ டொததுநின் றாழிதோ று ழி, யகமதத ராகிநின் ருயநதொழிந் தாரே. (ஆ)

விததக மாகிய வேடதத ருண்டலு, ணத்த னயனமால ருந்திய வண்ணமாஞ், சித்தந கெளிநதவர் சேடம் பருகிடின, முத்தியா மெனறுகம மூலன மொழிந்ததே. (க)

தாழவிலா பின்னு முயல்வ ரருதவ, மாழ்வினை யாழ வ வர்க்கே யறஞ்செய்யு, மாழவினை நீக்கி யருவினை தனனெடும, போழவினை தீரக்குமப் பொணனுந் காமே. (கக) ஆகக் கூறு.

அடியார் பெருமை.

தினைக்குரி யானொரு தேவனை நாடும், வகைக்குரி யா னொரு வாதி யிருக்கிற், பகைக்குரி யாரிலை பார்மனைப் பெப்

யு, மகக்குறை கேடில்லை யவ்வுல குக்கே. (க)

அவ்வுல கததே பிறந்தவ வுடலொடு, மவ்வுல கத்தே ய
ருந்தவ நாடுவ, ரவ்வுல கததே யரனடி கூடுவ, ரவ்வுல கததே
யருளபெறு வாரோ. (உ)

கொண்ட குறியுங் குலவரை யுச்சியு, மண்டரு மண்டத
தமரரு மாதியு, மெண்டுகை யோருமவந தென்கைத் தலத்தி
னு, ஞுண்டெனி ஞுமினி யுயந்தொழிக தோமே (ங)

அண்டங்க ளேழு மகண்டமு மாவியுங், *கொண்ட சரா
சர முற்றுங் குணங்களும், பண்டை மறையும் படைத்தனிப்
பாதியுங், கண்டசிவனுமென கண்ணனி யில்லையே. (ஈ)

பெண்ணல்ல வானல்ல பேடல்ல மூடத்த, ஞுண்ணினற
சோதி யொருவர்க் கறியொண்ணுக, கண்ணினறி காணுஞ் செ
வியினறிக கேட்டிடு, மண்ணற் பெருமையை யாய்ந்தது மூ
டபே (ஐ)

இயங்கு முல்கனி லீச னடியார், மயங்கா வழிசெல்வா
வானுல காளவா, புயங்கு ஞுமெண்டுகை போதுபா தாள, மய
ங்காப பகிரண்ட மாமுடி தானே. (ஐ)

அகம்படி கினறநம மையனை யோரு, மகம்படி கண்டவ ர
ல்லலிற் சேரா, ரகம்படி யுளபுக் கறிகினற நெஞ்சு, மகம்படி க
ண்டா ரழிககலு மெட்டே. (ஏ)

கழிவு முதலுங் காதற் றுணையு, மழிவுத் தாய்நினற வாதி
ப் பிரானைப், பழியும் புதும் படுபொருண முற்று, மொழியுமெ
ன ஓவியுழவுகொண டானே. (அ)

எனருயோ டெனைப்ப னேழேழ் பிறவியு, மனதே சிவ
னுக கெழுதிய வாவண, மொனரு யுலகம் படைத்தா னெழு
தின, னினருண முகில்வண்ண னேரெழுத் தாயே. (க)

துணிந்தா ரகம்படி துன்னி யுளையும், பணிந்தா ரகம்படி

பாறபட் டொழுது, மணிநதா ரகம்படி யாதிப் பிரானைச், கணி
நதா ரொருவர்க்குக் கைவட்ட லாமே. (க௦)

தலைமிசை வானவர் தாழ்சடைநகதி, மிலைமிசை வைத்த
ன்ன மெய்ப்பணி செயயப், புலைமிசை நீசகிய பொன்னுல கா
ளும், பலமிசை செய்யும படாசடை யோனே (க௧)

அறியாப் பருவத தரனடி யானாக, குறியா லறிகதினபங்
கொண்ட துமை, குறிபாா சடைமுடி கடடி நடப்பாரா, மறி
யார புன்னமுழக மாதவ மாமே (க௨)

அவனபா லணுகியே யனபுசெய் வார்கள், சிவனபா லணு
குதற செய்பவும் வல்ல, னவனபா லணுகியே நாடு மடியா, ரி
வனபாற பெருமை யில்பம தாமே. (க௩)

முன்னிருந தாாமுழு தெண்கணத் தேவர்க, னெண்ணிற
ந தனபால் வருவ ரிருநிலந, தெண்ணிரு நாலு திசையந தா
மொககப, பன்னிரு காதம பதஞ்செய்யும் பாரோ. (க௪)

சிவபோகி ஞானி செறித்தவத் தேச, மவயோக மினறி ய
றியோருண் டாகு, நவபோகங் கைகூடு நல்லியல் காணும், பவ
யோக மினறிப பரலோக மாமே. (க௫)

மேலுணா வானமிகு ஞாலம் படைத்தவன், மேலுணா
வானமிகு ஞாலங் கடந்தவன், மேலுணா வாரமிகு ஞாலத் த
யராகள, மேலுணா வராசிவன் மெய்யடி யாராகளே. (க௬)

ஆக கஅ

போசகவிதி.

எட்டுத திசையுமிறைவ னடியவர்க், கட்ட வடிசி லமு
தென ரெதிர்கொள்வ, ரொட்டி யொருநில மாள்பவ ஈநிலம்,
விடிக் கிடக்கில் விருப்பறி யாரே, (க)

அச்சிவ னுண்ணின்ற வருளை யறிருந்தவருச்சியம் போதா
க வுள்ளமா கோவிதகுப், பிச்சை பிடித்துவிடு பேத மறநினை
ந், திச்சைகெட டேகாநதத தேறி யிருப்போ. (1) ஆக அடி

பிஷாவிதி.

விச்சுக்க குமுண்டு வேலிச்செய யொன்றுண்டு, வுச்சிச்சு
முனை யழவு சமைந்தது, வச்சவகெட டச்செய யறுத்துண
ண மாட்டாதா, ரிச்சைச்சுப பிச்சை யிரக்கினற வாறே. (க)

பிச்சைய தேற்றுண பிரமண தலைநனில, பிச்சைப தேற
றுண பிரிடா வறஞ்செய்யப, பிச்சைய தேற்றுண பிரமண கிரங்
காட்டிப, பிச்சைய தேற்றுண பிரமணபர மாகவே (உ)

பரந்துல கேழும டடைத்த பிராணை, யிரந்துணி யென
பாகனெற்றுக் கிரக்கு, நிரந்தர மாக நினைபு மடியா, நிரந்
துணி தனக்கு ஸெட்டச்செய் தானே. (ங)

வரவிருந தானவழி நினைநிடு மீசன, நரவிருந தானறந
னை நல்லவர்க கினபம், பொரவிருந தானபுக் கேபுக் லாக, வ
ரவிருந தாலநி யானெனப தாமே (ச)

அங்கார பசியு மவாவும் வெருளியுந, தங்கார சிவனடி
யாரசரீ ரத்தினைப், பொங்கார புவந்ததும் புணனிய லோக
ததுந, தங்கார சிவனைத் தலைப்படு வாரே (ரு)

மெய்யக ஞான மிகதெள்ளிந் தாக்களுந், கையக நீண
டார கடைத்தலைக் கேசெல்வ, ரையம் புகாம விருந்த தவசி
யார, வையக மெல்லாம் வரவிருந தாரே. (சு) ஆக அடி

முத்திநாபேதம்.

நாலேழு மாறவே நண்ணிய முத்திநா, பாலான மோன
மொழிபிற் பதிவித்து, மேலான நந்தி திருவடி மீதுயயக்

கோலா கலங்கேட்டுக் கூடுநன் முததியே. (க)

தரியங்கண் மூன்றுஞ்சொருகிட னாகி, யரிய்வுரைத்தார
மங்கே யடக்கி, மருவிய சாம்பவி கேசரி யுண்மை, பெருகிய
ஞானம் பிழமுத தினாயே. (உ)

சாம்பவி நகதி தன்னருட் பார்வையா, மாம்பவ மிலலா
வருட்பாணி முததிரை, யோமபயி லோங்கிய யுண்மை யகேச
ரி, நாமபயி னுதனமெய்கு ஞானமுத் திரையே. (ங)

தானத்தி னுளனோ சதாசிவ னுயிமம், ஞானத்தி னுளனோ
நச்சிவமாதலா, லேனைச் சிவமாரு சொருப மறைநதட்ட,
மோனத்து முத்திரை முததாந்த முததியே. (ச)

வாகு மனமுயிரண்டு மவுனமாம், வாகு மவுனத்து
வநதாலு மூங்கையாம், வாகு மனமு மவுனமா சுதநோ,
யாகு மசுசுததத்தை யாரறி வாராகளே. (ரு)

யோகத்தின முததினா யோரட்ட சித்தியா, மேகத்த
ஞானத்து முததிரை யெண்ணுங்கா, வாகத் தருவேத் கேசரி
சாமபவி, யோகத்து கேசரி யோகமுத் திரையே. (க)

யோகமென சித்தியருளொலி வாதனை, போகிதன் புத
தி புருடார்த்த நன்னெறி, யாகுநன சத்தியு மாதார சோதனை,
யேகமுங் கண்டொன்றி றெய்திநின் றானே. (எ)

துவாதச மார்க்கமென் சோடச மார்க்கமா, மவாவறு
மீரை வகையங்க மாறு, தவாவறு வேதாந்த சித்தாந்தத் தன
மை, நவாவக மோடுனன னறசுத்த சைவமே. (அ)

மோனத்து முததிரை முததாக்கு முததிரை, ஞானத்
து முததிரை நாதர்க்கு முததிரை, தேவிகு முததிரை சித்
தாந்த முத்தினா, கானிக்கு முத்திரை கண்ட சமையமே. (க)

துநெறி கண்ட சுவடு கடுவெழும், பூநெறி கண்டது பொ

ன்னக மாய்நிக்கு, டேனெறி கண்டது வெண்மதி மேதினி, நீ
னெறி கண்கொ ளினமல னுமே. (ஃ) ஆகக் கூறு.

பூரணகருகைநெறிச்சமாதி

வளர்பிறை யிறதேவா தம்பாலின் மன்னி, யுளரொளி பா
றுவி னுள்ளே யொடுங்கித், தளர்விற பிதிர்பதந தங்கிச் ச்சியு,
ஞானதுறம் போகி யுடல்விட்டாற முனே. (க)

தானிவை பொககுஞ் சமாதிகை கூடாது, போன வியோ
கி புகலிடம் போகதுபின், னுனவை தீர நிரந்தர மாமோக, மா
னவை சேர்வா ரருளினசார வாகியே. (உ)

தானிவ வகைபே புலியோரா நெறிதங்கி, யான சிவயோக
த் தாமாரு மல்விகது, தானதி லந்தச சிவயோகி யாகுமுன,
னுனத்தோரா சித்திவந தோகாய மாருமே (ங)

சிவபோகி ஞானி சிதைந்தடல் விட்டாற், நவலோகஞ்
சோகதுபின் னுனவந்து கூடிச், சிவயோக ஞானத்தாற் சோ
ந்தவர் நிற்பர், புலலோகம் போற்றுனர் புண்ணியத தோரே

ஊனமின் ஞானிகல் யோகி யுடல்விட்டாற், னுனற மோ
ன்ச் சமாதியுட டங்கியே, தானவ னாகும் பரகாயஞ் சாராதே,
யுனமின் முததராய் மீளா னுணர்வுற்றே (ரு)

செத்தார் பெறுமபய னுவது வேதெலிற், செத்தநீர் சே
ர்வது சித்தினைக் கூடிடற், செத்தா ரிருந்தார் செகத்திற் திரி
மல்கு, செத்தார் சிவமாகியேசித்தர் தாமே. (சு)

உன்னக் கருவிட் றீரவோ னரனருட், பன்னப் பரனே ய
ருட்குலம் பாலிப்ப, னென்னப் புதல்வர்க்கும் வேண்டி யிடுஞா
னி, தன்னிச்சைக் கிச னுருச்செய்யு தானே. (ஏ)

எங்குஞ் சிவமாய்நுளா மிதயத்துத், தங்குஞ் சிவஞானி

க கெங்குமார் தற்பர, மங்காங் கெனநின்று சகமுண்ட வான்
ரேய்த, விவகே யிறதெங்கு மாய்நிறகு மீசனே. (அ)

ஆட ௨௦௯

சமாதிககிரிபை

அந்தமின் ஞானிதன னாகந தீயினில், வெந்திடி ஓடெலா
ம் வெடபுத தீயினி, னெந்தது நாய்நரி நுகரி னு னசெரு, வந்து
நாய்நரிக குணபாகும் வையமே (க)

எண்ணிலா ஞானியுடலெரி தாவிடி, லண்ணறங் கோயி
லழவிட்ட தாங்கொசுரு, மண்ணி ன மழைவிழா வையகம் பஞ்
சமா, மெண்ணரு மண்ண ரிழப்பா ரரசே. (உ)

புண்ணய மாமவர் தம்மைப் புதைப்பது, நண்ணி யணல்
கோக்கி னாட்டி லழிவாகு, மண்ணி லழியி லலங்கார பங்கமா,
மண்ணுல கெல்லா மயங்கும னன மண்டியே. (ங)

அந்தமின் ஞானி யருளை யடைந்தக்கா, லந்த வுடருண கு
கைசெய் திருத்திடிந், சுந்தர மண்ணருந தொல்புவி யுள்ளோ
ரு, மந்தமி ஷ்ணப வருடபெறு வாரோ (ச)

நவமிகு சாணலே நல்லாழரு செய்து, குவைமிகு குழ
வைஞ் சாணாகக கோட்டித், தவமிகு குகைமுகக் கோணமுச் சா
ணாககிப், பவமறு நற்குகை பத்மா சனமே. (ரு)

தன்மனை சாலை குளங்களை யாற்றிடை, நன்மலர்ச் சோ
லை நகரீநற் பூமி, யுன்னருங் கான முயர்ந்த மலைச்சார, லிந்நில
ங் தானகுகைக கெய்து மிடங்களே. (கூ)

நற்குகை நால்வட்டம் பஞ்சாங்கி பாதமாய், நித்கின்ற
பாத நவபாத கேர்விழப், பொற்பம ரோசமும் மூன்றுககு மூ
ளுறணி, நித்பவர் தாஞ்செய்யு கேர்மைய தாமே. (ஏ)

பஞ்ச லோகங்க னவமணி பாரித்து, விஞ்சப் படுத்தின

மேலா சனமிட்டு, முஞ்சிப் பதிததுவென் ணீறிட் டதனே
லே, பொன்செய்நற் சுண்ணம் பொதிபலு மாமே (அ)

நன குகைநால்வட்டம் பதிததன மேற்சாரக, களளவி
ழ் தாமங் களபங்கத னூரியுந், தெள்ளிப சாநது புழுகுபன னீ
ரசோதது, வொள்ளிய தூப முவந்திடு ளீரே (க)

ஒதிம வெண்ணீற்ற லுத்துளங் குப்பாய, மீதிவி லிட
டா சனத்தினினை மேல்வைத்துப், போசறு சுண்ணமு நீறும
பொலிவித்து, மீதி லிருத்தியிருத்தி ளீரே (கௌ)

விநிததபினை னூற்சாரு மேவுதல் செயது, பொரித்து கழி
போனகயின நீருங், குருத்தலம் வைத்தோர குரைமுகம் பா
ரவை, கரித்தபினை மேல்வட்டஞ் சாத்திடு ளீரே (கக)

மீது சொரிந்திடும வெண்ணீறுகு சுண்ணமும், போது ப
லகொண்டு தர்ப்பைப்பயல் வில்லமும், பாத வுசகத்தான மஞ்ச
னஞ் செய்தபார், மீதுமுன றுகஞ்முன றணிநிலஞ் செய்யுமே

ஆதன மீதி லரசு சிவலிங்கம், போது மிரண்டினி லொன
றைதகா பித்து, மேதரு சநிதி மேவுத் தரமபூவங், காசலிற்
சோடசங் காணுப சாரமே. (கங) ஆஹ உசு

விநதற்பநம்

உதயத்தில் விந்துவி லோங்குண டலியு, முதயக குடிவில்
வயிந்தவ மொன்பான, விதியிற பிரமாதி களமிகு சத்தி, ககி
யிற கரணங் கலைவை கரியே (க)

செய்திமீம் விந்துபே தத்திற னேயைந்தஞ், செய்திடு நா
தபே தத்திற லுலாறுகு, செய்திடு மற்றினை யீரிரண டிற்றிற
ஞ், செய்திடு மாறறு சேர்தத் துவங்களே (உ)

வந்திமீம் பேத மெலாம்பர விந்து, தந்திடு மாமாயை வா
கேசி தற்பரை, யுந்து குடிசைபோ ரேழுறு குண்டலி, விந்துவி
லீர்காங்கு மேவா விளங்குமே. (ங)

விளங்கு நிவிர்த்தாதி மேவக ராதி, வளங்கொ ஞகார ம
காரத்துள விநது, களங்கமி ஞதாநதவ கண்ணினு ணண்ணி,
யுளங்கொண மனாதி யுளதமு மாமே. (ச)

அநதமு மாதியு மாகப பராபரன, வநத வியாபி யெனலா
ய வந்நெறி, கநதம தாகிய காரண காரியந, தநதைவ கருமமுந்
தானசெய்யும வியமே. (ரு)

வியம தாகிய விநதுவின சததிபா, லாய வகண்டமு ம
ண்டமும பாரிபபக, காயவைம பூதமுங் காரிய மாயையி, லா
யிட விநது வகம்புற மாருமே (சு)

புறமக மெங்கும புகுநதொளிர் விநது, நிறமது வெணமை
நிகழநாதரு செமமை, யுரமகிழ சததி சிவபாத் மாயுட், டிற
லெடு கீடளிந குஞ்செயற சொண்டே. (ஏ)

கொண்டவ்வ விநது பரமமபோற கோதந், நின்ற படநக
ட மாய்நிலை நிறநலிற, கண்ட கலாதியின காரண காரியத்,
தண்ட மனைத துமாய் மாமாபை யாருமே (அ)

அதுவிததி லேநின்றவ கண்ணிகரு நநதி, யிதுவித்தி லே
யுள வாறையுணரார, மதுவித்தி லேமல ரணனம தாகிப், பெர
துவித்தி லேநின்ற புண்ணியன ருனே (க)

வித்தினி லனறி முளையிலை யம்முளே, வித்தினி லனறி
வெளிப்படு மாறிலை வித்து முளையு முடனல்ல வேறிலை, ய
த்தனமை யாரு மரனெறி காணுமே. (கௌ)

அருந்திய வண்ண மவைமுன்று கூறும், பொருந்து முட
ன்மனம் போமல மென்னத், திருநது முடனமன மாங்குறு
சேர்நதிட், டிருநதன முனனு ளிரதம தாருமே. (கக)

இரத முதலான வேழ்காத முனறி, ஹரிய தினத்தி லெ
ருபுந் பனிபோ, லரிய துனிவிந்த மாருமேழ முனறின, மருவி
ய விநது வளருங்கா யத்திலே, (கஉ)

காயத்திலேமூன்று நளிறு கலந்திடுங், காயத்துட்டன
மண மாகுங் கலாவினது, நேயத்தே நின்றோககு நீங்கா விடா
மையின, மாயத்தே செல்வோர் மனத்தோடழியுமே (௬௩)

அழிகின்ற வந்து வளைய யறியாரா, கழிசின்ற தன்னையுள
காக்கலுந் தேரா, ரழிகின்ற காயத் தழிந்தயா வுறறோ, ரழி
சின்ற தன்மை யறிகதொழி யாரோ. (௬௪) ஆட உருங்

விந்துழையம்-போகசுரவோட்டம்

பார்க்கின்ற மாதரைப்பாரா தகனதுபோ, யோர்க்கின
றவுள்ள முருக வழனமுடடிப, பார்க்கின்ற கண்ணுசை பாழ
ப- முருகத்தே, சோகக்கின்ற போகி சிவபோகி தானே. (௧)

தானே யருளாற் சிவபோகந் தங்காது, தானேயக கா
மாதி தங்குவோ னுமமுட்குந், தானே யதிகாரந் தங்குந் சட
வகெடு, மூனே யவற்றுள ஞாயிரோம்பா மாயுமே (௨)

மாயாள வசத்தே சென்றி வரவேண்டி, ஸோயா விருபத்
கத் துளவளர் பககத்து, ஸோயாவெண் ணுளினப மேறபலி
மூன்றிரண், டாயா வபரத்து ளாதிகா ளாருமே. (௩)

ஆற்றநது பன்னொன்று மன்றிச சகமாராககம், வேறனபு
வேண்டுவோர் பூவறிந் பின்னநதோ, டேறு மிருபத் தொருநா
ளிடையதேதோங்கு, மாறின மிருத்தோங்கு மக்காலகு செய
யவே (௪)

செய்யு மளவிற் திருநான் முகுர்த்தமே, மெய்யுங் கலைகா
ல மிறதுப் பருதிகா, னையு மிடத்தோடி னனகாம னானெறி,
செய்க வலமிடந் தீர்நது வுங்குவே (௫)

விடுங்கான் முனைநிந் திரியங்க ளைப்போ, னடுவகர் திரு
ப்பானு மையைந் தண்ணிப், படுவகாதன மாநின்பாந் பறந்
ற விட்டிக், கடுவகாந் கண்ணங் கருத்துறக் கொண்டே. (௬)

கொண்ட குணனை நலனைநற் கோமளப், பண்டையரு
வே பகாவாய் பவளமே, விண்டு தனமே மிடைய விடும்போதி
ற, கண்ட கரணமுட் செல்லக்கண்டேவீடே. (எ)

விடப்பின காப்பவற பத்தி விதியிலே, ஜோட்டுறுங் கால
நக டோனறக கருதிய, கட்டிய வாணசா நாள்குணங் கீழ
மைசோப், பட்ட நெறிபிதென நெண்ணியும் பாககவே (அ)

பாத்ததிட்டு வையததுப் பரப்பற் றுருப்பெற்று, வாராச
செற்ற கொங்கை மடநகையை நீக்கியே, சோததற நிருதிநக
ள சேரா வகலினு, மூப்புநறே பினருளி லாமெல்லா முள்ள
வே (ஆ)

வித்திடு வோககனறி மேலோரா விளவில்லை, வித்திடு
வோககனறி மிககோ ரநிலில்லை, வித்தினில் விததை விதற
வுணாவரேல், மத்தி விருத்ததோரா மாங்கனி யாமே. (க)

கருத்தினி லககர மாயுவு மியாவுங், கருத்தன லீசன கரு
வுயி ரோடுங், கருத்தது விததாய்க் காரண காரிபங், கருத்தற
மாறிவை கற்பனை தானே (கக)

ஒழிபாத விநது வுடனிற்க நிறகு, மழிபாப் பிராண னதி
பலஞ்சத்தி, யொழியாத புத்தி தபஞ்சப மோன, மழிபா
த சித்தியுண டாமவிநது வற்றிலே (கஉ)

வற்ற வனலைக கொளுவி மறித்தேறித, தற்ற சுழிபனல்
சொருகிச் சுடருற்று, முற்று மதியத தமுதை முறைமுறை, செ
ற்றுண் பவரே சிவயோகி யாவரே. (கங)

யோகிய ஞானிய முததம சித்தனும், யோகிய ஞான புந்
தர னுவோன, மோக முறினு முரையயிர் துன்போன, மாக்ய
வந்த வழியாத வண்ணலே. (கச)

அண்ண லுடனாகி யவ்வனல் வித்தவு, மண்ணிட மாய்
க்கும் பிராணனும் வித்தவுங், எண்ணுங் கண்ணிடக் கட்டிக்

கலகதெரித், துண்ணி லயிராக யோகிக் கறிவாமே. (௧௫)

அறியா தழிகின்ற வாதலா னானும், பொறியா லழிந்த பு
லம்புகின் றார்க; ளறிவாய் நனவி லதீதம் புரிபச், செறிவா யி
ருந்த சேரவே மாயுமே. (௧௬)

மாதரை மாய வருங்கூற்ற மென்றுணனக், காதல தாகிய
காமங் கழிந்திடுஞ், சாதலு யில்லை சதகோடி யாண்டினாளு
சோதியினுளனே துரிசறுங் காலமே (௧௭)

காலங் கடந்தவன் காண்விந்து செற்றவன், காலங் கடக்
தழிந் தாண்விந்து செற்றவன், காலங்க ளின்விந்து செற்று
றற காரிகை, காலினகண வந்த கலப்பறி யாவரோ. (௧௮)

கல்குறாள முனனா டன்னிடைக காத, னலத்தக
வேண்டிலந் நாரி யுதரசு, கலத்தின மலத்தைத்தண் சீதத்தை
ப் பித்தை, விலககு வனசெய்து மேவனை வீரோ. (௧௯)

மேலா நிலத்தெழு விந்துவு நாகமுங், கோலா னடத்திக்
குறிவழி யேசென்று, பாலா மமிதன்னடு பற்றதப் பற்றினுன்,
மாலா னதுமாள் மாளுமவ விகதே. (௨௦)

விந்து விளைவும் விளைவின பயன்முற்று, மந்த வழிவு மட
க்கத்தி லாக்கமு, நந்திப நாசமு நாதத்தாற பேதமுந், தந்து
ணர் வோர்க்குச் சயமாகும விந்துவே (௨௧)

விந்துவென வீசத்தை மேவிய மூலத்து, நந்திய வங்கியி
னாலே நயந்தெறித், தாதயில் பாது வதிகுடை மேலேற்றிச,
சந்திரன் சார்புறத் தண்ணமு தாமே. (௨௨)

அமுகச் சசிவந்த வாம்விந்து மாள், வழுதப் புனலோ
டி யங்கியின மாள், வழுதச் சிவபோக மாதலாற் சித்தி, யமு
தப் பலாவன மாங்குறும் யோசிக்கே, (௨௩)

யோகமவ் விந்து வொழியா வகைபுணர், தாக யிரண்டி

ங் கலநதாலு மாங்கிலுப், போகஞ் சிவபாகம் போகநற் .
போகமா, மோகங் கெடமுயங் கார்மூடா மாதர்க்கே. (உச)

மாத ரிடதகே செலுத்தினு மவ்விந்து, காதலி னுல்விடா
ர் யோகங் கலந்தவர், மாத ருபிராஸக கைக்கொண்டே வா
டுவா, காதலா போனறங்ஙன காதலாஞ் சாற்றிலே (உடு)

சாற்றிய விந்து சயமாகுஞ் சத்திபா, ஸேற்றி ப மூலத
தழலை பெழுமுட்டி, நாற்றிசை யோடா நடுநாடி நாததேனா,
டாற்றி யமுத மருந்தவிந தாமே. (உசு)

விந்துவு நாந்மு மேவக கன்னமூல, வந்த வன்னமயிரக
காரோறு மன்னிடச, சிந்தனை மாறச சிவமக மாக்கவே, விந்து
வு மாளுமெங்க காயத்தில் வித்திலே (உௌ)

வித்துக்குற றுண்பான விளைவறி யாதவன், வித்துக்குற
றுண்ணாமல் வித்துசுட டுண்பவன், வித்துக்குற றுண்பானி
ல வேறல னீற்றவன், வித்துக்குற றுண்ணாமல் வித்துவித
தானனறே (உ௮)

அன்னத்தில் விந்து வடங்கும் படுகணி, மன்னப் பிரா
ணனும், விந்து மறித்திடநி, மின்னெதக விந்துநா தானத்த
து விட்டிட, வன்னத திருவிந்து மாயுங் கா யத்திலே (உ௯)

அன்னம் பிராணனை ன் றார்க்கு மிருவிந்து, தன்னை யறிந்
துண்டு சாதிக்க வல்லார்க்குச், சொன்னமு மாமுருத தோன
றுமெண் சித்திபா, மன்னவ ரெல்லா மழிவற நின்றதே (நூ)

நின்றசிகார நினைக்கும் பிராணனா, பொன்ற மகார மொ
ருமுன்றோ டொன்றவை, சென்று பராசத்தி விந்து சயந்தன
னை, யொன்ற வுரைக்க வுபதேசந தானே. (நுக)

தானே யுபதேசந் தானல்லர் தொன்றில்கை, வானே யுபர்
விந்து வந்த பதினாலு, மாணே ரடங்க வந்தப்பின்பு புத்தியுந்,
தானே சிவகதி நன்மை யு மாமே. (உரு)

விந்துவு நாதமும் வினைய வினையதது, வந்தவீப் பல்லுயிர்
மன்னுயிருக்கெனா, மந்தமு மாதியு மாமம் திரங்கனும், விக்
து வடங்க வினையுஞ் சிவோகமே (நூ)

வறுக்கின்ற வாறு மனத்தலா வெற்றி, நிறுக்கின்ற வாறு
மந நீளவரை யொட்டிப, பொறுக்கின்ற வாறுமப பொல்லா வி
ணைப, யறுக்கின்ற நாளவரு மத்திப் பழமே (நூச)

விந்துவு நாதமு மேவி யுடனகூடிச, சந்திர னோடே த
லைப்பி மாயிடி, லந்தர வானத தமுதமவந ஆற்றி, மங்குதி ம
ந்திர மாகுதி யாகுமே. (நூடு)

மனத்தொடு சதது மனஞ்செவி பெனன, வினத்தெழு வா
ர்க ளிசைநகன நாடி, மனத்தி லெழுக்கின்ற வாக்கு வசனங், க
னத்த விரதமக காமததை நாடினே (நூசு)

சத்தமுரு சத்த மனமு மனக்கருத, தொத்தறி கின்ற வி
டமு மறிகிலா, மெயத்தறி கின்ற விடமறி வாளர்க்கு, வத்த
விருப்பிட மவவிடந தானே (நூள)

உரமடி மேதினி யுத்தியி லப்பாம, விரவிய தன்முலைமே
விய கீழங்கி, கருமுலை மீமிசை கைக்கீழிக காரும், விரவிய க
ந்தர மேல்வெளி யாமே (நூஅ) ஆக உள க

ஆதித்தநிலை-அசுடாதித்தன்.

செஞ்சுட ரோனமுத லாகிய தேவாகண், மருசுடை மேரு
வலம்வருங் காரண, மெருசுட ரீச னிறைவ னினையடி, தனசு
ட ராக வணங்குத தவமே. (க)

பகலவன மாலவன் பல்லுயிராக கெல்லாம், புசலவ னாய்
நின்ற புண்ணிய நாத, நிகலற வேமுல கும்முற வோங்கும்,
பகலவன பல்லுயிராக் காதியு மாமே. (உ)

ஆதித்த னன்பினோடாயிர நாமமுஞ், சோதியி னுள்ளே
சுடரொளியாய்நிற்கும், வேதியர் வேணடினும் - விண்ணவர்

சொல்லினும், பாதியிலன்பு பழக்கின்ற வாதே. (௩)

தானே யுலகுக்குத் தத்துவ ஞய்நிற்குந், தானே யுலகுக்குத் தையலு மாயநிற்குந், தானே யுலகுக்குச் சம்புவு மாயநிற்குந், தானே யுலகுக்குத் தணசுட ராகுமே. (௪)

வலைய முககோணம் விட்ட மறுகோணந், தலையிரு வட்டந் தய்ய விதழெட்டி, லலையுற்ற வட்டத்தி லீலொட்டிதழா, மலையற் றுதித்தன னுதித்த னுமே (௫)

ஆதித்த னுள்ளி லானமுக் கோணத்திற், சோதித் திரவகுநற் சூரிய னுலாவ், கேத முறுங்கேணி சூரியனெட்டிற், சோதிதன் னீட்டிற் சோடசந் தானே. (௬)

ஆதித்த னோடே யவனி யிருண்டது, பேதித்த காலுமபி தற்றிக் கழிந்தது, சோதிக்கு ணின்று தடியிடை செய்கின்ற, வேதப பொருளை விளங்குக லீலே. (௭)

பாருக்குக கீழே பகலோன வரும்வழி, யாருக்குக காண வொண னாத வரும்பொரு, ணிருக்குந தீசகு நமீவே யுதிப்பவ, னாருக்கு மெட்டாத வாதிதகன முனே. (௮)

மண்ண யிடந்ததின் கீழொடு மாதித்தன, விண்ண யிடந்த வெளிசெய்து நினநிதிவ், கண்ண யிடந்த கனிந்தநத் வாணந்த, மெண்ணு வ கிழைக் கிணர்ந்துநின் முனே (௯)

பானா யிடந்து பகலோன வரும்வழி, யாரு மறியா ரருங் கடை நூலவர், தீர னிருந்த திருமலை சூழென்பா, ருறா யுணர்ந்தா ருணர்ந்திருந் தானே. (௧௦) ஆஹ் உயிசு.

பிண்டாதித்தன்.

நின்று மிருந்துங் கிடந்த நடைதோதுங், கன்றுநந்திக் கருத்து னிருந்தனன், கொன்று மலங்கள் குழல்வழி யோடிட, பென்று விளங்கும் விரிசுடர் காணுமே. (௧)

ஆதித்த னோடி யடங்கு மிடங்கன்னி, சாதித்த வல்லவர்

தமமையுணர்ந்தவர், பேதித தலகம் பிதற்றும் பிதற்றெலா,
மாதிரத ஸோடே யடங்குகின் றோ. (உ)

உருவிப புரப்பட் டிலகை வலம்வந்த, சொருகிக் கிடக்கு
ந் துறையறி வாரில்லை, சொருகிக் கிடக்குந் துறையறி வானா
க, குருகிக் கிடக்குமென னுள்ளனபு தானே (ங) ஆ. உ.அ.சு.

மனவாதித்தன்.

எறிகதி ஞாயிறு மின்பனி சோரு, மெறிகதிர் சோமனெ
திருநின் தெறிப்ப, விரிகதி றுள்ளே விபங்குமென னுவி, பொரு
கதி ராகி லுவாவது வாமே. (ச)

சகதிரன் சூரியன் முனவிற புச்சை, முந்திய பாதுவி வி
நதவந் தேயமுறை, யந்த விரண்டி முபய நிலத்திற், சிந்தை
தெளிந்தார சிவமாயி னோ (உ)

ஆங்கு கலையோ டருக்க னன்னமதி, யாங்கு கலையிடை
நாண்னை லாமென்பா, ராங்கு மருக்க னன்னமதி போடொ
ன்ற, வாங்கும் புரணை யாமென றறியுமே. (ங)

ஈரண்டத் தப்பா வியங்கிய வவவொளி, போரண்டத
தார்க்கு முணரா வுணர்வது, பேரண்டத னுடே பிறங்கொளி
யாய்நின்ற, தாரண்டத தக்கா ரறியத்தக காரே (ச)

ஒன்பதின மேவியுலகம் வலம்வரு, மொன்பத மீசனிய
லறி வாரில்லை, முன்பதின மேவி முதல்வ னருளிலா, ரின்ப மிலா
ரிருள சூழநின் றோ. (ரு) ஆ. உ.அ.க.

ஞானதித்தன்.

வித்து வபரம் பரமிரண்டாய்விரித், தத்த வபரம் பரநா
த மாகபே, வந்தன தம்மித் பரங்கலையாதியைத், துத்த மரு
ஞே தடமென்ன வுள்ளத்தே. (க)

உள்ள வருணை தயத்தெழுமோசைதான், நெள்ளும் பர
நாதத் திண்செய லென்பதால், வள்ளல் பரவிந்து வைகரி யாதி
வாக, குள்ளன வைங்கலைக் கொணரு முதயமே (உ)

தேவர் பிரானிசை பத்துக் கயஞ்செய்யு, மூவர் பிரானெ
ன முனனொரு காலத்து, நாலவர் பிரானடு வாயுரை யாநிதரு,
மேவு பிரானென்பா விண்ணவர் தாமே. (ங)

பொய்யிலன் மெய்யன் புயனா பதியெகை, மெய்யிரு ணீ
க்கு மதியாகி ஞாயிறு, செயயிரு ணிககுக் திருவுடை நக்கியெ
ன, கையிரு ணீங்கக் கலந்தெழுந தானே (ச)

தனிச்சுட ரெற்றித் தயங்கிரு ணீங்க, வனித்திடு மெலைய
ருங்கனி யூறல், கனிச்சுட ராயநின்ற கயிலையி ளீசை, னனிச்சுட
ர மேல்கொண்ட வண்ணமு மாமே (ரு)

நேரறி வாக நிரம்பிய பேரொளி, போரறி யாது புவநங்
கள் போய்வருந், தேரறி யாத திசைபொளி யாயிடு, மாரறி
வாரிது நாயக மாமே. (சு)

மண்டலத் துள்ளே மலர்ந்தெழு மாதிர்த்தன், கண்டத
துள்ளே கதிரொளி யாயிடு, சென்றி—த தெட்டுத் திசைபெ
ங்கும போய்வரு, நினநிடத் தேநிலை நேரறி வாகக்கே (எ)

நாபிககண ணுகி நயன் நடுவிலுந், துப்போ டைநதுரு
சுடாவிடு சோதியைத், தேவர்க ளீசன் திருமால் பிரமணு, மூ
வரு மாக வுணர்நதருந் தாரோ (அ) ஆட உருள்.

சிவாதித்தன்.

அன்றிய பாச விருளுஞ் ஞானமுஞ், சென்றிடு ஞானச்
சிவப்பிர காசத்தா, லொன்று மிருசுட ராமரு ணேதயநீர் துன
றிரு ணீங்குதல் பேர்லத் தொலைந்தே. (க)

கடங்கடந் தோறுங் கதிரவன் றோன்றி, லடங்கட மூடி

லவற்றி லடங்கான், விடங்கொண்ட கண்டனு மேவிய காயத்,
தடங்கிட நின்றது மப்பரி சாமே. (௨)

தானே விரிசுடர் மூன்றுமொன ருயநிற்குந், தானே யய
ன்மா லெனநின்று தாபிக்ருந், தானே யுடலுயிர வேறணி
நின்றுளன, றானே வெளிபொளி தானிருட் டாமே. (௩)

தெவ்வச சுடரங்கி ஞாயிறுந் திங்களுந், வைபம் புனலன
ல் மாருதம் ஷானகளு, சைவப் பெருமபதி தாங்கிய பல்லுயி,
ரைவாக கிடமிடை யாறங்கமாமே. (௪) ஆ. ௩௦௩.

பசுநிலக்கணம்-பிராணன்.

உன்னு மளவி லுனரு மொருவனைப், பன்னு மறைகள் ப
யிலும பரமனை, யென்னு ளிருக்கு மிளையா விளக்கனை, யன்ன
மயமென தறிந்துகொண் டேனே. (௧)

அன்ன மிரண்டு வாறறங் கரையினிற், றுன்னி யிரண்
டுக துணைப்பிரி யாதனனந், தன்னிலை மன்னந் தனியொன்ற
தென்றககால, பின்ன மடவன்னம் பேறனு காநே. (௨)

ஆ. ௩௦௩.

புருடன.

வைகரி யாதியு மாயா மலாதியும், பொய்கரி யான புந்
டாதி பேதமு, மெய்கரி ஞானங் கிரியா விசேடததுச, செய்
கரி யீச னநாதிசெய் செய்தகே (௧) ஆ. ௩௦௪.

அனு

அணுவி லணுவினை யாதிப் பிராணை, யணுவி லணுவினை யா
யிரங் கூறித், டணுவி லணுவை யணுகவல் லார்கட், கணுவி

லனுவை மனுகுலு மாமே

(க)

படாகொண்ட வாலதின வித்தது போலசு, சுடாகொண்ட னுவினைத துவழி செய்ய, விடாகொண்ட பாச விருளற யோட்டி, கடர்கொண்ட நலவழி நாடலு மாமே (உ)

அனுவு ளவனு மவனு ளனுவுங், கனுவற நின்ற கலபப நணரா, நிணியிலி யீச னவனெங்கு மாகித், தணியற நின்ற சராசரந தானே. (ங) ஆஹ்.

சீவன

மேவிய சீவன வடிவது சொல்லி டல், கோவின மயிரொன்று தூதுடன் கூறிட்டு மேவிப கூறது வாயிர மாயினு, லாவியின் கூறுதூ றுயிரத தொனறே. (ச)

ஏனோர் பெருமைப னுயினு மெம்மிறை, யுனை சிறுமையி னுட்கலத் தகளுன், வாநே ரறியு மளவல்லன் மாநேவன, றுனே யறியுந் தவததி னளவே (உ)

உண்டு தெளிவ னுரைக்க விபாகநே, கொன்றி பயிலுங் குணமில்லை யாயினும், பண்டு பயிலும் பயிலசீவ னூபினைக, கண்டு சிவனுருக கொளவர் கருத்துனே (ங)

மாயா வுபாதி வசுததாருகு சேதத, தாய குருவரு ளாலே யதிற்று ன்ட, வோயு முபாதியோ டொன்றிபொன ருதயி, ராய துரியம புருததறி வாகவே. (ச) ஆஹ்.

பசு.

கற்ற பசுக்கள கதறித் திரியினுங், கொற்ற பசுக்கள் குறிக ட்டிமேயினு, முற்ற பசுக்க னொருகுடம் பால்போது, மற்றை ப்பசுக்கள் வதன்பள தானே. (க)

கொல்லையின் மேயும் பசுக்களைச் செய்வதென், செல்லை க
டபித திறைவ னடிசுட்டி, வல்லசெய் தாற்ற மதித்தபி னஸ்
லது, கொல்லசெய் கெஞ்சங் குறிப்பறி யாதே. (உ) ஆஹூ நகந

போதன.

சீவ னெனச்சிவ னெனனவே நிஸ்லை, சீவனா சிவ னானா
யறிகிலா, சீவனா சிவ னானா யறிந்தபின், சீவனா சிவ னாயிட்
டிருப்பபோ. (க)

குணவிளக காகிய கூததப பிரானு, மனவிளக காகிய ம
னனுயிரக கெல்லாம, பணவிளக காகிய பஸ்தலை நாகங், கணவி
ளக காகிய கணகாணி யாகுடே. (உ)

ஐறிவா யறியாமை நீங்கி யகனே, பொறிவா பொழிந்தெ
ங்குந் தானான போத, மறிவா யவதறினுட டானு யறிவன,
செறிவாகி நின்றவச சீவனு மாகுமே. (ங)

ஐறாநின் தனமையறிவா திருந்தேனாக, காறாநின் தனமை
யறிவித்தான பேர்நந்தி, யாறாநின் தனமை யுருளா லறிந்தபி,
ஐறாநின் கப்புற மாகநின் ருனே. (ச)

சிவமா கியவரு ணின்ரநிந் தோரா, ரவமா மலமைநது
மாவ தறிபார், தவமான செய்து தலைப்பறி கினரா, நவமான
தததுவ நாடகி லாரே. (டு)

நாடோறு மீச னடததுந் தொழிவனனா, நாடோறு மீ
ச னயந்துட்ட னாடிடா, நாடோறு மீச னல்லோர்ககரு ண
கலா, னாடோறு நாடார்க னான்வினை யாளரே. (து)

ஆஹூ நகந.

ஐந்திந்திரிய மடக்குமருமை.

ஆக மதத்தன னவந்து களிதுள், வாக மதத்தறி யோட

னை கின்றில, பாகனு மெய்த்தவை தானு மிளத்தபின், யோரு
திருந்துத லொன்றறி யோமே. (க)

கருத்தினன னூல்கற்றுக் கால்கொத்திப் பாகன், நிருத்
தலும் பாய்மாத திகைத்தனறிப பாயா, வெருத்தற வேறி யி
ருக்கிலு மாங்கே, வருத்திலு மமமா வழிகட வாதே. (உ)

புலமைநது புளளைநது புடசென்று மேயு, நிலமைநது நீ
ரைந்து நீர்மையு மைநது, குலமொன்று கோல்கொண்டு மேய்
பபா னொருவ, னுலமவநது போமவழி யொன்பது தானே. (ஃ)

அஞ்சுள சிங்க மடவியில் வாழவன், வஞ்சுமபோய மேய்
ந்துகம மஞ்சக மேபுசு, மஞ்சி னுகிரு மெயிறு மறுத்திட்டா,
லெஞ்சா திறைவனை யெய்தலு மாமே. (சு)

ஐவை ரமைச்சருட டொண்ணூற் றறுவர்க, லைவரு மைந
தரு மாளக கருதுவ, லைவரு மைநது சினத்தோடே நினறிடி,
லைவர்க கிறையிறுத தாற்றுக லோமே. (ரு)

சொல்லகில லேனடடாச சோதிபை நாடொறுஞ், சொல்
லகில் லேனறிரு மங்கையு மங்குள, வெல்லகில் லேனபு னைநது
டன றனனையுங், கொல்லநின ரேடுங் குதிரையொத தேனே (ஃ)

எண்ணிலி யில்லி யுடைத்தவ விருட்டரை, யெண்ணிலி யி
ல்லியோ டேகிற பிழைதரு, மெண்ணிலி யில்லியோ டேகா
மை காக்குமே, லெண்ணிலி யில்லிதோ ரினபம தாமே. (எ)

விதியின் பெருவலி வேலைசூழ் வையக, துதியின் பெருவ
லி தொல்வா னுவக, மதியின் பெருவலி மானுடா வாழக்கை,
கெதியின் பெருவலி நீர்வலி தானே (அ) ஆக நூள்.

ஐந்திந்திரியமடக்கு முறைமை.

குட மொருமுழ முள்ள தரைமுழும், வட்ட மமைநத
தோர் வாவிழர் வாழவன், பட்டன மீன்பல பரவிஞ் வலை

கோணர்ந், திட்டன மியாமினியேதமி ஸோமே. (க)

கிடககு முடலிற் கிளரிந் திரிய, மடக்க லுறுமவன் றுனே
யமரன, விடக்கிரண் டினபுற மேவுறு சிநகை, நடக்கி னடக்
கு நடசகு மளவே. (உ)

அஞ்சு மடக்கடக கென்ப ரதிவிலா, ரஞ்சு மடக்கு மமர
ரு மங்கிலை, டஞ்சு மடக்கி லசேதந மாமெனநிட, டஞ்சு மடக்
கா வறிவறிந் தேனே (ங)

முழக்கி யெழுவன மும்மத வேழ, மடக்க வறிவென்னுங்
கோடடைபை வைத்தேன, பிழைத்தன வோடிப் பெருங்கே
டு மண்டிக, கொழுத்தன வேழங் குலைக்கின்ற வாரே. (ச)

ஐந்தி லொடுங்கி லகலிட மாவது, வைந்தி லொடுங்கி ன
ருந்தவ மாவது, வைந்தி லொடுங்கி லரன்பத மாவது, வைந்தி
லொடுங்கி லருளுடை யாரே. (ஞ)

பெருக்கப பிதற்றிலென பேப்த்தேர் நினைந்நென, விரி
தத பொருட்கெல்லாம விததாவ துளளம், பெருக்கிற் பெருக
குஞ் சுருக்கிற் சுருக்கு, மருத்தமு மத்தனை யாய்ந்துகொள் வா
ராகே. (ஈ)

இளைக்கின்ற வரற்றிற் தின்னுயிர் வைத்த, கிளைக்கொன்று
மீசனைக் கேடில் புகழோன், றனைக்கொன்ற நாகமஞ் சாட
லொடுக்கத், துளைக்கொண்ட தவ்வழி தூங்கும் படைததே (இ)

பாய்ந்தன பூதங்க ளைந்தும் படரொளி, சாரந்நிமி ஞான
த தறிவினிற் பூட்டிட்டு, வாய்ந்துகொ ளானந்த மென்னு மரு
ளசெயில, வேயந்நுகொண மேலை விதியது தானே (அ)

நடக்கின்ற நந்தியை நாடோறு முன்னில், படர்க்கின்ற
சுரசைபைப் பைய வொடுக்கிக், குறிக்கொண்ட சிந்தை குறிவ
ழி நோக்கில், வடக்கொடு செற்கு மணக்கோயி லாமே. (஑)

சென்றன தாழிகை நாள்கள் சிலபல, நின்றது நீன்பொரு

ணர்மே நெருட்பொத்து, வென்று புலன்கள் வினாந்து விடுமி
னகள், குன்று விழுவதற் குங்கலு மாமே (க0)

போற்றிசைத தும்புனிதனறிரு மேனிபைப், போற்றிசெ
ய் மீண்டே புலனைதும் புத்தியா, னுற்றிசைக் கும்பினனை யா
ருக்கு நாதனை, பூற்றுக்கை யுள்ளத தொருங்கலு மாமே (கக)

தரிக்கின்ற நெஞ்சஞ் சுகளத்தி னுள்ளே, யரிககின்ற வைவ
சா யாரு முணராரா, சிரிககின்ற வாறு சிவபல பேசில், வரிக
கொண்ட மைசூழ வரையது வாமே. (கஉ)

சைவிட லாவதொன் நிலலை கருத்தினு, னெய்தி யவனை யி
சையினு லேததும், னைவ ருடைய வவாவினிற றேன்றியே,
பொய்வ ருடைய புலன்களு மைந்தே. (கங) ஆட ௩௪௦.

அசற்குருநெறி.

உணர்வொன் நிலாமுட னுண்மையோ ராதோன, கணுவி
னறி வேதா கமநெறி காணை, பணிவொன் நிலாதோன் பரநி
ந்தை செய்வோ, னணுவின குணத்தோ னசற்குரு வாமே (1)

மந்திர தந்திர மாயோக ஞானமும், பந்தமும் லீங்க தரி
சிததுப் பார்ப்பவர், சிந்தனை செய்யாத் தெளிவி யா னுண்
பொருட், டத்தக ராவோ ரசற்குரு வாமே. (உ)

ஆமா தறியாதோன மூட னதிமூடன, காமாகி நீங்காக
கலதி கலதிகட், காமா தசததறி விப்போ னறிவிலோன, கோ
மா னலசத் தாகுங் குரவனே. (உ)

கற்பாய கற்பங்க ணீக்காமற் கற்பித்தார், தற்பாவங் கு
னறுத் தனக்கே பகையாகு, கற்பா லரகக்கு காட்டுக்குங் கே
டெனறே, முற்பாலே நக்தி மொழிநதுவைத் தானே. (௪)

குருடர்த்குக் கோல்காட்டிச் செல்லுங் குருடர், முாரும்

பழங்குழி வீழ்வரா முனபின், குருடரும் வீழ்வரா முனபின்
னறவே, குருடரும் வீழ்வார் குருடரோடாக்பே. () ஆங்

சற்குருநெறி.

தாடந் தளிக்குந் தலைவனே சற்குரு, தாடந்து தன்னை ய
றியத் தரவல்லோன, ஁டநது தததுவா திதத்துச் சாரீயன,
஁டநது பாசந தணிகு மவனசததே. (க)

தவிரவைத தானவினை தன்னடி யார்டே கோ, டவிரவைத
தானசிரத் கோடுதன பாதந, தவிரவைத தானமன ஁துவா
கூடடந, தவிரவைத தானபிற விததுயா தானே (உ)

கறுதத விருமபே கனகம தானுன, மறிததிரும் பாகா வ
கையது போலக, குறிததவப் போதே குருவருள பெற்றான, ம
றிததுப் பிறவியில் வநசுணு காரே (ங)

பாசததை நீக்கிப் பரனோடு தன்னையு, நேசதது காடி மல
மந நீக்குவோ, ராசற்ற சற்குரு வாவோ ரறிவறதுட, பூசற கி
ரவருவோர் போதக குருவனறே. (ச)

நேயத்தே நிற்கு நிமலன மலமற்ற, நேயததை நல்கவல்
லோனிததன் சுத்தனே, யாயதது வாதத துவமுணர்ந் தாங்க
ற்ற, நேபர்க் களிப்பவ னீயிங் குாவனே. (ரு)

பரிசன வேதி பரிசிதத தெல்லாம், வரிசை தரும்பொன வ
கையாகு மாபோற், குருபரி சித்த குவாய மெல்லாந, திரிமல
ந் தீர்ந்து சிவகதி யாமே. (ஈ)

தானே யெனநின்ற சற்குரு சந்நிதி, தானே யெனநின்ற
தன்மை வெளிப்படற், ஁னே தனைப்பெற வேண்டுஞ் சதிர்பெ
று ஁னே பெனநினைத தோர்ந்துகொ ஁ன்னிலை. (எ)

வரும்வழி போம்வழி மாயா வழிபைக், கருவழி கண்ட
வர் காணு வழியை, பெரும்வழி யாந்நி பேசும் வழியைத், கு
ருவழி யேசென்று கூடலு மாமே. (அ)

குருவென் பவனேவே தாகமங் கூறும், பரவின்ப னாகி
ச் சிவயோகம் பாவித, தொருசுருதை யினறி யுயாபாச நீக்கி;
வருடல ருரவனபால் வைக்கலு மாமே (க)

சதது மசததுரு சத்சததுந தானகாட்டிச், சிதது மசத
துரு சிவபரத் தேசோததுச, சுதத மசுதத மறச்சுக மானசொ,
லதத னருடகுரு வாமவன கூறினே. (கௌ)

உற்றிடு மைம்மலம பாச வுணாவினும், பற்றறு நாதனடி
யிற பணிகலாற், சுதறிய பேதந துரியமுன ருல்வாட்டித, தற்
டர மேவுவோர சாதக ராமே. (கக)

எல்லா மிறைவ லிறைவி யுடனினப, மல்லார புலனும வ
ருங்கா லுயிர்நோனறிச, சொல்லா மலமைந தடங்கியிட டோ
ங்கபே, செல்லாச சிவகதி சோதல் வினையாட்டே. (கஉ)

ரணப் பிறவியி விட்டது மீட்டிடுத, தானதது ளிட்டிடுத
தனையுட்டித தாழத்தலு, ஞானததின மீட்டலு காட்டலும் வி
டுறறு, மோனததுள வைத்தலு முத்தனதன செய்கையே. (க)

அதத னருளின் வினையாட் டிடருசுடரு, சிததொ டசித
தரத் தெளிவித்துச சீவனைச, சுததனு மாககித துடைத்த ம
லத்தினைச, சததுட னைங்கரு மத்திடுந தனமையே. (கௌ)

ராசத துவங்கடந தில்லையென ரப்பறம, பாசதது ளேயெ
னறும பாவியு மண்ணலை, நேசதது ளேநினற நினைமல நெமயி
றை, தேசதகை யெல்லாந தெளியவைத் தானே. (கரு)

மாணிக்க மாலை மலர்ந்தெழு மண்டல, மாணிப்பொ ளின்
றங் கழுதம் வினோதது, பேணிககொண் டெண்டார் பிறப்பற் நி
ருந்தார்க, னுணுங் கருந்தா ருணராத மாக்களே. (கௌ)

அசத்தொடு சதது மசத்சதது நீங்க, விசைத்திடு பாசப்
பற றீங்கறு மாறே, யசைத்திரு மாயை யணுத்தாறு மாங்கே,
யிசைத்தானு மொன்றறி விப்போ லிறையே. (கௌ)

ஏறு நெறியே மலத்தை பெரித்கலா, லீதி ஹரையா லின

கையறுத்தலான, மாநில் பசுபாசம் வாட்டலால் வீடுக, வேறு
பரணே குருவா மியமபிலே (கடி) ஆட நகந

கூடா வொழுககம்

கண்காணியில்லென்று களளம பலசெய்வார், கண்காணி
யில்லை யிடமில்லை காணுவகால், கண்காணி யாகக கலந்தெவரு
நின்றானை, கண்காணி கண்டார களவொழிந் தாரே (க)

செய்தா னறியுஞ் செழுகடல் வட்டத்துப, பொய்தா
ன் மிகவும புலமபு மனிதாடக, மெய்தா னுரைக்கில் விண்ணே
ரதொழ்ச செயவன், மைதாழ் திலவரு மிடறுடை யோனே

பதிவிற றுணி பகலைக கழிவிடு, மததகாக கனரோ ம
றுபிறப புளளது, விததுக்குற றுணி விளையும் பாழ்செயு
ம, பிததாகட கெனறும பிறப்பில்லை தானே (ங)

வடக்கு வடககெனபா வையசெதான நில்லை, நடக்க வு
றுவரே ஞான மிலாதார, வடக்கி லடவசிய வைமக மெல்லா,
மகத்தி லடவரு மறிவுடையோருகே (ச)

காயக குழப்பனைக காயநன ஞானை, காயத்தி னுளனே
கமழுகின்ற நந்திபைத, தேயத்து னேயெவருந் தேடித் திரிவா
கா, காயத்து னின்ற கருத்தறி யாரே (ரு)

கண்காணி யாகவே கையகத் தேயெழுங், கண்காணி யா
கக் கருத்து ளிருந்திடுங், கண்காணி யாகக கலந்து வழிசெய்யு
ங், கண்காணி யாகிய காதலன றானே (சு)

கனனி யொருசிறை கற்றோ ரொருசிறை, மனனிய மாத்
வஞ் செயவோ ரொருசிறை, தன்னியல் புன்னி யுணர்ந்தோ ர்
ருஞ்சிறை, பென்னிது வீச னியல்பறி யாரே. (௭)

காணத் கண்ணிற் பட்டமே கண்ணெளி, காணத் தவர்கட
குங் காணத் வவ்வொளி, காணத் தவர்கட்குங் கண்ணும பெரு
ங்கண்ணை, காணது கண்டார் களவொழிந் தாரே. (அ)

பித்தன் மருந்தாற் றெளிந்த பிரகிருதி, யுய்த்தொன்று
மாபோல் விழியந்தன கண்ணொளி, யத்தன்மை யாதல்போ ன
நதி யருடரச், சித்தந தெளிந்தேன் செயலொழிந் தேனே ()

பிராமய மாகப் பெயர்ந்தன வெடும், பராமய மென
றெண்ணிப் பள்ளி யுணரார், சுராமய முன்னிய சூழ்வினை யா
ளா, நிராமய மாக நினைப்பொழிந் தாரே. (க1)

ஒன்றிரண் டாகிநின் றொன்றியொன் றுயிஞோக், கொன்
று மிரண்டு மொருக்காலங் கூட்டா, வொன்றிரண் டென்றே
யுடைதரு வோர்க்கெலா, மொன்றிரண் டாப்நிற்கு மொன்றோ
டொன் றுனதே. (கக)

உயிரது நின்ற லுணர்வெங்கு நிற்கு, மயரறி வில்லையா
லாருடல் வீழு, முயிரு முடலு மொருங்கிக் கிடக்கும், பயிருங்
கிடந்துளளம் பாங்கறி யாரே. (கஉ)

உயிரது வேறு யுணர்வெங்கு மாகு, முயினா யறிவி லுண
ர்வறி வாகு, முயிரன் றுடலை விழுங்கு முணர்வை, யயரும்
பெருமபொரு ளாங்கறி யாரே (கங)

உலகாணி யொன்சுட ருத்தம சித்த, விலவாணி யைநதி
ஹ்வேருந் நிற்குஞ், சிலவாணி யாகிய தேவர் பிரானைத், தலை
வாணி செய்வது தன்னை யறிவதே (கச)

தானந்த மாமென நின்ற தனிச்சுட, ருணந்த மாயுவு காய்
நின்ற வொண்சுடர், தேனந்த மாய்நின்ற சிற்றின்ப ந்யொழி,
கோணந்த மில்லாக் ருணத்தரு ளாமே. (கரு)

உனமுத லாகிய ஐணுயி ருண்டெனங், கன்முத லீசன் கரு
த்தறி வாரில்லை, நன்முத லேறிய நாம மறகின்றும், தன்முத
லாகிய தத்துவ மாமே. (கக்)

இந்திய மந்தக் கரண மிவையுயிர், அந்தன சூக்க வுடன

ன்று மானது, தந்திடு மைவிதத தாற்றம் புருடனா, முந்துள
மனனுமா முது முடிவிலே (கஎ) ஆட நடா

கேடுசண்டிரங்கல்.

வித்துப் பொதிவார் வினாவிட்டு நாற்றவா, ரற்றதம்
வாணுளறிகிலாப் பாவிச, ஞற்ற வினைத்தய ரொனறு மறிநி
லா, முற்றொளி தீயின முனிகின்ற வாறே. (க)

போது சடக்கெனப் போகின் ததுகண்டும், வாதுசெய்
தென்னே மனிதர் பெறுவது, நீதியுள் ளேநின்று நின்மலன் ரு
ளணிந், தாதிபை யனபி லறியகில் லார்களே. (உ)

கடனகொண்டு நெற்குத்துக கையனா யூட்டி, யுடம்பினை
மோம்பியுயிரார் திரிவர், தடங்கொண்ட சாரற் தழனமுரு
டேறி, யிடங்கொண டிடலார் கிடக்கின்ற வாறே. (ங)

வினைநதன்று நாஸ்வர்க்கு மெய்ப்பதி சூழ்நது, புரநக
ல் லானிழற் புண்ணியன சொன்ன, பரந்தன்னை யோராப் பழ
மொழி யாள, ருரநதன்மையாக வொருங்கிநின் றார்களே. (ச)

நின்ற புசமு நிறைதவத் துண்டையு, மெனறுமெம் மீசன
டியவர்க கேநல்கு, மன்றி யுநக மதுவிது தேவெனறு, குன்று
கையாலே குறைப்பட்ட வாறே. (ரு)

இனபதது ளேபிறந தினபத்து ளேவளார், தினபத்து
ளேநினைக் கின்ற திதுமறந், தன்பத்து ளேசிலர் சோரெடுங்
கடறையென், தன்பத்து ளேநின்று தங்குகின் றார்களே. (க)

பெறுதற் கரிய பிறவிபைப் பெற்றம், பெறுதற் கரிய பி
ரானடி பேனார், பெறுதற் கரிய பிராணிக ளெல்லாம், பெறுத
ற் கரியதோர் பேறிழந் தாரே. (எ)

ஆர்வ மனமு மளவி ளிளமையு, மீரமு நல்லனோன் தின்புறு
காலத்துத், தீர வரூவதோர் காமத் தொழிவின்று, மாதவ வி

ன்ப மறந்தொழிந் தார்களே.

(அ)

இப்பரி சேயின ஞாயிறு போலுந், வப்பரி சங்கியி னுள்ளு
றை யம்மனை, யிப்பரி சேகம லததுறை யீசனை, மெயப்பரி சே
வின வாகிருந் தோமே.

(க)

கூடகில் லார்குரு வைத்த குறிகண்டு, நாடகில் லார்நயம்
பேசித் திரிவாகன, பாடகில் லாரவன செய்த பரிசுநிக, தாட
வல லாரவா பேற்றது வாமே

(கா)

நெஞ்சு நிறைந்தங் கிருந்த நெடுஞ்சுடர், நஞ்செம பிரானெ
னறு நாதனை நாடொழுக, துஞ்சு மனவுந் தொழுமின ரெழுநா
விடி, னஞ்சுற்று விட்டதோ ராணையு மாமே

(கக)

மிருக மணிகா மிககோர் பறவை, யொருவர்செய் தனபு
வைத் துனளுத் தில்லை, பருகுவ ரோடுவா பார்ப்பன கொள
வா, திருமரு மாதவனா சோந் துணாக தாரோ.

(கஉ)

ந்தியி லோர்பெற்ற பொன்போ லிறைவனைச், சோதியி
லாருந் துடர்ந்ததி வாரில்லை, யாதி யபனை ரமரா பிரானெ
னறு, நாதியே வைத்தது நாடுகின நேனே

(கங)

இருந்தேன மலர்களைத் தினபுற வண்டு, பெருந்தே னிழை
ககின்ற பெற்றிமை யோரார், வருந்தே னுகராது வாப்புரு தே
னை, டருந்தேனை யாரு மறியகி லாரோ.

(கச)

கருத்ததி யாது கழிந்தன கால, மருத்தியுள் ளானம ராப
தி நாத, ஹெருத்தனு ளானுல் கத்துயிர்க் கெல்லாம், வருத்
தில்ல லாது வழக்குகின ருளோ

(கரு)

குதித்தோடிப் போகின்ற கூற்றமுஞ் சார்வாய், விதித்த
ன நாட்களும் வீழ்ந்த கழிந்த, வதிர்த்திருந் தெனசெய்தி ரா
றுதி ராகிற், கொதிக்கின்ற கூழிற் றுடுப்பிட லாமே.

(கஈ)

கனாயரு கரனாக் கழனி விளைந்த, திரையரு காமுன்னக்

தேர்ந்தினப மெய்தும், ஊயரு கூறிய மாதவ நோக்கி, ன
னாயுரு வாசசெலுநாளில் வாமே. (கௌ)

வரவறி வாணை மயங்கிருண் ஞாலத், திரவறி வாணைச செ
மூஞ்சுடர்ச் சோதியை, யறவறி வார்முன னொருதெய்வ மென
று, விரவறி யாமலே மேல்வைதத் வாறே (கடி) ஆட நடகுடி

இதோபதேசம்.

மறந்தொழி மணமிசை மனரூப பிறவி, யிறந்தொழி கா
லதது மீசனை யுளகும், பறந்தல மந்து பறிதுயா தீர்ப்பான,
சிறந்த சிவநெறி சிநனைசெய யீரே. (க)

செல்லு மளவுரு செலுதுதுமின சிந்தையை, வல்ல பரிசா
லரைமினகள் வாயமையை, யில்லை யெவினும பெரிதுள நெ
ம்மிறை, நல்ல வரநெறி நாடுமி னீறே (உ)

ஒன்றே குலமு மொருவனே தேவனு, நன்றே நினைமி ன
மனிச்சு நாணமே, சென்றே புகுவகதி யில்லைதுஞ் சித்ததது,
நின்றே நிலைபெற நீர்நினைந துய்மமினே (ங)

போற்றிசெ யந்தண் கயிலைப் பொருப்பனை, நாற்றிசைக்
குந்தி வாயநின்ற நம்பனை, காற்றிசைந குவகம ழாககை
பைக கைக்கொணி, கூறமுதைத் தானறனைக் கூறிநினை று
ய்ம்மினே (ச)

இக்காய நீக்கி யினியொரு காயத்திற், புக்குப் பிறவாமற்
போய்மழி தேயிமி, நெககாலத் திவவுடல் வந்தெமக காண
தென, நக்கால முன்ன வருள்பெற லாமே. (ரு)

போகின்ற வாறே புகுகின்ற வப்பொரு, ளாகின்ற போ
து மானறி வாணுன, சாகின்ற போதுந் தலைவனை நாடுமி,
ஓகின்ற வப்பொரு ளக்கரை யாகுமே. (கூ)

பறக்கின்ற வொன்றுபயனுற வேண்டி, னிறக்கின்ற கீர்
லத்த மீசனை யுள்குஞ், சிறப்பொடு சேருஞ் சிவகதி பினை
ப், பிறப்பொன் திலாண்மயும் பேருலகாமே. (௭)

கூடியு நின்றுத் தொழுதெம் மிறைவனைப், பாடியு ளேநி
ன்று பாதம் பணிமினக, ளாடியு ளேநின் தறிவுசெய் வார்கட்
கு, நீடிய லீற்றுப் பசுவது வாகுமே. (௮)

விடுகின்ற சீவனார் மேலெழும் போது, நடுநின்று நாடுமி
னாதனை பாதங், கெடுகின்ற வல்வினை கேடில் புகழோ, னி
டுகின்ற தும்மை யிமையவ ரொடே (௯)

ஏறுடை யாயிறை வாவெம பிரானென்று, நீறிநீவாரடி
யார்நிகழ் தேவர்க, ளாறணி செஞ்சடை யண்ண திருவடி,
வேறணி வார்க்கு வினையிலை தானே. (௧௦)

இன்புறு லீரறிந் தேயெம மிறைவனை, யன்புறு கீர்தவ
ஞ் செய்யுமெய்ஞ் ஞானத்துப், பண்புறு கீர்பிற விததொழி
லேநின்று, துன்புறு பாசத துழைத்தொழிந் திரே. (௧௧)

மேற்கொள்ள லாவதோர் மெய்த்தவ மொன்றுண்டு,
மேற்கொள்ள லாவதோர் மெய்ததானு மொன்றுண்டு, மேற்
கொள்ள லாவதோர் மெய்கநெறி மொன்றுண்டு, மேற்கொள
ள லாம்வண்ணம் வேண்டுகின் றோர்க்கே. (௧௨)

சார்ந்தவர்க் கின்பங் கொடுக்குந் தழல்வண்ண, ளோர்ந்
தவர்க னொப் பிறவி கொடுத்திங், கூர்ந்தவர்க் கங்கே கு
ரைகழல் காட்டுஞ், சேர்ந்தவர் தேவரைச் சென்றுணர்
வாரே. (௧௩)

முத்தியை ஞானமு முத்தமி ழோசையை, யெத்தனை
காஸமு மேத்தவ ரீசனை, கெய்த்தலை பாஸ்போ னிமலனு மங்
குள, னத்தகு சோதி யதவிரும் பாரே. (௧௪)

நியமத்த ஞகிய நின்மவுன் வைத்த, வுகமெத் தனைபென்.

ஞெருவருத் தேரூர், பவமத்தி ஸேவந்து பாய்கின்ற தல்லாற்,
சிவமத்தை யொன்றுத தெளியகில் ஸாரே. (கரு)

இங்கித்தை வாழ்வு மெனைத்தோ ரகிதமும், தஞ்சொத
த காலத்தத தூய்மணி வண்ணனை, விஞ்சத துறையும் விகர்
தா வெனநின்னை, நஞ்சத தவர்க்கன்றி நாடவொண னாதே.

பஞ்சமு மாம்புவி சற்குரு பான்முன்னி, வஞ்சக ரானவ
ர் வைகி லவர்தம்மை, யஞ்சவ நாத னருநர கததிடு, செ
ஞ்சநிர் போரைத தரிசுககச் சிதகியே. (கௌ)

சிவனை வழிபட்டா ரெண்ணிலி தேவ, ரவனை வழிபட்ட
ங் காமாறென நில்லை, யவனை வழிபட்டங் காமாறு காட்டு
ங், குருவை வழிபடிற் கூடலு மாமே. (கௌ)

நரருஞ் சுரரும் பசுபாச நண்ணிக், கருமங்க ஸாலே கழி
தலிற் கண்டு, குருவென பவன்ஞானி கோதில ஞாநம், பர
மெனற லன்றிப் பகாவொன்று மினதே. (கக)

ஆட்கொண் டவர்கனி நாயக னனப்புற, மேற்கொண் ட
வாவினை போயற நாடோறு, நீர்க்கினற செஞ்சடை நீள னு
ருவத்தின், மேற்கொண்ட வாறலை விவித்து ளானே (கௌ)

ஆட அதிகாரம் ௩௬-இ திருமந்திரம். ௪௧௮.

ஏழாந்தகதிர முற்றும்

ஆட சிறப்புப்பாயிர முட்பட அதிகாரம் ௧௬௮-இ

கூடிய திருமந்திரம்-௨௧௨௧.

எட்டாந்தந்திரம்.

உடலிற்பஞ்சபேதம்.

காயப்பை யொன்று சரக்குப் பஸவுன, மாயப் படைத்
னில் மந்துமோர் பையுண்டு, காயப்பைக் குண்ணின்ற கள்வன்
புறப்பட்டான், மாயப்பை மன்னு மயங்கிய வாதே. (க)

அத்த னமைத்த வீடலிரு கூறினிற், சததம் தாகிய குசகு
மஞ் சொல்லுங்காற், சதத பரிச ரூப ரசகநதம், புத்திமா னங்
காரம் புரியட்டீ காயமே. (உ)

எட்டினி லைந்தாகு மிந்திரி யங்களுங், கட்டிய மூன்று கர
ணமு மாயிநி, மொட்டிய பாச முணாவது வாகவே, கட்டி ய
விழத்திடுங் கண்ணுதல் காணுமே (ங)

இரத முதிர் மிறைச்சிதோன மேதை, மருவிய வத்தி வழ
ம்பொடு மசசை, பரவிய சக்கிலம் பாழா முபாதி, யருவ மலா
லுட் லொனதென் லாமே (ஈ)

ஆரோ யறிவா ரடியின் பெருமையை, யாரோ யறிவா ரங்
வர் நின்றது, வாரோ யறிவா ரதுபத்தோ டாககையை, யாரோ
யறிவா ரடிககாவலானதே (ஐ)

எணசா னளவா லெடுத்த வுடம்புக்குட், கண்கா லு-லி
ந் கரக்கின்ற கைகளிற, பு ன்கா லறுபத்தெட் டாககை புணா
க்கின்ற, நண்பா லு-ம்புதன் னுலுடம் பாகுமே. (஁)

உடம்புகு நாலுக்கு முயிராய சீவ, னெறிங்கும் பரனோ
டொழியாப் பிரமங், கடந்தோறு நின்ற கணக்கது காட்டி, ய
டங்கியேயற்றது வாரறி வாரே. (ஊ)

ஆறந்த மாகி நடுவுடன் கூடினாற், தேறி ப மூவாறுஞ் சிக
கென திருந்திநிங், கூறுங் கலைகள பதினெட்டிங் கூடிமே, யூறு
முடம்பை யுயிருடம் பெண்ணுமே (அ)

மெய்யினிற் றூல மிகுத்த முகத்தையும், பொய்யினிற் குக
கம் பொருந்து முடலையுங், கையினிற் றுல்லியங் காட்டி முடலே
யு, மைய னடிக்கு எடங்கு முடம்பே. (க)

காயுங் கடுமபரி கால்வையது வாங்கல்போற், சேய விட
முண்மைசெல்லவும் வல்லது, காயத் துகிற்போர்வை பொன்
துவிட டாங்கொனதிட், டேயு மவொன்ன வேய்ந்திநிங் காய
மே. (கஉ)

நாக முடலுரி போலுந் லண்டசு, மாக நனுவற் கனாமற்
ந் தல்லது, போகலு மாகு மானரு ளாலேசென், நேகு மிடஞ்
சென நிருபய னுண்ணுமே. (கக)

உண்ணுநக சுவாக்கதி லுள்ளன, கண்டு விடுஞ்சுக்கங்
காரண னுச்செலப், பணி துடர்ப் பாகாய யோகிபோற், பி
ண்ட மெடுக்கும் பிறப்பிறப் பெய்தியே (கஉ)

தானவ னாகிய தற்பர தாகுகளே, னானை மாறநிப்
பரமத தடைநகிடு, மேனே யுயிர்வினைக செய்துமிடஞ்செ
னம, வானு நிலனும புருததம் வருந்துமே. (கங)

ஞானிகுருக காயஞ் சிவமே தனுவாகும், ஞானிகுருக கா
ய முடம்பே யதுவாகு, மேனிற்ரும டோகிகுரு விந்தவு நாச
மு, மோனிக்குக் காயமுப் பாழுகெட்ட முததியே (கச)

விஞ்ஞானத தோர்க்கா ணவமே மிகுதது, வெஞ்ஞானத
தோககுத ததுமாயை தானெனப், வஞ்ஞானத் தோர்க்கு
கனம ததுவாகு, மெய்ஞ்ஞானத தோககுச் சிவதது மே
வுமே (கரு)

மலமென றுடம்பை மதியாத லுமர், தலமொன்று வேறு
தரித்தமை கண்டார், நலமென நிதனையே நாடி யிருக்கிற், பல
முள்ள காயத்திற் பற்றுபிவ வண்டததே. (கஈ)

நல்ல வசநத்து வாக்கு மனதிகள், மெல்ல வினையாடும்
விமல எனததினே, யல்ல செவிசத்த மாதி மனத்தையு, மெல்
லத தரிததார முகததார் பசித்தே. (கஏ)

உடல்விடல்

பண்ணுந் காமம்பயிலும் வசநமும். விண்ணும் பிரா
ணன வினாகிய சததமும், புண்ணு முடலிற் பொருளுத மன
ததையு, மண்ணுத பார்க்க வழியு முடம்பே. (க)

அழிகின்ற யோருடம் பாகுஞ் செவிகண், கழிகின்ற கால
வ விரதங்க டான, மொழிகின்ற வாக்கு முழிகின்ற நாடி, யொ
ழிகின்ற ஐனுக் குறுதுணை யில்லையே. (உ)

இலையா மிடையி லெழுகின்ற காம, முலையாய்நெஞ்சத்து
முழகு முளத்தக, தலையாய மினனுடற முறுகித் திரியுஞ், சிலை
யாய சித்தஞ் சிவமுன் னிடைக்கே (ங) ஆஹ உ.

அவதடைபேதம்-கீழாலவததை .

ஐயைந்து மத்திமை யானது சாக்கிரம், கைகண்ட பன்
னானகற் கண்டங் கனுவென்பா, பொய்கண்டிலாத புருட னி
தயஞ்சமுனை, மெய்கண்டவனுந் திரியமே (க)

முப்பதோ டாறின முசனனுவைந்தாகச, செப்பதி னுன
காய்த திகழந்திரன டொன்றாகி, யப்பதியாகு நியதி முதலா
கச, செப்புஞ் சிவமீறுய்த தோர்ந்துகொள ளீரே. (உ)

இந்திய மீரைந் தீரைந்து மாததினா, மந்திர மாய்நின்ற
மாருத மீரைநது, மந்தககரண மொருநானகு மானமாயும்,
பந்தவச் சககரப பாலது வாகுமே. (ங)

பாரது பொனமை பசுமையுடையது, நீரது வெண்மை செ
ய்மை நெருப்பது, காரது மாருதங் கருப்பை யுடையது,
வானகந் தும மறைந்தநின் றுரோ. (ச)

பூதங்க ளைந்தம் பொறியவை யைந்தனா, மேதம் படஞ்
செய் திருந்த புறநிலை, யோது மலங்குண மாருமா தாரமோ,
டாதி யவத்தைக் கருவிதொன் னுற்றோமே. (ரு)

இடவகை சொல்லி லிருபத்தஞ் சாணை, பரிபர சேனையு
ம் பாய்பரி கையந்து, முடையவன் மத்திமை யுள்ளுற கால்வ,
ரடைய செங்குடை டைந்தொடுகாண்கே. (சு)

உடம்பு முடம்பு முடம்பைத் தழுவி, யுடம்பிடை நின்ற வுயிரை யறியா, ருடம்பொ டியிரிடை நடப்பறி யாதார், மடம்புகுநாய்போன மயங்குகின றானே. (௭)

இருக்கின்ற வாறென தறிகில ரோழைகண், முருககு மசபைபை மாற்றி முகந்து, கருககொண்டு காமாரி சார முகந்தோர், தருக்கொண்டு தொக்க வுடனொழி யாதே. (௮)

ஒளித்திட டிருககு மொருபதி னுலை, யளித்தன னென்னுள்ளே யாரியன வந்து, வளிகுருங் கலைகளி னுலுறு பத்து, யொளித்திட டி வைத்தா னெடுங்கிய சித்தே. (௯)

மண்ணினி னொன்று மலாநீரு மவகாகும், பொன்னினி லவகி புகழவளி யாகாய, மன்னு மனோபுத்தி யாங்கார மோரொன்றா, யுனனி முடிந்தது பூத சமயமே. (௧௦)

முனனிக் கொருமகன மூர்த்திக் கிருவர், வன்னிக்கு மூவாவதுவைக்கு நால்வர், கன்னிக்குப் பிள்ளை னாவாமு னுளில்லை, கன்னியைக் கன்னியே காதலித் தாரோ. (௧௧)

கண்ட கணவைந்துங் கலந்தன தானைந்துரு, சென்றுண்ட நான்கு மொருங்கு யுணர்ந்தபின், பண்டய தாகிப் பரந்த வியாகிரத், தண்டமுந தானா யமர்ந்துநின் றானே. (௧௨)

நின்றவ னிற்பப் பதினாஹிற் பத்துநீத், தொன்றிய வந்தக கரணங்க னான்கு'டன், மன்று கலந்த மனைவாழ்க்கை வாதனை, கன்றிய கண்டத்திற் கண்டான கனவதே. (௧௩)

தான மிழந்து தனிபுக் கிதயத்து, மான மழிந்து மதிக்கெட்டு மாலாகி, யான விரிவறி யாவவ் வியததத்தின், மேனி யழிந்து சுழுத்திய தாமே. (௧௪)

சுழுனையைச் சேர்ந்துள மூன்றுடன் காட்சி, கெழுமிய சித்தம் பிராணன்றன் போத, மொழுகக் கமலத்தி னுள்ளே யிருத்து, விழுமப் பொருளுடன் மேவிநின் னானே. (௧௫)

தானத் தெழுந்து தருக்குந துரியத்தின, வானத் தெழுந்
துபோய் வையம் பிறகட்டுக், கானத் தெழுநத கருத்தின நலை
யிலே, யூனத்த வித்தையிட் மேனின ருனே. (௧௬)

ஊமையெழுத்தொடு பேசு மெழுத்துறி, லாமை மகத்தி
னி லஞ்சு மடங்கடு, மோமய முற்றது வுள்ளொளி பெற்றது,
நாமய மற்றது நாமறி யோமே. (௧௭)

துரிய மிருப்பதுஞ் சாககிரத னுள்ளே, நரிகள் பதினாறு
நஞ்சுண்டு செதநது, பரிய புரவியும் பாரிற் பரநதது, துரிய மி
தந்திடரு சொல்லவொன் னாதே. (௧௮)

மாற மலமைந்தான் மனனு மவத்தையின, வேறாய மா
யா தநுகர னாதிககிங், கீரகா தேயெவ வுயிரும் பிந்திறந்,
தாராத வல்வினை யாலடி யுண்ணுமே (௧௯)

உண்ணுந்தன னூடாடா தூட்டிடு மாயையு, மண்ண லரு
ளபெற்ற முத்திய தாவது, நண்ண லிலாவயிர் ஞானத்தி னுற்
பிரக, தெண்ணு ஞானத்தி னேர்முத்தி யெய்துமே (௨௦)

அதிமூட நித்திரை பாணவ நகத, வதன லுணர்வோ ன்
ருங்கனம முனவித, திதமான கேவல மித்திறகு செனறு, பர
மாகா வையவத் தைப்படு வானே (௨௧)

ஆசான்முன னேதயில் மாண வகரைத், தேசாய தடைடா
லெழுப்புளு செயல்போ, னேசாய லீசனு நீடா ணவத்தரை, யே
சாத மாயாடன் னாலே பெழுப்புமே. (௨௨)

மஞ்சொடு மநதா கிவிசூட மாமென, விஞ்சறி வில்லோ
ன விளம்பு மிகுமதி, யெஞ்சலி லொனதெனு மாறென விவவு
ட, லஞ்சுணு மனனன்ன் தேபோ மனவே. (௨௩)

படையுடை மன்னவன் பாய்பரியேறி, வடிவுடை மாநகர்
தான்வரும் போது, வடிவுடை பைவரு மங்குறை வோருந், து

டியில்லம் பற்றித் துயின்றனர் தாமே. (௨௪)

நேரா மலத்தை நீடைத் தவத்தையி, நேரான வாறுனனி
நீடு நனவினின், நேரா மலமைத்து நேறே தரிசித்து, நேரா
ம் பரத்துட னிற்பது நித்தமே. (௨௫) ஆஹு.

மத்தியசாககிரா வத்தை.

சாக்கிர சாக்கிர தனனிற் றிரோதாயி, சாக்கிர சொற்ப
னந் தன்னிடை மாமாயை, சாககிர தனனிற் சுழுத்திதற் கா
மியஞ், சாககிரத் தனனிற் றுரியத்து மாபைமே. (௨)

மாபை பெழுப்புங் கலாதிபை மற்றது, நேய விராகாதி
யெய்த துரியத்துத், தோயுஞ் சுழுனை கஞாஞ் வுததுனனி,
யாயின் னத்தச் சகலத்து ளானே. (௨)

மேவிய வந்தகன விழிகட் ருருடஞ், மாவையின் முன
னடிக் காணு மதுகண்டு, மேவுந் தடிக்கொணநி சொல்லும் வி
ழிபெற, முவையி னுனமா முயலுங் கருமமே. (௩)

மத்திம மொத்த சிலநதி வலயத்து, னொத்தங் கிருந்து
வுயிருண்ணு மாறுபோ, லத்தனு மைமபொறி யாடகத் துண
னினறு, சத்த முதிவேதந தானுண்ணு மாறே. (௪)

வைச்சன வச்ச வவைவிரு பத்தஞ்சு, முச்சு முடன்மனை
வாறொரு வனனுன்ன, பிச்சுன பெரியன் பிறப்பிவி பெண்டென்
று, கச்சியவனரு னுட்பந்த வாறே. (௫)

நாலா றுடன்புருட னற்றத் துவமுடன், வேருன வை
பைந்து மெய்ப்புரு டன் ாங்கு வியோகம் பரமெனக் கொ
ண்டபின், வேருன் காணோரு நேதாந்த தத்வமே. (௬)

ஏனங்கொன் டாங்கெயிண்டொளி பின்னகி, தேரலங்
கோன் டாங்கெருணத்தி னுடன்புக்கு, முலங்கொன் டாங்

கேழுமுகமுகம் கோணிலங், காலங்கொண் டானடி காணலு
மாமே. (எ)

நாடிகள் பத்து நலநதிகழ வாயுவு, மோடிய காவி லொடு
ங்கி யிருந்திடுங், கூடிய காமங் குளிக்கு மிரதமு, நாடிய நல்ல
மனமு முடவிலே (அ)

ஆனவ வாவ வழிவ வழிவன, போவன போவ புகுவ பு
ருவன, சாவலன பேர்நந்தி காட்டிததுக் கண்டவ, நேவன
செய்யு மிளங்கிளை போனே (க)

பதொடு பத்துமோர் மூன்றும் பருதியு, ஸ்பந்த துரிய
மு முளளுணர் காலமு, மெய்தத வியோமமு மேலை துரியமு
ந், தத்துவ நாலே முனவுனனத தககதே (க0)

விளங்கிடு முநநூற்று முப்பதோ டொன்பான், நளங்
கொ ளிரட்டிய தாறு நடநகால், வணங்கிடு மைம்மலம் வாயு
வெழுந்து, விளங்கிடு மவவழி தத்துவ நினைதே. (கக)

நாலொரு கோடியே நாற்பததெண் ணுயிர, மேலுமோ
ரைநூறு வேறு யடங்கிடும், பாலவை தொண்ணூறே டாறு
டபடுமவை, கோலிய வைபைதது ளாகுங் குறிககிலே. (கஉ)

ஆகினற தொண்ணூறே டாறும் பொதுவென்ப, ராகின்
ற வாரு ருஞ்சைவர் தத்துவ, மாகினற நாலேழ்வே தாகதி
வயிணவாக, காகினற நாலாறையைநதுமாயா வாதிக்கே. (க)

தத்துவ மானது தன்வழி நின்றிடில், வித்தக னாகி விள
ங்கி யிருக்கலாம், பொய்த்தவ மாமவை போயிடு மவ்வழி, த
த்துவ மாவ தகார வெழுததே. (கச)

அறிவொன் நினைதன வையேழு மொன்று, மறிகின்ற
வெண்ணை யறியா திருக்கதே, னறிகின்றாய் நியென் றருள்செய்
தகந் நந்தி, யறிகின்ற நானென் றறிந்துகொண் டேனே. (கடு)

சாக்கிர சாக்கிர மாதி தனிசைந்து, மாகரு மலாவத்தை.

சையந்து நனவாதி, போக்கி யிவற்றொடும் பொய்யான வாறாறு,
நீக்கி நெறிநின்றொரு குகியே நிற்குமே (௧௬)

ஆணவ மாதிரி மலமைத் தலரோனாக், காணவ மாதிரான
காமாற் கரணாகு, வாணவ மாதிரென் றிசர்க் கிரண்டென்ப,
வாணவ மொனறே சதாசிவற் காவதே. (௧௭) ஆஹு.

அத்துவாககள்.

தத்துவ மாறாறு தனமனு வேழகோடி, மீய்த்தரு வன்
னமைம் பாடுவென்று மேதினி, யொத்திரு னூற்றிரு பாணை
கெண பாடுவென்று,வைத்த பதங்கலை டோரைநதம் வந்ததே.

நாடிய மண்டல மூன்று நலந்தெரிந், தோடு மவரோடு
ள்ளிரு பத்தைஞ்சுவ, கூடுவா கூடி குறிவழி யேசென்று, தேடி
ய பின்னர்த் திகைத்திருந தாக்களே (௨)

சாக்கிர சாக்கிர மாதிரி தலையாக்கி, யாகவிய தூல மள
வாக்கி யதீதத்துத்,தாக்கிய வனபாண காண்டவஞ் சார்ந்தது,
தேககுஞ் சிவமாத லைத்துஞ் சிவாயமே (௩) ஆஹு.

சுததநனவாதிபருவம்

நனவாதி தூலமே சூககப் பகுதி, யனதான வையைந்து
ம் வீந்துவின் சத்தி, தனதா முயிர்விநது தானினறு போந
து, கனவா நனவின் கலந்ததில் வாறே (௪)

நனவி லதீதம் பிறகதார் கிடந்தார், நனவின் றுரிய நனம்
ந்தார் தவழந்தார், நனவின் சுழலை நடந்தார வளாந்தார், ந
னவின்,கனவேட னன்செய்தி யானதே. (௫)

செறியுந் கிரியை சிவதத் துவமாம்: பிறிவின் சுகயோகம்
பேரருள் கல்வி, குறித்த திருமணிஞ்ஞனம்பலவாகு, மறிவி
ல் சாரதர் மண்டித் தனவெ. (௬)

ஆதி பரஞ்சிவஞ் சத்தி சதாசிவ, மேதமி லீசனல் வீதீ
தியா தத்துவம், போதங் கலைகாஸ நியதிமா மாயை, நீதியீ
ரூக நிறுத்தின னெனனே (ச)

தேச திகழ்சிவஞ் சத்தி சதாசிவ, மீச னனல்வித்தை
யிராகங் கலைகாஸ, மாசகல் வித்தை நியதி மகாமாயை, யாசி
ல் புருடாதி யானமாவீ ருதே (ரு)

ஆணவ மாயையுங் கனமமு மாமலங், காணு முளைக்குத் த
வுடுமி யானமாவீங், தாணுவை யொவவாமற் றணடு^ய மாந்நி
றகும், பேணுவாய் மறறுநின் பாசம பிறித்தே. (சு)

பசுக்கள் பலவண்ணம் பாலொரு வண்ணம், பசுக்களை
மேயக்கின்ற வாய னொருவண்ணம், பசுகளை மேய்க்கின்ற
வாயனகோல போடிற், பசுகக டலைவைப் பற்றி விடாவே.

உடலிந தியமன மொண்புத்தி சித்த, மடலொன நகந்
தை யறியாமை மனனிக, கெடுமவ வுயிர்மயல் மேலுங் கிளைத்
தா, லடைவது தானேழ நரகத்து ளாயே. (அ)

தறறெரி யாத வதிகநதற் காணவரு, சொற்றெரி கின்ற
துரியஞ்சொற் காமியம், பெற்ற சுழுத்திப்பின் பேசுறுங் காத
லா, மற்றது வுண்டிக கனநன வாநிலே (க)

நனவிற் கனவில்லை யைநது நனவிற், கனவிலாச் சூக்கு
மங் காணுஞ் சுழுத்தி, தனலுண பகுதியே தற்கூட்டு மாயை,
நனவிற் துரிய மதிதக் தலைவநதே. (க0)

ஆரூறி லையைந் தகல நனாநனா, வாரூ மவைவிட வாரூ
நனாக்கனா, வேரூன வைந்தும் விடவே 'நனாவின், லீரூஞ் சுழு
னை யிதின்மாயை தானே. (கக)

மாயையில் வந்த புருடன் துரியத்தி, வாய முறைவிட் 'உ
துவுந்தா' னனாரூசிச், சேய சேவலிவ் துடன்செல்லச் சென

நுக்கா, லாய தனுவின் பயனில்லை யாகுமே. (கஉ)

அதிதத் துரியத் தறிவனா மானமா, வதிதத் துரிய மத
னாற் புரிநகா, லதிதத் தெழுந்தறி வாகிய மானன, முதிய வ
னலிற் துரியத்து முற்றுமே. (கங)

ஐயைந்த பத்தட னுனது சாக்கிரங், கைகண் டனவ
ஞ்சிற் கண்டங் கனுவெனபா, பொய்கண்ட மூவர் புருடன
சுழுனையின. மெய்கண் டவனுத்தி மேவ லிருவரே. (கச)

புரியட் டகமே பொருநக னனவு, புரியட் டகந்தன்னி
ன மூன்று கனவு, புரியட் டகத்தி லிரண்டு சுழுத்தி, புரியட்
டகத்தொன்று புக்க துரியமே (கரு)

கனவி னனவு புலனில் வழக்க, நனவிற் கனவு நினைத்த
ன மறத்த, னனவிற் சுழுனையுண னுட லிலாமை, நனவிற்
துரிய மதித்தது நடுதியே. (கக)

கனவி னனவுபோற் கண்ட னனவாந், கனவினிற் கண்டு
மறைத்தற் கனவாந், கனவிற் சுழுத்தியுங் காணுமை காண, ல
துமாதி செய்கலி லான துரியமே. (கௌ)

சுழுத்தி நனவொன்றுந் தோன்றாமை தோன்றற், சுழுத்
தி கனவத் துண்மை சுழுத்தியிற், சுழுத்தி யறிவறி வாலே ய
ழிநக, சுழுத்தித் துரியமாஞ் சொல்லும பாழே (கஅ)

துரிய நனவா மிதமுரா போதந், துரியக் கனவா மகமுண
ந போதந், துரியச் சுழுத்தி வியோமந் துரியந், துரியம் பரமெ
னத் தோன்றிந் தானே. (கக)

அறிவறி-கின்ற வறிவு நனவா, மறிவறி யாமை யுடையுக்
கனவா, மறிவறி யவ்வறி யாமை சுழுத்தி, யறிவறி வாகு மான
துரியமே. (உ)

தானெங்கு மாயவனைமலத் தரன்விட்டு, ஓசைந் தனது

ருவாசியை நயத்தபின், ருனைவ்கு மாய்நெறி நின்றது தான்விட்டி,
மேனநஞ்சு சூகக மவைவன்ன மேலிட்டே. (௨௧)

ஐயைநீங்க மாறுமோ னானது நனவினி, லெய்யு நனவு கன
யு சுழுத்தியா, லெய்யுமபின சூககமு மெய்ப்பருதி மாயை, யை
யமுந தானவ னனதுரி யத்தனே (௨௨)

ஈதென ரநிந்திடு விதனை காணமு, மீதென் றநிகதபி னே
து மநிந்தனே, னீதென றநியு மநிவை யநிகதபி, னீதென றநி
யு மியல்புடை யோடு (௨௩)

உயிர்க்குயி ராகியுருவா யருவா, யயறபுணர் வாகி யறிவா
ம்ச் செறிவாய, நயபபுது சூகியு நாத னுலகாதி, யியற்பினநி
பெல்லா மிருணமுட மாமே (௨௪)

சகதி யிராகததிற றுனல் லுயிராகி, யொத்தது பாச ம
லமைந்தோ டாறாது, தத்துவ பேதலு சடைத்துக் கருவியு,
வைதனை னீசன மயமறு மாறே. (௨௫)

சாககிரா தீததி லாணவந கண்ணன்மை, சாக்கிரா தீத
த் துரியததிற றுனுறச, சாககிரா தீததி லாணவந தான்விடாச,
சாககிரா தீதம பானு னமை தவகுமே (௨௬)

மலககலப பாலே மறைந்தது சததி, மலக்கலப் பாலே
மறைந்தது ஞான, மலககலப் பாலே மறைந்தனன ருனு, மலக்
கலப் பற்றான மதியொளி யாமே (௨௭)

தினைக்கின்ற கிந்தையுட் சிறகககண் மூன்று, கனைக்கின்
றகெஞ்ச னரிசுருட்டி நாலு, வகைக்கின்ற கிந்தையினுள்ளானைக்க
ன னைத்த, பகைக்கின்ற கெஞ்சக்குப் பரவிநின்றாமே. (௨௮)

கதது பதினைட்டிக் கன்ருமும் போசச், சிதநி யெழுந்திடு
ஞ்சினைகையே நீரும், விதந் பட்டாருன்ன மெய்யறி நிக்ரு,
லீதிர வருவதோ ராணயு மாமே. (௨௯)

கனவகத் தேயொரு நாலைத் தும்விடக், கனவகத் தேயுட்
கரணங்க னோடு, முனவகத் தேநின் றுதறியுள் புக்கு, நினைவக
த தினறிச் சுழுத்தினினை றானே. (நு0)

நின்றவ னுசா னிகழ்துரி யத்தனா, யொன்றி யுலகி னிப
மா திகளுற்றுச், சென்று துரிபாதி தத்தே சிலகால, நினறு பர
னாய் நின்மல னாகுமே (நுக)

ஆனவவ் வீச னதித்ததில் விதகையாய், தானுல குணடு ச
தாசிவ மாசத்தி, மேனிக னேநதுமபோய் விடடுச சிவமாகி,
மோன மடைநதொளி மூலத்த னுமே. (நுஉ)

மண்டல மூனறினா மாயநன னுடனாக், கண்டுக்கொண்
டுளே கருதிக கழிகின்ற, விண்டலா தாமரை மேலொன்றுங்
கிழாசுத், தண்டமுந தானா யகத்தினுள ளாமே (நுங)

போதறி யாது புலம்பின புளளின், மாதறி யாவகை நின்
று மயங்கின, வேதறி யாவன நின்றன னெமயிறை, சூதறி வா
ருசகி சூடிநினை றானே (நுச)

கருத்தறித் தொன்பது கண்டமு மாங்கே, பொருதகறிந்
தோன்புல னுபதி நாடித், திருத்தறிந் கேன்மிகு தேவர் பிரா
னை, வருத்தறிந் தேனமன மனனின றானே (நுடு)

ஆன விளக்கொளி னுண்டு மவனெனனத், தான விளக்
கொளி யாமூல சாதநத், தான விசுமூலத தானத்தி லவ்விகா
கேனை மதிமண் டலங்கொண் டெரியுமே. (நுஈ)

உண்ணுமிமைவர்க்கு மண்டை பொதுங்கிய, விண்ணுட நி
ன்ற வெளியை வினவுறி, லண்ணுந் த பார்த்தைவர் கூடியசுந்
திறிற், கண்ணுடி காணுங் கருத்தனென் றானே. (நுஊ)

அறிபா தவற்றை யறிவா, அறிவா, அறிவா அறிபுரதான்
தன்னறி வாகா, அறிபா தவத்தை யறிவானைக் கூட்டி, அறிபா
தறிவான யாரறி வாரே. (நுஊ)

தூரிய தரிசுக்குச் சொற்றோம் வியாத்த, முரியன ஊடண ம
ந்நன வாரதி, பெரியன கால பரம்பிற் றூரிய, மரிய வதித் ததித்
த்த தாமே. (௩௯)

மாயையிற் சேதநன் மன்னு பகுதியோன், மாயையின் ம
ற்றது நீவுதன் மாயையாக் கேவல மாகுஞ் சகலமா யோனியுட்,
டோயு மனிதர் தூரியத்துட் சேவனே. (௪௦) ஆக கருதி

கேவலசகலசுத்தம்.

தன்னை யநீசுத்தன் றற்கே வலன்றானும், பின்ன முறநின்
ற பேச சகலனு, மனனிய சத்தசத் துச்சத் சத்துடன, றுன
னவா தத்தந் தொழிற்கள வாகவே (௪)

தானே தனக்குப் பகைவனு டட்டானுந், தானே தனக்கு
மறுமையு மிம்மையுந், தானேதான செய்த வினைப்பயன் றுய்
ப்பானுந், தானே தனக்குத் தலைவனு மாமே. (௨)

ஆமுயிர் கேவல மாமாயை யின்னடந், தாமுயிர் மாயை
யெறிப்ப வறிவுற்றுந், காமிய மாயேய முங்கல வாரிநிபத், தா
முது பாசஞ் சகலத்த தாமே (௩)

சகல வவத்தையிற் சார்ந்தோர் சகலர், புகலு மலமு வ
கையும் புணர்ந்தோர், நிகரின் மலரோன்மா னீடுபல் தேவர்க,ணி
கழகரர் கிட மந்தமு மாமே. (௪)

தாவிய மாயையிற் றங்கும் பிரளய, மேவிய மற்ற துடம்
பாய் மிக்குள்ளன், வோவ விலக்கண ரொன்றிய சிகண்ட, ரா
வையி னுற்றெட் டுருத்திர ராகுமே. (௫)

துகின்ற கேவலத் தானவத் தானவ, ராகின்ற வித்தெக
ராமுன் தாதிய, ராகின்ற வெண்ம ரெழுதொடி மந்திர, ராகி
னறி விச ரணேகரு மாமே. (௬)

ஆமுயிற் சேவ னுரகுந் புறநனேகர் புறமுலத் தன்னுந்

புகழ்விந்து நாதம்விட், டோமய மாக்கி யொழிங்கவி னீன்மல
க, தோமறு சுத்தா வவத்தைத் தொழிலே. (௭)

ஒரினு மூவகை நால்வகை யும்முள, தேரி லிவைகே வல
மாயை சேரிச்சை, சாரியலாயவை தானே தணப்பவை, வாரி
வைத் தீசன் மலமறுத தானே. (௮)

மெய்பான போதாநத மாறறு விட்டகன், மெய்யாமை
நீங்கவே யெய்தவன றுனாகி, மெய்யாரு சராசர மாய்வெளி
தன்னுட்புக, கெய்தாம லெய்துஞ்சுத தாவதனை யென்பவே

அநாதி பசவியாததி யாரு மிவனை, யநாதியில் வநத மல
மைநதா லாட்டி, யநாதியிற கேவல மசசக லத்திட், டநாதி
பிதப்பறச் சுதததது னாகுமே. (௧௦)

அந்தாரு சுத்தா வததைகே வலததாறு, தநதோர்தஞ்
சுத்தகே வலத்தற்ற தற்பரத, தினபாற்றுரியத் திடையே யறி
வுதத், தனபாற றனையறி தத்துவந தானே (௧௧)

ஐயைத் தொழிவரு மானமாவி லான்மாவு, மெய்கண்டு சு
த்த வவத்தையில் லிடாருக, தய்யவவ வித்தை முதன்முனறுத்
தொல்சத்தி, யைய சிவஞ்சித்தி யாநதோற்ற மவவாறே (௧௨)

ஐயைநது மானவி லாரோ டடங்கி, மெய்கண்ட மென
முன்று மேவுமெய்யோகத்தில், கைகண்ட சத்தி சிவபாகத
தேகாண, வெய்யும் படியடங் கும்நானே ழெய்தியே. (௧௩)

ஆணவத தாரொன் றறியாத கேவலர், பேணிய மாரைய
பிரளயா கலராகுங், காணு முருவினர் காணமை காண்பதே,
பூணுஞ் சகனமும் பாசமும் புக்கோரே. (௧௪)

ஆணவ மாருதிவிஞ்ஞான கருஞ்சூழ், பேணிய மாரைய
பிரளயா கலராகு, மாணவ மாரையுங் கென்ம் முகத்திமே, சு
ணுஞ்சகனமும் பாசமும் புக்கோரே. (௧௫)

கேவலத் தன்னிற் கிளர்ந்தவிஞ் ஞாகலர், கேவலத் தன்
னிற் கிளர்விரது சத்தியா, லாபவியிற் கேவலத் தச்சக லத்தை
யு, மேவிய மநதிர மாமாபை மெய்ம்மையே. (௧௬)

மாயையின் மன்னும் பிரளயா கலர்வந்து, மாயையுந் கோ
னறு வகைநிற்க வானவ, மாய சகலத்துக் காமிய மாமாயை,
யேயமன னுற்றெட் திருத்திர ரென்பவே (௧௭)

மும்மலங் கூடி மும்பங்கி மயங்குவோ, ரம்மெய்ச் சகன
தகர் தேவர் சுராரரா, மெய்ம்மையின் வேகா விரிபிடு கீடாந்
தத், தம்முறை யோனிபுக் கார்க்குஞ் சகனோ (௧௮)

சுத்த வவததையிற் றேட்கதவர் மும்மலச, சத்தாத் கோ
டத தனித்தனை பாசமு, மதத விருளசிய னுன கதிராலே,
தொததற விடடிடச சதகரா வராகளே. (௧௯)

தற்கே வலமுத்தி தானே தனிமைபாம், பிற்பாற் சகலங்
கலாதிப் பிறிவதாந், சொறபாற புரிசுதத கேவலஞ் சாக்கிரா,
தற்பாற் புரிவது தற்குதத மாமே. (௨௦)

அறிவினறி மூததோ னராகாதி சேரான், குறிபொன்றி
லாதித்தன கூடான கலாதி, செறியுஞ் செயலிலான் நினைக்க
ந வல்லோன், சிறியன மலவியாபி கேவலந் தானே. (௨௧)

விநதவு மாயையு மேவுந் கிரிகையுஞ், சநதத ஞான பரை
யுந் தறுச்சத்தி, விநதுவின் மெய்ஞ்ஞான மேவும் பிரளயர்,
வநத சகலசுத் தானமாககன் வையதகே. (௨௨)

கேவல மாதியிற் பேசங் கிளகருநிற், கேவல மூன்றுந் கி
ளருஞ் சகலத்து, ளாபவியின் மூன்று மதிசுத்த மூடவே, லோ
வலிந் லாவொன்பா னுற்றுணா வோர்கட்கே. (௨௩)

கேவலத்திற் கேவல மதிதத் திதங், கேவலத் திற்சக லந்
தன் வலித்தவங், கேவலத் திற்சுத்தங், கேவலத்திற் றாகலர்ந்,
ளாபவியி னுத னருண்மூர்த்தி தானே. (௨௪)

சகலத்திற் கேவலஞ் சாக்கிரா திதஞ், சகல சகலமே சா

‘க்கிர சாககிரஞ்சகலத்திற்சுததமே தற்பர வத்தை,சகலத்தி
லிம்முன்று தனமையு மாமே. (உரு)

சுததத்திற் சுத்தமே தொல்சில மாருகல், சுததத்திற் கே
வலந தொலலுப சாந்தமாரு, சுத்த சகலந துரிய விலாசமாரு,
சுததத்தி லிம்முன்றுஞ் சொல்லலு மாமே. (உசு)

சாக்கிர சாககிரந் தன்னிற் கனவொடுஞ், சாககிரந் தன்
லிற் சுழத்தி துரியமே, சாக்கிரா தீதந தலிற்சுகா னநதமே,
யாக்கு மறையாதி யைம்மல பாசமே (உ௪)

சாக்கிரா தீதததிற் முன்று மாணவஞ், சாககிரா தீதம் ப
ராவதகை தவகாது, யாக்கு பரோபாதி யாமுப சாநதத்தை,
நோககு மலங்குண நோககுத லாகுமே (உ௫)

பெத்தமு முத்தியும் பேணுந துரியமுஞ், சுதத வதீதமும்
தோனமுமற் முணுணு, மத்த னருளென றருளா லநிநதயின், சி
ததமு மில்லை செயலில்லை தானே. (உ௬)

எய்கிய பெத்தமு முததமு னென்பன, வெய்து மரனரு
ளேவினே யாட்டோ, டெய்தி மிபிர்சுததத திடுநெறி யென்ன
வே, யெய்து முயிரிறைபாலறி வாமே. (உ௭)

ஐம்மலத் தாரு மதிதத சகலதத, ஐம்மலத தாரு மருவி
னைப் பாசத்தா, ஐம்மலத் கார்சவர்க கநநெறி யாளபல, ஐ
ம்மலத் தாரர னூர்க்கறி வோரே. (உ௮)

கருவி லதீதத் கலப்பிக்கு மாயை, யரிய துரிய மதிவன்
னு மாயையு, முரிய சுமுனை முதலெட்டுஞ் சூககத், தரிய கலுத்
துல மந்கன வாகுமே. (உ௯)

ஆணவ மாரு மதிதமேன் மாயையும், பூணுந் துரியஞ் சுமு
த்திப்பெய்யக் காமியம், மெணுந் கனவுமா மாயை திடுநதவி,
கணு நனவின் மலக்கலய்யாகுமே. (உ௧௦)

அந்முத லாத லிடுவோனதீதத், அரங்குத் தாமாயை

தங்கிச் சுழினை, கரும முணர்ந்ததுமா மரையக்கைக் கொண்டோ,
ரருளு மறைவார் சகலத்துற் றுரே. (௩௪)

உருவுற்றுப் போகமே போககியந் துற்று, மருவுற்றுப் பூத
மனாடியான் மன்னி, வருமச செயல்பற்றிச சத்தாதி வைகக,
கருவுற் றிடுஞ்சீவன் காணுஞ் சகலத்தே. (௩௫)

இருவினை யொத்திட வினனருட் சத்தி, மருவிட ஞான
த்தி லாதன மனனிக, ருருவினைக் கொண்டருட் சத்திமுன கூ
டடிப், பெருமல நீங்கிப் பிறவாமை சுததமே. (௩௬)

ஆகுறு மாறதி னைபைந் தவதையோ, உரு மதித்த துரி
யத் திவனெய்தப், பேரு னவைவரும போமபிர காசத்து, நீ
ரா பரஞ்சிவ மாதேய மாகுமே. (௩௭)

தனனை யறியா துடலைமுன ருனென்றான, நன்னைமுன க
ண்டான றுரியந தனைககண்டா, னுனனுந் துரியமு மீசலோ
டொனருககாற், பின்னையும் வந்து பிறந்திடுக தானே. (௩௮)

சாக்கிரந தனனி லதிதந தலைப்படி, லாககிய வகத வயி
க்தவ மாணநத, நோகரும பிறப்பறு நோனமுத்தி சித்திபாம,
வாக்கு மனமு மருவல்செய் யாவே (௩௯)

அப்பு மனலு மகலத்து னேவரு, மப்பு மனலு மகலத்து
னேவரா, வப்பு மனலு மகலத்து னேடுனி, லப்பு மனலு று
கலந்தவவ் வாறே. (௪௦)

அறுநான்கு சுத்த மதிசுத்தா சுத்த, முறுமேரு மரைய யு
டனைத்தே சுத்தம், பெறுமா திவைமுன்றுங் கண்டத்தாற் பே
தித், துறுமரைய மாமரைய யான்மாவி னோடே (௪௧)

மரையகைத் தாயாக மர்மரைய மீன்றிட, வாய் மரகிவ
ன் றக்கையாய் நிற்றலே, யேயு முயிர்க்கே ன்லசகினைத்தேய்தி,
யாப்பதரு சுத்தமுந் தான்வந்தி நடைமீமே. (௪௨)

பராவத்தை.

அஞ்சங் கடந்தவ னுதி பரந்தெய்வ, நெஞ்சம தாயு'நிமல
ன் பிறப்பிலி, விஞ்ச முடனுயிர் வேறு படுத்திட, வஞ்சத் திருந்
த வகையறிக தேனே. (க)

சத்தி பராபரஞ் சாங்கி தனிவான, சத்தி பராகந்தந் தன
னிற் சுடர்விநது, சத்திய மாயை தறுச்சுத்தி பைநதுடன், சத்
தி பெறுமுயிர் தானங்கத் தாறுமே. (உ)

ஆறாறுக் கப்பா லறிவா ரறிபவ, ராறாறுக் கப்பா லருளா
ர் பெறுபவ, ராறாறுக் கப்பா லறிவா மவர்கட்கே, யாறாறுக்
கப்பா லரனிவி தாமே. (ங)

அஞ்சாமி நானஞங் கடந்தக மேபுக்குப், பஞ்சணி கால
த்துப் பள்ளி துயில்கின்ற, விஞ்சையர் வேந்தனு மெல்லிய ளா
னொடு, நஞ்சுற நாடி நயஞ்செய்யு மாறே. (ச)

உரிய நனாத்தரி யத்தி விவனா, மரிய தரிய நனாவாதி மூ
ன்றிற், பரிய பரதரி யத்திற் பரனா, திரிய வருத்தரி யத்திற்
கிவமே. (ரு)

பரமா மதிதமே பற்றறப் பற்றப், பரமா மதிகம் பயிலப்
பயிலப், பரமா மதிகம் பயிலாத் தபோதனா, பரமாகார் பாச
மும் பற்றொன றகுதே. (கூ)

ஆயும்பொய் மாயை யகம்புற மாய்நிற்கும், வாயு மனமுங்
கடந்த மயக்கறிந், தூய வறிவு கிவானந்த மாகிப்போய், வேயும்
பொருளாய் வினைக்கது தானே. (சூ)

தூரியப் பரியி விருத்தவச் சேவனைப், பெரிய விவாக்விதத் து
ள்ளே புக்கியட்டு, விரிகளை யோடத் தூரத்திய நாதர்க், குரிய வி
னைக்கனின் குலமிட டன்றே. (சு)

1. இந்தவிச் சாரத்தி ரீதியி யத்தினின், மன்தன மன்தன மன்தன
ஞ் செய்ய நின்றிதும், மன்தன மன்தனஞ்செய்ய மாணவ மன்தன்கி.

மன்றே யிவனு மவன்வடி வாமே. (௧௧)

விரித்திடிற் சாக்கிர மேவும் விளக்கா, யிருந்த விடத்திடை யீடான மாயை, பொருத்துந் துரிபம் புரியிற்றா னாகூர், செரிந் த துரியததத் தீதக லாதே. (௧௦)

உன்னை யறியா துடலைமுன் னானென்றா, யுன்னை யநிந்த துரியத் துந்நின்றாய், தன்னை யறிந்த மபிறவி தணவாதா, லன் ன விபாதக ன மானென நறுதியே. (௧௧)

கருவரம் பாகிய காயக துரிய, மிருவருங் கண்டிர் பிறப்பி ரப் புற்றார், குருபரம் பெறறவா கூடிய பினை, யிருவரு மின ற்பொன ருகினை ருளே. (௧௨)

அணுவின் துரிபத்தி லான நனவு, மணுவசை வின் கண் ணை கனவு, மணுவசை விற்பரா திதஞ் சுழுத்தி, பணிமிற் பா துரி யம்பர மாமே. (௧௩)

பரதுரி யத்த நனவும் பரநது, விரிசக முண்ட கனவுமெய் ச சாத்தி, யருவுறு கின்ற சுழுனையு மோவத், றெரியுரு சிவதுரி ய ததனு மாமே. (௧௪)

பரமா நனவினபின பாற்சக முண்ட, திரமார் கனவுரு சிறக்க சுழுத்தி, யுரமா முபசாந்த முற்றற் றறவே, தரனாரு சி வதுரி யத்தனு மாமே (௧௫)

சேவன துரிய முகலாகச சீரான, வாவ சிவன் துரி யாந்த மவத்தைபத, தோவும பராநந்தி யுண்மைக்குள் வைகியே, ே வியு நாலேழ் விடுத்திந் ருனே. (௧௬)

பாஞ்சிவன் மேலாம் பரமம்பரத்திற், பரம்பரன் மேலாம் பரண வாக, விரிந்த சுளுவிடர் லீட்டுஞ் சுழுனை, யுசந்தரு மா நகதி யாமுண்ண மாநானே. (௧௭)

சார்வரம் பரசிவஞ்சுத்தி பரநாத, மேலாய் வித்து சுதா சிவ, பித்தோக்கிம், பரநாய் பிழைநாரியக ராபதி, தேவா, முரு

த்திர வீசனாங் காணிலே.

(க௧)

கலப்பறி யார்கடல் குமுல கேழு, முலப்பறி யாருட லோ
யியா தன்னை, வலப்பறிந திங்கர சாளகி லாதார், குறிப்பது
கோல மடலது வாமே.

(க௧)

பின்னை யறியும் பெருந்தவத் துணமைசெய், தன்னை யறியி
ந் தயாபர னெம்மிறை, முன்னை யறிவு முடிசென்ற காலமு, மெ
ன்னை யறியலுந் தினபுற்ற வாறே.

(௨௦)

பொன்னை மறைத்தது பொன்னணி பூடணீம், பொன்னி
ன மறைந்தது பொன்னணி பூடணந், தன்னை மறைத்தது தன்
கர னங்காளந், தன்னின மறைந்தது தனகர னங்களே.

(௨௧)

மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை, மரத்தின மறைந்தது
மாமத யானை, பரத்தை மறைத்தது பாாமுதற் பூதம், பரத்தி
ன மறைத்தது பாாமுதற் பூதமே

(௨௨)

ஆறு நகன்று நமவிட டறிவாகி, வேறான தானே யகார
மாய் மிக்கோங்கி, யீறா பனாயி னிருளறற் தற்பரன், பேரார் சி
வாய வடங்குமபின் முததியே.

(௨௩)

துரியத்தி லோனாகதுஞ் சொல்லக ராதி, விரியப் பணா
யின் மிகுநாத மந்தம், புரிப்பபையின் பராவததா போதந், தி
ரிப்ப பரமந் துரிபந் தெரியவே.

(௨௪)

ஐந்தஞ் சகலத் தருளாற் புரிவுற்றுப், பத்திடுஞ் சுத்த வவ
த்தைப் பதைப்பினி, னநதி பராவத்தை நாடச சுடர்முன், மத்
தி யிருன்போலு மைம்மல மாறமே.

(௨௫)

ஐபைத்த மட்டுப் பகுதியு மாவையும், பொய்க்கண் மா
மாபை தானும் புருடன்கண், டெய்யும் படியா வவந்துதாய
ன்றாகி, புய்யும் பராவத்தை யுன்னுந் சுத்தமே.

(௨௬)

நின்றானுளும் பதமுமுன்னையமு, மொன்றுயி மருது கு

ருஷ் முபாதிபுஞ், சென்று நெனைவிடுத் தாங்கிற்செல் லாமைபு
கனரூன ஞானத்தி னுதப்பிரானே. (உள்) ஆக ளளசு.

முக்குணநிர்க்குணம்.

சாத்திக மெய்து கனவெனச் சாற்றுங்கால், வாய்த்த வி
ராசத மனனுங் கனவெனப், வேய்த்திடுந் தாமத முற்ற சுழ
த்தியா,மாய்த்திடு நர்க்குண மாசி றுரியமே. (க) ஆக ளளதி.

அண்டாதிபேதம்.

பெறுபகி ரண்டம் பேதிதக வண்ட, மெறிகட னேழின
ம்ணலள வாகப், பொறியொளி பொன்னணி பெனன விளங்
கிசு, செறியுமண் டாசனத் தேவா பிரானே. (ங) ஆக ளளதி.

ஆனந்த தத்துவ மண்டா சனத்தினமேன், மேனியைந்
தாக வியாத்கமுப்பததாராய்த், தானந்த மிஸலாத தத்துவ
மானவை, யீனமி ஷாவண்டத் தெனமடங் காமே. (உ) ஆக ளளதி.

ஆக ளளதி.

பதினொரந்தானமு மவத்தையெனக்காணல்.

அஞ்சிலமுதமோ ரோழின்க னுணந்த, முஞ்சிலைய் கா
ரமோ ரொணபாண பதினொன்றில், வஞ்சக மேநின்று வைத்
திடிற் காயமாக், கஞ்சகச் செவவாய்க் களிமொழி கேளே. (1)

புருட னுடனே பொருந்திப் சித்த, மருவமொ டாறு ம
தீதத் துரியம், விரியுஞ் சுழுத்தியின மிக்குள்ள வெட்டி. மரிய
பதினொன்று மாமல் வவத்தையே. (உ) ஆக ளளதி.

காட்டிப் பதினொன்றுக் கைகலந் தாதுட, னுட்டி யழுத்
திடி னந்தியல் லாலிலை, யாட்டஞ்செய் யாத வதவிதி யே
நின், யீட்டு மததிட மென்னது மாமே. (ங) ஆக ளளதி.

கலவுசெலவு.

கேவலத் தன்னிற் கலவச் சகலத்தின், மேவுஞ் செலவு வி
டவருநீக்கத்துப், பாவுந தனைக்காண்டன் மூன்றும் படாவந்
ற, தீதறு சாக்கிரா தீதத்திற் சுத்தமே. (க)

வெல்லுமளவில் விநிமின் வெகுளிபைச், செல்லு மளவுரு
செலுத்துமின் சிகையை, யல்லும் பகலு மருளுடன் றாங்கி
னாம், கல்லும் பிளந்து கடுவெளி யாமே. (உ) ஆட கடிஉ

நினைமலாவத்தை.

ஊமைக் கிணற்றகத துளளோ யுறைவகோ, ராமையினு
ள்ளே யழுணைகளைநதுள, வாய்மையினுள்ளே வழுவுந் தொடு
ங்குமே, லாமையின் மேலுமோ ராயிரத் தாண்டே. (க)

காலங்கி நீர்ப்புக கலநதவா காய, மாலங்கி யீசன் பிரமன
சகாசிவன, மேலஞ்சு மோடி விரவவல லார்கட்குக், காலனு
மில்லை கருததில்லை தானே. (உ)

ஆன்மாவே மைந்த னுயின் னென்பது, தானமா மறைய
நை தன்மை யறிசில, ரான்மாவே மைநத னரனுக் கிவனென்ற,
லானமாவு மில்லையா லையைநது மில்லையே. (உ)

உதயமழுங்க லொடுங்கலிம மூன்றின், கதிசாக் கிரங்க
ன வாழி சுழுத்தி, பதிநரு சேதனை பற்றுக துரியத், ததிசு
ப னுயனை தானந்தி யாகுமே. (சு)

எல்லாந்தன் னுட்புக யாவுளுந் தாலுக், கல்லாக் துரிய
ம் புரிந்தக்கா னல்லுயிர், பொல்லாத வாறுறுட் போகாது
போதழகய்ச், செல்லாச் சிவகதி சென்றெய்து மன்றே. (ரு)

உரய்த்த விரும்பு கண்டை யகன்றலும், வாய்க்க கண்ணென
லாதனை கின்னூப்போ, லேய்த்த காரண மிறந்த துரியத்திதிகோ
யந்த கருமத் துரிசக லாதே. (க)

ஆன மறையாதி யாமுரு நந்திவந், தேனை யருள்செய் தெ
ரிசனா வதிகையி, லான வகைகைய விடுமென்த தாய்விட, வான
மலாதீத மப்பரந் தானே. (௭)

சுத்த வதீதஞ் சகலத்திற் றேய்வுநி, லத்த ணருணீங்கா
வாங்கணிற் றானாகச், சித்தச சுகத்தைத் தீண்டாச் சமாதி
செய், தத்தனா டொன்றற் கருண்முத லாமே. (௮)

வேறுசெய் தானிரு பாதியின் மெய்த்தொகை, வேறுசெ
ய தானெனை யெங்கணும் விட்டிய்ததான, வேறுசெய் யாவ
ருட் கேவலத் தேவிடடு, வேறுசெய யாவதனை மேவிநினை
ருனே. (௯)

கரங்கோலை கொள்ளி வட்டங் கடலிற், நிரைநிறஞ் சே
ர்மத்தின மலத்தினி னினற, திரங்காண் சுவர்க்க நரகம் பு
வசேரந், திரங்கா வுயிரரு ளாலிவை நீங்குமே. (௧௦)

தானே சுவமான தனமை தலைப்பட, வான மஹி மப்
பாச பேதமு, மான குணமும் பரானமா வுபாதியும், பானாவி
ன முன்னர் மதிபோற் படராவே. (௧௧)

நெருப்புண்டு நீருண்டு வாயுவு முண்டங், கருக்கனுஞ் சோ
மனு மங்கே யடருந், திருத்தக்க மாலுந் திசைமுகன் றான, மு
ருத்திர சோதிய முள்ளதது ளாரோ (௧௨)

ஆனைக னைந்து மடக்கி யறிவென்னு, ஞானத் திரிபைக் கொ
ளுவி யதனுள்புக்,கனை யிருளற நோக்கு மொருவற்கு, வானக
மேற வழியெளி காமே. (௧௩)

ஆடிய காசி லசைக்கின்ற வாயுவுந்,தாடித் தெழுந்த தம
ருக யோசையும், பாடி யெழுதினற வேதாக மங்களு, காடியி
னுள்ளாக் கரண்களைய னாதே. (௧௪)

முன்னே யறிவித்த செய்த மூத்தகம், பின்னே யறிவித்
ப் பெற்றா லறிபலாக், தன்னே யறிவ தறிவக் கருகத்திட, பின்

னை யறிவது பேயறி வாகுமே. (கடு)

செயலற் திருக்கச்சிவானந்த மாகுஞ், செயலற் திருப்பா
ர் சிவபோகந் தேடார், செயலற் திருப்பார் செகத்தோடுங் கூ
டார், செயலற் திருப்பார்க்கே செய்தியுண் டாகுமே (கக)

தானவ னாகுஞ் சமாதிகை கூடினா, லான மலமறு மப்ப
'சுத தன்மைபோ, மீனமில் காய மிருக்கு மிருநிலத, துனங்க
னெட்டி மொழிந்தொன்று யோர்கட்கே. (க௭)

தொலைபா வரனடி தோனறுமரு சததி, தோலையா விரு
ளொளி தோற்ற வணுவுந், தொலையாத தொழினஞானந கொ
னமையி னண்ணித, தொலையாத பெததமுத் திகக்கடை தோ
யுமே. (க௮)

தோனறிய பெததமு முததியுஞ் சூழசததி, மாணறுந்
கெருண்டு முயிர்பெறு மற்றவை, தானறரு ஞானந்தன சத்திக
குச் சாதனா, மூன்றலில் லாவுள னொளிகொளி பாமே. (கக)

அறிகின நிலாதா னவையெழு மொன்று, மறிகின்ற வெள
னை யறியா திருக்கே, னறிகின்றாய் நியென றருளசெய்தா னந
தி, யறிகின்ற காணென தறிந்தகொண டேனே (௨௮)

தானவ னாகிய ஞானத தலைவனை, வானவ ராதியை மாம
ணிச சோதியை, யீனமின ஞானத தினனருட சத்தியை, யூ
னமி லாடனனை யூவிடைக் கண்டதே. (௨௧)

ஒளியு மிருளும் பரையும பரையுள, ளளிய தெனலாரு மா
னமாணவ யன்றி, யளியு மருளந தெருளங் கிடந்து, தெனிய
வருளே சிவானந்த மாகுமே. (௨௨)

ஆகந்த மாகு மனைருட் சத்தியிற் றானந்த மகமுயிந்த தா
னே சமாதிகை, தானந்த மாகுளர் வாயுள ஞானந்தித கோ
னந்த வாயிற்று மகாவான்கை மமே. (௨௩)

அறிவிக்க வேண்டா மறிவற் தயர்வோர்க்கு, மறிவிக்க வேண்டா மறிவற் செறிவோர்க்கு, மறிவுற் ரறிபாமை யெய்தி நிற் போர்க்கே, யறிவிக்கக் தம்மறி வாரறி வோரோ. (௨௪)

சத்து மசத்துஞ் சத்சத்துந் தான கூடிச், சித்து மசித் துஞ் சிவசித்த தாய்நிற்குஞ், சதத மசத்தந் துடங்காத் துரிய ததுச், சத்தரா மூன்றுடன் சொல்லற் தவர்களே. (௨௫)

தானே யறியா னறிவிலோன் ஞானல்லன், ஞானே யறிவா னறிவு சதசத்தென, ஞான லிரணி மரனரு ளாய்நிற்கத், தானே யறிந்து சிவததுடன் தங்குமே. (௨௬)

தத்துவ ஞானந தலைபட் டவர்கட்கே, தத்துவ ஞானந தலைப்பட லாயநிற்குந், தத்துவ ஞானத்தத தானவ னாக வே, தத்துவ ஞானானந தந்தான துடங்குமே. (௨௭)

தனனே யறிநது சிவனுடன் ஞானாக, மனனு மலங்குண மா னும் பிறப்பறும், தனனது சனமுத்தி சனமார்க்கப் பேரோளி, நன்னது ஞானத்த முத்தினை நண்ணுமே. (௨௮)

ஞானநதன மேனி சிரிகை நடுவங்கந, தானுறு மிச்சை யுயிராகத் தற்பரன, மேனிகொண டைவகரு மத்துவித் தாதலா ன, மோனிகண் ஞானத்த முத்தினைபெற ஞார்களே. (௨௯)

உயிர்க்கறி வுண்மை யுயிரிச்சை மான, முயிர்க்குக் கிரியை யுயிர்மாயை சூகக, முயிர்க்கை யூட்டிவோ னுட்டி மவனே, யுயிர்ச்செய லனறியவ வுள்ளத்து ளானே. (௩௦)

தொழிவிச்சை ஞானங்க டொல்சிவ சேவர், கழிவற்ற மா மாயை மாயையி னாகும், பழியற்ற காரண காரியம் பாழ்விட், டழிவற்ற சார்தாதி தனசிவ னுமே. (௩௧)

இல்லது முள்ளது மியாவையுத் தானாக, யில்லது முள்ளது மாய்ஞ் முண்ணைச், சொல்லது சொல்லித் துரத்தி துமென், சொல்லு யுணர்ந்தா னுயிர்க்குயி ராகுமே. (௩௨)

உயிரிச்சை யூட்டி யுழிதருஞ் சத்தி, யுயிரிச்சை வாட்டி
யொழித திரிஞான, முயிரிச்சை யூட்டி யுடனுற லாலே, யுயிரிச்
சை வாட்டி யுயர்பதஞ் சேருமே (௩௩)

சேருஞ் சிவமானு ரைம்மலந் தீர்த்தவ, ரோரொன்றி லா
கைம் மலவிரு னுதறவா, பாரிசுக ன வின்னர கம்புகும் பா
னமையா, ராருக்கண் டோரா ரவையரு ளெனதே. (௩௪)

எய்தினர் செய்யு மிருமாயா சத்தியி, நெய்தினர் செய்யு
மிருஞான சத்தியி, நெய்தினர் செய்யு மிருஞாலீசத்தியி, நெ
ய்தினர் செய்யு மிதையரு டானே (௩௫)

திருந்தனர் விட்டார் திருவி னாகந, திருநகனர் விட்டா
ர் திருவார சுவர்க்கந, திருநதனா விட்டார செந்மலக கூட
டந், திருநதனா விட்டார சிவமாயவமே. (௩௬)

அவமுஞ் சிவமு மநியா ரநியா, ரவமுஞ் சிவமு மநியா ர
நியா, ரவமுஞ் சிவமு மருளா லநிந்தா, லவமுஞ் சிவமு மவனரு
ளாமே. (௩௭)

அருளான சத்தி யனல்வெமமை போலப், பொருளவ னு
கத்தான் போதர் புணரு, மிருனொளி யாயமீண்டு மும்மல மா
ருந, திருவரு ளாகந்தி செம்பொரு ளாமே (௩௮)

ஆதிக்கன் றேன்ற வரும்பது மாதிகர், பேதித்த தவ்வி
னை யநற்செயல் சேதிப்ப, வாதிததன தனகதி ராலவை சேட்
டிப்பப, பேதித்துப் பேதிபா வாறருட் பேதமே. (௩௯)

பேத மபேதம் பிரழிபதா பேதமும், போதும் புணர்
போதும் போதமு நாதமு, நாத முடனாத நாதாதி நாதமு, மா
த னருளி னருளிச்சை யாமே. (௪௦)

மேவிய் பெய்க்கி யாட்டிம் வகையனையு பதவிப பூ
தங்கொண் டாட்டிப் படைப்பாகி. பவியல் கையு தத்த

போதம புரிந்தரு, ளாவியை நாட்டு மரனரு ளாமே. (சக)

ஆறு நகனறு தனையநிந காணவ, னீருகி யாவினு மியா
வுந தனிலெய்த, வேறாய வெளிப்புக்கு லீழிற தமமரு, டேருத
தெளிவுதறுத தீண்டச்சுவ மாமே. (சஉ)

தீண்டற் கரிப திருவடி கேயத்தை, மீண்டிற தருளால்
விதிவழி யேசென்று, தூண்டிச சிவஞான மாவினைத் தானே
றித, தாண்டிச சிவனுடன் சாரலு மாமே (சங)

சார்ந்தவா சாரனா சித்தா சமாதியா, சாரந்தவா ரெ
ய்குஞான தத்துவ சத்தியா, சாரந்தவா கேயந தலைப்பட்ட
வானந்தா, சாரந்தவா சதத வருட்டனமை யாரே. (சச)

தானென நவனென நிரண்டென்பா தத்துவந, தானெ
ன நவனென நிரண்டற தனடைபை, தானென நிரண்டு
ளாறா கேவலத் தானவா, தானி ரறிந் தானாகத் தத்துவ
சுத்தமே (சடு)

தன்னிநிற தனனை யறியுந தலைமகன, தன்னிநிற தன
னை யறியத் தலைப்படுந, தன்னிநிற தனனைச் சார்கில னாகந்,
தன்னிநிற தனனையுரு சாராதற கரியவே (சசு)

அறிபுகி லேனென நரநருதே நீயு, நெறிவழி யேசென
று நோபட்ட பிணை, யிருட ராகி யியற்றவல்லானு, மொ
ருசுட ராவநடுன னுள்ளத்துள ளாமே (சஎ)

மண்ணென்று தானபல நற்கல னாயிடுமுண்ணின்ற யோ
விகட் கெல்லா மொருவனே, கண்ணென்று தானபல காணுந்
தனைக்காணு, வண்ணலு மவ்வண்ண மாநினை ருனே. (சஅ)

ஒம்புகி னேனென கேழையு முண்ணின்று, கூம்புகி ன் ருர்
சுணத் திண்ணெழிந் கூறுவர், தேம்புகின் ருர்சிவஞ் சிவகசெ
ய் யாதவர், கூம்புகி லார்வந்து கொள்ளலு மாமே. (சக)

குறியறி வார்கள் குறிகாண மாட்டார், குறியறி யார்கடங்
கூடல் பெரிது, குறியறி யாவகை கூடுமின கூடி, யறிவறி யா
விருந் தன்னமு மாமே (ரு)

ஊனோ வுயிரோ வறுகினற கேதினபம், வானோ லை
வி மயக்கத் துரங்கத், தானோ பெரிநறி வோமெனனு மா
னுடா, தானே பிறப்போ டிறப்பறி யாரோ. (ருக) ஆ உங்.

அறிவுதயம்.

தனை யறியத் தனக்கொரு கேடில்லை, தனை யறி
யாமற் றானே கெடுகின்றன, தனை யறியு மறியை யறிந்தபி
ன, தனைபே யாசகிக்கத் தானிருந் தானே. (க)

அங்கே யடறபெருந் தேவொல் லாந்தொழ்சு, சிங்கா
சனத்தே சிவனிருந் தானென்று, சங்கரா வியுஞ் சிலம்புஞ்
சுராவெனப், பொங்கார் குழலியும் போற்றிபென றானே (உ)

அறிவு வடிவென ஈறியாத வெனனை, யறிவு வடிவென
றருளசெய்தா னகதி, யறிவு வடிவென ஈருளா லறிந்தே, யறி
வு வடிவென றறிந்திருந் தேனே. (ங)

அறிவுக் கழிவிலலை யாகக்மு மில்லை, யறிவுக் கறிவல்ல
தாதார மில்லை, யறிவே யறியை யறிகின்றதெனறிட, டறைகி
ன தனடறையீறுக டானே. (ச)

அயு மலரி னணிமலர் தன்மேலே, பாய விதழகன் பதினா
று மங்குள, தூய வறிவு சிவானந்த மாநீயே, போய வறிவாய்
ப் புணர்கதிருந் தானே. (ரு)

மன்னிநின் றுரிடை வந்தருண் மாயத்து, முன்னிநின் றுனை
பொழிந்தென முகல்வனும், பொன்னின்வந் தானோர் புகழி
குமேனிபைப், பின்னிநின் தேனீ பெரிதாய்வென் றானே. (சு)

அறிவறி வாக வறிந்தனபு செய்மி, னறிவறி வாக வறிவு
மிய வண்ண, மறிவறி வாக வணிமாதி சித்தி, யறிவறி வாக
வறிந்தன னந்தியே. (௭)

அறிவறி வென்றங் கரந்து முலக, மறிவறி யாமை யாரு
மறியா, ரறிவறி யாமை கடந்தறி வாளு, லறிவறி யாமை யமு
கிய வாறே. (௮)

அறிவறி யாமைபை நீவி யவனே, பொறிவா யொழிக
தெங்குந் தானுன போது, வறிவா யவற்றினுட டாளு யறிவி
ன. செறிவாகி நின்றவன சீவனு மாமே (௯)

அறிவுடை யாரொரு சகலிட மாவ, தறிவுடை யாரொ
ரு சருநகவ மாவ, தறிவுடை யாரொருசொ டாதிப் பிரானு,
மறிவுடை யாரொஞ்சுத தங்குநின் றானே (௧௦)

மாயனு மாகி மலரோ னிறையு மாங்க, காயநன் னுட்டுக
கருமுக லானவன, சேய னணியன நிதிகருந தீங்கரும், பா
யமு தாகநின் றண்ணிகுகின றானே. (௧௧)

எனனை யறிந்திலே விதநனை காலமு, மெனனை யறிநகபி
னேது மறிநதிலே, நெனனை யறிநதிட டிருத்தலுந கைவிடா,
தெனனையிட் டெனனை யுசாவுகின றானே. (௧௨)

மாய விளக்கது நின்னு மறைநகடுந, தூய விளக்கது நி
னனு சுடர்விடுங், காய விளக்கது நின்னு கன்னநிடுந், சேய வி
ளக்கனைத தேடுகின றேனே. (௧௩)

தேடுகின ரேனறிசை யெட்டோ ரிரண்டையு, காடுகின்
றேனல மேயுடை யானடி, பாடுகின றேன்பர மேதுனை யா
மென, கூடுகின் றேனகுறை யாமனத் தாலே (௧௪)

முனை முதல்வினை யாட்டத்து முன்வந்தோர், பின்னை
ப் பெருமனம் வந்தவர் பேர்த்திட்டுத், தனனைத் தெரிந்துதன்

பண்டைத் தலைவன்றான், மன்னிச் சிவமாக வாராப் பிறப்பே
(கடு) ஆஹம் உஹம்

ஆறந்தம்.

வேதத்தி னந்தமு யிகக்கித தாந்தமு, நாதத்தி னந்தமு
நற்போத வந்தமு, மோதத தஞ்மெட்டி யோகாந்த வந்தமு,
மாதிக கலாந்தமு மாறந்த மாமே (க)

அந்தமோ ராறு மறிவா ரதிசுத்த, ரந்தமோ ராறு மறி
வா ரமலதத, ரந்தமோ ராறு மறிவா ரவாதிமக, கந்தமோத
டாதி யந்யவொண னாதே (உ)

தானுன வேதாந்தந தானென்னுந் சித்தாந்த, மாநு
தரிமத ஞ்ஞவன றனைக்கணி, தேனா பராபரஞ் சோசிவ
யோகமா, யானு மலமற நருஞ்சித்தி யாகவே (ங)

நித்தம் பரனோ மியிருறறு நீணமனஞ், சத்த முகலைந்தந
தத்துவத் தானீவகிச, சத்த மசுத்தந் தொடரா வசைநினைந், க
த்தின பரனபா லடைதல்கித் தாகமே (ச)

மேவும பிரமனே வினி வுருதகிரா, மேவுமெய் யீசன
சதாசிவன மிக்கப்பால், மேவும பரவிந்த நாதம் விடாவாரா,
ரேவும பொழுதுணு வொன்றுள தாகமே (டு)

உள்ள வுயிராறா தாகு முபாதிபைந், தெள்ளி யகன்று
நா தாகத்ததைச் செறறுமே, லுள்ள விந்ணீங்க வோருணா
வாகுமே, வெள்ளலி னாதாந்தத் தெய்திநிம டோரமே (சு)

தேமியியம் நியமாதி சென்றகன, றுநிஞ் சமாதிநி லுறறு
ப் படர்கிவன, பாடுறச சீவன பரமாகப பறதநக, கூடு முப
சாந்தம் யோகாந்தக கொள்ளையே (எ)

கொள்ளையி லான கலாந்தங் குறிக்கொள்ளிங், விள்கை
வி லான நிவிர்த்தாதி மேகாதிக்க, குள்ளன வாம்பிந்த வுன

ளே யொடுங்கலுந், தெளி யதனைத் தெளிதலு மாமே. (அ)

தெளியு மிவையுணறித் தேரைங் கலைவே, றெளியுள மை
த்துளள ழோரவல் லாராகட், களிடவ ளுதிய மந்திரந் தந்திர
ந், தெளிவுப தேசஞா னத்தொடைந் தாமே. (ஆ)

ஐகு மனாதி கலைபா கமவேத, மாசுமத் தந்திர மந்நுல்
உழிந்திற், லாகு மனாதி யுடல்லல் மந்திர, மாசுஞ்சிவபோ
தகமுப தேசமே (கா)

தேசார சிவமாசு தனஞானத் தினகலை, யாசார நேப
மறையுங் காலாந்தத்துப், பேசா வுரையனா வற்ற பெருந்த
னக், வாசா மகோசர மாநந்தி தானே (கக)

தானவ ளுகுஞ் சமாதி தலைப்படி, லான கலாந்தநா தா
ந்தயோ காநகமு, மேனைய போகாந்தஞ் சித்தாந்த மானது,
ஞான மெனஞேப ஞாதிரு வாகுமே. (கஉ)

ஆறநக் முனசென றடங்கு மந்நேபததே, யாறநத் தோய
மடங்கி ஞாதிரு, கூறிய ஞானச குறியுடன் விடவே, தேறிய
மோனஞ் சிவானந்த வுண்மையே (கங)

உண்மைக் கலையாறே ரைந்தா னடங்கிடு, முண்மைக் க
லாந்த மிரண்டைந்தோ டேழந்த, முண்மைக் கலையொன்றி லீர
ய நாதாந்தத், துண்மைக் கலைசொல்ல வோரந்த மாமே (கச)

ஆவுடை யானை யரணவநது கொண்டபின், தேவுடை யா
னெங்குள சீரந்தி தாடநது, லீவற வேதாந்த சித்தாந்த மே
ன்மையைக், கூவி யருளிட கோணக் கருதுமே. (கரு)

கருது மவாதங் கருத்தினுக் கொப்ப, வரனரை செய்தரு
ளாகமந் தன்னில், வருசமு யப்புற மாயுமா மாயை, யருவிய
வேதாந்த சித்தாந்த வுண்மையே. (கசு)

வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம் வேறிலா முத்திரை, போதாந்
த ஞானம் டோகாந்தம் பொதுவேய, நாநாந்த முனந்தஞ்சி

ரோதயமாகு, மூதாந்த முத்திரை மோனத்த மூழ்கவே. (1)

வேதாந்த தனனி லுபாதிமே லேழவிட, நாதாந்த பாசம் விடுதல் தொம்பத, மீதாந்த காரணே பாதிமேழ மெய்ப்பரண, போதாந்த தற்பதம் போமசி பெண்பவே. (சஅ)

அண்டங்க ளேழுங் கடந்தகன நப்பாலு, முண்டென்ற பேரொளிக ஞான்ற முளவொளி, பண்டுறு நின்ற பராசத்தி யென்னவே, கொண்டவ னன்றிநின் றுனெங்கன கோவே (1)

கோவுனாத துஞ்சத்தி யாலே குறிவைத்தத, தேவுனாத துங்கரு மஞ்செய்தி செய்பவே, பாவனைத் துறப்படைத் தாசசனை பாரிப்ப, வோவனைத் துண்டொழி யாத வொருவனே

ஒருவனை யுன னு ருபிரகனை யுன னு, நிருவினை யுன னு நிரமாயை யுன னு, ரொருவனுமே யுள ஞ்ணாததிநின் றூட்டி, யருவனு மாகிய வாதரத் தானே (உக)

அரண்பா தானம தாகிச சிவந்த, வருமவை சத்திகண் முன னு வருத்தித், நிரனு சந்தி சேட்டிப்ப வென்றுந், திரனு தோயாச சிவாந்தி யாகுமே (உஉ)

வேதாந்த தொம்பத மேவு ம பசுவனப, நாதாந்த பாசம் விடநின்ற நனபதி, போதாந்த கற்பகம் போவிரண டயி ககிமரு, சாதா ரணஞ்சிவ சாய்ச்சிப மாமே. (உங்)

சிவமான வேதாந்த சித்தாந்த மாரு, மவமவ மாரு மவ்வ விரண்டிஞ், சிவமாரு சதாசிவன செய்தொன்ற னுன, னவமான வேதாந்த ஞானசித் தாந்தமே. (உச)

சித்தாந்தத் தேவேன் முததிசித் தித்தலாற், சித்தாந்தத் தேநிற்போர் முததிசித் தித்தவர், சித்தாந்த வேகாந்தஞ் செம்பொரு ளாதலாற், சித்தாந்த வேதாந்தங் காட்டுஞ் சிவனை யே. (உடு)

சிவனைப் பரமனுட் சேவனுட் காட்டி, மவமற்ற வேதாந்த

சித்தாந்த மாணா, னவமுற்ற வதனையின் ஞானஞ் சிவமான், த
வமிச குணாநதவா தத்துவத தாரே. (உ௬)

தத்துவ மாருஞ் சுகள வகளங்க, தத்துவ மாமவீந்து நாச
ஞ் சதாசிவந, தத்துவ மாருஞ் சேவனநன நற்பரந, தத்துவ மா
ஞ்சிவ சாயுச சியமே. (உ௭)

வேதமோ டாகம மெய்பா மிதைவனா, லோதம
பொதுவுரு சிறப்புமென னுள்ளன, நாச னுரையவை நாடி
லிரண்டநதம, பேதம தெனபா பெரியோக கபேதமே (உ௮)

பரானந்தி மனனுஞ் சிவானந்த மெல்லாம, பரானந்த
மேனமுனநம பாழுஞ் சநதம, விராமுத்தி ரானந்த மென்ன
ட ஞானந்தம, பொராநின்ற வுள்ளமே பூரிப்பி யாமே (உ௯)

ஆகுந் கலாநத மிரண்டநத நாதாநத, மாரும பொழுதிந
கலையநகா மாதலி, லாகு மரணே பஞ்சாநதக னுமென்ன,
வாகு மறையா கடமொழிந தானனதே (௩௦)

அனருகு மெனனுகை வகையநதந தனை, பெரானருன
வேதாநத சித்தாநத முள்ளிடு, நிறு ஸ்யோகாநத நோபடு
நோபட்டான், மனருடி பாத மருவலு மாமே (௩௧)

அநாநு சேவனைம மலமந்தப பாலா, யநாதி யடக்கித க
னைககண டரனாய்த், தனாதி மலங்கெடத் தத்துவா தீதம, வி
னாவுநா பரலாதல் வேதாநத வுண்மையே (௩௨)

உயிரைப் பரனை யுபாசிவன நனை, யயர்வந் தறிநொந
தததசியதனாந், செயலந் தறிவாகி யுஞ்சென் றடங்கி, யயாவ
றந வேதாநத சித்தாநத மாமே. (௩௩)

மனனிய சோகமா மாமறையாளர்தஞ், சென்னிய தா
னே சேவோகமா மீதெனன, வனனது சித்தாநத மாமறை யா
ய்பொரு, நினைப வாகம ஞானைத் தோன்றுமே. (௩௪)

முதலாகும் வேத முழுதா கமமாகப், பதிடான கீசன ப

சுந்த திரண்டு, முதிதான வேத முறைமுறை யாலமர், ததி
காதி வேதாந்த சித்தாந்த மாகவே. (௩௫) ஆஹு.

பதிபசுபாசவேநின்மை

அறிவறி வென்ற வறிவு மநாதி, யறிவு கறிவாம் பதியு ம
நாதி, யறிவினைக கடடிய பாச மநாதி, யறிவு பதியிற பிறப்பறு
ந தானே. (௧)

பசுப்பல கோடி பிரமண முதலாய், பசுக்களைக கட்டிய
பாசமுன றுண்டு, பசுதனமை நீக்கியப பாச மறுத்தாற், பசு
கக டலைவனைப் பற்றி விடாவே (௨)

கிடக்கின்ற வாறே கிளாபயன மூன்று, நடக்கின்ற ஞான
ததை நாடோறு நோக்கித், துடக்கொன்று மிணறித் தொழ
மின ரெழுநகாற, குடக்குனி லிட்ட விளக்கது வாமே. (௩)

பாசஞ்செய் தானைப் படாசடை நந்தியை, நேசஞ்செய்
தாங்கே நினைப்பா நினைத்தலுங், ஈசஞ்செய் துன்னிக குறிக
கொளவ தவவண்ணம், வாசஞ்செய் பாசத்துள வையக்கின்ற
வாறே. (௪)

விட்ட விடமேறு வாறுபோல் வேறாக, விட்ட பசுபாச
மெய்கண்டோன மேவுறான, கடடிய கேவலங் காணுஞ் சகல
ததைச், சுட்டு நனவி லதீதத்தட டோனறுமே. (௫)

நாடும பதியுட னைபசு பாசமு, நீடுமா நித்த நிலையறி வா
நில்லை, நீடிய நித்தம் பசுபாச நீக்கமு, நாடிய சைவர்க்கு நங்
தி யளித்தகே. (௬)

ஆய பதிதா னருட்சிவ விவகமா, மாய பசுவு மடலே நெ
னநிற்கு, மாய பலிட்ட மாகுநற் பாசமா, மாய வரணிலை யா
யந்தகொள வார்கட்கே. (௭)

பதிபசு பாசம் பயில்வியா நித்தம், பதிபசு பாசம் பகர்
வோர்க் காருக்கிப், பதிபசு பாசத்தைப் பற்றற நீக்கும், பதிப

சு பாசம்பயில நிலாவே.

(அ)

பதியும் பசுவொடு பாசமுமேலைக, கதியும் பசுபாச நீக
முங் காட்டி, மதிதந்த வாணாத மாநந்தி காணூர், துதிநந்த
வைத்தனன் சுத்தசை வத்திலே

(ஆ)

அறிந்தனு மூன்றுமே யாங்கணு மாரு, மறிந்தனு மூன்று
மே யாங்கணு மாகி, யறிந்தவ னுதி வியாததனு மாக், யறிந்த
பதிபடைப் பாண்ட கவறறையே

(க)

படைப்பாதி யாவது பரஞ்சிவஞ் சததி, யிடைப்பா லுயி
ராகட கடைத்திவை தூங்கல், படைப்பாதி சூககத்தைத் தற
பரஞ் செயயப, படைப்பாதி தூய மலமப் பரத்திலே

(கக)

ஆகிய சூககத்தை யவ்விந்து நாதமு, மாகிய சததி சிவபர
மேலேதா, லாகிய சூககத்தி லேங்கரு மஞ்செயவோ, னாகிய தூ
ய விசானனு மாமே.

(கஉ)

மேலும் பரசிவ மேற்சத்தி நாதமு, மேலும் பரவிந்து வை
மமுகன் வேற்சன், மேலு முருத்திரன் மால்வேதா மேதினி,
யாரும படிபடைப போனர னாமே

(கங)

படைப்பு மளிப்பும பயிலினைப் பாற்றுக, தடைப்பு மறை
ப்புமுன் றேன்ற வருளுஞ், சடத்தை விடுத்த வருளுஞ் சகலத்,
தடைதசவ னுதியை பைந்தென லாமே

(கச)

ஐரோது குண்டலி தன்னி னகத்திட்டு, வேறாகு மாடையின்
முப்பான மிகுத்திட்டங், கீரோ கருவி யிவறாது வகுத்திட்டு,
வேறும் பதிபசு பாசமலி டாகுமே.

(கரு)

கீட்கும பதிபசு பாசமு மீதுற, வாட்கு மிருவினை யாங்க
வற்றலுணர்ந், தாட்கு நரக சுவாக்கத்திற் றுனிட்டு, நாட்கு
ற நானறங்கு நற்பாச நன்னுமே.

(கசு)

நண்ணிய பாசத்தி னுணை லாணவம், பண்ணிய மாயை
யி லுட்குப் பரிந்தன்ன, கண்ணிய சேதகன் கண்வந்த பேரரு

எண்ண லடிசே ருபாயம தாகுமே, (௧௭)

ஆகு முபாயமே யனறி டமூககந்து, மோக மறச்சுதத னு
தற்கு முனமே, யாகு மறுவை யமூககேற்றி யேற்றல்போ, லா
குவு செல்லா மருட்பாச மாகுமே (௧௮)

பாசம்பயிலுயிர் தானே பரமுதன, பாசம் பயிலுயிர் தா
னே பசுவெனப, பாசம பயிலப் பதிபர மாதலாந, பாசம் பயி
லப் பதிபதி யாகுமே (௧௯)

அதததி லுத்தரங் கேட்ட வருநகவு, ரத்தத்தி லுத்தர
மாகு மருணமேனி, யதகத்தி னாலே யணையப் பிடித்தலு, மத
தத்திற் றமமை டடைநதுநின ருளோ (௨௦) ஆ ௩௦௩

அடிதலையறியுநதிறங்குதல்

காலுந தலையு மறிபாா கலதிகள், காலநதச சததி யருநெ
னபர் காரணம, பாலொன்று ஞானமே பணபாா தலையுயிர்,
காலநத ஞானததைக காட்டல் டாகுமே (௧)

தலையடி யாவ தறிபாா காயத்திற, தலையடி யுச்சியி லுள
ளது மூலந, தலையடி யான வறிவை யறிந்தோரா, தலையடி யாக
வே தானிருந் தாளோ (௨)

நினரு நிலமுமு தண்டமு மேலுந, வனரு னகா ரமரரு
முய்நதிடப், பினரு னுலகம படைத்தவன போநநதி, தனருளி
ணையென தலையிசை யானதே (௩)

சுந்தையி னுள்ளே யெந்தை திருவடி, சுந்தையு மெந்தை தி
ருவடிக் கீழது, வெநகையு மெனணை யறியகி லாஸுகி, வெநகை
யை யானு மறியகி லேனே. (௪)

பனனாத பாரொளிக கப்புறத தப்பா, வென்னு யகனா ரி
சைந்தங் கிருந்திட, முனனா வொளியு முணாசெய்யா மந்திரஞ,
சொன்னான் கழலினை சூடிநின நேனே (௫)

பதியது தோற்றும் பதமது வையம்மின் மதியது செய்து

மலர்ப்பத மோது, கதிபொது யுஞ்சடை நாரியோர் பாகன, கதி
செயுநு காலங்குள கண்டுக்கொ ளீரே (சு)

தரித்துநின் றுனடி தன்னிட நெஞ்சும், தரித்துநின் றுனம
ராபதி நாதன, கரித்துநின் றுனகரு தாதவா சிநதை, பரித்துநி
ன றுனப் பரிபாகத தானே. (௮)

ஒன்றுண்டு தாமரை யொண்மலர் மூன்றுள, தனறுதை
தாளு மிரண்டுள காயத்து, னன்னருக்க காசசிப் பதஞ்செய வல்
லாராகட, கிண்டேசென நீசனை பெய்தலு மாமே (அ)

கால்கொண்டென சென்னியிற கடடறக கடடற, மால
கொண்ட நெஞ்சின் மயக்கிற றுயக்கறப், பால்கொண்ட வென
னைப் பரனகொள்ளச சாடினா, மேல்கொண்டென செம்மை வி
ளமபவொண னாதே (க)

பெற்ற புலவாபோற் பேணிய நாற்றமுங், குற்றமுங் க
ண்டு குணங்குறை செய்கயோரா, பறறைய வீச னுபிரத பொ
னமைகஞ்ச, செற்ற மிலாசசெய்கைக கெய்தின செய்யுமே. (1)

(கு) ஆட நுகந்.

முககுறறம்.

மூன்றுள குற்ற முழுது நலிவன, மானறிரு நீங்கி மயங்கிக
கிடந்தன, மூன்றினை நீங்கியே நீங்கினா நீங்காதார, மூன்றினு
ட பட்டு முடிநின்ற வாதே (க)

காமம் வெகுளி மயக்க மிவைகடிந, தேமம் பிடித்திருந்
தேனுக் கெரிமணி, யோமெனுமோசையி னாளே யுறைவகோ
ரா, தாம மதனைத தலைப்பட்ட வாதே (உ) ஆட நுகந்.

மூப்பதம்.

தோன்றிய தொம்பதக தற்பதஞ் சூழ்கர, வேன்ற உசிப
த மிம்மூனறே மெய்கினே, னுன்ற பராபர மாகும் பிறப்பற,

வேன்றனன் மாளச் சிவமா யிருக்குமே. (க)

போதந் தீனையுணனிப் பூதாதி பேதமு, மோதுங் கருவி
தொண்ணூறுட னோரது, பேதமு நாதாரதப பெற்றியிற கை
விட்டு, வேதஞ்சொல் தொம்பத மாகுதன மெய்மையே (உ)

தற்பத மெனறுந் துவம்பகந் தானென்று, நிறப தசியத்
து ணேரிழையாளபதஞ், சொற்பகத் தாலுந் தொடர்வொண
ணைசிவன், கற்பனை யினறிக கலநதுநின் றானே. (ங)

அணுவும் பரமு மசிபதத் தேயநது, கணுவொன் றிலாத
சிவமுங் கலந்தா, லீனையறு பால்தே னமுதென் வினபத, து
ணையறு வாயுரை யற்றிடத் தோனறுமே (ச)

தொம்பதந் தற்பதந் தோன்று மசிபத, நமிய சிவன் ப
ரஞ்சிவ னாய்நிறஞ், மம்பத மேலைச் சொருபமா வாகக்கூடா,
செம்பொரு ளாண்டருள சீரநந்தி தானே (ரு)

ஐம்ப தறியா தவரு மவாசில, ருமபனை நாடி யுரைமுப ப
தத்திடைசு, செம்பர மாகிய வாசி செலுத்திடத், தம்பர மோ
கமாய்த் தானவ னாகுமே (ஈ)

நந்தியறிவு நழுவி லதீதமா, மிந்திபஞ் சததாதி விடவிய
னஞ், நந்திய மூன்றிரண் டொன்று நலமைநது, நந்தி னன்னவா
தி மூட்டு மனாகியே. (ஏ)

பரதாரி யத்து நனவு படியுண்ட, விரிவிற கனவு மிதலுப
சாரதத், துரிய சுழனையுமோவுஞ் சிவனபா, லரிய துரிய மசிப
த மாமே. (அ) ஆட ௩௨௩.

முப்பரம

தோன்றியென னுள்ளே சுழனறெழு கின்றதோரா, மூன்று
படிமண்ட லத்து முதல்வனை, யேனறெய்தி யின்புற நிருந்தே
யிளங்கொடி, கான்று நலஞ்செய் நலநதரு மாறே. (க)

மன்று நிறைந்தது மாபரமாயது, நின்று நிறைந்தது நே

ராகருநந்தியுங், கனறு நினைந்தெழுதாபென வந்தபின், குன்று
நிறைந்த குணவிளக காருமே. (உ)

ஆருறு தத்துவத் தப்புறத் தப்பரங், கூறு வுபதேசங் கூ
ற்ற சிவபரம, வேறுப வெளிப்பட்ட வேதப பகவனா, பே
றுக வானந்தம் டேனும பெருகவே. (ங)

பற்றறப் பற்றிற பரம்பதி யாவது, பற்றறப் பற்றிற் பரண
நி வேபரம், பற்றறப் பற்றினிற பற்றவல் லோராகடகே, பற்றற
ப பற்றிற பரமபர மாமே. (ச)

பரமபர மான பதிபாசம் பற்றும், பாம்பர மாசும் பா
ருதிய மேவப், பரமபர மான பரசிவா னந்தம், பரமபர மாகப்
படைப்ப திறவே. (ரு)

கனவிற கலாதிபா நாலொன் தகனறு, தனியுற்ற கேவல
ந தனவிறறு னாக, நினைவுற தகனறு வதித்தது ணையந, தனை
யுற நிதததானே தற்பர மாமே. (ஸ)

தற்கண்ட தூயமுந தன்னில் விலாசமும், பிற்காணுந
கூடணந தானும் பிறழவுறறுத, குறபரன கால பரமுங் கலந
தற்ற, நற்பரா தித்த நாடக ராதிபே. (எ) ஆட நங்.

பரலக்ஷணம்

அதித்தது ளாகி யகனறவ னந்தி, யதித்தது ளாகிய றநிவி
னோ னுனமா, மதிபெற நிருளவிட்ட மன்னுயி ரொன்றும்,
பதியிற் பதியும் பரவுயிர தானே. (க)

ஆதியு மந்தமு யில்லா வறும்பதி, சோதிப் பரஞ்சுடர்
கோனறத்தோன ருமையி, நீதிய தாய்நிற்கு நீடிய வட்பா
ம, போத முணர்ந்தவர் புண்ணியத் தோர்களே. (உ)

தூரியங் கடந்த தூரியாதி தததே, யூரிய வியோகங் கொ

ண்டம் பலத்தாரிம், பெரிய பிரானைப் பிரணவக கூபத்தே, து
ரியவல் லாககுத தரிசில்லை தானே (ங)

செம்மைமுன நிறபச சுவேதந திரிவபோ, ஸமமெய்ய ப
ரத்தோ டணுவனுள ளாயிடப், பொய்யமைச சகமுண்ட போ
த வெறுமபாழிற, செம்மைச சிவமேரு சேர்கொடி யாகுமே

வைச்ச கலாதி வருத்த துவங்கெட், வெச்ச விருமாயை
வேறுக வேறுத, துச்ச பரசிவ மாமுண்மை யொன்றவே, ப
ச்ச மறுத்தெனனை யாண்டன னந்தியே. (டு)

எனனை யறிய விசைவீதத வென்னநதி, யெனனை யறிச்ச
றி யாத விடத்துய்த்துப், பின்னை மொளியிற சொருகிப் புறப்
பட்டுத், தன்னை யளித்தான தற்பர மாகவே (சு)

பரததுஞ் சுருங்கியும் பாராபுனல் வாயு, நிரந்த வளிமொடு
ஞாயிறு திங்க, ளரந்த வரனெறி யாயது வாங்கித், தரந்த விசு
மபொன்று தாங்கநின் றானே. (எ)

சத்தி நிலையினிற றுணை சத்தியுந், தற்பனா யாய்சிற்றுக
நானும் பரதகுட், லுய்த்தகு மிச்சையின் ஞானுதி பேதமாய்,
ந்தத் நடத்து நடிசகுமா நேயத்தே (அ)

மேலொடு கீழ்ப்பக மெய்வாய்கண ணுசிகள், பாலிய வ
ந்து பரையுட் பரையாகக், கோலிய நானகவை ஞானங் கு
ணாவிந்து, சில மிலாவணுச செய்கிய தாமே (க)

வேறு மனநனைமை போலுமிக காயத்தி, லாறு முபா
தி யனைதநாருந் தத்துவம், பேரூம் பரவொளி துணமெபிர
காசமா, யூறு யுயிர்த்தனை நிறங்கிடு மாயையே (ஈ)

தற்பர மனனுந் தனிமுதற் பேரொளி, 'சித்பரந் தானே
செகமுன்னும் போதமுந், தொற்பநத் தீர்பாழிற் சுந்தரசு
சோதிபுச், கப்புற மற்றதிங் கொப்பில்லை தானே (கக)

பண்டை மறைகள் பரவா னுடலெனனுந், துணை - மதி

யோன ஹரியாதீ தநதனைக, கண்டு பரனுமக் காரனோ பா
திககே, மிண்டி னவனசுத்த னாகான வினவிலே. (௧௨)

வெளிகால் கணலப்பு மேவுமணனின்ற, தளியா கியதற
பரங்கா ணவனருன, வெளிகால கணலப்பு மேவுமணனிண்
ற, வெளியாய சத்தி யவனவடிவாமே. (௧௩)

மேருவி னோடே விரிகதிர மண்டல, மார நினைபு மருநக
வ யோகிகஞ்சு, சீரார தவருசெய்யிற சிவனரு டானாகும், பே
ரவும வேண்டாம பிற்றிலை தானே. (௧௪) ஆ நசுச.

முத்திரிபம்.

நனவாதி மூனறிநிற சேவ தூரிபந, தனதாதி மூனறி நிற
பர தூரிபநகா, னனவாதி மூனறி நிரசிய தூரியமா, மினதாரு
ந தொநதத தசிபதத தீடே (௧)

தானு நனவிற தூரியநதன றொம்பதந, தானு தூரியநன
வாதி தானமூனறி, லானுப் பரபத மறத தருநகு, வானு
மேனமூனறந தூரிய மணுகுமே. (௨)

அணுவின் தூரியதது நான்கும தாக்ப, பணியும் பரதூரி
யம்பயி னுனகுந், தணவிற பரமாகிச சாரமுத தூரியக, கணு
விலிந நான்குங் கலநததி ரைநதே (௩)

ஈரைந தவத்தை யிசைமுத தூரியதது, நேரநத மாகநெ
றிவழி யேசென்று, பாரநத மான பராபரத தயிககியத், தோ
ரநத மாயிரு பாதியைச சோத்திடே. (௪)

தொட்டே யிருமின தூரிய நிலத்தினை, யெட்டா தெனி
னின் றெட்டுமிரைவனைப், பட்டாங் கறிகதிபுந் பணு வு
டுகள், தட்டா தொழிவதோர் தததுவந தானே (௫)

அறிவா யசததென்னு மாரு நகன்று, செறிவாய மாரை
சுதைத்தரு ளாலே, பிறியாத பேரரு ளாயிடுப் பெற்றி, நெறி
யான வன்பர் நிலையறித் தாரே. (௬)

நனவினனவாதிநாலார் துரிபந, தனதுயிர் தொம்பத
மாமாறு போல, வினையறு சேவனனவாதி யாகத், தனைய பா
துரியநதற் பதமே. (எ)

தொம்பந தற்பதரு சொனமுத துரியமபோ, னமயிய
மூனருந துரியத்த நறமும், மமபுவி யுனனு வதிஞ்சூக மப்பா
லைச, செம்பொரு ளாண்டருள் சோநநதி தானே (அ)
ஆக நடுஉ

முடிமுததி

சேவனந முத்தியதிகம் பாமுததி, யோயுப சாநதரு சி
வமுததி யானந்த, மூவயின முச்சொருப முத்திமுப பாலதா,
யோவுறு தாரததி லுள்ளுநா தாநதமே. (க)

ஆவ தநிபா ருயிரிபிற் பாலுறுமாவ தநிய முயிரருட பா
லுறு, மாவதொன நிலையகமபுநத் தெனறகன, ரேவு சிவனு
ட னுனறுதன முத்தியே. (உ)

சிவமாகி மூமல முகருணரு செற்றுத், தவமான மூம
முத்தி சத்துவத் தயிசுயத், துவமா கியநெறி சோகமென
போகருசு, சிவமா மமலன சிநநதது தானே (ங)

சித்தியு முத்தியுந தினசிவ மாகிய, சுத்தியு முத்தித தொ
லைகருசு சுகானநத், சுத்தியு மேலைச சமாதிபு மாயிடும, பெத
த மறுத்த பெருமபெரு மானே (ச) ஆக நடுசு.

முச்சொருபம்.

ஏறிய வாதே மலமைத் திடையடைத், தாறிய ஞானச் சி
வோக மடைநதிட்டு, னேறு மெனமுச் சொருபத்து கீழிற்றந்,
கேதிற பண்டைப் பாலுண்மை செய்யுமே (க)

மூனறுள மானிகை மூவ ரிருப்பிட, மூனறினின் மூப்பதகா

அ முதிப்புன, மூன்றினி னுள்ளே முளைத்தெழுநூ சோதிபைக்,
காண்டலுங் காயக கணககற்ற வாரே. (உ)

உலகம் புடைபெயர் தூழியும் போன, நிலவு கடரொளி
மூன்றுமொன றாய், பலவும் பரிசொடு பாணமையுள் ளீச, எ
ளவும் பெருகையு மாரறி வாரே (ங)

பெருவாய் முதலெண்ணு மபேதமே பேதித, தருவா யுரு
வா யருவுரு வாகீச, குருவாய் வருஞ்சத்தி கோனியிப பண
மை, யுருவா யுடனிருந் தொனறாயன றுமே (ஈ)

மணியொளி சோபை யிலககணம் வாயத்து, மணியென
வா பரினற வாரது போலத, கண்முசு சொருபாதி சத்திரா
வி சாரப, பணிவிதக போருகதி பாதமபற றுமே (ஐ)

கல்லொளி மாநிறகு சோபைக் கதிராதட, நல்ல மணி
பெண்ணி னாடிபொண் முப்பதஞ், சொல்லு முப்பாழிற சொ
லன்று பேருணாத, கல்லு முத்திராந் தத்தது பூதியே (ஐ)

உடநதசெந் தாமரை யுள்ளுறு சோதி, நடநதசெந் தாம
ரை நாந் தகைநதா, லடைநத பபோதரி படடி யடைதகவ,
விடநதரு வாசலை மேல்திற லீரே. (ஏ) ஐ ௩௬௩

முககரணம்

இடஞெரு மூன்றி லீயைநத வொருவன, கடனுறு மவவுரு
வேறெனக் காணுந், திடமது போலச சிவபர சீவ, ருடனுறை
பேதமு மொனறென லாமே. (க)

ஒளியை யொளியெய்து வோமென ரெழுப்பி, வளியை
வளியெய்து வாய்த்திட வான்கி, வெளியை வெளியெய்து மே
லெழ வைத்துத், செளியத் தெளியுஞ் சிவபதந தானே. (உ)

முககர ணங்களின மூர்ச்சைதீர்த தாவகத், கைககா ர
ணமெனனத் தந்தனன காணகதி, மிக்க மஞ்ஞமணி வேறே

சுனிததேக, வொக்கும துனமனியோதுட்சமாதியே. (ங)

ஆஹ ௩௬௬.

முச்சுனியம்- தொந்தததி

கற்பகந தொம்பதந தானு மசிபதந, தொற்பத மூன்றுந்
துரியததுத தோற்றவே, நிற்ப துயிப்பர நிகழ்சிவ மிமமூன
நின், சொற்பத மாருந தொந்தத தசியே. (க)

தொந்தத தசிமூனநிற் ரெல்கா மியமாதி, தொந்தத த
சிமூனநிற் ரெல்தா மதமாதி, வந்த மலவருண மாளச சிவந
கோனநி, யிநதுவின முனனிநு ளேகுத லொகருமே. (உ)

தொந்தத தசியையவ வாசியிற ரேறநிறீய, வந்த முறை
யினாந தாக மதித்திடீ, வந்த மிலாத வவததையவ வாசிய
த, துந்த முறைநிற் சிவமுனவைத தோதிடே. (ங)

வைத்துச சிவததை மதிசொரு பாணநத, துத்ததுப பிர
ணவ மாமுப தேசததை, மெய்தத விநயத்து விட்டிடு மெய்யு
ணாந, தத்தந் கடிமை யடைநதுநின் ருனே. (ஈ)

தொம்பத மாயையுட டோனநிநிந தற்பத, மம்பகா தன
னி லுதிசுரு மசிபத, கமபுறு சாகதியி னண்ணுமவ வாகிய, மு
மப ருணாதொந்தத தசிவாசி யாமே (ஐ)

ஆகிய வசசோமண நேய்வது தனனிதத, தாகிய பவவிட்
டா காயமுபா தான, மேகியதொந்தத தசியென்ப மெய்யநி,
வாகியசீவன பரசிவ ளுமே (ஊ)

தாமத காயிய மாகித தகுருண, மாமல மூன்று மகாரவு
காரததோ, டாமதும் யவ்வுமவ வாயுடன மூனநிற், ருமாந
துரியமுந் தொந்ததத் தசியவே. (ஏ) ஆஹ ௩௬௭.

முப்பாழ்.

காரிய மேழ்கண் டதுமாயப் பாழ்விடக் காரண மேழ்க

ண்டனுமபோதப் பாழவிடக, காரிய காரண வாதனை கண்ட
அஞ், சீருப சாகதமுப பாழவிடத திருமே. (க)

மாயப்பாழ சேவன வியோமப்பாழ மனபரன், சேயமுப
பாழெனச சிவசத்தி யிற்சீவ, ஞாய வியாப்த மெனுமுப்பாழா
மந்த, தூய சொருபத்தன சொனமுடி வாகுமே. (உ)

எதிரற நாளு மெருதுவற தேனும், பதியெனுந்நதி பத்ம
து கூடக, சதியெனப பாழைக கடந்தந்தக கற்பனை, யுத்திய
பாழி லொழிநகுதின தேனே. (ங)

தூரிய மடங்கிய சொல்லறம பாழை, யரிய பரமபர மெ
னபாக ளாத, ரரிய பரமபர மெனதே துதிக்கு, மருநில மெ
னபதை யாரறி வாரே. (ச)

ஆளுது கீங்க நமவாதி யகனறிட்டு, வேறா கியபரை யா
வெனது மெப்பபர, னீரூன வாசியிற கூடமி மதுவனரே, தே
ருச சிவாய நமவெனத தேநிலே (நி)

உள்ள முருவெனது முருவ முளமென்று, முள்ளப் பரிசு
நிக் தோரு மவாகட்குப, பள்ளமு மில்லை திடநிலை பாழில்லை,
யுள்ளமு மில்லை யுருவில்லை தானே (சு) ஆக நுக.

காரிய காரணோபாதி.

செற்றிடுஞ் சீவ வுபாதித திரனேழும், பற்றும் பரோபா
தியேழும் பக்ருணா, யுற்றிடுக காரிய காரணத தோடற, வற
றிட வச்சிவ மாரு மணுவனே. (ஃ)

ஆளுது காரியோ பாதி யகன்றிட்டு, வேறா நனவு மிருத்
த கருநன, வாரா ந்கன்ற சுழுததி யதினெய்தாப, பேரா நில
ததுயிா தொம்பதம் பேசிலே. (உ)

அகார முயிரோ யுகாரம் பரமே, மகாரஞ் சிவமாய் வருமு

ப் பதத்துச், சிகாரஞ் சிவமே வகாரம் பரமே, யகார முயிரொ
ன றதையலுமாமே (ங)

உயிர்க்குயி ராகி யொழிவற் றழிவற், தயிர்ப்பறு காரனோ
பாதி வெதினோகத், துயிர்ப்புறு மீச னுபமிதத் தாலன்றி, வியா
ப்புறு மாணவம லீடல்செய் யாவே. (ச)

காரிய மேழிற கலக்குங் கடுமபசு, காரண மேழிற் கலக்கு
ம பரசிவன, காரிய காரணங் கறபனை சொறபதப், பாரதும்
பாழில் பராபரத் தானே (ரு) ஆ ௩௮௪

உபசாரதம்.

முத்திகு வித்து முதல்வனறன ஞானமே, பத்திகு வி
த்துப் பணிநுறறுப பறநே, சித்திகு வித்துச் சிவபரந் தா
னாகல், சத்திகு வித்துத் தனதுப சாரதமே. (க)

காரிய மேழுவ கரகதிடு மாயையுட, காரண மேழுவ கர
க்குங் கடுவெளி, காரிய காரண வாதனைப் பறறதப், பாரண வு
மழுப சாரதப் பரிசிதே (உ)

அன்ன துரியமே யாததும் சுத்தியு, முன்னிய சாககிரா தி
த்த துறுபுரி, மன்னு பரங்காட்சி யாவ துடனுறறுத், தன்னி
ன வியாததித் தன்னிப சாரதமே. (ங)

ஆறு நமைநதா ணவததையுண னீங்குகற், பேருண த
னனை யறிதர்பின றீரகத்தி, கூறுத் சாககீரா தித் து குருபரன,
பேரும வியாததம் பிரமூப சாரதமே. (ச)

வாய்ந்த வுபசாரத் வாதனை யுள்ளப்போ, யேய்ந்த சிவ
மாதலினசிவா ணந்தத்துத், தோய்ந்ததல் மோனச் சுகாதுப
வததோடே, யாய்ந்ததிற் றீர்க்கை யானதி ரைந்தமே. (ரு)

பரையின பரவப் ரத்துட னேகமாய்த், திரையினி னு
கிய தென்புனல் போலவுற், நுரையுணர்ந் தாரமு மொக்க வு

ணாநதுளோன, சரையண டானுரை யற்ற சணக்கிலே. (சு)

ஆஹ! நக

புறங்கூருமை

பிரையுட கிடந்த முயலை டெறிவா, னைறமணி வாடகொ
ண்டவாதமைப போலக், கறைமணி கண்டனைக காணகுற மா
ட்டார, நிறையறி வேரமென்பா நெஞ்சிலா தாமே. (சு)

கருந்தாட கருடன விசும்பு டிறப்பக், கருந்தாட கயத்தி
ற கருமபாம்பு நீங்கப், பெருந்தனை பேசுதி நீயொழி நெஞ்
சே, யருக்கா வலைகட லாறுசென ருளே (உ)

கருகலா மார்க கருவாயி வினற, பொருகலைச் செயவா
புல்லறி வாண்மை, மருவலா செய்கின்ற மாதவ ஞாத்தாற், ந
ருவலா கேட்ட தனியுமப ராமே (ங)

பிணங்கவும் வேண்டாம பெருநில முற்று, மிணங்கியெம
மீசனே மீசனென னுனனிற், கண்மபதி னெட்டுவ கழலடி கா
ன, வணங்கெழு நாடியங் கன்புற லாமே (ஈ)

என்னிலு மென்னுமி ராய விதைவனைப், பொன்னிலு மாம
ணியாய புனிதனை, மின்னிப் வெவவயி ராய விகாசனை, யுன்னி
லு முன்னு முறுவகை யாலே (ஐ)

நின்று மிருந்தவ கிடந்த நிமலனை, யொன்றும் பொருள
க ஞரைப்பவ ராகிலும், வென்றைம புலனும் விரைந்து பிணக்க
றுத, தொன்ற யுணரு மொருவனு மாமே. (ஊ)

துண்ணறி வாயுல காயுல கேழுக்கு, மெண்ணறி வாய்ந்நை
யெந்தை பிராணானனைப், பண்ணறி வாளனைப் பாவித்த மாந்
தரை, விண்ணறி வாளர் விரும்புகின் ருளே. (எ)

விண்ணவ ராஜ மறிவறி யானறனைக், கண்ணற வுள
ளே கருதிடித் காலைவி, னெண்ணுற வாகழப் போது மியற்றிக்,
பண்ணிடித் தன்மை பராபர ஞமே (அ)

ஒன்றாய்வுகுட னேழும் பரந்தவன், பின்னருளசெயத்
பேரரு ளாளவன், கன்ற மனத்தாராதங் கல்வியு ணல்லவன்,
பொன்றாத போது புனைபுக ழானே. (௧௬)

போற்றியென தேனெகதை பொன்னுன சேவடி, யேற்றி
யே தென்று மெறிமணி தானகக, காற்றின் விளக்கது காய ம
யக்குறு, மாற்றலுங் கேட்டது மனதுகண் டேனே. (௧௭)

கேடிகொண்டென னுள்ளே நோதரு நந்தியை, யூடுபுங்
காரு மு னாரநதி வாரிலலை, கூடுபுக கேதலுறதேனவன் கோ
லங்கண், மூடிககண் டேனுல கேழுங்கண் டேனே. (௧௮)

ஆன புக்கு மனநகதோர னு னாமுந, தேனு மிருக்குகு சி
றுவடை யொன்றுக ண, நெனமொன றினறி யுணர்வுசெய் வாராக
டகு, வானகளு செடியு மறவனு மாமே (௧௯)

மாமதி யாமதி யாயநின்ற மாகவா, தாமதி யாகுரு சுட
பர மாணநந, தாமதி யாகச் சகமுனச சாந்திபுங், காமல ம
ரரு ரவையுபெற ருளே (௨௦)

பதமுத்தி மூன்றும பழுதென்று கைவிட், டிதமுற்ற பாச
விருளைத் துரந்து, மதமற நெனதிபான மாற்றிவிட் டாகுகே,
நீதமுற றவர்கள் சிவசித்தா தாமே (௨௧)

சித்தா சிவத்தைக கண்டவா சீருடன், சத்தாகாத தகது
டன் ரேய்ந்தனதோ யாதவா, முததரம் முததிகு மூலத்தா
மூலத்தச, சத்தா சதாசிவத் தனமையர் தாமே. (௨௨)

ஆட சாடு

அஷ்ட தளகமஸ்டுக்குணவவத்தை.

உதிகின்ற வந்திர னங்கி யியமனுந், ததிகு நிருதி வருண
னல் வாயு, மதிகுங் குபேரன் வடதிசை யீச, னிதித்தெண் டி
சையு நிறைந்துநின் ருளே. (௨௩)

திருமந்திரம்.

ஒருங்கிய பூவுமோ ரெட்டித ழாகு, மருங்கிய மாயா புரியத்
துள்ளே, சுருங்கிய தண்டின சுழ்ணையி னுடே, யொருங்கிய
சோதியை போரந்தெழு முயந்தே (உ)

மொட்டலர் தாமரை மூன்றுள மூன்றிறும், விட்டலர் கி
ன்றன்ன சோதி விரிசுட, ரெட்டல ருளளே யிரண்டல ருளளு
றிற, பட்டலா கின்றதோரா பண்டங் களுவே (ங)

ஆறேயருவி யகங்குள மொன்றுணமி, னூறே சிவகதி னு
ண்ணிது வண்ணமுங், கூறே குவிமுலைக் கொம்பனை யாளொடு
ம, வேறேயிருக்கும விழுப்பொரு டானே. (ச)

தகைபெட்டிக் தேரெட்டிக் தேவகை யெட்டிம், வகைபெ
ட்டி மாய்நின்ற வாதிட பிராணை, வகைபெட்டி நான்குமற ருங்
க நேகிறந்தது, முகைபெட்டி முண்ணின் றுதிக்கின்ற வாதே ()

ஏழுஞ் சுகள மியம்புங் கடந்தெட்டில், வரமும் பரமென
றதுகடந் தொன்பதி, லாழி பராபர மோங்கிய பத்தினிற, ரு
ழவது வான் கனிததன்மை தானே. (ஈ)

பல்லாழி பண்பன் பகலோ னிறையவ, னல்லாழி னைந்
தினை ளேகின்ற லுழிகள், செல்லாழி யண்டத்துச சென்றவவ
லுழியு, ளவலுழி யுச்சியு ளொன்றிற பகவனே. (எ)

புரிய முலகின்ற பூண்டவெட் டானே, திரியங் களிரெடு
சேவா குழாமு, மெரிய மழையு மியங்கும வெளியும், பரியு
காசத்திற பறந்து தானே (அ)

ஊறு மருவி யுயாவரை யுச்சமே, லாறின்றிப் பாயு மருங்கு
ள மொன்றுணமி, சேறின்றிப் பூத்த செழுங்கொடித் தாமரை
ப, பூவின்றிச சூடான புரிசடை போனே (ஐ)

ஒன்று மிரண்டு மொருங்கிய காலத்து, நின்று மிருந்து நில
மபல பேசினும், வென்று மிருந்து விகாத்தை நாடிவர், சென்று
மிருந்தந் திருவுடை யோரே. (க) ஆசகரு

நவாவததை நவாபிமானி.

தொற்பத விசுவன ஷரசதன பிராஞ்ஞன், னற்பத விரா
ட்டனபொன கர்ப்பனவ யாகிருதன, பிற்பதஞ் சொலிதையன
பிரசா பதத்யன, பொற்புவி சாநதன பொருதபி மானியே. (க)

நவமா மவததை நனவாதி பததிற, பவமா மலங்குணம
பறறறுப பறறுத, தவமான சத்திய ஞானப பொதுவிற, நுவ
மார துரியகு சொருபம தாமே. (உ)

சிவமான சிவதையிற சீவன சிவைய, பவமான மும்மலம்
பாறிப பறிய, நவமான வந்தத்தி னறசிவ போதந, தவமா ம
வையாகித தானல்ல வாகுமே (ங)

முனசொன்ன வொன்பானின முன்னுறு தததுவந், தன
சொல்லி லெண்ணத தகாவொன்பான வேறுள, பினசொல்ல
லாகுமிய லீரொன்பான போததிட்டுத, தனசெய்த வாரணட
வன ருனசிறந தானே (ச)

உகநதன வொன்பது மைநது முலகம, பகநத பிரானெ
னனும் பண்பினை நாடி, யகநதெம பிரானென்ப னலஹ பகலு,
மிகநதன வல்வினை யோடறுத தானே (டு)

நலம்பல காலந் தொகுததன நீளங், குலம்பல வண்ணங்
குறிப்பொடுங் கூடும், பலம்பல பனவிரு கால நினைபு, நிலம்பல
வாறின வீர்மையன றானே. (சு)

ஆதி பராபர மாகும பராபரை, சோதி பரமுயிர் சொல்
லுநற தததுவ, மோதுங் கலைமாயை யோரிரண் டோர்முததி,
நீதிபாம பேதமொன பாணுட னுதியே. (ஏ)

தேருத சிவதை தெனியத் தெளிவித்து, வேறு நரக சுவாக்
உழு மேதினி, யாரூப் பிறப்பு முயிர்க்கரு ளரல்வைந்தான,

வேளுத தெனியார் வினையுயிர்பெற்றதே. (அ)

ஒன்பா னவததையுள் ளொன்பா னபிமானி, நனபாற் பவி
லு நவதத துவமாதி, பொன்பானி னிரபதோர் முததிரிபதறு
றசு, செம்பாற் சிவமாதல் சித்தாந்த சித்தியே (க) ஆசுஉசு

சுத்தாசுத்தம்

நாசி துனியினி னுனமு விரலிடை, யீச னிருப்பிட மிபா
ருமறிகிலா, பேசி யிருக்கும பெருமறை யமமறை, கூசி யிருக்
குங் குணமது வாமே (க)

கருமங்க ளொன்று கருதுங் கருமத், துரிமையுங் கனமமு
முனஹம் பிறவிசு, கருவினை யாவது கடைகன தனபிற, புரிவ
ன கனமக் கயததுட புகுமே (உ)

மாயை மறைக்க மறைந்த மறைப்பொருண், மாயை மறை
ய வெளிப்படு மப்பொருண், மாபை மறைய மறையவல் லா
கடக்குக, காயமு மில்லை கருத்தில்லை தானே (ங)

மோழை யடைந்த முழைதிறந் துளபுகு, கோழை ய
டைசுன்ற தண்ணற் குறிப்பினி, லாழ வடைத்தங் கலைற பு
றஞ்செய்து, தாழ வடைப்பது தனவலி யாமே (ஊ)

காயக குழப்பனைக் காயநன் னுடனைக், காயத்தி னுள்ளே
கமழ்கின்ற நந்திபாத, தேயத்து ளேயென்றுந் தேடித் திரிப
வா, காயத்து னின்ற கருதந் திரி யாரே (ஞ)

ஆஞ்ச மாஞ்ச மென்பா ரறிவிலா, ராஞ்ச மாமிட மாரு
மறிகிலா, ராஞ்ச மாமிட மாரு மறிகதின், னாஞ்ச மானுட
மாஞ்ச மாமே. (க)

ஆஞ்ச மில்லை யருடிய மததருக், காஞ்ச மில்லை யரணையர்
ச சிப்பவாக், காஞ்ச மில்லைய மங்கி வளர்ப்போருக், காஞ்ச

மில்லை யரு ணை ஞானிககே (௭)

வழிபட்டு நினது வணங்கு மவர்க்குசு, சுழிபட்டு நின்ற
தோர தூய்மை தொடங்குவ, குழிபட்டு நின்றவர் கூடார கு
றிகள், சுழிபட்டவர்க்குநிக காணவொண னாதே (௮)

தூய்மணி தூயன தூய வொளியென, தூய்மணி தூயன
தூரறி வாரில்லை, தூய்மணி தூயன தூரறி வாரகடகுத, தூய
மணி தூயன தூயவு மாமே (௯)

தூயது வாளா வைத்தது தூநெறி, தூயது வாளா நாந்
த நிருநாமந, தூயது வாளா வட்டமா சித்தியுந, தூயது வா
ளாத தூயுசு சொல்லே (௧௦)

பொருளது வாயநின்ற புண்ணிய நெருதை, யருளது போ
ற்று மடியவ ராநிசு, சுருளது வாயநின்ற துன்பசு சுழியின, ம
ருளது வாயசுசுநை மடங்குகின றுரே (௧௧)

வினையா மசுதது வினைய துணராரா, வினையானந தன்னி
ல் விடவந் தேராரா, வினையிட விடெனனும் வேதமு மோதாரா,
வினையாளா மிகக வினையறி யாரே. (௧௨) ஆசநுசு

மோகநகதை

பரகதி யுன்டென விலையென பேரர்க, ணரகதி செல்
வது ஞால மறியு, மிரகதி செய்திடு வாரகடை தோறநக, துரக
தி யுண்ணத தொடங்குவ தாமே. (௧)

கூடகில் லார்குரு வைத்த குறிகண்டு, நாடகில் லார்கயம்
பேசித திரிவார்கள், பாடகில் லாரவன செய்த பரிசறிக, தாட
கில் லாரவா பேறிது வாமே. (௨)

புறப்பட்டுப் போகும் புகுதுமென நெஞ்சிற், நிறப்பட்ட
சுருதையைத தெய்வமென நெண்ணி, யறப்பட்ட மற்றப் பதி
பெண மழைக்கி, ஸ்ரீபபற்றி னேனிக் கெனெனென்கின று

நட்ச

திருமந்திரம்.

னே.

(ங)

திடரிடை நில்லாத நீர்போல வாங்கே, யுடலிடை நில்லா
வறுபொருள காட்டிக், கடலிடை நில்லாக கலஞ்சேரு மா
போ, லடலெரி வண்ணனு மங்குநின் றானே. (ச)

தாமரை நூல்போற், தடுப்பா பரத்தொடும், போமவ
ழி வேண்டி புறமே யுழிதாவா, காணவழி காட்டககண கா
ணாக கலதிக, டெநெறி செயவான நிரிகின்ற வாமே. (ரு)

மூடுத லின்றி முடியு மனிதர்கள், கூடுவா நந்தி யவனை
குறித்துடன, காடு மலையுங் கழனி கடந்தோறு, மூடு முருவினை
யுன்னக லீரே (சு)

ஆவது தெற்கும வடக்கு மமரர்கள், போவர் குடக்குங் கு
ணக்குங் குறிவழி, நாவினின் மந்திர மொன்று நடுவங்க, வே
வது செயது விளங்குகி நீரே (ஏ)

மயக்குற னோக்கினு மாதவரு செய்வார், திகக்குறப் பே
சின தாரனை கொள்ளார, சினக்குறப் பேசின தீவினை யாளா,
தமக்குற வல்லினை தாங்குநின் றுரே. (அ) ஆஹ் சசச,

இலகூணுத்திரயம்.

விட்ட விலககனை தானபோம வியமத்துத், தொடடு வி
டாத துபசாந்தத தேதோகமும், விட்டு விடாதது மேவுஞ்சுத
தாதியிற, சுட்டு மிலககணு தீதரு சொருபமே. (க)

வில்லின் விசைநாணின் கோத்திலக கெய்கபின், கொல
லுங் களிதைந்துங் கோலொடு சாயந்தது, வில்லு ளிருந்தெறி
கூறு மொருவாக்குக, கல்கல னென்னக கதிரெதி ராமே (உ)

ஆஹ் சசச.

தத்துவமசிவரக்கியம்.

சேவ துரியத்துத் தொம்பதஞ் சேவனார், தாவு பரதரி யத
தினிற் றறபத, மேவு சிவதுரி யதச்சி மெய்ப்பத, மோவி வ்வி
கத்த துவமசி யுணமையே. (க)

ஆறா றகண ற வனுத்தொம் பதஞ்சுத், மீளுன தற்பத மெ
ய்துப சாகத்த்துப், பேறா கிபசேவ னீகிப் பிரசாதத்து, வீரா
ன தொத்த தசிதத்வ மசியே. (உ)

ஆகிய வச்சோயக தேவதத் தனனிடத, தாகிய விட்டு வி
டாத விலக்கணைத, தாருப சாந்தமே தொமத தசியெனப,
வாகிய சேவன பரனசிவ னுமே. (ங)

துவந்தத தசியே தொகதத தசியு, மவைமன்னு மகந வ
யத்தேக மாண, கவமுறு தத்துவ மசியே தாகத, சிவமாகு ம
துஞ்சித்தாந்த வேதமே. (ஈ)

துரிய மடங்கிய சொல்லறும் பாழை, யரிய பரமெனப ரா
கா ரிதனெனனா, ருரிய பரமபர மாமொன றுதிக்கு, மருநி
மெனபதை யாரறி வாரே. (ஐ)

தொம்பகந் தப்பகரு சொல்லு மசிபக, நம்பிய முததுரி ய
த்துமே னுடவே, யுமபக முபபத மாகு முயிபரன, செம்பொ
ரு ளான சிவமென லாமே. (ஊ)

வைத்த துரிய மதிற்சொரு பாணகதத, துய்தக பிரணவ
மாமுப தேசத்தை, மெய்த்த விதயத்து விடடி மெய்யுணா,
வைத்த படியே யடைந்துநின் னானே. (ஏ)

நனவாதி மைய்கையு நாதாதி யில்வைத்துப், பினமா ம
ஸதைப் பின்வைத்துப் பினசுத்தத், தனதாரு சிவகதி சதநா
தி சாந்தி, மவைவா சகங்கெட்ட மனனனைநாடே. (அ)

பூரணி யாது புறம்பொன றிலாமையின், பேரணி யாதது

பேசுசொன் நிலாமையி, லோரணையாத்து வொன்று மிலாமை
யிற, காரண மின்றுகே காட்டுக தடைமைததே (க)

ஆ சநிநி

மகாவாசகியம்

நியது வாளு யெனநின்ற பேருரை, யாயது நாளுனே னெ
னனச் சமைநகரசு, சேய சிவமாகருளு சோநதி பேரரு, ளாய
து வாயனந தானநதி யாகுமே. (க)

உயிபர மாக வுபாபர சீவ, னரிய சிவமாக வச்சிவ வே
தத, திரியிலுஞ் சீராம பராபர னென்ன, வுரிய வுரையற்ற வோ
மய மாமே. (உ)

வாயநாசி மேபுரு மததக முச்சியி, லாய்நாசி யுச்சி முகல
வை யாய்நிற்குந, தாயநாடி யாகிவாக காதிசு கலாதி, சேய
நா டொளிடுனச சிவகதி யைநதுமே. (ங)

அறிவறி யாமை யிரண்டு மகற்றி, செறிவறி வாபெங்கு நி
ன்ற சிவனை, பிறிவறி யாது பிரானென்று பேணுந, குறியறி
யாதவா கொள்ளறி யாரே (ச)

அறிவா ரறிவன வப்பு மனலு, மறிவா ரறிவன வப்புந க
லப்பு, மறிவா னிருந்தவ கறிவிககி லல்லா, லறிவா னறிந்த வ
றிவறி யோமே (ரு)

அதிதததள் ளாகி யகன்றவ னைதி, யதிகத்தள் ளாகி ய
றிவிலோ னுனமா, மதிபெற் றிருனவிட்ட மனலுயி ரொனரும,
பதியிற பதியும் பரவுயிர் தானே. (க)

அடிதொழ முன்னின் தமராக னைதனை, முடிதொழ னீச
ன முன்னின் தருளிப், படிதொழ நீபண்டு பாவித்த தெல்லா
ங், கடிதொழுக காணென்னுங்கண்ணுத லானே. (எ)

நின்மல மேனி நிமலன் பிறப்பிவி, பென்னுளம் வந்திவ
னென்னடி யானென்று, பொனவளர் மெனி புகழ்கின்ற வான
வன, நின்மல மாகென்று நிககவல் லானே. (அ)

துறந்துபுக கொள்ளொளி சோதிமைக கணநி, பறந்ததெ
ன னுள்ளம் பணிந்து கிடந்தே, மறந்தறி யாவெனனை வானவா
கோனு, மிறந்து பிறவாம லீங்குவைத தானே. (க)

மெய்வாய்கன மூக்குச் செவியென்னு மெயத்தோற்றத,
தவவாய வந்தக் கரண மகிலமும், மெவவாயுயிரு மிறையாட்ட
வாடலாம், கைவாயி லாநிறை யெவகுமெப் கண்டதே. (கௌ)
ஆக சகரு.

விசுவககிராசம்

அழிகின்ற சாடா புருடனைப் போலக, கழிகின்ற நீறிற் கு
மிழிமைக சாணி, லெழுநின்ற தீயிரகற் பூரததை பொககட்,
பொழிகின்ற விவவுடற் போமப பரத்தே. (க)

உடலு முயிரு மொழிவற் வொன்றிற, படருஞ் சிவசத்தி
தாரே பரமா, முடலைவிட டிந்த வுயிரெககு மாகிக, கடைபுர
தலையுங் கரகருஞ் சிவத்தே. (உ)

செவிமெய்வாய் கணமூக்குச் சேரிந் திரிபம், நீவின நிய
மன மாகிக னின்றது, குவிமொன நிலாமல் விரிந்து குவிந்த,
தவியொன நிலாக் சராசரக தானே. (ஈ)

பரனெங்கு மாகிப் பரந்தற்று நிறகுந், திரனெங்கு மாகி
ச செநிவெங்கு மெய்து, முரனெங்கு மாயுல குண்டு வுமிழக்
குடி, வரயிவ்வன கண்டியான வாழ்ந்துற்ற வாரே. (சு)

அளந்து துரியத் தறிவினை வாங்கி, யுளங்கொள பரருசக
முண்ட கொழித்தக, கிளர்ந்த பரருசிவஞ் சேரக் கிடைதசா
ல், விளங்கிய மெட்ட வெளியனு மாமே. (இ)

இரும்பிடை நீரென் பெண்ணையுள் வாங்கிப், பரம்பர மா
ன பரமது விட்டே, யுரம்பெற மும்பா மொளியை விழுங்கி,
யிருக்கவென னந்தி யிகயத்த னானே. (௬)

கரியுண் விளவின களிபோ னுயிரு, மூரிய பரமுமுன ளோ
துஞ சிவமு, மரிய தூரிமே ஸகிலமு மெல்லாக, சூரிய விழுவது
ஞ சிவபெரு மானே. (௭)

உந்தமு மாதியு மாகும் பராபரன, நந்தம் பரம்பரன ந
னனிற் பரமுட, னந்தமை யுண்டுமெயஞ ஞானநே யாகத்தே
நந்தி யிருந்தன னுமறி யோமே. (௮) ஆ சௌ.

வாயமை

அற்ற துரைக்கிலருளு தேசங்கள், குற்ற மறுத்தொன
போலுங் கனலிடை, யற்றற வைத்திறை மாற்றற மாற்றித்,
செறறு மறுத்த செழுஞ்சுட ராகுமே (௯)

எல்லா மறியு மறிவு தனைவிட்டு, வெல்லா மறிதது மிராப
மங் கில்லை, யெல்லா மறிந்த வறிவினை நானெனனி, வெல்லா ம
றிந்த வினையென லாமே. (௧௦)

தலைநின்ற தாழ்வரை மீது தவருசெய்து, முலைநின்ற மாத
றி மூர்த்திகைய யானும், புலைநின்ற பொல்லாப் பிறவி கடந்த,
கலைநின்ற களவனைக க னடுகொண் டேனே. (௧௧)

தானே யுலகிற் தலைவ னெனத்தகுந், தானே யுலகுக்கோ
ர கத்துவ மாய்நிராகும், வானே மழைபொழி மாமறை கூந
கீழ், மூனே யுருகிய வுளமொன் றுமே. (௧௨)

அருள்பெற்ற காரண மெனதொ ளுமரி, ஸீருளற்ற சிந்தை
யிறைவனை நாடி, மருளுற்ற சிந்தையை மாற்றி யருமைப், பொ
ருளுற்ற சேவடி போற்றுவடி தாமே. (௧௩)

மெய்கலந் தாரொடு மெய்கலந் தான்றன்னைப், 'பொய்கலந் தாராமுன் புகுதா வொருவனை, யுய்கலந் துழித் தலைவனுமாய்நிந்து, மெய்கலந் திண்பம் விளைந்திடு மெய்பார்க்கே. (௬)

மெய்கலந் தாரொடு மெய்கலந் தானமிகப், பொய்கலந் தாருட் புகுதாப் புனிதனை, பைகலந் தாவி யெழும்பொழுத ண்ணலைக, கைகலந் தாாக்கே கருத்தற லாமே. (௭)

எய்திய காலத் திருபொழுது னஞ்சிவன, மெய்செயின் றே லை விதியது வாய்நிற்கும், பொய்யும் புலனும் புகலொன்று நீந் திடி, லையனு மவவழி யாகிநின் றானே (௮)

எய்துவ தெய்தா தொழிவ திதுவரு, ஞப்ப வருள்செய்கா னுததமன ளோந்நி, பொய்செய் புலனெறி யொப்பதந் கா ட்கொளின், மெய்யென புரவியை மேற்கொள்ள லாமே (௯)

கைகலந் தானைக் கருத்தினு ண்ணதையை, மெய்கலந் தான றனை வேத முகல்வனைப், பொய்கலந் தார்முன புகுதாப் பு ணிதனைப், பொய்யொழிந் தாாக்கே புகலிட மாமே (௧௦)

மெய்தகா ளகம்படி மேவிய ந்நதிபைக, கைத்தாளகொ ண டாருந் திறந்நி வாரில்லைப், பொய்தகா ளிடும்பையைப் பொய்யற நீவிட்டவ, கததா டுறக்கி லருமபேற தாகுமே (௧)

உய்யும் வகையா லுணர்வினா லேததுமின, மெய்ய னா னெறி மேலுணர் திண்ணெனப், பொய்பொன்று மினறிப் புறம் பொலி வாராகி, வையனு மவகே யமர்நதுநின் றானே. (௧௨)

வம்பு பழுத்த மலர்ப்பழ மொன்றுண்டு, தம்பாற் பதவை புகுநதுணத் தாடுடடா, தம்புகொண் டெய்திட டகலத் து ரகிடிந், செம்பொற சிவகதி சென்றெய்த லாமே. (௧௩)

மயக்கிய னைமபுலப், பாச மறுத்துத், 'துயக்கறுத் தானைத் தொடர்மின ரெடாந்தாந், திவக்கஞ்செய் யாதே, சிவனெழி

பெருமா, ஐயப்போ வெணமன மொணறுவித் தானே. (௧௪)

மனமது தானே நினைவல் ஷார்க்கு, வினமெனக் கூறு
மிருகராய மேவற, தணிவினி ஓதண்பாற் தககன செயயிற், பு
விதன செயலாரும் போதப புவுக்கே. (௧௫) ஆட சஅடி

ஞானிசெயல்.

முன்ன வினைவரின முன்னுண்டே நீங்குவர், பின்னை வி
னைக்கஞா போந்ததப பாபபாக, டன்ன யறிந்திடு தத்து
வ ஞானிக, ணன்மையி லேமபுல ஓடலி ஓலே. (௧)

தன்னை யறிந்திடு தத்துவ ஞானிகன, முன்ன வினையி
ன முடிசசை பவிழப்பாகள், பின்னை வினையைப் பிடித்துப் பி
சைவாகள, செனவியில வைத்த சிவனரு ளானே. (௨)

மனவாகருக் காயதகால் வல்வினை மூளு, மனவாகரு கே
ரறிநகில வல்வினை மனனா, மனவாகருக் கெட்டவா வாத்தனை த
னனா, நனைமாற்றி யாற்றத கஞானி தானே. (௩)

ஆட சகக.

அவாவறுததல்

வாசியு மூசியும பேசி வகையினாற், பேசி யிருந்த பிதற்றி
ப பயனில்லை, யாசையு மனபு மறுமி னறுத்தபி, வீச விருந்த
விடமெளி தாமே. (௧)

மாடத்து ளானலன மண்டபத் தானலன், கூடத்து ளா
னலன கோயிலுள ளானலன, வேடத்து ளானலன வேடகவி
ட்டார்தெருசின, மூடத்து ளேறினறு முத்திகை தானே. (௨)

ஆசை டறுமினக ளாசை யறுமின்க, வீசலோ டாயினு மா
சை யறுமினக, ளாசை பட்டப்பட வாய்வருத் துன்பங்க, ளா
சை விடவிட வானந்தாமே. (௩)

அவிவன பூதங்க ளீன்த முடனே, படுவழி செய்கின்ற ப
ற்றற ளிசி, விடுவது வேடகையை மெய்நின்ற ஞானந, தொடுவ
து தம்மைத் தொடர்தலு மாமே. (ச)

உவாககட லொக்கின்ற ஐழியும் போன, துவாக்கட லு
ப்படுத தஞ்சினா வாநே, ரவாககட லுடபட் டமுக்கினர்
மனனே, தவாககட லீசன் றரித்தநின் றானே (நி)

நின்ற வினையும் பிணியு நெடுஞ்செய, றுனொழுதி லறறுச
சுதகம தாகலும், பிணறைய கருமமும் போதந்ரு ணோபெற
றுது துன்ற வழத்தலு ஞானிக யேமையே. (சு)

உண்மையு னாகதுற யொன்சித்தி முததியாம், பெணம
யற்கெட்டறப பேறட்ட சித்தியாக, தினமையின் ஞானி சிவ
காயங கைவிட்டால், வண்மை யருட்டா னடைந்தனபி லா
றுமே (ஈ)

அவனிவ லீசனென றனபுற நாடி, சிவனிவ லீசனென
றுண்மை யோரார், பவனிவன பல்வகை யாமிப் பிறவி,
புலனிவன போவது பொய்கண்ட போதே. (அ)

கொதிக்கின்ற வாறுங் குளிகின்ற வாறும், பதிக்கின்ற
வாறிகைப் பாரக முறறும், விதிக்கின்ற வைவரை வேண்டா
தலக, கொதிக்கின்ற காயத்து னாலொன்ற மாமே. (க)

உய்ந்தன மென்றிருறுபொருள் காண்கிலீர், கந்த மலரிந்
தலக்கின்ற கந்திபைச, சிநகையில் வைத்துத் தெளிவுறச சோ
ததிட்டான, முகதைப் பிறவிக்கு மூலவித் தாமே. (கா)

ஆட ௩௦௧.

பத்தியுடைமை.

முத்திசெய் ஞானமுங் கேள்வியு மாய்நிற்கு, மத்தனை மா
யா வமரர் பிரான்றனைச, சுதந்தைத் துட்கெறி யாய்நின்ற சேரு

திடைய், பத்தர் பரசும் பசுபதி தானெனதே (க)

அடியா ரடியா ரடியார்க் கடிமைக, கடியனாய் நல்கிட
டடியையும் பூண்டே, னடியா ரருளா லவனடி கூட, வடியா
னெனென நடிமைகொண் டானே. (உ)

நீரிற் குளிரு நெருப்பினிற் சுட்டிடு, மாரிக் கடனந்தி யா
மா ரறிபவர், பாரிற் பயனாகும் பார்க்கிலு நேரிய, ருரி லுமாப
தி யாகிநின் ருனே. (ங)

ஒத்தல கேழு மறியா வொருவனென், தத்த விருந்திட
மாரறி வார்சொல்லப், பத்தர்தம் பத்தியிற பாடபடி லல்லத,
முத்தினை யார்சொல்ல முத்தகின் ருரே. (ச)

ஆனகனது தேடி யழைக்கு மதுபோ, னுன்கண்ருங் நா
டி யழைத்தேனென னுதனை, வான்கன்றுக கப்பாலாய் நின்ற
மறைப்பொரு, னுன்கனரு ஓடிவந் துன்புகுந தானே (ரி)

பெத்தததுந தனபணி யில்லை பிறததலான, முதத்ததுந
தனபணி யில்லை முறைமையா, லத்தற் கிரண்டு மருளா லளித்
தலாற, பத்திப்பட் டோராகுப் பணியொனது மில்லையே (ரு)

பரவையிற கற்பமும் பாம்புறெய் யாகக, குறவன் சிலம்
பக குளிர்வரையேறி, நறவா மலர்கொண்டு நந்தியை யல்லா,
லிறைவனென நென்மன மேத்தகி லாவே. (ரீ)

உறுதுளை நந்தியை யுமபர் பிரானைப், பெறுதுளை செய்து
பிரபபறுத் துய்மின, செறிதுளை செய்து சிவனடி சுகந்தி, துறு
துளை யாயங்கி யாகிநின் ருனே. (ரீ)

வானவர் தம்மை வலிசெய் திருக்கின்ற, தானவர் முப்பு
ரருசெற்ற தலைவனைக், கானவ னெனதுங் கருவரை யானெ
னது, முனத னுண்ணினை தொனதுபட் டாரே. (க)

நிலபெறு கேடென்று முன்னே புனைதது, தலைவனை கா

டித் தயங்குமென் னுள்ள, மலையுளும் வானகத் துள்ளும் புறத்
து, முலையுளு முளைத்து முழ்க்கின் தேனே. (க0) ஆடுகக்.

முத்தியுடைமை.

முத்தியி லததன முழுததவ ருடபெற்றுத், தத்துவ சுத்தி
த தலைப்பட்டுத் தனபணி, மெய்த்தவரு செய்கை வினைவிட்ட
மெய்யுண்மைப, பத்தியி ஹறரோர் பரானந்த போதரோ. (க)

வளங்கனி தேடிய வனருட பரவை, யுளங்கனி தேடி யு
ழிதரும் போது, களங்கனி யங்கியிற் கைவிளக் கேற்றி, நலங்
கோண்ட நால்வரு நாமிகன ருரோ. (உ) ஆடுகந்.

சோதனை.

பெம்மான பெருநகதி பேசசற்ற பேரின்பத் தம்மா னடி
தந தருடகட லாடினோ, மெமமாய மூமவிதித் தெம்மைககர
நதிட்டுச், சும்மா திருநதிட்டு சோதனை யாகுமே. (க)

அறிவுடை யானரு மாமறையுள்ளே, செறிவுடை யானமி
ரு தேவர்கருந் தேவன, பொதியுடை யானபுலனைந்துங் கடந்
த, குறியுடை யானொடுங் கூடுவ னுனே. (உ)

அறிவறி வெனறங் கரறறு மூலக, மறிவறி யாழையை யா
ருமறியா, ஈறிவறி யாழை கடந்தறி வானு, லறிவறி யாழை ய
ழகிய வாரே (ந)

குறியாக் குறியினிற் கூடாத் கூட்டத், தறியா வறிவி ல
விற்த்தேக சிதகமாய், செறியாம் பரானந்தி நீட்டு சொனறுரு,
செறியாச செறியே சுகமென லாமே. (ச)

காவினி ஓறுங் கரும்பினிற் கூட்டியும், பாலினுண் ணெய்
யும் பழத்துனித்தமும், பூவினு னுற்றமும் போலுண் ணெயி
றை, காவனென்குண கலாதுவின் குனே. (ரு)

விரும்பொடு கூடி விகிர்ந்தனை நாடிப், பொருப்பகஞ் சேர்
தரு பொற்கொடி போல, விரும்பப் மனத்திடை பெண்கள பி
மாறா, நெருப்புரு வாசிக் நிகழ்ந்து நிறைந்தே. (௬)

நகதி பெருமா னடுவுள வியோமத்து, வந்தெ னகம்படி
கோயிறகொண்டா னகொள்ள, வெந்தைவந தானென நெழுந
தே நெழுதலுஞ், சிங்கையி னுள்ளே சிவனிநந தானே (௭)

தனமைவல் லோனைத் தவத்து னைத்தகினை, நன்மைவல்
லோனை நடுவுறை நகதிபைப், புன்மைபொய யாதே' புனிதனை
நாடுமின, பன்மையி லுமமைப் பரிசுசெய் வானே. (௮)

தொடாநதநின் ருரெனைச சோதிக்கும் போத, தொட
நதநின் ருனல்ல நாநனு மவகே, படாநதநின் ருதிப் பராப்
பனெநதைக, கடநதநின் றவவழிக் காட்டுகின் ருனே (௯)

அவ்வழி காட்டு மமராக கருமபொரு, எவ்வழி தந்தை
தா யாட்கேளி யானெக்குஞ், செவ்வழி சோசிவ லோகத் திரு
நதிடு, மிவ்வழி நகதி யிவல்பது தானே. (௧௦)

ஏறிவது ஞானத் துறைவா ஞ்ருவி, யறிவக ஞோடேயவ
வாண்டகை யானேச், செறிவது தேவாகருக தேவர் பிரானைப்,
பறிவது பஸ்கணப் பற்று விடாரே. (௧௧)

ஆதிப் பிரானறந்த வானங்கை கொண்டின, வேதித்து
வெனை வினக்கவல் லாரிநிலை, சோதிப்ப னங்கே சுவடு படா
வண்ண, மாதிககட் டெய்வ மவனிவ னாமே. (௧௨)

அகதக் கருவை யருவை வினைசெய்தற், பகதம் பணியசச
ம் பஸ்பிதப் பும்வாடடிச், சிங்கை திருத்தலுஞ் சேர்ந்தாரச
சோதனை, சந்திக்கத் தற்பர மாருஞ் சதுரர்க்கே. (௧௩)

உரையற்ற தொனதை யுரைத்தா னெனக்குக், கரையற
நெழுந்த கலைவேட்டறுத்தது, திரையொருக வெணனுட் வீங்
கா திருத்திப், யுரையற்ற வெணனுட் புருத்தற் பரனே. (௧௪)

ஆ அநிகாரம்-ஸச-நி-திருமந்திரம்-௫௨௭.

எட்டாக்கதிருமுற்றும்.

ஆ சிறப்புப்பரவிரமுட்பட-அநிகாரம்-௨௧௨௩.

கூடியதிருமந்திரம்-௨௧௪௮.

ஒ ன் ப தா ந் த ந ன் ற ம்.

குருமடதரிசநம

பலியுமலியும் பரந்து புழையு, றொலியுமெம மீசன தனக
கெனரே யுலகிக், குலியுங் குருமடங் கண்டவா தரம்போய்த்,
தனிரு மலரடிச் சாரந் துநின் றுரே (௧)

இவனில் மல்ல தவனுக்கங் கில்லை, பவனுக்கு ம வேறின
முண்டா வறியி, னவனுக் கவனில் மெனறென தறிந்து, மவ
னைப் புறமபென தரந்துகின் றுரே (௨)

நாடும பெருந்துறை நான்குண்டு கொண்டின், கூடுந் தி
வனது சொய்மலாச சேவடி, தேட வரிபன சிறப்பிலி பெமமி
தை, யோடு முன்குமி ராகுநின் றுனே (௩)

இயம்புவ னுசனத தோடு மலையு, மியம்புவன சிததக் கு
கையுமிடமு, மிடம்புவ னுதாரத தோடு வனமு, மியம்புவ னீ
ரா றிருநில தோர்க்கே. (௪)

முகமீட மாமட முன்னிய தேய, மகம்பர வர்க்கமே யா
சில்செய் காட்சி, யகம்பர மாதன மெ.னனெய் கிரிகை, சிதம
பரந தற்குகை யாதாரத் தானே. (௫)

அகமுக மாமீட மாதார மாஞ்சு, சகமுக மாஞ்சுததி
யாதன மாஞ்சு, சகமுக மாஞ்செய்வ மேகிவ மாஞ், மகமுக
மாய்த்த வறிவுடை யோரககே. (௬)

மாயை யிரண்டு மறைக்க மறைவுறுங், காயமோ ரைந்து
ங் சழியத்தா னாகியே, தூய பரஞ்சடர் தோனறச் சொருபச
து, ளாய்ப்பவா ஞானகுதிமோனதத ராமே. (௭)

ஞானகுருதரிசுநம்

ஒரெடு மூப்பத மங்கே யடங்கிடிற், கூறக் குருபரன கு
ம்பிடு கந்திடு ம, வேறேசுவபத மேலா யளித்திடும, பேருக வா
னந்தம பேணு ம்பெருகவே (௧)

துரிபங்கண மூனறுங் கடந்தாளிர் சோதி, மரிய பாசிவ
மியாவையு மாந், விரிவு சுவிவற விட்ட நிலத்தே, பெரிப குரு
பதம பேசவொண னாதே (௨)

ஆயன நந்தி டடிகென தலைபெற்றேன, வாயன நந்தி
பை வாழுகதவென வாப பெற்றேன, காயன நந்திபை காண
வென கணபெற்றேன, சேயன நந்திகென சிறதைபெற நே
னே (௩)

கருட னுருவங் கருது மனவிந், பருவிடந் தோருது பயங்கெ
டுமாபோல், குருவி னுருவங் குறித்தவப் போகே, திரிமலந் தி
ரானது சிவனவ னாமே (௪)

அண்ண லிருபிட மாருமறிகில, ரண்ண லிருப்பிட மாய
நதகொள வார்களுக, கண்ண லழிவினறி யுள்ளே டமநதிரி,
மண்ணலைக் காணி லவனிய னாமே (௫)

தோனற வற்தலுந் தோனறித்தோன ருணையு, மான்ரவ
றிவு மறிகன வாடிகண, மூனறவை நீ வகுந் துரியங்கண மூனறந
ஆனறிய நந்தி யுபர்மோனத் தானே (௬)

சந்திர பூமிக் குடனபுரு வததிடைக், கந்த மலரி லிரண்
டிசுழக கன்னியும், பந்த மிலாத பளிங்கி னுருவினள், பந்த ம

றுத்த பரங்குரு பற்றே

(எ)

மனம்புகுந் தானுல கேழு மகிழ, நிலம்புகுந் தானெடு வா
னிலந் தாவகிச், சினம்புகுந் தானறிசை யெட்டி நடுங்க, வனம
புகுந் தானூர் வடகெண்ப தானே

(அ)

தானுன வன்னமுங் கோசமுஞ் சார்க்குந், கானும பற
வை வனமெனத் தககன, தானுன சோடச மாரககந்தானின
றிஃந், ஞானுத் தசாவகமும் யேனுள்ள தானே

(க)

மருவிப் பரிவுறி யாவெங்கண மாநந்தி, யுருவ நினைக்கநின
றுள்ளே யுருக்குவ, கருவிற கருதுளளங் காணவல் லாககு,
யருவினைகண் சோரு மடிவா ரகத்தே.

(கா)

தலைப்பட லாமெங்க டததுவன றனைப், பலப்படு பாச
மறுதததுத் துட்டு, நிலைப்பெற நாடி நிலைப்பற லுளகிற, நிலை
டபட லாகுந் தருமமுந் தானே.

(கக)

நினைக்கி வினைககு நினைப்பவர் தம்மைச், சுனைக்குள் வி
னைமறர்ச் சோதியி னுனைத், தினைப்பிளந் தனை சிறுமைய
ரேனுங், கனத்த மனத்தடைந் தாருபாந் தாரே.

(கஉ)

தலைப்படுங் காலத்துத் ததுவன றனை, விலக்குறிந்
மேலே விதியென்றுங் கொளக, வனைத்துல காந்தினத் வாதிப்
பிரானே, நினைப்புறு வார்பத்தி நேடிசுகொள, வாரே

(கங)

ககழவொழிந் தாரவா நாதனை யுள்க, நிகழவொழிந் தா
ரெம் பிரானெடுங் கூடித், திகழவொழிந் தார்திறகன சுகைத்
யி னுள்ளே, புகழ்வழி காட்டிப் புகுந் துநின றானே.

(கச)

வகந் மரகத் மாணிக்க ரேகைபோற, சுத்திநி மாமொழிச்
சறகுரு சனமார்க்க, மிகத் விரேகையி லாடத்தின மூலத்தே,
சுந்தரச சோதியுட் சோதியு மாமே

(கரு)

உண்ணும் வாயு முடனு முயிருமாய்க், கண்ணுமா யோக
க் கடவு ளிருப்பது, மண்ணு நீரனல் காலொடு வானுமாய, வி

ணனு மின்றி வெளிபான மேனியே

(கக)

பரசு பதியென்று பாரமுழுதெல்லாம், பரசிவ னுனை ந
டசுகும பதியாற, பெரிய பதிசெய்து பின்னு மடியாக, குரிய
பதியுடா ராககினை குனே

(கௌ)

அஃபர நாத னகலிட நின்பொழிந், தம்பர மல்லது தா
மநி யோமெனப், ருமபருள வானவா தானவா கண்டில், ரெ
மபெநு மானருள பெறநிருந தாரே

(கஅ)

கோவணங் குமபடி கோவண மாகிப்பி, னுவணங் குமப
டி நந்தி யருளசெய்தான, நேவணங் கோயினிச சதநந செ
ளிகதனம், போயவணங் குமபொரு ளாயிருந தோமே.

(கக)

அ. ௨௬

பிரணவசமாதி

துன்பப் பிரணவஞ் சொருபானந்தப் பேருரை, பாலிதக
சூசுகும மோலேச சொருபப்பெண, னுலிதத முததிரை யாங்கதி
ந சூசுகும, மோலேப பிரணவம வேதாந்த விதிபே

(க)

ஒருமோக காரத் துள்ளே யொருமொழி, போமெனு
மோங்காரத் துள்ளே யுநவரு, வோமெனு மோங்காரத் துள
ளே பல்பேத, மோமெனு மோங்கார மொணமுததிசித்திபே

(க)

ஒங்காரத் துள்ளே யுதித்திவைம் பூதங்க, னோங்காரத் து
ள்ளே யுதித்த சராசர, மோங்காரா தித்த துயிமூன்று முற
தன, வோங்காரஞ் சிவ பரசிவ ரூபமே

(ங)

வருக்கஞ் சுதமாம் பீரமமு மாகு, மருக்கஞ் சராசர மாகு
முல்கிற, நருக்கிய வாதார மெல்லாந்தன மேனி, சுருக்கமின
ஞானந தொருத்துணாக தோர்களை

(ரு)

மலைபு மனோபவ மருள்வன வாவன, நிலையிற் தரிசனந

தீப தெரியாக், தலமும் குலமும் தவஞ்சித்தி மாகு, நலமுஞ் ச
னமாராகத துபதேசக தானே. (௫)

சோடச மார்க்கமுஞ் சொல்லுஞ்சன மார்க்ககட், காடி
ய கீராறி னநதமு மீரேழிற, கூடிய வநதமுங் கோதண்ட முங்
கடந, தேறியே ஞானஞ் யாநதத திருக்கவே (சு) ஆநட

ஒளி.

ஒளியை யறியி லுருவு மொளியு, மொளியு முருவ மறியி லு
ருவா, மொளியி னுருவ மறியி லொளியே, யொளியு முருக வுட
னிருந தானே. (௧)

புகலொளி தாகும புவநங்க னொடடு, மகலொளி தாயிரு
ளாசற கீசும, புகலொளி செயதது மத்தா மறையிலே, யிக
லொளி செய்தெம் பிரானிருந தானே. (௨)

விளங்கொளி யங்ங் விரிகதிரா சோமன், றுளங்கொளி பெ
றறது சோதி யருள, வளங்கொளி பெறறதே பேரொளி வேறு,
களங்கொளி செய்து கலநதுநினை ருனே. (௩)

இளங்கொளி யீசன பிறப்பொன்று மில்லி, துளங்கொளி
ஞாயிறுந் திங்களுங் காண, வளங்கொளி யங்ங் மறறைகக
னெறறி, விளங்கொளி செய்கின்ற மெய்காய மாமே. (௪)

மேலொளி கீழ்தினை மேவிய மாருதம், பாலொளி யங்கி ப
ரந்தொளி யாகாச, நீலொளி செய்து நெடுவிசும் பொன்றிலு,
மேலொளி பைந்து மொருங்கொளி யாமே. (௫)

மின்னிய துவொளி மேதகக செவ்வொளி, பன்னிய ஞா
னம பரந்த பாத்ஞொளி, துணிய வாரொளி துய்மொழி கா
டோறு, முன்னிய வாரொளி பொத்தது தானே. (௬)

விளங்கொளி மின்னொளி யாங்கி கரந்து, துளங்கொளி யீ

சனைச் சொல்லுமெப் போது, முளங்கொளி யுலிடை நின்றயி
ரக கினை, வளங்கொளி யெங்கு மருவிரினை றுனே. (௭)

விளங்கொளி யவ்வொளி யவவிருண மன்னுந், துளங்கொ
ளி யானறொழு வார்த்து மொளிபா, னளங்கொளி யாரமு ஓர
கரு சாருந், களங்கொளி யீசன் கருத்தது கானே. (௮)

இலங்கிய தெவ்வொளி யவ்வொளி யீசன, துலங்கொளி
போல்வது துளகருட் சத்தி, விளங்கொளி மூனறே விரிசுடா
தோனறி, யுளங்கொளியுள்ளே யொருவருக்கன றுனே. (௯)

உளங்கொளி யாவதென னுண்ணினற சீவன, வளங்கொ
ளி யாதினற மாமணிச் சோதி, விளங்கொளி யாய்மினனி வி
ணணி ஸொடுங்கி, வளங்கொளி யாயத்து ளாகிரினை றுனே. (10)

விளங்கொளி யாய்மினற விகிர்ந்த னிருத்த, துளங்கொளி
பாசத்துட் டீங்கிரு சேராக, களங்கிரு ணட்டமே கணனுந்
லாட, விளங்கொளி யுணமனத தொன்றினினை றுனே. (௧௧)

போது கருங்குழற் போனவா துதிடை, யாதி பரத்தை
யமரர் பிராடுமரு, சோதியு மண்டத்தப பாலுற்ற துவொ
ளி, நீதியி னல்லிரு ணீக்கிய வாதே. (௧௨)

உண்டில்லை யெனனுமுலகத தியல்வது, பண்டில்லை பென
னும் பரங்கதி யுணமிக்கொல், கண்டில்லை மானுடா கண்ட கருத்
தறில், விண்டில்லை யுள்ளே விளங்கொளி பாமே. (௧௩)

சுடருந வேங்கிய வொளனொளி யாங்கே, படருறு கா
டசிப் பகலவ னீச, னடருறு மாயையி னுயிருள் வீசி, லுடலுறு
ஞானத துறவிய லுமே. (௧௪)

ஒளிபவ ளத்திரு மேனிவெண் ணீற்ற. னளிபவளச் செம்
பொன் னுதிப் பிராணங், களிபவ ளத்தினை காரிரு ணீங்கி,
யொளிபவ ளத்தென்னோ மசனின் றுனே. (௧௫)

நசனின் றுனிமை யோர்கணின் றுர்நின்ற, தேசமொன

நின்றித் திகைத்திழைக் கிணதனார், பாசமொன் றுகப் பழவி
னைப் பற்றற, வாசமொன் றுமலர் போன்ற தானே. (௧௬)

தானே யிருக்கு மவற்றிற றலைவனாக, தானே யிருக்கு மவ
னென நண்ணிம, வாண யிருக்குமிம மாயிரு ஞாலததுப, பா
ண யிருக்கப பரவலு மாமே (௧௭) ஆக சக.

தூலபஞ்சாககரம்.

ஐம்ப தெழுத்தே யனைத்து வேதங்களு, மைம்ப தெழுத்
தே யனைதகாக மங்களு, ஐம்ப தெழுத்தி னடைவை யறிந்த
பி, னைம்ப தெழுத்தே யஞ்செழுத தாமே (௧)

அகார முதலாக வைமபததொன ருகி, யுகார முதலாக
வோங்க யுதித்த, மகார விறுகியாய மாப்நதுமாப்ந தேந், ந
கார முதலாக நந்தினை னாமே (௨)

அகராதி யீரொண கலந்த பரையு, முகராதி தனசத்தி யுள
னொளி யீசன, சிகராதி தானசிவ வேதவே கோண, நகராதி
தான்மூல மந்திர நண்ணுமே. (௩)

வாயொடு கண்ட மிகய மருவுந்தி, யாய விலிங்க மவற்றி
னமே லையவ்வாய், தூயதோர துண்ட மிருமத தகஞ்சொல்
ல, லாயதி றுமைந்தோ டாமெழுத தஞ்சுமே (௪)

கிரணங்க ளேழுங் கிளர்கதெரி பொங்கி, கரணங்கள் வி
ட்டுயிர் தானெழும போது, மரணங்கை வைத தயிர மாற்றிம
போது, மரணங்கை கூட்டுவ தஞ்செழுத தாமே. (௫)

ஞாயிறு திங்க ணவினறெழு காலத்தி, லாயுறு மந்திர
மாரு மறிகலா, சேயுறு கண்ணி திருவெழுத தஞ்சையும், வா
யுற வோதி வழுத்தலு மாமே. (௬)

தெள்ளமு துறச்சிவாய நமவெனது, வுள்ளமு துற வொ
ருக்கா னுரைத்திம, வெள்ளமு துறல் விருமபியுண் னுதவர்,
துள்ளிய நீர்போற் சுழல்கின்ற வாதே. (௭)

சூருவழி யாய குணங்களி னின்று, கருவழி யாய கணக்
கையறுகக, வரும்வழி மான மறுக்கவல் லார்கட், கருளவழி
காட்டிவ தஞ்செழுத் தாமே. (அ)

வெறிக்க வினைத்துயர் வந்திரிம் போது, செறிக்கினற ந
நதி திருவெழுத் தோதுங், குறிப்பது வுன்னிற் குகாகழல் கூ
டநிங், குறிப்பறி வானறவங் கோணுரு வாமே. (ஆ)

நெஞ்ச நினைதுதம் வாபாற் பிரானென்று, தஞ்சும் பொ
ழுதுன் றுனைத்காள சரணென்று, மஞ்ச தவழும் வடவரை மீ
துறை, யஞ்சி-லிறைவ னருளபெற லாமே. (க)

பிரானையைதத வைநதின பெருமையுணரா, திராமாறா
ஞ்செய்வார்கொ ளேழை மனிசா, பராமுற்றுங் கீழாடு பஸ்
வகை யாலு, மராமுற்றுஞ் சூழந்த வகலிடந தானே. (கௌ)

ஆஹ் கூ

சூகசூமபஞ்சாக்கரம்.

எளிய வாதுசெய வாரொங்க ளீசனை, பொளியை யுன்னி
யருகு மணத்தராய், தெளிய வோதிச் சிவாய கமவெணங், கு
ளிகை யிட்டபொன ளுகஞுவன கூட்டையே. (க)

சிவனசத்தி சீவன செறுமல மாயை, யவஞ்சேர்த்த பா
ச மலமை தகலு, சிவன்சத்தி தன்னுடன சீவனா சேர, வவ
ஞ்சோதக பாச மணுககி லாவே. (உ)

சிவனரு ளாய சிவனறிநு நாமஞ், சிவனரு ளானமாத தி
ரோக மலமாபை, சிவன்முத லாகச சிதந்த நிரோதம், பவம
தகன்று பரசிவ னாமே (ஈ)

வோதிய நமமல மெல்லா மொழித்திட்டவ, வாதி தனை
விட் டிறையருட் சத்தியாற், நீதிற் சிவஞான யோகமே சித
த்க்கு, மோதுஞ் சிவாய மலமற்ற வுண்மையே. (அ)

சமாதி நனாதி திரோதாயி யாகித், தமாதிய தாய்நிற்கத

தானந்த தற்றுச், சமாதித் துரியக தமதாக மாவே, நமாசி
சமாதி சிவவாத ஸௌணவே (௩)

அருடரு மாயமு மத்தனாக தம்மி, ஸொருவனை யீன்றவ னு
ளானு மாயை, திரிமல நீங்கிச் சிவாயவென ரோது, மருவினை
தீர்ப்பது மவவெழுத தாமே. (௪)

சிவசிவ வென்றே தெளிகில ரார், சிவசிவ வாயுவும் தோ
நதன் ஈடங்கிச், சிவசிவ வாய தெளிவினுள ளார்கள், சிவசிவ
வாகுந் திருவரு ளாமே. (௫)

சிவசிவ வென்கிலர் தீவினை யாளா, சிவசிவ் வென்றிடத்
தீவினை மாளுஞ், சிவசிவ வென்றிடத் தேவரு மாவா, சிவசிவ
வென்னச் சிவகதி தானே. (௬)

நமவென்ன நாமத்தை நாவி ஸொடுக்கிச், சிவவென்ன நர்
மத்தைச் சிநகையுள ளேதறிப், பவமது தீரும பரிசும தற்று,
லவமதி தீரு மறுமபிறப் பண்ணே. (௭) ஆகக்

அதிஞ்சுக்குமபஞ்சாக்கரம்.

சிவாய நமவெனச் சித்த ரொருக்கி, யவாய மறவே யடி
மைய தாக்கிச், சிவாய சிவசிவ வென்றென்றே சிநகை, யவா
யவ கெடநிற்க வானந்த மாமே (௮)

செஞ்சுடர் மண்டலத் துடுசென் தப்பு, மஞ்சண் வு
முறை யேறி வழிக்கொண்டு, துஞ்ச மவனசொன்ன காலத்
திறைவனை, நெஞ்சென நீங்கா நிலைபெற லாகுமே. (௯)

அங்கமு மாகம வேதம தோதினு, மெங்கள் பிரானெழு
த கொன்றி லிருப்பது, சங்கைகெட் டவவெழுத தொன்றை
யுஞ் சாதித்தா, லங்களை சோந்த வருங்கல மாமே (௧௦)

பழுதனை வைந்தும் பழமறை யுள்ளோ, விழித்தங் குற
வரும் வினையறி வாரில்லை, யெழுத்தறி வோமென் றுரைப்பர்க
ளேத, லெழுத்தை யழுத்த மெழுத்தறி யாரோ. (௧௧) ஆகக்

திருக்கூத்துதனிசகம்

எங்குந் திருமெனி யெங்குஞ் சிவசத்தி, யெங்குஞ் சிதம்
பா றெங்குந் திருநட்ட, மெங்குஞ் சிவமா யிருதகலா லெங்
கெங்குந், நிங்குஞ் சிவனருட் டனவ்வே யாட்டதே. (க)

சிற்பரஞ் சோதிசிவானந்தக் கூத்தனைச், சொற்பத மா
மந்தச் சரசரக் கூத்தனைப், பொற்பதிக கூத்தனைப் பொற்
நிலைக் கூத்தனை, யற்புதக் கூத்தனை யாரறி வாரோ. (உ)

சிவானந்தகூத்தது.

தானந்த மில்லாச் சதானந்த சத்திமேற், தேனாநு மா
னந்த மாநடங் கண்டா, ஞானங் க—நது நடஞ்செய்யு நம்பிக
யங், காணந்தக் கூத்தாட வாடரங் காணதே (ங)

ஆனந்த மாடரங் காணந்தம் பாடல்க், ளானந்தம் பல்லி
ய மாணந்த வாச்சிய, மாணந்த மாக வகில சராசர, மாணந்த
மாணந்தக் கூத்தகற் கானுககே (ச)

ஒளியாம பரமு முன்காம் பரமு, மனிபரா சிவகாமி யா
ருஞ் சமயக், களிபரா பரமுங் கருத்துறையந்தத், தெளிவாரு
சிவானந்த நட—ததின சித்தியே (ரு)

ஆன நடமைந் தகள சகளத்த, ரான நடமாடி யைங்கரு
மத்தாக, வான தொழிலரு ளாவை தொழிற்செய்தே, தேன
மொழி பாகன நிருநட் மாடுமே. (சு)

பூதாண்ட பேராண்ட போகாண்ட யோகாண்ட, மூதா
ண்ட முததாண்ட மோகாண்ட தேகாண்ட, தாகாண்ட மை
கருமதாண்ட சிற்பரத், தேகாந்த மாமபிர மாண்டத்த
வென்பவே (ஏ)

வேதங்க ளாட மிகுவா கமமாடக், தேங்க ளாட கிளர
ண்ட மேழாடப், பூதங்க ளாடப் புவந முழுதாட, நாநங்கொ

ண்டாடினான் ஞானான் தக்கூதே. (அ)

பூதங்க ளீந்திற பொறியிற் புலனீந்தில், வேதங்க ளீந
தின மிருமாக மகனனி, ஸோதுங் கலைகால முழி யுடனணட
ப, போதங்க ளீந்திற் புணர்நகாடுஞ்சித்தனே. (க)

தேவா சுரர்நரர் சித்தர்வித் திபாதரா, மூவர்க ளாந்யி
ன முப்பத்து மூவர்கள், தாபதா சத்தா சமையஞ் சராசரம்,
யாவையு மாடிடு மெமமிறை யாடவே. (ஈ)

சுதரக்கூத்து

அண்டங் ளோழினுக் கப்புரத் தப்பா, னுண்டெனற சத்
தி சதாசிவத் துச்சிமேற், கண்டங் கரிபாக கருணை திருவுருக்,
கொண்டங் குமைகாணக் கூத்துக்கத் தானே. (கக)

கோடுகொட்டி பாண்டங் கோடுசங் கார, நடமெட்டோ
டைந்தாறு நாடியு னுடுந், திடமுற நெழுந்தேவ தாருவுந் தில
லை, வடமுற்ற மாவன மன்னவன ருனே (கஉ)

பரமாண்டத் துடே பராசத்தி பாதம், பரமாண்டத் து
டே படரொளி யீசன, பரமாண்டத் துடே படர்தரு நாத
ம், பரமாண்டத் துடே பரண்ட மாடுமே (கங)

அங்குச வென்ன வெழுமாரக்கம் போதத்திற், நங்கிய
தொந்தி மெனஞ்ஞாள் வொத்தினிற், சங்கரன முநநா டிக்ருட
டரித்தாடற், பொங்கிய காலம் புகும்போக் வில்லையே. (கச)

ஆளத்தி யாடிப் பின்னவக் கூத்தாடிக், காளத்தி யாடிக்
கருமத்திற் தரித்தாடி, மூளச சுழனையு ளாடி முடிவில்லா, ஞா
னத்து ளாடி முடித்தானென் னுதனே. (கந)

சத்திக ளீந்தஞ் சிவபேதந் தானீந்து, முத்திக ளெட்டி
முகலாம் பதமெட்டுஞ், சித்திக ளெட்டிஞ் சிவபதந் தானெட
ஞ், சுத்திக ளெட்டிசன் னெண்ணட மாடுமே. (கஈ)

மேகங்க ளேழும் விரிகடற் றீவேழும், தேதகங்க ளேழுகு

சிவபாற்கரனேழுந், தாகங்க னேழுஞ் சார்தி தனிவேழு, மா
கினற நந்தி யடிககீ முடங்குமே (௧௭)

பொறபதிகூத்து.

தெற்கு வடக்குக் கிழக்குமேற குச்சியி, லற்புத மா
னோ ரஞ்ச முகத்திலும் மொப்பில்பேரினபத துபய வுபயத்தி
ட, டற்பர னினறு தனிரடஞ் செயயுமே. (௧௮)

அடியா ரரண்டி யானநகங் கண்டோ, ரடியா ரானவ ர
தகரு ன்றதே, ரடியா ர பவரே யடியவ ராமா, லடியார்பொ
ன னம்பலத தாடல்கண் டோரே. (௧௯)

அடங்காத வெணை யடிககி யடிவைத, திடங்காணப ரா
னநதத தேயெனை யிட்டு, நடநதான செயுநதி நனஞானக
கூத்தன, படங்கானசெய் துளளுட படிநதிருந தானே. (௨௦)

உமபறித கூதகளை யுத்தமக கூத்தனைச், செம்பொற் திரு
மனுட சேவகக கூதகளைச், சம்பநதக கூதகளைத தற்பரக
கூததனை, யின்புற நாடியென னனபில்வைத தேனே. (௨௧)

மாணிககக கூததனை வண்டில்லை கூததனைப், பூணுற்ற
மனுட புரிசடைக கூத்தனைச், சேணுற்ற சோதிச் சிவானந
தக கூததனை, யாணிப்பொற் கூததனை யாருரைப் பாரே ()

விமமும் வெருவுந் விழுமெழு மெய்சோருந், தம்மையுந்
தாமறி யாககள் சதிர்கெடுஞ், செமமை கிறந்த திருவம் பலக்
கூத்து, ளமமலாப் பொற்பாதத தனபுவைப் பாரகட்கே. ()

தேட்டறுஞ் சிநகை திகைப்பறும் பிண்டததள, வாட்ட
றுங் கால்புநதி யாகி வரும்புல, ஞூட்டறு மாசை யறுமுளத
தானநக, நாட்ட முறுக்குறு நாடகங் காணவே. (௨௨)

காளிபோ டாடிக் கனகா சலதநாடிக, கூளியோ டாடிக
குலலுத தேயாடி, நீடிய நீர்திகால் நீள்வா னிடையாடி, கா

ஞற வம்பலத் தேயாடி காதனே. (௨௫)

மேரு நகிராடி மிக்கிடைபிங்கலை, கூருயிவ் வானினி லங்
கைக் குறியுதுஞ், சாருந் திலைவணத் தணமா மலயத்து, டேறு
ஞ் சுழளை யிவைகுவ பூமியே. (௨௬)

பூதல மேருப் புறத்தான தக்கண, மோது மிடைபிங் க
லையொண் சுழளையாம், பாதி மதியோன பயிற்றிரு வம்பல,
மேதயில் பூதாண்டத் தெலையி னிறே. (௨௭)

பொற்றில்லைக்கூத்து

அண்டங்க னோரேழு மம்பொற் பதியாகப், பண்டையா
காசங்க ளைநதும் பதியாகத், தெண்டினிற் சத்தி திருவம பலமா
கக், கொன்மி பரஞ்சோதிக கூத்துகந தானே. (௨௮)

குரானநத் ரேகையாய்க் கூர்நத் குணமாய், சிரானநதம
பூரித்துத் தெனறிசை சோந்து, புரானநத் போகனும்ப் பூவையு
ந் தானு, சிரானநத் மாகி நிருத்தஞ்செய் தானே (௨௯)

ஆதி பரனாட வங்கைக் கனலாட, வோதுஞ் சடையாட
வுணமத்த முற்றாடப், பாதி மதியாடப் பாரண்ட மீதாட, நா
தமோ டாடினா னாதாகத் நட்டமே. (௩௦)

கும்பிட வம்பலத் காடிய கோனட, மம்பர னாடு மகிலா
ண்ட நட்டமாஞ், செம்பொரு ளாகுஞ் சிவலோகஞ் சேர்கது
ற்றா, லம்பர மோனனா னநத்தி லுண்மையே. (௩௧)

மேதினி மூவேழ மிகுமண்ட மோடோழு, சாதக மாகுஞ்
சமயங்க ணுறநெடிக், நாதமோ டநத் நடானகத் காற்பதப்,
பாதியோ டாடிப் பரணிநு பாதமே. (௩௨)

இடைபிங் கலையிம வாறே டிலங்கை, நகினைற மேரு ந
கியாஞ் சுழளை, கடவுக் திலைவணங் கைகண்ட மூலம், படர்
வொன்றி யென்னும் பரமாம் பரமே. (௩௩)

ஈரூன கன்னி குமரிபே காவிரி, வேறு கவதீர்த்த மிக்கு
ள்ள வெற்பேழுள, பேரூன வேதா கமமே பிறத்தலான, மா
ரூத தெனறிசை- வையகஞ் சுத்தமே. (௩௪)

காதத தினிலாடி நாறபதத கேயாடி, வேதத்தி லாடித்
தழலாத மீதாடிப், போதத்தி லாடிப் புவந முழுகாடுக, தீத
ற்ற தேவாதி தேவர் பிரானே. (௩௫)

கேவரோ டாடித் திருவம பலத்தாடி, மூவரோ டாடி
முனிசனத தோடாடிப், பாவின ளாடிப் பராசத தியிலாடி
க,கோவினு ளாடி யுங் கூததப பிரானே (௩௬)

ஆறு முகத்தி லதிபதி நானெனறுங், கூறு சமயக் குருப
ர னானெனறுங், தேறினா தெற்குத் திருவம் பலத்துளே, வே
றினறி யண்ணல் விளங்குகின் றானே. (௩௭)

அம்பல மாடரங் காக வதனமீதே, பெம்பர னுமி மிரு
தாளி னீரோளி, யுமபர மானெனது நாத்தது றோகையு-, டம
பத மாய்நின்று தானவந தருளுமே. (௩௮)

ஆடிய காலு மதிற்சிலம் போசையும், பாடிய பாட்மீம ப
லவான கட்டமுங், கூடிய கோலங் குருபரன கொண்டாடத்,
தேடியு ளேகண்டு தீரகதற்ற வாரே. (௩௯)

இருதயந தன்னி லெழுநத பிரானன, கரசர னுகி கலக்
கும்படியே, வரதன மனறினின் மாணிககக் கூத்தன, குரவ
லு யெங்கணுங் கூத்துகந தானே. (௪௦)

அற்புகககூத்து.

குருவுரு வன்றிக குனிககு முருவ, மருவுரு வாவது மஞ்ச
வருவே, திரிபுரை யாகித் திகழ்கரு வானு, முருவரு வாகு மூ
மையவ டானே. (௪௧)

திருவழி யாவது சிற்றம்பலத்தே, குருவடி யுள்ளக் குனி
க்கு முருவே, யுருவரு வாவது முற்றுணர் தோர்க்கு, வருளவ
ழி யாவது மவவழி தானே. (சஉ)

நீருகு சிரசுடை பன்னிரண் டங்குல, மோடு முயிரெழுத
கோங்கி யுதித்தி—, காடுமின னாகார்த நம்பெரு மானாக, தா
டு மிடந்திரு வம்பலந தானே. (சஉ)

வளிமேக மின்வில்லு வானக வோசை, தெளிய விசுமபி
ந் திகழ்கரு வாறுபோல், களிபொளி யாறுங் கலந்துடன் வே
றா, யொளியுரு வாதி யொளிததுநின் றானே. (சச)

திமுக லேந்துக திசைபெட்டுங் கீழே லு, மாயு மறிவிலு
கப்புற மாணநத, மாயைமா மாயை கடந்துநின் றாகாண, நா
யக னினறு நடஞ்செய்யும வாறே. (சடு)

கூத்தன கலத்திடுங் கோலவளை யானொடுங், கூத்தன கல
நதிடுங் கோதிலா வானநதங், கூத்தன கலத்திடுங் கோதிலா
ஞானததுக, கூத்தனங் கூத்தியுங் கூத்தனின் மேலே. (சசு)

இடங்கொண்ட சத்தியு மெகதை பிரானு, நடங்கொண்
டு நினதமை யானு மறிந்தேன, பட்டங்கொடு நினதவிப பல்லுயி
ராகவெல்லா, மடங்கலுந் தாமாபநின் றுநிகின் றானே. (சா)

சத்தி வடிவு சகலவா னநதமு, மொத்தவா னந்த முமை
யவள மேனியாளு, சத்தி வடிவு சகலந தெழுந்திரண், டொ
த்தவா னநத மொருநட மாமே. (சஅ)

நொறிகுரு நேரோ புருவத திடைவெளி, யுற்றுற்றுப் பார்க
க வொளிவிடு மந்திரம், பற்றுக்குப் பற்றாய்ப் பரம னிருநகிட
ளு, சிற்றம்பலமென்று சேர்கதகொண்டேனே. (சக)

அண்டங்க டத்துவ மாசிச சுகாசிவந, தண்டினிற் சாத்த
வி சாம்பவி யாதனந, தெண்டினி லேழுஞ் சிவாசன மாகவே,
கொண்டு பாஞ்சோதி கூத்துகந் தானே. (கா)

மன்று நிறைந்த விளக்கொளி மாமலர், நன்றிது தாணித
முநாநொடு துறவை, சென்றது தானொரு பத்திரு னுருள, நி
னறது தானெடு மண்டல மாமே. (௩௧)

அண்ட மெழுகோடி பிண்ட மெழுகோடி, செனடினா
குழந்த திசைக ளெழுகோடி, யெண்டிசை குழந்த விலிவக
மெழுகோடி, யண்ட டைஞ்செயு மாலயந தானே. (௩௨)

ஆகாச மாமுட லங்கார முபலக, னேகாச மாநதிசை யெ
டமிந் திருக்கைகண, மோகாய முக்கண்கள மூனொளி தானு
க, மாகாயன மன்றுள நடஞ்செய்க்கின றானே. (௩௩)

அம்பல மாவ தீகில சராசர, மம்பல மாவது வாதிப்பி
ரானடி, பம்பல மாவது வப்புத்தி மண்டல, மம்பல மாவது
வகுசெழுத தாமே (௩௪)

கூடிய திணமுழ வங்குழ லோமென்று, வாடிய மாநுட
ராதிப் பிரானென்ன, நாடிய நறகண மாரமபல் பூதங்கள்,
பாடிய வாறொரு பாண்டரங் காமே (௩௫)

அண்டத்திற் றேவாக ளப்பாலேத தேவர்க, ளெண்டிசை
சூழபுவி குள்ளுள்ள தேவாகள, புண்டரீ கப்பதப பொன்ன
ம பலககூத்து, கண்டிசே விததுக் கதிபெறு வராகனே (௩௬)

புளிக்கண் டவாககுப் புனலுறு மாபோற், களிக்குந் திரு
ககூத்துக் கண்டவர்க் கெல்லா, மளிககு மருட்கண்ணீர் சோர்
நெஞ் ஈருக்கு, மொளிககு ளானந்த தமுதுறு முளளத்தே

திண்டாடி வீழகை சிவானந்த மாவது, வுண்டார்க்கு
ணர்வுண்டா முன்மத்தஞ் சித்திக்குங், கொண்டாடு மன்றுட்
களிககுந் திருக்கூத்து, கண்டார் வருங்குணங் கெட்டார்க்கு
மொககுமே. (௩௭)

அங்கி தமருக மக்குமா லைபாச, மங்குசுந் சூலங் கபால
முடனஞானந், தங்கு மபயந் தருநீல மும்முடன், மங்கையோ
ர பாகமாய் மாநட மாடுமே. (௩௮)

ஆடல் பதினோருறுப்பு மடைவாகக், கூடிய பாதஞ் சி
லப்புக்கை கொளதுடி, நீடிய நாதம் பராற்பர நேயத்தே,
யாடிய நகதி புறமகத காணே. (௯௮)

ஒன்பது மாட யொருபதி னுரூட, வனபுறு மார்க்கங்க
ளாறு முடனூட, வினபுறு மேழினு மேழைம்பத தாரூட, வ
னபது மாடினு னுணகதக கூததே. (௯௯)

ஏழினி லேழா யிகழ்செழுத தேழதா, பேழினி லொன்
று யிழிந்தமைந் தொனருக, பேழினிற சன்மார்க்க மெங்கள்
பரஞ்சோதி, யேழிசை நாடகத தேயிசைந தீானே (௧௦௦)

மூனறினி லஞ்சாகி முகநூற்றறுபதாய், மூனறினி லாரு
ய முதற்பணனீ மூலமாய், மூனறினி லக்கமுடிவாகி முகதி
யே, மூனறினு மாடினு மோகாரகக கூததே. (௧௦௧)

காமுடி வானவர் தம்முடி மேலுறை, மாமணி யீசன மல
ரடித தாளினை, வாமணி யன்புடை யார்மனத் துள்ளெழுங்
காமணி ஞாலங் கடந்துநின் றானே (௧௦௨)

புரிந்தவ னுடிற் புவங்க நோடுக, தெனிகதவ னுடு மன
வெங்கள் சிநகை, புரிந்தவ னுடிற் பல் பூதங்க ளாநி, புரிந்
தவ னுடல்கண்டின்புற்ற வாதே. (௧௦௩)

ஆகி நடஞ்செய்தா னென்பாக ளாதர்க, ளாதி நடஞ்செய்
கையாரு மறிசில, ராதி நடமாட லாரு மறிதத்பி, லாதி நடமா
ட லாமருட் சததியே. (௧௦௪)

ஒன்பதோ டொன்பதா முற்ற விருபகக், தனபுறு கோ
ண மசிபதத தாடிடத், துன்புறு சததியுட் டோன்றிநின் றூட
யே, யன்புறு வெக்கைநின் றூடலுற் றானே. (௧௦௫)

தத்துவ மாடச் சநாசிவக் தானூடச், சித்தமு மாடச் சிவ
சததி தானூட, வைத்த சராசர மாட மறைபாட, வததனு மா
டினு னுனீதக் கூததே. (௧௦௬)

இருவருங் காண வெழினம் பனத்தே, யுருவோ டருவோ
டுருபா ருபமாய்த், திருவருட் சததிக்குள சிததனா னநத, ன
ருளுரு வாகநின் ருடவற ருனே (௬௧)

சிவமாடச் சததிபு மாடச சதத்தி, லவமாட வாடாத வ
ம்பர மாட, நவமான தத்துவ நாதாநத மாடச், சிவமாடும
வேதாநதச் சிததாநதத் துள்ளே. (௬௨)

நாதத்தி னநதமு நற்போத வந்தமும், வேகத்தி னநதமு
மெய்ச்சிவா னநதமுந, தாதற்ற நல்ல சதாசிவா னநதத் த,
நாதப பிரமஞ சிவநட மாருமே (௬௩)

சிவமாதி யைவா திண்டாட்ட முநதீரத, தவமார பசுபா
ச மாங்கு தனிததுத், தவமாம பரனெங்குந தானுக் வாடுந,
தவமாரு சிவாநநதத் தோர்ஞானக கூததே. (௬௪)

கூடிநின் ருனொரு காலததத் தேவாகன, வீடநின் ருன
விகா தாவென்னு நாமத்தைத், தேடநின் ருநறிக முஞ்சுடா
முனடுருளி, யாடநின் ருனென்னே யாடகொண்ட வாறே (௬௫)

நாதத் துவங்கடந காதி மறைநமபி, புகத் துவத்தே பொ
லிநதினப மெயதினா, நேதத் துவமு மவறடுருநேத்யும், பே
தப் படாவண்ணம பின்னிநின் ருனே. (௬௬)

ஐனநத மாநநத மென்ப ரறிவில, ராநநத மாநட மாரு ம
றிகில, ராநநத மாநட மாரு மறிநதபின், ருநநத மந்திட மா
நநத மாமே (௬௭)

திருநதநற் சிபென் றுகறிய கையு, மருந்தவர் வாவென ர
ணைத்த மலர்க்கையும், பொருநதி லிமைப்பிலி யவ்வென்ற பொ
ற்கையுந, திருநதத் தியாந் திருநிலை மயவே (௬௮)

மருவுந தடியுடன் மன்னிய வீச்சு, மருவிய வப்பு மன்ன
டன கையுங், கருவின மிதித்த கமலப் பதமு, முருவில சிவாய
நமடுவன யோதே. (௬௯)

அரன்றுடி தோற்றமமைத்த நிதியா, மரணங்கி கன்னி
லறையிற சங்கார, மரணுற தண்ணிப் பிமருந் திரோதாயி, யர
னடி மெனறு மறுக்கிக மென்னே. (௭௮)

தித்திரட சோதி கிகழொளி யுளனொளி, கூதகனைக க
னடவக கோமளக கண்ணினா, மூர்த்திகண மூவா முதல்வ
னிடசெல்லப, பாரததனள வேதவகள பாடினா தானே.

நந்திபைமெக்கைபை ஞானாத நிலையனை, மந்திர மொன
றுண மருவி யதுகடந, சுந்தர வானகதி னபபுறத தப்பா, சுந
தரக கூதநனை யெனசொல்லும வாரே. (௮௧)

சீம குருநதி சிருவம் பலத்திலே, யாயுறு மேனியை யா
ரு மறிகிலா, தீயுறு செமமை வெருப்பொடு மததனமை, யாயு
று ரோனி யண்புக லாமே (௮௪)

தானுன சத்தியுந தற்பரை யாய்ந்திருந், தானும பரற
கு முயிககுந சகுமிசனை, ஞானுதி பேக நடத்த நடித்தரு,
ளானு லரனடி நேயத்த தாமே (௮௭) ஆக கருநு.

ஆகாசப்பேறு

உளளத்து னோமென விச னெருவனை, யுள்ளத்து னேயங்
கி யாய வொருவனை, யுள்ளத்து னேந்தி யாய வொருவனை, யுள
ளத்து னேயுட லாகாய மாமே. (௯)

பெருநில மாயண்ட மாயண்டத தப்பாற், தருநில மாய்
நின்ற கொள்கைய னீசன, பெருநில மாய்நின்று தாவகிய தா
னோ, னருநிலை யாய்நின்ற வாதிப் பிரானே. (௧௦)

அண்ட வொளியு மகண்ட வொளியுடன், பிண்ட வொளி
யாற் பித்தறும் பெருமையை, யுண்ட வெளிகளுள் னொளிககு
னொளித்தது, கொண்ட குழியைக் குலைத்தது தானே. (௧௧)

பயனுறு கணவியர் போகத்தி னுள்ளேய்யனுறு மாதிப் ப
ரஞ்சுடாச சோதி, யயனெடு மாலந் யாவகை நினைதிட, யோ
நேறி யாயொளி பெரனறது வாமே (ச)

அறிவுக் கறிவா மகண்ட வொனியும், பிறியா வுததினிற்
பேரொளி மூன்று மறிபா தடங்கிடி லத்த நடிக்குட, பிறிபா
திருக்கற் பெருங்கால மாமே. (ரு)

ஆகாச வண்ண நமரா தலக்கொழும், தேகாச மாசுண மி
ட்டங் கிருந்தவ, ஞகாச வண்ண மமரநதுநின் தப்புற, மாகா
ச மாயங்கி வண்ணனு மாமே. (சு)

உயிரகினற வாறு முலகமு மொக்க, வுயிர்க்கினற வுள
னொளி சோகின்ற போது, குயிறகொண்ட பேதை குலாவி யு
லாவி, வெயிறகொண்டென னுளளம் வெளியது வாமே. (ஏ)

நணுகி லகல்கில னாக னுலகத், தணுகி லகனற பெரும்பதி
நநதி, நணுகிய மினனொளி சோதி வெளிப்பப், பணியி னமுத
ம பருகலு மாமே (அ)

புறத்துளா காசம புவந முலக, மகத்துளா காசமெம மா
தி யறிவு, சிவத்துளா காசஞ் செழுஞ்சுடாச சோதி, சகத்து
ளா காசந் தானஞ் சமாதியே. (ஊ) ஆகக்

ஞானோதயம்.

மனசுகதி யிற்கண்ட மன்னன வாகும், கனவுற வானநத
ங் காண்ட லதனை, வினவுற வானநத மீதொழி வென்ப, வின
முற்று னந்தியா னநத மிரண்டே. (ஃ)

கரியட்ட ஊயன் கபாலங்கை யேநதி, பெரியி யினம்பிண
குடுமெம மாணையரியன பெரிய சென் றுட்பட்ட தல்லாத், கரி
யன்கொல் செயன்கொல் தாண்கின்றி லேனே. (உ)

மிககாரமுதண்ண நஞ்சுண்ட மேலவன், தக்கா ருரைத்
த கவநெறி யேசென்று, புககா லருளும் பொன்னுரை ஞானை
தை, நககார கழல்வழி நாமிமி னீரே (௩)

விளககைப பிளநது விளககினை யேற்றி, விளக்கிணு குள
ளே விளககினைத் துண்டி, விளககில் விளககை விளக்கவல் லா
ராகு, விளககுடை யானகழல் மேவலு மாமே. (௪)

தத்துவ மெங்குண்டு தத்துவ னங்குண்டு, தத்துவ மெங்
கில்லை தத்துவ னங்கில்லை, தத்துவ ஞானத்தின் மனமை யறி
நதபின், தத்துவ னங்கே தலைப்படுத தானே. (௫)

விசும்பொன்று தாங்கிய மெய்குஞானைத் தள்ளே, யசும
யினி னுறிய தாரமு தாகும், பசுமபொன றிசமும் படாச
டை மீதே, குசுமப மலாககநகங் கூடிநின் றானே. (௬)

முத்தின் வயிரத்தின் முன்னீர்ப் பவளத்தின், கொத்த
ம பசுமபொன்னின் னுவொளி மாணிக்க, மொத்தய ரண்டத்
துள்ளமா சோதியை, யெத்தனமை யேறென்று கூறுசெய் ளி
ரே. (௭)

நானென்றுத் தானென்று நாடினே னுடலு, நானென்று
ந தானென றிரண்டில்லை யென்பது, நானெனற ஞான முத
ல்வனே நல்கினு, னானென்று நாணு நினைப்பொழிந் தேனே ()

ஞானத்தி னன்னெறி நாதார்க னன்னெறி, ஞானத்தி
ன்னெறி நானென றறிவோரகன, ஞானத்தி னல்லியோக ந
ன்னிலை யேந்ததன், ஞானத்தி னன்மோன நாதாந்த வேதமே

உய்யவல் லாராகட சூயிசிவ ஞானமே, யுய்யவல் லார்கட
சூயிசிவந தெய்வமே, யுய்யவல் லார்கட கொடுக்கமயிரணவ,
முய்யவல் லாரறி வுள்ளறி வரமே. (௧௦)

காணவல் லார்க்கவன கணனின் மணியெரக்குங், காண
வல் லார்க்கு கடலி னமுதொக்கும், டேனவல் லார்க்குப பி

ழைப்பிலன் பேர்கந்தி, யானவல் லார்க்கே யவன்றுணை யாமே.

ஒமெனு மோரெழுத துணைநிறையோசைபோல, மேனி
நிறைவே விரும்பும் விழுப்பொருள், சேயநிறை செஞ்சுட ரெ
ம்பெரு மானடி, யாரநிறை தேவ ரகம்படி யாமே. (௧௨)

ஆகுகள்க.

சத்தியஞானநகம்.

எப்பாழும் பாழு மிபாவுமாயனாகு, முப்பாழுவ கீழுள
முப்பாழு முன்னியை, யிப்பாழு மின்னவா நென்ப திலாவின
பத, தற்பாளு னானநதந தானது வாருமே (௧)

நெம்பதந கற்பதஞ் சொன்ன துரியமபோ, னம்பிய முன
ருக துரியத்து நன்கும், மமபுவி யுனரு வதிஞ்சக மப்பாலைச,
செம்பொரு ளாண்டருள சோநகதி தானே (௨)

மன்னுஞ் சத்தியாதி மணியொளி மாசோபை, யன்னதோ
டொப்ப மிடலொனரு மாறது, விண்ணிப புறபல மொண்சோ
ந்நமனம், பன்னிய சோபை பகராறு மானதே (௩)

சத்தி சிவனபர ஞானமுரு சாறறுங்கா, லுபத்த வநந
ஞ் சிவமுய ரானநதம், வைத்த சொருபத்த சத்தி வருகுரு, வு
பத்த வுடலிவை புறபலம் போலுமே. (௪)

உருவுற பலநிற மொணமனஞ் சோபை, தரநிற்ப போலு
யித தற்பரந தன்னின, மருவச சிவமெனற மாமுப பத்சத்தின,
சொருபதகன சத்தியாதி தோனநநிற னுனே (௫)

நினைபு மளவி செகிழ வண்ணகிப, புனையி லவனைப பொதி
யலு மாரு, மெனையுமென்கோணநதி தன்னருட் கூட்டி, நினைபு
மளவி னினைப்பித தன்னே. (௬)

பாலொடு தேனும் பழத்து ளிரதமும், வாலிய பேரமுதா
ரு மதாரமும், போலுந் துரியம் பொடிபட வுளபுகச், சேல மயி
ரககா குறுதந்தேன் கீழிமே. (௭)

அமரத் துவங்கிடத் தண்டங் கடந்து, திராந்து நின்றத்
னிமைய னீசன், பவளத்து முததம் பணிமொழி மாதா, துவ
ளற்ற சோதி தொடர்துநின் றானே (அ)

மத்திம் மாறாறு மாற்றி மலர்க்கிச, சுததம் தாகுந் துரிய
த் துரிசற்றுப், பெத்த மதச்சுவ மாசிப் பிறழ்வுற னுச, சத்திய
ஞானுத்தஞ் சாராதன்ன ஞானியே. (க)

சுவமா யவமான முமமலத் தீரப், பவமான மும்பாபைப்
பற்றறப் பற்றத் ,தவமான சத்திய ஞானுநாதகதே, தவ
மார துரியஞ் சொருபம் தாமே (கௌ) * ஆஹ் ஹீஹ்.

சொருபோதயம்

பரம குரவன பரமெங்கு மாகித், திரமுற வெங்குணுஞ் சே
நாகொழி வறறு, நிரவு சொருபத்து ண்டிஞ் சொருப், மரிய து
ரியத் தணைத்துநின் றானே. (ச)

குலைக்கின்ற நீரிற் குவலப் நீரு, மலைக்கின்ற காற்று மன
லோடா காச, நிலத்திடை வானிடை நீண்டகன றானே, வ
ளைத்து வலஞ்செயு மாற்றி யேனே. (உ)

அங்குநின் றுனயன் மால்முதற் தேவாக, னெங்குநின் று
ரு மிதையெனென தேத்துவா, தங்கநின் றுனரனி நாயக னெம
யிதை, பொங்கநின் றுனபுவ னுடதி தானே (ங)

சமையச் சுவடுந் தனையந் யாமற், சமையற்ற காமாதி கார
ண மெட்டிக, திமிரச் செயலுந் தெளிவுட னன்னே, ரமராக கதி
பதி யாகிந்ற போரே. (சு)

முவகை கைவத் தொருவன் முதலுந், வாயதுவேரூ ம
துபோ லணுப்பரன், சேய்சிவமுத் துரியத்துச் சோபெற, வேயு
நெறியென நிறைநூ லியம்புமே. (ஊ)

உருவனநி யேநின் றுருவம் புணரக்குங், கருவனநி யேநி

னறு தான்கருவாகு, மருவனறி யேநின்ற மாயப் பிரானை, குருவனறி யாவாகருங் கூடவொண் ணுதே (௬)

உருவ நினைப்பவாக குளஞ்ஞகு சோதி, யுருவ நினைப்பவ ருழியங் காண்ப, ருருவ நினைப்பவ ரும்பரு மாவ, ருருவ நினைப் பவ ருலகத்தில் யாரே (௭)

பரஞ்சோதி யாகும் பதியினைப்பற்றாப், பரஞ்சோதி பெ ண்னுட புகுந்ததற் பினைப்ப, பரஞ்சோதி யுண்ணுண் படியப் ப டியுட, பரஞ்சோதி தனைப்ப பறையககண் டேனே (௮)

சொரூப முருவங் குணந்தொல் விழுங்கி, யரிபண் வுறப்ப மாமாறுபோல, பருவப் சகதிபாதி நான்கு மதித்த, சொரூப க் தாவன சகோதயத் தானே (௯)

உணாயற்ற வான்கத் தோன சொரூபத்தன, கரையற்ற ச துதியாதி காண் லகார, மருபுற றுகார மகாரம தாக, வனாப றற தாரத்தி லுள்ளொளி யாரே (௧௦)

கலைநின்ற தாமுவனா மிது தவஞ்செய, முலைநின்ற மாதற் றமாத்குபை யானை, பலைநின்ற பொல்லாப பிறங் கடந்த, க லைநின்ற களவன்றி கண்டுநொண் டேனே (௧௧)

உமா நறிகதே எனகத்தி னருமபொருள், போமா நறிகதே ன புருமாறு மீதென்றே, டேமாடப் திலலை யினியோ ரிடரிஸலை நாமா முலவனு நானென் லாமே (௧௨) ஆஹ சகூடி

ஊழ்.

செற்றிலென சீவிலென செஞ்சாக தணியிலென, மத்தகத தேபள் காட்டி மறிக் டென, வித்தக னகதி விதிவழி யல்லது, தத்தவ ஞானிக டனமைகூன றாரே (௧௩)

நானமுனைஞ் செயத் விதிவழி நானல்லால், வானமுன னஞ் செயதவகு வைத்தகோ மாட்டிலலை, கோனமுனைஞ்

சென்னி சூறிவழி யேசென்று, நானமுன்னஞ் செய்ததே கன
வல்ல மானகே (௨)

ஆறிட்ட துணமண லாளே சுமவாகே, கூறிடிக் கொண்டு
சுமநதறி வாரிலலை, நீதிட்ட மேணி நிமிரசடை நகதியைப், பே
றிட்டென நுள்ளம் பிரிம்க லாவே (௩)

வாணன் திழுகநிலை மாகடற பொங்கிலைன், காவின்ற
செக சிக கலந்ததுடன் வேகிலைன், முற்றென்றி மாருதரு சுண்ட
மடிக்கிலை, ஞெற்றென்றி நாதனை நாமிய ஞுனே (௪)

ஆனை தூக்கிலை னமபூ டறுக்கிலைன், கானத துழுவை
கலந்த வளக்கிலைன், னேனைப் பசியினி லெம்பெருமானவை
தக, ஞானத துழவின் நானுழ வேனே (௫)

கூடுகெடனமறறோ கூடுசெய வானுன, ஞுடுகெடினு நா
ராகெடு வாரிலலை, கூடுகெடினமறறோ ஈடுபுக காலொகரு ம, பா
டது நந்தி டரிசறி வாராககே (௬) ஆட உரச

சிவதரிசம்

சுகதைய தென்ன சிவனென்ன வேறிலலை, சுகதையி னுள
ளே சிவனும் வெளிப்படுஞ், சுகதை தெளிபத தெளியவல லராக
டஞ்ச, சுகதையி னுள்ளே சிவனிருந் தானே (௧)

யாகரு மனமு மறைநக மறைப்பொரு, னோகருமின றோ
ககப் படுமபொரு னுண்ணிது, போககொன்று மிலலை வரவின
லை கேடிலலை, யாககமு மததனை யாய்ந்துகொள வார்க்கே ()

பரனாயப் பராபர னாகிய பராசென், றுரனாய வழக்க
றவொன்னடா தானாயத், தானாயத் தன்தென் வாற்றி, வெர
னனா வரனா யுலகி லருளபுரிந் தானே (௩) ஆட உள.

சிவரூபதரிசகம்.

ஒத மயிசகா ரெறுமமு துறிய, பேத மபேசம பீரழா
த வானநத, மாதிச சொருபங்கன மூனநகன தப்பாலை, வே
தக மோதுஞ் சொருதினை மேனமையே (க)

உணர்வு மவனே யுயிரு மவனே, புணரு மவனே புலவி ய
வனே, யிணரு மவனறனை பெண்ணு மாகான, துணரின் ம
லாககநத துன்னிநின் றானே (உ)

துன்னிநின் றுனறனை யுனவிமுன னுவிரு, முன்னி யவ
ராதகு குறையை முடித்திடு, மன்னிய கேள்வி மறைபவன் மா
தவன், சென்னியு ணின்னறதோரா கேற்றதத னுமே (ங)

மின்னுறற சுகை விழித்தேன விழித்தலுந், தன்னுறற
சோதி தலைவ விண்ணிலி, பொன்னுறற மேனிப புரிசடை நக
தியு, மென்னுற றறிவலு செனவிழிந் தானே (ச)

சுத்திய ஞானத் தவிபபொரு ளானநதரு, சித்தத்தி விவ
லாச சிவானநதப பேரொளி, சுத்தப பிரம துரியந் துரியத்த,
ஞுத்தத் துரியத் துதபே ரொளியே (ரு)

பரனல்ல நீதிம பராபர னல்ல, வுரனல்ல மீதுண ரொண
சுட ரல்ல, குரனல்ல தானவை யாயல்ல வாகு, மரனல்ல வா
னநதத் தப்புறத் தானே. (ஈ)

முத்தியுஞ் சித்தியு முற்றிய ஞானத்தோன, பத்தியு ணின்
று பரநன்னு ணின் றுமா, சுத்தியு ணின்னோகருத் தத்துவங்
கூடலாற, சுத்தி யகனோரா சுகானநத் போதனோ (ஏ)

துரிய வதிகஞ் சொல்லும பரமார, மரிய துரிய மதிதம்
புரியில், விரியுங் குவியும் விளளா மிளிருநதன், னுருவுந் திரிய மு
கைப்பதெவ வாறே. (அ) ஆ ௨௧௫.

முததிபேதம், கர்மநிர்வாணம்.

ஒகிய முததி யடைவேயுயிர்பர, பேதயி லச்சிவ மெய்
தந் துரியமோ, டாதி சொருபச சொருபதத தாகவே, பேதயி
லாநிரு வாணம பிறந்ததே (க)

பறறற தவாபற்றி நினற பரம்பொருள, கற்றற் தவாகற
றுக கருகிய கண்ணுதல, சுறறற் தவர்கற்றி நினறவென சோதி
யைப, பெறறுற் தவாகள பிகற்றொழிறதாரே. (உ) ஆ உகள்.

சூநநியசமபாஷண.

காயம் பலகை கவறைது கணமுனனா, யாயம் பொருவ
தோ றைரமபததோ ரககர, மேப பெருமா நிருதது பொருகின
ற, மாயக கவறறின மறைப்பறி யேனே. (க)

துறு படாந்து கிடந்தது துநெறி, மாறிக கிடகரும வகை
யறி வாரில்லை, மாறிக கிடகரும வகையறி வாளாக்கு, ஐறிக
கிடந்ததென னுள்ளனபு தானே (உ)

ஆறு தெருவி லகப்பட்ட சுநதியிற, சாறு படுவன காணகு
பணையுள, வேறற் கரியதோ ரேணியிட டப்பணை, யேறலுற் றே
னகட லேழு வகண டேனே (ங)

வழுதனை வித்திடப் பாகன முளைத்தது, புழுதியைத தோ
ண்டினைன பூசணி பூததது, தொழுதுகொண்டோடினா தோ
ட்டக குடிகண, முழுதம பழுதத்த வாழைக கனியே (ச)

ஐபெனனும் வித்தினி லானை விளைப்பதோரா, செய்யுண்டு
செய்யின நெளிவறி வாரில்லை, மையணி கண்டன் மனம்பெறி
னநிலம், பொய்யொன்று மின்றிப் புகவெளி தாமே. (ரு)

பள்ளசெய் யொன்றுண்டு பாழசெய யிரண்டுள, கள்ள
சசெய யகுகே கலந்தது கிடந்தது, வுள்ளசெய் யகுகே யுழவுசெ
ய வாரகடகு, வெள்ளசெய் யாகி விளைந்தது தானே. (க)

மூவண யேரு முழுவது முக்காணி, தாமணி கோலித த
நிபுறப் பாய்ந்திடு, காவண கோலி நடுவிற் செறுவுழார, கால

னை கோல்க களருமு வாரே (௭)

ஏதத மிரணயின வேழு துரவு, மூததா விறைகக வினையா
ன படுதகநா, பாததியிற பாயாது பாழட்பாயகது பேரயிடி
ற, கூத்தி வளாதததோரா கோழிப்புள னாமே (௮)

பட்டிப்பசுக்க ளிருபத்து நாலு, குட்டிப் பசுக்களோ
ரேழுள வைத்து, பட்டிப் பசுக்கள குடப்பாற சொரியினும், ப
ட்டிப் பசுவே பனவறகு வாயத்ததே (௯)

நாற்றுப் பசுக்க ளிருபத்து நாலு, ஆற்றுப் பசுக்க ளொ
ருகுடம் பாலபோதுங், காற்றுப் பசுக்கள கறத்துண்ணுங் கால
த்து, மாற்றுப் பசுக்கள வரவறி யோமே (௧௦)

தட்டா னகத்திற றலையான மச்சினமேல், மொட்டா
யெழுந்தது செம்பால் மலாத்தது, வட்டம் பட்டவேண்டி வரப்
பை மடித்தகிட்டுத், தட்டா னதனைத் தகைத்துகொண்டானே

அரிக்கின்ற நாற்றங்கா லல்லற கழவி, இரிக்கின்ற யோட
டரு சிங்கெனக் கட்டி, வரிக்கின்ற நல்ல னறவையைப் பூட்டி
ல், விரிக்கின்ற வெள்ளரி வித்துவித தாமே (௧௧)

இடாக்கொண்டு துவி யெருவிட்டு வித்திக், கிடாக்கொ
ண்டு பூட்டிக் கிளி முனைய, மிடாக்கொண்டு சோறட்டு
மெள்ள விழுங்கா, ரடாக்கொண்டு செங்கெ லறுக்கின்ற வா
றே (௧௨)

விளரது கிடந்தது மேலைக்கு வித்தது, விளரது கிடந்த
து மேலைக்குக் காதம், விளரது விளரது விளரதுகொள வா
ரக்கு, விளரது கிடந்தது மேவழுக காதமே (௧௩)

களருமு வாராகள கருத்தை யறியோங், களருமு வாராக
ள கருதலு மில்லை, காளருமு வாராகள களரின முனையத், வளரி
ள வஞ்சியின் வாய்த்தலு மாமே. (௧௪)

கூப்பிவி கொள்ளாக் குறநரிக் கொட்டகத், தாப்பிப் பா

சத்தை யங்கியுள் வைத்திட்டு, நாட்பட நின்று கலம்புருச தா
யிழை, மேற்பட வில்லத தினிதிருச தானே (௧௬)

மலைமேன மழைபெயர மாணகன்று துளளக, குலைமே வி
ருசத கொழுங்கனி விழ, வுலைமே லிருசத வறுப்பெனக கொங்
லன, முலைமே லயிரதம பொழியவைத் தானே (௧௭)

பாரப்பா னகத்தினே பாரபசுவைத்துணி, மேம்பபாரு
மின்றி வெறிததுத திரிவன, மேடப்பாரு முண—ராய் வெநியா
—ங்கினுள், பார்ப்பாண பசுவைத்தும் பாலாசு சொரியுமே (௧௮)

ஐமாகக கைந்த மரியேறு முப்பதந, தேமா விரண்டு—
டு திப்பிலி மொன்பதந, தாமாக குரங்கொளி தமமனத் து
ள்ளன, மூவாக கடாவிடின் மூடிகின் றானே (௧௯)

எழுதாத பொத்தகத் தேட்டின் பொருள்த, கெருநாச
கனனி கெளந்திருத் தோக, மலராத மாட்டின் மணத்தின் ம
துவைப, பிறவாத வண்டு மணமுண்ட வாறே (௨௦)

போகின்ற பொய்யும் புதுகின்ற பொய்வித்துங், கூகின்ற
நாவலின் கூழைத் தருககனி, யாகின்ற பைங்குழைபுண்ணு
மைவரும், வேகின்ற கூரை விருத்திபெற றாரே (௨௧)

மூங்கி லெழுந்ததோர் வேமபுண்டி வேம்பினிற், சாரந்து
கிடந்த பனைவினோர் பாம்புண்டி, பாம்பைத் தூரத்திட்டு வேம
பைத்தின் பாரினறி, வேம்பு கிடந்து வெடிககின்ற வாறே ()

பத்தப் பருமபுலி யானை பதினைஞ்சு, விதகக ராவா வி
கோதக ரீரேணம், ரத்தகு மூவ ரறுவா மருத்தவ, ரத்தலை
யைவ ரமாகதுகின் றாரே. (௨௨)

இரண்டு கடாவுண்டு விவரூரி னுள்ளே, யிரண்டு கடாவுக்
கு மொனதே தழும்பு, னிரண்டு கடாவு மிருத்திப பிடிக்கி, வி
ணரடு கடாவு மொருகடா வாமே. (௨௩)

ஒத்த மணக்கொல்லையுள்ளே சமனகட்டிப், பத்தி வலையி

ற பருத்தி நிறுத்தலான, முத்தக் கயிறுக முவர்க ணிரி, ணி
ததம பொருது நிரம்பநின் ருரே (௨௫)

கூகையும் பாம்புங் கிளியொடு பூனையும், நாகையும் பூமு ந
லிவி லுறைவன, நாகையைக் கூகை நனுக நிறுதலுலு, கூகை
யைக் கண்டெலி கூப்பிடு மாறே (௨௬)

சூலைக்கிணற நன்னகை யாங்கொங் குழக்கி, விலைக்கிணற
யெள்ளெலி முன்று குணந்தா, இலைக்குப் புறமெனி லோடு மி
ருக்கும், புலைக்குப் பிறந்தவை போகின்ற வாரே (௨௭)

காடுபுக காரினி காணா கடுவெளி, கூடுபுக காணது வைக
து குதிரையு, மூடுபுக காணது வாறுள வொட்டை, மூடுபு தாவி
டின மூவனை யாமே (௨௮)

கூடையுஞ் சோறுங் குழாய்கத தெண்ணையங், காரையு நா
ணும் வலையலுங் கண்டவா, பாதையி லுற்ற பறக்கின்ற சிலை
போ, லாறைக் குழிவி லமுந்தகின் ருரே. (௨௯)

துருத்தியுள ளக்கரை தோன்று மலைமேல், விருத்திகண்
சாணக்கப் போவாராழப் போதும், வருத்தியுண் ணின்ற மலை
யைத் தவிாப்பா, னொருத்தியுள ளாளவ னூரறி யோமே ()

பருததுங் கிளியும் படுபறை கொட்டத், திருந்திய மாதர்
திருமணப் பட்டார, பெருந்தவப் பூதம் பெறலுரு வாகு, மிரு
ந்திய டேறினி மின்புது வாரே. (௩௦)

கூடு பறவை யினாகொகதி மற்றத, னுடுபுக் குண்டி ய
றுக்குறி ஸென்னெக்குஞ், குடேறி நெய்புணடு மைகாண நிடுகி
ன்ற, பாடறி வாகாக்குப் பயனெளி தாமே. (௩௧)

இலையிலை பூவுண டினவண்டங் கிலை, தலையிலை வேரு
ணடு தாளிலை பூவின, குலையிலை கொய்யுமலருணடு கொய்யு
ந், தலையிலை தாமுந்த மயிாபுல ராதே. (௩௨)

அககண நின்றதோ ராஸமரங்கண்டு, நக்கண வாழ்த்தி க
டுவே பயன்கொளவா, மிக்கவ ரஞ்சு துயரமுங் கணிபோய்த,
நககவா தாழ்த்து கிடக்கின்ற வாறே. (௩௪)

கூப்பிடு மாற்றிலே வனகா டிருகாதங், காப்பிடு களனா க
லந்துநின் றுருளா, காப்பிடு களனா வெளார் தொடர்ந்திடா
க, கூப்பிடு மீண்டகோர் கூனாகொண டாரோ. (௩௫)

கொட்டியு மாமபலு பூதத் குளத்திடை, யெட்டியும
வேம்பு மினியதோ வாழையுங், கட்டியுந் தேனுங் கலகதுண
மாட்டாதா, ரெட்டிப் பழத்தக கிளைக்கின்ற வாறே. (௩௬)

பெடைவனடு மாணவன்டும் டிடுகை வணனக, கொடை
கொண்ட பாசத்தக் கோலமுன டானுங், கடைவனடு தானு
ணனுங் கணகலர் திட்ட, பெடைவனடு தானபெற்ற தின்பமு
மாமே. (௩௭)

கொல்லையின் மேயும் பசுக்களைச் செய்தவ, செல்லை கட
ப்பித திறையடி கூட்டியே, வலல்செய் தாற்றன மதித்தபி ன
லலது, கொல்லைசெய் நெஞ்சங் குறியறி யாதே. (௩௮)

தட்டத்த நிரிலை தாமரை பூத்தது, குட்டத்த நின்ற குவ
ளை யெழுந்தது, விட்டத்தி னுளரே விளங்கவல் லார்கட்குக்,
குட்டத்தி லிட்டதோரா கொம்மட்டி யாமே. (௩௯)

ஆறு பறவைக ளைந்தகத் துள்ளன, தூறு பறவை துளிக
கொம்பின மேலன, வேறும் பெரும்பதி யேழுங் கடந்தபிந்,
மாறுத லினறி மனைபுக லாமே. (௪௦)

கொட்டனஞ் செய்த குளிக்கின்ற கூவலுள், வட்டனப
பூமி மருவிவந் துறிநிங், கட்டனஞ் செய்த கயிற்றூற் றெழுமி
யு, கொட்டனகு செய்கொளி யாவர்க்கு மாமே. (௪௧)

ஏழு வளைகட லெட்டுக் குவவனா, யாழும் விசும்பினி லங்
கி மழைவளி, தாழு மிருநிலத் தனமையதுகண்டு, வாழ நினைக
கில தாலய மாமே. (௪௨)

ஆலிங் கனஞ்செய் ககஞ்சுடசு ஞாலத்துச், சாலிங் கமைத்
தத தலைமை தவிரத்தனா, கோலிங் கமைத்தமின கூப்ப பற
வைகலா, மாலிங்கன வைத்தது முன்பின் வழியே (௪௩)

கொட்டுசுருக தாலி யிரண்டே யிரண்டிகருங், கொட்டுசுரு
க தாலிக்கும பாரா வலிதென்பா, கொட்டுசுருக காலிக்கும
பாராசுரு முன்றுக்கு, மீட்டம் வலிதென்ப ரீச னருளே ()

கயலொன்று கண்டவா கண்டே யிருப்பா, முயலொன்று
கண்டவா மூவரு முயலா, பறையொன்று பூசல் பிடிப்பா னொ
ருவன், மறையொன்று கண்ட தருவமலொன் னுமே (௪௫)

கோரை பெழுந்த கிடந்த குரக்தினி, லாரை படாந்த
தொடாந்த கிடந்தது, நாளை படுகின்றபு போலல்ல காதுறா,
பாரை கிடச்சுப் படுக்கின்ற வாறே (௪௬)

கொல்லுமுத காதமுங் காட்கா காதமு, மெல்லு மயங்
கிக் கிடந்த விருடுநி, பெல்லு மயங்கா தியங்கவல லாசுடகு,
வொல்லு கிடந்தசென றாபுக லாமே (௪௭)

ஐயொன்று வித்து வொருங்கின் காலத், செழுமழை
பெயலா திருநிலை செவவி, தழுவி வினைசென்று தாமபய வா
து, வழுவாது போலா வளாசடை யோனே (௪௮)

பதுங்கிலும் பாயபுலி பன்னிரு காத, மொதுங்கிய தண்
கட லோத முலவ, மதுங்கிய வாகனி யாரமு துறப், பொ
துங்கிய வைவரைப் போயவினாத தானே. (௪௯)

தோணிமொன தேறித் தொடாந்த கடல்புகரு, வாணிபஞ்
செயது வழங்கி வளாமக, ஸீலிக் கிறையுமே கெஞ்சி விலைகள
ாக, தாலிப் பழம்போ ஸளிக்கின்ற வப்பே (௫௦)

முககாத மாற்றிலை மூன்றுள வாழைகள், செக்குப் பழு
த்த திரிமலங் காய்ததன், பககஞர் மிககார் படங்குறா கண்
னியர், ககரு மலருண்டு கடுவுநின் றுளே (௫௧)

அடியுமுடியு மமைத்ததோ ராததி, முடியு னுனியின்கண்

முத்தலைமுகில, கொடியும் பட்டையுங் கோடசர னீயைநது,
மடியும் வலம்புரி வாயத்ததவ வாறே (௫௨)

குன்றியும் பாம்பும் பசுமுள் வானரக, தெனறிக் கிடங்க
சிறுநரிக் கூட்டத்துக, குணமுமை கூடித் தராசி னினுததபிங்.
பனநி நிறையைக் குறைக்கின்ற வாறே (௫௩)

மொட்டித் தெழுந்ததோர மொட்டுண்டு மொட்டின்கு,
கட்டுவிட டோடி மலாதலுங், காணலாம, பற்றுவிட டமமீன
பாழ்பட டோக்கினுற, கட்டுவிட டாக்ககனறிக் காணவொண
னறே (௫௪)

நீரனநிபபாயு நிலத்தினிற பச்சைடாம, யாவரு மென்று
மறிபவல் லாரில்லை, கூரு மழைபொழி யாது பொழிபுனல்,
தேரினிக் நீரமை திடரினில லாதே (௫௫)

கூகை குருநகம் தேறிக் குணமபயிற், மோக முலகுக கு
ணாகின்ற காலத்து, நாகமு மொன்று கடுவுரை செடதிறிற்,
பாகனு மாயநின்ற பண்பனு மாமே (௫௬)

வாழையுஞ் சூரையும் வந்திடங் கொண்டது, வாழைகரு
ச சூரை வலிது வலிதென்பா, வாழையுஞ் சூரைபை வன்றுண்ட
ஞ் செபதிட்டு, வாழை யிடங்கொண்டு வாழ்கின்ற வாறே ()

நிலத்தைப் பிளந்து கெடுங்கட லோட்டிப், புனத்தக சூர
வன புணாகக் கொழுமீன், விலககுநின் யாவாக்கும வேண்டி
ற குறைபா, கருத்தமு மின்றி யடுவது மாமே. (௫௭)

தனிராகஞ் மொருபிள்ளை தட்டர னகத்திற், விளிப்பதோ
ரா சங்குண்டு வேந்தனை நாடிக, கனிககுங் குசவர்களு காவிக்
யராககு, மனிககும பத்ததொன றுயத்துகொள வாரககே ()

குடைவிட்டுப் பேரந்தது கோயி லெருமை, படைகண்டு மீ
ண்டது பாதி வழியி, லுடையவன மந்திரியுள்ள லு மூரா, ரடை
யா கெடுங்கடை யைந்தொடு கானகே. (௫௮)

போகின்றவெட்டிம புகுகின்ற பததெட்டு, மாகிப் படைத்
தன வொன்பது வாய்தலு, காகமு மெட்டொடு நாலு புரவியும்,
பாகன விடாவிடிற் பணியு மாமே. (௬௧)

பாசி படாநது கிடந்த குளத்திடைக, கூசி யிருக்குங் குரு
கிளை தோருணனுந், துசி மறவன றுணவழி யெய்திடப்,
பாசங் கிடந்து பதைக்கின்ற வாதே. (௬௨)

சூமப மலைமே லெழுந்ததோர் கொம்புனடு, கொம்புக்கு
மப்பா லடிப்பதோர் காறறுணி, வம்பாய மலாந்ததோர் பூவு
ண்டப பூவுக்கு, வண்டாய கிடந்து மணங்கொளவ னீசனே ()

கீணயுந் தன்னிம விரவி யிசைமுரல், தாணுவு யேவித் த
ருதலைப் பெய்தது, வாணிபஞ் சிசுகென் றதுவடை யாமுன்னங்,
காணயு மங்கே கலக்கின்ற வாதே (௬௪)

கொங்குபுக காரொடு வாணிபஞ் செய்தது, வங்குபுக கா
லன்றி யாடந்தறி வாரிலலை, தங்குபுக காலிரு ளாவ தறித்தி
லா, தங்குபுக காலிலா தாபதா தாமே (௬௫)

போதும் புலாந்தது பொன்னிறங் கொண்டது, தாதவி
ழ புண்ணை தயங்கு மிருக்கா, யேகமி லீச னியங்கு நெறியிது,
மாத நிருந்ததோர் மண்டலந் தானே (௬௬)

கோமுற நமருங் குடிகளுந் தம்மிலே, காமுற் நகத்தி யி
டுவா கடைதொறு, மீவற்ற வெல்லை விடாது வழிகாட்டி, யா
முற நகட்டினு லேந்தண்ண லாமே. (௬௭)

தோட்டத்திற் மாம்பழந் தோண்டி விழுந்தக்கா, லாட
டின புறத்தி னரியழைத் தென்செயு, மூட்டிக் கொடுத்தது முக
லவனை முன்னிட்டிக், காட்டிக் கொடுத்ததவா கைவிட்ட வாதே.

புலாந்தது தாமென்று புடகன சிலம்பப், புலாந்தது போ
தென்று பூங்கொடி புல்லி, புலம்பி னவனோடும் போக றுகரு
ம, புலமடனுக் கென்றும் புலாந்திலை போதே. (௬௮)

தோணிமொன ழுண்டு துறையில் விடுவன, வாணி மிதித்
துநின் ழைவாகோ லுனதலும், வாணிபஞ் செயவாரா வழிவி
டை யாற்றிடை, யாணி கலங்கி லதுவிது வாமே. (௭௦)

ஆஹ உஜா.

மோனசமாதி

ந்னரு நிருந்தாரா கிடந்தா னெவில்லை, செனருதரு சி
தத மோன சமாதிபா, மனதேயு மங்கே மறைப்பொரு ளொ
னறுண்டு, செனருங் கணைதவா சோகின்ற வாறே (௭)

காட்டுக குறியுங் கடந்தவா காரண,மேட்டின புறத்திலெ
ழுதிவைத தென்பயன, கூட்டுங் குருந்தி கூட்டி னல்லாது,
வாட்டின கழுத்தி லதாகிடக ததறே (௮)

உணாவுடை யாராகட ஞாகமுந் தோன்று, முணாவுடை
யாராக குறுதுயரில்லை, யுணாவுடை யாராக ஞுணாகதவக கா
ல, முணாவுடை யாராக ஞுணாகதுகண்டாரே (௯)

மதப்பது வாயநின்ற மாயகன் ஞுடன், பிறப்பினை நீங்கி
ய பேரரு ளாள்ள, சிறப்புடை யானதிரு மங்கையுந் தானு, மு
றக்கயில் போகத் துறங்கிடுந் தானே (௧௦)

துரிபங்கண் மூன்றுங் கடந்தொளிர் சோதி, யரிய துரி
ய மதினமீத மூன்றுய, விரிவு குவிவு விழுங்கி யுமிழந்தே, யரை
யி லதுபூ திகத்தினுள ளானே. (௧௧)

உருவிலி யூனிலி யூனமொன நில்லி, திருவிலி நிதிலி றே
வாகருந் தேவன, பொருவிலி பூதபபடையுடை யாளி, மருவி
லி வந்தென மனம்புகுந் தானே. (௧௨)

கண்டறி வாரில்லை காயத்தி னறதியை, யெண்டிசை யோ
ரு மிறைவெனன தேத்தவ, ரண்டங் கடந்த வளவிலா வான
கத்த, தொண்டர் முகந்த துறையறி யோமே. (௧௩)

கதபர மல்ல சதாசிவன றுணல, நிடகன மல்ல சகன் நி
யுணல, யதபுத மாகியதுபோகக் காமமபேரற, கதபனை யின்
றிக கலநதுநின் றுனே (௮)

முசுததிற கண்கொ ணி கண்கின்ற முடாகா, ளசுததிற
கண்கொணி காணபதே யானசு, மகடகுத தாப்தன மனூ
ளே டாடிய, சுசுததைசு செரலனெனாற செரலனுமா ரெங்
கனே (௯)

அபிவி லுபபென வதகு னனைநதிநிசு, செபபு பராப
ரகு சோபர முமவிடிக, கபபுறு சொறபு மானக கலநத
னா, பெபபடி யபபடி பென்னுமவ வாறே (௧௦)

கண்டாரக கழக்தாங் காருசிர்த தினபழந், தினறாக க
றிமலா மபபழந் தினசுவை, பெண்டா ன்ரமபி மடவிய ளா
றா, கொண்டா னறியன குணமபல தானே (௧௧)

நகுபிருநதா னநிவு — டெருவினே, சந்தி சமாதிக டானே
யொழிந்தது, வுநதியினுடனே யுதிததெழுஞ் சோதிமப, பு
நதியி லுலே புணாகதுகொண டேனே (௧௨)

விதறு படாவண்ணம வேறிந் தாய்ந்து, பகுறு படாடு
பழமறை பாராத்துக, கதறிப பாண்டக கட்டுந்சுக கதபனை, பு
தறிப பாழி லொடுங்குகின் றேனே (௧௩)

வாடா மலாடபுனை சேவடி வானவா, கூடா ரரனெறி நா
டொறு மின்புறசு, சேடா கமலசு செழுஞ்சுட ருடசென்று, நா
டா ரமுதுற நாடா ரமுதே (௧௪)

அதுககென றிருவ ரமாகதசொற கேடமிட, பொதுககென
க காமம புலப்பபி மாபோ, லதுககென்று வேறே சமைநா
ரைசு காண, மதுககொண்டைத் தரராண வளந்தரு மனறே ()

தானு மழிந்து தனமு மழிந்துநீ, நினு மழிந்து யுயிரு மபி
நதுடன், வானு மழிந்து மனமு மழிந்துபி, னானு மழிந்சுமை
நானறி டேனே. (௧௬)

இருளும் வெளியு மிரண்டையு மாற்றிப், பொருளிற பொருளாய் பொருந்தவுள ளாகி, யருளர லழிகத்தி மதத னடிககே, யுருளாத கண்மன முறறுநின் ருனே (கௌ)

ஒன்றிநின் றுள்ளே யுணரநதேன பராபர,மொன்றிநின் றுள்ளே யுணரநதேன சிவகதி, யொன்றிநின் றுள்ளே யுணரநதேன னுணர்வனே, யொன்றிநின் மேபல ஓழிகண் டேனே (கது)
ஆ நடுநடு

வரையுரைமாட்சி.

தானவரை வறழி ருரை வரைவது, தானவ னுன்பி ளுரை நினைவது, காமனை வென்றகண் னுரையுதப்பது, அமொழி வாசகஞ் சொல்லுமி னீனே (க)

உடையதற் கொன்றை வுரைசெய்ய முமாகாள், கரைபற்ற கொன்றைக கரைகாண் லாகுமோ, துடையதற் நீர்போற னிகதை தெளிவார்க்குட, புடையதற் றிருக்கான புரிசடை யோனே

மனமாயை மாயையிம மாயை மயக்க, மனமாயை தானமாயு மதஞ்ஞைது மிலலை, பினைமாயவ திலலை பித்தறவு ம வேண்டாந, தனையாயக திருப்பது தததுவந தானே (க)ஆ நடுநடு

அனைக்கோர தன்மை

மலமில்லை மாசில்லை மாறாபி மாணக, குலமில்லை கொள னுந குணங்களு மில்லை, நலமில்லை நகதியை ஞானத்தி னுலே, பலமன்னி யன்பிற யதிததுவைப போரககே (க)

ஒழிகதேன பிறவி யுறவென்னும பாசக, கழிந்தேன கடவுளு நானுமொன ருனே, ஒழிகதாந கிவிவரு மாரககமும வேண்டேன, செழுஞ்சார புடையு சிவனைக்கண் டேனே (உ)

ஆலைக கருடபு மழுதமக காரமுஞ், சோலைதனை ணீரு மு
டைத்தெங்க ணுடடிடைப், பீலிக்கண் ணன்ன வடிவுசெய வா
ளொரு, கோலப்பெண் ணுடக்கு குறையொன்று மில்லையே ()

ஆராலு மெனனை யமட்டவொண் ணுதினிச, சீரார பிரா
னவந்தென் சிந்தை புகுந்தன்ன, சீராடி யங்கே திரிவதல லா
தினி, யாராபாடு சாரா வறிவறிந் தேனே. (ச)

பிரிந்தேன் பிரமன் பிணித்ததோர் பாசந், தெரிந்தேன்
சிவகதி செல்லு நிலையை, யிரிந்தேன் வினையை யயில்மன் வா
ளான, முரிந்தேன் புரத்தினை முகதுகின் தேனே (ரு)

ஒன்றுகண் டருல் குக்கொரு தெய்வமு, மொன்றுகண் ட
ருல் குக்குயி ராவது, நன்றுகண் டிரிவி நமசிவா யப்பழந், தின்
றுகண் டேற்குது தித்தித்த வாறே. (கூ)

சகதிரன் பாம்பொடு குஞ்சு சடாதரன், வந்தெனனை
மாண்ட மணிவிளக கானவ, நைதமு மாதியு மில்லா வரும்
பொருள், சிந்தையின் மேவித் தியக்கறுத் தானே (எ)

பண்டெங்க ளீச னெடுமால் பிரமனைக, கண்டங் கிருசகு
ங் கருத்தறி வாரிலலை, விண்டங்கே தோன்றி வெறுமன் மா
யிடிந், றுண்டங் கிருந்ததோர னுறது வாமே (அ)

கண்ணையு மத்தனு மனபுற்ற தல்லது, வண்ணையு மத்தனு மா
ரறி வாரெனனை, யண்ணையு மத்தனு மியானு முடனிருந், தண்ணை
யு மத்தனை யானபுரந் தேனே (க)

கொண்ட சுழியுங் குலவரை யுச்சியு, மண்டரு மண்டத் த
லைவரு மாதியு, மெண்டிசை யோருமவந் தென்கைத் தலத்து
ளே, யுண்டனர் நானினி யுங்கொழிந் தேனே. (கௌ)

தானே திசையொடு தேவரு மாப்பிற்குந், தானே வட
வரை யாதியு மாப்பிற்குந், தானே யுடலுயிர் தத்துவ மாயநி
ற்குந், தானே யுலகிற் தலைவனு மாமே. (கக)

கமனவரின ஞானவாள் கொண்டேயெறிவன, சிவனவரி
ஞானுடன் போவது திண்ணம், பவமவரும் வலவினைப் பண்டு
யறுத்தேன, நவம் வருகு சிங்கைக்குத் தானெதி ராமே (1)

சித்தஞ் சிவமாய மலமுன்னுஞ் செற்றவா, சத்தத் சிவ
மாவா தோயரா மலபந்தங், கத்தஞ் சிலுஞ்சு கலகமுங் என
காணா, சத்தம் பரவினது தானாமென நெண்ணியே (௧௩)

நினைப்பு மறப்பு மிலாதவா நெஞ்சம், வினைப்பற நறுக்கு
ம விமல விருக்கும், வினைப்பற நறுக்கும் விமலனைத் தேடி,
நினைக்கப் பெறிலவ னீளிய னாமே (௧௪)

சிவபெரு மானென்று நானழைத் தேதகத, தவபெரு
மானென்று காணவந்து நினரூ, னவபெரு மானெனனை யாளு
டை நாதன, பவபெரு மானைப் பணிந்துநின் தேனே (௧௫)

பணிக் துநின் நேனபா மாதி பதிமைத், துணிக் துநின் நே
வினி மறஞென்றும் வேண்டே, னணிக் துநின் நேனுட னாழ்ப
பிராசீரத், கணிக் துநின் நேனசிவன் நன்மைகளை டேனே (1)

என்னெஞ்ச மிச விசையடி தாருசோரத், முன்னஞ்செய
தேதத் முழுதும் பிறப்பறந், தன்னெஞ்ச மிலலாத் தலைவன்
நலைவிதி, பின்னஞ்செய் தெனனைப் பிணக்கறுத் தானே (1)

பிணக்கறுத் தானபிணி மூப்பறுத் தெண்ணுங், கணக்கறு
த் தாண்டன்ன கானந்தி பெண்ணைப், பிணக்கறுத் தென்னுட
ன் முன்பந்த துன்பம், வணக்கஹ நேனசிவம் வந்தது தானே

சிவனவந்து நேவா குழாமுடன் கூடப், பவமவந் திட
நின்ற பாச மறுத்திட, டெனெக்கை பாண்டரு ளாதிப் பெரு
மா, னவனவந்தென னுள்ளே யகப்பட்ட வாறே (௧௬)

கருமபுத் தேனுங் கலந்தகோர காயத்தி, லருமபுங் கந
தமுமாகிப் வாணந்தம், விரும்பியே யுள்ளம் வெளிபுறக் கண்
பின், கருப்புங் கைத்தத்து தேனும் புளித்ததே (௨0)

உள்ள சரிதாதி யொட்டியே மீட்டென்பால், வளன லரு
ததியே வைத்த வளம்பாடிசு, செயவன வெல்லாஞ் சிவமாக
ககாண்டலாற, கைவன மின்னிக கருக்கடக தேனே (உச)

மிண்டார கமலத்து ளங்கி மிகச்சென்று, துண்டா வி
ளக்கின தகனியெய சோரதலும், பூண்டா ளொருத்தி புவந
ருடாமணி, மரண்டா ளொருவனகை வந்தது தானே (உஉ)

ஆறே யருவி யகங்குள மொன்னுண்டு, துறே சிவகதி து
ண்ணிது வண்ணமுங், கூறே ருவிமுலை கொம்பனை யாளோடு
ட, தேறே யிருகுகும விழுப்பொரு டானே (உஃ)

அன்பு ளுருதி யமுவு வரற்றுவ, சென்பு முருவ விராப
பக லேத்துவ, சென்பொன் மணியை யிறைவனை யீசனைத்,
நீண்டன கடிப்பன நிருத்துவன றானே (உ௪)

மனம் விரிந்த ருவிந்தது மாநவ, மனம் விரிந்த ருவிந
த்து வாயவு, மனம் விரிந்த ருவிந்தது மன்னுயிர, மனம் விரி
ந்ததுரை மாண்டது முத்தியே (உ௫) ஆட ௩௩௩

தோத்திரம்

மாயனை காடி மனநெடுக தேனோறிப், பேரயின் நாடறி
யாசே புலம்புவா, தேயமு காடுக திரிசெயுகள செல்வனைந்,
காயமின் குட்டைடைக கணிக்கொண்டேனே (௧)

மன்னு மலைபோன் மதவா ரணத்தினைமே, வினனிசை
பாட விருந்தவ ராரொனின், முன்னியல் கால முதல்வனா கா
மத்தைட, பன்னின் ரெனதேபாடறி லீரே. (௨)

முதலின் முதலை முகழிள ஞாயிறறை, யெத்தனை வா
னோரு மேத்து யிறைவனை, யத்தனை காஞ் தரற்றுகின் தேனை
யோரா, பித்த நிவனென்று பேசுகின் றானே. (௩)

புகுத்துநின் றுனெறுகன் புண்ணிய மூத்ததி, புகுத்துநின்
றுனெறுகன் போத்தி வாள்ள, புகுத்துநின் றுனடி யாநதக

னெஞ்சும, புகுத்துநின் றுனையே போற்றுகின் றேனே. (௪)

புகைகண் ணுடியிற் புகுநதிலன் போதுளன், வேதக்கண் ணுடியில் யேதே வெளிப்படு, நீதிககண் ணுடி நினைவார மனக் துளன், திதக்கண் ணுடியிற் கேட்டுநின் றேனே (௫)

காமமோ ராயிர மோதுமி னுதனை, யேமபோ ராயிரக் துள்ளே யிசைவீரக, னோமமோ ராயிர மோதவல லராக-கு க, காமமோ ராயிரம் கண்டொழிக தாராகளே (௬)

போற்றுநின் றேனபுகழ் துமபுகழ் ஞானததைத், தேறது கின் றேனசிகதை நாயகன் சேவடி, சாற்றுகின் றேனன்ற யோசிய பொகத்தைப், போற்றுகின் றேனெம் பிரானென்று நானே. (௭)

நாளு விந்நுசெய்து நாடுமி னநதியை, யூனா கமலநி னுநிசென நபுரம், வாளு ருலகம் வழிப்பட மின்டபின், றே னர வுகுடு தெவிட்டலு மாமே (௮)

வகுநின் றுனடி யராகட் கரும்பொரு, னிகதிர னுதி யிமையவா வேணடினரு, சுந்தர மாதா துழனியொன றலன் து, வகுநர் வானத்தி னடபுற மாமே. (௯)

மணனிற் கலநகிய நீர்போன மனிதர்க, ளெண்ணிற் கல நகி யிளைவ னிவனென, ருண்ணிற் குளத்தின் முகநதொரு பாலவைத்துத், தெண்ணிற் படுதத சிவன்வ னுமே. (௧௦)

மெத்ததவத் தானே வீருமபு மொருவாக்குக, கைததலஞ் சோ தரு நெல்லிக கனியொகருரு, சுததனைத் துய்கெறி யாய் நின்ற தேவாக, ளத்தனை நாடி யமைந்தொழிக தேனே (௧௧)

அமைந்தொழிக தேனள வில்புகழ் ஞானரு, சமைந்தொழிக தேனறடு மாதறமொன நிலை, புகைகதெழும் புகலம் பு ண்ணிய னண்ணி, வகைகது கொடுக்கின்ற னாளனு மாமே (1)

வாளந் தலைவனை வானநன் னுடனை, வெள்ளப் புனநசு

டை வேதமுதலவனைக, களளப பெருமகன் காணபாகொ
லோயெனது, வுள்ளத்தி னுள்ளே யொளித்திருந் தாளுமே ()

ஆளு மலாபபதக சகத்கடவுளை, காளும வழிபட்டு நன்
மையு ணீன்றவா,கோளும வினையு மறுக்குவ குரிசிவின, வாரு
மனதொடும வையதொழிந் தேனே (௧௪)

விருமபி லவனடி லீர சுவாககம, பொருந்தி லவனடி புண
னிய லோகந், திருந்தி லவனடி தீரத்தமு மாகும், வருந்தி
யவனடி வாழத்தவல லாககே. (௧௫)

வானக மூடறுத் தானிய வுலகின்ற, குணக மிஸ்ஸாத் த
னியாகும் போதகன், காணக வாழைக கனிதுகாக துள்ளுது
ம, பாணகச சோழியைப் பற்றிநின் தேனே (௧௬)

விதியது மேலை யமர ருறையு, பதியது பாய்புனற் கவ
னையு முண்டி, துதியது தொலவினைப் பற்றறு விககும், பதியது
வவவிட்ட தகதமு மாமே (௧௭)

மேலது வானவா கீழது மாதவா, தானிடா மானு—ா கி
ழது மாதனவ, காணது கூவிள மாலை கமழ்சடை, யானது செ
யயுமெம் மாருயிர தானே (௧௮)

சூழுவ கருங்கட னஞ்சுண்ட கண்டனை, யேழு மிரணடி
னு மீசன பிறப்பிலி, யாழுஞ் சீனையு மடவியு மங்குளன், வாழு
மெழுததைதறு மன்னனு மாமே (௧௯)

உலகம் தொததுமண னெத்ததுயர் காற்றை, யலாகதி ர
ங்கபொத தாதிப பிரானு,நிலவிய மாருக னீரோத்த மீண்டச,
செவ்வொத தமாதிக்கைத் தேவா பிரானே. (௨௦)

பரிசுறிக் தங்குள ணங்கி யருககன், பரிசுறிக் தங்குளன் மா
ருதத் தீசன், பரிசுறிக் தங்குளன் மாமதி ஞானப், பரிசுறிக் தன்
னிவம் பாரிக்கு மாமே. (௨௧)

அகதிங்கடகது மதுவது வாய்ந்தகும், பந்த வுலகின்ற கீ
மோர பெருமபொருள், தந்த வுலகெங்குத தானே பராபரன்,
வந்து படைக்கின்ற மாண்பது னாமே. (௨௨)

முத்தண்ட லீரண்ட மேழுடி யாகிலு, மத்த ஒருவ முல
கே மென்பபபி, மத்தவின பாதாள மனவுள்ள சேவடி, மகத
ரத்தின் மகிழ்ந்துண ராரோ. (௨௩)

ஆதிப பிரானம் பிரானவ வகலிடச, சோதிப பிரானசுடா
முனரெளி யாய்ந்தரு, மாதிப் பிரானண்டத தப்புறவ கீழவ,
ஆதிப பிரானமி வாகிநின் ருனே (௨௪)

அண்டவ கடகதுயாக தோவரும பெருமையன், பிண்டவ
கடகப் பிறவிச இறுமையன், ரெண்டா கடகத கனைகழல் கா
ண்டொறுக, தொண்டாகள துயரெறி துயகிநின் ருனே (௨௫)

உணர்வுசெய நோககம் பெருங்கடல சூழ, நிலமுழு தெ
ல்லா நிறைந்தன் வீசன், பலமுழு தொலாம படைத்தன்ன மு
ன்னே, புலமுழு பொன்னிற மாகிநின் ருனே (௨௬)

பராபர னுகிப்பல் ஓழிக டோறும், பராபர னுயிவ வ
கலிடக தாங்கித், தராபர னுய்நின்ற தனமை யுணரார், நீரா
பர னுகி நிறைந்துநின் ருனே (௨௭)

போற்றும் பெறுந்தெய்வக தானே பிறரிஸ்ஸி, யூற்றமு
மோசையு மோசை யொடுக்கழம், வேற்றுட ருனென ததுபெ
ருக தெய்வமாவ, காற்றது விசன் கலந்துநின் ருனே (௨௮)

திகையனைத் துஞ்சிவ னேயவ னுகி, மிகையனைத் துஞ்செ
ல்ல வேண்டா மனிதரே, புகையனைத் துமபுற மங்கியிற கூடு, மு
கையனைத் தும்மெங்க ளாதிப பிரானே. (௨௯)

அகன்ற னகலிட மேழுமொன ருகி, பிவனரு னெனநின்
தெளிடனு மல்லன், விவனருன் பண்பல சேவனுமாகி, கவினரு
னுலகுது கம்பது மாமே. (௩௦)

கலையொரு மூன்றுவ கடந்தபபா வின்ற, தலைவனை காமி
மின தததுவ காதன், விலையிலை விண்ணவ ரோமி முரைபப,
னரையிலை யுளளுறு முளளவன ருனே (௩௧)

படிகாஸ பிரமணசெம் பாச மறுத்து, செடியான குறுமை
செய நேச மறுத்துசு, செடியரா தவத்தினிற செபகொழி வீ
ககி, யடியேனை யுயயவைத தனபுகொண டானே (௩௨)

நசனென நெடமித திசைபு மியங்கன், வேகசையி வின
நெழு சதத முலப்பிலி, தேசமொன ருங்கே செழுங்கனட
மொணபதும், வாச மலரபோன மருவிநினை ருனே (௩௩)

இல்லனு மல்ல னுளனல்ல நெமயிறை, காலது நெஞ்சம்
பிளகதிடுவ காட்சியன், நெல்லையன் றுமன் னுளக்கிலன் றுப்
மணி, சொல்லருளு சோதி தொடாகதுநினை ருனே. (௩௪)

உளளத தொடுங்கும புறத்துரு நானெனும், களளத நிலை
வன் கமழ்சடை நகதிபும், வளளற பெருமை வழக்கஞ்செயவா
னுத, லளளற கடலை யறுத்துநினை ருனே. (௩௫)

மாநெதிர வரணவா தானவா நாடொறுவ, கூறுதல் செய
து குரைகழ னுடுவா, உளறுவ ருளளத தகத்தும் புறத்துறும்,
வேறுசெய தாங்கே விளக்கொளி யாமே. (௩௬)

விண்ணிலும் வகத வெளியிலை மேனியன், கண்ணிலும் வ
கத புனலலன்னை காட்சியன், பண்ணினிந், வகதப பயனலலன்
பானமைய, நெண்ணிலா னகதமு மெங்குள பிரானே. (௩௭)

உததம் நெங்கு முக்ககும் பெருங்கட, வித்திலச சோதி
யனிலக கருமைய, நெத்தனை காலமு மெண்ணுவ ரீசனைச, சி
தத ரமராக டோகதறி யாரே (௩௮)

நிறம்பல வெவ்வண்ண மவ்வண்ண மீசன், நறம்பல வெ
வவண்ண மவவண்ண மின்ப, மறம்பல வெவவண்ண மவவண்
ணம் பாவம், புறம்பல காணிலும் பேரற்றி லாரே. (௩௯)

இவருநின் றுனவகு நின்றன னெவருளன், பொருநின் று
னபுய நாபதி புண்ணியன், கவருநின் றுனகதிர் மாமதி ஞாபி
று, வெவருநின் றுனமழை பேரலிதை தானே (சு)

உணர்வது வாயுமே யுத்தம மாயு, முணர்வது றுணர்நி
வெம்பெரு மாலைப, புணர்வது வாயுவும புல்லிய தாயு, முண
ர்வது லலாடமு மாகிநின் றுணே. (சு)

தனவலி யாயுல கேழுந் தரித்தவன், தனவலி யாலே ய
னுவினுந் தானெய்யன், தனவலி யானமலை பெட்டினுந் தான
சாரான், தனவலி யாலே தடங்கட லாமே. (சு)

ஓரோ பெருமைய னாகிது மெமமிறை, பூனே சிறுமையு
ள ஞாகலந் தவருளன், வானோ ரறியு மனவலன் மாநேவ
ன், றுணே யறியுந் தவததி னளவே (சு)

பிண்டலம வித்தி லெழுந் த பெருமுனை, குண்டலங்
காயத்தக குதிரை பழுத்தது, வுண்டன் றுண்டா றுணாவிலா
முடாகள், பிண்டத்துட பட்டிப பிணவருகின் றாகனே (சு)

ஆ நள்ள

சாவவலியாபி

ஏயுரு சுவபேக மீதனறி யோரொளி, யாயு மறினயு மா
யர வுபாதி யா, லேய பரிய புறியுந் தனதெய்துரு, சாயுந் தனது
வியாபகந் தானே (சு)

நானறிக் தப்பொரு ணடவிட மிலலை, வானறிக் தங்கே வ
ழியுந் விமயிடு, முனறிக் துளனே யுயிராகினற வெண்ணகடா, தா
னறிக் தெவருந் தலைப்பட லாமே. (சு)

கடலிடை வாயுநின்ற கெளவை புலகத, துடலிடை வாயு
முடிக்கொண றோனொளி நாடி, யுடலிடை வைகின்ற வுளளுறு
தேவனை, கடலின் மலிதிரைக காணு மாமே (சு)

பெருஞ்சுடா மூன்றினு முள்ளொளி யாகித், தெரிந்திட
லாய்ந்திருத் தேவா பிரானு, மிருஞ்சுடா விடடிட் டிகலிட
மெல்லாம், பரிசுதுடன் போகின்ற பலகோரை யாமே (சு)

உறுதியி னுளவந்த வுளவினைப் படடு, விறுதியின் லீழந்தா
நிரனம தாகுளு, சிறுதியி னுள்ளொளி திப்பிய மூர்த்தி, பெறு
தியின் மேலோரா பெருஞ்சுட ராமே. (டு)

உற்றினி னுள்ளே பரமாய பரஞ்சுடா, முற்றினு முற்றி
முக்கின்ற மூன்றொளி, நெற்றியி னுள்ளே நீனைவாய நிலைநு.
மற்றவ னாயநின்ற மாதவன் றானே. (சு)

தேவனு மாகுந் திசைச்சிசை பத்தனா, மேவனு மாமவிரி
நீருந் கேழையு, மாவனு மாமமாந் தென்கு முலகினு, நாவனு
மாந் நவிறுதின் றானே (எ)

கோககுநு கருட் ஓடிபே முலகையு, காசுரு மவனிக்
தலைவனு மங்குள, நீகரும வினைபென னிமலன் பிறப்பி, பொ
கரும வரவும புணரவல் லானே (அ)

செழுஞ்சுடை யனசெம்பொ னையொககு மேனி, பொழி
ந்தன வாயு வொருங்குடன் கூடுங், கழிந்திலு னெங்கும பிறப்பி
லனிச, குழிந்திலு சேமுல கொத்துநின் றானே (க)

உணர்வு மவனே யுயிரு மவனே, புணர்வு மவனே புணு
மவனே, யினரு மவனறனை யென னனு மாகான, அனரின
மலாககந்தந் துணவிந்ந றானே (கா)

புலமையி ஓற்றமில புணணிப னெகதை, கலமையின் றா
ன வழக்கமு மாகும, விலமையி லவைத்துள வேதியா கூறுப,
புணரவி லெங்கும பரந்துநின் றானே (கக)

விண்ணவ னாயுந் கேழுககு மேலுளன், மன்னவ னாயவ
லகு சூழுகட் லேழுககுந், தண்ணவ னாயது தன்மையி னிறப
தோரா, கண்ணவ னங்கி கலந்துநின் றானே. (கஉ)

நின்றனன மாலொடு நானமுதன ருஞ்சி, நின்றனன ரு
நிலங்கிழொடு மேலென, நின்றனன ருஞ்சி மாலவரை பே
ழகட, நின்றனன ருனே வளங்கனி யாயே (கங்)

புலநா பதிமிகு பு னணிப நெருதை, யவனே யுலகி லடா
பெரும பாக, னவனே யருமபல சீவனு மாகு, மவனே யிறை
யென மாலுற்ற வாதே (கச)

உண்ணி நெருஞ்ரு முல்வாப பிராணனும், வி னணிந நி
ங்கும விரிகதி ராசசெல்லு, மண்ணின் நிபங்கியும் வாயுவு டா
ய்நிற்குங், கண்ணின் நிலங்குங் கருத்தவன் ருனே (கரு)

எண்ணு மெழுத்து மினஞ்செய லவவழி, பண்ணுந் திறனு
ம் படைத்த பரமனைக, கண்ணின் கவருங் கருத்தி லதுவிறு
வுண்ணின் துருக்கியோ ராயமு மாமே (கக்)

இருக்கின்ற தெண்டிசை பண்டமபா தான, முருக்கொடு
தன்னி வேங்குவிய வண்ணக, கருக்கொண்கி வெங்குருங் கல
நதிலன் ருனே, திருக்கொன்றை வைத்த செழுஞ்சடை யானே

பலவுடன் சென்றவப் பாமுழு தீசன், செல்வறி வாரிஸ்
லை சேயனணிய, னலவியன் சங்கர னுதியெம் மாதி, பலவிசு
தாய்சிறகும் பானமைவல் லானே (கஉ)

அதுவறி வானவ னுதிப புராண, நெதுவறி யாவகை நின்
நன் னீசன், பொதுவது வான புலங்க ளெட்டு, மிதுவறி வ
னகதி பெங்கு பிரானே (கக)

நீரு நிலனும் விசம்பங்கி மாருத, துறு முடம்புறு சோதி
யுமாயுளன், பேரும பராபரன் பிஞ்சு நெய்மிறை, யூருஞ்
சகல னுலப்பிலி தானே (உ)

மூல னுரைசெய்த மூலா யிரகதமிழ், மூல னுரைசெய்த
முன்னுறு மந்திரம், மூல னுரைசெய்த மூப்ப துபதேசம், மூல
னுரைசெய்த முன்னுமொன ருமே. (உக)

நககூ

திருமந்திரம்,

வாழ்கவே வாழ்கவென் நகதி திருவடி, வாழ்கவே வாழ்
க மலமறுத தாளபதம், வாழ்கவே வாழ்கமெஞ்ஞானத தான
ஞா, வாழ்கவே வாழ்க மயமிலான பாதமே. (உஉ)

ஆட அதிகாரம் - உசுஇ - திருமந்திரம் - நககூ,
ஒன்பதாந தந்திர முற்றும்.

ஆட செப்புப்பாயிர முட்பட - அதிகாரம்
உருஇ - கூடியதிருமந்திரம் - நககூ.
திருமந்திர முற்றும்.

MAHAMAHOPESUNYAYA
DR U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR :: MADRAS-41

